

Noster cetera carnationis christi misteria que isayas propheta diligenter et apte pronunciat dicit. In duam celos tenebris et sacculum ponam operimentum eorum. Dominus dedit michi linguam eruditam et sciam sustentare eum qui lapsus est et bo-

Erigit mane. mane erigit michi aurem. ut audiam quasi magistrum. Ex quibus et bis et accipe possimus euangelij in lucas materia. modum scribendi finem. et ordinationem scriptoris. Aug. de consensu. Lucas. n. circa sacerdotale domini stirpem atque personam magis occupatus videtur. Vnde per vitulum significatus est. propter maximam victoriam sacerdotis.

Ambro. Vitulus enim sacerdotalis est victima. unde bene congruit vitulo hic euangelij liber qui a sacerdotibus inchoavit. et consumavit in vitulo. qui omnium peccata suscipiens pro totius mundi vita est immolatus. et ipsa vituli immolatione lucas stilo quodam plenius diffudit. Glosa. Quia igitur passionem christi principaliter exponere lucas intendit. huius euangelij materia significari potest in eo quod dicitur. In duam celos tenebris et sacculum ponam operimentum eorum. Nam ad litteram in passione christi tenebre facte sunt et in discipulis fides obscurata est. Ieronimus super isayam. Et christus despectus erat et ignobilis quando pendebat in cruce. et absconditus est vultus eius atque despectus ut humano corpore divina potentia celaretur. Hieronimus. Sermo autem lucas tam in euangelio quam in actibus apostolorum comptior est. et seculari redolet eloquentia. unde subdit dominus dedit michi linguam eruditam. Ambro. Nam licet scriptura divina mundane euacuet sapientie disciplinam. quod in maiore fucata verborum ambitu quod retractione subnixam sit. Tamen si quis in scripturis divinis etiam illa que imitanda illi putat querat. inueniet sanctus enim lucas velut quendam historicum ordinem tenuit. et plura nobis gestorum domini miracula reuelavit. Ita tamen ut omnes sapientie virtutes euangelij ipsius amplectere historia. Quid enim precellentius ad sapientiam naturalem. quam quod spiritum sanctum creatorem etiam domine incarnationis extitisse referat. Docet moralia in eodem libro. quemadmodum modum scilicet amare inimicum debeam. Docet etiam rationalia cum lego. quoniam qui fidelis est in minimo. et in magno fidelis est. Eusebius in ecclesiastica historia. Is ergo genere quidem antiochenus arte medicus. secundum hanc medicinam quam ex apostolorum vel societate vel traditione suscepit. Duos nobis medicinales libros quibus non corpora. sed anime curentem explicuit. unde sequitur. Ut sciam sustentare eum qui lapsus est verbo. Hieronimus super isayam. Dicit enim se a domino accepisse sermonem. quoniam lapsus errantemque populum sustentet et reuocet ad salutem.

211
Grecus. expofitor. Cum autem lucas bene indolis esset et capacitatis strenuus et grecorum scienciam persecutus est. Grammaticam siquidem atque poesin ad expertus profectus. Rhetoricam autem et persuadendi leporem assecutus ad plenum. neque philosophie muneribus caruit. Denique et medicinam acquirit. Et quoniam nature velocitate satis de humana gustauerat sapientia ad altiore conuolat. Accelerat igitur ad iudeam et visibilitatem et veritatem christi admittit. Cuncta veritatem cognosceret. verus efficitur christi discipulus plurimum magistro comoratus. Glosa. unde subditur. Erigit mane quasi a iuuetute ad seculari sapientiam. Mane erigit michi aurem ad diuinam. ut audiam quasi magistrum scilicet ipsum christum. Eusebius in ecclesiastica historia. Tradunt autem quod euangelium suum ex pauli ore descripsit sic et marcus qui ex petri ore fuerat predicata descripsit. Crisostomus super mattheum. vterque autem eorum magistrum imitatus est. hic quidem paulum super flumina fluentem. ille autem petrum breuiloquio studentem. Aug. de concordancia euangelistarum. Eo autem tempore scripserunt quo non solum ab ecclesia christi. verum etiam ab ipsis adhuc in carne manentibus apostolis. probari meruerunt. Et hec per beniaminiter dicta sufficiant.

Prohemium.

Quoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem que in nobis complete sunt terrena. sicut tradiderunt nobis qui ab imperatoribus ipsi viderunt. et mistri fuerunt sermonis. Vitulum est et michi assecuto a principio omnia diligenter ex ordine tibi scribere optime theophilus ut cognoscas eorum verborum de quibus eruditus es veritatem. Eusebius in ecclesiastica historia. Lucas in initio euangelij sui causam cur scripserit indicauit. videlicet quoniam multi alij temere presumerant enarrare res que sibi magis erant ad liquidum comperite. Et hoc est quod dicit. Quoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem rerum. Ambro. Nam sic multi in iudeorum populo diuino infusi spiritu prophetauerunt. alij autem pseudo prophete erant. potius quam prophete. sic et nunc in nouo testamento multi scribere euangelia conati sunt que boni numularij non probauerunt quod ferre euangelium quod duodecim scripsisse et aliud dicunt. Ausus est etiam basilides euangelium scribere. fertur aliud secundum thomam. et aliud secundum mattheum.

Beda. Multos ergo eos non tam numerositate quam hereseos multifarie diuersitate commendat. Quis non spiritus sancti munere donatus. sed vacuo labore conati magis ordinauerunt narrationem quam historie texerunt veritatem. Ambro. Qui enim conatus est ordinare. suo labore conatus est nec impleuit finem conatu. Sunt enim et donationes et gratia dei que ubi se in fuderit. rigare consuevit. ut non egeat sed redundet scriptoris ingenium. Et ideo bene dicit. Rerum que in nobis complete sunt. vel que in nobis redundant quod enim redundat nulli deficit et depleto nemo dubitat. cum fidem effectus astruat exitus prodat. Origenes. Dicit autem repperit quod non secundum phantasiam iuxta hereticos exerceat ihesus carnalem ipsius aduentum. sed cum veritas esset reuera negotium persecutus est. Affectum autem suum indicat ex hoc quod ait. Que in nobis complete sunt id est que

in nobis maifestissime fuit ostense. Certa enim fide et ratione cognouerat. nam in aliquo fluctuabat Criso. Euangelista autem non solum testimonio strenuus est. propterea ad apostolos totum refert. In de robur venatur sermoni. et ideo subdit. Sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt. Eusebius in ecclesiastica historia. Certus est quod veritatem vel paulo exponentes. vel alijs apostolus qui ab initio ipsi viderat vel sibi tradiderat. ostendit. Criso. Dicit autem viderunt quod hic maxime robur nescitur credulitatis quod addiscitur ab his qui presentia viderunt. Origenes. Palam est autem quod eiusdem doctrine finis est ipsa doctrina. sicut geometrice. alterius vero doctrine finis in ope operatur. sicut medicine. et ita est in sermone dei. Et ideo postquam significauerat scientiam. ex hoc quod dixerat ipsi viderunt. demonstrat opera. Ex hoc quod sequitur. Et ministri fuerunt sermonis vel verbi. Ambrosius. Nam conuenit ista locutio ut maius misterium verbi quam auditum esse credamus. sed quod non platium verbum sed substantiale significat. non vulgare verbum. sed celeste intelligamus. cui apostoli ministrauerunt. Ciril. quod autem dicit huius verbi visores fuisse apostolos. concordat cum iohanne qui dicit. Verbum caro factum est et habitauit in nobis. et vidimus gloriam eius. Verbum namque mediante carne visibile factum est. Ambrosius. Non solum autem secundum corpus viderunt dominum. sed etiam secundum verbum. Viderunt enim verbum qui cum moise et helia viderunt gloriam verbi. alij non viderunt. qui corpus tantummodo videre potuerunt. Origenes. Et in exodo quidem scriptum est. Populus videbat vocem domini. vox autem auditur potius quam videtur. Sed propterea ita scriptum est. ut ostenderet nobis alijs videre oculis vocem domini quibus illi aspiciunt. qui merentur. Porro in euangelio non vox cernitur. sed sermo qui voce presentior est. Theo. Ex hoc enim manifeste innuitur. quod lucas non fuit discipulus ab initio. sed processu temporis. Alij autem fuerunt discipuli ab initio. ut petrus et filij zebedee. Beda. Et tamen matheus quod et iohannes in multis que scriberet ab his qui infanciam pueritiam genealogiamque eius scire et gestus interesse potuerunt audire. opus habebat. Origenes. De inde facultate scribendi replicat. quoniam ea que scripsit. non rumore cognouit. sed ab initio fuerat ipse subsequutus. unde sequitur. Visum est et mihi a secundo a principio omnia diligenter ex ordine tibi scribere optime theophile. Ambrosius. Cum dicit visum est et mihi. non negat deo visum. adeo ei parat voluntas hominum. Proligiosam autem hanc euangelij librum quam ceteros esse nemo dubitauerit. et ideo non ea que falsa sunt. sed que vera sibi vendicat. Et ideo dicit. A secundo quidem omnia visum est scribere. non omnia sed ex omnibus quod que fecit ihesus. si scribantur. nec ipsi mundum cape arbitror. consulto autem que ab alijs sunt scripta preterit. ut propterea quibusdam singuli euangeliorum libri misteriorum gestorumque miraculorum emittent. Theo. Scribit autem ad theophilum virum melitum fortassis et principem. quod quod dicit optime non dicebat nisi principibus et presidibus. sic et paulus fustopsidi dixit. optime feste. Beda. Theo. philus autem interpretatur amans deum. vel amatorem a

deo. Quisquis ergo amat deum siue a deo se desiderat amari ad se scriptum putet euangelium. et ut sibi datum munus sibi commendatum pignus conseruet. Non autem nouorum quumlibet eidez theophilo et velut ignotorum ratio pandenda. sed eorum de quibus eruditus est verborum. promittit veritas expromenda cum subdit. ut cognoscas eorum verborum de quibus eruditus es veritates. sed ut quo quid ordine a domino gestum dictum vel sit. agnoscere queat. Criso. Vel aliter ut certitudinem habeas. et securus existas que auditu preceperas. prospicies in scriptura. Theo. Plerumque enim cum sine scripto aliquid dicitur. calumantur illud quasi falsum. Cum vero quis que dicit scripserit. tunc magis credimus. quam si nisi putaret vera non scriberet. Criso. vel aliter. Totum euangelium phemium duo continet. additionem eorum qui ante eum euangelium scripserat. puta mathei et marci. Et rursum cur et ipse scribere proposuit. Cum vero dixisset. Conati sunt. vocabulum potens applicari et ad presumptuose aggredientes materiam et ad honeste tractantes illam. Duabus additionibus duobus sententiam certificat. primo quidem quod dixit. Que in nobis complete sunt rebus. Secundo quia dicit. Sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt. Simul autem hoc quod dico tradiderunt. mittere mihi videtur quod et ipsi moneantur pro pagare. Velut enim illi tradiderunt ipsos quod oportebat accipientes seriatim adiuuantes promulgare. Non dum autem commendantes scripture que tradita fuerat. ostingebant inconuenientia plurima. pueritiam diuinitate temporis. Unde merito qui de primis visoribus verbi et ministris ubi acceperant in scriptis vniuerso mundo traditionem presterunt et calumnias procellentes et obliuionem destruentes. et ex ipsa traditione integritatem accomodantes.

Criso. Euangelice narracionis exordium a zacharia sumit et nativitate iohannis. mirum ante mirum edificans. minus autem maius. Nam quam virgo paritura erat. proparauit gracia ut verus pro us conciperet. Declarat autem tempus. cuius dicit. fuit in diebus herodis. Et adiecit dignitatem cum subdit regis iudee. Alij autem herodes fuit. qui iohannem occidit. sed ille tetracha fuit. sed autem rex. Beda tempus autem herodis aliemigene regis demimico attestat aduentum. Predictum namque fuerat. quod non deficiet et princeps de iuda neque dux de femore eius donec veniat qui

CAPIT. .I.

Huit in diebus herodis regis iudee sacerdos quidam nomine zacharias de vice abia. Et vxor illi de filiabus aaron et nomen eius helizabeth. Erant autem iusti ambo ante deum iocundantes in omnibus mandatis et iustificacionibus domini sine querela et non erat illis filius eo quod esset elizabeth sterilis. et ambo procellissent in diebus suis.

mittendus est. Ex quo enim patres ex egypto egressi sunt. sue gentis iudicibus usque ad samuel prophetam ac deinde regibus usque ad transmigracionem babilonie regerant. Post reditum vero babilonie per pontifices regere summa gerebant usque ad hircanum regem simul et pontificem. quo ab herode interempto iudee regnum ipsi herodi alienigenae iussu augusti cesaris traditum gubernandum. Cuius xxxj. anno iuxta prophetiam supradictam. qui mittendus erat. aduenit. Ambrosius. Docet autem nos diuina scriptura non solum mores in his qui predicabiles sunt. sed et pariter oportere laudari. ut voluti transmissa in maculate puritatis hereditas. in his quos volumus laudare precellat. non solum igitur a parentibus sed etiam a maioribus sancti iohannis nobilitas. per pagatur. non seculari potestate sublimis. sed religionis successione venerabilis. Plena est igitur laudatio que genus mores. officium. factum. iudicium apprehendit officium in sacerdotio. unde dicit sacerdos quidam nomine zacharias. Beda in homelia. De sacerdotali eius prophetia iohannes ortus ut eo potenti imitatione sacerdotij preconizaret quo ipsi ad sacerdotale genus pertinere claresceret. Ambrosius. Genus autem apprehendit in maioribus. unde sequitur de vice abia id est nobilis inter familias. Beda. Erant enim principes sanctuarii id est summi sacerdotes tam de filiis eleazar quam de filiis itamar. quorum vices secundum misteria sua ut ingredere domum dei. xxxij. sortibus dauid distant. In quibus familie abia de qua zacharias ortus est. sortis contigit octaua. Non autem frustra primus noui testamenti pro in octaua sortis iure nascitur. quia sic septenario sepe numero propter sabbatum vetus testamentum. sic nouum aliquocies per octonarium propter sacramentum dominice vel nostre resurrectionis exprimitur. Theodosius. Volens etiam ostendere quod legaliter ex sacerdotali genere erat. subdit. Et vxor illi de filiabus aaron et nomen eius helizabech. Leuitici. xxij. Non enim promittebatur de alia tribu vxorem accipere. sed de sua. Helizabech interpretatur requies zacharias. vero memoria domini. Beda in homelia. Iustus enim parentibus iohannes est genitus. ut eo confidenter iusticie precepta populis daret. quo hec ipsa non quasi nouicia didicisset. sed velud hereditario iure a progenitoribus accepta seruaret. Unde sequitur. Erant autem ambo iusti ante deum. Ambrosius. Et sic mores in equitate apprehendit. Bene autem dicit ante deum. fieri enim potest ut aliquis affectata bonitate populari iustus videatur. iustus autem ante deum non fit. si iusticia non ex mentis simplicitate formetur. sed adulatione simulat. Perfecta igitur laus est ante deum iustus esse. solus enim perfectior est qui ab eo probatur. qui non potest falli. factum autem apprehendit in mandato in iustificatione iudicium. unde sequitur. Incedentes in omnibus mandatis et iustificationibus domini. Cum enim mandatis celestibus obedimus. in mandatis domini incedimus. Cum agrue indicamus. tenere domini iustificationes videmus. Prouidere autem oportet bona. non solum coram deo. sed etiam coram hominibus. unde sequitur. Sine querela. Nulla enim querela est ubi et mentis bonitas concordat et facti. et plerumque iusticia durior hominum querelam excipit.

erat. Orige. Potest etiam aliquid iustum iniuste fieri. ut si iandancie causa quis pauperi elargiatur quod non est sine querela. sequitur. Et non erat illis filius eo quod erat sterilis helizabech et ambo prope filii in diebus suis. Tribus. Non solum autem helizabech erat sterilis. sed etiam patriarcharum coniugens. Sara. Rebecca. Rachel. quod de deo erat antiquis non possumus dicere quod peccati effectus esset sterilitas. cum iusti cum iustis et tuos. sed autem fuit sterilitatis causa. ut cum videris huiusmodi parentem dominum. non sis incredulus exercitans mentem tuam in alio sterilitium. Theodosius. Et ut etiam tu addisceres quod lex dei multiplicationem filiorum non appetit corporalem sed magis spirituale. Processerat autem ambo. non solum in corpus. sed in spiritum ascensionem in corde ponentes et vitam suam ut diem et non ut noctem habentes quasi in die honeste ambulantes.

Factum est autem cum sacerdotio fungeret zacharias in ordine vicis sue ante deum secundum consuetudinem sacerdotum. forte exijt ut incensum poneret in ingressu templi domini. Et omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi.

Beda. Per moysen dominus unum constituit summi sacerdotem. cui mortuo unum succedere iussit. et hoc usque ad dauid tempora sua fuit. a quo plures fieri domino agente decretum est. Unde nunc zacharias in ordine vicis sue sacerdotio functus esse asseritur cum dicitur. factum est autem cum sacerdotio fungeret zacharias in ordine vicis sue ante deum. secundum

consuetudinem. forte exijt ut incensum poneret in ingressu templi domini. Ambrosius. Vide autem hic zacharias summi designari sacerdotem. quia semel in anno solus summi sacerdos in secundo sanctuario intrabat non sine sanguine quem offerret pro se et pro populi delictis. Beda. Non autem nunc noua forte electus est cum incensum esset ad olendum sed prisca forte cum ex ordine suo pontificatus in vicem abia succederet. Sequitur. Et omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi. Incensum in sancta sanctorum a pontifice deferri expectate foris templum omni populo decimo die septimi mensis est iustum. et hanc diem expiationis huiusmodi propeciacionis vocari. Cuius diei misterium apostolus ad hebreos pandens. Ihesum ostendit pontificem esse verum qui in sanguine proprio celi secreta subijt. ut propeccatis eorum. qui adhuc pro foribus orantes expectant. Ambrosius. Hic est autem ille summus sacerdos qui adhuc forte queritur. quia verus adhuc ignoratur. Qui enim forte eligitur. humano iudicio non comprehenditur. Ille igitur querebatur et alius figurabatur. verus meternum sacerdos qui non hostiarum cruore sed proprio patrem deum generi reconciliaret humano. et tunc quidem vices erant. nunc autem est perpetuitas.

Apparuit autē illi an-
gelus domini stans a
dextris altaris incensī.
Et zacharias turba-
tus ē videns. et timor
irruit super eum. Ait
autē ad illum angelus
Ne timeas zacharia.
qm̄ exaudita ē depre-
catio tua et vxor tua
helizabeth pariet tibi
filium. et vocabis no-
men eius iohannē. et
erit tibi gaudiū et ex-
ultatio. ⁊ multi nati-
uitate ei⁹ gaudebūt.

Criso. Ingressus zacharias in tēplū ut preces ferret pro cūctis ad deū. et qua si dei et hoīm media/ tor. vidit angelū in tus stantez. vñ dicit Apparuit autē illi an- gelus dñi stās a dex- tris altaris incensi. **Ambro.** Bene ap- paruisse dicit ei. quī eū repente aspexit ⁊ specialit̄ aut de an- gel' aut de deo scrip- tura diuina tenere o- sūcū. vt qd non po- test p̄uideri appare- re dicat. Non ei simi- liter sensibili viden- tur. et is cuius in vo- lūtate sitū ē videri et
Orige. Et tñ in p̄nti seculo dicim⁹. s̄ et in futuro cū miguerim⁹ a mū- do non oībus vel deus vel angeli apparebunt. s̄ ille tñ videbit qui mundū habuit cor. Locus aut nec nocere poterit quēq̄ nec iuuare. **Criso.** Ma- nifeste aut apparuit non in somnis. eo q̄ nimis ar- duum annūciabatur. Vnde manifestiori et mirabi- liori visione egebat. **Damasceus.** Tamē ange- li non vt sūt hominib⁹ patefūt. sed tēfigurati put possunt visores asp̄cere in q̄dscunq̄ iusserit dommus. **Basilius.** Dicit aut altaris incensī. eo q̄ et altare deputatū ad hoc locausta. **Ambro.** Non imerito aut angelus videt in tēplo. quia veri sacerdotis annūciabat iam aduent⁹. et celeste sacrificium pabatur. in quo angeli mitra- rent. non em̄ dubites assistere angeluz qm̄ cristus immolat. Apparuit aut a dextris altaris incensī. qz diuine insigne misericordie deferabat dñs em̄ a dextris ē m̄bi. ne commoueat. **Criso.** Non po- test aut homo quantumcūq̄ sit iustus absq̄ timo- re cernere angelum. Vnde et nūc zacharias aspe- ctum non tolerās presencie angeli. nec fulgorē illum valens sufferre turbat. Et hoc ē qd subdiē Et zacharias turbatus est videns. Sicut aut au- riga p̄territa lorazq̄ dimitteute corruūt equi p̄- cipites. tota qz quadriga p̄uertitur. sic accidere consuevit anime quociens ab aliquo stupore vel sollicitudine dep̄mitur. vnde et hic subdiē. Et ti- mor irruit sup eum. **Orige.** noua quippe facies humanis se obtuitibus p̄bens turbat mentem am- mūq̄ osternat. Vnde angelus sciens hanc huma- nam esse naturā p̄imū p̄turbacōni medet. Nam sequit̄. Ait autē ad illum angelus. ne timeas zach- aria. **Athanasius.** in vita anthoni. Vnde non difficilis est bonoz spirituz malozq̄ discrecio. Si em̄ post timorē successerit gaudiū. a dño ve- misse sciam⁹ auxilium. qz securitas anime p̄sentis maiestatis iudiciū est. Si autē incussa formido p̄ manserit. hostis est qui videt. Non solum aut tre- pitantem refocillat. s̄ etiam nouo letificat nūtio

subdens. Dñm exaudita est deprecacio tua. et vxor tua helizabeth pariet tibi filiū. **Aug⁹.** 8 ques- eua. Vbi p̄mo hoc attēdendū est. qz nō est verifi- mile vt cum p̄ peccatis populi vel salute vel re- demptione sacrificiū ille offerret. q̄ potuerit pu- blicis votis relictis homo senex vxorem habens p̄ accipiēdis filijs orare p̄fertim. nam nemo orat accipe quod accepturū esse desperat. Vsq̄ adeo aut ille iam se habituz filios desperabat. vt s̄ angelo p̄mittenti non crederet. Ergo quod ei di- citur Exaudita est deprecacō tua. p̄ populo in- telligendū est cuius populi qm̄ salus et redemp- cō et peccatorum abolicō p̄ xpm̄ futura erat. ad- huc nunciat zacharie nasciturus filius. qz p̄cur- sor xpi destinabat. **Chriso.** Vel q̄ sit exaudita eius deprecacō p̄bat per hoc. q̄ gignend⁹ erat ei filius clamās. Ecce agnus dei. qui tollit peccata mundi. **Theo.** Quasi ip̄o dicit te. Vnde erit in hoc manifestum ait angel⁹ ex hoc q̄ helizabeth pariet. credes q̄ peccata populo sunt remissa. **Ambro.** Vel alit̄. plena semp et redūdancia sunt diuina beneficia non exiguo constricta munere. s̄ vberi bonoz coacerata congestu. vt hic p̄mum p̄cacōnis fructus p̄mittit. Demde sterilis part⁹ vxoris cuius nomen p̄nūciat subdens. Et vocab̄ nomen eius iohannem. **Beda.** Singularis meri- ti iudicium datur. quociēs homibus a deo vel im- pomē nomen. vel nunciat. **Criso.** sup iohannem. Illud q̄ oportet exp̄mere. qm̄ in quib⁹ ab ipsa tenentate infācie virtus refulgere debebat. a p̄- cipio diuinitus sumebāt nomia. Vbi vero qui po- stea debebāt exerescere. nomē postea impone- batur. **Beda.** Iohānes ḡ interpretat̄ in q̄ est grā- vel domini gracia quo noie declarat̄. p̄mo paren- ribus ei⁹ graciā quibus decrepitis nasceret fili⁹ esse donatā. Demde ipsi iohanni qui magnus co- ram dño erat futurus. postremo etiaz fili⁹ israel quos ad dñm erat ouersurus. Vñ sequit̄. Et erit gau- tibi et erul. **Orige.** quando em̄ iustus oriē in mundo mistri natiuitatis eius letant̄. qm̄ vero ille nascit̄ qui q̄si ad penas et ergasculū relegat̄ mister osternatur. et concidit. **Ambro.** Sanct⁹ aut non solū pentum gracia. sed etiaz sal⁹ est plu- timorum. vnde sequit̄. Et multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. admonet hoc loco sanctoz generacōe letari. admonent̄ parētes gracias agere. Non em̄ mediocre. munus est dei. dare liberos. p̄opaga- tores generis. successiōnis heredes.

Erit em̄ magnus co-
ram dño. et vinum et
ficeram non bibet et
spiritus sancto replebi-
tur adhuc ex vtero
matris sue et multos
filioz israel ouertet
ad dñm deum ip̄oz
et ipse precedet ante
illum in spū et virtute

Ambro. Post leti-
caz plurimoz mag-
nitude virtutis pro-
mittitur cum dicitur
Erit em̄ magn⁹ corā
dño. Non corporis s̄
anime magnitudinē
declarauit. Est corāz
domino magnitudo
anime magnitudo
virtutis. **Theo.** Multi
nanq̄ magni dicunt̄
sed coram homibus.
non coram deo. sicut

helie. vt uertat cor
da patrum in filios.
et incredulos ad pru
denciam iustorum pa
rare domino plebem
perfectam.

hipocrite. Ita autem
a parentes iohannis
iusti coram domino di
cti sunt. Ambrosius.
Demi quod non fines ali
cuius apogauit impe
rij. non triumphos bel
lici certaminis repor
tauit. sed quod est am

plius predicans in deserto. helias hominum corpi
quod lasciuia magna animi et tute depressit. Vnde
sequitur. Et uinum et ficera non bibit. Beda. Si
cera interpretatur ebrietas. quo uocabulo hebrei
omne quod inebriare potest poculum siue de pomis
siue de frugibus seu de qualibus alia materia confe
ctum significat. Proprium uero in lege nazareo
erat. uino et ficera tpe obsecrationis abstinere. Vn
de iohannes ceterique tales ut semper nazarei id est
sancti manere possint. semper his abstinere satagunt
non enim decet uino in quo est luxuria. inebriari eum
qui multo spiritu sancti desiderat impleri. Vnde
recte cui uini ebrietas tollitur. spiritus gratia cum
mulatur. Sequitur autem. Et spiritu sancto replebitur
adhuc ex utero matris sue. Ambrosius. Cui spiritu san
ctus infunditur. magna est plenitudo et uirtus. Si
quidem sanctus iohannes antequam nasceretur. matris adhuc
in utero positus spiritus accepti gratiam designa
uit. cum in utero patris exiens domini euangeliz
auit aduentum. Alius est spiritus uite huius. alius
gracie. Ille nascendo sumit exordium. moriendo de
fectum. iste non etatibus cohercet. non obitu ex
tinguitur. non alio matris excluditur. Grecus.
Quod autem erit opus iohannis. quid uel per spiritum
sanctum paget. ostendit subdes. Et multos filios
israel ouertit ad dominum deum ipsorum. Origenes. Ioh
hannes quidem plurimos conuertit. Domini autem
opus est ut omnes ad deum patrem conuertat. Be
da. Cum autem iohannes qui christo testimonium perhi
bens. in eius fide populos baptizabat. de filiis israel
ad dominum deum ipsorum ouertisse. patet christum do
minum deum esse israel. Vnde desinant arriam christum
dominum deum esse negare. Erubescant fotiniani
christo ex uirgine principium dare. Cessent manichei
alium populi israel atque alium christianorum deum
credere. Ambrosius. Non autem egenus testimonio.
quod plurimorum sanctus iohannes corda conuertit. et
quod nobis prophetice scripture et euangelice suffra
gantur. Vox enim clamantis in deserto. Parate uiam
domino. Non enim de se. sed de domino predicabat primum
eius christi. Et ideo sequitur. Et ipse procedet ante illum
in spiritu et uirtute helie. bene procedet ante illum
qui primum natus et primum mortuus est. Bene
etiam iungitur. In spiritu et uirtute helie. Origenes.
Non dicit in anima helie. sed in spiritu et uirtute
spiritus enim qui fuerat in helia uenit in iohanne
et similiter uirtus eius. Ambrosius. Nunquam enim sine
uirtute spiritus uel sine spiritu uirtus. Et ideo in
spiritu et uirtute. quod sanctus helias et uirtutem
habuit magnam et gratiam. Uirtutem ut ad fidem
animos populorum a perfidia reuocaret. Uirtute
abstinencie atque patientie. et spiritum prophetandi.
In deserto helias. In deserto iohannes. Ille achab

regis gratiam non quasi uisit. hic spreuit herodis. Il
le iordanem diu sic. hic ad lauacrum salutare ouer
tit. ille pozis hic sequetur domini percursor aduentus
Beda. quod autem de helia per malachiam predictum est
hoc per angelum de iohanne dicitur cum subdit. Vt con
uertat corda patrum in filios. spiritualiter antiquo
rum sanctorum scientiam populis predicando infundet
Et incredulos ad prudentiam iustorum. Que est non
de legis operibus iusticiam presumere. sed ex fide sa
lutem querere. Grecus. uel aliter. parentes iohannis
et apostolorum iudei fuerunt. sed tamen contra euangelium
et supbia et infidelitate seuebant. itaque tanquam be
nigni filii iohannes prius et apostoli consequentur eis
uirtutem monstrabant. in propriam iusticiam et pru
denciam eos attrahentes. Sic etiam helias reliquas
hebreorum ouertit ad apostolorum ueritatem. Beda
Quia uero zacharia per plebem supplicante dixerat
erauditum. subiungit. Parare domino plebem perfectam
in quo docet. quo ordine plebs eade saluari et per
fici debeat. ad predicacionem sanctus iohannis penitendo
et credendo in christum. Theo. uel aliter. Iohannes
plebem pauit. non incredulam. sed perfectam id est pre
paratam ad suscipiendum christum. Origenes. Sacra
mentum autem iohannis usque nunc explet in mundo.
Quicumque enim creditur est in ihesu christo. antea spi
ritus et uirtus iohannis ad animam illius uenit.
et preparat domino populum perfectum.

Et dixit zacharias
ad angelum. unde hoc
sciam. Ego enim sum se
nex. et uxor mea pces
sit in diebus suis. Et re
spondens angelus di
xit ei. Ego sum gabriel.
qui sto ante deum
et sum missus loqui ad
te. et hec tibi euangeli
zare. Et ecce eris ta
cens et non poteris lo
qui usque in diem quo h
fient. pro eo quod non cre
didisti uerbis meis que
implebuntur tpe suo.
Et erat plebs expec
tans zachariam et mi
rabantur quod tardaret
ipse in templo. Egres
sus autem non poterat
loqui ad illos. Et cog
nouerunt quod uisionem ui
disset in templo. et ip
se erat inuens illis et
permanit mutus.

Crisostomus. habito respe
ctu zacharias ad christum
et etate. quin etiam
coniugis sterilitate
spectata diffusus est.
Vnde dicit. Et dixit
zacharias ad angelum.
Unde hoc sciam que
dicat. quomodo hoc fiet.
Et causa dubitacionis
subdit. Ego enim sum
senex. et uxor mea pces
sit in diebus suis.
que si diceret. etas inre
gesta. natura inepta
ego generas de bit.
terra sterilis. non autem
censetur propter hoc di
gnus esse uenia sacer
dos. dum serie. n. rez.
expostulat. quicumque
enim deus aliquem indi
cat optet in fide sus
cipe nam super huius
modi disceptare con
tumacia est aie. unde
sequitur. Et respondens
angelus dixit ei. Ego
sum gabriel. qui sto
ante deum. Beda.
quasi diceret. Si ho
talia signa permittet
impune signum flagi
tare liceret. at cum an
gelus permittat ianu

Dubitare nō deēt Sequit̄. Et missus sū loqui ad te et s̄ tibi euāgelizare. Cris̄. Ut cū audias me a dō missus fore nihil huānū estimes ex his q̄ tibi dicunt̄. Neq̄z ei ex me loquor. s̄ mittētis relata s̄ nūtio. s̄ ē em̄ rācij bonitas vt nihil ex se referat. Beda. Vbi notandū est. q̄ angel⁹ se et ar̄t̄ de um stare et ad euāgelizandū zacharie missus esse restatur. Gre. in hōme. Quia et cum ad nos veniūt angeli. sic exterius implent n̄ istrum vt tū nunq̄ interi⁹ desint p̄ contemplacionē. Quia et cir̄ cūscriptus est angelicus sp̄s. sūmus tū spiritus qui deus est. circumscriptus non ē. Angeli itaq̄ etiā missi ante ipsum sūt. quia quōdolibz missi veniant. intra ipsū currūt. Beda. Dat aut̄ ei signū qd̄ rogatur. vt qd̄ discredendo locutus ē. iam tacendo credere discat. Vnde sequit̄. Et ecce eris tacens. et non poteris loqui. Et s̄. vt a vi genes ratua. ad organaxocalia vincula trāfferant̄. nec intuitu sacerdotij ei parat̄. Sed ob hoc pledebat̄ tur amplius qz circa fidem ceteris p̄esse debebat̄. Theo. Sed qz verbū quod iugi animo habet̄ potest etiam surdū significare. qz bene talis eris surdus et non poteris loqui. Comuient̄ em̄ hec duo passus ē. tanq̄ em̄ inobediens surditatem incurrat. et tanq̄ otradictor taciturnitatē. Cris̄. Dicit aut̄. Et ecce q̄si diceret in hoc instanti. s̄z considera miseracionē dñi in hoc q̄ sequit̄. Vtq̄ in diem quo s̄ hient quasi diceret. Cum p̄ euent⁹ re eum qd̄ dico ostendo. et noueris te iure punitum tūc te de pena eripiam. Et causā pene ostēdit. cum subditur. Pro eo q̄ non credidisti verbis meis q̄ implebunt̄. in tpe suo. non attendēs h̄tutem ei⁹ qui misit me cui ego assillo. Si aut̄ is qui erga natiuitatē mortalem incredul⁹ erat. punit̄. qualis qui celestē et ineffabilē calumniaē. vitabit vltionem. Grecus. Dum aut̄ hec intrinsec⁹ agerent̄ dilatio t̄pis admirari cogebat expectantez foris secus multitudinē. vnde sequi ē. Et erat plebs expectans zachariā n̄ mirabant̄ q̄ tardaret ipse in templo. Cūq̄z p̄ diuersa vagaret̄ suspicio. quilibet dicebat ad libituz donec zacharias egrediēs docuit silēto qd̄ latendo perpessus ē. vnde sequitur. Egressus aut̄ non poterat loqui ad illos. et cognouerūt q̄ visionē vidisset in tēplo. Theo. Imuebat aut̄ populo zacharias forte causā taciturnitatis interroganti. quā loqui non valens. p̄ mutū clarabat. vnde sequit̄. Et ip̄e erat mutus illis et permanfit mutus. Ambro. Est aut̄ mutus quidē sine verbo corpales actus indicare moliens. nec expr̄mens eius voluntatem.

Et factū est vt impleti sunt dies officij ei⁹ abiit in domum suam Post hos autez dies concepit helizabeth vxor eius. et occulta bat se mensibus quibz dicens. Quia sic fecit

Beda. Viciis sue tē pore pontifices temp̄li tū officijs mancipati non solū a opleru vxorum. s̄ ab ip̄o qd̄ domoz suaz abstinēbant ingressū. Vnde dicit̄. Et factū est vt impleti sūt dies officij eius. abiit in domū suam. Quia em̄ tunc sacer dotalis ex

mibi dominus in diebus quibus respexit auferre obprobrium meum inter homines.

stupe aaron successio querebat̄ necessario tempus substituto ende sololi procurabatur. At qz nunc nō carnalis successio sed p̄fectio spiritualis in

quiris. sacerdotib⁹ vt semp̄ altari queant assistere. semp̄ castitas obsequanda p̄cipitur. Sequitur. Post hos autē dies concepit helizabeth vxor eius. post dies sex officij zacharie cōpletos. Gestā sūt aut̄ hec mēse septēbri. kalendas viij. octobri q̄ optebat iudeos ieiuniū scenophegie celebrare imminente equinoctio in quo incipit nox esse maior q̄ dies. qz cristū oportet crescere. Johānem aut̄ nimis. nec frustra tūc dies ieiunioz erant. quia p̄ iohannē erat hoibus afflictio penitēcie p̄dicāda. Sequit̄. Et occultabat se mensibus quinqz. Ambro. Que causa occultacionis nisi pudor. Sunt em̄ qd̄am tpe p̄scripta coniugio qm̄ dare operā p̄ creandis liberis h̄de corū. dum anni vigent. dū suscipiendoz liberozum spes est at vbi n̄ matura eui senectus successerit et etas est regēdis liberis habilior q̄ creandis. pudor ē legitimis licet fetus gestare in dicitur n̄ grauari aliene etatis onere et tumescere aut̄ non sui t̄pis fructu. Pudēbat s̄ p̄pter etatem. vnde intelligi p̄ causa qz iam non oueniebāt inter se cōcubitu diugali. Neq̄z em̄ ea que semel non erubesceret coitum. erubesceret p̄tum. Vnde tū erubesceret onus parētis q̄ diu nescit misterium religionis. s̄z que occultabat se qz cōcepit filium. iactare se cepit quia generabat. p̄phetam. Orige. Et it̄o dicit. Mensibus quinqz id est donec maria conceperet. a fetus eius erultrā cum gaudio p̄phetaret. Ambro. Et quis part⁹ sui erubesceret etatē. rursus caruisse se gaudebat obprobrio dicēs. Quia sic fecit mibi dñs. Cris̄. Scilicet soluit sterilitatē donum sūp̄ naturaz concessit. Et petra infructuosa spicas virentes p̄dixit. abstulit dedecus dum gemitricē fecit. Vnde sequit̄. In die. qui. re. auf. ob. meū inter ho. Ambrosi. Pudor em̄ est femis nuptiaz p̄mia non habere. quib⁹ hec sola est causa nubendi. Cris̄. Duplicit̄ igit̄ gaudet dū et a nota sterilitatis ipsam eripuit dñs et qm̄ illustre partū em̄ya est. Non em̄ vt in ceteris signencū solus concubitus interuenit. s̄ gr̄a celestis hui⁹ ortus fuit exordiu Beda. Mistice aut̄ p̄ zachariam sacerdotiū n̄ deoz. p̄ elizabeth potest lex ipsa designari. q̄ sacerdotu doctrinis exercitata spirituales deo filios gignē dēbat. s̄ nō valebat qz neminē ad p̄fectōz adduxit lex. Erant am̄o iusti. qz bona ē lex et iac̄ docum p̄ illo tpe sanctum. Am̄o p̄cesserant in diebus suis. qz adueniente xp̄o iam incuruant̄ ad semum. Ingrediē zacharias templū. qz sacerdotum est intrare in sanctuarū misterioz celestū foris orat multitudo qz mistica penetrare neq̄. Dum altari thimiama imponit. nasciturū iohānē agnoscit. quia dum doctores flāma diuine lectio ms ardent. gr̄ciam dei p̄ libesum p̄diurā reperiunt. et hoc p̄ angelum qz lex p̄ angelos ordmata est. Ambro. In vno autē vxor locus plebia

obmutuit. quia in vno totus ad deum loquebatur
populus. transfuit enim ad nos dei verbum. et in nobis
non tacet. Mutus est. qui non intelligit legem. Cur
enim tibi magis videatur mutus esse qui sonum quam qui
mysterium nescit. Inuenti similis est populus in
deorum. qui actum suorum prestare non potest ratione

Beda. Et tunc elizabeth concepit iohannem quia in
teriora legis sacramentis christi abundant. Conceptum
quique mensibus occultat. quia moyses quinquaginta
mysteria christi designat. Seu quia christi dispensatio
in quibus mundi etatibus per sanctorum dicta vel facta
figuratur.

In mense autem sexto
missus est angelus
gabriel a deo in ciui-
tatem galilee cui no-
men nazareth ad vir-
ginem desponsatam
viro cui nomen erat io-
seph de domo dauid
et nomen virginis maria

Beda. Quia christi
incarnatio vel sexta
etate seculi facta vel
ad implecionem legis
erat profutura. recte
sexto mense concepti
iohannis missus ad ma-
riam angelus nascitu-
rus nunciat saluatore
Unde dicit. In men-
se autem sexto. Mensis
sexti. murcum intelli-
ge cuius. xxv. die dominus
noster et conceptus tra-
ditur et passus. sicut

et. xxv. die. mensis decembris natus. quod si vel 13 die
ut nonnulli arbitrantur. equinoctium vernale. vel illo
solstitium brumale fieri credamus. ouenit cum
lucis incrementum accipi vel nasci eum qui illumina-
nat omnem hominem venientem in hunc mundum. At
si quis ante dominice natiuitatis et conceptionis tempus
considerat lucem vel crescere vel tenebras superare
ouerit. dicimus et nos quia iohannes ante faciem ad-
uentus eius regnum celorum euangelizabat. Basi-
lius. Adeunt autem nos celestes spiritus non quasi
ex seipsis. sed ex eo quod diuine sapientie de corde con-
spiciunt. Unde sequitur. Missus est angelus gabriel
a deo. Grecus in home. Ad mariam eius virginem
non quilibet angelus. sed gabriel archangelus
mittitur. ad 13 quippe mysterium summum angelum veni-
re dignum fuerat. qui summum omnium nuntiabat. Quia
idcirco puato nomine censetur. ut signetur per vocabu-
lum in operatione quid valeat. Gabriel enim dei for-
titudo nominatur per dei ergo fortitudinem nuntiandus
erat. qui virtutis dominus et potens in prelio ad bel-
landas potestates aereas veniebat. Glosa. Ad-
ditur autem et locus quo mittitur. cum subditur. In ci-
uitatem galilee cui nomen nazareth. Nazareus enim
id est sanctus sanctorum nuntiabat venturum. Beda
in home. Aptum autem humane restauracionis prin-
cipium. ut angelus a deo mitteretur. ad virginem
partu consecrandum diuino. quia prima predicacionis huma-
ne fuit causa cum spens a diabolo mittebatur ad
mulierem spiritu superbie decipiendam. Unde sequi-
tur. Ad virginem Aug. de sancta virginitate.
Illum enim solum virginem decenter parere potuit
Oportebat enim caput nostrum propter insignem miracu-
lum qui in sua natiuitate patrem habere non potuit.
Illum secundum corpus nasci de virgine. quod significat et
membra sua de virgine etiam secundum spiritum nascitura.
Iohannes in symone assumptionis Et bene angelus ad

virginem mittitur. quia semper est angelis cognata vir-
ginitas. Profecto in carne preter carnem viuere
non terrena vita est. sed celestis. Crisostomus. non autem an-
gelus partum annunciat virginem ne nimium eximie turba-
retur. Et ideo ante conceptionem illam alloquitur. non in
sommis primo visibiliter assistit. Nam quasi magnam
valde relationem accipiens. egebat ante rei euen-
tum visione solenni. Ambrosius. Bene autem utriusque
posuit scriptura. ut et desponsata esset et virgo. Se-
quitur enim desponsatam viro. Virgo ut ex parte viri
solorum videretur. Desponsata ne temeritate virgi-
nitatis adureretur infama. cui quis alius corrup-
tele videretur. in signum proferte. Maluit autem dominus ali-
quos de suo ortu quam de matris pudore dubitare.
sciebat enim teneram esse virginis verecundiam et lu-
bricam famam pudoris. nec putauit ortus sui fides
matris iniurijs astruendam. Seruat itaque sancte
marie sicut pudore integra. ita et inuolabilis opi-
nionem virginis nec decuit sinistra virginibus opi-
nionem viuentibus velamine excusacionis relinquitur quod infa-
mata mater quam dominus videretur. Quid autem iudeis quid
herodi posset asseribi. si natum viderentur apud adul-
terio persecuti. quemadmodum autem ipse diceret. Non
veni legem soluere. sed adimplere si videretur ce-
pisse a legis iniuria. cuius parte in nupte lege dam-
netur. Quid quod etiam fides marie verbis magis ad-
sciscitur. et mendacium causa remouetur. Videretur enim
culpam obumbrare. voluisse mendacium in nupta pre-
gnans. Causam autem mentendi desponsata non ha-
buit. cum coniugii premium et gratia nuptiarum par-
tus sit feminarum. Non mediocriter causa est ut vir-
ginitas marie falleret principem mundi. qui cum de-
sponsata viro cerneret. partum non potuit habere
suspectum Origene. Si enim non habuisset sponsum
statim cogitacione tacita diabolus subrepsisset. quod
non accubuit cum viro pregnans esset. debet iste
conceptus esse diuinus. debet aliquid humana natura
esse sublimius. Ambrosius. Sed tamen magis refellet
principes seculi. demonum eius malicia facile etiam ocula
deprehendit. At vero qui secularibus vanitatibus occupantur.
scire diuina non possunt. qui etiam locupletior testis pudoris
maritus adhibetur. qui posset et delere iniuriam et vindicare
oprobrium. si non agnosceret sacramentum. de quo subditur. Cui
nomen erat ioseph de domo dauid. Beda. in home. Quod non tamen ad ioseph.
sed etiam pertinet ad mariam. Legis namque erat preceptum.
ut de sua quisque tribu aut familia acciperet uxorem. Sequitur. Et no-
men virginis maria. Beda. super lucam. Maria he-
braice stella maris siriace vero domina vocatur. et
merito quia hec totius mundi dominum lucem secu-
lis meruit generare per hunc.

Et ingressus angelus
ad eam dixit. Ave gra-
tia plena dominus tecum.
benedicta tu in mu-
lieribus. Que cum au-
disset turbata est in se

Ambrosius. Disce vir-
ginem moribus sola
in penetrabilibus quam
nemo virorum videret
solus angelus reperi-
ret. Unde dicit. Et in-
gressus angelus ad
eam. Et ne quidem de
generi sprauaret af-
fatu. ab angelo salu-

mone eius. et cogita-
bat qualis esset ista
salutacio.

est causa peccati punita. In hac p gaudiu mesti-
tia pellit. Vnde iocunditatē non absurde p muni-
at angelus vgin dicens. Ave. q aut digna cog-
nascet et sponsaliū attestat. euz dicit. gracia ple-
na. quasi em quedā arra aut dos sponsi ostendit
q fecunda sit gracia. Vnde em que dicit. hec sūt
sponse. alia sponsi. Vdiero. in smone de assump-
cione. Et bene gra cia plena. qz ceteris p partes
pstat. Marie vero simul se totaz infudit gracia
plenitudo Vere gracia plena. p quam largo spi-
ritu sancti hinc supra fusa est ois creatura. Jam
aut erat cum vgin. qui ad vginem mittebat an-
gelum. et pcessit nunciū suū dominus. nec teneri
potuit locus. qui oibus habet in locis. Vnde seq-
tur. Dominus tecū Aug. in smone de nativita-
te. Magis q mecum. ipse em in tuo est. corde. in
tuo sit vtero. adimplet mentē adimplet ventrē
Grec. Vnde at ē totū legacois cōplēntū Dei ei
verbiū vt sponsus sup rationē vnionem efficiēs
tanq ipse germinās id est q germinat. totā na-
turam humanā sibi ipsi oformavit. Vltimuz vero
ponit tanq pfectissimū et opendiosū Benedicta
tu in mulieribus. Vna scz pcedis mulierib. vel
etiam benedicant in te mulieres sicut mares in fi-
lio. Sed magis vterqz in vtriusq. Velut em per
vnam et vnu femiā et marem peccatum simul ac-
tristitia. sic et nunc p vnam et vnu benedictio re-
uocata est et leticia. et ad singulos ē p fusa Am-
bro. Discite autē vginem verecūdia. qz pauebat.
nam sequit. Que cum audisset. turbata est in ser-
mone eius. Trepidare vginum est. et ad omnes
ingressus viri pauere. omnes viri affatus vereri.
Discite virgo verbo vitare lasciuiaz. Maria etiā
salutacionē angeli verebat. Grecus. Cum autē
assueta fo: et his visiomib. Euāgelista non visio-
ni. s. relatibus turbacionē attribuit dicens. Tur-
bata est in smone eius. attende aut vginis et pu-
dicam et prudentē et animā simul et vcem. audi-
ta leticia dictum exanimavit et neqz manifeste ab-
stitit p incredulitatē nec statim parit ex leuitate
eue leuitatem euitās simul et duriciam zacharie.
Vn sequit. Et cogitabat qualis esset ista saluta-
cio. non ceptio. nam adhuc ignorabat immensi-
tatem misterij. sed salutaco. Nunqd libidiosa vt
a viro ad virginē. an diuina dum dei faceret men-
tionem dicens. Dominus tecum. Ambro. Bene-
dictiois etiā nouā formulā mirabat. que nusqz ē
ante cōperta. soli marie hec suabat. Origenes
Si em sciuisset maria ad alium quēpiam similē fa-
ctum esse smonez. vtpote que habebat legis scie-
ciam. nunqz eam quasi peregrinam talis salutaco
exterruisset.

Et ait ei angelus. ne
timeas maria. inueni-
sti em graciā apud de-

tae Grec. Contra
vrem prius editam
mulieri dirigit nunc
smo ad vginem. in
illa dolorib. partus
In hac p gaudiu mesti-
tia pellit. Vnde iocunditatē non absurde p muni-
at angelus vgin dicens. Ave. q aut digna cog-
nascet et sponsaliū attestat. euz dicit. gracia ple-
na. quasi em quedā arra aut dos sponsi ostendit
q fecunda sit gracia. Vnde em que dicit. hec sūt
sponse. alia sponsi. Vdiero. in smone de assump-
cione. Et bene gra cia plena. qz ceteris p partes
pstat. Marie vero simul se totaz infudit gracia
plenitudo Vere gracia plena. p quam largo spi-
ritu sancti hinc supra fusa est ois creatura. Jam
aut erat cum vgin. qui ad vginem mittebat an-
gelum. et pcessit nunciū suū dominus. nec teneri
potuit locus. qui oibus habet in locis. Vnde seq-
tur. Dominus tecū Aug. in smone de nativita-
te. Magis q mecum. ipse em in tuo est. corde. in
tuo sit vtero. adimplet mentē adimplet ventrē
Grec. Vnde at ē totū legacois cōplēntū Dei ei
verbiū vt sponsus sup rationē vnionem efficiēs
tanq ipse germinās id est q germinat. totā na-
turam humanā sibi ipsi oformavit. Vltimuz vero
ponit tanq pfectissimū et opendiosū Benedicta
tu in mulieribus. Vna scz pcedis mulierib. vel
etiam benedicant in te mulieres sicut mares in fi-
lio. Sed magis vterqz in vtriusq. Velut em per
vnam et vnu femiā et marem peccatum simul ac-
tristitia. sic et nunc p vnam et vnu benedictio re-
uocata est et leticia. et ad singulos ē p fusa Am-
bro. Discite autē vginem verecūdia. qz pauebat.
nam sequit. Que cum audisset. turbata est in ser-
mone eius. Trepidare vginum est. et ad omnes
ingressus viri pauere. omnes viri affatus vereri.
Discite virgo verbo vitare lasciuiaz. Maria etiā
salutacionē angeli verebat. Grecus. Cum autē
assueta fo: et his visiomib. Euāgelista non visio-
ni. s. relatibus turbacionē attribuit dicens. Tur-
bata est in smone eius. attende aut vginis et pu-
dicam et prudentē et animā simul et vcem. audi-
ta leticia dictum exanimavit et neqz manifeste ab-
stitit p incredulitatē nec statim parit ex leuitate
eue leuitatem euitās simul et duriciam zacharie.
Vn sequit. Et cogitabat qualis esset ista saluta-
cio. non ceptio. nam adhuc ignorabat immensi-
tatem misterij. sed salutaco. Nunqd libidiosa vt
a viro ad virginē. an diuina dum dei faceret men-
tionem dicens. Dominus tecum. Ambro. Bene-
dictiois etiā nouā formulā mirabat. que nusqz ē
ante cōperta. soli marie hec suabat. Origenes
Si em sciuisset maria ad alium quēpiam similē fa-
ctum esse smonez. vtpote que habebat legis scie-
ciam. nunqz eam quasi peregrinam talis salutaco
exterruisset.
Beda. Quia saluta-
cione insolita vginē
turbatā viderat. qsi
familiaris notam v-
cans ex nomie. ne ti-
mere debeat iubet.

um ecce concipies in
vtero. et paries filiū.
et vocabis nomē eius
ihesum. hic erit mag-
nus. et filius altissimi
vocabitur. Et dabit
illi dominus deus sedē
dauid patris eius. et
regnabit in domo ia-
cob meternum. Et re-
gni eius nō erit finis.

Vnde dicit. Et ait ei
angelus. ne timeas
maria. Grec. Quia
si diceret. non accessi-
decepturus. pmo de-
cepcois absolucōne
depromere. Non ve-
ni pdaturus. inuisi-
labilem tuā vginem
tem s. conditoris pu-
ritatis et custodis o-
tubernia reserare.
Non sū p pentis mini-
ster. sed permentis
spentez legat. spō-
salium tractator. nō

insidiarum molitor. Sic ergo nequaquam distrahentibus ipsa consideracōibus verari pmisit. ne diuidi-
cetur infidus mister negotij. Cris. Qui autē
apud deum meretur graciā. non habet quid time-
at Vnde sequit. Inuenisti em graciā apud deū
Qualitē aut illam quisqz reperiet. nisi humilitate
mediatē. hūilibus em dat deus graciā. Grecus.
Inuenit em grām virgo coram deo. qz splēdo: e
pudicie ppiam exornans animā gratū se deo ha-
bitaculū parauit. nec solum celibatū inuolabi-
lem seruauit. sed etiā immaculatā oscienciam cu-
stodiuit. Orige. Inuenerat em plures grāz an-
eam. Et ideo subdit qd ppiū est dicens. Ecce
ocipies in vtero Grecus. Vnde dicit ecce celerit-
tatem et psciam snotat. insinuans euz eius ver-
bo celebratā esse ceptionem Dicit aut. cōcipies
in vtero. vt demōstret dnm ab ipso vtero virgi-
nali et de nostra substantia carne suscipere. Vem-
em diuinū verbū emūdatū naturā humanam
et p tum et nostre gnacioni s. pmo dia. Et ideo si-
ne peccato et humano semie. p singula sicut nos i
carne ocipitur. et nomen mensū spacio gestat in
vtero. Greg. Nisenus Sed qm stingit specia-
liter diuinū concipi spiritum. et spirituz parere
salutarē scdm pphetā Ideo addidit. et paries fi-
lium. Ambro. Non aut omnes sunt sicut maria.
vt dum de spūsancto ocipiunt. verbum pariant.
Sunt aut que abortiuū excludāt verbum anteqz
pariant. Sunt que in vtero cristū habeant. s. nō
dum formauerint Greg. Cum aut expectacio p-
tus mlib. timorē incuiat sedat timori metū dul-
cis ptus relatio. cū subdit. Et vocabis nomē eius
ihesū. saluatoris em aduentus est cuius ibet timo-
ris. ppulsio. Beda. Ihesus aut saluator. siue sa-
lutaris mēpretatē Grecus Dicit aut tu vocabis
non pater. patre ei caret quantum ad inferiorē
generacionē. sicut et matre respectu superne.
Cris. Vnde aut nomē de nouo fuit verbo imposi-
tū natiuitati agruens carnis scdm illud ppheticū
Vocabit tibi nomen nouū qd os domini nemi-
uit. Grecus. Verū quia hoc nomen omne est
sibi cum successore moisi. Idcirco inuēs angelus
q non erit scdm illius similitudinē. sibiū sit Vdie
erit magnus. Ambro. Dicitū est quidē etiam de
iobāne qz erit magnus. sed ille quasi homo ma-
gnus. hic quasi deus magnus. Late em funditur

dei virtus. late celestis substantie magnitudo porrigitur. non loco clauditur. non opinione comprehenditur. non estimacione clauditur. non etate variatur. Orige. Vide ergo magnitudinem saluatoris quomodo in toto orbe diffusa sit. Ascende in celos. quo celestia repleuerit. Descende cogita cone ad abyssos et vide eum illuc descēdisse. si hoc videris pariter intueberis ope opletum. hic erit magnus.

Grecus. Neque carnis assumptione deitatis derogat celsitudini. imo potius humanitatis humilitas sublimatur. unde sequitur. Et filius altissimi vocabitur. non utique tu impones vocabulum. sed ipse vocabitur. a quo nisi a substantiali genitore nullus eius filium novit. nisi pater. Penes quem vero infallibilis est noticia geniti. nec verus interpretis est erga impositionem agruam nominis. Propter quod dicit. hic est filius meus dilectus. ab eterno siquidem est quavis nunc ad nostram doctrinam nomen eius patuerit. Et ideo ait vocabitur. non fiet vel generabitur. Nam et ante secula fuerat substantialis patri. Hunc ergo accipies. huius mater efficietis hunc. Huius cella claudit cuius celestis pacium capax non extitit. Ceterum siquidem enorme quibusdam videtur deum habitare corpus. Nonne sol cuius est corpus sensibile quocumque radios mittit. non ledit in propria puritate. Multo magis iusticie sol. ex utero. Huius mundi mundissimum corpus assumens. non tamen contaminatus non est. imo etiam ipsa matrem sanctiorem ostendit. Grecus. Et ut huiusmodi redderet memoriam prophetarum. subdit. Et dabit illi dominus sedem david patris eius. ut noscat liquido. quoniam qui nasciturus est ab ea ipse est Christus. Non tamen ex ioseph est editum corpus christi mundissimum. sed in eam lineam cognationis profugerunt ioseph et virgo. ex qua forma humanitatis unigenitus suscipitur. Basilus. Non autem in materiali sede david sedit dominus translato iudaeo regno ad herodem. sed sedem appellat david. in qua sedet dominus indissolubile regnum. Unde sequitur. Et regnabit in domo iacob in eternum. Ceterum dicit autem ad patris domum iacob eos qui de numero iudeorum crederent in illum. Ut enim paulus dicit. non omnes qui ex israel sunt hi sunt israelite sed qui sunt filii promissionis operantur in semine. Beda. Vel domum iacob totam ecclesiam dicit. vel que de bona radice nata. vel cum oleaster esset. merito tamen fidei in bonam est conversa oliuam. Grecus. Nullius autem est in eternum regnare nisi dei solius. Quod fit ut et si propter incarnationem dicatur david sedem accipere tamen idem ipse in quantum deus rex et eternus agnoscat. Sequitur. Et regnum eius non erit finis. non solum in quantum deus est. sed etiam in eo quod homo. et in quantum quidem habet regnum multorum. finaliter vero unum. forum cum ei omnia subiciantur. Beda. Omittat genestoribus dicere hominem tamen ex huiusmodi natum. et hinc a verbo dei non in unitate persone esse receptum. Angelus enim qui eundem ipsum patrem habere david quem filium altissimi vocari. pronunciat. in duabus naturis unam christi personam demonstrat. Non autem ideo futuri temporis verbis angelus utitur. quia secundum hereticos christus ante mariam non fuerit. sed quod

secundum eandem personam homo cum deo idem filii nomen sortitur.

Dixit autem maria ad angelum. Quomodo fiet istud. quoniam virum non cognosco. et respondens angelus dixit ei Spiritus sanctus superveniet in te. et vir tui altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum vocabitur filius dei.

Ambrosius. Neque non credere angelo maria debuit. neque tam temere usurpare divinitatem. unde dicitur. Dixit autem maria ad angelum. quomodo fiet istud. Temperatior est ista responsio quam verba sacerdotis. Is ait. quomodo fiet istud. Ille respondit. unde hoc sciam. Negat ille se credere et quasi fidei adhuc alium querit auctorem. Ista se facere profiteatur. nec dubitat esse faciendum quod quomodo fiat

inquit. Legerat maria. Ecce accipiet in utero et pariet filium. ideo credidit futurum. sed quomodo fieret. ante non legerat. non enim quemadmodum fieret. vel apphete tanto fuerat revelatum. tantum enim misterium non hominis fuit. sed angeli ore promendum. Gregorius in senibus. Attende etiam mundum huiusmodi vocem. promissum annunciat angelus ipsa vero huiusmodi immititur. Prestantior enim in corruptibilitate est angelica visione dijudicans. Unde dicit quoniam virum non cognosco. Basilus. Cognicio multifarie dicitur. dicitur enim cognitio nostri conditoris sapientia. ac magnum suorum noticia. necnon mandatorum custodia. et que fit apud eum appropinquatio et copula nuptialis. ut hic accipit. Gregorius in senibus. Hec igitur marie verba. indicium sunt eorum. que tractabat in mentis archano. Nam si causa copule coniugalis ioseph desponsari voluisset. cur admiracione ducta est. dum sibi narrat concepcio. cum nimirum ipsa prestito iaret ad tempus mater effici iuxta legis naturam. verum quia oblatum corpus deo. quasi quoddam ex sacris inviolabile referuari decebat. Et ideo dicit. Non virum non agnosco. quod dicit. Et si sis angelus. tamen quod virum cognoscam. ex impossibilitate certitur. Qualiter igitur mater ero carnis coniuge. ioseph quidem in sponsu agnovi. Grecus. Sed considera quod liter huiusmodi soluit dubium angelus. ac explanat in temeratum omnium et ineffabile promissum. Sequitur. enim. Et respondens angelus dixit ei. Spiritus sanctus superveniet in te. Ceterum quasi dicat. Non querat ordinem naturalem. ubi naturam transcendit et superant. que tractantur. Dicit quomodo fiet istud. quoniam virum non cognosco. quoniam in eo ipso continget quod es coniugis incepta si si vix expta fuisset. non dicitur esse ceteris sed misterio. non quod apphant sit coniugum. sed quod huiusmodi potior. Decebat enim omnem omnium dominum et in nativitate nobiscum participare. et ab ea discrepare. quod enim ex utero nasceretur. habuit communitate nobiscum. quod autem absque concubitu nasceretur. plus a nobis obtinuit. quod beatum corpus illud quod oberuber antequam mundicia huiusmodi marie ut videtur bonum aie ad seipsum allerit. In singulis enim ceteris vix utique anima sincera sancti spiritus impetrabit presentiam. sed nunc caro receptaculum efficiet spiritus.

Gregorius in senens. Tabulas ei nostre nature
 quas culpa ofregerat. denuo ver⁹ legislator de
 terra nostra sibi dolavit absqz cōcubitu diuinita/
 tis sue corpus susceptibile creans. qd diuini⁹ di/
 gitus sculpsit scilicet spūs supueniens v⁹gini.
 Cris. Insup et virtus altissimi obumbrabit tibi.
 Altissimi regis virtus cristus est qui p aduentū
 spiritus sancti formatur in v⁹gine Greg. xvij.
 mora. Per obumbracōis em vocabulū incarnādi
 dei vtraz natura significatur. Umbra em a lumine
 format et corpe. Dum aut p diuinitatē lumen est
 qz ergo lumen in corporeū in eius erat vtero cor
 porandū. recte ei dicitur Virtus altissimi obumbra
 bit tibi id est corpus in te humanitatis accipiet.
 in corporeū lumen diuinitatis. hoc em marie di
 citur ppter mentis refrigeriū celitus datū. Be
 da non ergo virili quod cognoscis semine s⁹ spū
 ritus sancti quo impleris opere concipies. concus
 piscencie in te non erit estus. vbi umbram faciet
 spiritus sanctus Gregorius in senens. Vel dicit
 Obumbrabit tibi. qz sicut corporis umbra p ce/
 dencum caractere conformatur ita iudicia deita
 tis filij ex virtute generādi patebūt. Sicut em
 in nobis quedā viuifica virtus in materia corpa
 li conspicitur. quare homo format sic in virgine
 altissimi virtus p viuificantem spiritum pariter
 corpi viuificam materiā carnis ex virgineo cor
 pore ad formandū nouum hominē assumpsit. Vñ
 sequit. Ideoqz et quod nascet ex te sanctum.
 Athanasius Profitemur em quomā nature hūa
 ne assumptum ex maria corpus verissimum extitit
 et idem secundū naturā corpi nostro. foroz nāqz
 nostra maria cum omnes ab adam descenderimus
 Basi. Vnde et paulus dicit. quomā misit deus
 filiū suū natum nō per mulierē. sed ex muliere.
 Nam hoc qz dico p mulierem transituraz poterat
 iudicare natiuitatis sententiā. Nō autem dicitur
 ex muliere manifestat communionem nature geni
 ti respectu parentis. Gregorius. xvij. moralium
 Ad distincōnem autem nostre sanctitatis ihs sine
 gulariter sanctus nasciturus asserit nos quippe si
 si sancti efficimur. non tamen nascimur. qz ipa na/
 ture corruptibilis cognacōne constringimur. Il
 le autem solus veraciter sanctus est. qui exconiū
 ctione carnalis copule conceptus nō est. Qui nō
 sicut hereticus desipit. alter in humanitate. alē
 in deitate est. vt purus homo concept⁹ atqz edi
 tus. et post p meritum vt deus esset accepit. Sz
 nunciante angelo et adueniente spiritu. mox ver
 bum in vtero mox intra vt etū verbū caro. Vnde
 sequitur Vocabit filius dei. Grecus Tu autem
 attende qz lict virgini angelus totam trinitatez
 edidit. dū spiritus sanctum cōmemorat. virtutem
 et altissimū t: mitas enim indiuisibilis est.

Et ecce elizabeth
 cognata tua. et ipsa
 concepit filiū in senec
 tute sua. et hic mēsis
 est sextus illi qz vocat

Cris. Quomā p
 cedēs dictum supera
 bat virginis mentē
 ad humiliora decliā
 uit sermonem p sen/
 sibilis ipsi suadens.
 Vñ dicit. Et ecce eli
 zabeth cognata tua.

sterilis. qz non erit im
 possibile apud deum
 omne verbum. Dixit
 aut maria. Ecce ancil
 la domini. fiat michi
 scdm verbum tuum.
 Et discessit ab illa an
 gelus.

Animaduerte gabe
 lis industriā. non me
 morauit eā sare vel
 rebecca vt rachel qz
 at qzora erāt exēpla
 s⁹ imminens factū in/
 ducit vt eius mētem
 corroboret. et ob is
 et etatē cōmemora/
 uit cum dicit. Et ipa
 cōcepit filiū in senec
 tute sua. Et defectū

nature. Seqt. n. Et hic mēsis est sext⁹ illi qz vo
 cat sterilis. non. n. a principio cōcept⁹ elizabeth
 statim annūciauit. s⁹ acto sex mensū spacio. vt tu
 mor vētris phibeat argumentū Gregori⁹ Na
 zianzen⁹. Sed queret aliquis. qualiter ad dauid
 xps refertur. Siquidē maria de sanguine mana/
 uit. Aaron cuius cognatā angelus elizabeth asse
 ruit. sed hoc nutu supno otigit vt regū gen⁹ sa
 certotali stirpe iūgereē. vt xps qui rex est et sa
 cerdos ab vtrisqz scdm carnez nascereē. Legit et
 in exodo. Nō aaron p⁹mus fm legem sacerdos du
 xit ex tribu iude ougez elizabeth filiā aminadab
 et attende sacratissimā spūs administracōez. duz
 et hanc zacharie ouge statuit elizabeth wear.
 r educens nos ad illam helizabeth quam duxerat
 aaron. Beda. Sic g ne virgo se parere posse
 diffidat. accepit exemplū ster. lis anus pariture.
 vt discat omia deo possibilis. etiam que rāe or/
 dine videntē esse contraria. Vñ sequit. Quia non
 erit impossibile apud deum omne verbū Cris.
 Ipse namqz cum sit nature dñs cūcta potest. euz
 velit. qui cūcta pagit et disponit. vite mortisqz
 loca gubernans. Aug⁹. ostra faustū. Quisquis
 autē dicit. Si oipotens deus est. faciat vt ea que
 facta sūt. facta non fuerint. non percipit se dicē.
 vt ea que vera sūt. eoipso qz vera sūt. falsa sint.
 Potest em facere qz aliquid nō sit. quod erat. ve
 lut cum aliquē qui cepit esse nascendo. faciat nō
 esse moriendo. Quis aut dicat vt id quod iam non
 est. faciat non esse. Quis quid em pteritū est iam
 non est. si de ipso aliquid fieri potest. adhuc ē de
 quo fiat. Et si est. quōd pteritū est. non ergo est
 quod vere diximus fuisse. sed ideo verum est illis
 fuisse. qz in nostra sententia verū est. non in ea re
 que iam non est hanc aut sententiā deus falsā fa
 cere non potest. Omnipotentē aut deū non ita di
 cimus ac si euz etiā mori posse credam⁹. Ille pla
 ne omnipotens vere solus dicit qd vere est. etiam
 a quo solo est quicquid ali q modo est Ambro.
 Vide aut humilitatem v⁹ginis. vide deuocionē. Se
 quit em. Dixit aut maria. Ecce ancilla dñi. Ancil
 lam se dicit que mater eligē. nec repentina exalta
 ta pmissione est. Mit em em humilēqz paritura.
 humilitatem debuit etiā ipse preferre. simul etiam
 ancillā se dicendo nullā sibi progatiuaz tate grē
 vendicauit. quin faceret. qd iubetur Vnde sequi
 tur. fiat michi scdm verbum tuū. Habes obsequium
 vide votum. Ecce ancilla dñi apparat⁹ officij est.
 fiat michi scdm verbum tuū. conceptus est vti.
 Eusebius. Alius aliud quiddā in presenti s⁹mons

virginis extollet apicibus. Et quidē ostendit. Et obedientie pmtitudinē. alio q̄ non allecta ē tam splēdidis et arduis p̄ magnū archangelū p̄missis pollicitis. alio q̄ non excessit modū in dando instācias. Et equalit̄ cauit et eue leuitatē et zacharie inobediēcias. mibi aut̄ hūilitatis p̄fiditas nō min⁹ aspiciē admiranda Greg⁹. xvij. mora. p̄ ineffabile nāq̄ sacramentū ocepto s̄cto ptu in uiolabili scdm̄ veritatē vtriusq̄ nature eadē virgo ancilla dñi fuit et mat̄ Beda. Accepto aut̄ v̄gnis osensu mox angel⁹ celestia repetit. vñ seq̄tur. Et discessit ab illa angel⁹ Euse. Non soluz impetrans quod optabat. sed stupens in virgine forma et virtutis plenitudine.

Exurgens aut̄ maria in diebus illis abiit in mōtana cū festinacōne i ciuitatē iuda. et itrauit domū zacharie et salutauit elizabēth et factuz ē vt audiuit salutacōnes marie elizabēth exultauit infans in vtero ei⁹. Et repleta est spūs sancto elizabēth. et exclamauit voce magna. et dixit Benedicta tu i mulieribz et benedictus fructus ventris tui. Et vñ hoc mibi vt veniat mater dñi mei ad me. ecce ei vt facta ē vox salutacōis tue i aurib⁹ meis exultauit i gaudio in fans i vtero meo. Et beata q̄ credidisti qm̄ pficiētur ea que dicta sunt tibi a domino.

hoc abiit in mōtana. qz zacharias in mōtanis habitabat. vñ sequit̄. In ciuitatē iuda. et itrauit domū zacharie Ambro. Discite vos s̄cte mulieres sedulitatē quā p̄gnantib⁹ debetis exhibē cognatis. Maria aut̄ q̄ sola in intimis penetrib⁹ v̄saba ē nō a publico v̄gnitatis pudor. nō a studio asperitas montū. non ab officō p̄litas itineris retardauit Discite eē v̄gines hūilitatē marie veniit p̄p̄inqua ad p̄ximā. iunior ad seniores. Nec solum veit h̄ et prior salutauit. vñ sequit̄. Et salutauit elizabēth. Decet. n. vt q̄nto castior v̄go tāto hūilior sit. noueritq̄ deferre seniorib⁹ Sit magistra hūilitatis in q̄ est p̄fessio castitatis. Est etiā pietatis. qz superior venit ad inferiorē. vt infes

rior adiuet̄ Maria ad elizabēth Crisost⁹ ad ioh̄ez

Cr̄is. sup̄ math. vel alit̄ celabat q̄ sup̄dicta sūt in se v̄go nec cuiquā hoim̄ pandit. non em̄ credebat ab alijs posse fidē adhiberi mirādis relati⁹ p̄mo magis putabat se pati ouicia si dicēt. q̄si volens scelus p̄p̄riū palliare Greg⁹ Ad solā autē refugit elizabēth Sic. n. osueuerat p̄p̄ cognacōnē et p̄p̄ ceterā h̄mōi diuicōnē Ambro. Cito aut̄ euctus marie et p̄ntie dñice beneficia d̄clerantur. nam sequit̄. Et factū ē vt audiuit salutacōnē marie elizabēth. exultauit infans i vtero ei⁹. Vide distinctōz singulorūq̄ v̄boz p̄p̄tates. v̄cē p̄oz elizabēth audiuit. h̄ ioh̄ez p̄oz graciā sensit. Illa nācē ordine audiuit. iste exultauit rōnemisterij. Illa marie. iste dñi s̄sit aduentū Gregus p̄p̄ha ei p̄nte acuti⁹ videt. et audit salutacōz p̄p̄tatiū h̄ qm̄ v̄bis nō poterat. saltat in vtero. qd̄ mari nū existit i gaudio. q̄svnq̄ nouit tripudiū natiuitate antiq̄us. Insinuauit graciā q̄ nature ignota extiterat. reclusus ventre miles agnouit dñm. ac regē oriturū. vētris tegmie non obstāte mystice visioni. insperit em̄ nō palpebris. h̄ spū Orig. Non at̄ antea replet⁹ fuerat spū donec assisteret q̄ x̄pm̄ gerebat in vtero Tūc aut̄ et spū erat plenus et resultabat i p̄nte Vñ sequit̄. Et repleta est spūs sancto elizabēth. nō at̄ dubiū ē qm̄ q̄ tūc repleta ē spūs sancto. p̄p̄ filiū sit repleta Ambro. Illa aut̄ q̄ se occultauerat et oceptat filiū. iactare se cepit qz gnabat p̄p̄haz. et q̄ erubescēbat añ. b̄nedit. vñ sequit̄. Et exclamauit voce magna et dixit. Benedicta tu int̄ mulieres. magna voce clamauit v̄bi dñi sensit aduentū. qz religiosū credit ptum Orig. dicit aut̄. Benedicta tu int̄ mulieres. nulla ei vnq̄ tante fuit gracie p̄ticeps aut esse poterit. Vñ em̄ diuini germis parēs ē vñica Beda. Eadē aut̄ voce ab elizabēth q̄ a gabriele benedicit̄. q̄tenus et angelis et hoibus venerāda mōstret̄ The. Quia vero alie s̄cte mulierē fuerūt q̄ tñ genuerūt filios peccato inquinatos. subiungit. Et benedict⁹ fructus vētris tui. vel aliter intelligit̄. dixerat Benedicta tu int̄ mulieres. Deim̄ quasi int̄rogāte aliq̄ quare. subiungit. Et bene. fruc. vē. tui. sicut d̄ in psalmo. Benedict⁹ qui venit in noie dñi deus dñs et illuxit nob̄ Conlueuit em̄ scara scriptura et. pro quia recipe. Orig. fructū aut̄ ventris dei genitricis dñm dixit. qz nequaq̄ ex viro. sed ex sola maria p̄cessit. Nam qui semē sup̄serūt a patribus fructus eozuz existunt Gregus. Solus h̄ hic fruct⁹ b̄ndictus qz et absq̄ viro et absq̄ peccato p̄ducit Beda. Iste ē fructus q̄ dauid p̄mittit̄. de fructu vētris tui ponā sup̄ sedē tuā Seuerus. In q̄ pte emerget eutpeis redargucō duz fruct⁹ ventris x̄ps asseritur. Omis. n. fructus ē eiusdē nature cuz plāta Vñ et v̄gnem relinquit̄ eiusdē fuisse nature cum scdo adam qui tollit peccata mūdi. Sz et q̄ p̄h̄asticam op̄mionē de carne x̄pi ofingūt. in vero dei genitricis ptu erubescāt. Nam ipse fructus ex ipsa suba p̄cedit arboris. Vbi sūt enā dicētes quasi p̄ aq̄ ductum x̄pm̄ trāsisse p̄ v̄gnem. aduertant ex dictis elizabēth quā repleuit spūs. cristū fructū fuisse ventris Sequit̄. Vnde hoc mibi vt

veniat mater dñi mei ad me Ambro. Non quasi ignorās dicit. Scit em̄ esse s̄ct̄ sp̄s gr̄ciam et op̄acionē vt mat̄ dñi mat̄ rez p̄phete ad p̄fectum sui pignoris salutet. sed q̄si non humani hoc meriti. s̄ diuine gr̄acie munus esse cognoscat. ita dicit. Vnde hoc mihi. hoc est qua iusticia quib⁹ factis p̄ quib⁹ meritis Orige. Conuenit aut̄ s̄ dicens cū filio. nam et iobē indignū se sciebat ad uētū xp̄i ad ip̄sū. Matrē at̄ dñi nūcupat adhuc & ḡmē ex̄itē. p̄occupans euētū ex̄ dicto p̄pheteo Diuina autē p̄missio duxerat mariā ad elizabet̄. vt ioh̄anis testimoniū ab utero puenir̄ ad dñm Et tūc em̄ iobem dñs in p̄phētā cōstituit. vñ seq̄tur. Ecce em̄ vt facta ē vox salutacōis tue in auribus meis exultauit ista s̄ in utero meo Aug⁹. ad dardaniū. Hoc aut̄ vt diceret sic euāgelista p̄locutus ē. repleta est sp̄sancto. quo p̄culdubio reuelate cognouit. qd̄ illa exultacō significasset. in fantis em̄ illius uenisse matrē. cui⁹ ipse p̄cursor et demonstrator esset futurus. Potuit ḡ esse ista significacō rei tāte a maiorib⁹ cognoscēde non a puulo cognite. nō ei dixit exultauit i fide inf̄as in utero meo. s̄ exultauit i gaudio Videm⁹ at̄ exultacōez nō solū puuloz. s̄ etiam pecorū. nō utiqz de aliq̄ fide vel religione vel quacūqz racōnabili cognicōe uenientē. s̄ hęc inuitata et noua extitit. qz in utero et eius aduētū q̄ oīm saluatore ē fuerat paritura. Ideo hęc exultacō et tanquā mat̄ dñi reddita resalutacō sic solent miracula fieri. facta est diuinitus in infante. non huānitus ab infate. q̄p̄ et si vsqz adeo i illo puero ē accelerat⁹ vsus rationis et uolūtatis. vt inē viscera mat̄ nā iam possit agnoscerē. credere. s̄sentire. Etia hęc in miraculis habendū diuine potēcie. non ad humane trahendū exemplar nature Orige. Venerat aut̄ mater dñi uisura elizabet̄ miraculosū cōceptūz quē retulerat angel⁹. vt p̄ hoc sequatur credulitas pocōris ad uirginem manaturi. Et ad hanc fidem facit sermo elizabet̄ dicentis. Et beata que credidisti quoniā p̄ficientur ea que dicta sunt. tibi a domio Ambrosius Vides minime dubitasse mariā. sed credidisse. et ideo fructū fidei osecutā. Beda. s̄secmirū. si dñs redēpturus mūdum. op̄atōnē suam inchoauit a mat̄. vt p̄ quā salus omnib⁹ parabat̄ eadē p̄sona fructū salutis hauriret ex pignore. Ambro. Sed et uos beati qui audiuitis et credidistis. Quēcūqz enim crediderit anima et cōcipit et generat dei uerbu⁹ et opera ei⁹ agnoscat. Beda. Omnis autez anima que uerbu⁹ dei mente cōcepit. uirtutū statim cel/ sa cacumia gressū ascēdit amoris. q̄ten⁹ ciuitatē iuda. i. s̄fessionis et laudis arcē penetrare et vsqz ad p̄fectōnē fidei spei et caritatis. q̄si trib⁹ in ea mensibus ualeat commorari Greg. sup̄ ezech. Simul et de preterito et de presenti et de futuro per p̄pheteie sp̄ritū tacta est. que et eam p̄missi/ omnibus angeli credidisse cognouit. et mat̄rem nominans quia redemptorez humani generis in utero portare intellexit. eciam cum omnia p̄ficienda predicaret. quid eciam de futuro seque/ retur asperit.

Et ait maria. magnificat anima mea dñm

Ambro. Sicut peccatū a mulieribus cepit. ita et bona a mulierib⁹ inchoantur.

Vnde non occiosū uidetur qd̄ et ante Johannē elizabet̄ p̄phetizat. et maria ante dñi generacionē Sequit̄ autem vt marie quo p̄sona melior. eo p̄pheteia sit plenior. Basilius Virgo em̄ intencōe sublimi ac speculacōne p̄funda immensitatē contemplans misterij. quasi p̄fundius gradiens magnificat deum. vñ dicit̄ Et ait maria. Magnificat anima mea dñm Grecus. quasi diceret. Mirabilia que deus p̄nūciauit. i meo corpore exercebit. s̄ anima mea infructuosa apud deū non erit Conuenit autez mihi et uolūtatis fructum afferre. Nam quantū amplo doceor miraculo tantū teneor glorificare in me mirabilia op̄antē Orige. Si aut̄ dñs nec augmentū nec detrimentū recipe p̄. qd̄ est qd̄ maria loquit̄. Magnificat aia mea dñm Sed si cōsiderē dñm saluatore ē ymaginē esse inuisibilis dei. et aiaz factā ad eius ymaginem. vt sit ymago ymaginis. tūc uidebo qm̄ in exēplo eoz q̄ solent ymaginez pingē. qm̄ magnificauero aiaz meā op̄e cogitacōe. s̄mone. tūc ymago dei gr̄adis efficit. vt ipse dñs cui⁹ ymago est in aia mea magnificat̄.

Et exultauit sp̄s meus in deo salutari meo

Bas. Prim⁹ sp̄s fructus ē pax et gaudium. Quia & uo uirgo s̄cta totā sibi hauserat sp̄s gr̄aciā. merito subiūgit. Et exulta. sp̄i. me. in deo salu. meo.

Idem animā dicit et sp̄ritū. Cōsuetā aut̄ in scripturis exultacōis p̄lacio. m̄sinuat alacritē quendam et iocosiū habitū aie in h̄is q̄ digni sūt. Promde uirgo exultat in dño ineffabili cordis tripudio. et resultacōe in strepitu honesti effect⁹. Sequit̄ In deo salutari meo Beda Quia eiusdē istū id ē saluatoris sp̄s & ḡm̄is. eterna diuinitate letat̄. cui⁹ caro t̄pali cōceptōe fetat̄ Ambro. Magnificat ḡ aia marie dñm. et exultat sp̄s eius in deo. eo qd̄ anima et sp̄u patre filioqz douot̄ annū deū p̄ quē omnia pio uenerant̄ affectu. Sic aut̄ in singulis Marie aia vt magnificet dominū. Sit in singulis sp̄s marie vt exultet in domino. Si scdm̄ carnē vna mater est xp̄i. scdm̄ fidem tamē omniuz fructus est cristus. Omnis em̄ anima accipit dei uerbu⁹. si tñ immaculata et immunis a uicijs in/temerata castimomium pudoris custodiat Theophilus. Ille autem deum magnificat qui digne sequitur cristum et dum cristianus uocatur. cristus non minuit dignitatem magna et celestia op̄ando. et tūc sp̄ritus eius id est sp̄rituale crisma exultabit id est perficiet. et non mortificat Basilius. Si quādo uero lux in cor suuz irrepserit et ad deum diligendum et contempnenda corporea. per illam obscuram et breuem ymaginem p̄fectam percipere iustorum conscienciam absqz uilla difficultate consequentium in domno gaudium. Origenes. Prius autem anima magnificat dominum. vt postea exultat in deo. nisi enim antea crediderimus exultare non possumus.

Quia respexit humili-
tatez ancille sue. ecce
emm ex hoc beatā me
dicēt omnes genera-
ciones.

Grec⁹ expositoz.
Causa maifestat cur
se magnificare deuz
deceat ac exultare in
illo dicēs. Quia resp
exit humilitatē ancil
le sue. quasi diceret.
Ipse puidit nō ego

expectaui. humilibus eram cōtenta. nunc autez
ad ineffabile consilium eligoz. et exaltoz de ter-
ra ad sidera. Aug⁹ in s̄mone de assumptione.
O vera humilitas. que deum hominibus peperit
vitam mortalibus edidit celos innouauit. mūdū
purificauit. paradisu aperuit. et hominū animas
liberauit. facta est. marie hūilitas scala celestis
p quam deus descendit ad terras. Nuid em ē di-
cere respexit. nisi approbauit. Multi em videntur
in aspectu hōim humiles esse. s̄ eoz humilitas a
domino non respiciē. Si em veracit hūiles essent
deinde ab hominib⁹ non se laudari vellēt. non in
hoc mūdo. s̄ in deo spiritus eoz exultaret. Ori-
genes. S̄z quid hūile atqz delectum q̄ dei filium
gestabat in vtero. S̄z sidera qm̄ humilitas in
scripturis vna de virtutib⁹ predicat. que a philo-
sophis modestia dicit. Sed et nos eam possumus
appellare quodā circuitu. cum aliquis non est in
flatus. s̄ ipse se deicit. Beda. Cui⁹ aut hūilitas
respiciē recte beata ab oibus cognominat. Vñ se
quit. Ecce em ex h̄ beatā me dicēt omnes gnacio-
nes. Athana. Si em s̄m p̄phetā. Beati sūt qui
habent semē in sion. et primos in hierusalē. quā-
tum debet esse p̄comiū diuine ac sacro s̄acte v̄gi-
nis marie. que s̄m carnes v̄bi genetriz est effecta

Grecus non aut se beatā appellat inani verata
gloria. Vnde ei focus in ipsa sup̄bie que se ancil-
lam dñi nūcupauit. s̄ sacro tacta spiritu q̄ futura
sūt p̄sciuit. Beda. Decebat. n. vt sicut p̄ sup̄biaz
p̄mi parentis mors in mūdū intrauit. ita p̄ hūi-
litatez Marie vite introitus videret. Theo.
Et ideo dicit omnes gnaciones. Non solum eliza-
beth. sed etiam omnes credentium naciones.

Quia fecit mihi mag-
na qui potēs ē et san-
ctū nomen eius.

Theo. Ostēdit v̄-
go non p̄ suā virtutē
se beatā predicādam
s̄ causam assignat di-
cēs. Quia fecit mihi
magna q̄ potens est

Que tibi magna fecit. credo vt creatura ederes
creatorē. famula dñm generares. vt p̄ te mūdū
deus redimeret. p̄ te illūnaret. p̄ te ad vitam re-
uocaret. Titus. Quō vero magna nisi q̄ manēs
illibata scipio supans nutu dei naturā. Digna re-
putata sū viro. non quō cunqz genetriz efficit. sed
v̄nigeniti saluatoris. Beda. Respicit aut s̄ ad
inicum carnis v̄bi dictuz est. Magnificat anima
mea dñm. Sola ei anima illa cui domi⁹ magna fa-
cere dignat. dignis euz p̄comijs magnificare po-
test. Titus. dicit aut. Qui potens ē. vt si q̄s dif-
fidat in ocep̄ois negotio. dum v̄go manēs ocep-
pit. retorquet miraculum ad potenciā opantis
Nec qz v̄nigenitus accessit ad feminā. ex h̄ in qui
natur qz sanctū est nomen ei⁹. Basili. Sanctum

vero dicit nomē dei. non qz in sillabis quandā si-
gnificatiuā virtutes ostineat. s̄ qz quōlibet dei spe-
culacio sancta dimoficit et sincera. Beda. Singu-
laris ei potencie diuine transcendit omnē creatu-
ram et ab vniuersis q̄ fecit lege segregat. quod
greca locucōe melius intelligit. In quo ip̄m ver-
bum qd̄ dicit agion q̄si extra terrā esse significat.

Et misericordia eius
a progeme in proge-
nies timētibus eum.

Beda. A specializ-
bus se donis ad gna-
lia dei iudicia ouer-
tens. toc⁹ humani
generis statū descri-
bit subdēs. Et miseri-

cordia eius a p̄gemes timētibus eum
quasi diceret. Non solum mihi fecit magna q̄ po-
tens ē. s̄ et in omni gente qui timet deū acceptus
est illi. Orige. Misericordia em̄ dei vt dicit Au-
gustinus non in vna generacōe. s̄ in sempiternū
extendit a gnacione in generacōez. Grec⁹. Et
misericordia ei⁹ quā habet in generacōe gnacio-
num. ego ocep̄io. ac ipse corpi animato oingit.
Nostram tractās salutes solius intuitu pietatis.
Misere aut non qualitercūqz s̄ h̄is quos timor
eius opefcuit in qualibet natione. Vñ dicit. Timē-
tibus eum. qui sez penitēcia ducti et ad fidem et
penitēciam ouertunt. Nam qui obstinati sunt. in
credulitatis vicio. clauerūt sibi ianuam pietatis

Theo. vel p̄ hoc innuit qz timētes misericor-
diam osequētur in generacōe ista. id ē in p̄nti se-
culo et futurā id ē in seculo futuro. In hoc seculo
centuplū accipiētes. in illo vero multo maiora.

Fecit potēciā i brach-
io suo disperfit super-
bos mēte cordis sui.

Beda. Humani ge-
neris statū describēs
qd̄ sup̄bi a quid hūi-
les mereant oñdit di-
cens. fecit potēciā
in brachio suo id est

in ipso dei filio. Sicut ei tuū brachiū est quo op-
aris. sic brachiū dei dictuz ē eius verbū. p̄ quod
opatus est mūdū. Orige. Timentib⁹ aut se fe-
cit potēciā in brachio suo. qz licet infirmus ad
deum accesseris. si timueris eum. p̄missam virtutē
osequeris. Theo. In brachio suo sez eius filio
incarnato potēciā fecit. qz natura deuicta ē vir-
gine parente et deo huānato. Grecus. Vel dicit
fecit. p̄ faciet potēciā. non vt dudum p̄ moisen
contra egipcios nec p̄ angelū puta. qm̄ multa mi-
lia rebellium p̄strauit Assyrioz. nec quōqz alio
mediante. nisi in p̄prio brachio triumphū docuit
intelligibiles hostes supando. Vnde sequit. Disp-
fit superbos mente cordis sui. sez quamlibet men-
tem elatam. non parentē eius aduentū qui eē ape-
ruit et viciosas ostēdit sup̄bas cogitacōes eoz.

Ciril. Magis aut p̄prie demonū hostili caterua
intelligēda sūt hic. hos ei seuientes in terrā diffi-
pauit adueiens dñs. a cōpeditos ab eis obediē-
cie sue restituit. The. Potest eē s̄ de iudeis itel-
ligi. q̄s in oēz disp̄sit regionē sic nūc disp̄si sūt

Deposuit potētes d̄ se
de et exaltauit huiles

Beda. Quod dixit
fecit potēciā i brach-
io suo a qd̄ p̄miserat
Et misericordia eius

a progenie in pgenies. hinc veticulis p singula
 otinuata est annectendū qz scz p omnes seculi ge
 neracōes et perire sup bi a humiles exaltari. pia
 iustaq; diuine potencie dispēfacōne non cessant.
 Vnde dē. Deposuit potentes s sede et exaltauit
 hūiles. Ciril. Magna sapiebāt demones et dya
 bolus gentiliū sapiētes pharisei et scribē. hos in
 deposuit erexit q; hūilantes se sub potenti manu
 dei. dans illi virtutē calcandi spentes et scorpior
 nes. omnēq; potestatē inimici. Erant et quādoq;
 iudei potestate sup bi. sed pstravit hos incredu
 litas. Ex gentibus aut ignobiles et humiles per
 fidem ad apicem ascenderūt. Grecus. Deitatis
 em tribunal noster intellectus esse cognoscit. sed
 inique virtutes post transgressionē incubuerunt
 p cordijs pthoplasti tanq; in aprio folio. Ob hoc
 ergo venit dñs spiritus iniquos eiecit a sedibus
 voluntatū et pstratos a dmonis exaltauit. eoz
 consciencias purgans et eorum mentem statuens
 propriam sedem.

Glosa. Quia huma
 na prosperitas p
 pue in honorib; po
 tentatū. et in abun
 dancia diuiciaz con
 sistere videt. p de
 iectionē potencū. et

**Esurientes impleuit
 bonis et diuites dimi
 sit manes.**

exaltacionē hūilium. de diuitū erianicōe. et pau
 perū replecōe mēcionē faci. Esurientes imple. bo.
 et di. dimi manes. Basil. Dispōit qdē nos pñs
 verbū etiā quo ad sensibilia etocens rerū munda
 narū in certitudinē Caduca liquidē sūt hec. sicut
 vnda q; ab impetu ventoz hincinde diffunditur
 intellectualit at sumēdo esuriebat gen; humanū
 exceptis iudis. hos nāq; ditauerat legis editio et
 sanctorū dogmata pphetaz. Quia vero non hūi
 liter hēserūt h; humanato dimissi sunt manes.
 nihil deferēt es. non fidem. non scienciā et spe bo
 norum puati sūt. et a terrena hierusalem et a vita
 futura exclusi. Quos vero de gentibus famēs et
 fitis struerat. cum hēssissent dño repleti sunt spi
 ritualibus bonis. Glosa. Qui etiā eterna toto stu
 dio qñ esurientes desiderāt saturabunt. cuz xps
 apparuerit in gloria. s; qui terrenis gaudēt in fi
 ne tucius beatitudinis manes dimittentur.

Glosa. Post gene
 ralē diuine pietatis
 et iusticie omemora
 tionē ad singularem
 noue incarnacōis di
 spensacionē ouertit
 verba dicens. Susce
 pit israhel puez su
 um qñ medic; egruz
 visibilis in homines

**Suscepit israhel pue
 rum suuz recordatus
 misericordie sue. Si
 cut locutus est ad pa
 tres nostros abrahā
 et semini eius in secla**

factus vt faceret israhel id ē videntē deū puez
 suum. Beda. Obedientē scz et hūile m. nam q; cō
 temnit humiliari. non potest saluari. Basil. Is
 rahel. n. dicit nō materialē quē sola nobilitabat.
 appellacio. s; spiritalem qui nomē fidei retinebit.
 habens oculos tendētes ad deū videndū p fidez
 potest etiā ad israhel carnalē hoc adaptari. cum
 ex eo infiniti crediderūt. hoc aut fecit recordat;

miserēcordie sue. hoc. n. impleuit qd; Abrahā. pñs
 di qñ benedicentē i semine tuo omēs cognacōes
 terre. huius ergo pmissiōis dei genitrix r ecor
 data dicebat. Sicut locutus est ad pa. no. abrahā. et
 semi. ei; in secu. nam et abrahāe dictū est Statuā
 pactum meū inter me et te. et mē semen tuuz post
 te in gnacionibus suis federe sempiterno. vt sim
 deus tuus et seminis tui post te. Beda. Semen
 aut dicit non tam carne pgenit; q; fidei eius ve
 stigia secutus. quib; aduētus saluatoris in secla
 pmissus est. Glosa. Quia ipsa pmissio heredita
 tatis nullo fine claudet. et vsq; in finē seculi cre
 detes non deerūt. a beatit udis gl'a erit plennis.

Ambrosi. Tandiu
 mansit maria qd; diu he
 lizabet; pariendi tē
 pus implet. Vñ dē
 Mansit aut maria cū
 illaq; tribus mensib;
 b; Hier. In sexto
 em mense cōcepōis

**Mansit aut maria cū
 illa quasi mēfib; tri
 bus et reuersa est in do
 mum suam.**

pcuratoris venit angelus ad mariam que mansit cū
 elizabet; h; mensib; tribus et sic nouē menses imple
 tur. Ambro. Non aut sola familiaritas est causa
 q; diu mansit. hētā tantū nati pfectio. Nam si pri
 mo ingressu tātus pgressus extitit vt ad saluta
 cionē Mar. exultaret infans in utero. repletetur
 spūs sancto mater infantis. quantū putamus vsū
 tantū tps sancte marie addidisse presenciā. Bene
 ergo inducit et exhibuisse officū et mysticum nu
 merum custodisse. Beda anima em casta q; spiri
 talis verbi desiderū cupit. necesse est vt alta ce
 lestis exercit; iuga subeat. et quasi trium mensū
 dies ibi demorata. qusq; fidei et spei et caritatis
 luce radiet. pseuerare non desistat. Theo. qñ
 vero elizabet; paritura erat h; go recessit. Vnde
 sequit. Et reuersa est in domū suā. scz ppter mul
 titudinē que ad ptum ogregari debebat. Incon
 ueniens aut erat in talibus h; gme esse pntem
 Gre. Mos em est h; gimb; cede. qñēs pregnās
 parit vt aut ppiā applicuit domum. alio quidez
 nullaten; abnt. ibi vero manebat vterius donec
 adesset ptus hōzā ognouit. ibiq; ioseph dubitāt
 ab angelo edocē.

Ambro. Si dilige
 ter aduertat. pleni
 tudinis h; buz. nusq;
 inuenies posituz msi
 in gnacione iustozū
 Vnde et nūc dicitur
 Elizabeth aut imple
 tum ē temp; parien
 di. Plenitudinē em
 habet iusti vita. ma
 nes aut sūt dies ipi
 orum. Ciril. Tor
 co aut deus Elizabeth
 ptum retardauit. vt
 gaudiū auget. et

**Elizabeth aut imple
 tum est tempus parie
 di. et peperit filiū. et
 audierūt vicini et co
 gnati eius quia mag
 nificauit dominus mi
 sericordiaz suam cum
 illa. et cōgratulaban
 tur ei.**

famosiorem faceret mulierē. Vnde sequit. Et au
 dierunt vicini et cognati eius qz magnificauit dñs
 misericordiā suam cum illa et ogratu. ei. Nam qui
 sterilitatē eius cognouerāt. testes diuine gracie

Sunt effecti nemo aut visio infante cum silencio di-
cedebat. sed deum qui illum exspirato ocellerat
collaudabat. Ambrosio. Habet enim sanctoꝝ edicō
leticia plurimoz qm̄ omne est bonum. iusticia
em̄ omnis est virtus et ideo in orto iusti future vi-
te insigne p̄mittitur. et gracia secuture virtutis ex-
ultacione vicinor̄ prefigurante significatur.

Et factum ē in die oc-
tauo venerūt circum-
cidere puerz. et voca-
bant eū in nomine pa-
tris sui zacharias. Et
respondēs mater ei⁹
dixit. nequa q̄. sed vo-
cabitur iohannes. et
dixerunt ad illam. qz
nemo est in cognacō-
ne tua qui vocet hoc
nomie. Inmuebāt at̄
patri que vellet voca-
ri eum. et postulans
pugillareꝝ scripsit. di-
cens. Iohānes est no-
mē eius. et mirati sunt
vniuersi. Apertuz est
aut̄ illico os eius et li-
gua eius et loquebat̄
benedicens deum.

ipsis opib⁹ moneamur qm̄ hoc agebat̄ in signū
Tener em̄ puer nime discernit q̄ circa ipsū fiunt
Post circūcisionē aut̄ nomē imponebat̄. vñ sequi-
tur. Et vocabāt eum nomie patris sui zachariam
Hoc aut̄ ideo fiebat. qz pus optet sumere signa/
culum dñi. et postea nomē humanū. Vel qz null⁹
misi pus abiciat carnalia qd̄ significat circūcisio di-
gnus est qz in libro vite nomē eius scribat̄. Am-
bro. Mire aut̄ sanctus euāgelista p̄mittendū pu-
tauit qz plurimi infante patris nomine zacharias
appellandū putarūt. vt aduertat matri non nomē
alicui⁹ displicuisse degeneris. s; id sancto infusuz
spū. qd̄ ob angelo añ zacharie fuerat p̄nunciatū
Et quidē ille mutus intimare vocabulū filij neq̄t
vixit. s; p̄ prophetiam Elizabeth didicit. qd̄ non di-
dicerat a marito. vñ sequit̄. Et r̄ndens mater ei⁹
dixit. nequa q̄. sed vocabit̄ iohānes. nec mireris
si nomen mulier qd̄ non audiuit. asseruit. qm̄ spūs
ei sanctus qui angelo mādauerat. reuelauit. nec
poterat dñi ignorare p̄nunciū. qui p̄betauerat
xpm̄. Et bene sequit̄. Et dixerūt ad illā. qz ne-
mo est in cognacōe tua qui vocet hoc nomie. vt
intelligas nomē non generis esse. s; vatis. Zach-
arias q̄ nutu int̄rogauit. Vñ sequit̄. Inmuebant
aut̄ patri eius que vellet vocari eum. Sed qz in

Cris. Circūcisio
nis norma. p̄mo tra-
dita est abrahe in si-
gnū distinctōnis. vt
genus patriarche i
p̄mixtum cōseruet̄. et
sic p̄missa bona cōseq̄
valeant. Vbi aut̄ pa-
tri cōsumat̄ negociū.
appositū signū s me-
dio tollit̄. sic igit̄ et
p̄ xpm̄ circūcisione
cessate baptism⁹ suc-
cedit. h̄ntea iohem
circūcidi decebat.
Vñ dicit̄. Et factuz
est in die octauo ves-
nerūt circūcidere pu-
erum. dixerat em̄ do-
minus. Infans octo
dieꝝ circūcidat̄ in
vobis. Hanc aut̄ tē-
poris mensuram a di-
uina clemēcia cōstitu-
tam autumo duplici
de causa. Primo qui-
dem vt in tenerima
etate leui⁹ paciatur
dolorē sectionis car-
nis. Secundo vt ex

credulitas ei affatum eripuerat et auditū. quod
voce non poterat manu litteris est locutus. vñ
sequit̄. Et postulans pugillare scripsit dicens. Ioh-
hannes est nomē ei⁹. hoc est. non ei nos nomē im-
ponim⁹ qui iam a deo nomē accepit. Origenes.
zacharias quidā interpretat̄ memor dei. Iohānes
aut̄ significat demonstrantē. ceterum et absentis me-
mor et p̄ntis demonstracō est. Debebat aut̄ iohes
non memoriā dei vt absēris exp̄mere. p̄mo digito
demonstrare p̄ntem dicens. Ecce agnus dei. Cri-
so. Quin etiā hoc nomē iohannes gracia dei int̄-
pretat̄. Nō ergo gracia diuina fauente non nāta
elizabeth hūc filium cepit. Beneficij memoriā in
nomie pueri cōscripserūt. Theo. Quia vero cum
muliere circa hoc nomē pueri pater mutus cōser-
dauit. Sequit̄. Et mirati sūt vniuersi. nemo ei huius
ius nomis erat in cognacōe eoz. vt aliquis dicet̄
qz antea hoc ambo cogitassent. Greg. Nazianze-
nus. Editus ē iohānes zacharie soluit silentium
Vnde sequit̄. Apertum est aut̄ illico os eius. et lin-
gua eius. Absurdū. n. erat vt cū vox vbi p̄gres-
sa fuisset. pater maneret elinguis. Ambro. Me-
rito etiā otinuo resoluta est lingua eius. qz quaz
vincerat incredulitas soluit fides. Credam⁹ igit̄
tur et nos vt lingua nostra q̄ incredulitatis vin-
culis est ligata. rōnis voce soluat̄. scribam⁹ spi-
ritu misteria. si volumus loqui. Scribam⁹ per
nuntiū xpi. s; non in tabulis lapideis. sed in tabu-
lis cordis carnalibus. Etenim qui iohannē loquit̄.
xpm̄ prophetizat. sequit̄ em̄. Et loquebat̄ benedi-
cens deum. Beda. Allegorice aut̄ iohānis cele-
brata natiuitas gracia noui testamēti est inchoa-
ta. cui vicini et cognati patris nomē q̄ iohannis i
ponere mallebat̄. qz iudei qui legis obsequio q̄
si affinitate iūcti erāt. magis iusticiā que ex lege
est sectari. q̄ fidei gracia suscipere cupiebant. s; ioh-
hānis hoc ē gracia dei vocabulum mater. verbis
pater licet eris nūciare satagūt. qz et lex ipsa psal-
mic⁹ et p̄phete aptis sentēciar̄. vobis. graciaꝝ
xpi. p̄dicant et sacerdotiū illud vetus figurā. ces-
simoniar̄ et sacrificioꝝ. vmbis eidē testimoniū
phibet. Pulchreꝝ zacharias viij. die prolix edī-
te loquit̄. qz p̄ domini resurrectionē que octaua
die hoc est post septimū sabbati facta est. occul-
ta legalis sacerdotij arcana patuerunt.

Et factus est timor su-
per omēs vicinos eoꝝ
rum. et sup omnia mō-
tana iudee diuulgā-
bant omnia verba hec
et posuerūt omēs qui
audierāt in corde suo
dicentes. Quis putas
puer iste erit. etenim
man⁹ dñi erat cū illo

Theo. Sicut in ta-
curnitate zacharie
miratus ē populus.
ita et cum locutus ē
Vñ dicit̄. Et fact⁹ ē
timor sup omnes vis-
cinos eoz. et sup oia
mōtana iudee diuul-
gabant omnia verba
hec. vt p̄pter h̄ duo
magnum aliqd̄ circa
natum puerz. vniuer-
si existimēt. Hec aut̄
omia dispensatiue fi-
ebant. vt qui testis
esse xpi debebat exis-
teret fide dignus. Vnde sequitur. Et posuerūt

steret fide dignus. Vnde sequitur. Et posuerūt

omnes qui audierāt. in corde suo dicē. Quisputas puer iste erit. Beda. Precurrenca em̄ signa p̄ bant ter precursori veritatis. et futurus p̄beta p̄missis emendat̄ auspicijs. Vnde sequit̄. Etenim manus dñi erat cum illo. Glosa. Prodigia ei de us in illo p̄gebant que non faciebat iohānes. sed de extra diuina. Grecus. Mistice aut̄ tpe dominice referret̄ dñi p̄dicata gracia cristi. salubris timor nō solum iudeoz. quia erāt vicini vel situ loci vel sciencia legis. h̄ec etiā exteroz. genciū corda oscul sit nec tantū mōrana iudee. sed oīa mūdani regni mūdaneq; sapiēcie culmina xp̄i fama transcendit.

Et zacharias p̄ eius impletus est spiritus sancto et p̄betavit dī. Benedictus dñs deus israhel. quia visi. et se. re. plebis sue

novaris em̄ dare delictū. ille siquidē dudū mut⁹ p̄betizat. Vnde dicit̄. Et zacharias pater eius impletus ē s. s. Cris. Scilicet opacōe sancti sp̄ritus nec quocūq; mō gracia spiritus sancti nact⁹ h̄ ad plenū. et fulgebat in eo p̄betice donū. Vñ sequit̄. Et p̄betavit. Orige. plenus aut̄ sp̄s sancto. zacharias duas p̄betas gñaliter nūciat p̄mam de xp̄o. alterā de iohāne qd̄ manifeste de v̄bis illius p̄betur. in quib⁹ quasi de p̄nti et q̄si iam versarent̄ in mūdo loquit̄ de iohē. Et p̄mo s̄ saluatore dicens. Benedict⁹ dñs deus israhel qz̄ visitavit et fecit redēptionem plebis sue. Cris. Dī in deum b̄ndiceret zacharias. visitacionē dicit esse factā ab eo erga populū suū. siue materiales israhelitas quis velit accipe. venit enim ad oues que pierant domus israhel. siue spirituales id ē fideles. qui digni fuerūt hac visitacōe. efficacē erga se diuinā puisionē facientes. Beda. Visitavit aut̄ dñs plebez suā q̄si longa infirmitate tabescentem. et q̄si venditā sub peccato. v̄nici filij sui sāguine redemit. Quod qz zacharias p̄mo faciendū cognouerat. p̄betico more q̄si iam factum viderat. Dicit aut̄ plebem suā. non quia veniens suam inuenit sed quia visitando suam fecit.

Et erexit cornu salutis nobis in domo dauid pueri sui

qui nos oderant. vñ dicit̄. Et erexit cornu salutis nobis in domo dauid pueri sui. Orige. Quia s̄ semine dauid fm carnē natus est xp̄s. vñ dicit̄. cornu salutis nobis in domo dauid. sicut et alibi dictum ē. Vinea facta est in cornu id ē in ihesu xp̄o. Cris. Cornu aut̄ nominat p̄tatem. gloriā et famā. metaphorice a brutis animalib⁹ illud accipiens. quib⁹ loco munitis et glorie cornua de⁹ dicit̄. Beda. cornu etiā salutis regnū saluatoris cristi vocat̄. Ossa siquidem omnia carne m̄uoluta

Ambro. Bon⁹ de us et facilis indulgē peccatis non solū ab lata restituit. h̄ec in spirata. cedit p̄mo s̄ diffidat. nemo veterū oleus delicto rum p̄mia diuina de/ syet. s̄ouit deus mutare sententiam si tu

Theo. videbatur de⁹ dormire peccata multa recipies. h̄ in noui mis incarnatus ipibus excitatus est et struit demones.

sūt. Cornu excedit carnem et id̄ cornu salutis regnum xp̄i vocat̄ quo mūdus et carnis gaudia superant. in cuius figuram dauid et salomō cornu olei sunt in regni gloriā consecrati.

Sicut locutus est per os sanctorum quod a seculo sunt prophetarum eius.

Theo. Quod s̄ dō mo dauid xp̄s nasce/ retur. mi. heas men/ cionez facit dicens. Et tu berledez terra iuda nequaquā mimi/ ma es. ex te enim eriet dux qui reget populum meū israhel. Sed et omnes p̄bete de incarnacōe dixerūt. Et ideo dī. Sicut locutus ē per os sancto/ rum prophetarum. Grecus. Per quod inuuit deū p̄ illo esse locutū et non esse humanū qd̄ dixerunt.

Beda. Dicit aut̄. qui a seculo sūt. qz̄ tota veteris testamenti scriptura. p̄betice de xp̄o p̄cellit nam et ipse pater Adam et ceteri patrum. factis suis eius dispensacioni testimoniu reddunt.

Salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui oderunt nos.

Beda. Cum p̄mo breuiter premisset erexit cornu salutis nobis. otinuo explans qd̄ dixerit. sub dit. salutem ex inimi cis nostris. quasi diceret. erexit nob̄ cornu id est erexit nobis salutem ex inimicis nostris. Et de manu omnium qui oderūt nos. Orige. Non autē putemus nūc de corp̄alib⁹ inimicis dici. h̄ de sp̄ritualibus. Venit em̄ dñs ihesus fortis in prelio. destruere omēs inimicos nostros. vt nos de corp̄ insidijs et temptacōibus liberos faceret.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris et memorari testamenti sui sancti. Iurandum quod iurauit ad abrahā patres nostrū daturū se nob̄

Theo. Dixerat dō minū iuxta eloquiūz p̄betarūz in domo dauid nasciturū. Dicit eundē ad explen/ dum testamentūz qd̄ abrahe disposuit nos esse literaturū. quia his precipue patri/ archis. de suo semine vel agregacōe gen/ cūz vel xp̄i est incar natio p̄missa. p̄mittit̄ autē dauid. qz̄ abrahe san ctus ecclesie cetus ē p̄missus. dauid autē qz̄ ex eo cristus nascitur⁹ esset audiuit Et ideo post id qd̄ dictūz est de dauid. subdit de abrahā dicens. Ad faciendā misericordiā cum p̄ribus nostris. Orige. Ego puto qz̄ in aduentu domni saluatoris et abrahā et isaac et iacob functi sūt misericordia eius. Non em̄ credibile vt qui pus viderūt. diem illi⁹ a lerati sūt. et postea in aduētū ipsius nihil vtilitatis accipent. cum scriptū sit. pacem faciēs p̄ sanguinē crucis sue siue sup̄ terrā siue in celis.

Theo. Crisi etiā gracia se vsq; ad illos exten dit. qui mortui extiterūt qz̄ p̄ eum resurgemus. non solum nos. h̄ et qui fuerūt ante mortui. fecit et misericordiā cū patribus nostris. scdm̄ qz̄ eoz spem et desiderium impleuit. vnde sequit̄. Et memorari testamētū sui sancti. illius sez de q̄ dicitur. benedicens benedicam tibi. et multiplicabo te.

Multiplicatus est enim abraham in omnibus gentibus per imitationem fidei eius adoptatis in filios. Et etiam patres videntes suos filios talia benefacere cepisse gaudent et recipiunt misericordiam in seipsum. Unde sequitur. Iurandum quod iuravit ad abraham patrem nostrum daturus se nobis. Basil. Nemo autem audiret quod iurasset dominus abrahe ad iurandum sit promptus sicut in furor de deo dicitur non significat passionem sed punitionem. sic neque deus iurat ut homo sed verbum eius loco iuramenti nobis ad veritatem exprimitur inmutabili sententia quod promissus est a patre. s.

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati suamur illi.

Unde dicit. Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati suamur illi. Duo predicta non facile reperiet aliquis se committentia. plures enim evitant pericula huiusmodi gloriosa pueri sicut sceleris peccatores qui de carcere ex indulgentia regia absoluntur. eorum gaudet alij gloria sed ob hanc periculis coguntur sicut milites bellicosi vitam meliorem amplectentes securitate multociens caruerunt. Sed si cornu et saluat et glorificat saluat quidem eripiet a manibus hostium non leuiter sed verifice ut non sit ultra timendum. Et hoc est quod dicit. ut sine timore.

Orige. Vel ait crebro de hostium manu aliqui liberantur sed non absque timore. Cum enim metus et diffidentiam ante secesserint. et sic de inimicorum manu quod eruat. liberatus est quidem sed non sine timore. id dicit quod christi aduentus sine timore nos a manibus hostium eripi fecit. non enim eorum insidias sensimus sed repente ab eis nos segregatis. eduxit ad sortis proprietate mansionem.

In sanctitate et iusticia coram ipso omnibus diebus nostris.

Opibus. Et hoc est quod dicit. In sanctitate et iusticia. Est enim sanctitas apta circa deum equitas. Iusticia vero que est circa homines. puta quod aliquis reverentem respiciat diuinam. et quo ad homines laudabiliter ouerlet. Dicit autem non coram hominibus ut hypocrite volentes hominibus placere sed coram deo sicut hi quorum commendatio non est ab hominibus sed a deo. et hoc non semel aut ad tempus sed singulis diebus et quod diu imperent. unde dicit omnibus diebus nostris. Beda. Nam qui vel ante mortem ab eius funco discedit vel immundicia quilibet siue in iusticia fidei sue sinceritate amaculat. vel coram hominibus tantum et non coram deo. sanctus et iustus esse ostendit. nondum profecte de manu spiritualium inimicorum liberatus domino fuit. Sed exemplo veterum samaritanae dijs gentium pariter et demonio huire conat.

Et tu puer propheta altissimi vocaberis. pre

Cris. Quia exortum nobis cornu salutis ex domo dauid dixerat quod per ipsum et gloriam participamus et dispensatio in misericordia vitauimus.

Criso. Glorificat zacharias dominum quod fecit nos sibi huire euz plena fiducia. non carnalis ut iudei in sanguine victimarum. sed spiritualiter in bonis

Ambro. Pulchre cum de domino propheta ret. ad prophetam suam ha ouertit. ut hoc quod

sbis enim ante faciem domini parare vias eius.

benefactum esse dominus signaret. ne cum publica numeraret. sua quasi ingratus tacuis-

se videre. unde dicit. Et tu puer propheta altissimi. Orige. ideo reor zachariam festinasse ut loqueretur ad puerum. quod sciebat eum post paululum in heremo moraturus. nec se eius posse habere preciam.

Ambro. Sed fortasse quod octo diebus infantem alloquitur. verum si tenemus superiora. intelligimus profecto quod potuit vocem patris natus audire. quod matris salutacionem antequam nascere audiuisset. sciebat propheta alias esse aures propheta. quod spiritu dei non corporis etate reseruant. habebat intelligendi sensum qui exultandi habebat affectum. Beda. Nisi forte putandus est zacharias. propter eos qui aderant potius instruendo futura sui filij que dudum per angelum didicerat. mox ut loqui potuit predicare voluisse. audiant arriam quod christum quem iohannes propheta dicitur prebatur. altissimum vocat. sicut in psalmo dicitur. homo natus est in ea et ipse fundavit eam altissimum.

Cris. Sicut autem regibus similitones sunt qui eis viciniores existunt sic iohannes cum esset amicus spiritus sancti de ipse eius aduentum precessit. et hoc est quod subditur. Prebis enim ante faciem domini parare vias eius. Alii enim prophete emimus christi misterium predicauerunt hic vero propius predicauit ut eum ceteris indicaret.

Greg. xix. mora. Quisquis aures predicando a foridibus viciorum corda audientium mundat. vementis sapientie ad eorum viam preparat.

Ad dandam scientiam salutis plebi eius in remissionem peccatorum eorum.

Theo. Qualiter precur sor via domini parauit. exponit subdens. Ad dandam scientiam salutis plebi eius. Salus dominus ihesus est. data est autem plebi scientia salutis id est christi a

iohane. qui testimonium prebatur de christo. Beda. Qui enim ihesu id est saluatoris nomine exponere desiderans salutis mentionem frequenter. Sed ne temporalem salutem promitti putarent. subdit. in remissionem peccatorum eorum. Theo. Non enim aliter cognitus esset deus. nisi plebi peccata dimisisset. Dei enim est peccata dimittere. Beda. Verum iudei christum suscipere. sed antichristum malum expectare. quod non intus a peccati domino. sed foris ab humane vilitatis iugo cupiunt liberari.

Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitauit nos oriens ex alto.

Theo. Quia deus peccata nobis dimisit. non propter opera nostra sed propter misericordiam suam. ideo ouementem addidit. Per viscera misericordie dei nostri.

Cris. Quam quidem misericordiam non ipsimet inquireres inueniemus. sed desuper nobis deus aperuit. Unde sequitur. In quibus scilicet misericordie opibus visitauit nos. assumpta carne. oriens ex alto. Grecus. In altis permanens tamen in terris presens. non diuisionem paciens. neque circumscriptioem quod intellectus noster apprehendere non potest. nec vlla serie verborum exprimere.

Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent ad dirigēdos pedes nostros in viam pacis.

Beda. Recte crist⁹ oriens vocat⁹ qz nos bis ortus vere lucis aperuit. Vñ dicitur Illuminare his qui in tenebris et i umbra mortis sedēt. Cris.

Tenebras hic appellat non materiales s; errorem et a fide distantias. **Basi.** Tenebrosa em erat plebs gētilis q̄ ydozoru cultu grauabat⁹ donec lux orta dissipet caliginem et splendorē veritatis expādit. **Greg. ii.** mora. Umbra vero mortis obliuio mētis accipiē. Sicut em mors hoc qd̄ interficit. agit vt non sit in memoria. **Vnde.** Iudeoz popul⁹ q̄ dei oblit⁹ fuerat. dicit⁹ in umbra mortis sedere. Umbra ec mortis mors carnis accipiē. **Quia** sic vera mors ē qua anima sepat⁹ a deo. ita umbra mortis est q̄ caro sepat⁹ ab anima. vñ voce martirū dicitur. Operuit nos umbra mortis. p̄ verbum etiā mortis imitatio diaboli qui mors in apocalipssi dicit⁹ designat⁹. qz sicut umbra iuxta qualitatē corporis ducit. ita actiones iniquoz de specie imitacionis eius expmunt. **Cris.** Recte aut dicit sedent non ei ambulabam⁹ in tenebris. s; sedebam⁹. **The.** Non solū aut oriēs dñs his qui in tenebris sedēt illuminat. sed aliqd̄ amplius facit. Vñ sequit⁹. Ad dirigēdos pedes nros in viā pacis. Via pacis ē via iusticie ad quā direxit pedes id ē affect⁹ animaz nostrarū. **Greg.** in ome. Tunc em gressus nostros in viam pacis dirigimus. qñ p̄ illud acti onū iter p̄gimus. in quo ab autoris nri gta non discordem⁹. **Ambro.** Simul et illud aduerte q̄ paucis elizabet h̄ q̄ multis zacharias p̄phetizat. et vterqz sancto impletus spū loquebat⁹. s; discipula suatur vt mulier discere magis que diuina sit studeat q̄ docere.

Puer aut crescebat et confortabatur spiritu. et erat in desertis vsqz ad dies ostensionis sue ad israhel.

Beda. Predicator penitēcie futur⁹. vt liberi⁹ auditores suos a mudi illecebris erudicō sufferat. p̄ meua in desertis trāsigit vitam. vñ dicit⁹. **Puer** autē crescebat. **Theo.** Scdm̄ corporalē etatē. et con

fortabat⁹ spiritu. Simul em cum corpe spūale donum crescebat. et spū epaciones in eo magis ac magis ostendebant. **Origē.** vel crescebat spū nec in eadem pmanebat mensura qua ceperat sed semp crescebat spū in eo. semp volūtas eius ad meliora tendēs habebat. p̄fecti suos et mēs diuinius. aliquid ostemplabat⁹. Exercebat se memoria vt pura in thesauro suo recōderet. Addit aut et confortabat⁹. infirma em est huāna natura. Legimus ei caro infirma. Confortada ē itaqz spū. spiritus em p̄mptus. multi confortant⁹ carne. athleta dei spiritu roborādus ē. vt sapientiam carnis elidat. **Vnde** recessit fugiens tumultuz vrbū p̄pter frequentia. sequit⁹ ei. Et erat in desertis. vbi purior aer est. celū apcius. et familiarior deus. vt quia nendū bat t. ini et p̄dicacōis temp⁹ aduene

rat. vacaret orōmibus et cum angelis ouerfare appellaret dñm. et illū audiret dicentem. ecce assum. **Theo.** vel erat in desertis vt extra multo tum malicia nutrire et vt nemine verere arguere. Si em fuisset in mūdo. forte fuisset amicia et ouerfacōe hoim deprauatus. simul etiā vt ellz fide dignus qui p̄dicatur⁹ erat xp̄m occultabat⁹ aut in desertis. donec placuit deo ip̄m israelitico populo demonstrare. vñ sequit⁹. **Vsqz** ad diem ostensionis sue ad israhel. **Ambro.** Pulchre aut tēpus quo fuit in vtero p̄pheta describit⁹. ne marie presencia taceat. sed temp⁹ filei infacie. eo qz p̄ncipia matris dommi in vtero roborat⁹. qui infantis impedita nescuit.

Beda. Nasciturus in carne dei filius sic de vrgine natus virginitatis sibi decus ondit esse ḡtissimum ita pacatissimo tēpore seculi p̄creatur. qz paces querere dicit. et pacis sedatores. inuiser e designatur. nullam aut potuit maius esse pacis indicū q̄ vna totuz orbē descripcōe concludi. cuius moderator augustus. Tāta duodecim annis circa tempus dominice natiuitatis pace regnavit. vt bellis toto orbē sopitis p̄phete p̄sagium ad litteraz videat implese. **Vñ** de dicit⁹. factum est aut in diebus illis.

CAPIT. II.

Actum est aut in diebus illis. Exijt edictum a cesare augusto vt describeret vniuersus orbis. hec descriptio p̄ma facta ē a p̄fide syrie cyrino. Et ibant omnes vt p̄siterentur singuli in ciuitatez suam. Ascendit autē et ioseph a galilea de ciuitate nazaret in iudeā ciuitatem dauid que vocat⁹ bethleem. eo qz esset de domo et familia dauid. vt p̄siteretur cuz maria desposata a sibi vxore pregnante.

Exijt edictum a cesare augusto vt describeret vniuersus orbis. hec descriptio p̄ma facta ē a p̄fide syrie cyrino. Et ibant omnes vt p̄siterentur singuli in ciuitatez suam. Ascendit autē et ioseph a galilea de ciuitate nazaret in iudeā ciuitatem dauid que vocat⁹ bethleem. eo qz esset de domo et familia dauid. vt p̄siteretur cuz maria desposata a sibi vxore pregnante.

Grecus. Tūc etiā nascit⁹ xp̄s. cum p̄ncipes iudeoz desererāt. et ad romanos p̄ncipes translatus erat imperiū. quib⁹ iudi tributa soluebāt. Et sic implet⁹ p̄pheta p̄dicans non deficere ducem de iuda nec p̄ncipē fe moribus eius. donec veniat qui mittēdus ē. **Jam** vero cesare augusto. xxxij. annū imperij pagente. exijt ab eo edictum. totū orbem describi ad tributa soluenda. qd̄ cuidaz nomie cyrino cesar commiserat. que iudee et syrie p̄sidem statuit. vñ sequitur. **Hec** descriptio p̄ma facta est a p̄fide syrie cyrino. **Beda.** Signat hāc descriptiōne vel p̄ma esse eaz que totū orbē occluserunt. qz plerēqz iā p̄tes terazz sepe legunt⁹ fuisse descripte. **Vel** p̄mo tūc cepisse quādo cirinus in syriam missus est. **Ambro.** Pulchre aut p̄fidis nomen addidit. vt seriem t̄pis designaret. Nam si consules ascribit⁹ tabulis emptiōis. quātomagis redemptiō oim

debut tempus ascribi Beda. Supna aut dispē
 facione p̄fessio census ita descripta ē. vt in suam
 quisq; patriā ire iubereēt. sedm q̄ sequit̄. Et ibāt
 oēs vt p̄fiterent̄. singuli in ciuitatē suā. Q̄s ideo
 factum ē. vt dñs alibi oceptus. alibi nat̄. infidi/
 antis herodis furorem facili⁹ euaderet. vñ sequi
 tur. Ascendit autē et ioseph a galilea de ciuitate
 nazaret in iudeam. Cris. Domino aut dirigente
 augustus s̄ edictū censuit. vt vniuersi p̄nne fa
 milie. Nam hoc edictū matrē attraheret in pa
 triam. quā p̄phete p̄dixerāt scz in bethleem iude
 Vnde dicit. ciuitatē dauid q̄ vocat̄ bethleem
 Grecus. ideo aut addidit ciuitatē dauid. vt p̄ mis
 sionez factaz dauid a deo ex fructu ventris eius
 rex perpetu⁹ adueneret. esse cōpletam annunciet.
 vñ sequit̄. Eo q̄ esset s̄ domo et familia dauid. p̄
 hoc autē q̄ ioseph erat de cognacōe dauid. orens
 tus fuit euāgelista ipsā q̄ v̄ginem de cognacōe
 dauid p̄mulgare. cum lex diuina precipet coniuga
 les copulas ex eadē p̄gime orabi. vñ sequit̄.
 Cum maria desponsata sibi v̄rore pregnantē.
 Ciril. Dicit autē eam fuisse desponsatā inuēs q̄
 solis sponsalib⁹ p̄cedentib⁹ est oceptio subsēcu/
 ta. Neq; em̄ ex virili semine sancta v̄go ocepit
 Greg. in home. Mistice aut nascituro dño mūdus
 describit̄. qz ille apparebat in carne qui electos
 suos ascriberet in eternitate. Ambro. Et dum p̄
 fessio singularis ostendit̄. spiritualis implēt̄. nō
 terzaz regi dicāda. sed celi. p̄fessio ista fidei cē
 sus animoz est. Abolito em̄ sinagoge censu vetu
 sto. nou⁹ census eccie pabāt. demq; vt sciasecū
 non augusti esse sed cristi. totus orbis p̄fiteri iu
 bet̄. Quis aut poterat p̄fessionē totius orbis ex
 gere. nisi qui totius orbis habebat imperiū. nō
 em̄ augusti s̄ domini est terra et plenitudo eius.
 Beda. qui etiā vocabulū augusti p̄fectissime cō
 pleuit. vtputa suos et augere desiderans. et au
 gere sufficiens. The. Conueniēs etiā erat vt p̄
 p̄m cultus mltoz deoz. iū deficeret a vn⁹ de⁹ colē
 tur vñ vn⁹ rex. ubi iperasse d̄scribit̄. Orig. Dili
 genci⁹ at̄ intuenti sacm̄ q̄ dā videt̄ figurari. q̄
 in totius orbis p̄fessione describi oportuit xpm̄
 vt cum omnibus scriptus sanctificaret omēs et euz
 orbe relatus in censū omumōnē sui p̄beret orbi.
 Beda. Sicut autē tūc imperāte augusto et pre
 sidente cyrino ibant singuli in suam ciuitatē vt p̄
 fiterent̄ censū. Sic modo imperante xp̄o p̄ docto
 res ecclesie p̄fides p̄fiteri debem⁹. censū iusticie.
 Ambro. Hec ē ḡ prima p̄fessio mentū dño cui
 oēs p̄fiterent̄. non precomis euocacione sed vatis
 dicētis oēs ḡtes plaudite maib⁹. Demq; vt sci
 ant censū esse iusticie veniūt ad eum ioseph a ma
 ria. hoc est iust⁹ et v̄go. ille qui verbuz suaret
 ista q̄ pareret. Beda. Ciuitas nostra et patria ē
 beata ad quā credentib⁹ quotidie h̄tutibus ire
 debemus. Quotidie autē sancta ecclesia siū comi
 tata doctoz de rota mūdane ouerfacōis q̄d galī
 lea sonat. sanctitatē iuda scz ofessionis et laudis
 ascendens. censū sue deuocōis regi eterno p̄ sol
 uit. que in exemplum beate v̄ginis marie ocepit
 nos v̄go de spū. Que alij q̄dez despōsata ab alio
 fecundat̄. dum ipposito sibi pontifici visibilit̄ iun

gitur. sed inuisibilis spūs v̄tute emulatur in di
 cans ipso noie q̄ instancā loquētis magister mi
 valet. nisi augmentum iuperm iuamnis vt au
 diatur. acceperit.

Factum est autē cum
 essent ibi. impleti sunt
 dies vt pareret. et pe
 perit filius suū primo
 genitum et pannis eū
 inuoluit. et reclinauit
 in presepio. quia non
 erat ei locus in diuer
 sorio.

Amb. o. Breuiter
 sanct⁹ lucas et quō
 et q̄ o tpe et quo lo
 co iedim carnem xp̄s
 natus sit. applicat di
 cens. factū est autē qz
 cum essent ibi. imple
 ti sunt dies. vt pare
 ret. Quō quidez qz
 nupta ocepit sed v̄
 go generant Gre
 go. p̄sen⁹. Apparēt
 em̄ vt hō non p̄ oia
 legis humane natu
 re subicitur. Nam q̄

ex muliere nascitur. huānitatem redolēt. Virgini
 tas vero que ortui defuuit. ostendit q̄ transec/
 deret hominē. v̄dūius ḡ iocūda porcio. ortus im
 maculatus. prus facilis absq; corruptela. natui
 tas nec ex luxu incipiens. nec dolozibus edita. qz
 namq; ea q̄ nostre nature mortē p̄ culpā inseruit
 damnata ē vt euz dolozib⁹ pareret. optebat pa
 tentem vite cum gaudio ptum p̄ficere. Eo autē qz
 tpe p̄ incorruptiōnē v̄ginē ad vitā trāsmigrat
 mortaliū. quo dimini incipiūt tenebre et noc
 turna immensitas ex vberantia deficere cogitur.
 Mors em̄ peccati finem p̄auitatis attigerat. sed
 de cet ero tendit ad imbiū p̄pter lucis penitentiā

que radijs euāgelicis totum orbem lustrauit.
 Beda. Eo etiam tpe dignatus ē incarnari. q̄ mor
 natus censu cesaris ascriberet̄. atq; ob nostri libe
 rationem ipse h̄uitio subderet̄. Vñ ec̄ non solū p̄
 ter inditium regij schematis. s̄ etiā p̄pter nomis
 sacramentū dñs in bethleem nascit̄. Greg. beth
 leem quippe domus panis interpretat̄. Ipse namq;
 est qui ait. Ego sū panis viuus qui de celo descē
 di. Locus ḡ in quo dñs nascit̄ dom⁹ panis antea
 vocabat̄. qz futurum erat. vt ibi ille p̄ naturam
 carnis appareret. qui electoz mentes interna sa
 cietate reficeret. Beda. Sed et vsq; ad osum
 cionē seculi dominus in nazareth ocipi in bethle
 em nasci non desinit. cum quilibet audientū v̄bū
 flore suscepto domuz in se eterni panis efficit. q̄
 tidie in v̄ro v̄ginali hoc ē in animo credenciuz
 p̄ fidem ocipit̄. p̄ baptismū ḡgmitur. sequitur.
 Et peperit filiū suū p̄mogenitū. Hiero. contra
 heluidiū. Ex hoc heluidius mittit̄ approbare p̄i
 mogenitū dici non posse nisi eū qui habeat et fra
 tres. sicut vniuersus ille vocat̄ qui pentib⁹ sit
 solus filius. nos autē ita diffimms. vniuersus
 est primogenitus. non omis p̄mogenitus est vni
 gemitus. Primogenitū non esse dicimus eum quē
 alij subsequūtur. s̄ ante quē nullus alioq̄ si nō ē
 p̄mogenitus nisi is quem sequantur et fratres.
 q̄diu et alij fuerint. p̄creati. ne forte ptu postea
 non sequēte vniuersus sit et non p̄mogenitus.
 Beda. Est etiā vniuersus in substantia diuini
 tatis. primogenitus suscepōne humanitatis.

primogenitus in graea. emigenit⁹ in natura.
 Videro. contra beluidiū. nulla aut ibi obstetrix.
 nulla mulierculaz sollicitudo intercessit. ipsa pā
 nis inuoluit infantē ipsa mater et obstetrix fuit.
 vnde sequit. Et pannis eū inuoluit Beda. Qui
 totū mūdum vario vestit ornatu. pannis vilibus
 inuoluit. vt nos stolam primā recipe valeamus.
 p quē omnia facta sūt. manus pedesq; astringere
 vt nostras manus ad opus bonū exerceret pedes/
 q; sint in viam pacis directi Grecus. O admira
 bilem coartacionē et pegrinacionē quā subiit. q
 otinet orbem. ab inicio captat penurias et eam in
 seipso decorat. nimirū si voluiss; venire poterat
 mouēdo celū. ocuciendo terzā emittens fulmina.
 non aut sic pcessit. non em p dēre s; saluare vole
 bat. ab iphis pmodijs humanā oculare supbiā
 atq; ideo non tm homo fit. s; etiā homo paup. et
 pauperem matrē elegit. q caret his quib⁹ natū
 infantē reclinet Sequit em. Et reclinauit in pre
 sepio Beda. Duri psepis angustia otinetur cui
 celum sedes ē. vt nos p celestis regni gaudia di
 latet. Qui panis est angeloz in psepio reclinat
 vt ros qsi sancta animalia carnis sue frumēto re
 ficiat Ciril. Reperit etiā hominē factū bestialē
 in anima. et ideo in psepio loco pabuli ponitur.
 vt vitam bestialē mutantē ad osōnam homini p
 ducatur scientiā. ptingentes non fenū. s; panē
 celestē vite corpus Beda. Qui aut ad dextram
 patris sedet. in diuisorio loco eget. vt nob in do
 mo patris sui multas māhones paret Vñ sequit
 Quia non erat ei locus in diuisorio. nascit. non in
 parentū domo. s; in diuisorio et in via. qz p in
 carnacōis misterū via factus est. q nos ad patri
 am vbi veritate et vita fruemur adduceret.
 Greg. in home. Et vt oñderet. qz p humanitatē
 quā assumpserat. qsi in alieno nascebat non sedm
 potestātē s; sedm naturā Ambro. ppter te g in
 firmitas in se potencia. Propter te in opia in se
 opulencia. noli hoc estimare qd cernis. sed quod
 redimeris agnosce. Plus dñe ihesu in iuris tuis
 de teo q redemptus sū q operibus q creatus.
 Non pdesset nasci. nisi etiam redemi p fuisset.

Et pastores erant
 in regione eadē vigi
 lantes et custodiētēf
 vigiliās noctis super
 greges suum. et ecce
 angelus dñi stetit cir
 ca illos et claritas dei
 circūfulsit illos. Et ti
 muerunt timore mag
 no. et dixit illis ange
 lus. Nolite timere. ec
 ce em euangelizo vob
 gaudium magnū qd
 erit omi populo. quia

Ambrosi⁹. videt e
 quēadmodū diuina
 curia fidem astruat.
 Angelus mariā. ange
 lus ioseph. ange
 lus pastores edocet
 de quibus dicit. Pa
 stores erāt in regio
 ne eadē vigilātes et
 custodiētēf vigiliāf
 noctis sup gregē su
 um. Ciril. Ioseph
 quidē in somnis ap
 paruit angelus. pa
 storibus aut visibili
 ter quasi tudioribus
 non aut angel⁹ iuit
 hierosolimā. non re/
 qsiuit scribas et pha
 riseos. erant em cor

natus est nobis hodie
 saluator qui est crist⁹
 dñs in ciuitate dauid
 Et hoc vobis signum.
 inuenietis infātem pā
 nis inuolutum. et posi
 tum in presepio.

rupti. et p emūdā
 cruciabant. Sed hñ
 erant sinceri. ante q
 ouerfacōnem patris
 archaz. et moyfi co
 lentes. Est aut sem
 ta quedaz ad philo
 sophiā pducens in
 nocentie Beda. in
 home. Quisq; autē in

tota veteris testamēti serie reperimus angelos.
 qui tam sedulo apparere patribus. cum luce ap
 paruisse. Sed hoc pūilegiū recte huic tempore ē
 seruātū. qñ exortum est in tenebris lumen rectis
 corde. Vñ sequit. Et claritas dei circūfulsit illos

Ambrosius. Ex vtero funditur. sed coruscet a
 celo. terreno in diuisorio iacet. sed celesti lumie
 vigeat Grec⁹. Verum pauidi facti sūt in miracu
 lo. Vñ sequit. Et timuerūt timore magno. S; an
 gelus cum pauor ingruerit. fugat iphū. vnde seq
 tur. Et dixit illi angelus. nolite timere. non solū
 sedat terrorem s; etiā alacritatez infūdīt. sequit
 em. Ecce em euangelizo vobis gaudium magnū. qd
 erit omni populo. non soli populo iudeoz. sed
 etiam oibus. Causa aut gaudij oñdit. nou⁹ et ad
 mirabilis ptus manifestat ex iphis noibus. Nam
 sequit. Quia natus ē nobis hodie saluator. qui est
 xp⁹ dñs. quoz primū id ē saluator est actionis.
 terciū aut s; domini⁹ maiestatis Ciril. Sed id
 quod in medio ponit s; xp⁹ non naturā significat
 sed hypostasim opositā In xpō em saluatore vn
 ctione fore celebratam fatemur. non tm figurālē
 sicut olim in regibus ex oleo qsi ex pphetica gra
 neq; ad pfectionē alicui⁹ negocij iuxta ill⁹. Iſaie
 hec dicit dñs cristo meo cyro. Qui quamq; esset
 ydolatra. dictus xp⁹ vt celesti censura totā occu
 paret babiloioz. puincia. fuit aut vnctus salua
 tor spiritus sancto huānitus in forma sui. vngens
 aut vt deus spū sancto credētes in eum Grec⁹
 huius aut natiuitatis et tempus oñdit. cum dicit
 hodie. et locum cum subdit in ciuitate dauid et fi
 gna cum subiūgit. et hoc vobis signū. inuenietis
 infantem pānis inuolutum et positū in presepio.
 Ecce pastoribus angeli pastoz. p cipuū pdicāt
 tanq; agnū in antro maifestatū et editū Beda.
 Crebris aut infancia saluatoris et angeloz. pre
 conijs a euangelistaz. nobis est oculcata testimo
 nijs. vt nostris alcius cordib⁹ qd p nobis factū
 sit. infigatur. Et notandū q signū nati saluatoris
 datur non tyrio exceptū ostro. s; pannis squalen
 tibus inuolutū. Non in ornatis auro stratorijs.
 s; in psepibus inueniendum Maximus in ser
 mone natiuitatis. Sed si tibi pāni fortassis vile
 scunt. angelos collaudātes admirare. Si p sepe
 despicias. erige parumper oculos. et nouā in celo
 stellam. prestantē mūdo natiuitatē dominicā cō
 tuere. Si credis vilia. crede mirifica. Si de hñs
 q humilitatis sūt disputas. que alta sunt celestia
 venerare Greg. in omelia. Mistice aut q vigi
 lantibus pastorib⁹ angelus apparet. eosq; clari
 tas dei circūfulsit. s; est q illi p ceteris vidē sub
 limia merentur. qui fidelibus gregibus pcesse

sollicitate sciūt. Dumq; iphi pie sup gregē vigilāt diuina sup eos latius gracia coruscet Beda in tome. Significant em̄ mistice pastores isti gregū doctores q̄sq; ac rectores fidelium animarū. Nox cuius vigilias custodiebāt sup gregē suū. picula tēptacionum indicat quibz se suosq; subiectos custodire non distitūt Et bene nato dño pastores sup gregē vigilāt. qz natus ē qui dicit Ego suz pastor bonus. h̄ et temp⁹ iminebat q̄ idēz pastor oues suas q̄ dispse erāt. ad vite pascua reuocaret

Orige. Ceterū si ad secretiore optet ascender e intellectu. dicā quosdā fuisse pastores angelos qui res huānas regerēt. Et cū hoz vnusquisq; suam custodiā s̄suaret. venisse angelū nato dño et annūtiasse pastorib⁹ qz ver⁹ esset pastor exortus. Angeli em̄ añ aduentū saluatoris. paz. poterant om̄issis sibi vtilitatis afferre. Vix ei aliq; vn⁹ ex singul⁹ gentib⁹ credebat in deū. s̄nc aut populi accedunt ad fidem ihesu.

Et subito facta ē cuz angelo multitudo celestis militie. laudaciū deum et dicenciū gloria i altissimis do et in terra pax hoibus bone voluntatis.

Bedā. Ne pua vni us angelividerē auctoritas. postq; vn⁹ sacramētum noue natiuitatis edocuit. statim multitudo celestiu agminum affuit Vñ dicit. Et subito facta est cuz angelo multitudo militie celestis. Bene chorus adueniens angeloz milicie celestis v cabulū accipit. Qui et duci illi in plio q̄ ad bellādas aereas potestates apparuit hūilit̄ obsecūdat. et ipse p̄fates casbē strarias ne mortales tm̄ tēptare valeant. quantū volunt fortit̄ armis celestib⁹ pturbat. qz vero deus et hō nascit̄. iure hoibus paz et deo gloria canitur Vnde sequit̄. Laudatiū deū et dicentiū. Gloria in altissimis deo. vno angelo vno euāgelizante nūtio natū in carne deū mox multitudo militie celestis in laudē creatoris p̄rupit vt et x̄po deuotionē impēdat et nos suo instruat exēplo. q̄ciens aliquis patrū sacre eruditionis v̄bū insonuerit. vel iphi que pietatis sūt. ad mentē reduxerim⁹. So stati laudes corde ore et ope reddamus Cris. Et olim quidē angeli ad puniendū mittebant̄ puto ad israelitas. ad dauid. ad sodomitas. ad gemitus quallē. s̄nc ecōtra canūt in terra gracias a genres deo. eo qz suū d̄scensū ad homies eis resuauit Greg. xxviii. moza. Simul etiā laudant qz redēptiōm n̄e. vces sue exultacōnis acomedāt. s̄nc etiam qz dū nos aspiciūt recipi. suū gaudent nūm̄z impleri Beda. Optant ec̄ pace hoibus cum subdūt. Et in terra pax hoibus. quia quos m̄sumos p̄us abiectosq; despererāt. nascēte in carne dño. iam socios venerāt. Ciril. Idē aut paz p̄ x̄pm facta est. Recōcili aut̄ em̄ nos p̄ se deo et patri. culpā hostilē de medio auferens. duos populos in vnū hominē pacificauit. ac cealicolas et terrenos in vnū gregem oposuit Beda. Quib⁹ aut̄ hoibus pacē poscant. exponūt dicentes. Bone voluntatis eis scz q̄ suscipiūt natum

x̄pm. Non em̄ est paz impijs. s̄ paz multa diligentibus nomen dei Orige. S̄ diligēs lector inq̄rat quō saluator dicat. Non veni pacē mittē sup terram. et nūc angeli de eius natiuitate cantant. in terra paz homibus. s̄ hoc qz paz esse dē in homib⁹ bone voluntatis soluit q̄stionē. paz em̄ quā non dat dñs sup terrā. nō est paz bone voluntatis

Aug⁹. xiiij. de trinitate. ptinet em̄ iusticia ad bonaz voluntatē Cris. aspice aut̄ mirandū p̄celluz angelos ad nos de dixit p̄us. ac deinde dixit hominē ad supna. factū est celum terra. cuz terrena deberet recipe Orige. Mistice aut̄ videbāt angeli se op⁹ qd̄ eis creditū fuerat. implere non posse absq; eo qui vere saluare poterat. et medicinā suā inferiorē esse q̄ hoim cura posebat Vñ sicut si veniat aliq; qui habeat summā in medicina noticiam. et illi qui p̄us sanari nequiuerāt. cernēt̄ ad magistr̄i manus putredmes cessare vulneruz non inuideant. s̄ in laude medici erūpant. et dei qui sibi egrotātibusq; tante sciencie hoiem miserit. multitudo angeloz aduentu x̄pi deū laudent.

Et factum ē vt discesserūt ab eis angeli in celū pastores loq̄bantur admuicē. Transeamus vsq; bethleem. et uideam⁹ hoc v̄buz qd̄ factū est quod fecit dñs et oñdit nobis. et venerūt festinātes et inueuerūt mariā et ioseph et infantē positū in p̄sepio vidētes aut̄ cognouerūt de verbo quod dictuz erat illis de puero hoc. Et omnes qui audierunt mirati sunt et de his que dicta erant a pastorib⁹ ad ipos Maria autem s̄seruabat omnia v̄ba h̄ s̄ferēs in corde suo. Et reuisi sunt pastores glorificantes et laudantes deum in omnib⁹ que audierant et viderāt sic dictū est ad illos.

Greus. Que v̄sa sūt et relata stuporē igesserūt pastorib⁹ et sic ouilia sua omiserūt. et p̄fecti sūt nocte bethleem. lucem indagantes saluatoris. Vñ dicit. Et factum ē vt discesserūt ab eis angeli in celū pastores loq̄bantur admuicē Transeam⁹ vsq; bethleem et v̄ hoc ver. qd̄ factū est Beda. Vere q̄si vigilantes non dixerūt v̄ideam⁹ puez. s̄ v̄bū qd̄ factū ē id ē v̄bū qd̄ semp erat. v̄ideam⁹ quō p̄ nob̄ caro factū est siquidēz s̄ ip̄s v̄bū dñs est. se que em̄ qd̄ fecit dominus. et oñdit nob̄ id ē v̄ideam⁹ quō v̄bum ip̄s ipse se fecerit. et oñdit nob̄ carnem suā Ambrosi. Vix q̄ singulariter scriptura singulorū libret momēta v̄borum. Eten̄ cum caro dñi vidēt. vidēt v̄bum. qd̄ est fili⁹. nō medioctre fidi tibi s̄ v̄ideat̄ exemplū. nō vilis p̄sona pastorū

Simplicitas em̄ q̄ritur non ambicō desiderat. Et venerunt festinantes. Nemo em̄ cum desidia x̄pm requirit Orig. Quia vero festinātes venerūt. et non pedet etiam

ideo sequitur. Et inuenerunt mariam que se3 fudit
 ihm in ptu. et ioseph se3 dispensatorē ortus dñi
 ei. et infantem positū in presepio se3 ip̄m saluato
 rem Beda. Est aut iusti ordinis. vt honore di/
 gno celebrata & bi incarnacōe. ad ipsā q̄nq; & bi
 gloriā intuentā ptmgat. vñ sequit. Videtes at
 cognouerūt de v̄bo quod dictū erat illis de pue
 ro hoc Grec⁹ Occulta se3 fide felicia relata cō
 tinentes. nec otenti de veritate. stupere q̄ primi
 tus viderāt et precepant angelo nūciante. nō so
 luz marie et ioseph p̄mebāt. s; etiā ceteris. et q̄s
 est amplius eoz metibus infigebāt. Vñ sequit.
 Et omēs qui audierūt. mirati sūt. de hīs q̄ dicta
 erāt de pastoribus ad ip̄os quō em non erat mirā
 dum videre celicosā in terrenis. et terrā pace cō
 uiliari celestibus a ineffabilē illū infantulū numi
 ne quidē celestia. humaitate vero terrestria one
 tētē adiuicē et sui opagine fedus mirandū p̄
 stantem Glosa. nec solū mirant de incarnacōis
 misterio. S; etiā de tāta pastoz attestacōe. qui
 fingere inauditā nesciēt. s; simplici faciūdiavera
 p̄dicarēt Ambro. q̄ nec otēnēda putes q̄si v̄ba
 vilia p̄phetaz a pastorib⁹. et maria colligit fir
 dem. Vñ sequit. Maria aut obseruabat oia & v̄ba
 oferens in corde suo. Discamus sancte & gūnis m
 omibus castitatē. q̄ nō min⁹ ore pudica q̄ corpe
 argumta fidei oferēbat in corde Beda in ome.
 Virginalis. n. pudicitie iura custodiens. secreta
 xp̄i que nouerat nemini diuulgare volebat. s; cō
 ferēbat ea q̄ facienda legerat. cū hīs q̄ iam facta
 cognouit. non ore p̄mēs. s; clauso in corde custo
 diens Grec⁹. Quicquid eē ei retulerat angel⁹
 quicquid a pastoribus audierat. cūctā cōgrega
 bat in mente et adiuicem cōparās. vna in omni
 bus mater sapientie cernebat concordia. vere de
 us erat qui nat⁹ erat ex ea Athanasi⁹. Singuli
 aut in xp̄i natiuitate exultabāt non huānitus. s; in
 puero nato soliti sunt hoies ogaudere. s; in xp̄i
 p̄ncipia et lucis diuine fulgore. Vnde sequit. Et re
 uerfi sūt pastores glorificātes et laudātes deum
 in omibus q̄ audierāt Beda. S; ab angelis Et
 viderāt se3 in bethleem sic dictuz est ad illos id ē
 in b̄ glorificāt q̄ non aliud venētes inuenerant
 q̄ dictū est ad illos. siue sic dictū est ad illos glo
 riam deo laudēs q̄ referūt. et ei hoc illi facere dis
 ctum ē ab angelis non quidē v̄bo impantib⁹. sed
 formā sue deuocōis offerētib⁹. cū deo in excellis
 gloriā resonarēt Beda Mistic aut intellectu
 liū pastores gregū ymo cūcti fideles exēplo ho
 rum pastoz. trāseant cogitacōe vsq; i bethleem
 et in carnacionē xp̄i dignis celebrēt honoribus.
 Transeam⁹ aut abiectis occupacōis carnalib⁹
 toto mētis desiderio. vsq; ad bethleem supnā id
 est domū panis viui. vt quē illi in presepio vidē va
 gientē. nos in patris solio meream⁹ videre regnā
 tem. non ē aut tanta beatitudo cū desidia ac toz
 pore querēda. s; alacritē sūt xp̄i sequēda vestigia
 vident es aut cognouerūt. Et nos q̄ dicta sūt de
 saluatore n̄o plena dilectōe festinem⁹ amplecti
 vt s; in futuro p̄fecte cognicōis visu oprehende
 re valeam⁹ Beda sup lucas. dñici etiā gregis
 pastores p̄cedentiū patrū vitā i qua panis vite

seruatur q̄si bethleem post⁹ otēplanto subeunt
 nihilq; in hac aliud rep̄erūt. q̄ & gmalē ecclesie
 pulchritudinē q̄si mariā virilē spiritaliū doctoꝝ
 cetū. quasi ioseph. et hūilem xp̄i aduentuz scrip
 ture paginis sacre insertuz q̄si in presepio positum
 xp̄m infantē Orige. vel presepio illis israel erat
 s; in illis isaie. Cognouit eos possessorē suū. et asi
 nus presepio dñi sui. Beda. in ome. Non celauere
 aut silentio pastores q̄ agnouerāt. qz ecclesie pa
 stozes in b̄ ordinati sūt. vt q̄ in scripturis didice
 rūt. auditoribus oñdāt Beda sup lucā. Magi/
 stri etiā spiritaliū gregū modo ceteris doctoz
 bus otēplanto celestia subeūt mō fideliiū exēpla
 querēdo circumeūt. mō ad publicū pastorat⁹ offi
 cii docēdo reuertunt Beda in ome. Vnusquisq; et
 etiā qui puatus viuere credit. pastoris officium
 tenet. si bonoz actiū cogitacionūq; mūdaz ag
 gregās multitudinē. hāc iusto moderamine gub
 nare scripturaz pastu nutrire et contra demonū
 insidias seruare otēdit.

Et postq̄ consumati
 sunt dies octo vt cir
 cumciderēt puer. vo
 catum est nomē eius
 iesus. q̄s vocatū est
 ab angelo priusq̄ in
 vtero concipēt.

Beda in ome. ex
 posita natiuitate dñi
 ca. subiūgit euange
 lista atq; ait Et post
 q̄ consumati sunt dies
 octo vt circumciderēt
 puer Ambro. Quis
 puer nisi ille de quo
 dictū ē. Puer natus
 est nob et fili⁹ dat⁹
 est nobis. factus est
 em sub lege. vt eos
 qui sub lege erāt. lu

crifaceret Ephiphani. Dicunt aut hebionis et
 eberint ibi seq̄ces sufficit discipulo. si sit sic magi/
 ster eius. Circūcidit aut se xp̄s. tu ḡ circūcidaris
 fallūt aut destruētēs sua p̄ncipia Si em faterēt
 hebion xp̄m deū celitus descēdentem octauo die
 fuisse circūcisū tūc p̄beret circūcisioni materiam
 argumti s; cum nudū hūc asserit hominē. non pu
 er est causavt circūcidat sicut nec infātes sūt sue
 circūcisionis auctores. nos. n. deū ip̄m fatem̄ celi
 tus descēdentē et in claustrō & gineo morā debi
 tam fetibus p̄traxisse. quoadusq; sibi ex vtero &
 gineo huānitatis carnē p̄fecte oponeat. q̄ circū
 cisus ē veracit. non apparent octauo die. quatin⁹
 cum ad spiritalē effectū figure puenerit. tam ab
 ipso q̄ a suis discipul⁹ diuulgent nō vltra figure
 s; veritas Orige. Sicut. n. mortui sum⁹ cū illo
 moriēte et surrerim⁹ resurgēt. sic cū eo circūci
 si sum⁹ vnde nequicq; nūc indigemus circūcisōe
 carnali Eph. Pluribus aut ex causis circūcisus
 est xp̄s. Et p̄mo quidē vt oñdat carnis veritatē
 ostra manicheū. et illos q̄ apparent eum dicūt. p̄
 disse. Deinde vt pateat q̄ nequaq; deitati substā
 ciale corpus extiterit. vt fat apolinaris. neq; ce
 litus detulit illud. vt asserit valentin⁹. et vt con
 firmet circūcisionē. quā olim instituerat eius ad
 uentui suientē. Quin etiā vt nulla sit iudeis excu
 satio nam nisi circūcisus fuisset obijcere poterāt
 q̄ non possent in circūcisū xp̄m recipe Beda in
 ome. Vt etiā nobis obediēdi & tutē omedaret ex
 emplo. et vt eos qui sub lege positi legis onera

portare nequerat. sue passione iuuaret. vt qui i
 fuitudine carnis peccari adueit. remediuz q̄ caro
 pcti osueuerat mudari. nō respuit. idē ei salutifē
 citacōis auxiliū circūcisio i lege ostra originalis
 pcti vuln⁹ agebat. q̄ nūc baptisim⁹ euclate grē
 tpe osueuit excepto q̄ regni celestis ianuā nō dū
 intrare poterāt. tm̄ i hū abrahā p̄ mortē beata
 rege osolati supne pacis igressuz spe felici expec
 tabāt. Atba. nihil ei aliud expmebat circūcisio
 nisi gnacōis vetuste spoliacōez p̄ q̄ circūcisio
 bat pars corpis. q̄ corpalis natitatis cā existit. s̄
 aut̄ tūc t̄pis agebat i signū futi p̄ xpm̄ baptisma
 tis. Idcirco postq̄ v̄it signatū. cessauit figura.
 v̄b nāq̄ tota vetustas tollit̄ p̄ baptisimū. supflu
 um ē q̄ ptis sectio p̄figuratur. Ciril. Octauo aut̄
 die osuetū erat carnalē celebrari circūcisione. Oc
 tauo. n. die xps̄ a mortuis resurrexit. et insinuauit
 nob̄ spiritalē circūcisione dicēs. Eūtes docete oēs
 gētes baptisātes eos. Beda. In ei⁹ at̄ resurrectōe
 p̄figurata ē v̄tq̄ n̄a resurrectō a carnis a spūs
 xps̄. n. circūcisus n̄am docuit. a nūc p̄ ip̄m̄ a vi
 cioz. late purgādā et i nouissimo die a mortuis re
 ste restitū. et sic dñs octauo die s̄ ē p̄ septi
 mā sabati resurrexit. ita et ip̄m̄ p̄ sex hui⁹ seculi
 etates et septimā sabati aiaz. q̄ nūc interi in alia
 vita gerit̄. q̄ si octauo tpe surgem⁹. Ciril. sedm̄
 at̄ legis p̄ceptū eodē die ip̄m̄ nōis recepit.
 v̄n sequit̄. Vocatū ē nomē eius ihs̄ q̄ m̄pretat̄
 saluator. Edit⁹. n. fuit ad toc⁹ o: bis salutē. quā
 sua circūcisione p̄figurauit. sedm̄q̄ ap̄lus dicit.
 Circūcisus estis circūcisioe nō manufacta ierposia
 cōe corpis carnis sc̄z i circūcisioe xpi. Beda. s̄ q̄
 s̄ q̄ eodē die sue circūcisiois nomē accepit. ad
 imitacōz p̄sce obfuaōis fecit. Abrahā ei q̄ pm̄
 circūcisiois sacm̄ accepit. i die sue circūcisiois
 āplificacōe nōis b̄ndicti. p̄meruit. Orig. nom̄ at̄
 ihu gloriofū. oiq̄ cultu dignissimū. nom̄ q̄ s̄ sup
 oē nomē. nō docuit pm̄ ab hoibz appellari. neq̄
 ab eis afferr̄ i mundū. v̄n signant̄ euāgelista sub
 dit. Nō vocatū ē ab angelo p̄sq̄ i vtero ocepit̄.
 Beda. hui⁹ at̄ nōis ec̄ electi i sua spiritali circū
 cisioe. p̄cipies existē gaudēt. vt sic ap̄o xp̄iani
 ita etiā a saluatore saluati vocent̄. q̄ s̄ illi a deo vo
 cabulū nō solū p̄sq̄ in vtero ecclesie p̄ sidē ocepit̄.
 sed etiā ante tēpora secularia vocatus est.

Et postq̄ impleti sunt
 dies purgacōis eius
 fm̄ legē moisi tulerūt
 illū i iherusalē vt fiste
 rēt eū dño. sic scriptū
 est i lege dñi. q̄ omē
 masculinū adaperiēs
 vuluā sanctū dño vo
 cabit̄. vt darēt hosti
 am fm̄ q̄ d̄ dictum ē i
 lege domini par tur
 turum aut duos pul

Ciril. p̄ circūcisio
 onē rursus expectat̄
 purgacōis tēp⁹ v̄n
 dē. Et postq̄ impleti
 sūt dies purgacōis
 ei⁹ fm̄ legē moisi
 Beda. Si legis ip̄m̄
 v̄ba diligēci⁹ inspe
 xeris. p̄fecto repies
 q̄ ipsa dei genitrix
 sic a om̄itōne virili
 sic a legali sit iure i
 mums. Non. n. om̄is
 mulier piens. s̄ ea q̄
 suscepto semie pepe
 rit. Signat̄ imunda
 rituz legis docetur

los columbarum.

eē mūdāda ad distm
 atōz sc̄z illi⁹ q̄ v̄go
 ocepit. a pepit. s̄z

vt nos a legis viculo soluerem. sic xps̄. ita et bea
 ta maria legē sp̄ore subiecta. Titus v̄n elegā
 ter euāgelista p̄tulit. q̄ impleti sūt dies purgacō
 nis ei⁹ fm̄ legē. Nam reuera nō icūtebat necitas
 v̄ginis sacre. vt dies purgacōis ei⁹ expectaret.
 q̄ cū ex spūs sancto ocepiss̄. caruit iugio. sequit̄
 Tulerūt illū i iherusalē vt fisterēt eū dño. Atba.
 s̄z q̄ a patris aspectibz latuit dñs. aut q̄s loc⁹
 excipit̄ ab eis impio. vt ibi existēdo semor⁹ a p̄e
 sit. nisi afferat̄ hierosolimā. et introducat̄ i tēplū.
 s̄z forte cā n̄i. h̄mōi scripta sūt. Sic. n. non grā
 sui hō fact⁹ ē et circūcisio i carne. s̄ vt nos p̄ gra
 ciā facēt deos. et vt spiritalit̄ circūcisiam. sic p̄
 ter nos fiste dño. vt discam⁹ deo p̄ntare nos ip̄os.

Bedā. p̄ tricesimū autē et terciū circūcisiois
 diē dño fiste. mistice insinuās neminē nisi circūci
 sū vicijs. dominicis dignū esse aspectibz. neminē
 nisi mortalitatis nexibz absolutū. supne ciuitatis
 gaudia posse p̄fecte subire. Sequit̄ sic scriptuz ē
 i lege dñi. Orig. v̄bi sūt. qui deū legis negāt.
 a xpo fuisse i euāgelio p̄dicatū. An putādus ē q̄
 filiū suū bonus de⁹ sub lege inimici fecit quā ip̄e
 nō dederat. In lege. n. moisi scriptū ē. q̄ sequit̄
 q̄ oē masculinū adapiens vuluā sanctū dño vo
 cabit̄. Beda. Nō dicit. adapiens vuluā et hois et
 pecoris p̄mogemū significat. q̄ v̄trūq̄ sanctum
 dño vocari. atz iō sacerdotis esse p̄ceptū ē. ita dum
 tarat vt p̄ hois p̄mogemū p̄cium accipe. et omē
 animal imundū redimi facēt. Greg. misen⁹. hoc
 aut̄ legis decretū i solo incarnato deo singularit̄
 et ab alijs different̄ impleri videtur. Ip̄e nāq̄
 sol⁹ ineffabilis ocept⁹ ac i oprehensibilis editus
 v̄ginale v̄t ex apuit nō antea nubio referatū. s̄
 uans a p̄ ptū mirabile iuolabilis sigculū casti
 tatis. Ambro. Non. n. viril̄ coit⁹ vulue v̄ginat̄
 secreta referatū. s̄ imaculatū sem̄ iuolabilis v̄t
 to spūs sanct⁹ infudit. Qui ḡ vuluam sac̄ificauit
 alienā vt nasceret̄ p̄pha. h̄ est. q̄ apuit matri sue
 vuluā vt imaculat⁹ exiret. Beda. Nō ḡ ait ad
 apiens vuluā. osuete natuitatis more loquitur.
 nō q̄ dñs sacri v̄tris hospiciū q̄ igressus sc̄fifi
 carat. egressus diuigmasse credēd⁹ sit. Greg.
 misen⁹. Solus at̄ h̄ ptus masculin⁹ spiritalit̄ esse
 aspiciē. q̄ ml de femieitate culpe portauit. v̄nde
 reuera sac̄tus vocat⁹ ē. v̄n et gabriel q̄ si s̄ decre
 tū ad ip̄m̄ solū ptinere memorās dicebat. Nō ex
 te nasceret̄ sac̄tū. vocabit̄ fili⁹ dei. Et in ceteris
 quidē p̄mogemins sac̄tos illos vocari euāgelica
 sollicita statuit. tanq̄ oblacōe diuina sortitos hu
 iusmodi nom̄. At in toc⁹ p̄mogemito creature q̄
 nascit̄ sac̄tū. p̄nūciat angel⁹. q̄ si p̄pe sanctū exis
 Ambro. Sol⁹. n. p̄ oia in natis s̄ femia. sanctus
 dñs ihs̄ q̄ t̄rene otagia corruptele. imaculat⁹ p̄
 tus nouitate nō s̄serit. et celeste depulerit. Nam
 si litterā sequim̄. quō sac̄tus ois mascul⁹. cū mul
 tos sceleratissimos fuisse nō lateat. s̄z ille sac̄t⁹
 p̄ quē figurā futuri misterij legis diuine p̄scripta
 signabat̄. eo q̄ sol⁹ sac̄tus eccie v̄ginis ad gnā
 dos populos apiret genitale secretum. Ciril.

O profunditas scienciarum sapie et scientie dei. offert hostias. q̄ p̄ singulas hostias honorat̄ cū p̄e. figurat̄ legis custodit veritas. q̄ legis ē odor: sicut de⁹ legē custodiuit vt hō. vñ seq̄t̄ Et vt darent hostia s̄m qd̄ dictū erat i lege dñi. par turturū. aut du. pul. col. Beda. i ome. hostia at̄ hec pauperū erat. p̄cepit q̄ppe dñs i lege. vt q̄ possēt agnū p̄ filio aut filia s̄p̄ a turturē siue colūba offerret. Cui hō non sufficiebāt ad offerendū agnū duos iā turtures vel duos columbe pullos offerret. q̄ dñs cū diues esset. paup̄ fieri dignat⁹ est vt nos sua paup̄tate diuiciaz suaz donaret eē p̄ticipes Circa vidēdū at̄ qd̄ s̄ oblata insinuat̄. s̄m miz loq̄ssima ē turturē i auibz. at̄ colūba ē animal māsuētū Talis at̄ s̄ctus ē. erga nos saluator māsuētudinē p̄fecte colēs et turtur orbe allexit. res plēs ortū suū p̄p̄s melodis. Occidebat̄ q̄ turturē. at̄ colūba vt ip̄e p̄ figurat̄ nob̄ p̄adaf̄ passur⁹ i carne p̄ vita mūdi Beda. i ome. vel colūba s̄m p̄licitatē turtur idicat castitatē. qz et colūba s̄m p̄licitatis. et castitatis amator ē turtur ita vt si cōiugē casu p̄diderit. nō vñ aliā querē curet. Merito q̄ turtur et colūba dño offerūt i hostia. qz simplex et pudica fidelium dñsatio ē. illi iusticie sacrificiū ḡtū Atha. Ideo hō bina iussit offerri qz hōie dñsitate et aia a corpe duplū a nob̄ posat de⁹ castitatē et māsuētudinē nō solū corpi s̄ eē aie. alioqn̄ erit hō fictor et ypocrita. gerēs inter gumētū occulte malicie inocenciā apparentē Beda. in ome. Cū hō vñqz auis p̄p̄t̄ osuētudinē gemēdi p̄ntes s̄ctoz. lucā dñs signat. in s̄ tñ d̄fferēt qd̄ turtur soliuag⁹. colūba at̄ gregatim volare cōsuevit. et ob id iste secretas oronuz lacrimas. illa publicos eccie ouent⁹ insinuat Beda. sup̄ lucā. Vel colūba q̄ gregati volat. actiue vite frequenciā dñsōstrat Turtur q̄ singularitate gaudet. speculatiue vite culmia dñsiciat. Et qz eque vñqz cōditori accepta ē hostia. osulte lucas vñqz turtures an pulli colūbaz. p̄ dño sint oblata non dirit. ne vnū alteri viuēdi ordmē p̄ferret. s̄ vtrūqz sequendū doceret.

Et ecce hō erat i hierusalē. cui nom̄ simeō et hō iste iust⁹ et timoratus erat i expectās osolacionē israel. et spūssanctus erat i eo et respōsum accepit a spūssancto. nō visuz se mortez. nisi vidēt xpm̄ dñi et vit in spū in tēpluz Et cū inducēt puerū ihm̄ parētes ei⁹ vt facerēt s̄m osuētudinē legis p̄ eo. et ip̄e accepit euz in vinas suas.

Ambro. Non solū ab angel et p̄phetis a pastoribz et a penitentibz. s̄ eē a senioribz et iustis gnacio dñi accepit testimoniu⁹ vñ d̄. Et ecce homo erat i hierusalē cui nom̄ simeō et hō iste iust⁹ et timoratus. Be. qz difficulte iusticia s̄i tiorē custodiē nō illū dico timorē q̄ tp̄alia sibi bona subtrahi p̄horrescit quez p̄fecta dilectō foras mittit. s̄ timorē dñi sanctum q̄ manet in secū. a. q̄ iust⁹ deū q̄nto ardentius diligit. tāto sollerius offendē cauet.

Ambro. Et bñ iustus q̄ non suā s̄ p̄li graciā req̄rebat. vñ sequit̄ Expectās osolacōz israel Grego. m̄sen⁹. Non vñqz mūdānā felicitatē i osolacionē israel prudēs simeō expectabat. s̄ verā trānsacionē ad veritatis decōrē p̄ sepacōez a legis vmbria. habuerat nāqz p̄ oracula q̄ visuz ess̄ xpm̄ dñi p̄sqz s̄ seculo p̄nti trāsm̄gret. vñ sequit̄. Et spūssanct⁹ erat in eo a q̄ sez iustificabat. Et resp. ac. a spūssā. nō vi. se mor. nisi p̄us vidēt xpm̄ dñi.

Ambro. Cupiebat ip̄e quidē corporee viculis fragilitatis absolui. s̄ expectabat vidē p̄missum sciebat. n. qz beati oculi q̄ viderēt Grego xviii. moza. In q̄ eē discum⁹. q̄nto d̄siderio ex plebe israelitica. s̄cti viri icarnacōis ei⁹ misteriu⁹ vidē cupierūt Beda. vidē aut̄ mortē expiri eā significat. Multūqz felix mortē videbit carnis. quicūqz cristū dñi p̄us oculis carnis vidē satagerit. dñsatio nē habēto in celesti hierusalē. tēpli dei limia frequētāto. s̄ s̄ctoz i quibz de⁹ habitat exempla sectando. Eadē at̄ spūs grā q̄ olim ventuz p̄ cognouerat a nūc veniētē agnouit. vñ sequitur Et vit in spū in tēplū. Orig. Et tu si vis tenē ihm̄. et amplexari maibz. oī labore mitt ere vt dūcē habeas spiritū. veniasqz ad tēplū dei. Sequit̄ em̄ Et cū inducēt puerū ihm̄ pentes ei⁹ sez maria mat̄ et ioseph q̄ putabat̄ p̄. vt facerēt s̄m cōsuētudinē legis. p̄ eo. et ip̄e accepit eū i vinas suas. Grego. Quā beat⁹ ille sac̄ ad sacra introitus p̄ quē ad vite terminū maturauit. Beate manus q̄ h̄bū vite palpauerūt. et vlnē q̄ q̄s ad suscepcionē pauit Beda. Accepit at̄ iust⁹ s̄m legē puerū ihm̄ i vinas suas. vt significet iusticiaz op̄ez q̄ ex lege erat p̄ man⁹ et brachia figuratoz. hūi quidē. s̄ salutarī fidei euāgelice grē imitādū. accepit semo. infantē xpm̄. vt insinuet s̄ seculū q̄si semo iam defessum. ad infanciam et inocenciā cristiane conuersacionis rediturum.

Et benedixit deū et dixit. Nūc dimittis hūi tuū dñe scdm̄ v̄bū tuū i pace Quia viderūt oculi mei salutare tuū Ad p̄asti an̄ faciē oim̄ p̄lorū. Lumē ad reuelacionē genciū et gloriā pleb̄ tue israel

Vñ d̄. Et bñdixit deū et dixit. Nūc di. ser. tu. do. Theo. qz dicit dñe osuētis ē qz ip̄e mortis ē a vite dñs et sic puerū quē suscepit. deū osuētē Orig. Quasi di. quādiu xpm̄ nō tenebā. clausus erā et s̄ vincul exire nō poterā Basil. Si aut̄ vices iustoz m̄qras. oēs sup̄ s̄ m̄. do et ei⁹ flebili mora igemiscūt. Vdeu mihi dicit dauid. qz nicolatus meus p̄logatus ē Ambro. Vide q̄ iustū velut corporee carē molis iclusū velle dissolui. vt m̄piat esse cū xpo S̄ q̄ vult dimitti veniat in tēplū. veiat i hierusalē. expectet xpm̄ dñi. accipiat

Orig. Si ad factū fimbrie vestim̄ti mulier sanata ē qd̄ putā dū ē de simeone qui i suas vinas accepit i fantez. et gaudebat vidēs puulū a se gestari q̄ venerat ad v̄tos resoluētos. scis ens neminē eū posse de laustro corporis emitētē euz spe fūte vite. nisi his quē in brachijs continebat

In manib9 verbum dei et cōplectat̄ velut quibus
 das fidei sue brachijs. tūc dimittet̄. vt nō videat
 mortē. q̄ viderit vitā. *Greg.* Simeō at̄ bñdīce
 bat deū mē ceta. q̄ pmissa sibi facta sortita erat
 efficacie virtutē. q̄ solacōez israel ocul' pspicē
 meruit. et maib9 postare. Et iō dicit *Secm* vbi
 tuū id ē cū finē obtinueri pmissoz. At vbi visibi
 lē sēsi. qd̄ desiderabā. nūc soluis tuū suū. nec gu
 stu mortis attomiti nec lēstacōis cogitacōibus
 cōturbatū. et iō subdit. In pace *Greg.* mīse. qz
 postq̄ xp̄s culpā hostilē dstruxit nos q̄ p̄i recō
 ciliauit. facta ē trāslacō sāctoz i pace. *Orig.* q̄s
 est at̄ q̄ de seclō isto recedit i pace. n̄ is q̄ intelligit
 q̄ de9 erat i xp̄o mūdū recōciliās sibi nihilq̄ ha
 bēt inimicū deo. s̄ omnē pacē vōis in se opib9 af
 fūpfit. *Greg.* fuerat at̄ sibi re pmissus nō visuz
 se mortē. nisi pus vidēt xp̄m dñi. Et iō ipletū oñ
 dēs subdit. Quia vi. oc. mei sal. tuū. *Greg.* mīse.
 Beati oculi tui tam aie q̄ corp̄is. vbi quidē visibi
 lit̄ deū suspiciētes. illi vō nō solū que visa sunt
 attēdētes. p̄ mo illuminat̄ fulgore spūs dñi vbi i
 carne cognoscētes. salutare nāq̄ qd̄ tuis ocul' p
 cepisti ipe ihs ē. q̄ noīe sal9 dclarat̄. *Ciril.* fue
 rat aut̄ xp̄i misterii. qd̄ patuit i vltimis tpib9 se
 culi pparatū aū mūdi origmē. vñ sequit̄. *Idē* para
 sti an. fa. om. po. *Atha.* Sēz ofeclā totū mūdo
 p xp̄m salutē. q̄lit̄ ḡ sup̄dictū ē. q̄ expectabat is
 rael solacōz. eo q̄ sez tūc futurā eē solacōz is
 rael agnouit i spū. cū et oib9 populis patū ē salu
 tare. *Greg.* attēde eē sagacitatē digni a vene
 rādi semis. anteq̄ dign9 videret̄ teate visionis.
 p̄sto labat̄ solam̄ israel. Vt at̄ qd̄ spabat obtinuit
 exclamat̄ se vidisse salutem oīm ppl̄oz. adeo ei m̄
 fantis ieffabile iubar illustrauit eū vt p̄cessu tē
 potis secutura moy sibi fieret̄ nota. *The.* signā
 ter at̄ dicit aū faciē vt sez oib9 ei9 icarnacō appa
 rēt. Hoc at̄ salutare dicit eē gēciū lumē. et gl'am
 israel. vñ sequit̄. Lumē ad re. gē. *Atha.* Gētes
 ei aū xp̄i aduētū i vltimis tenebris erat̄ ostite.
 cogmōe diuina puate. *Ciril.* Sēz xp̄s aduēniens
 fact9 ē lux tenebrosis et erraticis. quos diabolica
 man9 p̄ssit. vocati sūt at̄ a deo p̄re ad noticiā filij
 q̄ ē lux vera. *Atha.* Israel at̄ licet tenuit̄ lege il
 lumiabat̄. et iō nō dicit q̄ lumē illis p̄tulerit. sed
 subdit. Et glo. ple. tue ist. *Memorās* antiquā hī
 storīā q̄ sic olim moises dñm alloquēdo gloriofā
 tetulit̄ faciē. sic et ip̄i diuina huānitatis lucē p̄i
 gētes. vet9 abiciētes velamē. i eandē imaginem
 trāsfōz. marē s̄ glōria i glōriā. *Ciril.* Nam et si
 qdā eoz iobediētes fuerit. tñ reliq̄e salue facte
 sūt. q̄ p xp̄m puenerūt ad glōriā. *Idē* p̄mīe fu
 ere diui ap̄i q̄z fulgore symūfū orbē illumināt
 fuit eē xp̄s singularit̄ israel glōria qz scdm carnē
 ex eis p̄cessit. quis cūctis v. de9 p̄sset p̄ secula
 bñdīc9. *Greg.* mīse. Et iō signat̄ dixit pleb̄ tue
 qz nō ab eis tñ ē adorat9. s̄ insup̄ ex eis ē hm̄ car
 nē natus. *Beda.* Et bene reuelacō gēciū israel
 glē p̄ferē. qz cū plenitudo gēciū itroierit. tunc
 oīs israel saluus erit. *Greg.* Trāscen

Et erāt pater eius et
 mat̄ mirātes sup̄ his

dencū rez noticiā.
 faciens imemoriā ve
 perit tociēs renouat

q̄ dicebāt s̄ illo. et bñ
 dixit ill' simeō et dixit
 ad mariā matrē eius.
 Ecce posuit est h̄ i rui
 nā et resurrectōz mltro
 rū i israel et i signū cui
 otradiceet̄ et tuā ip̄i9
 aiā p̄trāsibit gladi
 us. vt reuelent̄ ex m̄
 tis cordib9 cogitacōf

i mēte miraculū. Vñ
 dī. Et erāt pa. ei9 et
 ma. mir. su. hisq̄ di
 deillo. *Orig.* Tā ab
 angelo q̄ a multuz
 die celestis exercit9
 necnō et a pastorib9
 et ip̄o simeone. *Be.*
 Patrē saluatoris ap
 pellat. nō q̄ vere p̄
 fuerit ei s̄ q̄ ad famā
 marie aduandā pat̄
 fit ab oib9 estimat9
 Aug9. Quāuis et
 eo mō p̄ illi9 valeat

dici q̄ et vir marie refe i telligit̄. sine om̄itōe car
 nis. ip̄a copulacōe coniugij multo videlicet̄ coniūcti9
 q̄si eēt aliūde adoptat9. *Secm.* n. p̄terea nō erat
 appellād9 ioseph p̄ xp̄i qz nō eū acubēdo genu
 erat. q̄nquidē p̄ eēt et ei. quē nō ex sua coniuge p̄
 creatū aliūde adoptat9. *Orig.* Qui autē altius
 aliq̄d m̄q̄rit. p̄ dicere qm̄ gnacōis ordo a dauid
 vsqz ad ioseph dducit̄ ne videret̄ frustra ioseph
 noīari. qz p̄ nō fuerat saluatoris. vt gnacōis
 ordo h̄et locū. p̄ dñi appellatus ē. *Greg.* Lau
 dib9 at̄ diuis exhibitis. vñ sequit̄. Et bñdixit illis si
 meon benedictōe igit̄ vtrūqz donat. occultozum
 vō p̄sagia dirigit̄ tñ ad matrē. q̄ten9 p̄ anez be
 dictōz nō p̄uef. ioseph sicut̄ die p. 18. p̄ ea vero q̄
 dicit̄ mat̄i seoz h̄i a ioseph. verā eā p̄dicat̄ genit̄
 cem. vñ sequit̄. Et dixit ad mariā matrē ei9. ecce
 posuit est h̄ i ruinā et resurrectōz multoz i israel

Ambro. Vide vberē i oēs graciā dñi i gnacōe
 diffusā. et p̄beciā incredulis negatā esse. nō i ius
 tis. Ecce et simeō p̄phetizat̄ i ruinā et resurrecti
 onē multoz. velle xp̄m ihs. *Orig.* Qui simplici
 ter expoit̄. p̄ dicē i ruinā eū velle infidelīū. et i
 resurrectōz credēciū. *Cyf.* Sic. n. lux et h̄i oclōs
 biles turbz lux ē h̄ mō saluator. p̄seuerat. q̄ si cor
 ruat plurimi neqz ei ē ei9 officiū dstructō s̄ eoz
 vesame. Quā orbe nō solū ex salute bonoz. s̄ etiā
 ex maloz. dissipatiōe h̄tus ei9 oñdīe. nā sol qm̄
 multū radiat. p̄tereavisus debiles p̄cipue p̄tur
 bat. *Greg.* mīse. Attēde at̄ distinctōis exq̄sita m
 p̄lacionē. p̄paracō q̄ppe salutis dē corā oi ppl̄o. s̄
 casus et subleuacō plurimi. Diuini. n. p̄positum ē
 salus et nō deificacō singuloz. Casus at̄ et suble
 uacō consistit in plurū intecōe credēciū et non cre
 dēciū. q̄ at̄ iacētes et increduli subleuēt̄. non ē ab
 surdū. *Orig.* Qui at̄ curiosus mēpres ē. dicit̄ nes
 quaq̄ eū cadē q̄ ante non steterit. Da mihi igit̄ q̄
 fuerit ille q̄ stetit. i cui9 ruinā saluator aduenerit

Greg. Sēz p̄ s̄ signat̄ ruinā ad infima. q̄si nō
 p̄mūd9 eq̄līter aū incarnacōis misterii et post
 datā dispelacōz et p̄dicacōz. Et marie h̄i sūt ex is
 rael. q̄s necesse erat et p̄stums bonis carere et pe
 nas luere ḡuiores. q̄ oēs alie gētes eo q̄ duduz
 p̄p̄tatiū i eis a adoratiū. q̄ ex eis p̄ductuz mime
 susceperūt. Idēco sp̄e alie eis m̄mar̄ ruinā nō solū
 a spiritali salute. s̄ h̄et̄ p̄p̄ dstructōz vrbiset ha
 bitantium ciuitatez. Resurrectō vero p̄mittit̄

partim quidē velut sub lege iacētibus et ab eius virtute subleuādis. partim vero velut sepultis cum christo et ei surgētibus. huius autem et illi intellige per occor-
diā intellectū ad dicta prophetica vni et eundē deum et legislatorē et prophetis in nouo testamēto locutū eē. lapidē nāq; rume et petrā scādali futurū ne ofūdant credētes in eū sūmo prophetico declarauit
Orig. Est autem et alius quod intelligēdū aduersus eos qui contra oditorē latrāt dicētes. Ecce deus legis et prophetarū. videte qualis sit. ego inquit occidā et ego viuificabo. si propea cruciatur et iudex et crudelis oditor. manifestissimū ē et istū eē illius filii eadē sicut dē deo scripta sūt. quod veniat in ruinā et resur-
ectiōne multorum. Ambro. ut scilicet iustorum iniquorumque merita discernat et per nōrum qualitate factorum iudex verus et iustus aut supplicia dēnat. aut p̄mia Orig.
Vidēdū ē autem ne forte saluator nō alijs atq; alijs in ruinā venerit et in resur-
ectōne. quod ei peccato stabam. p̄mo mihi utilitas fuit ut caderem. et peccato moreretur. Deniq; et facti prophete quā angusti aliq; dē-
stēplabant. cadebāt in faciē suā. ut peccata per ruinā plenius purgaret. et ipsū et saluator tibi p̄miū cō-
cedit. peccator eras. cadat in te peccator. ut possis de hic resurgere. et dicere Si mortui sum. et viuere.

Crisp. Resurrectio quod dē est iustificatio noua. Cuius nō-
lasciuus castus efficit. auarus misericors. atrox man-
suescit. resurrectio celebrat. Mortuo quod dē peccato. re-
surgente vero iusticia. sequitur. Et in signū cui tradidit
dicit Basil. Signū traditōis accipiēs proprie
crux dē a scriptura fecit ei inquit moyses s̄pentē enē
et posuit per signo Greg. Misceat autem de decus glorie
huius. nō rei nobis p̄pocolis ē s̄ signū iditū traditō-
is vero dū ab his quod dē accipiēt ut ridiculosus et
horribile. Ab his vero ad modū ad venerādū. vel
forsā ipsū christus noiat signū. tāq; sup̄ naturā exiētē
et signorum auctore Basil. Est. nō signū alicuius rei
mirabilis et occulte indicatiū. visu quod dē a simplici-
tibus. intellectu vero ab hōnibus exercitatuū intellectu

Orig. Oib; autem quod dē christo narrat historia contra
dicit. nō quod tradidit. huius quod dē credebat in eum. flos
quod dē sci; oia vera eē quod scripta sūt. S; quod dē incre-
dulos vniūsa quod dē eo scripta sūt. signū sūt. cui cō-
tradice Greg. misce. Hec sicut dē filio dicitur.
spectat tū ad eius genitricē. dū singula sibi assumit
sibi periclitata et glificata nec tū prospera. s; illa
dūciat eē dolorosa. nō sequitur. Et tuā ipsi; aiaz
pertransibit gladii Orig. Nulla docet historia be-
atā mariā ex hac vita gladii occisiōe misere. p̄ser-
ti cū nō aia. s; corp; ferro soleat infici vñ restat
intelligi gladiū illū de quod dē. Et gladii in labijs
eorum s; ē dolorē dūice passiois aiam ei; pertransisse
quod et si christum utpote dei filii spōte p̄p̄a mori. mortē
quod ipsā nō dubitaret eē dē videtur. ex sua tū carne
p̄creatū. nō sine doloris affectu potuit vidē cru-
cifigi Ambro. vel prudēciā marie nō ignaram
mysterij celestis ostēdit. Viuū ē ei; vbi dei et valis
dū. et acuti; oī gladio acutissimo Aug. dē quest-
no. et ve. testamēti. Vel per s; significauit quod in maria per
quā gestū ē incarnatiōis mysteriū in morte dñi stu-
pore quod dē dubitauit. vidēs filii dei sic hūiliatum
ut vsq; mortē dēcedēt. Et sic gladius pertransiens
iuxta hominē timorē fac nō percutit. ita dubitatio

mentia fecit. nō tū occidit. quod nō sedit in aīo. s; p̄-
transit quasi per vmbriā Greg. misce. S; nec ipsā solā
in ea passioe occupari significat. cū subdit. Ut re-
er mul. cor. cogi. quod dicit. ut euētū dēsignat. Non
autem casualit̄ ponit huius. nō oib; euēntibus. secuta
est erga multos itencionū directō. Quidā. nō deū
fatebāt in cruce. Alij ne sic ab in famis et crimiaco-
nibus dēstebāt. vel s; dicitū ē. quod tū tpe passiois
pateat ex pluribus cordibus meditaciōs. et emeden-
tur per resur-
ectōz. vel ex illis per ambiguitatez
ētrudo supuenit. nisi forte reuelaciōz illuaciōnez
quod estimet. ut solitū ē scripture Beda S; et vsq;
quod ad osumaciōz seculi p̄nt is ecclie animā gladius
durissime t̄bulaciōis pertransire nō cessat. cū signo fi-
dei ab improbris tradit. Cū audito dei vbo mlti-
tos cū christo resurgē. s; plures a credulitate rue-
re gemebūda pertractat. cū reuelatis multorum cor-
dium cogitaciōibus. vbi optimū euāgelij seuit semē
vbi zizania viciōz. vel pl; iusto p̄ualere vel sola
germiare aspicit Orig. Cogitaciōs eē male in ho-
mibus erāt. quod propterea reuelate sūt. ut occidēt eas
ille. quod pro nobis mortuus ē. Quādiu enim abscondite
erāt. impossibile erat eas penit; infici. Vnde et
nos si peccauerim; debem; dicere. Iniquitatem meam
non abscondi. si ei reuelauerim; peccata nra. nō soluz
deo. s; his qui possunt mederi vulneribus nostris.
delebitur peccata nra.

Ambro. prophetaue-
rat symeon prophetaue-
rat coplata coniugio.
prophetauerat virgo
debut et vidua pro-
phare. ne quod professio
desset aut sex. Et id
dē Et erat ana pro-
phetissa filia phanuel
tribu asser Theo.
Immoraē euangeli-
sta ēca anne d̄scripi-
onē. et patrē et tribū
enarrās testes quasi
multos adducēs qui
patrē et tribū vide-
rūt Greg. misce. vñ
quod tūc t̄pis cum hac
alie quod dē eodem noīe
nūcupabāt. Ut igitur
ad eam manifesta di-
screcō fieret. patrē
ei; amemorat. et ge-
neris qualitatē dēbit

Ambro. Ante vero eg-
stipēdijs viduitatis
et moribus talis inducitur. ut
digna fuisse credat. quod
redēptorē oim nūtiaret. vñ
sequitur. Hec proceffe-
rat in diebus multis. et
vixerat cū viro suo annis
septē a v̄ginitate sua. et
s; vidua vsq; ad annos
octogintaquatuor Orig. s; e-
q; n. spūllanēt. for-
tuitu. habitauit in ea. Bonū. nō
ē p̄miū. si qua p̄t v̄-
ginitatis graciā possidē
Si autem s; nō potuerit. sed
euenerit ei ut p̄dat virū.
vidua p̄sueret. Quod
quidē nō solū per mortē
viri. s; eē cum ille viuūt.
dē hē in aīo ut etiā si non
euenerit. vñ lūtas ipi;

Et erat anna prophetissa
filia phanuel de tribu
asser. h; procefferat in di-
ebus multis. et vixerat
cū viro suo annis sep-
tē a v̄ginitate sua. et
h; vidua vsq; ad annos
octogintaquatuor. que
nō discedebat dē tem-
plo ieiunij et obsecula
cōhib; huius die ac no-
cte et h; ipsa hora sup-
ueniēs cōsistebat dño
et loq̄bat de illo oibus
quod expectabant redēp-
cionem israel.

et moribus talis inducitur. ut
digna fuisse credat. quod
redēptorē oim nūtiaret. vñ
sequitur. Hec proceffe-
rat in diebus multis. et
vixerat cū viro suo annis
septē a v̄ginitate sua. et
s; vidua vsq; ad annos
octogintaquatuor Orig. s; e-
q; n. spūllanēt. for-
tuitu. habitauit in ea. Bonū. nō
ē p̄miū. si qua p̄t v̄-
ginitatis graciā possidē
Si autem s; nō potuerit. sed
euenerit ei ut p̄dat virū.
vidua p̄sueret. Quod
quidē nō solū per mortē
viri. s; eē cum ille viuūt.
dē hē in aīo ut etiā si non
euenerit. vñ lūtas ipi;

et appositum a dno corone. Et dicat b vno. hoc pmitto si mihi humanum aliqd qd no opto atige rit. nihil aliud facia. qd mcoramata et vidua ple uere. Iuste g facta mulier spum pberadi m. ruit accipe qz lōga castitate lō gis e. ieiunij ad b cul mē ascēderat. vñ sequit. Que nō disce. s tē. ieiū. et obsec. hui. die ac nocte Greg. In q liquet q ceteraz. vñ tutū merat ei ageres. et aspice ofoz mē simeoni vñ tutib. fil em erat i tēplo. fil eē di/ gni reputati sūt pphētica grā. vñ sequit. Et hec ipa hora supuēnis ofitebat dno Greg. nisen. b ē regitabat vidēdo mūdi salutē i israel. a ofoz tabat s ihu qm ipē eēt redēptor. idēqz saluator vñ sequit. Et loqbat s illo oibus. q expectabant redēpcōz israel. Vez qz ana pphētilla modicum aliqd et nō nimis claz de xpo differuit. euāgeli/ um nō seriatim induxit. q ab ea sūt dicta. for. s. autē ob b aliqs simeonē puenisse fatebit eo q hīs qui dē formā legis gerebat. s. et ipū nomen notat obediēciā. illa vero grē. qd iterpraco nois maife stat. mē qz xps medi. erat. idē. co illū qdēz dimi/ sit cū lege moriētē. hāc. vñ fouet vñ viuētē p grāz Beda. Iuxta itellectū eē mysticū anna eccliaz significat. q i pnti spōsi sui ē morte qsi viduata su mer. eē annoz viduitatis ei. tēp. eccie. s. signat q i corpe ostituta pegrinat a dno. Sepcies qdē duodem octogitaqtuoz faciūt a septē qdē ad hu ius seculi cursū q diebz septē voluit. Duodeci. vñ ad pfectōz. to. arie apostolice pmet. Ideoqz siue vniūsalis ecclia. seu qlibet aia fidelis. q totū vite sue tēp. apostolicis curat mācipare institutis. oc togitaqtuoz annis dno huire laudat. Tēp. etiā septē ānoz q cū viro suo māserat agruit. s. p. p. ter dñice puilegiū maiestatis q i carne v. sat. do cuit in signuz pfectōis simplex septē annoz ē nu mer. exp. s. Arridet eē ecclesie misterijs et āna et gracia eius iterpretat. a filia ē phanuelis. qui facies dei dē. et de tribu asser id ē beati descēdit.

Et vt pfeceerūt omia fm legem dñi. reuerfi sunt i galileaz ciuita tem nazareth. Puer aut crescebat. et ofortabat plen. sapia. et gracia dei erat in illo Et ibāt pentes ei. p oēs annos i hierusalē in die solēni pasche.

ab alijs cōmemorāda in spū pūidēt. vt otinuata sue narzacois serie qsi nulla p. t. m. i. s. s. e. videant. Que tñ alteri. euāgeliste cōsiderata scriptura q loco trāsita fuerit. diligēs lector inueiat. vñ mul tis p. m. i. s. s. lucas dicit. Et vt pfeceerūt oia scdm legē dñi reūsi sūt in galileā ciuitatē suā nazareth The. Erat quidē eoz ciuitas bethleem sic pa tria. nazareth vñ tanq. habitaculū Aug. de

con. euā. forte at b mouet. quō dicat mathe. p. p. terea cuz puero pentes ei. s. i. galileā qz metu archelai in iudeā ire noluerūt. cū p. terea magis ille i galileā videat qz ciuitas eoz. erat nazareth galilee. sic lucas h. nō tacet. S. itelligēdū ē vbi āgel. i somnis i egipto dixit ad ioseph. Surge a accipe puez. a matrē ei. et vade i terrā israel. sic intelledum pmo esse a ioseph. vt putaret iustum se esse p. gere i iudeā ipsa. n. itelligi p. m. i. s. potuit fra israel. porro at postea qm aperit illic regre filiū herodis archelai. noluit obne se illi p. clō cuz posset terra israel eē sic itelligi. vt eē galilea illi deputaret. qz et ipa p. l. s. israel icolebat. Grec. vel alit enumerat h. lucas temp. ān de scēhū i egiptū. seq. n. ān purgacōz eā ioseph s. durisset. ante vñ o. q. i egiptū d. scēderēt. nō recep ant p. oracula vt nazareth p. gerēt. pmo qsi liben eius i p. n. a. s. i. tates illuc vltro p. gebāt. Cū. n. ad nihil aliud ascēsus i bethleem euemiss. nisi cā de scripcōis. expedito eo cui. cā ascēderāt. d. scēdūt i nazareth Theo. poterat at fm cor. p. ex ipso vtero i mēsurā mature etatis p. dire S. z. videreē b. fm. p. h. a. t. a. s. i. a. p. p. e. a. paulati crescit. vñ sequit. Puer at cres. et ofoz. Beda. Notāda ē distictō v. boz. qz dñs ihs xps i eo q. puer erat id ē habi tū huāne fragilitatis iduerat. cresce et ofortari hēbat Atha. Ceterz. si fm. q. s. b. a. caro i diuinā na turā mutata ē. quō capiebat augmētū. Increate ei augmētū atf. buē nefariū ē. Ciril. Decēt vñ o. eta tis icremto sapie aūrit augmētū. cū dicit a ofoz tabat s. z. spū. nā iū mēsurā etatis cor. poree. s. a. tura diuina sapiam p. z. i. a. reuelabat The. Si ei dū pu. etate erat oēm sapiētū d. m. o. s. t. r. a. s. s. v. i. d. e. r. e. t. p. d. i. g. n. i. s. s. p. p. f. e. c. t. u. etatis seipū oñdebat vt totū ipleret orbē. s. o. at qsi suscipiēs sapiam spū ofortari dē. M. d. ei ab micō p. f. e. c. t. i. s. s. i. m. u. ē. quō p. f. e. d. e. i. n. p. f. e. c. t. i. s. fieri. vñ sequit. Plen. s. a. a. g. r. a. d. e. i. erat i illo Beda. sapia qdē. qz i ipō habitat ois pleitudo diuitatis cor. palit. grā at qz. hōi. i. b. e. s. u. x. p. o. magna grā donata ē. vt ex q. hō. fieri cepiss. p. f. e. c. t. i. s. eēt et de. Multo at magis i eo q. v. b. u. m. d. e. i. et de. erat. s. e. c. ofortari idigebat. nec hēbat augeri. Adhuc at cū puul. eēt. habebat graciaz dei. vt quō i illo oia mirabilia fuerāt. i. a. et peri tia mirabil. esset. vt dei sapia oplereē. sequit. Et ibāt pa. ei. p. o. m. a. n. i. h. i. e. i. die. sol. pa. Criso. In hebreoz. sollēnitatibz. nō solū tēp. s. eē locū obfuarē lex iusserat. Et id nec dñi pentes eē hie. rosolimā celebrare pascha volebāt Aug. s. cō. euā. Quō at ibāt pentes e. p. o. e. s. ā. n. o. s. p. u. e. r. i. c. i. e. x. p. i. i. h. i. e. r. u. s. a. l. ē. s. i. archelai tiore illuc p. h. i. t. e. b. a. n. ē. accedē. b. m. i. h. i. d. i. s. s. o. l. u. ē. nō eēt difficile. nec si ali. q. s. euāgelistaz. exp. s. s. s. q. d. i. u. r. e. g. n. e. t. a. r. c. h. i. l. a. u. s. fieri. n. poterat vt p. die festū iter tā igentē tur bā latent ascēderēt. moy reūsi. vbi tñ alijs die/ bus habitare metuert. vt nec sollēnitatē p. m. i. s. s. a. eēt irreligiōsi. nec otinua māsiōe s. p. i. c. u. i. Cum vñ o. eē s. regno archelai o. e. s. q. fuerit diuturnū ta cuerit. Ite q. itellect. patet. q. lucas dicit per omnes annos eos ascēdere solitos in hierusalēz tunc accipimus factum. cum iam non timeretur archelaus.

Et cū factus esset ihs
 ānoz. xij. ascēdentibz
 ill' ierusalimā fm osue
 tudinē diei festi. Con
 summat' qz diebus vt
 redirēt. remāsit puer
 ihs i ierusalē. ⁊ nō co
 gnouēt pentes eius
 Existimātes at illū eē
 i omītatū. vnerēt iter
 diei ⁊ reqrebāt eū mē
 cognatos ⁊ notos. Et
 nō iuemetes regressi
 sunt i ierusalē reqren
 tes eū. et factū ē post
 fduū iuenerēt illū m tē
 plo sedētē i medio do
 ctōrū audietē illos ⁊
 introgātē. Stupebāt
 at oēs q eū audiebāt
 sup prudēcia ⁊ respō
 sis eius. Et videntes
 admirati sunt. ⁊ dixit
 mat' eius ad illū. Fili
 qd fecisti nob sic. Ec
 ce p' tu ⁊ ego dolen
 tes qrebam' te. ⁊ ait
 ad illos. qd ē. q me q
 rebat. nesciebatis qz
 m hīs q pris mei sunt
 optet me esse. ⁊ ipi nō
 intellexerūt vbu. qd
 locutus est ad illos.

uit de. vñ dē scdm osue. di. fe. Sequam' igit' it'
 huāne oūfacōis ei. si dicitatis gloriā dlectam' in
 tueri. Grec' Celebrato at festo alijs remeātibz.
 ihs latens remāsit. vñ sequit'. Cōsummat' qz diebz
 cū redirēt. emāsit puer ihs i hierusalē. ⁊ nō cog
 nouerūt pentes ei. Dicit at osūmat' qz diebz qz
 septē diebz durabat solēmitas. Ideo at latens re/
 manet. ne pētes ipediūto eēt d'sputacōi pagē
 de cū legispitis. Vel for' sitā b' euitās videat pen
 tes otēnnē. si mādātibz nō parēt. Latens g' rema
 net. ne aut rēhāt. aut sit iohēdiēs. Orig. nō at
 mirent' pentes vocatos. qz al' ob ptū. al' ob ob
 seqū p'is et mat' ris merueit' vocabula. Beda in
 ho. S; qret aliqs. quō dei filius tāra penū cura
 nutrit' potuerit obliuiscēdo relinq. Cui rēndē
 qz filijs israel moris fuit. vt t'pibz festis. vel hie/
 rosolimā ofluētes. vel ad apria redeūtes. seorsū

Ciril. Quia dixerat
 euangelista q puer
 crescebat. et oforta/
 bat. ppū smonē ve/
 rificat. iducēs ihs i
 vna cū saē h' g'ie in ie
 rusalē ascēdentē. vñ
 dē. Et cū fac. eēt ite.
 an. xij. ascē. illis hie.

Grec' nō. n. indi
 cum sapie trāscēdit
 etatis mēsuram. s; q
 tpe penes nos discre
 cōis rō pfici osueit
 xij. sez āno xpī sapia
 smōstrat. Amb: o.
 Vel a. xij. āno dnice
 subdit' d'sputacōis
 exordii. h'ic. n. pdiz
 cāde fidei euāgelizā
 cū numer' g' sbebat.

Basil. possum' et
 h' dicē. qz sic septe/
 nario nūo sic duode/
 nario q multiplicā/
 tis mē seiuicē septe/
 narij ptibz ofstat. vñ
 rez. vel tēpoz vñ
 ūstas ac pfectio ofi
 gnet. atz id q oia lo
 ca vel tpa doceat oc
 cupari. recte a duo/
 decio nūo iubar xpī
 sumit exordii. Be.
 in ho. Id aut dnīs p
 oēs ānos cū pentibz
 i pascha ierosalimā
 veit. hūilitatis ē hu
 mane idiciū. hoīs nā
 qz ē ad offerēda deo
 sacficia occurrē. ⁊ eū
 oīoibz ociliare. fecit
 g' dnīs mē hoīs hō
 natus. qd faciens ho
 mibz p angelos ipa

vlti seorsū femie iceberēt. Infantēqz vel puert'
 cū qlibz pente i differēt ire potuerit. id qz mariā
 vel ioseph vicissim putasse puez istm que secū n
 cernebat. euz alfo pente reūfū. vñ sequit'. Existi.
 aut illū esse i com. ve. iter di. et req. euz mē cog.
 et nō. Orig. Sic at qñ isidiabāt ei iudei. elap/
 sus ē d medio eoz. ⁊ nō apparuit. sic ⁊ nūc puto ē
 mansisse puez ihs i m. et pentes eius vbi remā
 ferit ignorasse. sequit'. n. Et nō inue. re. sūt i hie.
 req. eū. Glo. vna qdē die reūfū sūt a hierusalē.
 Seda qrit mē cognatos ⁊ notos ⁊ nō iuemetes
 Tercia die regressi sūt i hierusalē. ⁊ ibi iuenerūt.
 vñ sequit'. Et fac. ē p' tri. iue. eū itē. Orig. nō
 stati vt qrit. inueit'. nō. n. mē cognatos et caris
 ppim qz iuemet' ihs seqz. n. poterat huāna cogna
 cio dei filiū otinē. nō iuemet' mē notos. qz maior
 est mortali notitia. i multoz omītatū nō p' inue
 niri. nec vbiqz iuenerūt. s; m tēplo. Et tu g' qre ihs
 sū i tēplo dei. qre i eccia. vbi xpī smonē atz sapie
 ciā id ē filiū dei repies. Ambro. p' fduū repit'
 i tēplo. vt eēt idicio qz p' fduū tūphat' passiois
 i sede celesti ⁊ honore diuio fidei nre se oñdēt re/
 surgēs q mortu' credebat. Glo. vel qz qrit' ad
 uēt' xpī a p'iar chis an legē nō ē iuent'. qrit' a
 pphetis et iustis sub lege nō ē iuent'. qrit' a gē
 tilibz sub grā iuemet'. Orig. qz ho puul' erat.
 iuemet' i medio pceptoz. sacficia ⁊ erudiēs eol
 vñ dē. Sedē. i me. doc. au. illos et mē. Et h' pieta
 tis offitio. vt nos doceret qd pueris quīs sapie/
 tes et eruditi sint ouerret. vt audiāt potius ma
 gistros q docē d' s'iderēt. et se vana ofstacōe non
 iactēt. Inerogabat at nō vt addisceret. s; vt int'ro
 gat' erudiret. ex vno qpe dōctrie fōte manat. ⁊
 int'rogare. ⁊ rēdere sapient'. vñ seqt'. Stupebāt
 at oēs q eū au. sup p' u. ⁊ ref. ei. Beda Ad ofte
 dendū em qz hō erat. hoīs mg'os hūilit' audie
 bat. Ad pband' ho qz de' erat. eisbē loquētibus
 sublimē rēdebat. Grec' Quert. n. rōnabiliter
 audit prudēt. rēdetqz prudētū. qd stuporē faci
 ebat. vñ sequit'. Et vi. adm. sūt. Cris. sup iohēz
 nullū qpe miraculū egit dnīs i puericia h' t'vñū
 pdit lucas. p qd mirabilis videbat. Beda diuina
 h' qdē ligua sapiam p' d'ebat. s; ifirmitatē etas p' tē
 debat huānā. Vñ iudei mē alta q audiūt. ⁊ infir
 ma q vidēt. dubia admiracōe turbant. Nos at ne
 q' mirēm'. si scientes scdm pphaz q sic puul' na
 tus ē nob. q p' māt de' foris. Grec'. Mirāda
 ho dei gemit' mat' nis affecta visceribz. qñ cū la
 mētis inq' sicōz dolorosā oñdit. et oia sic mat' et fi/
 ducialit' et hūilit' ⁊ affectuose expmit. vñ sequit'.
 Et dixit mat' ei' ad illū fili qd fe. no. sic ecce pa
 tu. et ego do. qre. te. Orig. nouerat ho go sacra
 hūc nō eē filiū ioseph. ⁊ tñ patrē vocat illi' spō
 sū suū. pp' iudeoz suspicōz estumaciū ip sum vul
 go fore oceptū. Dice' at forte simplici' q eū ho
 norauit spūlland' p'is noie eo q puerū ihm edu
 cauit artificiosū. ho. eo q genealogiā ioseph ex
 dauid pduxit. ne supflua cēserēt. Cur at dōlētēs
 eū qrebant. an ex eo q p'iret puer. an errauerit.
 Abit. nūqd ei fieri poterat vt pditū formidarēt
 infātez. que dnīm esse cognouerāt. s; quō tu siqu
 scripturas legis. qris i eis sensū cū dolore. non q

Scripturas errasse arbitreris. si veritates qua in /
 Ensecus hnt. qris iueire. Ita illi qrebant ihm. ne
 forte relinquens eos reus eēt ad celos. cum illi
 placuissit itez. Scētur Optet qd qrit ihm. n
 negligēt et dissolute trāsire sic multi qrit. et nō
 iuemūt. s; cū labore et dolore. Glosa Vel metues
 bāt. ne q herodes i infācia ei9 pāsse qsier. at tūc
 iā i puericia positi iuēta optumitate alij mēfices
 rēt. Grec9 Sz ipe dñs rīdet ad oia et corrigēs
 quodāmō dictū ei9 d eo q putabaē pē. vez pēz
 maifesta. docēs nō p ifima gradi. s; i altū extolli
 vñ seqē. Et ait ad illos. qd ē q me qrebatis. Be
 da. Et qd poti9 debebat ei cui ē efn9 fili9. mētis
 oculos attollē cogit. vñ sequit. nesciebat qz i
 his q pēs mei sūt. optet me esse. Ambz. Due sūt
 i xpo gnacōs. vna ē pna. alia maēna. Pna diui/
 mor. mēna. ho q i nrm labore vsūq; scēdit. Ciril
 lus. s; igit dicit ondēs se mēsurā huānā trāscedē
 re. et i nuēs q sacra hgo effecta sit mīstra nego/
 cij cū pepit carnē. Ipse ho nātalit et vere deus
 erat. et fili9 pēs excelh. hmc at valētini seqēs
 audiētes q tēplū erat dei pudeat dicē q creator
 et legis de9 et tēplū nō ipe pē ē xpi. Ephiphā.
 Attēdat et hebion q p9 annos. rj. et nō p9 ēce
 simū ānū xps repit stupēd9 i smoi9z gte suam
 obrē nō ē dicē q postq; veit ad eū spūs i baptil
 mo. fact9 fuit xps. s; ab ipa puericia et tēplū ag
 nouit et patrē. Grec9. s; ē dmostracō pma sapie
 et h9 pueri ihu. q nāq; puerilia ei9 wāt. dia
 bolice putam9 eē dōstracōis. nisi qd ea solavelit
 acceptare neq; q his q tenem9 oppugnātia. s; ma
 gis osona ppheticis dictis. qz speciosus p filijs
 hoim. et matru obediēs et moribz facit9. et visu n
 modicū venerād9 et placid9. ad loquēd faciūd9
 dulcis et puid9. et multū strenuitate cogit9 tā
 q q replet9 sapia fuerat. et sic i alijs. sic dūfacio
 nis huāne atz locucōis quis sup hoim tūm9 et
 rō. māfuetudo em sibi p apuū. Sup s; aut oia vbi
 ascēdit sup verticē ei9. nec huāna man9 excepta
 maēna. hic at possum9 vtilitatē oseq. Dū em ma
 riā merepat dñs qrentē ipū mē p m qd. omīssio
 nē vnculoz. sāguinis aptissime suggerit. osten
 dēs q nō otigit mēta pfectōis attigē eū qui ad
 huc vagat i his q corpi oferūt. et q hō dicit a
 pfectōe p affectū cognatoz. sequit. Et ipi nō in
 tel. ver. qd lo. ē ad illos. Beda. qz scz d sua diui
 nitate ad eos loqbaē. Orig. vel nesciebat vtrū
 dicēs i his q pēs mei sūt. significaret i tēplo. an
 aliqd alti9. et qd magis edificat. Vnusquisq; n.
 nrm si bon9 fuerit. poti9 sessio dei pēs ē. Si quis
 aut nostrū sessio dei patris ē. hē i medio sui ihm.

Et scēdit cū eis et
 nit nazareth. et erat
 subdit9 ill' Et mat cō
 suabat oia hba s; cō
 ferēs i corde suo. Et
 ihs pficiebat etate et
 sapia. et gracia apud
 deum et homines.

Grecus. Totā mē
 mediā xpi vitā q est
 mē oñsionē etatis et
 tēp9 baptilmatis ve
 lut imūne alicui9 fa
 mosi et puplici mira
 culi et doctrie euāge
 lista sub vno verbo
 colligit dicēs. Et de
 scē. cū eis et ve. naz.
 Orig. Crebro ihs

scēdit cū discipulis suis nec sp hāt i mōte. qz n
 valebāt q vāns morbis laborāt. ascēdē i mōtē
 pdeco et nūc scēdit ad illos. q dōzū erāt. seqē.
 Et erat subdit9 illis. Grec9. qnq; em hō p m9
 legis institūēs ipe secūdatio ope aprobabat. sic
 illi. Bon9 pastor aiaz suā poit p ouib9 suis. pō
 nāq; paulo p nram salutē exqres aiam exposuit
 ppiā. aliqū ver9 p9 viuēdi ppoit exēplar. et po
 stea pmebat. hōten9 sādionē. Sic h. bec tria p
 ceteris ope mōstrās. Diligē deū. honoz. are pētes
 deū. ho et ipis pferre pentibz. Cū. n. repb edēē
 a pentibz minoris cure ceta reputat. q q sūt dei.
 Deniq; ipis q pentib9 obediētiā pstat. Beda
 qd em magister hūritis nisi officiū pietatis iplēt
 Quid mē nos ali9 q qd agia nob vellet ageret.

Orig. Discam9 q et nos filij pētibz nris eē sub
 iect9. qd si pēs n iuerit. Subijctam hīs q patrū
 hnt etatē. Ihs fili9 dei subijct9 ioseph et marie.
 Ego ho subijct9 epō q mibi ostitut9 ē pē. puto
 q itelligebat ioseph qz maior se erat ihs. et tre
 pid9 mode rabaē ipiū. videat q vnusquisq; q se
 pe q subiect9 ē maior sit. Nō si itellerit. nō ele
 uabit supbia q ē sublimior dignitate sciēs sibi me
 lioz eē subiectū. Greg. mē. Ampli9 qm ipube
 ribz adhuc ē ipfecta discrecō. egerq; p. puectos
 ad statū. puchi pfectioz. nō cū ptigūz. rj. ānū
 paret pentibz. vt ondāt q quicqd p. pmocionez
 pficiē. anq; ad finē pueiat. obediētiā tanq; pdu
 centē ad bonū. vtilitē āpteraē. Basil. i li. religio/
 nū. ab ipa aut pmeua etate pentibz obediēs que
 libz labore corporeū hūilit et reuerēt sustinuit.
 Cū. n. hoies eēt honesti et iusti. egem tū nēcioz
 rū penuriā paciēt es. teste psepī p9 venerādi mī
 stro. manifestum ē q sudores corporeos otinuo
 frequētabāt. nēcia vite sibi qretes ihs at obediēs
 ill' vt septura testat. eē sustinēdo labores subiecti
 onē plenariā sustiebat. Ambro. et miraris. si pē
 dferet. q subdit9 mē. nō vtiq; ifirmitatis. s; pietas
 tis ē ista subiectō. attollat licet caput heretic9 vt
 alieis auxilijs afferat eū q mittit idigē. nūqd et
 huāno egebat auxilio. vt mēno fuiret ipio. dferē
 bat ancillio. dferēbat simulato pē. et miraris si dō
 stulit. an hō dferre pietatis ē. dferre deo ifirmi
 tatis. Beda. hgo at sue q itelligit siue q nōdū
 itelligē potuit. oia suo pte i corde q si rimnāda
 et diligēci9 scrutāda recōdebat. vñ seqē. Et mat
 ei9 qsuabat oia hba s; oferēs i corde suo. Grec9
 Cōsidera prudētissimā mulierē mariā. vere sapie
 mēz. q hē scolaris sit pueri. nō. n. ei vt puero. ne
 qz vt viro. s; vt deo vacabat vlti9. et illi9 w cel
 diuinas et opa reputabat idēco nil ex dictis aut ac
 tis ab eo mēssum illi petebat. Sz sic ipū hūi9
 us i visceribz. ita nūc eiusdē modis et dicta oapi
 ebat. q i corde suo quodāmō fouebat. Et s; qdes
 iā secū i pnti orēplabaē. s; at expectabat i futu
 rū clari9 reuelandū. et hac qdē tāp regula et le
 ge et p torā vitā vtebat. vñ sequit. Et ihs. pfi
 bat etate et sapia et grā ap8 deū et hoies. The.
 Sz inqūt. quō pē equal pē eē i subz q scz ipfec
 tus crescē dē. nō aut i eo q ē hū. dē incrementuz
 suscipe. Sz i eo q fact9 ē hō. si em vere pfect
 postq; factū ē caro q an impfectus extit erat. qd

ergo gratias agim⁹ ei. velut incarnato p nob. sua
 lit aut si ipse e vera sapia. in sapia p augeri. Vel
 q̄lit q̄ ceteris largitē grām. ipse in grā pmouet.
 Ampli⁹ si nemo scādalizat. cū audit. q̄ v̄bū sc̄p
 fū hūliauerit. ifima q̄dā de do v̄bo sc̄tiens. Sed
 poti⁹ miratē misericordiā ei⁹ quō non ē supuaca
 neū scādalizari audiēdo q̄ pfecit. nā sic p nobis
 hūliat⁹ ē. sic p nob p fecit. vt nos i eo pficiā⁹.
 q̄ lapsi fuim⁹ p peccatū. nā q̄cqd̄ spectat ad nos
 ipse vere p nob xp̄s suscepit. vt cūda reformet
 i meli⁹ Ciril. Et attēde q̄ nō dixit pficē v̄bū s̄
 ihm. ne simplex v̄bū pficē itelligas. s̄ v̄bum ca
 ro factum Theo. Et sic v̄bū in carne passus fa
 tem. quōis sola caro fuit passa. qz caro v̄bi erat.
 q̄ paciebat. ita pficē dē ex eo q̄ huānitās pfici
 ebat in ip̄o Greg. Nazianzenus. Dē autē v̄m huā
 nitatē pficē. nō q̄ ip̄a suscipiat augmētū q̄ ab in
 icio fuit pfecta s̄ ex eo q̄ paulatī maifestabať
 Theo. natural. n. lex respuit hoies s̄sū maiorē vti
 q̄ etas corp̄is patiat. erat itaqz v̄bū factū hō p
 fectū. cū sit v̄tus a sapia p̄tis. v̄z qz dādū erat
 aliqd̄ n̄e n̄e moribz. ne aliqd̄ extraneū a vidētū
 bus reputet. tāqz hō paulatī crescēte corp̄e ma
 nifestabat sc̄psū a quōdie sapiētior ab audiētibus
 et vidētibus cēsebat Greg. pficiebat s̄ v̄m eta
 tem q̄dē corp̄e i virilē statū pmoto. Sapia at p
 eos q̄ ab eo diuina docebat. Gracia v̄o q̄ cū gau
 dio pmouem. credētes i fine obtinē q̄ ab ip̄o p
 missa sūt. vt s̄ quidē apud deū ex eo q̄ assumpta
 carne p̄nū opus pegit. apud hoies v̄o p oūfaci
 onē eoz a cultu idolorū ad fūmē t̄nitatis noticiāz
 Theo. Dicit at apud deū et hoies qz pus decet
 placē deo et postea hoibz Greg. m̄se. Diff erēt
 etiā pficit v̄bū in his q̄ ip̄sū suscipiūt. s̄m ei inen
 surā illi⁹ apparz aut ifans aut adult⁹ aut pfect⁹.

CAPIT. III.

Anno autē
 quōtodecimo
 imperij tibe
 rij cesaris.
 procurate p̄tio pilato
 iudeā. Tetrarcha at
 galilee herode philipo
 at fr̄e eius tetrarcha
 ituree et trachonitidis
 regiōis. et lyzama ab
 ylie tatrarcha. s̄ p̄n
 cipibz sac̄dotū anna et
 capha. factū ē v̄bū
 domim super iohannē
 zacharie filiū i dexto.

fūt. Tylorius p̄ illū ad iura monarchie succedēť
 xv. annū suscepti p̄cipat⁹ agebat Orig. Et in

phbetico quidē smone solis iudeis p̄dicato. solū
 iudeoz regnū s̄ scribit. Visio inqt̄ isaie i diebus
 ozie ioathan achas regū iuda. At i euāgelio q̄d
 erat p̄dicādū v̄mūso mūdo d̄m s̄scribit. Tiberij
 cesaris. q̄ toci⁹ oz̄s d̄m videbat. V̄z si solū hi
 q̄ sūt s̄ gentibz. eēt saluādi. Satis erat solū ti
 berij facē mētionē. s̄ qz optebat. et iudeos credē
 Ob s̄ eē iudeoz regna s̄scribunt. seu tetrarchie
 cū subdit. p̄curate p̄tio pilato iudeā tetrarcha
 at galilee herode philipo at et fr̄e ei⁹. Tetrar
 cha ituree et trachonitidis regiōis et lyzama ab
 ylie tetrarcha Greg. i ho. qz ei iudea erat p
 culpa p̄fidie disygeda. In iudee regno p partes
 et partē plurimi p̄cipabant. s̄m illud Omne reg
 nū in seip̄sū diuisū s̄solabit Beda. Pilat⁹ q̄dez
 xij. anno tiberij cesaris i iudeā missus. p̄curacionē
 gētis suscepit. atz ibi p decē otimuos annos vsqz
 ad ip̄sū pene finē tiberij p̄durauit. Herodes at et
 philippus et lyzamas filij sūt herodis illig. sub q̄
 d̄m natus ē. inē q̄s et ip̄e herodes archelaus fē
 eoz decē ānis regnauit. q̄ a iudeis ap̄d augustū
 erimiat⁹ apud viennā exilio p̄ijt. Regnū at iudee
 q̄ m̄⁹ validū fuit. idē august⁹ p tetrachias diuis
 dere curauit Greg. i ho. Et qz iohes illū p̄di
 cauit. q̄ s̄ rex et sac̄dos existēt. lucas euāgelista
 p̄dicacōis ei⁹ tpa nō solū p regnū. s̄ eē p sac̄do
 cū s̄siguit. v̄n subdit. Sub p̄cipibz sac̄dotū a n
 na et capha Beda. Ambo q̄dē incipiēte p̄dica
 cōe iohis id ē annas et caphas p̄ncipes fuē sac̄
 dotū s̄z annas illū annū. Caphas v̄o eū q̄ cru
 cem d̄m ascēdit admistrabat. tribz alijs in medio
 p̄tificatu p̄fūctis. V̄z hi maxie q̄ ad d̄m passi
 onē p̄tinēt. ab euāgelista smemorant. Legalibz
 nāqz tūc p̄ceptis vi et ambicōe cessantibz. nulli
 p̄tificat⁹ honor vite vel ḡnis merito reddeba/
 tur. s̄ romana p̄tate sūma sac̄dotij prestabat. Jo/
 seph⁹. n. refert. q̄ valerij gracch⁹ anna a sac̄do
 tio sturbato ismabelē pontificē s̄signauit filium
 baphi. s̄z eē hūc nō multo p̄ abiciēs. Eleazarū
 ananie p̄tificis filiū subrogauit. p̄ annū v̄o et
 hūc arcet officō et simoni cuidā Caphi filio pon
 tificat⁹ Edidit misterij. q̄ non amplius ip̄e q̄ v̄m
 us anni spacio p̄fūctus iosephū cui et caphas no
 mē fuit. accepit successorē. p s̄ oē tempus q̄ d̄m
 nē docuisse s̄scribit. inē q̄driemij spacia coartat.
 Ambro Cōgregat⁹ at ecciam dei fili⁹ aī opa
 tur in v̄nulo. Et iō b̄ndicit. factū ē v̄bū d̄m sup
 iohem zacharie filiū. vt eccia nō ab hoie cepetit
 s̄ a v̄bo. bene at lucas op̄edio v̄sū ē. vt iohes s̄
 clararet phbetā dicēs. factū ē sup eum v̄bus dei
 alia nō adderet s̄ull⁹. n. eget iudicō sui. q̄ vero
 dei abūdat. v̄nū itaqz dicēs oia s̄clarauit. At v̄o
 mathe⁹ et marc⁹ vestitu et cinctū et cibo pham
 s̄clarare voluerūt Cris. v̄bū at dei s̄mādatuz
 esse dē. qz nō ase veit zacharie fili⁹. s̄ deo ipsum
 mouēte Theo. p totū aut tēp⁹ p̄teritū vsqz ad
 sui ostētionē occult⁹ fuit i dexto. Et h̄ est q̄d sub
 dit i dexto vt nulla suspicio inascat hoibz vt grā
 affinitatis ad xp̄m vel oūfacōis a teneris ānis. ta
 lia s̄ ip̄o testaret. v̄n ip̄e testificās dicebat Ego
 nesciebā illū Greg. m̄se. Simul eē q̄ in spū et v̄
 tute helie h̄ac vitā mgressus ē. amor⁹ a oūfacōe

huana inuisibiliu speculacōi vacās. ne hmōi fal/
lacia q̄ p̄ sensus ingerun̄. a s̄uet̄ q̄dā ofusione
ac errore incuerēt erga viri boni discrecōez. Et
iō ad tātā diuīaz ḡraz eleuat̄ ē apicē. vt pluf
q̄ p̄phetis sibi ḡra m̄ fundereēt. qz mūdus et ex
pers cuiuslibz n̄at̄alis passiōis s̄sideriū suū a p̄n/
cipio vsqz ad finē diuīs aspectibus obtulit. Am
bro. Desitū eē ē ipsa ecclia quia plures filij s̄serte
magis q̄ ei q̄ habet virū. factū ē ḡ h̄bū dñi vt
q̄ erat ante deserta. fructū nob̄ terra generat̄.

Et vit̄ i omnē regio
nē iordanis p̄dicans
baptismū peitēcie. m
remissionē peccōz sic
scriptū ē i libro s̄mo
nū ysaie p̄phete. Vox
clamātis i deserto pate
viā dñi. rectas facite
seitas ei⁹. Dis vai i
plebiē. ⁊ ois mons et
coll̄ hūiliabiē. Et erit
praua i directa. ⁊ aspe
ra i vias planas. et
videbit omis caro sa
lutare dei.

Amb. factū h̄bū
vix secuta ē. h̄bū ei
pus int̄ opa. seq̄ē
nob̄ officiū. vñ dē Et
ve. i om. re. iord.
Orig. Iordanis idē
est q̄ descēdens. De
scēdit. n. dei fluius
aqua salubris. Que
at̄ loca decebat pam
bulare baptisā. nisi
iordani ecumadiacē
cia. vt si quē penitē
otigerit. p̄tin⁹ oc
currēt fluētū humili
tas ad recipiēdū pe
nitēcie baptismū.
Subdiē. n. p̄di. bap
tis. pe. i remis. pec.
Greg. in ho. Cūctis
legētibz liquet. qz
ioh̄es baptismū pei

tēcie nō solū p̄dicauit. v̄ez eē quibusdē dedit. tñ
baptismū suū i remissionē peccatoz dare nō pos
tuit. Cris. sup ioh̄em. Cū. n. nondū oblata esz
ho stia. nec descēdit spūs. q̄lit̄ erat fiēda remis
sio. qd̄ est ḡ. qd̄ lucas dicit In remissionē peccōz
Erāt siquidē iudi ignari. nec culpas p̄pas p̄pens
debāt. Qm̄ igiē s̄ erat cā maloz vt peccata ag
noscerēt ad redēptōē q̄rendū. venit ioh̄es ho
tās illo. p̄itencā agere. vt p̄ peitenciam effectū
meliores atz ot̄riti ad recipiēdā veniā satagant
Apte ḡ cū dixit. q̄ vit̄ p̄dicās baptismū peitē
cie i remissionē peccatoz. q̄si dicēt. Idēco suade
bat illis peitēcie. vt subsequētē veniā facili⁹ ipe
traret. credētes in xpm̄. s̄ā nisi penitēcia ducerēt
tur. nequaq̄ exoscerēt ḡram. Vñ baptismū illis
nullā aliā h̄t causā nisi q̄ p̄paratoriū erat ad fidē
xpi. Greg. i ho. Vel ioh̄es dē p̄dicās baptismū
peitencie i remissionē peccatoz. Qm̄ baptismū
qd̄ peccata solueret. qz dare n̄ poterat p̄dicabat
vt sic incarnatū h̄bū p̄tis p̄curreret h̄bo p̄dica
cōis. ita baptismū penitēcie q̄ peccata soluit. p̄
currēt suo baptisate q̄ peccata solui nō possunt.

Ambro. Et iō pleriqz s̄cto ioh̄am̄ typū legis
ip̄onit eo qz lex peccatu d̄nitiare potuit. donare
nō potuit. Greg. nazianzen⁹. Et vt aliq̄ten⁹ de
baptisatū differēcia differam⁹. baptisauit moi
ses. s̄ in aqua. nube et mari s̄ autez figurat̄ age
bat. Baptisauit q̄ ioh̄ānes. nō vtiqz ritu iudoz
nō em̄ solū i aqua. s̄ eē i remissionē. s̄ non tñ oino
spiritalit̄. neqz ei addit in spū. Baptizat ihs. s̄ in

spū. et h̄c ē p̄fectio. Est q̄ quartū baptisma. qd̄
fit p̄ martiriū et s̄gumē. q̄ etiā ipe xps ē bap
tismus. qd̄ cetis ē venerabili⁹ nimis eaten⁹ q̄tm⁹
iteratis ot̄tagijs nō fedat̄. Est e. quintū vt lacri
mis labori ohi⁹ tñ. iue qd̄ quidē singul noctibz su
um rigāt cubile et stratū m lacrimis. sequit̄. Sic
scriptū ē i libro ysaie p̄phete. vox clamātis m de
serto. Ambro. Bene vox dē ioh̄es h̄bi p̄nūci⁹
qz vox p̄cedit inferior. h̄bz sequit̄. qd̄ p̄cellit.
qz derelicta ac destitute iudee solatiū redēpcōis
annūciat. qd̄ aut̄ clamaret ap̄t̄. cū dicit̄. Parate
viā dñi rectas facite semitas ei⁹. Ois. n. q̄ fidē
rectā et bona opa p̄dicat. qd̄ aliis q̄ veniētū dñō
ad corda audiētū viā parat. vt rectas deo semis
tas faciat. dū mūdus in aīo cogit acōs p̄ s̄monem
bone p̄dicacōis fo: mat. Orig. vel i corde nostro
via p̄paranda ē dñō Magnū. n. est cor hoīs et spa
ciosū. Si tñ fuerit mūdū. neqz i corpis q̄ntitate.
s̄ m̄ h̄tute sensuū magitudinē ei⁹ mtellige. q̄ tan
tam scientiam capiat veritatis. Prepara ḡ in tuo
corde viā dñō p̄ ouersationē bonam. et egregijs
vel p̄fectis opibz dirige semitā vite. vt m̄ te ser
mo dei absqz offēsa pambulet. Basil. Et qz semi
ta ista viā quā p̄cedētes calcauerāt et quā p̄ores
hoīs corruerūt eam iterato dirigē iulve s̄mo.
ill̄ q̄ a p̄cedētū zelo recedūt. Cris. clamare aut̄.
Parate viā dñi. non regis erat. s̄ p̄cursoris offi
cium. Et iō eum wcauerat w cē. qz h̄bi erat p̄e
cursor. Cris. S̄ q̄si q̄s respōderet. et dicēt q̄li
ter viā p̄parabi⁹ dñō vel q̄lit̄ ei⁹ seitas rectas fa
ciem⁹. cū plā sint ipedimēta honestā vitā w lē
tibz ducē. At s̄ p̄phetic⁹ s̄mo r̄ndet. s̄t ei vie q̄
dā et semite neq̄q̄ ad eūdū habiles. adeo vt alicu
bi ad tumulos et iuga tollant̄. alicubi declines
sint. Et ad s̄ remouēdū dicit. Ois vallis i plebiē.
et ois mōs et collis hūiliabiē. Quedā viāz in eq̄
liter disposita s̄t. et dū nūc surfū erigūt. nunc h̄
gūt deorfū valde s̄t ad eūdū difficiles. Et q̄ntū
ad s̄ subdit. Et erūt p̄ua indirecta. et aspera i vi
as planas. s̄ aut̄ itelligit̄ actū esse. p̄ nri saluato
ris potēciā. q̄ndā em̄ euāgelice ouersacōis et vi
te iter erat ad eundū difficile. ex eo qz et mentes
singuloz mūdane voluptates opprēsserāt. vt aut̄
de⁹ factus hō peccatū damnauit in carne. expla
nata s̄t oia et reddita s̄t ad eundū facilia et nec
collis nec vallis p̄ficere w lētibz obuiat. Orig.
q̄m̄ em̄ vit̄ ihs et spūm suū misit. ois vallis reple
ta ē opibz bonis et fructibz spūssancti. Quos et
si habueris nō solū vallis eē desistis. s̄ etiā mons
dei eē incipies. Greg. mise. vel quietā in h̄tuti
bus ouersacōz siḡficat p̄ cōualles. sedm̄ illis psal
mi. valles habūdabūt frum̄to. Cris. Elatos aut̄
sup̄bos noie mōtis d̄nūciat. q̄s xps hūiliauit. Col
les at̄ s̄peratos appellat. n̄ solū ob sup̄biā m̄tis
sue. s̄ apt̄ despacōis sterilitatē. Collis. n. nullos
fruct⁹ p̄ducit. Origē. vel itelligas q̄m̄ mōtes
et colles qui s̄t adūsarie potestates. p̄ aduentū
xpi p̄strati s̄t. Basil. Si cur at̄ colles resp̄ctu
mōtū magitudinē differunt. m̄ alijs s̄t idē. sic et
adūsē potestates p̄posito quidē ofozmes s̄t. im
manitate tñ offensionū secernitur. Greg. i ho.
Vel vallis i pleta crescit. mōs at̄ et coll̄ hūiliat⁹

decreuit. qz in fide xpi et gentilitas plenitudine
gracie accepit. et iudea p horrore pfidie s vnde
timebat pdidit. vñles em donu accipiunt qd a se
corda sup bier cu repellunt Cris. Vel p hoc de
clarat legis difficultate in fidei facilitate dñsaz
ac si dicat. nō vlt erit sudores et dolores inueniet
s gracia et remissio peccator. facile viam parti
unt ad salutē Greg. pisenus. vel iubet valles
impleri. derice s o colles et mōtes. vñles ostendē
q nec ob defectū s turis ordo sit cō carus. nec di
scerepet ob excessus Greg. in ho. Prava aut dñs
recta fuit cum maloz corda. p iniusticiā detorta
ad iusticie regulā dirigunt Aspera aut in vias pla
nas immutant cū inmit es. atz iracūde mētes per
infusionē s pne gracie ad lenitatē māsuetudis re
deūt Cris. Deinde hoz subiecit causā dicēs. Et
videbit omnis caro salutare dei. ostēdens qm vñ
qz ad fines mūdi diffūdet euāgelij s tus. atqz co
gmicō ex more feruo et obstiata volūtate. ad mā
suetudinē et lenitatē humanū gen⁹ ouertēs. sō
aut solū iudei et profeli. pmo tota huāna nāfa
salutare dei videbit Cris. qd ē patris q filiū mī
sit vt nostrū saluatore. caro aut ad pñs accipitur
ptoto hoie Gre. in ho. vel alit ois caro. i. ois
hō salutare dei videlicet xpm i hac vita videre
nō potuit. ppha g oculū ad extremū iudicij diez
tendit. qm hūc oēs a electi et re. pbi pñs videbūt

Dicebat aut ad tur
bas q exhibāt. vt bap
tizarent ab eo. Gem
mia viperaz qz ostē
dit vñ fugere a ven
tura ira facite ergo
fruct⁹ dignos penitē
cie. 7 ne ceperitis dice
Patre habem⁹ abra
ham. dico em vñ. qz
potest de⁹ de lapidibz
istis suscitare filios a
braxe. Jam ei securis
posita ē ad radicē ar
boris. ois ergo arbor
nō faciēs fructū bonū
excidetur. et in igne
mittetur.

fiones plerūqz feraz noia impoit hoibus. Inter
dū canes eos nomians causa pccatis. eqs ob
luxū. asinos ppter dementiā Et leones et pardos
causa rapacitatis et petulācie Aspides cā doli. s
pentes a vipas causa veneni et calliditatis. Vñ
et nūc iohes iudeos audacter gemmia viperaz vo
cat Basil. Optet aut scire qz hec noia natus et
filius de ai. libz dicūt. gemmen vñ o pñs dicit fet⁹
anteqz effigiet. fruct⁹ ē palmarū gemmia dicit

Raro aut in aialibz accipiunt. et s in malo.
Orig. ferūt aut vipam marē coeūdo necare. cui⁹
semen exerescēs perimit matrē et sic. p dit in lucez
scise pentis vtero i vindiā quodamō pentis ge
mitozis. Ita patriada ē proles vipa tales erāt iu
dei. qui patres spiritales eoz atqz doctores de/
cidebāt. qz aut si muēt eos peccātes. s incipien/
tes cōuerti. nō debebat eis oītiari. s p mulcere
dicer dū qz nō adhibebat mentē his q fiebāt exte
rius Mentis em eoz. ar cana cognouerat dño r e
uelate. nimis em se iactabat in pgeitoribz. hme
g radicē scindēs noiat illos gemmia viperarū
nō quidē vitupans patriarchas. aut eos vipas no
mians Greg. s qz p hoc qz bonis iudēt. eosqz
psequitur. patrū suoz carnaliū vias sequētes.
qz venenati filij s veneficiis pentibz nati sūt. qz
vñ sup dicta sēntia intēdit qz extemo xps exas
nime ab oī carne videbit. recte subdit. Quis ostē
dit vñ. fugere a vettura ira. Ventura ira ē aiad/
uerho vitiosis extreme Ambro. Ostēditur aut
his dei miseracōe mīfusa prudētia. vt gerant suo
rū penitēciam delictoz. futuri terrore iudicij p
uida deuocōe metuētes. aut fortasse iuxta qd dic
tum ē. Estote prudētes sic s pentes oīdunt hē
prudēciam naturalē q p futura videat et sponte
dposcant. s adhuc noia nō relinquāt Grego.
in ho. Quia vñ tūc fugere ab ira peccatorū non
valet. q nunc ad lamēta penitencie non recurrit.
subdit. facite g fruct⁹ dignos penitēcie Cris.
Non. n. satis ē penitenti bz peccata dimittere sed
opus ē eius fruct⁹ ferre sedm illud. Declina a ma
lo. et fac bonū. sicut nō sufficit ad sanacōz sagittā
euellere. s optet vlceri medicamētū appone. sō
aut dicit fructū sed fruct⁹ copiam s signās Gre
go. in ho. nec solū fruct⁹ penitēcie. s dignos pe
nitencie admonet eē faciendos. Quisquis. n. illi ci
ta nulla omisit. huic ocedit vt licitis vñ ac si qd
in culpā lapsus ē. tāto a se licita debet abscondē.
qnto memit se ppetrasse illicita. s neqz enim par
fructus esse boni opis debet ei⁹ q mī⁹ et qui am
plus deliqt. aut eius q in nullis. et ei⁹ q in qbus
dam facinoribz cecidit. p hoc g cuiuslibz oīcien/
cia ouenit. vt tanto maiora qrat bonoz operuz
lucra p penitēciā. qnto grauiora sibi intulit dā
na p culpā Mari. Penitēcie fruct⁹ ē impassibi/
litas aie q plenarie nō fruiunt. dū mēdū passioibz
instigant. nondū em fruct⁹ penitēcie dignos pe
gimus peniteam⁹ g veracit. vt a passioibz expe
diti peccatorū veniā oīqmur Gre. in ho. s ius
dei de generis nobilitate gloriātes. idēco se ag/
noscere peccatores nolebāt. qz de abraxē stirpe
descēderāt. quibz recte dñs Et ne ceperitis dicere.
patres habemus abrahā Cris. Non s indicās
qz ab abrahā nāfali origine nō descēderāt. s qz
mihil pdest abrahā descēdisse. nisi s m vñ tūc eoz
gnacōz obfuent. Cognacōis nāqz leges oīcūit
scriptura vocare nō eas. q sedm naturā oīstunt.
s que deriuāt a vñtute vel vicio. quibz namqz se
quisqz oīformē statuit. hoz filij vel frater voca
tur Cris. Quid. n. oīfeti carnal generositas. m
si oīsimilibz studijs susciat. Vanū est igit extolli
de bonis pdecessoz. b⁹. et deficē ab eoz. vñtutibz

Basiliius. Neq; em equi veloces est: facit patris
erga cursum serenitas. S; veluti ceteroq; anima
lium pbitas asiderat in singulis. Sic q; laus pro
pria viri discernit qua pntium bonoz in se com/
probat argumentum. Turpe namq; e alienis orna
ti decoribus. que vtu: ppria no venustat. Gre
go. pisen? Sic igit iudeoz pmulgato exilio. co
sequente mgerit auocaco; gentiliu. quos lapides
appellat. vñ sequit. Dico. n. vobis q; p; de? de la
pidib; istis suscitare filios abrahe. Cris. Quasi
di. ne putetis q; si vos perieritis. filijs priuee pa
triarcha. potest em deus etiã ex lapidib;. hoies
illi prebere et ad illu pducere sa;guinem. Nam et
ab ipso pncipio sic euenit. Et namq; qd est ex la/
pidibus homines fieri. equipollet exitus filij ab
illo emortuo vterofare. Ambro. Sed licet deus
possit diuersas cor: erere et mutare naturas. tñ
mibi plus misteriu. q; miraculu. pdest. Quid em
aliud q; lapides habebant. qui lapidib; fuitbat
Similes vtiq; hñs qui fecerant eos. pphetatur
igit saxosis gentiliu fides infundenda peccatori
bus et futuros p fidez abrahe filios oracula pol
licent. vt au. scias quia lapidib; coparati sūt ho
mimes. arboribus q; hoies coparauit. cuz subdit
iam em securis posita est ad radicem arboris. Ex
pli aut ideo facta est mutaco vt illo opara comis
pcessu quida intelligat. ho; clemetoz iam pfectus.
Orig. Et quide si iam vigeret consumacio.
et tempoz. fims mstarer. nulla mibi questio na/
sceret. Dicerem em ptea hoc pphetatum esse q;
illo tpe complebitur. Cum aut tanta post secula
fluxerit quo spiritus sanctus hoc dicit. ego puto
israhelico populo pphetari q; pncipio eius vici/
na sit. Hic em qui egrediebatur ad eum. vt bap/
tizarent. hec me cetera loquebat. Ciril. Secu/
rim g; in pnti nomiat mortiferã iram. q; diuinitus
irruit in iudeos ppter exercitã impietate; in cristu
non tñ hessisse radicem. securim pnuat. s; ad radice
cem id e iuxta radicem posita. Decisi namq; fuerit
rami. nec radice? exstirpata est planta. reliquie
em israhel salue fient. Greg. in ho. vel alit arbor
hui? mudi est vniuersu genus humanu. Securis
vero est redemptor noster. qui velut ex manubrio
et ferro tenet ex humanitate. s; mcedit ex diuinitate.
q; videlicet securis iam ad radicem arboris po
sita est. q; et si p pacienciam expectat. videt tñ qd
factura est. Et notandũ q; non iuxta ramos securi
positam. s; ad radicem dicit. Cum. n. malo; filij tol
lunt. quid aliud q; rami infructuose arboris absci/
dunt. Cum ho; tota simul pgenies cu parete tol
litur infructuosa arbor a radice abscisa est. Vnus
quisq; aut puerus paratã cuius gehene co cre
macione mucit qui fructu boni opis otennit. vñ
sequit. Omnia g; arbor q; non facit fructu bonuz ex
ciderit. a m ignem mittet. Cris. Elegãter dictuz
est non faciens fructum. et adijcit bonu. officiosu
em hoc animal de? et creauit et naturalis est sibi ex
ercicio; instancia. otum ho; in naturalis. Obest ei
mercia etiã cuctis corpis mēbris. nulli aut vt aie
Ea nãq; cum otumio sit naturalit mobilis. ocati
non patit. sicut autem ocum malu est. ita et inde
cens exercitiu. Ex eo autē q; pmitit penitenciam.

pdicat q; securis adiacet. non quide in cadens. sed
terrorem incutens. Ambro. faciat g; fructuz q;
potest gte. qui de;et penitencie. adest dñs q; fru
ctu re;rat fecundos viuificet. Steriles rephēdat

Et interrogabāt euz
turbe dicentes. quid
ergo faciem? Respō
dēs aut dicebat illis
Qui habet duas tū
cas. det nō habēti. et
qui habet escas. simili
ter faciat. Venerunt
autem et publicani vt
baptisarent. et dixē
runt. Magister quid
faciemus. et ille dixit
ad eos. nichil ampli?
q; qd constitutum est
vobis faciatis. In
rogabant aut eum et
milites. d. quid facie
mus et nos. Et ait illis
nemine cōcuciatu ne
q; calūniã faciatis et
cōtenti estote stipen
dijs vestris

Gre. in ho. In pre
missis vobis baptiste
iobis. ostat q; audie
cuz corda fēbata sūt
que ofiliu querebat
cum submferē. Et in
ter. cum turbe di. qd
ergo fa. Origenes
Tres ordines idicū
tur suscitanti iobez
sup salute sua. Vnus
que scriptura appel
lauit turbas. alius
que; publica nos no
mial. Tercius q; mili
tū appellaco; censet

Thco. Et quide;
publicanis et militi/
b; a malo abstinē p;
cipit. Turbis aut q; si
ñ maliciofis existenti
bus bonuz aliqd pci
pit. obseruari. vnde
sequit. Rñdens autē
di. illis q; ha. du. tu
det nō hñti. Greg
in ho. pte s. q; tu/
mica plus est necessa
ria vsui nro q; palliu
ad fructu dignu pe
nitētie ptinet. vt nō
solu exteriora qcum

q; s; ipsa nob; valde necessaria diuide cuz primis
debeamus sc; vel tunicã q; vestimur. vel escam q;
carnalit viuimus. vñ sequit. Et qui habet escas si
militer faciat. Basil. Hic aut docem. q; ex oi eo
q; affluit supra pprii victus necessitatē. tenemur
erogare illi q; non hē pp; deum. q; quecuq; possi
demus largitus ē. Greg. in ho. Quia. n. in lege
scriptu est. Diliges. primu tuu sicut teipm mñ?
primu amare dume. q; nō cū eo i necessitate illi
us ec ea que sūt sibi necessaria paritur. idēco de
diuidēdis eum. primo duab; tunicis dat pceptu
qm si vna diuidit. nemo vestit. In; hec aut scien
dum ē qntu misericordie opa valeat. cum ad fru
ctus dignos penitētie ipsa p ceteris papiunt.
Ambro. Alia em officia pcepta pp; sūt singulo
rum. misericordia omnis est vsus. Ideo comune
pceptu ē omibus vt offerant nō hñti. Misericor
dia est pleitudo v; tutu. misericordie tñ ipsi? pro
possibilitate aditomi huane mēsurã suatur vt ñ
sibi vnusquisq; totu eripiat. s; q; habet. cum pau
pere ptiat. Orig. Profundiorē aut locus iste re
cipit intellectu. Quō. n. nō debem? duobus fuisse
dñis. sic nec duas hēe tunicas. ne sit vñ indumentu
veteris hois et alte; noui. s; debem? nos exuere
veterem hoies et ei dare qui nudus ē. Alius enim
habet vnum. alius ho; oino non hē. Contraria sc;

fortitudo. et quō scriptū est vt in pfundū maris
 precipitem⁹ nostra delicta. sic p̄iici a nobis opt et
 vicia atq; peccata. et iacere sup eum qui eoz no
 bis cā extitit Theo. Quidā aut tunicas duas eē
 dixit spūz scrip̄te et scām. hūc hō duo s̄ monet
 iohes. vt instruat igno:ātem. et det ei ad minus
 scām Beda quanta aut baptiste s̄mo h̄tutē ha
 buerit. hinc p̄batur. cū et publicanos et milites
 ad osiliū salutis sue coegerit inquirendū. vñ seq̄
 tur Venerūt aut publicani vt baptizarent. et di
 xerūt. Magister quid faciem⁹. Cris. Magna ē
 h̄tutis fortitudo. dū felicitatis viam requirūt ab
 indigno locupletes. Beda. Precepit ḡ eis ne
 vltra p̄scriptū exigant. vñ sequit. Et ille dixit ad
 eos. Nihil ampli⁹ quā quod ostitutum est vob fa
 ciatis. Publicani hō appellan̄ hi qui vectigalia
 publica exigūt. siue q̄ cōductores sūt vectigaliū
 fisci vel rez publicaz. nec nō et hij q̄ secl̄ huius
 lucra p̄ negocia sectan̄. Eodem vocabulo censetur.
 quos emēs parit in suo quēq; gradu ab agē
 da fraude coercet. vt dum primo se ab alienozum
 tēperaret appetitu tandem ad ppria cum primis
 omunicāda ptingeret. sequit Infr̄ogabat autē
 eum et milites dicentes Quid faciem⁹ et nos. Ju
 stissimo aut moderamē p̄monet. ne ab eis calum/
 mario p̄dam requirāt quib; militādo p̄desse de
 buerāt. vnde sequit. Et ait illis. neminē ocuciatif
 sez p̄ violentiā. neq; calūniā faciatis sez p̄ frau
 dulentiā maliciā. Et contenti estote stipendiis ve
 stris Ambro. Docens idēco stipendia milicie cō
 stituta. ne dum sūptis querit. p̄do crasse Gre
 go. Nazianzenus. Stipendii em̄ appellat impetria
 lem puisionē et deputata p̄ legem dignitatibus
 munera Aug⁹. ostra faust. Sciebat em̄ eos cuz
 militarēt non esse homicidas. s̄ ministros legis et
 non vltiores iniuriarū suarū. s̄ salutis publice de
 fensores. alioq̄ respōderet eis Arma abijcite mi
 liciam istam deserite neminē pcutite vulnerate p̄
 stermitē. Quid em̄ culpā in bello. an qz moriunt
 qnq; morituri. vt doment in pace victuri. hoc re/
 phender timidoz est. nō religiosoz nocendi cu
 piditas. vlciscendi crudelitas. impacat⁹ atq; im/
 placabilis anim⁹. feritas rebellandi. libido dnan
 di. et siq; similia. Vnde sūt q̄ in bellis iure culpan̄.
 q̄ plerūq; vt etiā inde pumant aduersus violen
 ciam resistenciū. siue deo siue aliq̄ legitimo impe
 rio iubente. gerenda ip̄a bella suscipiunt a bonis
 cum in eo rerum huānarū ordine inueniunt. vbi
 eos vel iubere tale aliqd vel in talibus obedire iu
 ste ip̄e ordo ostringit Cris. sup math. volebat
 aut iohes qn̄ publicanis et militib; loquebatur
 ad aliā maiore philosophiā ipsos traducē. Sed
 qm̄ nondū erāt ad illa idonei. nimoz referat. ne si
 potioza pferret nequaq; illis intenderēt. et his
 etiā priuarent.

Existimante aut ip̄o
 et cogitātib; omib;
 in cordib; suis d̄ iohē
 ne forte ipse esset x̄ps

Orige. dignū erat
 vt plus iohi q̄ cetis
 homibus deferret.
 qui alit q̄ cūcti mor
 tales vixerat. Quam
 ob causā diligebant
 quidē eum iustissime
 sed non seruabant in

Rūdit iohes dicēs oi
 bus Ego quide; bap
 tizo vos in aqua veit
 em̄ forciōz me post me
 cui⁹ non sum dignus
 soluere corrigiā calci
 amētoz ei⁹ Ipse vos
 baptizabit in spūsan
 cto et igne cui⁹ venti
 labrū in manu eius et
 pmūdabit areā suam
 et ogregabit triticuz
 in horreū suum paleas
 aute; comburet igne
 inextinguibili.

caritate modū. vñ
 dē. existimāte aut po
 pulo et cogitantib; omib;
 in cordibus suis de iohē ne forte
 esset x̄ps. Ambro.
 Quid aut ineptius q̄
 q̄ is qui in alio est /
 matur in seipo esse n̄
 credit. quē p̄ mulie/
 rē venturū putabāt
 p̄ virginem venisse n̄
 credit. Et vtiq; dis
 uim aduent⁹ signum
 in virginis ptu nō in
 mulieris ostitutus ē
 Orige. Vabat aut
 piculū dilectō. si mo
 dum trāseat Debet ei
 q̄ aliquam diligit na
 turā et causas cōfide

rare diligendi. et non plus diligē q̄ mere. Nam
 mensurā caritatis modūq; si transcendit. et q̄ di
 ligit. et qui diligit. in peccato erūt Greg. Vñ
 iohes non fuit gloriatus i habita opm̄ idē ip̄o
 ab omibus. nec aliq̄ten⁹ visus ē p̄matū appetere
 s̄ infimā hūilitatē amplexy est. vñ sequit. Rūdit
 iohes dicens oib; ego quidē baptizo vos in aq̄.

Beda. quō aut respōdit eis q̄ in decreto cordis
 qui x̄ps esset cogitabāt nisi qz nō solū cogitabāt
 s̄ etiā sic alius euāgelista declarat. missis ad euz
 sacerdotib; ac leuitis an eēt x̄ps inq̄rebāt Am
 bro. vel videbat iohes cordis occulta s̄z osidere
 mus cuius gr̄a dei munus ē qui reuelat. non vtuf
 hois q̄ diuio maḡ adiuuat bñficio q̄ naturali cer
 mit officio Cito aut r̄ndens p̄bauit non eē se x̄pm̄
 q̄ visibili ope officio. Nam cum ex duab; naturis
 id ē ex aia homo subsistit et corpe. visibile p̄ visi/
 bilia. inuisibile p̄ inuisibilia misterium osecratur
 aqua em̄ corpus abluūt. spū anime delicta mūdā
 tur licet eē in ip̄o fonte s̄ctificacō diuinitatis aspi
 ret. et ideo aliud fuit baptisma penitencie Aliud
 est gr̄e. Istud baptisma ex vtroq; illud ex vno
 opus hois est gerere penitentiā delictoz. Dei mu
 nus ē gr̄ciā implere misterij. Declinans ḡ maie
 statis inuidiā non h̄bo s̄ ope declarauit non esse
 se x̄pm̄. vñ sequit. Venit. n. forciōz me post me.
 in hoc q̄ dicit forciōz me. o paracionē non fecit.
 neq; em̄ inf̄ dei filiū et hoicm̄ vlla poterat eē cō
 pacō. s̄ qz m̄ti fortes fortior n̄o n̄ x̄ps. Demq;
 non fecit o paracionē eo q̄ addiderit. Cuius non sū
 dignus soluere corrigiā calciamētoz eius. Au
 g⁹. de con euan. Mathe⁹ quidē dicit. Cui⁹ nō sū
 dignus calciam̄ta portare. Itaq; si ad rem ptis
 net ad aliqd aliud mtelligē in eo q̄ dictū est calci
 amēta portare. et corrigiā calciamētoz soluere.
 vt vñ euāgelistaz hoc. alij aliud dicerēt omēs
 vez narrauerūt. Si aut m̄bil intendit iohes cū
 de calciam̄tis dñi diceret. m̄ excellenciā eius et
 hūilitatē suam. q̄libet hoz dixerit. siue de soluē
 da calciamētoz corrigiā. siue de portādis calcia
 mentis. sandē tñ s̄tenciā tenuit. Quisquis etiāz

verbis suis p calciamētoꝝ memoriā eandē signi-
ficacōz hūilitatis exp̄ssit Ambro. p hoc ec q
dicit. Cuius nō sū dignus calciamēta portare eūā
gelicē p̄dicacōis oñdit in ap̄lōs gr̄am esse col-
latam qui sūt calciati in euāgelii. Videē tñ iō s̄
dicē q̄ plerūqz iohes p̄sonā accipit ppli iudeoꝝ.
Gre. Sed et iohes se indignū eē ad soluendū
corrigiā calciamēti eius denūciat. ac si apte dicat.
Ego redēptoris vestigia smudare non valeo qui
sp̄si nomē mihi imeritus non vsurpo. Mos enim
apud veteres fuit. vt si quis eam q̄ sibi op̄eret
accipe nollet vxorē. ille ei calciamētum soluit. qui
ad hanc sponsus iure p̄m̄q̄tatis venit. vel qz
calciamēta ex mortuis aīalibz sūt incarnatus dñs
q̄si calciat⁹ apparuit. q̄ morticina nē corrupcōis
assumpsit Corrigia ḡ calciamēti est ligatura mis-
terij iohes itaqz soluit corrigiā calciamēti e⁹ nō valet
quia in carna cōis misterij. nec ipse muestigare
sufficit. q̄ hāc p̄ p̄phēcie spiritū agnouit. Cris.
Et qz dixerat q̄ suū baptis̄ma nihil plus h̄ret q̄
aqua. osequēte oñdit excellēciā exhibiti p̄ x̄pm
baptis̄matis. cum subdit. Ipse vs baptizabit in
sp̄sancto et igne. p̄ ipsā dictā metaphozam ostē
dens abūdanciā gr̄e. non em̄ ait. Dabit vob̄ sp̄z
sāctū. s̄ baptizabit. ac rursus p̄ id qd̄ s̄ igne subij-
cit ostendit h̄tutem gr̄e et sic x̄ps aquam vocat
sp̄s gr̄aciā. ostendēs p̄ vocabulū aque nitorez
qui otingit ex ea. et osolacionē imensā que menti-
bus capacibz illius ingerit. Sic et iohes p̄ ignis
vocabulū exp̄mit feruorē et rectitudinē gr̄e. nec
non et peccatoꝝ osolacionē Beda. Potest et
sp̄sanctus noīe ignis sāctificatus intelligi. qz
incendit p̄ amorē et p̄ sapientiā corda q̄ replet.
illuminat. vñ et apostoli baptis̄ma sp̄s in ignis
visione p̄cipiūt. Sunt q̄ ita exponūt. q̄ in p̄nti i
sp̄u et in futuro baptizaremur i igne vt videlicet
s̄ in remissionē oīm peccatoꝝ ex aqua et sp̄u re-
nascimur. ita et tūc de leuibz quibusdā peccatis
purgatoꝝ ignis baptis̄mate mūdēmur Orig.
Et quō iohes iuxta iordanē fluiū venientes ad
baptis̄mū p̄stolabat et alios abigebat dicēs. ge-
neracō vipaz. Eos vero qui ofitebant peccata
suscep̄bat Sic stabit in igneo flumē dñs ih̄sus
iuxta flammeā rump̄beā. vt quicūqz p̄9 eritū vis-
te hui⁹ ad paradisū trāsire desiderat. et purgacōe
indiget. hoc eum lauamēte baptizet. et ad paradisū
trāsmitat. eum h̄o qui nō habet signū p̄oꝝ bap-
tis̄matū lauacro igneo non baptizet. Basil. Non
at̄ p̄ hoc q̄ dicit. Baptizabit vs in sp̄sancto
integrū quis esse baptis̄ma fatebit. in quo nomē
soliū sp̄s inuocātū est. Op̄ret em̄ sp̄ illibitā ma-
tere assignatā tradicōnem in viuificāte gr̄aciā.
nam addere vel minuere quicq̄. excludit a vita
perpetua. sicut em̄ credim⁹ sic et baptis̄ma susci-
pimus. in noīe patris et filij et spiritūsancti.
Orige. Per hoc ḡ q̄ dicit. baptizabit in sp̄san-
cto. ostendit abūdanciā gr̄acie et beneficij copiā
s̄c̄ aut̄ aliqui putent q̄ dona largiri et potestas
et v̄litas est creatori. punire h̄o incedientes
nullam sibi fore causā. ob hoc subdit. cui⁹ ventila-
brum in manu eius ostendēs q̄ non solū munific⁹
est dignis. sed etiā p̄uaricacionū vltor. Ventila-

brum aut̄ p̄mitudinē iudicij exp̄mit. non em̄ eius
inducis. s̄ in instanti et absqz quolibet int̄uallo
separat damnados a collegio saluatoꝝ. Ciril.
Per s̄ aut̄ q̄ subdit. Et p̄mūdabit aream suā. de
signat baptis̄ta ecclesiā p̄tinere ad x̄pm q̄si ad do-
mnū Beda. Per areā em̄ p̄ns ecclesia figurat
in qua multi sūt vocati. pauci h̄o electi. cui⁹ aree
purgacō et nūc virum gerit. cum quisqz p̄sus
vel ob manifesta peccata de ecclesia. sacerdotali ca-
stigacōe eijct. vel ob occulta post mortē diuina
districōne damnat. Et vniūsaliter in fine p̄fice-
tur. qm̄ mittere fili⁹ hoīs angelos suos et colligēt
de regno eius oīa scandala. Ambro. Ventilabzi
ergo iudicio discriminatoꝝ dñs declarat ius ha-
tere meritoꝝ. eo q̄ dum frumta ventilant̄ i area
plena a vacuis velut quodā aure spirantis exami-
ne sepantur. vñ sequit. Et ogregabit triticus in
horreū suū paleas aut̄ cōburet igne inextinguibi-
li. p̄ hanc aut̄ op̄acionem dñs ostendit q̄ iudicij
die. solida merita. fructusqz h̄tutis ab inanis iac-
tancie eriliqz factoz infructuosa leuitate discer-
nat. p̄fectioris meriti viros locaturus in māsiōe
celesti. Ipse. n. p̄fectior fructus ē. qui meruit ei⁹
esse oformis. qui sic granū tritici excidit. vt pluri-
mos fructus afferret. Ciril. At palee lentos et
manes signant et quolibz vento peccati ventila-
tos et volubiles. Basil. Conferūt aut̄ his qui di-
gni sūt regno celoꝝ. velut palee tritico non tñ in-
tuitu diuine caritatis et p̄moꝝ. hoc faciūt. siue
spiritualibz domis siue corp̄alibz beneficijs. Orig.
Vel qz absqz vento non possunt triticum et palee
separi. Ideo habet ventilabz in manu sua quod
alios paleas alios triticū esse demonstrat. Cum ei
esses palea leuis scz incredulus. oñdit te esse tēp-
tacio qd̄ latebas. Cum aut̄ fortit̄ tēptamenta tol-
leraueris. non te facit fidelē tēptacō atz paciē-
tem. sed h̄tutem q̄ in te latebat. p̄fert in mediuz
Greg. Nilenus. Expedi aut̄ scire q̄ nec bona
q̄ p̄ repp̄misiones reposita sūt honeste viuētibz
talīa sūt. vt h̄o valeat explicari. qz nec ocul⁹ vi-
dit. nec auris audiuit. nec in cor̄ hoīs ascenderūt
s̄c̄ peccatoꝝ. pene ad aliqd̄ eoz. que in p̄nti sen-
sum afficiunt. p̄portionē habēt. et q̄uis aliqua il-
laz penaz. p̄ nostra nominētur vocabula. diff̄et
tamē non modicū. Cum em̄ audis ignem. aliud qd̄
dam conijcere doceris ex eo q̄ addit. inextingui-
bili. qd̄ in istum ignē non cadit. Greg. p̄ moꝝ.
Miro modo exp̄ssus ē ignis gehēne ignis nanqz
noster corporeus p̄ ogesta ligna nutrit. s̄c̄c̄ va-
let nisi focus subsistere. at ostra gehēne ignis cū
sit corporeus et in se missos reprobos corp̄aliter
erurat. lignis non nutrit. s̄ creatus semel inextin-
guibilis durat.

Multa quidez et alia
exhortans euāgeliza-
bat p̄lo Herodes at
tetrarcha cū corripe-
ret ab illo. de herodi-
ade vxore fratris sui.

Orige. Annūciaue-
rat iohes cristū bap-
tis̄mū spiritūsancti
p̄dicabat. et cetera
q̄ euāgelij tradit hi-
storia. Exceptis et
go his alia annūcial
se mōstratur in eo q̄
dē. Multa quidem et
alia exho: eūā. po.

de omnibus malis que se-
cit herodes adiecit et
hec sup omnia et inclu-
sit iohem in carcere.

Theo. exhortacō
em ei⁹ erat bonato-
arma. et iō ouemen-
ter euāgelii dicit

Orige. Et quō in
euāgelio fm iohem
de xpo referē. quia

nulta et alia locut⁹ ē. sic et in p̄nti loco intellige
qd lucas h̄ dixit. qm̄ maiora quedā a iohē amicit
abanē. q̄ vt deberēt litteris credi. Miramur autē
iohem quo inf̄ natus mulierz maior nō fuerit q̄
in tantā opinionē meritis vt utis ascenderit. vt a
plerisq; xps putaret. Sed illud multo mirabili⁹
q̄ non timuit herodem non formidauit interitum
vñ sequi. Herodes autē terrarcha cū corripetur
ab illo. Eusebius dicit autē terrarcha. ad diff. rē
ciam alius herodis quo regnate natus est xps.
Erat em̄ ille rex. hic autē terrarcha. Erat autē illi
om̄p arethe regis arabū filia. quā cū diuine esset
fratris sui philipi more sacrilego duxit. q̄uis p̄
lem haberet a fratre. his em̄ solū licebat hoc agē
quoz fratres sine ple vitam cōpleuerant. Sup
hoc herodē rēp̄benderat baptista. Primo quidē
diligentē eius audiebat smones. cū sciret eos pō
derosos. et osolacōe plenos. s̄ herodiadis occupi-
scencia cogebat eum aspernari. h̄ba iohis. Vnde
et eum de trudit in carcerem. et hoc est q̄ dē. Ad-
iecit et hec sup omnia. et inclusit iohannem in car-
cere. Beda. Non autē his diebus captus ē iohes
sed iuxta euāgelium iohannis post aliqua gesta
signa a domino. et post eius baptismum diffama-
tum. Sed a luca p̄pter exaggerandā maliciaz he-
rodus p̄occupatū est. Qui cum videret ad p̄dica-
cio. em̄ iohāns multos affluere. milites et edere.
publicanos permittere. totum vulgus b̄ptisma su-
scipere ipse ecōuerso non solum iohannem orem-
m. sed vinculat. et occidit. Glosa. Ante etiam
q̄ lucas a i. quid narret de act. bus ihesu. dicit ioh-
hannem ab herode captum. vt ostendat. se solum
modo eadem facta p̄cipue de scripturum. que eo
anno gesta sūt. quo iohes captus est. vel punit⁹

factum est autē cum
baptizaret omnis po-
pulus et ihu baptiza-
to et orante. apertum ē
celum. et descendit spi-
ritus sanct⁹ corporali
specie sicut colūba in
ipsius. et vox de celo fa-
cta ē. tu es filius meus
dilect⁹. in te oplacui
michi.

Ambro. Pulchre
in his q̄ a ceteris di-
cta sunt. Lucas com-
pendium sumpsit. Et
intelligendū magis
q̄ a iohāne dominus
baptizatus est. q̄ ex-
pressus reliquid. vñ
dicitur. factum est
autem cum baptiza-
retur omnis popul⁹
et ihesu. baptizato
et orante. apertum
est celum. Baptiza-
tus est autem domi-
nus non mundari vo-
lens. sed mundare a

quas. vt ablute per carnem cristi que peccatum
non cognouit. baptismatis ius haberent. Gre-
gorianus. Accedit etiam christus ad baptismum
forsan sanctificans baptistam. quod autem nulli

dubium est vt totum veteramz adām immergat
aque. Ambro. Que etiam sit domini causa bap-
tismatis. dominus ipse declarat dicens. Sic de cet.
implere iusticiam. que est ergo iusticia m̄si quia
quod alterz tibi facere velis. prior ipse incipias.
et tuo alios horteris exemplo. Nemo igitur refu-
giat lauacrum gracie. quāto christus lauacru peni-
tencie non refugit. Cris. fuerat autē baptisma
iudaicum. qd sordes carnis amouebat. non oscien-
cie crimina. nostrum autē b̄ptisma. separat a pec-
catis. Lauat animā. et spiritus copiam elargitur.
Baptisma vero iohāns iudaico prestanti⁹ fuit.
neq; em̄ ad obfuarciā corporum mundificatio-
num inducibat. sed monebat a vicio. in virtutē cō-
uertit. nostro vero baptismate min⁹. eo q̄ nec spi-
ritus sanctū administrabat. nec remissionem que
p̄ graciā su. exhibebat. cum quasi finis quidaz
esset vtrorūq; baptismatū. Sed neq; iudaico bap-
tismate nec nostro baptizatus est christus. qz nec
indulgencia peccatorz egēbat. nec illa caro ex-
petis erat spiritus sancti. que per spiritum sanctū
ab ipso principio cecepta est. sed baptizatus est
iohannis b̄ptismate vt ex ipsa natura b̄ptisma-
tis scias quia neq; causa peccati neq; p̄pter indi-
genciam domi baptizatus est. Dicit autem bap-
tizato et orante. vt perpendas q̄ suscepto bap-
tismate oportuna sit iugis oratio. Beda. Quia et
si peccata sūt omnia in b̄ptismo laxata. nō adhuc
terrene carnis est fragilitas solidata. Nam quasi
transito mari rubro gratulamur submersos egip-
cios. Sed in deserto mundane conuersacōis ho-
stes occurrunt. alij. qui duce cristi gracia nostro
suscipere vincantur. donec perueniant ad patriā

Crisostimus. Dicit autem apertum est celum.
tanq̄ hactenus reclusum fuisset. Jam autem ouis
li superno et infimo in vnum redacto et vno exi-
stente ouium pastore. celum patuit. et homo ter-
ricula aggregatus est angelis. Beda. Non
enim ei celum tunc apertum est. cuius oculi celo/
rum interiora cernebat. sed virtus ibi b̄ptisma/
tis ostenditur. de quo quisq; cum egreditur. re-
gni celestis ei ianua aperitur. dumq; caro immo-
ria frigentibus tangitur aquis opposita quondā
noxis rumphea extinguitur ignea. Crisostimus
descendit etiam spiritus sanctus ad christum tanq̄
ad generis nostri principium. vt in christo sit p̄mo
qui non sibi. sed nobis potius illum suscepit. Vñ
de sequitur. Et descendit spiritus sanctus corporali
specie sicut colūba in ipsū. Non existimet aliq; q̄
cum non habuit eum suscepit ipsum. Namq; illū
desursum tanq̄ deus mittebat. at idem vt homo
recipiebat inferius. Igitur ex eo deuolauit in eū
ex ipsius deitate ad eius humanitatem. Aug⁹.
p̄. de trim. Absurdissimum autem est. cum iam
xxx. annoz esset accepisse spiritum sanctum. S̄z
venit ad baptismū sic sine peccato ita non sine pi-
ritus sancto. Si em̄ de iohanne scriptum est spiritu
sancto replebit ab vtero matris sue. quid de ho-
mine christo credendum est. cuius carnis ipsa con-
ceptio nō carnalis sed spiritalis fuit. Nunc ergo
corpus suum id est ecclesiā p̄figurare dignat⁹
est. in q̄ baptizati p̄cipue accipiunt sp̄m̄ sanctum

Chriſt. Reſpondebat illud baptiſma aliquid veſta-
tis et partim ſaperebat nouitatem. Quod enim bap-
tiſma ſuſciperet a propheta. oſtendebat aliquid veſ-
taſtatis. Quod autem ſpiritus deſcenderit. nouum
aliquid deſignabat. Amb. Merito autem ſpiritus
ſe in corpore demonſtrauit. quoniam in diuini-
tatis ſubſtantia non videtur. Aduertamus miſte-
rium quare ſicut columba. ſimplicitatem enim laua-
cri requirit gracia. quam in typo veteri columba
quondam ad illam arcam que ſola fuit diluuij ima-
mum. reuerſa eſt. Chriſt. Vel nunc ut manſue-
tudinem magiſtri declareret. in ſpecie columbina ap-
paret. in penthecoſte autem quemadmodum ignis
ut oſtendat penam. Cum enim oportebat delictis
ignoscere. manſuetudo neceſſaria erat. ſed ut ad ep-
ti humus gratiam. reſtat ex animis et iudicij tempore

Cipria. de vnitatem eccleſie. Eſt autem columba
ſimplex et letum animal non felle amarum. non mor-
ſibus ſeuum. non vngule laceracione violentum. ho-
ſpicia humana diligere vnus domus noſſe confor-
cum. cum generant filios. ſimul ſede comitant vo-
latu. inuicem coherere. conuerſacione omni vira-
ſuam degere. oris oculo concordiam pacis agno-
ſcere. legem circa omnia vnanimittatis implere.

Chriſt. Et quidem xp̄us in ortu ſuo p̄ plurima
ſe manifeſtauerat oracula. Verum quia noluerunt
aduertere. cum medio latuerit tempore. rurſum ſe
ab alio clarioze patefecit principio. non ſtella ſed
de ſuper indicabat pater in vndis iordanis. et ſpi-
ritus deuolabat protrahens illam vocem ſup̄ ver-
ticem eius. qui baptiſabatur. Vnde ſequitur et vox
de celo facta eſt. Tu es filius meus dilectus. in te
complacui mihi. Ambro. Vidimus ſpiritum. ſc̄
in ſpecie corporali. Et patrem quem videre non poſ-
ſumus. audiamus. Inuiſibilis enim eſt pater. ſed
et filius inuiſibilis ſecundum diuinitatem. ſed de-
monſtrare ſe voluit in corpore. et quia pater cor-
pus non gerebat. Ideo probare voluit nobis in fi-
lio ſeſe preſentem dicens. Tu es fili meus Atha-
naſi. Sacra quidem ſcriptura ex nomine filij dupli-
cem intellectum oſtendit. Vnum quidem ut in eu-
gelio dicitur. Dedit eis poteſtate ut fiant filij dei
Alterum autem intellectum iuxta queſ yſaac eſt fi-
lius abrahe. Xp̄us ergo non ſimpliciter dicitur dei
filius. ſed cum articulo addicione. ut comprehen-
damus. quoniam ipſe ſolus eſt qui reuera et ſecun-
dum naturam eſt filius. quomobrem et vnigenitus
dicitur. Nam ſi ſecundum inſaniam arrij dicitur fili-
us. ſicut qui hoc nomen p̄ gratiam aſſequuntur. in
nullo a nobis differre videbitur. Reſtat ergo ſe-
cundum alium intellectum fatendum eſſe xp̄m filium
dei ſecundum quem yſaac filius abrahe eſſe cogno-
ſcitur. quod enim ab alio naturaliter gignitur. non
autem ab extrinſeco ſumit exordium. filium natura
reſcendet. ſed dicit. Nunquid ut hominis eſt paſſibi-
lis natiuitas filij. minime. ſed deus cum ſit indiuiſi-
bilis impaſſibilis pater et filij. Vnde verbum pa-
tris dicitur. quia nec ipſum ut humanum paſſibili-
ter producit. et cum ſimplex ſit natura diuina. vni-
us ſolus filij pat̄ eſt. Et propter hoc additur dile-
ctus. Chriſoſtomus. Cum enim quis vnum ſolum
poſſidet maxime diligit. Si vero pater factus ſit

plurimum. diſperſitus affectus remittitur. Atha-
naſius. Cum autem antea propheta protulerit dei
promiſſa dicentis. Mittam xp̄m filium meum nunc
apud iordanem quali ſumato premiſſo. decenter
ſubiungit In te complacui mihi. Beda. Ac ſi di-
cat. in te placitum mihi conſtitutum. i. ſp̄ te ge-
rere. quod mihi placet. Gregorius. Vel alit om-
nis penitendo corrigit aliqua. que fecit. eo ipſo q̄
penitet. ſe tibi diſplicuiſſe indicat. q̄ emendat q̄
fecit. Et omnipotens pater humano modo de pec-
carozibus locutus eſt dicens. Penitet me feciſſe ho-
minem. quali ſibi metipſi diſplicuit in peccatoribus
quos creauit in ſolo autē xp̄o ſibi oplacuit quia in
ſolo eo non inuenit culpam. in qua ſe reprehendat
quali per penitenciam. Auguſtinus. de concor-
dancia euangeliſtarum. Quod autem matheus di-
cit hic eſt filius meus. Lucas autem. Tu es filius
meus dilectus. ad eandem ſentenciam explicandaz
valet. Vox enim celeſtis. vnum horum dixit. Sed
matheus oſtendere voluit ad id valere quod dictū
eſt hic eſt filius meus. ut illi qui potius audiebant
indicaretur q̄ ipſe eſſet filius dei. non enim xp̄o in-
dicabatur. qui ſciebat. ſed audiebant. qui aderant
propter quos etiam ipſa vox facta eſt.

Et ipſe iheſus erat in-
cipiens quali annorum
triginta ut putabat fi-
lius ioseph. qui fuit he-
ly. Qui fuit mathat. q̄
fuit leui. Qui fuit mel-
chi. Qui fuit iane. qui
fuit ioseph. q̄ fuit ma-
thathie. qui fuit amos
Qui fuit naum. qui fu-
it hely. Qui fuit nag-
ge. Qui fuit maat. qui
fuit mathathie. qui fu-
it ſemei qui fuit ioseph
Qui fuit iuda. Qui fu-
it iohanna. qui fuit re-
ſa. Qui fuit zoroabel
Qui fuit ſalathiel. qui
fuit neri. Qui fuit mel-
chi. Qui fuit addi. qui
fuit coſam. Qui fuit el-
madam. qui fuit her. q̄
fuit ieſu. qui fuit elye-
ſer. qui fuit iozim. qui
fuit mathat. q̄ fuit le-
ui. qui fuit ſymeō. q̄ fu-
it iuda. qui fuit ioseph
qui fuit iona. qui fuit

Origenes. Cum
autem baptiſatū do-
minum dixiſſet ge-
neracionem domini
exponit non a ſupe-
rioribus ad inferior-
ra deducens. ſed a
xp̄o vſq̄ ad ipſum
peruenit deum. Vn-
de dicit. Et ipſe ihe-
ſus erat incipiens
q̄ſi annorum .xxx. Quia
enim baptiſatus eſt
et miſterium ſecun-
de generacionis aſ-
ſumpſit. tunc dicit
incepiſſe. ut tu quo-
q̄ priorē natiuita-
tem deſtruas. et in
ſecunda regeneraci-
one natiuitatis Gre-
gorius. Nazianzenſis
Eſt ergo conſiderā-
dum quis eſſet. qui
baptiſatus eſt. et a
quo. et quando. Mu-
dus liquidez et a jo-
hanne et iam incepi-
tis miraculis. ut et
hic ſuſcipiamus do-
ctrinam nos premi-
dandi et humilitate
amplexandi. Quia
et imperfectione et
ſpiritualis et carnal-
etatis predicandi.
q̄z primū dictū ſit
baptiſma ſuſcipiētibus

elyachim. qui fuit mel
cha. qui fuit mēna. qui
fuit mathatha. qui fu
it nathā. q̄ fuit dauid
qui fuit iesse. qui fuit o
beth. qui fuit boos. q̄
fuit salomō qui fuit na
afon. qui fuit amma
dab. qui fuit aram. qui
fuit esrom. q̄ fuit pha
res. qui fuit iude. qui
fuit iacob. qui fuit ysa
ac. qui fuit abrahe. q̄
fuit thare. qui fuit na
chor. qui fuit seruth.
qui fuit ragan. qui fu
it phales. qui fuit heb
qui fuit sale. q̄ fuit cha
man. qui fuit arphax
at. qui fuit sem. qui fu
it noe. qui fuit lamech
qui fuit mathusalem.
qui fuit enoch. qui fu
it iared. qui fuit male
hel. qui fuit chaman. q̄
fuit enos. qui fuit seth
qui fuit adam. qui fu
it dei.

et non preminentibus se per habitum bonum. Nam et si relaxationem peccatorum faciat donum baptismi. Verendum tamen est. ne ad eundem vomitum reuertamur. Secundum dictum est aduersus insurgentes contra dispensatores misterij. Si quis ipsi dignitate precellunt. Tercium editum est illis qui de iuuenta confidunt. et quod libet tempus arbitrantur ad prelationem vel doctrinam spectare. Purgatur ihesus et tu purgationem contemnis a iohanne. actu in tuum monitorē insurgis tricenariū. Tu autem docendo seniores lanuginem preuenis. Sed assunt danielis et similibus exemplum ore. Nam quilibet noxius ad respiciendum paratus est. Non est autem lex ecclesie. q̄ raro cōtingit. eo q̄ nec vnica hyrundo ver statuit. Chri

stomus. Vel idcirco vsq; ad illam etatem que cū ceta peccata recipit. expectat totam legem pficiens ne quis dicat. q̄ ideo legem soluit q̄ eam non poterat consummare. Grecus. Ob hoc etiam tricenarius accedit ad baptismum. ut ostendat q̄ spiritalis regeneratio viros parit perfectos secundum spiritalē etatem. Beda. Potest etiam tricenarius baptisati saluatoris etas. nostri etiam baptismatis seminare misterium propter fidem. s. trinitatis et opacionem decalogi. Gregorius. Baptisandum est tamen infantulos si necessitas vigeat. nam vtilius est insensibiliter sanctificari. q̄ nō signatos transmigrare. Sed dices. Xpus tricenarius baptisatur cum deus esset. tu vero iubes accelerare baptismum. cum dixisti deus. ad obiectum soluisti. ipse non indigebat purgamine nec aliqd immebat ei periculum dum differret baptismum. at tibi in paruum non redundat piaculum. si transmigras in corruptione natus. non autem in corruptionis veste indutus. Et quidem bonum est baptismi mundiciam custodire. sed potius est interdum paulisper maculari. q̄ gracia carere omnino.

Cirillus. Licet tamen xpus secundum carnem careat patre. suspicabantur aliqui eum patrem ha

bere. Vnde sequitur. ut putabatur filius ioseph.

Ambrosius. Bene ut putabatur. Qui vere nō erat. Sed ite o putabatur. quia cum maria que ioseph viro suo erat desponsata. genuerat. Cur autem ioseph magis q̄ marie generacio describitur. cum maria de spiritu sancto genuit xpm. et ioseph a generacione domini videatur alienus. Dubitare possemus nisi consuetudo nos instrueret scripturarum. que semper viri originem querat. maxime cum in ioseph etiam origo sit marie. Nam cum iustus fuerit ioseph. vtiq; ex tribu sua et ex patria sua accepit vxorem. Itaq; et census tempore. ascēdit ioseph de domo et de patria dauid ut profiteretur cū maria vxore sua. q̄ ex ea domo et ex eadez patria professionem defert. Vtiq; eiusdem tribus et eiusdem patrie se esse designat. Vnde generacionem ioseph explicans subdit. Qui fuit hely. illud autem aduertamus q̄ sanctus matheus iacob qui fuit pater ioseph filium. Nathan esse cōmemorat. Lucas vero ioseph cui desponsata fuit maria. filium hely esse descripsit. Quomō vnus duo patres hely et iacob esse potuerunt. Gregorius. nazian. Dicunt autem quidam q̄ vnica est successio a dauid vsq; ad ioseph. licet diuersis nominibus ab vtroq; euangelista narratur. Sed hoc absurde fatentur. quoniam micium huius generacionis duos fratres obtinuit nathan. s. et salomonem. vnde generacionis diuersimode profugerunt. Eusebius. Ipso enim ergo verborum sentencie intellectum attentius explicemus. Si em̄ approbante mattheo ioseph esse filium iacob. Lucas similiter approbasset ioseph esse filium hely. esset aliqua controuersia. Ceterum cum approbante mattheo lucas plurimū opinionem declararet. non propriam dicens ut putabatur. non arbitror aliquod relinqui dubium. Cū enim essent inter iudeos diuersae opinionēs de xpo et omnes reducerent ipsum ad dauid. propter promissiones ei factas. Plurimi autem assererent xpm a dauid esse futurum. per salomonem et alios reges. Quidam hanc opinionem vitabant. eo q̄ plurima de regibus dicuntur enormia. Et quia de ierichoma iheremias dixit. q̄ non orietur semen ex eo collocandum in sede dauid. quorum opinionem cōmemorat lucas sciens enarrare matheum qualis esset veritas generacionis. Et hoc est prima ratio. Est et alia profundior. Matheus enim cū incipet scribere ante conceptionem marie et carnalem natiuitatem ihesu. opportune velut in hystoria premitit carnalem progemem. vnde et generacionē a superioribus deriuat descendens. Cum enim verbum dei carnem acciperet descendebat. Sed lucas ad factam per lauacrum regeneracionem profilit. et ibi aliam generum successionem exponit. et ab iis ad prima subleuans et pariter. et peccatorum quos narrauit matheus memoriam abdicat. eo q̄ quicumq; in deo renascitur. sit alienus a criminosis parentibus dei filius factus. et eorum qui secundū deum vitam duxerunt honestam. Sic enim abrahe dictum est. tu profisceris ad patres tuos. non quōdam carnales sed in deo patres. propter similitudinem honestatis. igitur ei qui in deo nascit ascribit parentes qui sunt secundum deum p̄ cōpānciā

morum. Augustinus de que no. et ve. testam
ti. Vel aliter matheus a dauid per salomonez descē
dit ad ioseph. Lucas vero ab hely qui tēpore fu
it saluatoris ascendit per traducez nathan filij da
uid et hely et ioseph iunior tribum ostendens vni⁹
generis esse vtrumq; ac per hoc non soluz ioseph
filium esse saluatorem. sed et hely. Ipsa emm raci
one qua ioseph filius dicitur esse saluator. ipsa es
ciam est et hely filius et ceterorum omnium qui de
eadem tribu sunt. Hinc est. quod dicit apostolus.
quorum patres et ex quibus xp̄us secundum car
nem. Augustinus de questionibus euangeli
starum. Vel tres cause occurrunt. quarum aliqua
euangelista secutus sit. aut enim vnus euangelista
patrem eius a quo genitus est nominauit. alē ve
ro vel auum maternum vel aliquē de cognatis ma
ioribus posuit. aut vnus erat ioseph natura⁹ pa
ter et alter eum adoptauit. aut more iudeorum cuz
sine filijs vnus decessisset. eius vxorē propinquus
recipiens filium quem genuit. propinquo mortuo
deputauit. Ambrosius. Tradit enim nathan
qui a salomone genus duxit. Jacob generasse fili
um. et vxore superstitē decessisse. quā postea mel
chi accepit vxorem. ex qua generat⁹ est hely. Rur
sus hely fratre iacob sine liberis decedente. copula
tus est fratri vxori et generauit filium ioseph. q̄
iuxta legem iacob filius dicitur. quoniam semē fra
tris defuncti iuxta legis veteris seriem suscitabat
Beda. Vel aliter iacob fratris hely sine libe
ris defuncti vxorem de mandato legis accipiens ge
nuit ioseph natura quidem germinis filium suum.
secundum vero legis preceptum efficitur filius he
ly. Augustinus de con. no. et ve. testamenti.
probabilis enim intelligimus lucam adoptantis
originem tenuiss. qui noluit ioseph gentem dice
re ab illo cuius filium esse narrauit. Commodius ei
filius dictus est a quo fuerat adoptatus q̄ dicere
tur ab illo genitus. cuius carne nō erat natus. Ma
theus autem dicens abraham genuit ysaac. Ysaac
autem genuit iacob. atq; in hoc verbo quod est ge
nuit. perseverans. donec in vltimo diceret. Jacob
autem genuit ioseph. satis expressit ad eum se pa
trem p̄duxisse originem generanciu; a q̄ ioseph nō
adoptatus sed genitus erat. Quamq; si etiam ge
ntem lucas diceret ioseph ab hely. nec sic nos hoc
verbum perturbare deberet. neq; enim absurde
quisq; dicitur non carne sed caritate genuisse. quē
sibi filium adoptauit. Merito autem lucas adopcō
nis originem suscepit. quia per adopcionem effici
mur filij dei. Per carnalem vero generationem fi
lius dei potius propter nos filius hominis factus
est. Chrysostomus. Quia vero hec pars euan
gelij consistit in serie nominum. nihil preciosū ex
inde acquiri existimant. Ne igitur hoc paciam⁹. ex
periamur etiam hunc passum scrutari. Est enim ex
nudis nominibus copiosum haurire thesaurum qz
plurium rerum indicatiua sunt nomina. nam et diu
nam clemenciam et oblatas a mulieribus gratiarū
actiones sapiunt. Cum enim filios impetrabāt. no
men imponebant a dōno. Glo. Interpretat⁹
igitur hely deus meus vel scandens. Qui fuit ma
thas id est donans peccata. Qui fuit leui id ē ad

ditus. Ambrosius. Pulchre lucas quanto fis
lios iacob non poterat plures comprehendere. ne
extra generationes euagari superflua serie vider
etur. licet in alijs. i. longe posterioribus. Patri
archarum tamen antiqua nomina non pretermit
tenda arbitratus est ioseph. iude symeonis et leui
quatuor enim genera in his cognoscimus fuisse v
tutum. In iudea passionis dominice per figurā mi
sterium prophetatum. In ioseph. precessisse casti
tatis exemplum. In symeone vmdictam pudoris.
in leui officium sacerdotis. Vnde sequitur. Qui fuit
melchi id est rex meus. Qui fuit jane id est dext.
Qui fuit ioseph. i. accrescens. fuit autem alius iste
ioseph. Qui fuit mathathie. i. domus dei vel aliqñ
Qui fuit amos. i. onerās vel oneravit. Qui fuit na
am. i. consolacio vel consolator. Qui fuit hely. i.
adiuuā me. Qui fuit nagge. i. merides vel meridi
anum. Qui fuit naat. i. desiderium. Qui fuit matha
thie ut supra. Qui fuit semei. i. obediens. Qui fuit
ioseph. i. augmentum. Qui fuit iuda. i. confitens.
Qui fuit iohanna. i. dominus vel gracia eius vel
dominus misericors. Qui fuit resa. i. misericors.
Qui fuit zorobabel. i. princeps vel magister baby
lonis. Qui fuit salatiel. i. peticio mea deus. Qui fu
it neri. i. lucerna mea. Qui fuit melchi. i. regnū me
um. Qui fuit addi. i. robustus vel volentus. Qui
fuit cosa. i. dominans. Qui fuit helmadam. quod
est dei mensura. Qui fuit her. quod est vigilans p̄
vigilia vel pelliceus. Qui fuit ihesu quod est sal
uator. Qui fuit elyezer. i. deus meus adiutor. Qui
fuit ioram. i. dominus exultans vel exaltans. Qui
fuit mathat ut supra. Qui fuit leui. ut supra. Qui
fuit symeon. i. audiuit tristitiam vel signum. Qui
fuit iuda ut supra. Qui fuit ioseph ut supra. Qui
fuit jona. i. columba vel dolens. Qui fuit elyachim
quod est dei resurrectō. Qui fuit melcha. i. rex ei⁹
Qui fuit mema. quod est viscera mea. Qui fuit ma
thathia. i. donum. Qui fuit nathan. i. dedit vel dā
tis. Ambrosius. per nathan autem expressam
aduertimus prophete dignitatem ut quia vnus
omnia xp̄us ihesus in singulis quoq; maiorib⁹ ge
nera virtutum diuersa preceperent. Sequit⁹. Qui
fuit dauid. Origeres. Dominus descendens in
mundum assumpsit peccatorum hominum personā
et nasci voluit de stirpe salomonis ut refert mathe
us cuius peccata scripta sunt et ceterorum ex qui
bus multi fecerunt maluz in conspectu dei. Qui ve
ro ascendit et secundo per baptismum ortus eē de
scribitur. ut refert lucas. non p̄ salomonem. sed p̄
nathan nascitur qui arguit patrem super vrie mor
te ortuq; salomonis. Augustinus in libro re
tracta. dicendum autem q; huiusmodi nominis p̄
pheta arguit dauid. ne putetur idem fuisse homo
cum alter fuerit. Gregorius. Nazian. Sed ad
dauid. vltra secunduz vtrumq; euangelistam ē ge
neris processus inuisibilis. Vnde sequitur. Qui
fuit iesse. Glosa. Interpretatur dauid manu
fortis. Jesse incensum. Sequitur. Qui fuit obeth.
quod est seruitus. Qui fuit boos. quod est fortis.
Qui fuit salomon. quod est sensibilis vel pacificus
Qui fuit naason quod est auguri⁹ vel serpentim⁹
Qui fuit ammadab. i. populus voluntarius. Qui

fuit aram. quod est erectus vel excelsus. Qui fuit
estrom. i. sagitta. Qui fuit phares quod est diuisio
Qui fuit iude. i. confitens. Qui fuit iacob. quod est
subplantator. Qui fuit ysaac quod est risus vel gau-
dium. Qui fuit abraham quod est pater multarum
gentium vel videns populum. Chrysostomus
Martheus quidem tanquam qui iudeis scribat. nihil
studuit ulterius scribere. nisi quod ab abraham et da-
uid christus processerat. hoc enim maxime placabat
iudeos. Lucas vero sicut qui omnibus omnium lo-
quebatur ulterius protendit sermonem attingens
usque ad adam. Unde sequitur. Qui fuit thare

Glossa. Quod interpretatur exploratio siue ne-
quicia. Qui fuit nachor. quod est requirit lux. Qui
fuit seruth. quod est corrigia vel comprebendens
lorum vel perfectio. Qui fuit ragan quod est egro-
tus vel pascens. Qui fuit phales. quod est diui-
dens vel diuisum. Qui fuit heber quod est transitus
Qui fuit sale. quod est tollens. Qui fuit chaynan.
quod est lamentatio vel possessio eorum. Be-

da. Nomen et generatio chaynan iuxta hebraicam
veritatem neque in genesi neque in vrbis diebus inuenitur
Sed arpharat selaa vel sale filium nullo interposi-
to genuisse prohibet. Scito ergo lucam hanc generatio-
nem de lxx. mepretu edicione sumpsisse. vbi scrip-
tum est. quod arpharat. c. xxxv. annorum genuit cai-
nan. et ipse caynan cum xxxv. fuerit annorum genuit
sela. Sequitur qui fuit arpharat. Glossa. Quod
est sanans de populacione. qui fuit sem. quod est no-
men vel nominatus. Qui fuit noe quod est requies

Ambrosius. Noe quidem iusti inter dominicas generaciones
omemoracio non debuit pretermitti. ut quod edificato-
rum ecclesie nascebatur. cum sui generis auctorem pre-
misisse videatur. quod etiam in typo ante fundauerat. Qui
fuit lamech. Glossa. quod est humiliatus vel percussus
rem percussus vel humilis. Qui fuit mathusaleus quod
est mortis emissio vel mortuus et interrogatus

Ambrosius. Idem ultra diluuium numerantur anni. ut quod
niam solus est christus vniuersus. cuius vita nullam sentit etatem.
in maioribus quibus suis non sensisse diluuium vide-
retur. Qui fuit enoch. et hoc pietatis domice et diui-
nitatis manifestum indicium est. eo quod nec mortem sen-
serit dominus et ad celum remouerit. cuius generis au-
tor raptus ad celum est. Vnde manifestum est christum po-
tuisse non mori. sed voluisse. ut nobis mors illa pro-
desset. et ille qui dem raptus ne malicia mutaretur cor-
eius. dominus autem quem malicia seculi mutare non pos-
terat. eo vnde venerat. nature sue maiestate reme-
auit. Beda. Pulchre autem a baptisato dei filio
usque ad deum patrem ascendens. lxx. gradus enoch po-
nit. qui dilata morte translatus est in paradysum ut
significet eos qui in gratia adoptiois filiorum ex aequo
et spiritu sancto regnantur. interim post corporis
absolucionem eternam suscipiendos in requie. Septuagenarius enim
propter septimam sabbati. illorum requiem
significat. qui uiuante dei gratia decalogum legis
impleverunt. Glossa. Interpretatur autem enoch de dedica-
cio. Qui fuit iared quod est defendens siue otinens.
Qui fuit malaleel quod est laudatus dei vel laudans
deum. Qui fuit caynan ut supra. Qui fuit enos. i. homo
desperans vel violentus. Qui fuit seth quod est po-
ficio. siue posuit. Ambrosius. Seth posterior filius ar-

denon filius. ut cum due sint populi generaciones signifi-
carent in typo in posteriore potius quam in potestate ge-
neracione christum numerans. Sequitur. Qui fuit adam.

Glossa. Adam est homo vel terrenus vel in dicitur. Qui
fuit dei. Ambrosius. Quid pulchrius potuit uenire.
quam ut sancta generacio a dei filio inciperet et usque ad dei
filium duceretur. creatusque prederet in figura ut na-
tus in veritate sequeretur. ad ymaginem factus propter
apertum quem dei ymago descenderet. Putauit etiam lu-
cas ad deum christi originem referendam. quod verus christi ge-
nerator deus sit. vel in generacione veram patrem. vel
in lauacrum et regnacionem mystici auctoris muneris
Et ideo non a primo generacionem eius cepit describere
re. sed postea quam baptisma eius explicuit. ut a secundam na-
tura et in gratiam dei filium demonstraret. Ad autem
euidencius diuine generacionis indicium. quod quod de gna-
cione dicitur patrem premisit loquentem. Tu es filius
meus dilectus. Augustinus de con. euang. Satis etiam per
monstrauit. non se ideo dixisse ioseph filium hely quod de
illo genitus. sed quod ab illo potius illi fuerit adopta-
tus. cum etiam ipsius adam filium dixit cum sit factus a deo
per gratiam. quam postea peccando amisit tanquam filius
in paradiso constitutus sit. Theo. ideo etiam generacio-
nem finit in deum. ut addiscamus. quod qui in medio sunt
patres christus ad deum eriget. et filios dei faciet. ut
etiam crederetur. christi generacio sine semine fuisse. quod dicitur. Si
non credis quod secundus ad factus sit sine semine. deueni-
as ad primum adam. inuenies eum absque semine factum a
deo. Augustinus de con. euang. Et matheus quidem significat
re voluit dominum descendente ad vitam mortalitatem.
Ideo generaciones ab abraham usque ad christi natiuitatem
descendente commemorauit ab inicio euangelij sui. Lu-
cas autem non ab inicio. sed a baptismo christi generacio-
nes narrat. nec descendente. sed ascendente tanquam sa-
cerdos expiandis peccatis magis assignat. vbi te-
stimonium prohibuit dei. ecce quod tollit peccata mun-
di. Ascendente autem puenit ad deum cui mundati et ex-
piati reconciliantur. Ambrosius. Nec sic euangeliste discre-
pare videantur. qui veterem ordinem sunt secuti. nec mi-
reris si ab abraham plures. sed lucam successores us-
que ad christum sunt pauciores sed matheum. cum per alias per-
sonas generacionem fatearis esse decursam. Potest etiam
fieri ut alij longeua transegerint vitam. alterius ve-
ro generacionis viri in matura etate decesserint. cum vi-
deamus quod plures senes. cum suis nepotibus viuere
alios vero viros statim filijs obire susceptis.

Augustinus de con. euang. Conuenientissime autem lucas bap-
tisato domino generaciones per lxxvii. personas sursum ver-
sus numerat nam et ascendens ad deum. cui per peccato-
rum obliuione reconciliantur expressus est et per bap-
tismum fit homini omnium remissio peccatorum. quod illo
numero significat. nam vnde ceteris septem. septua-
ginta. et septem sunt. In denario autem perfectio beati-
tudinis est. quod transgressio denarii designat pec-
catum per superbiam plus a iquid haberi cupientis.
Sed autem septies propterea ducitur. ut motu hominis fa-
cta significetur illa transgressio. Ternario enim nume-
ro in corpore pars hominis significatur. quaternario
vero corpus. motus autem in numeris non exprimi-
tur cum dicimus vnum duo tria sed cum dicimus se-
mel bis ter. Vnde per septies. xii. significatur motu
hominis facta transgressio.

CAPITVLVM •III•

Iesus autē plenus spū
ritu sancto regressus
est a iordane. et age-
batur in desertum in
spū. xl. diebus et temp-
tabatur a diabolo et
nichil manducauit in
illis diebus. Et consu-
matis ill' esurijt. Dix-
it autem illi diabolus
Si filius dei es. dic la-
pidi huic vt panis fi-
at. et respōdit ad illū
ihus. scriptū est. Non
in solo pane viuit hō
sed in omni verbo dei.

Theophilus. Post
baptismū xp̄us temp-
tatur in uis nobis q̄
post q̄ erimus bap-
tizi temptationes im-
minent nobis. Vnde
dicitur. Iesus autē
plenus spū sancto re-
gressus est a iordane

Ciril. Dudum dixit
deus nō permanebit
spūs meus in homin-
bus istis eo q̄ sūt ca-
ro. Vbi vero regene-
ratione per aquas et
spiritū ditati sumus.
facti sumus diuine na-
ture participes. Per
spūs autē participa-
tionem primogenit⁹
aut i multis fratribz
primus recepit spūm

qui et spiritus datus est vt etiam ad nos per ip̄m
perueniat gracia spirit⁹ sancti. Orige. Quando
igitur legis ihesim plenu spiritu sancto. et in ac-
tibus scribitur de apostolis q̄ repleti fuerint spū
sancto. vide ne equales putes esse ap̄los saluatori
Quomodo enim si uolueris dicere. Hec uasa plena
sunt uino uel oleo. non statim dices q̄ equali men-
sura sunt plena. sic et ihesus et paulus pleni erant
spū sancto. sed uas pauli multomin⁹ erat q̄ ihesū
et tamē erat sedum mensurā suā utrunq̄ repletū.
accepto itaqz a saluatore pleno spū sancto bap-
tismo qui sup eum in specie columbe de celis uenerat
ducebat a spiritu quia quot quot spū dei ducuntur.
hij filij dei sunt iste autē supra oēs pp̄ie filius dei
erat. Beda. Ite cui autē ueniret in dubiū a quo
spiritu ductū siue expulsū. alij euangeliste dicerēt
in deserto. cōsulte lucas demū intulit. Et agebat
in desertum spiritu. xl. diebus. ne quid contra eum
ualluisse spūs putaret immundus. qui plenus spū
sancto quecūqz uolebat agebat. Grego. Si uero
nos arbitrio pp̄io nostrā uitam disponimus. quoz
modo ip̄e traheret inuit⁹. q̄ ergo dicit agebatur
spiritu. hui⁹i habet intellectum spōte spiritalem
duxit conuersationē. vt locū exhiberet temptanti

Basilus. Non enim uerbo puocans inimicū sed
ope uisitans querit desertū. delectat em̄ diabol⁹
in deserto. non patit esse in urbibus. tristat ip̄m
cōcordia ciuū. Ambro. Agebat igit in desertū
ofilio vt diabolū puocaret. Nam nisi ille certasset
non michi iste uicisset. misterio. vt illū adam de exi-
lio liberaret. qui de paradiso in desertū eiect⁹ est
exemplo. vt ostēderet nobis diabolū ad meliora
tendentibz inuidere et tūc magis esse cauedum. ne
misterij gracia deserat mentis infirmitas. Vnde se-
quitur. Et temptabat a diabolo. Ciril. Ecce fac-
tus est in athletis iulens agones deus in hijs qui
coronat sanctorū uertices. Grego. iij. moralium
uostis tamē noster mentē mediatoris dei et homi-

temptaciōe quassare nō ualuit. Sic em̄ dignatus
est temptaciōes exterius suscipere. vt tñ eius mens
interius diuinitati mberēs inconcussa pmaneret.

Orige. Temptat autē ihesus a diabolo. xl. diebz
et que fuerint temptamēta nescim⁹. que ideo for-
tan p̄termilla sunt. qz maiora erant. q̄ vt litteris
crederent. Basi. Vel dominus p quadragenā in
temptatus mansit. Nouerat em̄ diabolus q̄ ieiuna-
bat. et nō famelicebat. et ideo non audebat accedē
Vnde sequit. Et nichil manducauit in illis diebus
Ieiunauit siquidem ostendēs. q̄ illi qui se uult ad
pugnās temptationū accingere sobrietas est ne-
cessaria. Ambro. Tria igit sunt que ad usū p̄fi-
ciunt salutis humane. sacramentū. desertū. ieiunū
Nemo nisi qui legitime certauerit coronat. Nemo
autem ad certamen uirtutis admittitur. nisi prius
ab omnibz ablutus maculis delictoz. gracia cele-
stis munere ascret. Grego. Quadraginta siqui-
dem diebus ieiunauit nichil manducās. erat emm
deus. nos aut ieiunū possibilitati pporcionamus.
licet zelus aliquibus p̄gredi huadeat ultra posse.

Basi. Sed tamē non sic utendū est carne. vt per
egestatē alimti naturalis uigor eius soluat. neqz
vt ad uultimū torporē intellectus uigeat p dis-
solucionis excessuz. Vnde dñs noster semel hoc pe-
git. Sed per totū assequens temp⁹ ordine debito
gubernauit corp⁹. et similiter moyses et helias.

Chris. Valde autē prudenter factū est. q̄ in ieu-
nando eorum nō excessit numerū. ne scz putaretur
apparenter uenisse non aut recepisse ueram carnē
aut p̄ter humanā esse naturā. Ambro. Quadra-
ginta aut diez. mysticum numerū. recognoscis. tot
enim diebus aquas abissi effusas esse mememisti. et
tot ieiunio diez. sanctificatio refusa celi serenioris
ostendit clemenciā. tot ieiunio diez. moyses p̄cep-
tionē legis emeruit. tot annos in heremo cōstituti
patres panē angeloz. consecuti sunt. Aug⁹. de
con. euan. Numerus aut iste laboriosi hui⁹ tempis
sacramentū quo sub disciplina regis xp̄i aduersus
diabolū dimicamus. Hic em̄ numerus tpalem uitā
significat. tempa em̄ annoz. quadripartitis uicibus
currūt. Quadraginta autē quater habent decem.
Porro ipsa decē ab vno usqz ad quatuor. p̄gredi-
ente numero assumant. Quod declarat q̄. xl. dierū
ieiunū hoc est humiliacionē anime assecrauit et lex
et p̄phete p moysen et heliā. et euāgelium p ip̄us
domini ieiunū. Basi. Verū qz non esurire supra
hominē est. assumpsit dñs passionē famis indicans
eam non esse peccatū. et ascessit. cum uoluit nature
humane que sua sūt pati et agere. Vnde sequitur
et consumatis illis esurijt. non coactus ad necessi-
tatem que p̄est nature. sed quasi puocans diabolū
ad duellū. Senciens em̄ diabolus qz ubi fames. ibi
imbecilitas. aggredit ad temptandū et q̄si temp-
tationum excogitator. famem xp̄o patienti. huade-
bat lapidibus appetitū sedare. Vnde sequit. Dixit
autē illi diabol⁹. si filius dei es. dic lapidi huic vt
panis fiat. Amb. Tria p̄cipue docemur tela esse
diaboli quibus ad conuertendā mentē homis con-
sueuit armari. Gula. uul. iactantia. Tercium
ambiciōis. Inde ergo cepit. unde iam uicit scilicet
adam. Discamus igit cauere gulā. cauere luxuriam

qz telū est diaboli. Sz qd sibi vult tal' fmo si fili9
 dei es. n̄ qz coguerat di filiū esse vēturū s̄ venisse
 p hāc ifirmitatē corp̄is n̄ putābat. Aliud explo
 rantis. aliud tēptantis. iō p̄fiteē se credē. a hōi
 conat' illudē. Orige. Rogato aut' patre a filio
 panē nec dāte lapidē; p pane iste q̄li aduersari9
 et fallax p pane dat lapidē. Basi. Suadebat q̄
 dēz lapidib9 appetitū sedare. s̄ ē pmutare deside
 riū ab alimēto naturali ad exūtiāz p̄ter nāzaz.
 Orige. Puto eē qz vsqz hodie lapidē diaboli9 ostē
 dit. a hō: rēē singulos ad loquendū. dic vt lapis
 iste panis fiat. Si videris hēticos dogmatuz suo
 rū mendatiū p pane comedē. scito lapidē eoz. eē
 sermonē quē mōstrat ei diaboli9. Basilius. Dis
 sipator aut' temptat om̄i x̄ps. nō repellit a nā a
 famē. Vñ sequit'. Et r̄ndit ad illū ihs. scriptū est
 qz nō in solo pane vuit homo. s̄ in omi verbo dei.

Theophi. Quasi dicēt. nō solis panib9 hūiaz
 na nāta sustentat. ymo sufficit verbū dei ad nutri
 endū vniuersā nāzaz humanā. Taliter pastus est
 israhelitic9 p̄lus colligēs ānis. xl. manna a gau
 dens vlatihū p̄da. Duimo osilio helias coniuuas
 habuit coruos. Heliseus herbis agrētib9 socios
 nutrit. Ciril. Vel alit'. Terrenis cibis terre
 nū nostz alitur corp9. anima hō rōnalis duimo
 verbo vigoraē ad bonā hūitudinē spūs. nō em̄ na
 turā incorporeā corp9 alit'. Grego. Vñ nō ali
 tur virt9 pane. nec p carnes bñ se habet aīa a p̄i
 guescit. alij s epulis vita sublimis educatur a cre
 scit. nutrimentū boni castitas panis. sapiētia pul
 mentū. iusticia pot9. impassibilis stat9 delectacō
 bñ sapere. Ambro. Vides igit' quo gñe vtaē
 ar moz. quo hominē a spiritalis nequicie incurso
 ne defendat aduersū incitāmētā gula. s̄ō em̄ q̄si
 de9 vtitur potestate qd em̄ michi p̄derat Sz q̄si
 hō cōmuni sibi accepit auxilio vt duimo pabulo
 lectōnis intent9 famē corp̄is negligat. alimentū
 verbi acquirat. nō em̄ potest q̄ verbū sequit'. pa
 nem desiderare terrenū. humanis em̄ diuina p̄sta
 re nō dubiū est. simul cū dicit. s̄ō in solo pane vi
 uit homo. ostēdit hominē esse temptatū hoc est su
 scepcionē nostram. non suam diuinitatem.

Et duxit illū diaboli9
 in montes altissimū et
 ostendit ei oīa regna
 orbis terre in mom̄to
 tp̄is. et ait illi. Tibi
 dabo potestatē hanc
 vniuersaz et gloriā il
 loz qz michi tradita
 sūt. a cui volo do illa
 Tu ergo si adoraue
 ris corā me. erūt tibi
 oīa subdita. et r̄ndēs
 ih̄x9 dixit illi. scriptū
 ē. dñm deū tuū adora
 bis. a illi soli seruiēs.

Theophilus. Pri
 mo inimicus x̄pm de
 gula tēptauerat. sic
 et adam. Deinde de cu
 piditate siue auaricia
 in hoc qz ostēdit ei oīa
 regna mūdi. Vñ seqz
 tur. Et duxit illū dia
 boli9 et ostēdit ei om̄ia
 regna orbis terre in
 mom̄to tp̄is. Gre
 go. in hoc. Quid mirū
 si se p̄misit ab illo in
 montē duci. q̄ se ptu
 lit etiā a mēbris ip̄si
 us crucifigi. Theo
 phi. Sz q̄siter osten
 dit ei om̄ia regna or
 bis t̄re. Quidā dicūt
 qz mēte hoc ei ostēdit.

ego aut' dico qz sensibilē a in fantasia apparē fēē

Tytus. Vel descripsit orbē verbo a velut qn̄
 dam domū intentōm ei9 maifestat vt existimabat

Ambro. Bene aut' in momēto tp̄is secularia et
 terrena mōstrant. nō em̄ tam aspectus celeritas
 indicat. qm̄ caduce fragilitas ptātis exp̄m̄t. In
 momēto em̄ cūcta illa p̄tereūt. et sepe honoz secu
 li abijt anteqm̄ venerit. Seq̄tur. Et ait illi. Tibi
 dabo p̄tatem hāc vniuersā a gloriāz illoz. quia
 michi tradita sūt. et cui volo do illa. Grecus
 In vtroqz mentiebat. neqz em̄ habebat. nec offer
 re poterat. quo carēbat. nulliqem obtinet p̄tātē
 sed ad pugnā est aduersari9 dēlicus. Ambro.
 Alibi em̄ legis. qz om̄is potestas a deo est. itaqz
 a deo est potestātū ordmacō. a malo ambicō po
 testatis nec est p̄tās mala. s̄ is qui male vtiē pote
 state. Quid ḡ bonū est vti potestate. studere ho
 nozi. bonū. h̄ deferat nō eripiat. Distingue tñ s̄
 ip̄sū bonū. alius em̄ bonus i seculo. alius perfecte
 virtutis vsus. Bonū est em̄ deū querē. a cognos
 scende diuinitatis studiū nullis occupat om̄b9 im
 pediri. Quod si is q̄ deū querit. p̄t fragilitatem
 carnis a mētis angustias sepe temptat. q̄ntomas
 gis q̄ seculū querit obnoxius est. Docem̄ ergo am
 bicōnē despiciere. eo qz diabolice subiecit potesta
 ti. Tytus. Habet aut' forens̄ gracia domesticū
 piculū. et vt domineē alijs. p̄us seruit. curuat ad
 obsequiū. vt honore donec. a dū vult esse sublimi
 or. simulata humilitate fit vilior. Vñ subdit. Tu
 ergo si adoraueris corā me. erūt tibi om̄ia subdita

Ciril. Quomō tu cuius sors est inextinguibilis
 flāma. q̄lit oim̄ dño que sua sūt. sp̄ōdes. putasti
 cultorē habere cui9 metu tremūt vniuersa. Ori
 genes. Vel alit' totū. duo reges certatim regna
 re festinant. peccati rex peccatorib9 diabolus. et
 iusticie rex iustis x̄ps. sciensqz diabolus ad hoc ve
 nisse x̄pm. vt regnū eius tollerēt. ostēdit ei om̄ia
 regna mūdi. s̄ō quidem regnū p̄faz medoz. sed
 regnū suū. quō regnaret in mūdo. quō scz alij re
 gnenē a fornicacōe. alij ab auaricia. Et ostēdit ei
 in puncto tp̄is. hoc est in p̄nti tempoz. cur su. qz
 ad opacōnem eternitatis. p̄ucti obtinet instat.
 s̄eqz em̄ necessariū habebat saluator. vt ei diuici9
 hui9 seculi negocia mōstrarent. s̄ statim vt aciez
 luminū suoz ad d̄emplanduz vertit. a p̄cta rez
 gnantia et eos q̄ regnarent a vicijs asperit. dicit
 ergo ad eū. Venisti vt aduers9 me de impio dimi
 ces. adora me a accipe regnū qd teneo. Vera dñs
 vult quidē regnare. a q̄si iusticia vt absqz pecca
 to regnet. vult gētes sibi esse subiectas. vt serui
 ant veritati. nec sic vult regnare cetis. vt ip̄e re
 gnet ab alio. Vñ sequit'. Et respondens ih̄sus et
 dixit illi. scriptū est. dñm deū tuū adora bis. a illi
 soli seruiēs. Beda. dicēs diabolus saluatori si p̄
 cidens adoraueris me. ecōtrario audit. qz ip̄e ma
 gister adora: are euz debeat q̄si dñm et deum suum.

Ciril. Qualit' aut' si secunduz hēticos filius est
 creatura. adorator. qd crimē inferreē aduersus
 eos. q̄ suierūt creature a nō creatori. si filiū secū
 dū eos creaturā existentē colim9 tanq̄m deum.

Origenes. Vel aliter hoc inquit om̄s p̄pterea
 michi volo esse subiectos. vt dñm deū adorent. a

euang. Totū autem hoc similiter mathe⁹ narrat. q̄ nō eodem ordme. vnde incertū est q̄d prius factū sit. vtz regna terre p̄us demonstrata sint ei. et poſtea in pinnā templi leuatus sit. an hoc p̄us et illū poſtea. nichil t̄m ad rem dū omnia facta eſſe maiſe ſtuz ſit. Maxim⁹. Ob hoc aut euāgelizaz. hāc iſte. illā vero ille p̄mittit. qz manis gloria et aua- ricia adinuicē ſeſe gignūt. Orige. Jobānes aut qz a deo exordiu fecerat dicens. In p̄ncipio erat verbū. temptatōnem dñi non deſcrip̄it. qz deus temptari nō poteſt de quo ei erat ſermo. qz vero in mathe⁹ euangeliō et in luca generacō hominis ſcribit̄. et in marco. homo aut eſt. qz temptat̄. jō mathe⁹ lucas et marc⁹ tēptacōz dñi deſcrip̄erūt

Et reſreſſus eſt ihs in virtute ſpūs in gali- leaz. et fama exiit p̄ vniuerſaz regionem de illo. et ipſe docebat in ſinagogis illoz et magnificabat̄ ab oibz. et venit nazareth vbi erat nutrit⁹. et in- trauiſit ſecundū ſue- tudinē ſuā die ſabba- ti in ſinagogā. et ſur- rexit legere. et tradi- tus eſt ei liber yſa. et vt reuoluit libz inue- nit locū vbi ſcriptuz erat. ſpūs dñi ſup me. pp̄t quod vniat me. euangeliizare paupi- bus miſit me. ſanare o- tritos corde. et predi- care captiuis remiſſi- onē. et viſum cecis. di- mittē otractos. in re- miſſionē. p̄dicare an- nū dñi acceptū et diē retributōis. Et cū pli- cuiſſet libz. reddidit miſtro et ſedit. et oim i ſinagoga oculi erāt intendētes in eū. Ce- pit aut dicē ad illos qz hodie impleta eſt ſcriptura hec in auri- bus veſtris.

Orige. Quia dñs temptatores vicerat virtus ei addita eſt. q̄ntū ſc̄z ad maiſta- tōnem. Vñ dicit̄. Et reſreſſus eſt ihs in virtute ſpūs in gali- leam. Beda. Virtu- tem ſpūs ſigna mira- culoz dicit̄. Ciril. Agebat aut miracula non ab extrinſeco et q̄ſi acquiſitaz habēs ſpūs ſancti graciā ſic alij ſancti. h̄ poci⁹ cū eſſet naturalis filius dei et oſoꝝ oim que ſūt patris. tanq̄m p̄- pria virtute et opas- tione vtiē ea que eſt ſpūs ſancti. Decebat aut ex tūc eū notum fieri. et humanacōis fulgere miſterium a- pud eos qui erant ſ- ſanguine iſrael. Jō ſe- quit̄. Et fama exiit p̄ vniuerſā regionē de illo. Beda. Et quia ſapientia p̄tinet ad doctrinaz. virtus ve- ro referē ad opera. vtraqz hic oūgunt̄. Vñ ſequit̄. Et ipſe do- cebat in ſinagogis e- oꝝ. Sinagoga gre- ce latine dicit̄ oꝝre- gacō. quo nomine nō ſolū turbarū conuen- tum. ſed et domuz in qua ad audiēdū ver- bum dei oueniebant̄. in dei appellare ſole- bant ſicut nos eccle- ſias et loca et choros ſ- deliū vocamus. ve- rum differt inter ſi- nagegā q̄ oꝝregas

et eccleſiam que ſuocacō interpretat̄. qz ſc̄z q̄ pecora et queqz res oꝝgregari in vñū poſſunt. con- uocari nō poſſunt. niſi rōne vt entia. j̄deo noue ḡ- cie pp̄m q̄ſi maiore dignitate p̄ditum. recti⁹ eccle- ſiam q̄m ſinagogā nommare apl̄icis doctrinis vi- ſum eſt. Merito aut et magnificatus a p̄ſentibz as- ſeuerat̄ p̄cedentibz factoz d̄ctoꝝ ve iudicijs. cū ſequit̄. Et magnificabat̄ ab oibz. Orige. Ca- ue aut ne beatos t̄m illos iudices. et te arbitris puatum eſſe x̄pi doctrina. quia nūc etiam in toto orbe docet p̄ organa ſua. et nūc magis glorificat̄ ab oibz q̄m illo tpe quo t̄m in vna p̄untia co- gnoſcebat̄. Ciril. Largitur aut ſui noticiā illis inter quos educatus eſt ſc̄dm carnem. Vnde ſequi- tur. Et venit nazareth vbi erat nutrit⁹. Theo- philus. Vt et nos doceat prius pp̄rios beneficiare et docere. deinde et ad reliquos amicitiaz ſpargē Beda. Cōſuebant aut die ſabbati in ſinagogis vt feriatis mūdi negocijs ad medicāda legis mo- nita quieto corde reſiderent. Vnde ſequit̄. Et in- trauiſit ſc̄dm ſuuetudinē ſuam die ſabbati in ſina- gogam. Ambro. Ita aut dñs ad omnia ſe curua- uit obſequia. at ne lectoris q̄dem aſpernaret̄ offi- ciū. Vnde ſequit̄. Et ſurrexit legē. et traditus eſt illi liber yſa. Accepit quidē libz vt oſtēderet ſe ipſū eſſe qui locutus eſt in p̄phetis. et remoueret ſacrilegia p̄ditorum. qui aliu deum dicūt vetiſteſ- tamenti aliu noui. vel qui micū x̄pi dicunt eſſe ſ- virgine. Quomō em cepit ex virgine. q̄ ante x̄gi- nem loquebat̄. Orige. Non aut fortuitu reuol- uit libz. et caput de ſe vaticinās repit lectōnes. ſed hoc p̄uidētie dei fuit. Vnde ſequit̄. Et vt re- uoluit libz inuenit locū vbi ſcriptū erat. ſp̄rit⁹ dñi ſup me. X̄ps em eſt q̄ ita ommemorat. Atha- naſius. Explicans em nobis cauſam facte in mūdo reuelatōnis. et ſue humanacōnis hoc dicit. ſic em filius cū ſit ſpūs dator. non recusat fateri tanq̄m homo qz in ſp̄ritu dei eicit demonia. ita nō recu- ſat dicere. ſpūs dñi ſup me. p̄ eo qz fact⁹ eſt hō. Ciril. Similit̄ aut fatemur eū vñdum fuiſſe in q̄ntum carnem ſuſcepit. Vñ ſequit̄. Propter qd vniat me. non em vngitur diuina natura. ſed qd nobis cognatū exiſtit. ſic etiā et qd dicit ſe miſſuz imputandū eſt humanitati. nā ſequit̄. Euangeli- zare paupibz miſit me. Ambro. Vides emitatez coeternā atqz p̄fectaz. ipſū loquiē ſcriptura iſm deū hominēqz in vtero p̄fectū. loquiē et patrem et ſp̄ritūſanctū qui coopator oſtēdiē q̄m corpali ſpecie ſicut columba deſcendit in x̄pm. Orige. Paupes aut nacōnes dicit̄. iſti aut erāt paupes nichil oim poſſidentes. non deū. non legem. non p̄phetas. non iuſticiam reliquaſqz h̄tutes. Am- bro. Vel vniuerſaliſ virgī oleo ſpiritali et h̄tu- re celeſti. vt paup̄tatem oꝝdicōis humane. i h̄ ſau- ro reſurrectōnis rigaret eterno. Beda. Mitit̄ etiā euāgelizare paupibz dicens. Beati paupes qz veſt̄ eſt regnū celoꝝ. Ciril. Forſitan enim paupibz ſpū in his oſtendit exhibitū liberale do- num int̄ et omnia dona que p̄ x̄pm obtinent̄. Seq̄- tur. ſanare oꝝtritos corde. vocat contritos corde debiles fragilem mentē habentes. et reſistere ne- queunt es inſultibus paſſionū. quibus remedium

sanitatis p̄mittit. **Basi.** Vel contritos corde venit sanare id est remediū dare habentibz cor o tritū a sathana p̄ peccatū eo q̄ p̄ ceteris peccat cor humanū p̄sternit. **Beda.** Vel qz scriptum est. Cor contritum et humiliatū deus non spernit. ideo missum se dicit ad sanandū contritos corde. sc̄ cū illud p̄s. Qui sanat contritos corde. Sequitur. Et p̄dicare captiuis remissionē. **Cris.** Captiuitatis vocabulū multiplex est. Est em̄ captiuitatō bona. sicut paulus dicit. Captiuitates omnes intellectū ad obedientiam xp̄i. Est et praua et sensibilis q̄ est a corporalibz hostibz. sed deterior est intelligibilis. de qua hic dicit. fungit̄ ei peccatus pessima tyrannide. precipiēs mala et obedientes ofundens. ab hoc intelligibili carcere nos xp̄us eripuit. **Theophi.** Possunt aut̄ et hoc de mortuis intelligi. qui captiui existētes. soluti sunt ab inferni dño p̄ xp̄i resurrectionem. Sequit̄. Et visum cecis. **Ciril.** Profluentes em̄ a diabolo tenebras in corda humana. Xps̄ q̄ si sol iusticie remouit. faciens homines filios nō noctis et tenebrarū sed lucis et diei. Qui em̄ aliqui errabant p̄ceperūt iustorū semitas. Sequit̄. Dimittere ofractus i remissionē. **Orige.** Quid em̄ ita fractū atqz collisum fuerat vt homo. qui a ih̄u dimissus est. et sanatus. **Beda.** Vel dimittere ofractus in remissionem. est eos qui legis pōdere importabili fuerant depressi releuare. **Orige.** Ista aut̄ omnia p̄ dicta sūt. vt post visionem ex cecitate. post libertatem ex vinculis. post sanitatem a diuersis vultneribz veniam⁹ ad annū dñi acceptū. Vñ sequit̄. **Predicare annū dñi acceptū.** Aut̄ aut̄ qdam uis simplicem intelligentiaz anno vno euāgelii saluatoris in iudea predicasse. et hoc est qd̄ dicitur predicare annū dñi acceptū. Vel annus dñi acceptus est totū tempus ecclesie. quod dum versat̄ in cor. p̄ p̄grinat̄ a dño. **Beda.** Neqz em̄ solus ille annus quo dñs predicabat fuit acceptabilis. sed etiā iste quo predicat apl̄s dicens. Ecce nūc tēp⁹ acceptabile. Post annū sane dñi subdit. Et diē retribucōnis sc̄z extreme. qm̄ reddet unicuiqz sc̄dm̄ opus suū. **Ambro.** Vel diem hūc annū dñi acceptū dicit p̄petuis diffusum tempibz. qui redire in orbem laboris nesciat. et inuatiōne fructus hominibz et quietis indulgeat. Sequitur. Et cū pli cuisset libz reddidit mistro et sedit. **Beda.** Librum audientibz illis qui aderāt. legit. sed lectus mistro reddidit. qz dñs esset in mūdo. palam locutus est docens in sinagogis et templo. sed ad celestia reuersus his qui ab imicō viderāt. et mistri smonis fuerant. euāgelizandi officiu⁹ tradidit. **Stans legit.** qz nobis scripturas que d̄ ipso erāt apperuit. qz in carne dignatus est opari. h̄ reddito libro residet. qz se sup̄ne quietis solio restituit. **Stare em̄ opantis est.** sedere aut̄ quiescētis vel iudicantis. sic et predicatōr. verbi surgat. legat id est opet̄. et predicet. et residet id est premia quietis expectet. **Reuolutū aut̄ libz legit.** qz ecclesiam missō spū omnē veritatē docuit. p̄licatum mistro reddidit. qz nō omnia omnibus dicenda. h̄ p̄ captu audientū omittit doctori dispēlandū verbum. Sequit̄. Et oim̄ in sinagoga oculi erant in-

tendentes in eū. **Orige.** Et nūc etiā si volumus oculi nostri possunt intendere saluatores. Cū em̄ principale cordis tui direxeris ad sapiētiam. veritatem deiqz vniuersitū contemplantum. oculi tui intuent̄ ih̄esū. **Ciril.** Tūc aut̄ oim̄ oculos auertebat ad se. qd̄ amoto stupentiu⁹ qualis litteras nouit quas non didicit. h̄ qm̄ mos erat iudeis. p̄mulgatas de xp̄o p̄phetias dicere ofumari. vel in quibusdam eoz p̄positis. vel in aliquibz factis p̄phetis dñs hoc predicauit. Vñ sequit̄. **Cepit aut̄ dicere ad illos.** qz hodie impleta est hec scriptura in auribz vestris. **Beda.** Quia sc̄z sicut illa scriptura predixerat et magna faciebat. et maiora dom⁹ euāgelizabat.

Et oim̄ testimoniū illi dabāt. et mirabantur in verbis gracie que p̄cedebāt de ore ip̄s⁹. et dicebāt. Nōne h̄ est filius ioseph et ait illis vt̄iqz dicitis mihi hāc similitudine⁹. **Medice cura te ipsum.** Quāta audiui⁹ in capharnaū. fac et h̄ in patria tua. ait aut̄. **Amē dico vobis.** qz p̄pheta nemo accept⁹ est in patria sua. In veritate dico vobis. multe vidue erāt i dieb⁹ helie in israel qm̄ clausus est celū ānis trib⁹ et mensibz sex. cū facta eēt fames i oi terra. et ad nullā eaz missus ē helias nisi in sarepta⁹ sidonie ad mulierē viduā. Et multi leprosi erāt in israel sub heliseo p̄pheta. et nemo eoz mūdatus est nisi naaman sirus.

sustinuerūt. sed itez se succendebāt. inuidia. Vñ sequit̄. Et ait illis. vt̄iqz dicitis michi hanc similitudinem. **Medice cura te ipsum.** Quāta audiui⁹ in capharnaū. fac et hic in patria tua. **Ciril.** Cōmune quidem p̄uerbiū apud hebreos ad imperiū excogitatū. Clamabāt ei aliq̄ ostra medicos

Cris. Cū venisset in nazareth dñs a miraculis abstinet ne pro uocaret eos ad maiorem luorem. **Pretendit aut̄ eis doctrinaz non min⁹ admirandaz miraculis.** Erat enim quedam diuina gr̄cia ineffabilis in dictis saluatoris. scurrēns aimas p̄mulcens auditoz. **Vnde dicitur.** Et omnes testimoniū illi dabant et mirabantur in verbis gracie que p̄cedebāt de ore ip̄s⁹. **Beda.** Testimoniū illi dabant attestando illū vere esse vt̄ dixerat. de q̄ p̄pheta cecinerat.

Cris. Sed stulti admirantes smonis virtutem p̄cipendūt ip̄sū ab eo qui putabatur pater. Vñ sequitur. Et dicebāt. Nonne hic ē fili⁹ ioseph.

Ciril. Sed qd̄ impedit vt̄ venerabilis et admirabilis sit si filius esset. vt̄ putabatur ioseph. s̄one vides diuina mira. Sathanam iam p̄straf. nōnullos ab his eḡtudimibz liberatos.

Cris. Post multū em̄ tempus et signorum ostensione⁹ p̄fectus ē ad eos. nec eū

infirmos. Medice sana teipm. Glosa. Quasi dice-
rent. qui in capharnaü ptes te curasse auduim⁹
cura etiam teipm. id est fac similiter in tua ciuita-
te vbi acceptus es et nutritus. Aug⁹. de q̄sti-
euan. Cū aut iam magna ab illo facta fuisse cōme-
morant. que se nondū narrasse scit. quid euidēt⁹
qm hoc eū scienter p̄occupasse narzandū. Neq; ei
tm̄ ab eius baptifino p̄gressus est vt oblitus pu-
tef nondū se aliquid omemorasse de his que in ca-
pharnaü gesta fuerant. Ambro. p̄d̄ ociose autē
saluator se excusat q; nulla in patria sua miracula
virtutis opatus sit. ne fortassis aliq; visioez pa-
trie nobis esse debere putaret affectū. nam seq̄tur
Ait aut. Amen dico vobis q; p̄pheta nemo accep-
tus est in patria sua. Ciril. Quasi dicat. Vultis
multa p̄digia inter vos a me fieri penes quos sū
nutritus. sed non latet me quedā omunis q; mltis
accidit passio. Contempnūtur em̄ q̄dāmodo sp̄ ec̄
optima queq; q̄ non raro e ontingūt alicui s; sup-
petūt ad velle. Et sic etiā o ttingit in hominibus.
familiaris em̄ q; semp̄ p̄est o est. debita reueren-
tia priuat a notis eius. Beda. Prop̄hetam autē
dici in scripturis xpm̄ et moyses testis est. qui di-
cit. Prop̄hetam vobis fusc itabit deus de fratib⁹
vestris. Ambro. Hoc aut exemplo declarat q;
frustra opez misericordie celestis expectes. si alie-
ne fructibus virtutis inuideas. Aspernator enim
deus iudeoz est. et ab his qui diuina bñficia in a-
lijs persecūtur. miracula sue potestatis auertit
Dominice q̄ppe carnis actus diuinitatis exemplū
est. et inuisibilia nobis eius p ea q; sūt visibilia de-
monstrant. Videte igit quid mali inuidia afferat
indigna p̄pter inuidiā patria iudicat. i qua cuius
opetur que digna sūt. in qua dei filius naceretur
Orige. q̄ntū ad luce historiā ptinet. ne duz in
capharnaü fecisse aliq; signum describit. p̄ā an-
teqm̄ veniret in capharnaü in nazareth dixisse le-
gitur. Quicūq; auduim⁹ facta in capharnaum.
Vnde puto in p̄nti sermone aliq; latitare miste-
rij. et nazareth esse typum iudeoz. capharnaum
typum gentiū. Erat em̄ temp⁹ q̄ dicitur ē po-
pul⁹ israel. que ostendisti vnuerso orbi. ostende
et nobis. p̄dica sermonem tuū p̄lo tuo israel. vt
saltem cū subintrauerit plenitudo gentium tunc
omnis israel saluus fiat. Quāobrem videf michi
ouem̄ter respōdiffe saluat or. p̄mo p̄pheta ac-
ceptus est in patria sua. plus iuxta sacramentum
qm̄ iuxta litteraz. licet et jeremias in anathoth
patria sua non fuerit acceptus. et reliqui p̄phete
sed magis videf michi intelligi vt dicam⁹ patri-
am oim̄ p̄phetaz fuisse p̄l m̄ circūcisionis. Et na-
tiones q̄dem fusc epūt vaticinium xpī ihu. magis
habentes moysen et p̄phetas de xpo predicantes
qm̄ illi qui ex his non fusc epūt ihesū. Ambro.
Pene aut apto spat om̄s exemplo. arrogātia ci-
uū retundit inuidoz. dñicūq; factū scripturis
docef veterib; ouem̄re. Nam sequit. In veritate
dico vobis. multe vidue erāt in israel in dieb; he-
lie. non q; helie dies fuerūt. sed in quib; helias o-
peratus est. Cris. Ipse quidem terrestris an-
gelus. celestis homo. qui nec tectum nec mensam
nec amictum habebat vt multi. Clauem celozum

gerit in lingua. Et hoc ē q; sequit. Quanto claus-
sum est celum annis trib; et mensib; sex. Postqm̄
aut celum serauit. terz amq; reddidit sterilem. res-
gnabat fames et o sumpta sunt corpora. Vñ seq̄-
tur. Cū facta esset fames in terra. Basilius. Vt
em̄ asperit ex saturitate non modicū generari ob-
p̄rium. p̄ famem illis ieiunū attulit. quo culpaz
eoz. que in immensum crescebat cohibuit. Corui
aut facti sunt iusto cibi ministri. qui consueuerūt
aliorum pabula vsurpare. Cris. Sed quomam
ericatus est fluius ex quo pocula iusto dabant.
Vade inquit deus in sareptam sidonie illic māda-
to mulieri vidue vt pascat te. Vnde et hic sequit
Et ad nullam earum missus est helias nisi in sarep-
ta sidonie ad mulierem viduam. q; ex quadam dei
dispensatōne factum est. fecit enim deus eum per
longum iter pergere vsq; in sidonem. vt visa mū-
di peste. poscat a domino pluias. Multi autem
tunc temporis opulenti erant. sed nullus tale ali-
quid fecit vt vidua. reuerentiā em̄ mulieris ad p̄-
phetam. non p̄diorum sed voluntatis fiebant di-
uicie. Ambro. Mistice autem dicit in diebus he-
lie. quia dies faciebat illis qui in eius opibus luz-
cem videbant gracie spiritualis. Et ideo apiebat
celum videntibus diuina misteria. Claudebat. q̄
fames erat. quia nulla erat cognoscende diuinita-
tis vbertas. In vidua autem illa ad quam helias
directus est. typus ecclesie p̄missus est. Ori-
ge. Occupante em̄ fame p̄l m̄ israel scilic; audien-
di sermonem dei. venit p̄pheta ad viduam. de qua
dicitur. Multi filij deser te magis qm̄ eius q; h; vi-
rum. et cū venisset panem illius et alimenta mul-
tiplicat. Beda. Sidonia autem vena cō mutilis
Sarepta incendiū vel angustia panis interpretat.
Quibus omnibus gentilitas exprimit. que mutili
venacōni dedita. id est lucris et negocijs seculi
uiens. incendium carnalium cupiditatum. p̄isq;
spiritualis angustias paciebatur. donec helias. i.
p̄pheticus sermo cessante scripturarum intelligē-
tia. p̄ p̄fidia iudeoz venit ad ecclesiam. vt recep-
tus pasceret et reficeret corda credentiū. Ba-
si. Quelibet etiam anima viduata et priuata vir-
tute. et diuina noticia. postq; diuinum verbū re-
cipit p̄pria delicta cognoscens. docetur nutrire
verbum virtutum pambus. et irrigare fonte ver-
te doctrinam veritatis. Orige. Sed et aliud ad
eundem sensum ptinens loquitur. cum subdit. Et
multi leprosi erant in israel sub helisco p̄pheta. et
nemo eorum mundatus est nisi naaman hrus. Qui
vtiq; non erat ex israel. Ambro. Mistice autem
p̄lus ecclesiam contingit vt sequatur p̄lus ille
ex aliem gens congregatus. ante leprosus p̄us.
qm̄ mistico baptizaretur in flumine id est post sa-
cramenta baptismatis. maculis corporis et men-
tis ablutis imaculata virgo cepit esse sine ruga.
Beda. Naaman em̄ qui decorus interpretatur. po-
pulum significat nacōnum. qui septies lauari ius-
betur. quia illud baptisma saluat q; septiformis
spiritus regenerat. Caro eius post lauacru; sicut
pueri apparet. quia mater gracia omnes in vnam
parit infantiam. Vel quia xpo conformatur. de q;
dicitur. puer natus est nobis.

Et repleti sunt omēs in sinagoga ira s̄ audientes. Et surrexerunt. et eiecerūt illuz extra ciuitatez. et duxerunt illum vsq; ad sup̄ciliū montis. sup̄ quem ciuitas illoz erat edificata. vt precipitarent eum. Ipse autem transiens per medium illozum ibat

Grecus. Quia prauā eorum intencōnē redarguerat. ideo indignantur. Et hoc est qd̄ dicitur. Et repleti sunt omnes in sinagoga ira. p̄ eo etiā qd̄ dixerat. hodie cōpleta est hęc p̄phetia arbitrati sūt q̄ se ipsum oparet p̄phetis et ideo indignantur et fugāt eum extra ciuitatez. Vñ sequit̄ Et surrexerūt et eiecerūt illū extra ciuitatem. Ambrosi⁹.

Securū si p̄diderūt salutem. qui eiecerūt de suis fimbis saluatorem. Dñs aut̄ qui docuerat ap̄ os exemplo sui omnibz omnia fieri. nec volentes repudiat. nec inuitos alligat. nec eicientibz reluctatur. nec rogantibz desist. non mediocriter aut̄ inuidia p̄ditur. q̄ caritatis oblita iacerba odia causas amoris inflectit. Cum em̄ ipse dñs per p̄ os beneficia diffunderet. illi iniurias irrogabāt. Vñ sequitur. Et duxerūt illum vsq; ad sup̄ciliū montis. sup̄ quem ciuitas illoz erat edificata. vt precipitarent eū. Beda. Peiores sūt iudei discipuli diabolo magistro. Ille vero ait. Mitte te deorūz isti facto mittere conant̄. sed illoz mente mutata subito vel obstupefacta descendit. q; adhuc illis penitentie locum reseruat. Vñ sequit̄. Ipse autē transiens p̄ mediū illoz ibat. Cris. In quo et que sunt humanitatis et q̄ sunt diuinitatis ostendit. Stare em̄ in medio insidiantū et non apprehēdi diuinitatis eminentiam ostendebat. discēdē h̄o discipulacōnis approbat misterū. Ambro. Si mul̄ intellige non ex necessitate fuisse. s̄ volūtariā am corpis passionez. et em̄ qñ vult capere. qñ vult labi. nam quēadmodū a paucis teneri potuit. q̄ a p̄lo non tenet. sed vult sacrilegiū esse multo rum. vt a paucis quidem affligeret. sed pro toto orbe moreret. Numetiā malebat iudeos adhuc sanare qm̄ p̄dere. vt efficaci furoris exitu desinerēt velle qd̄ implere non possent. Beda. s̄ōdū etiā venerat boza passionis que in pasceue pasce futura extiterat. necdū locū passionis adierat. qui nō in nazareth. sed hierosolimis hostiaz sanguine figurabatur. nec hoc genus mortis elegerat. qui crucifigendum se a seculo preconabatur.

Et descēdit i capharnaum ciuitatem galilee. ibiq; docebat illos sabbatis. Et stupebant in doctrina eius. quia in potestate erat sermo ipius. Et in sinagoga erat hō habens demoniū imū

Ambro. s̄ō indignatione comotus dñs nec scelere offensus iudeam deseruit. qñ etiā inemor iniurie memor clemētie. nūc docendo. nūc sanando infide plebis corda demulcet. Vñ dicitur. Et descendit i capharnaum ciuitatem galilee ibiq; docebat

dū. et exclamauit voce magna dicēs. sine quid nobis et tibi iesu nazarene venisti p̄dere nos. Scio em̄ te quia sis sanctus dei. Et increpauit illū dicens. Obmutescet̄ et exi ab illo. et cū percussisset illum demoniuz in mediū exiit ab illo nichilq; illi nocuit. et factus est pauor i omnibus. Et colloquebantur adinuicem dicentes. Quod est hoc verbū. quia in potestate et virtute imperat imundis spiritibz et exeunt. et diuulgabāt fama de illo i omnem locum regionis.

illos sabbatis. Ciril. Quāuis em̄ sciret q̄ inobediētes essent et duri cordis. tamen visitat illos. sicut bonus medicus illos qui vltima laborant egritudine temptat sanare. docebat aut̄ in sinagogis confidenter secūduz illis p̄sa. nequaquā occulte locutus sum. nec i obscuro loco terre. In sabbato quoq; discipulabat cum eis qz vacabant. Mirati sūt ergo de doctrine virtute i potestatis magnitudine. Vñ sequitur. Et stupebant in doctrina eius quia in potestate erat. Vmo ipius. id est non blāsus sed impio sus ad salutem. Iudei autē putabant esse cristuz sicut aliquem sanctorum aut p̄phetarū. Vt aut̄ maiorem de eo opinionem accipi

ant transcendit mensuram p̄phetiam. non em̄ dicebat. hęc dicit dñs. vt p̄phete osauerant dicē. sed sicut dñs legis que sunt supra legem p̄ferat. bat transferens litteram ad veritatem. et figuras ad spiritualement̄ intelligentiam. Beda. Sermo etiā doctoris in potestate fit. cū ea que docet operat̄. Qui em̄ facto destruit qd̄ p̄dicat ostēditur.

Ciril. Opportune aut̄ dogmatibz plez. qz ardua miscet opa. quos em̄ non disponit ratio ad cognoscendū. hos instigat signoz ostensio. Vnde sequitur. Et in sinagoga erat homo habens demonium imundum. Ambro. Sabbato medicine diuine opera cepta significat. vt inde noua creatura ceperit. vnde vetus creatura ante desinit. ne sub lege esse dei filiū sed supra legem in ipso principio designaret. Bene etiā sabbato cepit. vt ipius se ostenderet creatorem. qz opa opibz interserit. et ipse quitur opus. qd̄ ipse ante iam cepat. vt si totum faber renouare disponat. non a fundamentis sed a culmibz incipit soluere vetustatem. ita ibi prius manū admouet vbi ante desiderat. Deinde a minoribus incipit. vt ad maiora pueniat. liberare a demone etiam homines sed in verbo dei p̄nt. resurrexerunt mortuis impare diuine soli⁹ ē potestatis. Ciril. Calūniabant aut̄ iudei gloriam xp̄i dicentes. hic n̄ eicit demones nisi i beelzebub principe demonioz. ad qd̄ remouendū cū representarent demones inuictē potestati eius. nec tollerarent congressum deitatis. se uam vocem emittēbāt. Vnde et hic sequit̄. Exclamauit voce magna dicēs. sine. qd̄ nobis et tibi iesu nazarene. veisti

ptere nos. Beda. Quali diceret paululum a me
 verando quiesce. cui nulla est societas cum nostra
 raude. Ambro. nec quenquam mouere debet q
 ihu nazareni nome in hoc libro diabolus dixisse p
 mus inducitur. nec em ab eo xps nomen accepit.
 qd de celo angelus ad virginem detulit. Est hui
 impudētie diabolus. vt inter homines aliquid p
 mus v fur pet. et ad homines quasi nouū deferat.
 quo terro: em sue potestatis incuciat. Vñ sequit
 Scio em te quia sis sanctus dei. Athana. nō
 dicebat eum sanctum dei quasi alijs sanctis simili
 sed quasi eo singulariter sancto existente cuz arti
 culi adiectōne. ipse est ei naturaliter sanctus cui
 pticipatōne omnes alij sancti vocant. neq; tamen
 hoc dicebat quasi eum veraciter nosset. sed se cog
 noscere fingebat. Ciril. Putauerūt em demo
 nes q p huius laudem facerent ipsū inanis glorie
 amatozem. vt abstineret ab eoz strarierate. vt
 pote p gracia gratiam recōpensans. Cris. Vo
 luit etiam demon pturbare ordinem rez. et aplō
 rum rapere dignitatē. et surgere mltis vt ei obe
 diant. Athana. Quāuis igitur vera fateretur.
 opescebat tñ eius sermonem ne simul cū veritate
 etiam suā iniquitatē pmulget. vt nos etiā assue
 faciat ne curamus de talibz. etiā vera loqui vide
 ant. nefas est em vt cū assit nobis scriptura diuina
 instruamur a diabolo. Vnde sequit. Et increpa
 uit illuz dicens. obmutescē et exi ab illo. Beda.
 Diuina aut pmissione liberandus a demone homo
 proicit in mediū. vt virtus patefacta saluatoris.
 ples ad viam salutis inuitet. Vñ sequit. Et cum
 picisset illum demoniū in mediū exiit ab illo. ni
 chilq; illi nocuit. videt aut repugnare qd hic di
 citur marco. qui ait. et discerpens eū spūs imūdz
 et exclamās voce magna exiit ab eo. nisi itelliga
 mus hoc dixisse marcum discerpens eū qd h lucas
 dicit. Et cū picisset illum i mediū. vt q sequit
 ait. nichilq; illi nocuit intelligat. quia itacō illa
 mēbroz atq; veracō non eum debilitauit. sicut so
 lent exire demonia etiam qbusdam mēbris ampu
 tatis et euulsis. vnde merito p tam integra resti
 tutōne sanitatis mirantur. Nam sequit. Et factus
 est pauor in omnibus. et colloq;bant admuicem di
 centes. Quid est hoc verbū q in potestate et virtu
 te impat imundis spiritibz. et creūt. Theoph.
 Quali dicant. quale est pceptū hoc qd pcepit. exi
 ab eo. et exiit. Beda. Expellere quidem demonia
 et homines sancti. sed in verbo dei possunt. Ipsi
 aut dei verbū ppta potestate virtutes operat.
 Ambro. Mistic aut qui in sinagoga spiritū hab
 lebat imundum. plus est iudeoz qui inmodatus
 diaboli laqueis. simulatam corpis mūdiciam inte
 rioris mentis sordibz inquinabat. et bñ spiritum
 imundum habebat. qz spiritū sanctū amiserat. in
 troierat em diabolus vñ xps exierat. Theoph.
 Sciendū est etiam q multi nūc demonia habent.
 scz qui demonioz desideria implēt. vt furiosi ha
 bent demoniū ire. et sic de ceteris. sed dñs in sina
 gogam venit cū mens homis fuerit ogregata. et
 tūc dicit demoni inhabitati. obmutescē. et stat im
 eiciens eum in mediū. egredit ab eo. non em decz
 hominē semp iracundū esse. bestiale nāq; hoc est.

nec semp absq; ira. Insensibile nāq; est hoc. si me
 diū iter ābulare oportet. et iraz dē mala habē et
 sic picit hō. cum imundus spūs ab eo egreditur.

**Surgens aut de fina
 goga. introiuit in do
 mum simonis. socrus
 autez simonis teneba
 tur magnis febribus
 et rogauerūt illum p
 ea. Et stans sup illam
 impauit febrī et dimi
 sit illam. et otinuo sur
 gens misstrabat illis**

Ambro. Postqm lu
 cas virum a spū neq;
 cie liberatū ante pre
 misit. substituit feie
 sanitatem. vtz q; ei
 serum dñs curatur
 aduenerat et por sa
 nari sbuit. qui prior
 creatus est. Vñ dici
 tur. Surgens aut
 de sinagoga int roiz
 uit i domum simonis

Crisostomus. Ma
 nebat em apud disci
 pulos honozās ipos

et ob hoc aimosiores reddens. Ciril. Aspice aut
 quomō manet penes vizz mopem xps. qui spōta
 neam paupertatem p nobis passus est. vt discam
 cum paupibus ouersari. nec spernere depllos et
 paupes. Sequit. Socrus aut simonis tenebatur
 magnis febrībz et rogauerūt illū p ea. Viro
 sup matf. Modo saluator rogat modo vltro cu
 r: et egrotos. ostendens se ostra peccatoz quoq;
 passiones et pcibz semp annuere fidelū. et ea que
 ipsi mime in se intelligūt vel intelligēda dare v
 non intellecta dimittere. sedm illud. Delicta quis
 intelligit. ab occultis meis mūda me dñe. Cris.
 Quid aut matheus hic reticuit non differt. illud em
 est breuitatis. hoc aut exquisite interptacōnis.
 Sequit. Et stans sup illam impauit febrī et dimi
 sit illam. Basi. In quo lucas figurauit smonez
 tanqm d pcepto aimali sensibili facto. sic dicēs
 febrī impatum. et q febris non omisit impantis o
 peratōnem. Vnde sequit. Et otinuo surgens mis
 strabat illis. Cris. Quia em morbus curabilis
 erat p modū medendi potestatem suā declarauit
 faciens qd mime ars medicine facere potuisset.
 Post febris em sedacōnem multo tpe patientes
 egent. vt pristine restituant sanitati. tuc autez si
 mul omnia facta sūt. Ambro. Si aut altiori cōsi
 lio ista ppendam. animi debemus intelligere et
 corpis sanitatem. vt pus aim⁹ qui serpentis labo
 rabat insidns absolutus sit. Demq; non prius eua
 esurijt q serpentis eam verfucia temptauit. et iō
 aduersus ipsum auctorem peccati prius debuit me
 dicina salutis opari. fortassis etiam in typo mul
 eris illius. varijs criminum febrībz caro nostra
 languescēbat. nec minor em febrez amoris esse di
 xerim qm calozis. Beda. Si em virum a demo
 nio liberatum moraliter animū ab imunda cogita
 tione purgatum significare dixerimus. consequē
 ter femina febrībz tenta. sed ad impiū dñi cura
 ta. carnem ostendit a concupiscētie sue feruore
 per continentie pcepta frenatam. Ciril. Et
 nos ergo suscipiamus ihsim. Cum enim visitaue
 rit nos. et portamus eum in mente et corde. tunc
 enormium voluptatum estum extinguet. et inco
 lumes faciet vt ministremus ei. hoc est ei benepla
 cita peragamus.

Cuz aut sol occidisset omnes qui habebat in firmos varijs languoribus. ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens curabat omnes. Exiebant autem demonia a multis clamantia et dicentia. quia tu es filius dei. Et increpans non sinebat ea loqui. quia sciebant eum esse christum.

quod putabant non licere sanare in sabbato. Ipse autem sanabat eos. Unde sequitur. At ille singulis manus imponens curabat omnes. Ciril. Quamuis autem ut deus potuisset omnes verbo pellere morbos tamen tangit eos. ostendens propriam carnem efficacem ad prestanda remedia. nam caro dei erat. Sicut ei ignis appositus vasi eneo impunit ei proprie caliditatis effectum. sic omnipotens dei verbum cum uniuersum sibi veraciter assumptum templum ex virgine amatum et intellectum princeps sue potestatis eius effectum miseruit. Tangat igitur et nos. primo potius nos illum tangamus. quatinus et nos ab animarum infirmitatibus liberet. nec non a demonum impugnatione et superbia. Sequitur ei. Exiebant autem demonia a multis clamantia et dicentia. quia tu es filius dei. Beda. Demonia filium dei confitentur. et sicut postea dicent sciebant ipsum esse christum. quia cum ieiunio fatigatum eum diabolus videret. vix hominem intellexit. sed quia temptando non prevaluit. vix filius dei esset dubitabat. Sic autem per signorum potentiam vel intellexit vel potius suspicatus est esse filium dei. Non igitur ideo iudeis eum crucifigere persuasit quia christum siue dei filium non esse putauit. sed quia se morte illius non vidit esse damnandum. De hoc enim misterio a seculis abscondito. dicit apostolus quod nemo principum huius seculi cognouit. si enim cognouissent nunquam dominum glorie crucifixissent. Criso. In hoc autem quod sequitur et increpans. non sinebat ea loqui. percipere christi humilitatem. Non sinebat ut demones inuidiam manifestarent. Non enim oportebat eos subripere officii apostolici gloriam. nec decebat christi misterium lingua feda publicari. Theophi. Quia non est speciosa laus in ore peccatoris. vel quia nolebat inuidiam accendere iudeorum. ex hoc quod ab omnibus laudaretur. Beda. Ipsi autem apostoli precipiuntur reticere de illo. ne diuina maiestate predicata. passionis dispensatio differret.

Facta autem die egressus ibat in desertum locum et turbe require

Theophi. Confiderandum est turbe desiderium. nam cum sol occidisset adducunt ad eum infirmos. non a tempore impediti. Unde dicitur. Cum autem sol occidisset. omnes qui habebant infirmos varijs languoribus ducebant illos ad eum.

Origenes. Ideo quidem circa solis occasum. id est elapsa die illos educebant. quia verecundabatur. vel timebant phariseos. vel quia de die itentum erant circa alia. vult

Criso. Postquam satis utilitatis populo per miracula est collatum oportebat eum ab eis maiora namque putantur miracula post absentiam expectantis. dum

bant eum. et venerunt usque ad ipsum et detinebant illum ne discederet ab eis. Quibus ille ait. Quia et alijs ciuitatibus oportet me euangelizare regnum dei quia ideo missus sum et erat predicans in sinagogis galilee.

gabane. populi vero eloquia audientes acq̄scebant et seq̄bantur. Unde sequitur. Et turbe req̄rebant eum et venerunt usque ad ipsum et detinebant illum ne discederet ab eis. non quidem aliquod prematum aut scribarum sed quoscumque malicie fucus non demigrauerat et illesam habebat conscientiam. Grecus. Sed autem marcus dicit apostolos peruenisse ad eum dicentes. quod omnes querunt te. Lucas vero dicit populos peruenisse. non discrepant ab invicem. Applicuerant enim ad ipsum populi. apostolorum sequentes vestigia. Dominus autem gaudebat detentus. sed mandabat ut eum dimitterent. ut etiam alij participes foret eius doctrinae. quod si tempore sue presentie non multum duraturo. Unde sequitur. quibus ait. Quia et alijs ciuitatibus oportet me euangelizare regnum dei. quia ideo missus sum. Marcus dicit ad hoc veni. ostendens diuinitatis eius celsitudinem et voluntariam eximiam rationem. Lucas vero dicit. ad hoc missus sum id est incarnacionis ostendens. necnon beneplacitum patris missionem appellans. et ille quidem simpliciter dicit ut predicet. iste vero regnum dei adiungit quod est ipse christus. Criso. Simul etiam considera quod poterat in eodem loco manendo omnes attrahere ad se. non tamen hoc fecit. probans nobis exemplum ut pambulemus et requiramus perites sicut pastor ouem perditam et medicus accedit ad infirmum. Vna enim anima recuperata poterit aliquis mille delicta abolere. Unde et hic sequitur. Et erat predicans in sinagogis galilee. frequenter quidem sinagogas docens illos quod non esset seductor. nam si iugiter inhabitata coleret et diffamarent eum velut latitantem. Beda. Si autem occasus solis mystice mors domini exprimitur. die redeunte resurrectionis illius indicat. cuius manifesta luce a credentium turbis requiritur. Et in gentium deserto inuentus. ne abeat detinetur. maxime cum hoc contigerit prima sabbati quo resurrectio celebrata est.

CAPITVLVM .V

Factus est autem cum turbe irruerent in eum ut audiret verbum dei et ipse

ipsa magis exclamant et vice vocis fruuntur. Unde dicitur facta est die egressus ibat in desertum locum. Grecus. Abijt etiam in desertum ut marcus dicit et orabat. non quod ipse oracione indigeret. sed ut nobis bone operationis fieri forma. Criso. Pharisei quidem ipsis per dignis predicantibus potentiam christi scandalizabant.

Ambro. Vbi dominus impertuit multis varia genera sanitatum. nec tempore nec loco capit a studio sanandi turba cohiberi. vespere incubuit. sequentibus stagnum et turbe urgebant. Unde dicitur. factum est autem cum turbe irruerent in

Stabat secus stagnū genazareth. et vidit duas naues stātes se c9 stagnum. piscatores autē descenderant et lauabant retia. Ascendens autē in vnā nauim que erat simonis rogauit euz a terra reducere pusillum et sedens docebat de nauicula turbas.

tes. dicit em̄ vt audirent verbū dei. et ipse stabat secus stagnū genazareth. Beda. Stagnū genazareth idem dicit esse q̄ mare galilee vel mare tiberiadis. Sed mare galilee ab adiacente p̄uincia dicitur. mare autē tiberiadis a p̄ria ciuitate. Porro genazareth a lacu ip̄si9 natura. qua crispātib9 aquis de seip̄o sibi exercitare aura phibet. greco vocabulo quasi generās sibi autā dicit. neq̄ em̄ in stagni mor em̄ stermit aqua. sed frequentib9 auris spirantib9 agitā. hausto dulcis et ad potandum abilis. Sed hebreē lingue consuetudine om̄is aquar9 gregacō siue dulcis siue salse mare nuncupat. Theophi. fugit autē dñs gloriā q̄nto magis ipsa eum sequebat. et ideo a turbis se separans ascendit in nauem. Et vidit duas naues stantes secus stagnum. piscatores autē descenderāt. et lauabant retia. Cris. Nō signū erat vacacōnis. Scdm̄ vero matheū inuenit eos reficientes retia. tantus em̄ erat paupertatis excessus vt laniata repararet. noua nequeutes habere. Volens autē diligenter gregare spectaculū. vt nemo remaneret post tergū. sed omnes facie ad faciem cernerent. ascendit in nauim. Vnde dicit. Ascendēs autez in vnā nauim que erat simonis. rogauit eū a terra reducere pusillum. Theophi. Vide autē xp̄i mā suetudmē. quō rogat petrum. et petri obediētā quomō in om̄ib9 fuit obediens. Cris. Postq̄m vero multa pegerat miracula. itez doctrinā pponit. et existens in mari piscatur existēs in terra. vnde sequit. Et sedens docebat turbas de nauicula. Greg. nazianzen9. Cunctis odescendens vt a p̄fundis extrahat piscem hōiem scz natantē i mobilib9 rebus et a maris hui9 vite p̄cellis. Beda. Mistice autē due naues circūcisionē et p̄pucuz figurant. quas videt dñs. qz i vtroq̄ p̄lo nouit qui sūt eius. et ad future vite tranquillitatez quasi ad littus videndo hoc est misericordie visitādo p̄uehit. Piscatores sūt ecclesie doctores. qui nos p̄ ethe fidei op̄prehendunt. et quasi littori sic terre viuentiū aduehūt. Sed hec retia modo laxantur i capturā. modo lota plicant. qz non omne temp9 est abile doctrine. s; nūc exercenda est lingua doctoris. et nūc summet cura gerenda. nauis simonis est ecclesia primitiua de qua paul9 dicit. Qui opatus est petro in ap̄latum circūcisionis. bene vnā

eum. Cris. Erant em̄ ei conneri diligentes eū et mirantes. tener e cupientes. Quid em̄ discessisset dū hūdi miracula faciebat. qui voluisset solam p̄spicere faciē et os talia loquēs ne qz em̄ in ager do miracula soluz admirabiliis erat sed et vis9 eius abundabat plurima gracia. Vnde et loquentē euz audiūt in silencio. seriem loqucōnis non irūpēs

dicta qz multitudine credentiū erat cor vnū et aīa vnā. Aug9. de osensu euā. De qua docebat turbas. quia de autoritate ecclesie docet gentes. q̄ autē dñs ascendens in nauim rogat eum a terra reducere pusillum. significat tempore vt endū verbo ad turbas. vt nec terrena eis p̄cipianē. nec a terrenis in p̄funda sacramentoz recedat. Vel p̄us in proximis regionib9 gentib9 p̄dicanduz. vt qd̄ postea dicit. duc in altum. ad remotiores gentes postea predicandum p̄cipiat. Cris.

Vt autē cessauit loqui dixit ad simonez. duc in altum et relaxate retia vestra in capturam. Et respondēs simon dixit illi. Preceptor p̄ totaz noctē laborantes nichil cepimus. In verbo autē tuo laxabo rete. et cū hoc fecisset conclusērūt pisciū multitudinem copiosam. Numpebat autem rete eorum. et annuerūt socijs qui erant in alia nauī vt venirent et adiuuarent eos. et venerunt. et impleuerunt ambas nauiculas ita vt pene mergerētur

Postq̄m sufficienter p̄plm̄ docuerat. egreditur itez ad magnificentias p̄pas et p̄ piscatoria magisteria piscatē discipulos. Vñ sequit. Vt autē cessauit loqui. dixit ad simonem. Duc in altum et laxate retia v̄ra in capturam. Cris. Condescendēs enim homib9 sicut magos p̄ fidus vocauit. sic et piscatores p̄ piscatoriam artez. Theo. Petrus autē non distulit. Vnde sequitur Et respondēs simon dixit illi. Preceptor p̄ totam noctem laborantes nichil cepim9 non autē addidit. nō te audiam. nec secundis laborib9 me exponam. Sed magis subdidit. in verbo autez tuo laxabo rete. qz vero turbam de nauicula dñs destruxerat

non sine mercede nauicule dñm dereliquit. dupliciter bñficians ip̄sū. qz p̄mo dedit ei multitudinem pisciū. et demde discipulū ip̄sū fecit. Vñ sequit. Et cū hoc fecisset. conclusērūt pisciū multitudinem copiosam. Tot autē pisces cepit. vt non posset eos foras educere. s; a socijs auxiliū peteret. Vnde sequit. Numpebat autē rete eoz et annuerūt socijs qui erant in alia nauī vt veniret et adiuuaret eos. Per nutū ipsos vocant. qz ex stupore p̄pter capturaz pisciū loqui non poterāt. Et sequitur de eoz auxiliū cū dicit. Et venerūt et impleuerūt ambas nauiculas. ita vt pene mergerent. Augustin9 de osensu euā. Iohānes quidē videtur simile miraculū dicere. sed illud lōge aliud est. qd̄ factū est post resurrexōnez dñi ad mare tiberiadis. ibi em̄ non solum ip̄sū tempus valde diuersū est. sed etiā res ipsa p̄lmū distat. Nam retia illic in dexteraz p̄tem missa. centū quinquagintatres pisces ceperūt. magnos quidē. s; p̄tinuit ad euangelistam dicere. qz cū tam magni essent. retia non sunt disrupta. respicientē scz ad hoc factū qd̄ lucas commemorat. vbi p̄e multitudine pisciū reti

reuebantur. Ambrosius. Mistic autem nauis petri secundum matheum fluctuat. secundum lucam repletur piscibus ut et principia ecclesie fluctuantis. et posteriora eruberantis agnoscas. Non turbatur ista que petrum habet. Turbatur illa que iudam habet. in vtraque petrus. sed qui suis meritis firmus est. turbatur alienis. Caueamus igitur peccatorem ne per vnum plurimi fluctuemus. Illic turbaco vbi modica fides. hic securitas vbi perfecta dilectio. Denique et si alijs imperatur. ut laxent retia sua. soli tamen petro dicitur. duc i altum hoc est i profundum disputacionum. Quid est tam altum quam scire dei filium. Que sint autem apolorum que laxari iubentur retia. nisi verborum complexiones. et quasi quidam oracionis sinus et disputacionum recessus. qui eos quos ceperint. non amittant. Et bene apostolica instrumeta piscandi retia sunt. que non captos perimunt. sed reseruant. et fluctuantes de infimis ad superna transducunt. Dicit autem preceptor per tota noctem laborantes nihil cepimus. quia non hoc humane facundie opus. sed superne vocacionis est munus. Qui autem nihil ante ceperant magnam in verbo domini concludunt piscium multitudinem.

Ciril. hoc autem fuit figura futuri. non incassum laborabunt euangelice doctrine retia tendentes. sed greges gentium aggregabunt. Aug. de con. euan. Ad autem retia rumpebantur piscium copia et nauicula implete sunt ita ut pene mergerentur. significat hominum carnalium multitudinem tantam futuram in ecclesia. ut etiam distruptione pacis per hereses et scismata scinderentur.

Beda. Rumpitur autem retia. sed non labitur piscis. quia suos dominus inter persecutionum scandala seruat. Ambrosius. Alia autem nauis est iudea. ex qua iohannes et iacobus eliguntur. Vbi igitur de sinagoga ad nauim petri. hoc est ad ecclesiam conuenerunt ut impleant ambas nauiculas. Omnes enim in nomine ihesu genuflectunt. siue iudeus siue grecus. Beda. Vel alia nauis est ecclesia gentium. Que et ipsa vna nauicula non sufficienter piscibus impletur electis. Quia nouit dominus qui sunt eius et apud ipsam certus est suorum numerus electorum. dumque tot in iudea credituros non inuenit. quot ad fidem vitasque predestinatos nouit eternam. quasi alterius nauis receptacula piscibus querens suis. corda que gentium fidei gracia replet. et bene rupto retia socii nauis aduocatur. Quando autem iudas proditor. Simon magus. Ananias. et saphira. et multi discipulorum abierunt retro. ac deinde barnabas et paulus a gentium apostolatu segregati.

Ambrosius. Possimus tamen et aliam ecclesiam intelligere nauim alterius. Ab vna enim plures ecclesie deriuantur. Ciril. Inuit autem socijs ut auxiliarentur eis. Multi enim sequuntur apolorum labores. et prius illi qui euangeliorum ediderunt scripturas. post quos alij presides et apolorum pastores. et in deitatis doctrina periti. Beda. harum autem impleto nauim in fines seculi crescit sed que implete merguntur. hoc est in submersione premuntur. non enim sunt submersi sed periculi-

tate. Apostolus exponit. In nouissimis diebus erunt tempora periculosa et erunt homines seipos amantes etc. Nam mergi naues est homines in seculo ex quo electi per fidem fuerant morum prauitate relabi.

Ambrosius.

Quod eius videret simon petrus proci dit ad genua ihesu dicens Exi a me quia homo peccator sum dñe. Stupor em circū dederat eum. et oēs qui cū illo erant in captura pisciū quā ceperant. filii ter autem iacobus et iohannem filios zebedei qui erāt socij simonis. Et ait ad simonē ihesus. noli timere ex hoc iam homines eris capiens et subductis ad tertiam nauibus relictis omibus sequuti sunt eum.

Admirabatur petrus dona diuina. et quous plus metuerat presu mebat minus. Vnde dicitur. Quod cum videret simon petrus. proci dit ad genua ihesu dicens. Exi a me quia homo peccator sum domine. Ciril. Reducens enim ad scientiam patrata delicta. tremet et trepidat et velut imundum mundum non credit se posse suscipere. ac ceperat enim a lege distinguendum esse inter maculatum et sanctum. Grego. misenus. Cum enim mandasset dem ergo retia tota copia piscium capta est. quous ipse maris dominus et terre voluerat.

Vox enim verbi spiritus est

vox virtutis. cuius precepto in origine mundi lux et cetera creature prodibant. in his admira te petrus. Vnde sequitur. Stupor enim circū dederat eum et omnes qui cum illo erant in captura piscium quam ceperant. similiter autem iacobum et iohannem filios zebedei. qui erant socij simonis. Aug. de con. euan. Andream non nominat. qui tamen intelligitur in ea naui fuisse vni mathei et marci narracionem. Et ait ad simonem ihesus. noli timere. Ambrosius. Dic et tu. Exi a me dñe. quia peccator sum. ut respondeat deus. soli timere indulgenti domino peccatum fatere. Vides que bonus dominus. qui tantum tribuit homibus. ut uiuificandi habeant potestatem. vnde sequit. Ex hoc iam homines eris capiens. Beda. hoc ad ipsum petrum specialiter pertinet. Exponit enim ei dñs quid hec captura piscium significet. que scilicet ipse sicut nunc per retia pisces. sic aliqui per verba sit capturus homines. totusque facti huius ordo quid in ecclesia. cuius ipse typus tenet. quotidie gerat ostendit. Ciril. Considera autem eorum fidem et obedientiam. habentes enim opus pre manibus appetibilis piscacionis cum audissent mandantem. non distulerunt. sed relictis omibus sequebantur. Talem enim obedientiam requirit a nobis christus. ut eam non pertermittamus. etiam si aliquid valde necessarium videatur. Vnde et sequitur. Et subductis ad tertiam nauibus. relictis omnibus sequuti sunt eum. Aug. de con. euan. Matheus et marcus breuiter hoc perstringunt. quemadmodum gestum sit. quod lucas hic

aptius explicavit hoc tñ videt distare q̄ tñ pe-
tro a dño dictū commemorat. ex s̄ iaz hoies eris ca-
piēs. q̄ illi ā bobz fratribz dictū eē narrauerūt
S̄ potuit utiqz p̄ s̄ petro dici. cū s̄ capta ingē-
ti multitudie piscū miraret. q̄ s̄ inuauit ambobz
postea q̄ illi duo omeōrauerūt. vel intelligendū
est s̄ p̄mo fuisse factū. q̄ lucas omeōrat. nec tūc
eos a dño vocatos. s̄ tñ fuisse p̄dictū petro. q̄
hoies esset capturus. n̄ aut q̄ nunqm̄ pisces esset
captur⁹. vñ dat̄ loc⁹ intelligē eos ad capturā pi-
scū remeasse. vt postea fieret q̄ mathe⁹ a mar-
cus narrat. Tūc n̄ subductis ad terrā nauibz tan-
q̄ cura redeūdi. s̄ ita eū sequuti sūt tāq̄ vocātes
aut iubentē. s̄ si s̄m̄ jobānē iuxta iordanē sequuti
sūt eū petr⁹ et andreas. quō ab alijs euāgelistis
s̄. q̄ eos in galilea piscātes iuenit. et ad discipu-
latū vocauit. n̄ qz̄ intelligēdū est n̄ sic eos vidisse
dñm̄ iux̄ iordanē vt ei isepabiliē colerēt. s̄ tñ
agnouisse q̄s ellz. eūqz miratos ad p̄pa remeasse
Ambro. Mistice aut̄ q̄s petr⁹ i verbo capit in s̄
lo credidit. negat suā p̄dā. negat suū mun⁹. Exi
inqt̄ a me dñe. soli timē a tu q̄ tua sūt dño defer-
re. qz̄ q̄ s̄ta nobis ille accessit. Aug⁹. de q̄sti.
euā. Vel aliē ex p̄sona ecclesie carnalibus hoibus
plene petr⁹ dic. Exi a me qz̄ hō p̄cor sū. tanqm̄
ecclesia turb carnalū iplera et eozz moribz pene
submersa. regnū spiritualū in q̄bus marie p̄sona
x̄pi eminet. a se q̄dāmō repellit. n̄ eū hōc voce
lingue dicūt hoies bonis m̄stris s̄. vt eos a se re-
pellāt. s̄ voce mozz. et actiū suadent a se recedi-
ne p̄ bonos mergant. et eo vehemētius q̄ s̄ferūt
eis honore vt hōrificentiaz eozz significauerit. pe-
trus cadēs ad pedes domi. mores aut̄ i eo q̄ dixit
Exi a me Beda. Cōfortat aut̄ dñs timorē carna-
liz ne q̄s vel de sue oſcia culpe tremens. vel de
alioz innocentia stupēs scitatis iter formidet ag-
gredi. Aug⁹. de q̄sti. euā. Dñs aut̄ duz n̄ recel-
lit ab eis. significat i bonis et spūalibz viris n̄ esse o-
portē hāc volūtatē vt peccatis turbaz cōmoti
q̄ q̄si securi⁹ tranq̄llusqz vniūt. mun⁹ ecclesiasti-
cū deserāt. q̄ aut̄ subductis ad terrā nauibz reli-
ctis oibus sequuti sūt eū pot̄ significare finē tem-
poris quo ab hui⁹ mundi salo. qui cristo m̄bese-
runt penitus recessuri sunt. Ambrosius.

Et factum est euz eēt
in vna ciuitatum ⁊ ec-
ce vir plenus lepra. ⁊
videns ihesum ⁊ pro-
cidens in faciē. roga-
gavit eum dicēs. Do-
mine si vis potes me
mūdare. et extendēs
ihesus manuz tetigit
illum dicens. Volo.
mundare. Et oſestim
lepra discessit ab illo
Et precepit vt nemi

Quarto signo ex quo
in capharnaū domi-
nus venit. leprosus
sanatur. Si autē q̄r-
to die solem illumia-
uit et clariorem cete-
ris fecit. hoc clarius
opus estimare debe-
mus de quo dicitur.
Et factum est cū eēt
in vna ciuitatum. et
ecce vir plen⁹ lepra
Bene vbi leprosus
mundaē. certus non
exprimitur locus. vt
ostendatur non vni
p̄lm̄ special alicui⁹
ciuitatis sed omnes

diceret. s̄ vade ostē-
de te sacerdoti. ⁊ of-
fer pro emundatōne
tua sicut p̄cepit moy-
ses in testimoniū illis
Perambulabat aut̄
magis sermo de illo.
et cōueniebāt turbe
multe vt audirent. ⁊
curarentur ab infir-
mitatibus suis. Ipse
aut̄ secedebat in de-
sertum et orabat.

p̄los fuisse sanatos
Athana. Adorauit
autem leprosus dñm̄
deum existentez i cor-
pore. et neqz p̄pter
carnem putauit esse
creaturā verbus dei
nec p̄ eo q̄ erat vili
pedit carnē quā ve-
sciebat. ymo vt in tē-
plo creato adorabat
oim̄ creatorem in fa-
ciē p̄cidens. sequit̄
eū. Et vidēs ihm̄.
et p̄cidens i faciē ro-
gavit eū. Amb. M̄
in faciēz p̄cidit huz
militatis est et puz

toris. vt vn⁹ quisqz s̄ vite sue macul erubescat s̄
oſessionē verecūdia nō rep̄ssit ostēdit vulnus. re-
mediū postulauit dicens. dñe si vis. potes me mū-
dare. de volūtate dñi. n̄ q̄si pietatis ierodul⁹ du-
bitauit. s̄ q̄si m̄q̄ratis sue oſcus n̄ p̄sūpsit. Reli-
giōis at̄ et fidei piena oſessio ē i volūtate dñi tri-
buit p̄fatē. Ciril. nouerat eū lepram exp̄mēt is
medicoz. nō cedē. sed vidit diuina maiestate pel-
li demones. et ceſos ab alijs valitudibz curari. q̄
cōiecit diuina dextera fieri. Tytus. Addiscam⁹
etiā ex verbis leprosi corporalū infirmitatū me-
delam nō querē. s̄ diuino b̄nplacito totū omitterē
qui nouit opportuna et omnia iudicō disposuit.

Ambrosius. Eo autem sanat genere quo fuerat
obsecratus. Vnde sequitur. Et extendens ihesus
manum tetigit illum. Lex tangi leprosus prohibe-
bet. sed qui dñs legis est non obsequit̄ legi. sed
legem facit. Non ergo tetigit. quia sine tactu mū-
dare non poterat. sed vt probaret. quia subiect⁹
non erat legi. nec contagiū timebat vt homines
sed quia cōtaminari non poterat. quia alios libe-
rabat. Simul ecō trario vt lepra tactu dñi fugare-
tur. que solebat cōtaminare tangentē. Theo-
Tpsi⁹ eū sacra caro est purgatiua et vitā tribu-
ens. sicut existens verbi dei caro. Amb. In hoc
aut̄ q̄ subdit. Volo mūdare. hēs volūtatez. hēs
et pietatis effectū. Ciril. A maiestate aut̄ p̄ces-
sit impioſū mandatū. q̄lit̄ igit̄ in suis oputatur
vngent⁹ fili⁹ q̄ vō lēdo tñmōdo cūcta p̄. legiē
de deo patre. q̄ oia quecūqz voluit fecit. Qui hō
sui patris potestate fungitur. quomō diuifica-
bit̄ in natura ab eo. Solēt etiā q̄cunqz sūt eū dē
hō tutis. ei⁹dem esse s̄be. Mirare tñ in his x̄pm̄ di-
uine et corporaliter opantē. Dumū eū ē ita velle
vt p̄sto fiāt oia. humanū aut̄ extendē dext̄ā. V-
nus itaqz x̄ps ex vtriqz p̄ficiē eo q̄ verbus caro
factū est. Greg. m̄sen⁹. Et qz̄ cū vtraqz homis
pticula aīa. ⁊ a corpe vnta est deitas. p̄ vtraqz
patebāt sup̄ne nāe iudicia. Corp⁹ eū recōditū
i se lumē declarabat. cū palpādo p̄stabat i media
s̄ aīa p̄potētī volūtate dñā oñdebat hō tutē ve-
lut eū sensus tactus p̄rius corpis est. Sic et aīe
volūtate⁹ mot⁹. vult aīa. tangit corp⁹. Amb.
Dicit ergo volo. p̄p̄ photini. impat̄ p̄p̄ aruz

Tangit ppter manicheum. Nihil autēz mediū est inter opus dei atq; pceptū. vt intelligas medentis affectū. virtutem opis. Vnde sequit̄. Et cōfessum lepra discessit ab illo. Sed ne lepra transire possit in medicū. vnusquisq; domice humilitatis exemplo iactantiam vitet. nā sequit̄. Et precepit illi vt nemi diceret. vt scz doceret non vulganda nostra beneficia s; p̄menda. vt non solū a metzcede absteineam⁹ pecunie s; etiam gracie. aut fortasse illa silenci causa est impati q; meliores putabat. qui fide magis spontanea qm speratis beneficijs credidissent. Ciril. Leproso etiā silēte sufficiebat ip̄a negocij v̄p ad narrādū omibz agnoscētibz p eū potestatem curantis. Ciril. Et qz vt plimū homines dū egrotant dei sūt memores vt aut qualescūt hebetant. mandat vt deū p oculis habeat. dans gloriā deo. Vnde sequit̄. Sed vade ostende te sacerdoti. vt scz mūdāt⁹ leproso⁹ ommitteret se sacerdotis aspectui. ac sic p illi⁹ censuram numeraret iter suos. Ambro. Et vt etiā intelligeret sacerdos nō legis ordine s; gracia di supra legem esse curatū. vt dū mandat sacrificiū fm̄ pceptū moȳsi ostendēt dñs qz legē non solueret sed impleret. Vñ sequit̄. Et offer p: o emū. tua sicut precepit moyses. Aug⁹. de q̄sti. euā. Vide hie approbare sacrificiū qd p moysen pceptū est. cū id non recipiat ecclesia. qd ideo iussisse intelligi potest. qz nondū ceperat esse sacrificiū sanctū sanctorū qd corpus eius est. non em̄ oportebat auferri significatiua sacrificia. priusq; illud qd significabat. affirmatū esset ostēstacōne ap̄lorum pdicantiū et fide credentiū p̄lorū. Ambro. Vel qz lex spiritalis est. vide hie sacrificiū mādasse spiritale. Vnde dixit. sicut precepit moyses. De magz addidit. in testimoniū illis. Tytus. Heterotici p peram hoc accipiūt dicentes in obprobriū legis esse dictū. Qualiter aut̄ uiberet offerre p emūdacōne fm̄ pceptū moȳsi. Ciril. Dicit ergo In testimoniū illis. qz ex hoc facto ostendit̄ xpm̄ incōpabili excellentia moȳsi preferri. qz em̄ moyses insufficiens erat a sorore lepre pellē morbi. orabat dñm vt eam liberaret. s; saluator in ptāte diuina ptulit. volo mūdare. Ciril. Vel in testimoniū illis hoc est ad rep̄hensionē eoz et ad probacōnem q; legem reuerēor. Cū em̄ te curauerim mitto te ad sacerdotiū exp̄ientiā. vt at testeris mihi q; non sum puaricatus in legem. Et quis dñs impendens remedia moneret nemi dicere. instruens nos euitare supbiā. fama tamen eius volabat vndiq; instillans auditui cūctorū miraculū. Vnde sequit̄. Perambulabat aut̄ magis vmo de illo.

Beda. Vm⁹ aut̄ pfecta saluacō multas ad dominū cogit turbas. Vnde sequit̄. Et oueniebant turbe multe vt audirent et curarent ab infirmitatibz suis. vt em̄ leprosi⁹ exteri⁹ et interi⁹ se sanatum doceret. pceptū beneficiū vt marcus ait etiā iussus non tacet. Greg. vj. moralū. Redemptor aut̄ noster p diem miracula in vrbibz exhibet. et ad oracōnis studiū in nocte pnoctat. Vnde seq̄tur Ipse aut̄ secedebat in desertum. et orabat. vt pfectis videlicet pdicatoribz inuat q̄tm⁹ nec acti uam amore speculacōnis funditus deserant. nec

otemplacōnis gaudia opacōnis nimietate otentpnant s; quieti. nec otemplantes sorbeāt q; occipati erga proximos loq̄ntes pfundāt. Beda. M3 aut̄ secedit orare. non ei nature tribuas. que dicit. volo. mundare. s; ei que extendēs manū tetigit leprosum. Non q; iuxta nestorū gemma sit filij psona. sed eiusdem psonē sicut nature. sic et opacōnes sunt due Greg. nazianzen⁹. Et opera quidem in p̄lo. oracōnes aut̄ in d̄serto pagebat vt plimū. sciens q; liceat parum quiescē vt mēte sincerā cum deo colloquā. Neq; em̄ ipse indigebat remotōne qz non erat in eo qd remitteret cū deus esset. sed vt pateat nobis et opacōnis hora et altioris sollercie. Beda. Tipice aut̄ leprosus humanū genus languidū peccatis designat. plenum lepra. qz omnes peccauerūt et egent gracia dei. vt scz extēta manu id est verbo dei hūanam contingente naturā. a p̄isci erroris varietate mundenē. et offerāt p emūdacōne. corpora sua hostiam viuam. Ambro. Si aut̄ lepre medicina verbum est. contemptus verbi lepra mentis est.

Theophi. Vide aut̄ q; postq̄m mūdatus est aliquis tūc dignus est offerre hoc munus scz corp⁹ et sanguinē dñi. quod est diuine vnitum nature.

Et factū est in vna die erum et ih̄sus sedebat docens. et erāt pharisei sedentes et legisdoctores qui venerāt ex omni castello galilee et iudee et hierl̄m. et virtus erat domi ad sanandū eos. Et ecce viri portantes lecto hominem qui erat paliticus. et querebāt eum inferre. et ponere ante eum. et non mouerunt quā pte eum i ferrent. p̄ turba. ascēderūt supra tectum. et p tegulas submiserūt illum cū lecto i mediū ante ih̄m. quorū fidem vt vidit. dixit Homo remittūtur tibi peccata tua. Et ceperūt cogitare scribe et pharisei. Quis est h; qui loquit̄ blasfemiāz. Quis potest peccata dimittere mi

Ciril. Scribe et pharisei qui facti fuerāt pdigiorū xp̄i visores audiebāt. ipsum quoq; docentem. vñ dicit̄. Et factū est in vna die erum et ih̄sus sedebat docens. et erant pharisei sedētes et legisdoctores q; venerant ex omni castello. galilee et iudee et hierl̄m. et virtus dñi erat ad sanandū eos. s; quasi mutuo acciperet potestātē alteri⁹ sed quasi de⁹ et dñs p̄ria opabat̄ virtute. fuit aut̄ homines sepe donorum spiritaliū digni. sed plezq; deficiunt ea racōne quā nouit donoz largitor. qd in xp̄o nō accidit. affluēbat em̄ in prestād̄ remedijs virtus diuina. Quia vero necessariū erat. vbi tanta scribarū et phariseorum turba ouenerat aliquid fieri ex his q; virtuti attestarent ipsi⁹. coram eis q; eū p̄cipēdebāt. factuz est qd̄dam miraculū in palitico. i q; quia defecisse videbatur

si solus deus. Ut autē cognouit ih̄s cogitationes eoz respōdēs dixit ad illos. Quid cogitatis in cordib⁹ vestris. Quid est facilius dicere. dimittuntur tibi peccata an dicere. surge ⁊ ambula. Ut autē sciatis qz filius hominis potest atē habet in terra dimittendi peccata. ait palitico. Tibi dico. surge. tolle grabatū tuum ⁊ vade in domū tuam. Et confestim surgens coram illis tulit lectum. in quo iacebat. ⁊ abiit in domū suam magnificās deū et stupor apprehēdit omnes. et magnificabant deum. et repleti sunt timore dicentes quia vidimus mirabilia hodie.

medicinalis ars portabat a proximis ad supnum et celestem medicum. Vñ sequit̄ et ecce viri portantes in lecto homines qui erat palitico. ⁊ querebāt eū inferre et ponere ante eum. Cris. Mirandi vero sunt qui palitico ad duxerūt. qualiter cū neq̄issent inferre per ostiū nouū aliqd ⁊ aliēnū attemptāt. Vñ sequit̄. Et n̄ inuenientes qua pte eum inferrent p̄ turba. ascēderūt supra tectum. de tegentes autē tectuz deponūt grabatum et ponūt in medio palitico. Vnde sequit̄. Et p̄ tegulas submiterūt illū cū lecto in mediū ante ihsū. Dicit aliquis demissum fuisse locū a quo per tegulas deponuerunt palitico lectum. Beda. Dominē autē dñs a palisi curaturus p̄mo peccatoz vimcula dissoluit vt ostenderet eū obnoxius culparum artū dissolutōne damnari. nec in

si his relaxatis mēbroz posse recuperatōne sanari. Vnde sequit̄. Quoz fidem vt vidit. dixit. homo remittunt tibi peccata tua. Ambro. Magn⁹ domin⁹ qui alioz merito ignoscit alijs. et dū alios p̄bat. alijs relaxat errata. Cur apud te homo collega non valeat. cum apud deū seru⁹ et interueniendi meritū et ius habeat impetrādi. si grauium peccatoz diffidis veniam. adhibe precatores. adhibe ecclesiā que p̄ te preceat. cui⁹ otemplacōne qd̄ tibi dñs negare possit. ignoscat. Criso. Occurrebat autē et in hoc ipsi⁹ patientis fides. nō eū sustinisset se inferius submitti nisi credidisset Aug⁹. de q̄sti. euan. Dñs autē dicit. Homo dimittuntur tibi peccata. ad hoc insinuandū valet. qz hōi dimittebantē p̄ca. q̄ hōi ipso qz homo erat n̄ posset dicere. nō peccaui. simul etiam vt ille qz hōi dimittebat. intelligeret deus. Cris. Nos autē si corpaliter patimur. satagim⁹ nociū abicere. Cū vero male sit anime et differim⁹. atqz ideo nec a corpis nociuis curamur. Abscindam⁹. gīt fontē maloꝝ et cessabūt egritudinū fluxus. Metu autē multitudinis suā intentōne a p̄re pharisei nō audebant. sed solū in cordib⁹ suis meditantē. Vñ sequit̄. Et ceperūt cogitare scribe ⁊ pharisei dicentes. Quis est hic qui loquit̄ blasphemā. Ciril.

In quo mortis p̄cipit̄ sententia. Erat em̄ magis datū in lege qz quicūqz blasphemaret in deū morte puniret̄. Ambro. Itaqz ab ipsis ex opib⁹ suis dei filius accipit̄ testimoniu. Nam et validus est ad fidem. qd̄ ofitentur multi. et p̄nciosi⁹ ad culpam. qz negant. qui suis assercōib⁹ relinquūtur. Vnde sequit̄. Quis potest peccata dimittē nisi solus deus. Magna in fide plebis amentia. vt cū cōfessa fuerit soli⁹ dei esse donare peccata. n̄ credat deo peccata donanti. Beda. Vez em̄ dicūt. qz nemo p̄ca dimittere nisi de⁹ potest qui p̄ eos qz dimittit. quib⁹ dimittendi tribuit p̄tatem. Et iō x̄ps vere de⁹ esse p̄batur. qz dimittē p̄ca quasi deus potest. Ambro. Dñs autē saluos volēs facē peccatores ex occultoz cognicōne deū se eē de⁹ monstrat. Vnde sequit̄. Ut autē agnouit deus cogitacōnes eoz. respondens dixit ad illos. Quid cogitatis in cordib⁹ vestris. Ciril. Quali dicēt O pharisei qz dicitis. quis potest p̄ca dimittē nisi solus deus. Respondeo vobis. Quis potest secreta cordis scrutari nisi solus deus. qui p̄ p̄phetas dicit. Ego dñs. scrutans corda et p̄bens renes. Cris. Si ergo increduli estis erga p̄mū. scz imissionem peccati. Ecce aliud adijcō dū itima vestra patefacō. quinetiā aliud. dū palitico corp⁹ consolido. vnde subdit. Quid est facili⁹ dicere. dimittunt tibi peccata. an dicere. surge ⁊ ambula. paliam qd̄ est qz solidare corp⁹ facili⁹ est. q̄nto namqz nobilior est anima corpore. tanto est excellentior absolutō criminū. vez qz illud n̄ creditis eo qz lateat. adijciam qd̄ min⁹ est. ap̄ti⁹ tamē q̄tinus qd̄ est magis occultū. p̄ hoc demōstrēt. Et q̄dem cū allocutus est infirmantē. non dixit. dimittito tibi peccata. p̄riaz exprimes potestātē. sed remittunt tibi peccata. Cogentib⁹ autē illis euidenti⁹ p̄riam declarat potestātē. dicens. Ut autē sciatis qz filius hominis potest atē habet in terra dimittendi p̄ca. Theophi. Vide qz i terra dimittit p̄ca. dum em̄ sumus in terra. peccata nostra delere possumus. Postq̄ vero a terra tollimur non valebim⁹ confiteri. claudīt em̄ iamua. Cris. De monstrat autē p̄coꝝ veniam p̄ corpis sanacōne. vnde sequit̄. Ait palitico tibi dico surge. Ipsam vero corpis sanacōnem demōstrat p̄ lecti portatōnem. vt sic non reputet̄ fantasia qd̄ factum est. Vnde sequit̄. Tolle grabatū tuū et vade i domū tuam. quali di. Ego volebā p̄ tuā passiōe curare illos qui sani vident. infirmantē autē in aīa. h̄ quia nolūt. vade tuā correctur⁹ familiam. Ambro. Nec mora vlla sanitas interuenit. vñ dictoz re medioꝝ qz momentū est. vnde sequit̄. Et ofestim surgens coram illis tulit lectuz in quo iacebat. et abiit in domū suam magnificans deū. Ciril. Quo facto patuit qz filius hominis potest in terra relaxare peccata qd̄ p̄ se et p̄ nobis dixerat. ipse nā qz vt deus factus homo tanq̄ dñs legis peccata dimittit. Sortiti sum⁹ etiaz nos ab eo tam mirabilem graciaz. Dicit̄ em̄ discipulis. quoz remiseritis p̄ca. remittuntur eis. Quomō autē nō magis ipse peccata dimittit. qui cetis p̄tātē faciēdi hoc tradidit. Cris. Reges autē terrē et p̄ncipes homicidas absoluentes a pena presentī liberant.

crimibz expiare autem non possunt. Ambrosi. Spectant aut surgentē increduli. mirantē autē ē. Unde sequit. Et stupor apprehēdit om̄s et magis cabant deū. Cris. Paulat in serpunt iudei magnificantes deū. nō tñ putāt eū deū esse. obstabat em̄ eis caro. nec tñ erat modicū extimare eū p̄ceptū esse mortalū. et a deo p̄cessisse. Ambrosi. Duini aut opis miracula malūt timere q̄ credere vnde sequit. Et repleti sunt timore dicētes. qz vidim⁹ mirabilia hodie. Si aut credidissent. non timuissent utiqz s̄ dilexissent. Perfecta em̄ dilectō foras timorem excludit. Non ociosa autē hui⁹ palitici nec angusta medicina est. qm̄ orasse p̄mittitur. non p̄pter suffragiū. s̄ p̄pter exemplū. Augustin⁹. de q̄sti. euā. De palitico em̄ potest intelligi aiām dissolutam membr̄is. hoc est opacōnibz xpm̄ q̄rere. i. volūtatem verbi dei. Impediri autē a turbis scz cogitacō nū. nisi tecta. i. opta scripturaz apiat. et p̄ hoc ad noticiam xpi pueniat. hoc est ad eius humilitatē fidei pietate descēdat.

Beda. Et bene dom⁹ ihesu tegulis otecta describit. qz sub otemptibili litteraz velamie spiritalis gracie virtus iuenit. Ambro. Vnusquisqz aut eger petendo precatores salutis debz adhibere. p̄ quos nostre vite opago resoluta actū qz nostrorū clauda vestigia verbi celestis remedio reforment. Sint igit aliqui monitores mēt̄is qui animū homis q̄uis exterioris corpis debilitate torpentē ad supiora erigant. quoz rursus adminiculis et atollere et huiliare se facilis an ihesu locetur dominico videri dignus aspectu. huilitatē em̄ respicit dñs. Aug⁹. de q̄sti. euan. Vbi ergo a quibz deponit. doctores ecclesie p̄nt significare. q̄ aut cū lecto deponit. significat ab homie in ista carne adhuc constituto xpm̄ debere agnosci. Ambro. Dñs aut plenam spem resurrectionis ostendens. peccata donat animoz. debilitatem carnis excludit. Hoc est em̄ totū hominē esse curatum. q̄uis igit magnū sit hominibz peccata dimittere. tñ multo diuini⁹ est resurrectionem donare corpibus q̄nquidē de⁹ resurrectio ē. lect⁹ aut qui tolli iubet nihil est aliud q̄ corp⁹ humanū. Aug⁹. de q̄sti. euan. Ut non iam in carnalibus gaudijs tanq̄ in lecto requiescat infirmitas anime. sed magis ipsa contineat affectōnes carnales. et tendat ad domū suā id est requiem secretorum cordis sui. Ambro. Vt domū repetere suā hoc est ad paradysum redire. Ea em̄ est vera dom⁹. que hominē prima suscepit. nō iure amissa s̄ fraude. Merito ergo restituit qm̄ venerat qui nexuz fraudis aboleret usqz reformaret.

Et post hoc exiit. et vidit publicanū nomine leui sedētē ad theoloneum. et ait illi. sequere me. Et relictis omnibus surgens sequit⁹ est eum. Et fecit ei cō-

Aug⁹. Post palitico cum sanatu de cōuersione publicani subiungit dicens. Et post hoc exiit et vidit publicanū nomine leui. sedentez ad theoloneum. ipse est matthe⁹ qui et leui. Beda. Sed lucas et marc⁹ p̄pter honorem euan-

geliste nomen tacēt vulgatū. Matthe⁹ at in sermōnis principio accusator sui factus matthe⁹ se et publicanū nomina. ne q̄s a salute desperet p̄ imanitate peccatoz cū ipse de publicano in apl̄ in sit mutatus. Cris. Publican⁹ ei fuerat leui. vir auarus effrenis erga suā p̄flua. alieni amator. hoc em̄ est publicanoz officiu. sed ab ipsis officinis malicie detrahit. xpo euz vocante. Vnde sequit. Et ait illi. Sequere me. Ambro. Sequi iubet nō corpis gressu. sed mēt̄is affectu. Itaqz ille verbo vocatus p̄pria dereliquit. qui rapiebat aliena. vnde sequit. Et relictis omnibz surgens sequit⁹ est eū.

Cris. Vbi et vocantis virtutē et vocati obedientiam considera. Neqz em̄ obstrit neqz facillauit. sed p̄tinus paruit. nec in p̄pria domū ire voluit vt suis hoc intumaret. sicut nec piscatores. Basil⁹. Nec solū fenora theolonei postposuit. s̄ etiaz otemptit picula que sibi ac suis accidere poterāt dū calculos theolonei dimittēt ip̄fectos Theophi. Et sic ab accipiente censū a transeuntibz xpus censum accepit. non quidem eius accipiēs peccatū sed totaliter eū trāfferens ad suū consortiū.

Cris. Vocatum aut leui dñs honorauit. duz cū eo ofestim epulatus est. Hoc em̄ ei maiorem p̄stabat fiduciam. vnde sequit. Et fecit ei conuīuiū magnum leui in domo sua. nec solū cū eo discumbit. ymo cū pl̄ibus. vnde sequit. Et erat turba multa publicanoz et alioz qui cū illis erant discubentes. Couenerāt em̄ publicani ad eum sicut ad collegam. et hominē eiusdem officij. Sed et ip̄e gloriatus de presentia xpi duocauit om̄s. Xps etiaz q̄libet genus remedij exhibebat. et non solū discipulando et prestando sanitatis remedia vel etiā redarguendo emulos. s̄ etiaz comedēdo nōnullos erantū corripiebat. Inde nos instruens qz q̄libet et opus et temp⁹ pot est nobis vtilitate afferre. Sed nec publicanoz p̄cipatōnem vitauit p̄ vtilitatem sequentē. more medici qui nisi tangēt saniem non liberat et a morbo. Ambro. Cū peccatoribz em̄ manducato etiā cū gentibz non p̄hibet nos inire conuīuiū. Cris. Sed tñ dñs inculpatus est inde a phariseis inuidētibz et volentibz a xpo discipulos separe. vnde sequit. Et murmurabāt pharisei et scribe dicentes ad discipulos ei⁹. Quare cū publicanis et peccatoribz māducatis et bibitis. Ambro. Serpentina vox est. hāc p̄mam. vocem serpens emisit dicens eue. Quid dixit de⁹ nolite māducare et. g. patris sui venena diffūdē

geliste nomen tacēt vulgatū. Matthe⁹ at in sermōnis principio accusator sui factus matthe⁹ se et publicanū nomina. ne q̄s a salute desperet p̄ imanitate peccatoz cū ipse de publicano in apl̄ in sit mutatus. Cris. Publican⁹ ei fuerat leui. vir auarus effrenis erga suā p̄flua. alieni amator. hoc em̄ est publicanoz officiu. sed ab ipsis officinis malicie detrahit. xpo euz vocante. Vnde sequit. Et ait illi. Sequere me. Ambro. Sequi iubet nō corpis gressu. sed mēt̄is affectu. Itaqz ille verbo vocatus p̄pria dereliquit. qui rapiebat aliena. vnde sequit. Et relictis omnibz surgens sequit⁹ est eū.

Cris. Vbi et vocantis virtutē et vocati obedientiam considera. Neqz em̄ obstrit neqz facillauit. sed p̄tinus paruit. nec in p̄pria domū ire voluit vt suis hoc intumaret. sicut nec piscatores. Basil⁹. Nec solū fenora theolonei postposuit. s̄ etiaz otemptit picula que sibi ac suis accidere poterāt dū calculos theolonei dimittēt ip̄fectos Theophi. Et sic ab accipiente censū a transeuntibz xpus censum accepit. non quidem eius accipiēs peccatū sed totaliter eū trāfferens ad suū consortiū.

Cris. Vocatum aut leui dñs honorauit. duz cū eo ofestim epulatus est. Hoc em̄ ei maiorem p̄stabat fiduciam. vnde sequit. Et fecit ei conuīuiū magnum leui in domo sua. nec solū cū eo discumbit. ymo cū pl̄ibus. vnde sequit. Et erat turba multa publicanoz et alioz qui cū illis erant discubentes. Couenerāt em̄ publicani ad eum sicut ad collegam. et hominē eiusdem officij. Sed et ip̄e gloriatus de presentia xpi duocauit om̄s. Xps etiaz q̄libet genus remedij exhibebat. et non solū discipulando et prestando sanitatis remedia vel etiā redarguendo emulos. s̄ etiaz comedēdo nōnullos erantū corripiebat. Inde nos instruens qz q̄libet et opus et temp⁹ pot est nobis vtilitate afferre. Sed nec publicanoz p̄cipatōnem vitauit p̄ vtilitatem sequentē. more medici qui nisi tangēt saniem non liberat et a morbo. Ambro. Cū peccatoribz em̄ manducato etiā cū gentibz non p̄hibet nos inire conuīuiū. Cris. Sed tñ dñs inculpatus est inde a phariseis inuidētibz et volentibz a xpo discipulos separe. vnde sequit. Et murmurabāt pharisei et scribe dicentes ad discipulos ei⁹. Quare cū publicanis et peccatoribz māducatis et bibitis. Ambro. Serpentina vox est. hāc p̄mam. vocem serpens emisit dicens eue. Quid dixit de⁹ nolite māducare et. g. patris sui venena diffūdē

Aug⁹. de con. euā. Vidē autē lucas hoc aliq̄to differenti⁹ ab alijs euangelistis commemorasse. nō em̄ dicit tm̄ dño obiectū esse. q̄ cū publicanis et phariseis māducaret et biberet. s̄ discipulis q̄ de ipso ac de ip̄is acciperet. p̄pterea em̄ matheus et marcus de xp̄o discipulis obiectū narzant. q̄ q̄ discipuli cū publicanis et peccatoribz māducabant. magistro magis obiebat. quē sectando imitabatur. vna ergo sententia est tanto meli⁹ insinuata. q̄nto q̄b⁹dam verbis manente veritate variata.

Cris⁹. Ipse autē dñs mēōtrariū eoz⁹ sermonem ouertit. ostendens non esse culpam cū pctozibus ouersari. s̄ etiam osōnū misericordie p̄p̄ie. vnde sequit̄. Et rñdens ih̄s⁹ dixit ad illos. Non egent medico qui sani sūt. sed qui male h̄nt. in quo commemorat eos om̄nis infirmitatis. et de numero languentiū eos esse ostendit. se vero medicū esse latenter subūgit. non em̄ veni vocare iustos sed peccatores. Greg⁹. misen⁹. Quasi di. adeo peccatores nō abominor. q̄ eoz⁹ tm̄ gracia veni nō vt maneāt peccatores s̄ vt ouertant̄ et boni fiant.

Aug⁹. de con. euā. Vnde addidit in penitentiā q̄d ad explanandā sententiā valet. ne quisq̄ peccatores in hoc ipso q̄ peccatores sūt. diligenti arbitret̄ a xp̄o cum illa similitudine de egrotis vñ bñ intimet quid velit deus vocando peccatores tanq̄ medicus egrotos. vt ab iniquitate tanq̄ ab egrotis salui fiant. Ambro⁹. Sed quomō duz iusticias dilexit. neq̄ vidit dauid iustum derelictum si iustus derelinq̄tur. peccator asciscit̄. nō intelligas q̄ eos iustos dicit qui ex lege p̄sumant. et euangelij graciā non req̄rant. nemo autē iustificatur ex lege. sed redimit̄ ex gracia. nō vocat ergo eos qui se iustos dicūt. v̄surpatores em̄ iusticie nō vocant̄ ad graciā. nam si gracia est ex p̄nia. vti q̄ qui fastidit p̄niam abdicat graciā. Beda. Peccatores autē vocat eos qui sua mala attendentes. nec p̄ legem iustificari se posse putantes. xp̄i gracie se penitendo despicūt. Cris⁹. Tromce autē dicit illos iustos. sicut q̄n dicit̄. Ecce adam factus est quasi vnus nostr⁹. q̄ aut null⁹ erat iust⁹ sup̄ terram. ostendit paulus dicens. omnes peccauerūt. et egent gracia dei. Greg⁹. misen⁹. Vt dicit nō egere sanos et iustos medico sed angelos sed male habētes. et peccatores. i. nos q̄ moribū peccati incurrim⁹ qui in celis non est. Beda. Per mathei autē electōnem fides gentiū exp̄mit̄. que p̄ius mundanis m̄biabāt. s̄ nūc xp̄i corp⁹ sedula deuocōne conficiūt. Theophi. Vel publicanus est qui principi mundi seruit et debitiū carni reddit. cui gulosus reddit escas. adulter voluptatem. et alius aliud Cū autē viderit eū dñs sedētem in theloneo. i. non mouentē se ad maiores nequiciam. tūc a malo erigē. et sequit̄ ih̄m. et suscipiet in domo aie dñm. Ambro⁹. Qui autē domicilio xp̄m recipit interno max̄imis delectacōm b⁹ exuberantiū pascit̄ voluptatuz. itaq̄ libenē dñs ingredit̄. et in eius recūbit affectu. s̄ rursus accēdit inuidia p̄fidoz. et future pene species p̄figuraf. Epulātibz em̄ fidelibz in regno celoꝝ p̄uidia ieiuna torquebit̄. Beda. Vt p̄ hoc designatur iudeoz inuidia que de gentiū salute torquet̄

Ambro⁹. Simul etiam ostendit̄ q̄tum sit inter emulos legis et gracie. q̄ illi qui legem sequunt̄ mentis famē patient̄ eternam. Qui vero verbum in interioribz anime recepit̄. alimenti celestis et fontis vbertate recreati esurire et sitire non p̄nt. Et ideo q̄ aīo ieiunabant murmurabant. Cris⁹.

Et illi dixerūt ad euz
Quare discipuli johā
nis ieiunant frequentē
et obsecracōnes faci
unt. similiter et phari
seoz. tui autē edunt.
et bibunt. Quibz ipse
ait. Nūquid potestis
filios sponsi dñi cum
illis est sponsus. face
re ieiunare. veniet autē
dies cū ablatu fuerit
ab illis sponsus.
tūc ieiunabūt in illis
diebus. Dicebat autē
et similitudinez ad il
los. q̄ nemo cōmissu
ram a vestimento no
uo imittit in vestimē
tum vet⁹. alioquin et
nouū rumpit. et vete
ri nō ouenit om̄missura
a nouo. Et nemo mit
tit vinum nouū in v
tres veteres. alioquin
rumpit vinum nouuz
vtres et ipsum effūde
tur. et vtres peunt. s̄
nouum vinū in vtres
nouos mittenduz est
et vtraq̄ conseruan
tur. Et nemo bibens
vet⁹ statim vult nouū
Dicit enim vetus me
lius est.

alijs hoc dixisse narzauit. Vnde ergo mathe⁹ dic̄
Tūc accesserūt ad eū discipuli johānis dicentes.
Quare nos et pharisei ieiunam⁹. nisi q̄ et ip̄i ade
rant. et omnes certatim vt quisq̄ poterat. hoc ob
iecerūt. Aug⁹. in eodem. Est autē duplex ieiunuz
Vñ in tribulacōne ad p̄cipianduz deū i peccatis
aliud in gaudio. cū tanto min⁹ delectāt carnalia
q̄nto spiritaliū maior sarcina est. Interrogat⁹ ḡ

Postq̄m primū h̄ bñ
accepunt a xp̄o ab a
lijs ad alia se trāsse
rūt. volentes osten
dere sacros discipu
los et ipsim cum eis
ih̄m mime curasse de
lege. Vnde dicit̄ At
illi dixerunt ad eum.
Quare discipuli johā
nis ieiunāt frequēter
et obsecracōnes faci
unt. similiter et pha
riseoz. tui autē edūt
et bibūt. Quasi dice
rent. comeditis cum
publicanis et pctoz
ibus. cū iubeat lex im
mundo non cōicare.
sed in excusacōnez p̄
uaricacōis vobis ac
cedit misericordia.
Cur ergo non ieiuna
tis vt mos est fm̄ le
gem volentibz viuē
Sed sancti quidē id
circo ieiunant. vt cor
pus affligētes quie
tent passiones ipsius
Sed xp̄s nō egebat
ieiunio ad p̄fectōnez
virtutis. cū tanq̄m
deus absolutus esset
a quolibet vinculo
passionis sed nec ei⁹
comitiua ieiunio ege
bat s̄ p̄iceps gracie
eius. sine ieiunio sco
rata virtuose ouersa
bat. q̄si xp̄us xl. die
bus ieiunauerat. non
hoc fuit vt in se pas
sionem mortificaret.
sed vt normam absti
nentie ostendat car
nalibus. Augusti
de con. euā. Euiden
ter autē lucas alios 8

domin⁹ cur discipuli eius nō ieiūnar ent. 8 vtroq; ieiunio respondit. et p̄mo de ieiunio tribulacōis. Sequit̄ em̄. Quibz ipse ait. Nūquid potestis filios sponsi dū cū illis est sponsus facere ieiunare.

Cris. Quasi dicēt. presens temp⁹ leticie est et alacritatis. Non igit̄ imiscenda sunt tristia. Ciril. Saluatoris em̄ nostri in hoc seculo demōstratio nihil aliud fuit q̄ quedā festiuitas intelligibiliter quasi q̄ndam sponsam copulās illi nostraz naturam. vt q̄ndam sterilis fecunda fieret. igit̄ filij sponsi esse noscunt. quicūq; vocati sūt ab eo p̄ nouā et euāgelicā disciplinā n̄ at̄ scribe cū phariseis q̄ solam legis vmbraz cōsiderāt. Aug⁹. de con. euan. Per hoc aut̄ q̄ solus lucas dicit. nō potestis filios sponsi facere ieiunare. intelligitur eos ipsos q̄ loq̄bantur fuisse facturos vt lugētes ieiunarent filij sponsi. qm̄ ipsi essent sponsum occisuri. Ciril. Vbi vero ceciderat filij sponsi q̄ nō decebat eos laborare tanq̄ qui spirituales sollemnitatem habebāt. ne inter nos amittat̄ ieiunium dispensatiue subiūgit dicens. veniet autē dies cum ablati fuerit ab eis sponsus. tūc ieiunabūt in illis diebz. Aug⁹. de q̄sti. euan. Quasi diceret. tunc desolabunt̄ et in merore et luctu erūt. donec eis p̄ spiritū sanctū gaudia cōsolatoria retribuunt.

Ambro. Vel aliter. nō hoc ieiunium relegatur. q̄ officitur caro. et corpis luxuria castigat. hoc ieiunium nos emendat deo. Sed nō possum⁹ ieiunare qui xpm̄ habem⁹. et xpi carnem epulamur et sanguinem. Basi. filij etiam sponsi ieiunare neq̄nt hoc est anime nutrimentū nō sumere. nec viuere in omni verbo qd̄ de ore dei p̄cedit. Ambro. Sed qui sūt illi dies quibz nobis xps̄ auferet. cū ipse dixerit. vbi cum ero vsq; ad cōsumatōnē mundi. sed nemo tibi xpm̄ potest auferre. nisi te illi ipse auferas. Beda. Nūquid em̄ sponsus nobiscum ē in leticia sum⁹. nec ieiunare possum⁹ nec lugere. Cū aut̄ p̄ peccata ille recedit. tūc indicendū est ieiunium. et requirend⁹ luctus. Ambro. Deniq; de aimi dictū est ieiunio vt sequētia declarant. sequit̄ em̄. Dicebat aut̄ similitudinem ad illos. qz nemo omissuram. i. pticulam ablatam a vestimento nouo imittit in vestimentū vetus. appellauit vetus qd̄ exuendū aplis estimauit dicens. spoliare vos veterem hominē cū actibz suis. In eadē igit̄ forma series ouenit p̄ceptoz. ne actus veteris et noui hominis misceam⁹. Aug⁹. de q̄sti. euan. Vel aliter. dono spū sancti p̄cepto. Genus autem ieiunij qd̄ fit p̄ leticiā. iam renouati in vitam spiritalem ouenitissime celebrāt. qd̄ anteq̄ accipiunt. dicit eos esse tanq̄ vetera vestimenta. q̄bus in cōuenientē pann⁹ nou⁹ alluitur. i. aliqua pticula doctrinē que ad noue vite tempantiam p̄inet qz si hoc fiat et ipsa doctrina qd̄ amodo scindit. que docet generale ieiunium non a cōcupiscētia cibozum tm̄ sed ab omni leticia t̄palū delectacōnum cui⁹ pticulam q̄ ad cibos p̄inet. dicit non oportere homibz adhuc veteri cōsuetudini deditis impartiri. qz et illic quasi cōsilio videt̄ fieri. et ipsi vetustati non ouenit. Dicit etiaz eos esse similes veteribz vtribz. Vnde sequit̄. Et nemo mittit vinum nouū in vtres veteres. Ambro. fragilitat

humane obdicionis apitur. cū corpora nostra epulis defunctorū animalū oparant. Aug⁹. de q̄sti. euan. Veteribz aut̄ vtribz opant apli. q̄ vino nouo q̄si spiritualibz p̄ceptis facilius dirumpunt q̄ contineant. vnde sequit̄. Alioquin rumpit vinum nouū vtres. et ipsū effundet. et vtres peūt. Erūt aut̄ noui vtres cū post ascensionē accepto desiderio consolacōis eius. orando et sperando inouabunt. Vnde sequit̄. Sed nouū vinum in vtres novos mittendū est. et vtraz cōseruant. Beda. Vno siquē intus reficimur. veste aut̄ foris tegimur. Vestis ergo sūt bona opa que foris agim⁹. quibz coram hominibus lucemus. vinū feruor fidei. spei et caritatis. Aliter. Veteres vtres sūt scribe et pharisei nouus pannus et nouū vinū. p̄cepta euāgelij. Grego. misenus. Vinum em̄ de nouo elicium p̄ feruorem naturalis humiditatis est despumāt naturali agitacōne a se mate riale mūdicem. Tale nouū testamētū est qd̄ anti qui vtres qui p̄pter incredulitatez inueterati sūt non capiunt. ymo scinduntur excellentia doctrine. nec non et gratiam spūs in cassum fluere faciūt. qz in malivolaz animam non intrabit sapientia. Beda. Sed cuiusq; anime nondū inouate s̄ in vetustate malicie per seueranti. nouoz misterioz sacramēta nō debēt omitti. qui etiam p̄ceptis euāgelicis p̄cepta legis miscere volūt. vt galathe. vinū nouū in vtres veteres mittūt. Sequit̄. Et nemo bibens vetus statim vult nouū. dicit em̄ vetus meli⁹ est. qz iudeis vite veteris salua imbutis. noue gratie p̄cepta sordabant. qz maior traditōibz amaciat dulcedinez spiritualium verborū p̄cipe n̄ valebāt

CAPITVLVM •VI.

Factum est autez in sabbato secundo primo eius transirent p̄ sata vellebāt discipuli eius spicas et manducabāt confricātes manibus suis. Quidā aut̄ phariseoz dicebant illis Quid facitis qd̄ nō licet in sabbatis. Et respondēs ihs ad eos dixit. Nec hoc legitis qd̄ fecit dauid cū esurisset ipse et qui cū eo erant. quomō intrauit in domū dei et panes p̄posicōis sumpsit. et manducauit. et dedit his qui cum ipso

Ambrosi. Non solum apprehensione verborum sed etiam ipso vfu specieq; gestoz incipit hominē dñs veteris obfuacone legis exuere. Vnde dicitur. factum ē at̄ in sabbato secundo primo cū transiret p̄ sata. vellebāt discipuli eius spicas. et manducabāt confricantes manibus suis. Beda. Non habentes enim discipuli spacium manducandi p̄t̄ importunitate turbarum. esuriebat vt homines s̄ vellētes spicas in diem desolabant. qd̄ est iudiciū austerioris vite. non p̄paratas escas s̄ simpliciter querere cibos. Theo. Dicit aut̄ in sabbato secundo primo. qz iudei omnem festiuitatem sabbatū nunciabant. requies enim

erant. quos non licebat manducare nisi tñ sacerdotibus. et dicebat illis quia dñs est filius hominis etiam sabbati.

dicitur sabbatum. Multociens ergo contingebat in pasceue festiuitas et vocabatur pasceue festum ppter sabbatum. deinde principale sabbatum secundum primum dicebatur.

cedentis diei festiuitate. Crisostomus. Duplex enim erat festum et principale festum et alterius sollempnitatis sabbati. Hieronymus. Vel dicitur secundo primum quia secundum erat pasca. primum autem azimorum. cum imolarent enim pasca in sero. sequenti die festum azimorum celebrabant quod autem ita sit. patet ex hoc. quod apostoli uellebant spicas et manducabant. in illo namque tempore spicæ flectuntur a fructu. Epiphanius. Die igitur sabbati uisum sunt transiitum per segetes et spicas edebant. ostendentes quoniam dissolutum est uinculum sabbati. ubi magnus aduenit sabbatum. hoc est Christus qui fecit nos desistere ab opere delictorum nostrorum. Cirillus. Pharisei autem et scribe ignari sacrarum scripturarum. in unum conspiciuerunt ad reprehendendum Christi discipulos. Unde sequebatur. Quidam autem phariseorum dicebant illis. Quid facitis quod non licet in sabbatis. Die mihi tu cum in sabbato tibi mensa preponitur. nonne frangis panem. quid igitur alios reprehendis. Beda. Alii uero dicunt ipsi domino hoc fuisse obiecta. scilicet a diuersis et ipsi domino et discipulis potuerunt obijci. et cuius obiectum ad ipsum maxime respicit Ambrosius. Dominus autem defensores legis arguit. nescire quod legis sunt. exemplum inducens dauid. unde sequitur. Et respondens Iesus ad eos dixit. Nescit hoc legis quod fecit dauid. et qui cum eo erat. Cirillus. Quasi dicitur expresse dicat lex moysi. iudicate iustum iudicium nec considerabis personam in iudicio. Quod iuste increpatis discipulos qui usque in hodiernum diem extolluntur dauid ut sanctum et prophetam. cum moysi preceptum non seruauerit. Crisostomus. Et attende quod quicumque domino fit sermo per uisum discipulis. seruos ducit in medium scilicet dauid et sacerdotes. quoniam uero per se introducit patrem sicut ibi. pater meus usque modo operatur. et ego operor. Theophylactus. Aliter autem eos reprehendit cum subdit. Et dicebat illis. quia dominus est filius hominis etiam sabbati. quasi dicat. Ego sum dominus sabbati. tanquam dispositio. et sicut legislator potestatem habeo solueri sabbatum. filius enim hominis uocatur est Christus. qui dei existens filius miraculose dignatus est filius hominis propter homines fieri et uocari. Crisostomus. Marcus autem de omnium natura hoc ipsum protulisse fateetur. Dicebat enim propter homines sabbatum factum est. non homo propter sabbatum. Expediit igitur propter sabbatum homini subici quod huic colla subicere sabbato. Ambrosius. Non mediocre autem misterium hic est. Ager enim est hic mundus. agri seges in satione humani generis fecunditas numerosa segetum. Spicæ agri. fructus ecclesie quos operibus discutiens tes suis apostoli pascebant. nostro se alentes profectu et tanquam folliculis corporum. mentium fructus ad fidei lucem preclaris operum suorum miraculis eruebant Beda. Spicæ enim asperantur quia in illis quos in corpore Christi uolunt traicere. mortificat ueterem hominem

et actibus suis. a terrena intentione extrahendo. Ambrosius. Sed hoc putabant iudei sabbato non licere Christus autem noue gratie munere designabat ocium legis opus gratie. Mire tamen secundo primum. non primo secundum sabbatum dixit. quia sabbatum illud ex lege solutum est quod erat primum. et hoc primum factum est quod secundo constitutum est. Sabbatum igitur dicitur secundum iuxta nomen. primum iuxta operationis gratiam. Melius est enim sabbatum quo impunitas datur quod quo pena prescribitur. Hoc forte primum est. hoc in predestinatione filii. et secundum in sanctione decreti. Deinde quod dauid cum socijs fugit. hic figuratus in lege Christus est. qui cum apostolis principem mundi lateret. Quod autem ille obseruator legis atque defensor panes et ipse manducauit. et dedit his qui secum erant. quos non licebat manducare nisi sacerdotibus. nisi ut per illam demonstraret figuram sacerdotalem cibum ad usum transire propter omnes siue quod omnes uitam sacerdotalem debent imitari. siue quia omnes filii ecclesie sacerdotes sunt. unquam enim in sacerdotium sanctum offerentes nonmetipsum deo hostias spirituales. Si autem sabbatum propter homines factum est. utilitas autem hominum postulabat esurientem hominem qui diu fuerit terre fructibus abdicatis ueteris panis uitare ieiunia. non utique lex soluitur sed impletur.

Factum est autem et in alio sabbato ut intraret in sinagogam. et doceret. et erat ibi homo et manus eius dextera arida. Obseruabant autem scribe et pharisei si sabbato curaret ut inuenirent unde accusarent eum. ipse uero sciebat cogitationes eorum. et ait homini qui habebat manum aridam surge. et sta in medio. Et surgens stetit. ait autem ad illos Iesus. In te rogo uos. si licet sabbato benefacere. an male. animam saluam facere. an perdere. et circumspicite omnibus dixit homini. Extende manum tuam. et extendit et restituta est manus eius. Ipsi autem repleti sunt insipientia et circuloquebantur ad

Ambrosius. Hic ad aliam progrediens dominus. nam quod totum hominem saluum facere disposuerat. per singula membra curabat. Unde dicitur factum est autem in alio sabbato ut intraret in sinagogam et doceret. Beda. Sabbatis maxime curat et docet. non solum propter inueniendum spiritale sabbatum. sed etiam propter celebriorem populi uentum. Cirillus. Doceret autem reuera transcendente intellectum et que salutis future per eum referabant audientibus semitam. deinde precedente doctrina. subito diuinam ostendebat uirtutem. Unde sequitur. et erat ibi homo et manus eius dextera arida. Beda. Quia uero destructio nem sabbati quam in discipulis arguebat. probabili magister excusauit exemplo. nunc ipse sub obseruando magistrum calumari uoluit. Unde sequitur. Obseruabant autem scribe et pharisei si in sabbatis

inuicem quid nam fa-
cerent de ihesu.

cūtraret. vt scz si non
curet. crudelitatis p
imbecillitatis. si curz
transgressiois vicō

arguant. vnde sequit̄. Vt inueniret vñ accusaret
illum. Ciril. Vñ est mos aduersarij. pascat i
se doloris morbum alioz p:ecomis. Sed domin⁹
nouit omnia. et corda rimať. vñ sequit̄. Ipse autē
sciebat cogitacōnes eorum. et ait homi. qui habe
bat manū aridam. surge. et sta i medio. Et surgēs
stetit. vt forsan incitaret ad pietatem crudellem.
phariseū. et ipsa passio flāmas mitigaret luoris
Beda. Preueniens autē dñs calūnam qm sibi pre
parabat. arguit eos qui precepta legis male in
terprando etiā a bonis opibz sabbato estimabāt
feriandū. cum lex a seruisi ope. i. a malis abstinē.
p̄cipiat in sabbato. vnde sequit̄. Ait autē ad illos
ihesus. Interrogo vos si licet sabbato benefacē
an male. Ciril. Nimis est idonea q̄stio. nam si li
cet in sabbato bñfacere nec aliquid obstat vt la
borantes a deo miam ose q̄ntur. de finas colligere
aduersus xpm calūnam. Si autē nō licet in sabbato
bñfacere. et lex p̄hibet aimaz salutem. fact⁹
es legis accusator. Ipsam q̄ sabbati sanctōnem
si velim⁹ discutere. ad opus pietatis introductū
fuisse repiem⁹. iussit em̄ in sabbato feriari. vt qe
scat inquit puer tu⁹ et ancilla tua. bos tu⁹ et qd
libet pecus tuū. Qui vero boīs misereť et cetoz
pecoz. quō non miseret̄ hominis graui morbo
pleri. Lex autē in presentibz formam p̄figurauit
futuroz. in quibz vtiqz maloza ferie sūt nō bono
rum. nam licet secularia opa oquiescāt. nō ocōs⁹
tamen boni opis actus est. in di laudes requiescē
Aug⁹. de q̄sti. euan. Cū autē dñs corpus curauerit
sic interrogauit. animā saluā facere aut pdē.
Vel qz illa miracula ppter fidem faciebat. vbi sa
lus est aie. vel qz ipsa sanacō manus dextre salu
tem aie significabat. q̄ a bonis opibz cessans. ar
dam qdām modo dextera habere videbat. vel aiaz
p̄ homine posuit. sicut dici solet. i. ot aie. b. fueit
Aug⁹. de con. euan. Sed potest mouere quō ma
the⁹ dixerit. qz ipsi interrogauerūt dñm si licz cu
rare sabbato cū lucas hic illos poti⁹ a dño inter
rogatos esse p̄hibeat. Itaqz intelligendū est qz
illi prius interrogauerūt dñm. si licet sabbato cu
rare. Deinde intelligens cogitacōnes eoz. adis
tum accusandi q̄rentū. ostendit in medio eum qm
fuerat sanaturus. et mērogauit q̄ marcus et luc
cas eum mērogasse omemorāt. Sequit̄. Et circū
spectis omibz. Titus. Quasi collectis oim oculis
quinetiā incitata mente eoz ad osideratōne ne
gocj dixit homi. Extende manū tuaz ego tibi mā
to. qui creauit hominē. audit autē q̄ lesam habebat
manū. et sanus fit. vnde sequit̄. Et extendit et re
stituta est sanitati manus eius. Quos autē oportē
bat in miraculo stupere augent maliciam. vñ ses
quit̄. Ipsi autē repleti sūt insipientia et colloque
bantur adinuicem. quid nam faceret de ihesu.
Orige. Et vt narrat matheus. exēit et ostantur
vt occidant eum. Ciril. Cernis o pharisee ope
rantem diuine ac supna maiestate liberatē lāguē
tes. et mortem portas ex luore. Beda. Vñ autē

iste humanū genus significat. in fecūditate boi
operis arefactū. p̄ manu in primo parēte ad po
mū extensa. et bene manus in sinagoga erat arida
qz vbi manus donum sciencie. ibi transgressor ma
iori subiaceret culpe. Ambro. Audisti igitur ver
ba dicentis. Extende manū tuam. omnis ista ge
neralisqz medicina est. et tu qui putas manu z ha
bere te sanam. caue ne auaricia vel sacrilegio con
trahat. Extende sepi⁹ eam. vt proximū uiues vt
vidue p̄residiū feras. eripias inuicē quē vides i
iuste otumelic subiaceret. extende ad paupez qui
te obsecrat. Extende ad dñm pro peccatis tuis.
sic manus extenditur. sic sanatur.

Factum est autē in ill
diebus exiit in montē
orare. et erat p̄noctās
in oracōne dei. Et cuz
dies factus esset vo
cauit discipulos suos
et eligit. xij. ex ipsis
quos et ap̄los nomia
uit. Simonē quez co
gnominauit petrum
et andream fratrem
eius. iacobū et johan
nem. philippū et Bar
tholomeū. matheum
et thomam. iacobum
alphi. et Simonez q̄
vocatur zelotes. Ju
dam iacobi et Judaz
scarioth. q̄ fuit p̄di

Glosa. Insurgētis
bus aduersariis conz
tra xpi miracula et
doctrinam. ap̄los ele
git q̄i defensores ve
ritatis et testes. qz
electōne oracōne p̄
mittit. vñ dicit. sc̄m
est autē in illis dieb⁹
exiit in montē orare
Ambro. soli infidia
trices ap̄ire aures.
vt putes filiū dei q̄si
infirmit̄ rogare vt i
petret. qd̄ implē nō
possit. p̄tatis em̄ au
tor. obedientie mgē
ad p̄cepta virtutis.
suo nos informat ex
emplo. Ciril. Scru
temur igit̄ in his q̄
xps egit. q̄liter nos
doceat oracōibz di
uinis insistere. semo
tim scz et secreto. ne
mine vidente amota
quoqz mundana soliz

itudine. vt sursum ad diuine speculacōnis intui
tum erigatur intencō. qd̄ de signat̄ in hoc qz ses
motim orabat ih̄s exiens i montē. Ambro. Vbi
qz etiam solus obsecrat. dei em̄ o silū humana vo
ta non capiūt. nec quisqz interior. potest esse p̄
ticeps xpo. non autē omis qui orat. ascendit i mō
tem. s̄ qui orat a terrenis ad supiora p̄grediēs.
s̄ non ille qui de seculi diuicijs aut s̄ honore solli
citus est. omnes sublimes in montē ascendūt. q̄re
in euangelio muemēs solos in montē cū domino
ascendisse discipulos. Sp̄s autē tibi xpiane dat.
forma p̄scribit̄ quā debras emulari. cuz seq̄tur
Et erat p̄noctans i oracōne dei. Quid em̄ te p̄ sa
lute tua facere oportet. qm̄ p̄ te xps in oracōne
p̄noctat. Ciril. Et surge igit̄ tu tempe noctis.
Purior est tūc t̄pis anima. ipse tenebre silentium
nimū possunt sufficienter ad op̄uctōnem p̄ducē
Ceterz si ipsū qz celum inspicias p̄ctatum stell
quali infimtis lumibz. si cōsideres qz qui p̄ diem
sallat̄. inuicē qz hñ. tūc nihil a mortuis discre
pant. de te estaberis quēlibet ausum humanū. Vñ
omnia sufficiūt ad animā erigendam. tūc n̄ vixat

manis gloria. non accidia. non scitacō occupatē
 non sic ignis ferri sequestrat rubiginē. velut nocturna oracō eruginem peccatorū. quem die sol percussit. nocte refrigerat. quēlibet rorem supant nocturne lacrime. et contra concupiam valent. et quēlibet timorem. Si vero predicto rore non foueatur homo. arefcit sub die. qua ppter licet si multum ores noctu. semel ora vigilando. et sufficit. ostende qd non solum ad corpus nos p̄tinet s̄ etiā ad animam. Ambro. Quid autē te facere ouenit cū vis aliq̄d officii pietatis adoriri. qñ xp̄s missurus ap̄los prius orauit. Sequit̄ em̄. Et cū dies factus esset. vocauit discipulos suos et elegit xij. ex ipsis. q̄s et ap̄los nominauit. Quos sc̄z ad ppagā dum auxiliū salutis humane p̄terzaz oribem satorum fidei destinauit. Simul aduerte celeste ofitū non sapientes aliquos. nō diuites. nō nobiles. s̄ piscatores et publicanos q̄s dirigeret elegit. ne diuicijs aut potentie nobilitatisq̄ autoritate traxisset aliquos ad suam gratiam videre. vt veritatis racō non disputacōms gratia p̄ualeret.

Ciril. Attende autē maximā euāgeliste sedulitatem. non solum dicit electos fuisse sacros ap̄los. p̄mo nomiatim eos enumerat. ne quisq̄ audeat alios inscribere ap̄loz catalogo. Simonē quē agnomiauit pet̄z et andream fratrē eius. Beda. Non modo primū euz agnomiauit s̄ longe prius cū ab Andrea adducto dicitur. Tu vocaberis cephas qd̄ interpretat̄ petr̄. Sed volēs lucas nomina ap̄loz enumerare cū necesse h̄t pet̄z dicē breuiter voluit innuere qd non hoc antea agnoia ret. sed ita dñs agnomiauerit. Eusebius. Secunda autē obinacō est iacobi et johānis. vñ sequit̄ iacobū et johannē. ambos sc̄z filios zebedei. q̄ etiam piscatores fuerūt. Post hos autē dicit. philippum et bartholomeū. philippū dicit johānes fuisse de betsaida. cōcuiem andree et petri. Ipse q̄z bartholomeū vir simplex et expers scie mundane et amaritudis. Matheū vero ex his qui prius census exigebāt. vocatus est. de quo subdit matheū et thomam. Beda. Matheū opari suo thome in ordme. humilitatis causa se sup̄omit. cū a ceteris euāgelistis p̄latus sit. Sequitur iacobū alphei et simonem qui vocat̄ zelotes. Glo. Quia sc̄z fuit de chana galilee qui interpretatur zelus qd̄ addit̄ ad differentiā simonis petri. Sequit̄ judā iacobi et judam scarioth. qui fuit pditor. Auḡ. de con. euan. In nomine iude iacobi lucas videt̄ discerepare a matheo qui eū thadeum appellat. s̄ q̄s vnq̄m phibuit duobz vel tribz nomibus vnū hominē vocari. Eligit autē iudas proditor non p̄ im prudentiam s̄ p̄ puidenciaz. suscepit quidez hominis fragilitatez. et iō nec has pres recusauit in firmitatis hūane. voluit ab ap̄lo suo tradi. vt tu a loco proditus moderate feras. tuū errasse iudicū pisse beneficiū. Beda. Mistice autē mons in quo ap̄los elegit. altitudinez designat iusticie. q̄ institutiendi erāt et eam pdicaturi. sic et lex in monte data fuit. Ciril. qñ libet interpretacōne ap̄lico eum nom̄ scire. scito qd petrus dicit̄ dissoluens v̄ agnoscens. Andreas decora potentia vel rñdens iacobus aut sup̄lātator. doloris. johānes domini

gracia. matheū conatus. philippus os magnū v̄ orificiū lampadis. bartholomeū filius aquas suspendentis. Thomas abyssus vel geminū vite. iudas confessio. et simon obedientia.

Et descendēs cū illis stetit in loco campestri et turba discipulorum eius et multitudo copiosa plebis ab oī iudea et hierlm̄ et maritima et tyri. et sydois qui venerant vt audirent illū et sanarent a lāguoribz suis. et q̄ vexabant a spiritibz imundis curabantur. Et omnis turba que rebat eum tangere. quia virtus d̄ illo exibat. et sanabat om̄s.

Ciril. Celebrata oratione ap̄loz. pluribus aggregatis et de regione iudeoz. nec non a maritima tyri et sydomis qui erant ydolatre. constituit eos totius orbis doctores. vtpote q̄ euoarent iudeos a legis seruitute. cultores autē demonū ab errore gentili ad veritatis agnitionem. Vñ dicit̄. Et descendens de monte cū illis stetit in loco campestri et turba discipulorum eius. et multitudo copiosa plebis ab oī iudea et hierlm̄ et maritima. Beda. Non a proximo mari galilee maritimū dicit. qz hoc non miraculi loco poneretur. sed a mari magno agnomiatur. in quo etiam tyrus et sidon comprehēdi poterāt. de q̄bz sequit̄. Et tyri et sidon. Que qz ciuitates gentium sunt. consulte nomiatim ponuntur. vt quanta sit fama virtusq̄ saluatoris intmetur. que externis quoq̄ ad sanitatem doctrinamq̄ capessendam ciuitates accersat. vnde sequit̄. Qui venerant vt audirent eum. Theo. Hoc est ad animarum medelam et sanarentur a lāguoribus suis. hoc est ad medelam eoz corporoz. **Ciril.** Postq̄ autē sacerdos publicauit ap̄los. plurima ardua fecit miracula. vt qui conuenerant iudei et gentiles. scirent eos decoratos esse a cristo dignitate apostolatus. et qd ipse non erat sicut vnus aliorum hominum. magis autem deus vt verbum incarnatum. Vnde sequitur. Et omnis turba que rebat eū tangere. quia virtus de illo exibat et sanabat om̄s. Neq̄ enim alienam virtutem accipiebat cristus. sed cum naturaliter esset deus ppriam virtutem super infirmos emittēs sanabat omnes. **Amb.** Aduerte autem omnia diligenter. quomō et cum apostolis ascendat ac descendat ad turbas. Quo modo cum turba sequitur ad excelsa. Deniq̄ vbi descendit. inuenit infirmos. in excelsis enim infirmi esse non possunt. Beda. Raro hoc quoq̄ v̄p̄iam vel turbas dominum ad altiora sequi. Vel quēpiam debilem inuenies in monte curari. s̄ ex tincta febre libidinum accensaq̄ sciencie luce p̄detentim quenq̄m ad culmen subire virtutum. Turba autem que dominum tangere potuit. spiritus illius virtute sanatur. vt supra leprosus domino tangente mundatur. Tactus ergo saluatoris opus est salutis. quē tangē est fideliter i euz credere. a quo tangi est eius munere sanari.

Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos dicebat Beati paupes quia uestrum est regnum dei. Beati qui nunc esuritis quam saturabimini. Beati qui nunc fletis quam ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines. et cuius sepa uerit uos. et exprobrauerint. et eiecerint nomen uestrum tanquam malum propter filium hominis. Gaudete in illa die et exultate. Ecce enim merces uestra multa est in celo. Secundum hoc enim faciebant prophetae patres eorum.

in istis octo ille sunt quatuor. et in istis quatuor ille octo. Hic enim quatuor velut virtutes amplectitur cardinales. ille in illis octo mysticis ordinibus refertur sicut enim spei nostre octaua perfectio ita octaua summa virtutum est. Primam autem beatitudinem paupertatis uterque euangelista posuit. Ordine enim prima est. et parens quedam virtutum. quia qui desuperit secularia ipse merebitur sempiterna. nec potest quisquam meritum regni celestis adipisci. Nui mundi cupiditate post se emergendi non habet facultatem. unde sequitur. Dicebat. Beati paupes. Ciril. In euangelio quidem quod est secundum mattheum beatus fieri dixit paupes spiritu. ut intelligamus esse pauperem spiritu habentem intellectum modestum et quodammodo remissum. Unde dicit saluator. Discite a me. quia mitis sum et humilis corde. Hic autem beatos asserit paupes non addito spiritu. paupes appellans diuitias detinentes. Decebat enim ut cum pronuntiari essent salutaris euangelij dogma. mentem non gereret cupidam. sed promptum affectum haberent erga maiora. Basil. Non uero autem omnis que paupertas premit beatus est. sed qui christi preceptum mundanis protulerit opibus. Plures ei paupes sunt in substantia. auarissimi tamen secundum affectum. quos non saluat paupertas. sed affectus damnat. Nihil enim inuoluntarioz beatificabile est. eo quod omnis uirtus libero designat arbitrio. Beatus ergo pauper. quasi christi discipulus. qui pro nobis paupertatem sustinuit. nam ipse dominus quodlibet opus impleuit. quod ad beatitudinem ducit. se prebens exemplar discipulis. Euseb. Sed cum celeste regnum in multis gradibus bonorum consideret. Primus gradus scandentium est eorum qui diuino intuitu colunt paupertatem. tales autem fecerunt qui primo facti sunt eius discipuli. Ob hoc in eorum

Ciril. Post apostolorum ordinacionem ad euangelice uite nouitatem saluator suos discipulos rectificauit.

Ambro. Diuinitatis autem prompturus oracula incipit esse sublimior. et si in humili stabat. tamen oculos eleuauit. Unde dicitur. Et ipse eleuatis oculis. Quid est leuare oculos. nisi interius lumen aperire. Bede. Et quis generaliter omnibus loquatur. specialiter tamen oculos in discipulos leuat. Sequitur enim in discipulos suos. ut his que uerbum intente cordis aure percipiunt. lacus sapientis intimi lumen aperiat. Ambro. Quatuor autem tamen beatitudines lucas posuit cetero uero mattheus. sed

persona dicit. quia uestrum est regnum dei. quasi demonstratue hoc proferens ad penitentem ad quos etiam oculos eleuauit. Ciril. Postquam igitur mandauit paupertatem colere. ea que consequuntur inopiam. coronat honoribus. Contingit autem paupertatem colentes. necessarioque incurere defectum. et uix acquirere victum idcirco non sinit discipulos pusillanimes super hoc fieri. dicens. beati qui nunc esuritis. id est beati qui castigatis corpus uestrum. et sinituti subicitis. qui in fame et siti uerbo operam datis. quia celestium tunc gaudiorum habebitis uberrate perfrui. Greg. in senus. Alcius autem sicut secundum sensibile escam ducet significat participantium appetitus ad comestibilem species. sic et in cibo aie ab his quidem opimabile ab his autem appetit quod naturaliter est bonum. Unde hic secundum mattheum beatificantur qui iusticiam loco cibi et potus reputant. non in quibus particulariter sed in ueritate salutaris uirtutem. quam qui esurit beatificandus dicit. Bede. Aptissime nos instruens nunquam nos satis iustos estimare debere. sed quotidianum iusticie semper amare profectum. ad cuius profectam saturitatem non in hoc seculo. sed in futuro possumus peruenire. psalmista dicit. Satiabor cum manifestabit gloria tua. unde sequitur. quia saturabimini. Greg. Auidis enim iusticie desideratoz copiam spondet. nihil enim eorum que secundum uoluptatem in uita quantur. faciat inquerentes. Solum autem uirtutis studium subsequitur primum quod deficiens gaudium miserit anime. Ciril. Consequitur autem inopiam non solum defectus rerum ad delectationes facientium. sed etiam depressus uultus propter mesuriam. Unde sequitur. beati qui nunc fletis. beatificat flentes. non eos qui simpliciter ab oculis lacrimas emittunt. Comune enim est hoc tam fidelibus quam infidelibus si quod tristitiam accidat. Magis autem illos beatos asserit. qui leuem uitam et implicitam carnalibus uoluptatibus dedit a uicant. refutantes delicias et pene lacrimantes propter odium mundanorum.

Crisostomus. Magni quid uero secundum deum tristitia est. et impetrat ei penitentiam in salutem. unde paulus cum non haberet suos defectus flere pro aliis lugebat. Talis luctus est a lacrimarum materia. Unde sequitur. quia ridebitis etiam si nihil proficimus his pro quibus flemus. tamen proficimus nobismetipsos. nam que sic aliena deflet. multo magis non poterit inflexibiliter sua delicta. Magis autem nec facile labetur in scelus. non dissoluamur in hac breui uita ne suspicemur in infinita. sed quamuis delicias a quibus manat luctus. et dolor nimis sed tristemur tristitia que germinat ueniam. Est etiam dominum sepius respicere lugentem. uidentem nequam. Basil. Pronuntiat autem flentibus tristitiam. non quidem emissam per mandibulas somnum. sed meram et impmixtam cuiuslibet tristicie alacritatem. Bede. Nui ergo propter diuitias hereditatis christi. propter panem uite eterne. propter spes celestium gaudiorum fletus. esurire paupertatemque pati desiderat beatus est. Multo autem beatior qui has uirtutes inter aduersa suare non trepidat unde sequitur. Beati eritis. cum vos oderint homines. Licet enim homines odiant corde nefando dilectum cor christi ledere nequeunt. Sequitur. Et cum sepauerint uos. separent et a sinagoga expellunt. Christus inuenit et confirmat. Sequitur. Et exprobrauerint. exprobrant

nomē crucifixi. Ipse omni tuos sibi cor resuscitat et confedere facit i celestib9 Sequit̄. Et eiecerit nomen vestrum tanq̄ malum vbi nomē xp̄ianoꝝ significat quo a gentilibus iudeisq̄ sepissime q̄ntuꝝ ad ipsos memorie abrasum et ab homibz est abietum. nulla existente causa odij. nisi ppter filium hominis qui se3 eredentes nomē xp̄i sui agnomen facere voluerūt. Docet ergo eos ab homibz insectandos. sed vltra homines esse beatos. Vñ seq̄tur. Gaudete in illa die et exultate. ecce em̄ merces vestra multa est in celo. Cris̄. Multū et paucum mensurā dignitate pferentis Queramus igitur q̄s multam pmisit mercedeꝝ. siquidē p̄p̄ta vel ap̄tus velut homo paucū esse multū existi-
mauit. nūc autē dñs q̄ possidz phēnes thesaur̄os opes q̄ quēlibet intellectū transcēdunt. multam pollicit̄ ē mercedē. Basi. Rursus magnū aliqñ absolutam habz int̄cionē. sicut magnū ē celū et magna ē terra. Aliqñ vero ad aliquid habz relationē. vt magnus equus et bos in opacōne simi-
liū. Sic arbitror multam fore mercedē repositaz paciētibus opprobria p̄p̄t xp̄m. non tanq̄ opatā ad ea q̄ p̄enes nos sunt. s̄ in se multam existentes et tanq̄ a deo donatā. Damascē. Illa etiā que mēsurari vel numerari p̄nt. terminate ingerunt. Nō autē ex quadā excellētia omnē transcēdit mēsuram et numerū. indefinēte dicitur magnum et multū. puta qñ dicim9 multā eē dei misericordiā
Euse. Deinde muniēs discipulos ad pugnam aduersarioꝝ qm̄ passuri erāt p̄ totū orbē pdican-
tes subdit. s̄m̄ hęc em̄ faciebāt p̄phetas patres eoz. Ambro. Quia p̄phetas iudei vsq̄ ad mortem corporis p̄secuti sūt. Beda. Quia vera dicentes solent p̄secutō nē pati. nec tamē iō p̄p̄he antiqui timore p̄secutōnis a veritatis pdicacōe defecerūt. Euse. Hoc autē dicebat muniēs discipulos ad pugnam aduersarioꝝ pdicātes p̄ totū orbē. Ambro. In hoc ergo q̄ dicit. Beati paupes. habes t̄pantiaz q̄ te a peccato abstinet. seculū calcas. illecebrōsa non q̄rit. Beati qui esuritis. habes iusticiam. Qui em̄ esurit. esurienti op̄patit̄. cōpaciedō largit̄. largiendo fit iustus. q̄a iusticia eius manz inēt̄. B̄ti qui nūc fletis. habes prudētiam cui9 ē flere q̄tidiana. et ea q̄ et̄na sūt querē. Beati eritis cū vos oderint homines. hēs fortitudinē. s̄ eam q̄ nō odiū meretur ex crimine. s̄ p̄fectōnem paciāt̄ ex fide. Sic em̄ ad passionis pueniē coronam. si graciā hōim negligas. diuinā sequaris. ergo t̄pantia cordis habz mundiciam. iusticia pacem. miam prudētiam. mansuetudinē fortitudo. Cōnere sibi sunt et concatenate virtutes. vt qui vnā habz. p̄les habē videatur. et sanctis vna op̄petit virtus. sed eius q̄ fuerit vberior est premiū. Mūta hospitalitas in abraam. q̄nta humilitas. sed q̄ fide p̄stitit. fidi p̄ ceteris meruit principatū. Ergo vnicuiq̄ p̄a premia. q̄ plima incentiua virtutum. sed quo i aliquo merito copiosius hoc etiam in premio redūdant̄.

Verūtamen ve vobis diuitibus. qui ha-

Cris̄. Predicto q̄ paup̄tas p̄pter deū causa sit cui9 libz boni. et q̄ esurire et flē

betis consolacionem vestram. Veb vobis qui saturati estis. q̄ esurietis. Veb vobis qui ridetis nūc. quia lugebitis et flebitis. Veb cū benedixerint vobis omēs homines scdm̄ hęc faciebant p̄phetas patres eoz.

non vacabit merces de sanctoꝝ. trāssere sermonē ad oppoita et inuit ipsa dānacōnis et supplicij fore materiam. Vñ dicit̄. Verūtamen ve vobis diuitibz q̄ habetis consolacōz v̄taz Cris̄. Hęc em̄ dicit̄o ve. semp̄ in scripturis dicit̄ his qui non possunt euadere a futuro supplicio.

Ambro. Licet autē pecuniā eius copijs multa sunt lenocinia delictoz. pleraq̄ tñ sunt incentiua virtutū. q̄q̄ virtus subsidia non req̄rat. et omendacior sit collacō paup̄is q̄ diuitis libalitas. tamē non eos qui habeāt diuitias. sed eos q̄ vti his ne sciant. sentencie celestis autoritate odemnat. s̄ā vt ille paup̄ laudabilior est. qui p̄mpto largit̄ affectu. ita criminosior diues est. q̄ de eo cōferre graciā deo debuit. q̄d accepit. nec censum ad omnem vsū datuz sine vsu abscondē. Non census igit̄ s̄ affectus i crimine est. Et q̄q̄ nulla pena ḡuor sit q̄ successoz. p̄ futura op̄pendijs anxio timore seruare. tñ qm̄ auaricie desideria cōgerēdi q̄dam voluptate pascunt. q̄ solacōnē vite presentis habuerūt. remuneracōnz petuā pdiderūt. Possumus tñ hic diuitem intelligē p̄ m̄ uideoꝝ vel hereticos vel certe phariseos. qui vbertate verboꝝ et q̄dam ambicōse faciēdie patrimonio delectati. simplicitatē vere fidei sup̄gressi. thesauros inutiles odiderūt. Sequitur. Ve vobis qui saturati estis. q̄ esurietis. Beda. Diues ille purpuratus saturabat̄. epulās q̄tidie splendide sed dirū ve sustinebat esuriens. qñ de lazari quez despererat digito guttam aque q̄rebat Basi. Nō autē necessaria sit abstinentie rō. palā ē ex eo q̄ ap̄tus eam inter fructus spūs enumerauit. S̄bfectio em̄ corp̄is p̄ nihil aliud sic obtinet̄. sicut p̄ abstinentiā. q̄ sicut quodā freno decet op̄scere iuuetutis feruoreꝝ. Est igit̄ abstinentia int̄mp̄cōcumis. amocō passionū. vite spiritualis inicuū. obtundens in se illecebrāz aculeū. s̄e autē coincidētia fiat cū inimicis dei. docet accipi. q̄dlibet cum erigit temp9. ad ostendendū q̄ mūdis oia mūda procedēdo quidē ad necessaria vite. abstinentē at omīno ab his q̄ faciūt ad voluptatē. Attamē nec eandē horā sibi cūctis sanare possibile. nec modū nec mensurā. Sit autē cōmūnis int̄encō non expe-
ctare replecōz. Replere nāq̄ ventrē. ipsū q̄ corpus inutile facit erga p̄p̄rias opacōnes. sommolētum et ad nocumēta dispositū. Beda. Aliter. si beati sūt illi qui iusticie semp̄ esurūt opera. infelices ecōtra estimandi sūt. qui sibi i desiderijs placeat nullā viti boni famē paciūtur. Sequitur. Ve vobis q̄ ridetis nūc. q̄ lugebitis et flebitis Basi. Cum dñs ridētes nūc arguat. palam ē q̄ nunq̄ erit fideli temp9 risus. et p̄cipue in tanta multitudine eoz q̄ in p̄cō moriūtur. p̄ quibus oportet lugē. S̄np̄fluus autē risus ē imoderātie

signum et effrenis anime motus. sed vsqz ad vultus iocunditate exprimere passionē aie non decet

Cris. Dic autē mibi. cur cōcuteris et defluis q̄ te bes assistere terribili iudicō et ponē rōnem de omnibus sic opatis. Beda. Quia vero ipsa p̄cti nutrit adolacō. sicut oleum flāmis. sic i culpa ardentibz solita est mīstrare fomentū. subdit. Vē cū bñdixerint vobis omnes homies. Cris. nō autē contrariū est qđ hic dicit ei. qđ alibi domin⁹ dicit. Luceat lux vestra coram homibus vt scilicet manifestem⁹ bñ agere ad gloriā dei non ad p̄p̄riā. P̄ emicō sum em̄ quid est inanis gloria. et inde sumit ortum iniquitas atqz desperacō. et maī maloz auaricia. qđ viam q̄ris diuertendi ab hoc dirigas aspectū semp ad deum. et esto otent⁹ ea que apud eum est gloria. Nam si in qualibz facultate doctores eligere oportet i arbitros. quomō virtutis experimentū plibz credis. non autē illi q̄ pre omnibz eam nouit et dare et coronare pot. a quo si gloriā cupis. vita laudem humanā. De nullo em̄ alio magis q̄sueuim⁹ admirari q̄ de respiciente gloriā. qđ nos. multo magis dominus oim. Deinde illud cōsideres. qđ hoim gloria celesriter deficit. qz p̄ cursum t̄pis obliuioni traduntur. Sequit. Scdm̄ hęc faciebāt p̄phetis patres eoz. Beda. pseudo p̄phete significānt. eo qđ ad captandū vulgi feruorem futura p̄loqui conent. itaqz dñs in monte bñtūdines solūmō p̄roboz. In campo vero etiam ve descripsit reproboz. qz tudes adhuc auditores necesse est terribz ad bona spelli p̄fectos aut satis ē premijs iuitari. Ambro. Et attende qđ marke⁹ premijs ad virtutem et fidem p̄los p̄uocauit. Vē autē etiam a criminibus atqz p̄ctis futuro. um suppliciorum denūciacōne deteruit.

Sed vobis dico q̄ auditis. diligite inimicos vestros. Bene facite his qui oderūt vs. Benedicite male dicentibus vobis. et orate p̄ calūmiantibz vos. et ei q̄ pcutit te in maxillā. p̄be ei et alterā. et ab eo q̄ aufert tibi vestimētum. ecia3 tunicaz noli phibere. Dm̄i petenti te t̄bue et qui aufert que tua sunt. ne reptas. et p̄ ut vultis vt faciūt vobis homines. et vs facite illis similiter.

qui dicit inimicus. Ciril. Cōuenēs at erat hui⁹

dixerat supra quid ab inimicis pati possent. nunc qualiter euz eisdem inimicis agē debeāt. oñdit dices Sed vobis dico qui auditis. Ambrosi. Non oco se plimozuz factoz. celestiu em̄ meracōne p̄gressus ad hūc locum serius venit. vt plūs diuimis miraculis roboratus. vltra legis ē mit em̄ virtutū vestigijs p̄gredi edocē. Demqz iter tria maxima spem. fidē et caritatem. maior est caritas que ordinatur cum dicitur. diligite inimicos vestros.

Basil. Inimici qđē p̄p̄riū est obesse. et iudicari. Omis igit qui q̄lit et cūqz nocet ali

modi ouersacō doctozibz sanctis q̄ p̄dici catuti erant vbiqz terraz. salutarē sermonem. quos si otingeret velle recipe de p̄seq̄ntibz vindictam. omissent eos ad agnicōnem veritatis vocare.

Cris. Non autē dicit. ne odio habeas. s3 diligas neqz simpliciter mādauit diligere. s3 etiā bñfacē Vnde sequit. bñfacite his qui oderūt vos Basil. Vēz qz homo ex corpe cōsistit et aia. scdm̄ aiam quidē bñfaciem⁹ hui⁹ arguentes et omo uentes eos. et oino ad ouersionem manuducetes scdm̄ corpus aut bñfacientes eis in necessarijs viatui. Sequit. Bñdicite maledicentibz vobis.

Cris. Qui em̄ p̄cucit. p̄p̄rias aias. digni sunt lacrimis et fletibus non maledictōibz. nihil ei detestabili⁹ est aia maledicta. nec imundus lingua que maledictōnes offert. Vomo es. aspidum venena non euomas. nec vertaris in beluam. est tibi datū os non vt mordeas s3 vt alioz vulnera sanes. Inimicos autē mādauit nobis anumerare re gradui amioz. non quozcunqz s3 p̄cipuos rū p̄ quibz orare solemus. Vnde sequit. Orate p̄ p̄seq̄ntibus vos. Pleriqz autē ecōtra p̄cumbētes. et fronte sup̄ teriā p̄cucientes. et manus expandētes. non p̄ suis criminibz orant deū. sed aduerfus inimicos qđ nihil aliud est qđ seipm̄ transfodere. Cū qui phibuit orra inimicos orare. p̄caris vt te maledicentē inimicis exaudiat. Quō possibile est audiri qñ puocas. exaudituz verte tando inimicū coram rege. et si non manibz verb tamen. Quid facis homo. stas vt venias ipetres peccatoz. et implet os amaritudine. Mirigacō num est temp⁹ oracōnis et gemit⁹ non furoris.

Beda. Sed merito mouet q̄stio quō in p̄phetis inueniuntur multe imp̄cacōnes aduersus inimicos. vbi videndū est. qz p̄phete p̄ imp̄cacōnez quid esset futuruz cecinerūt. non optantis voto. sed spiritū p̄udentis. Ciril. Vetus autē lex mādabat non offendere alios. vel si p̄ri⁹ fuerimus lesi non vltra p̄p̄cōnes ledentiū iras protendere Sed p̄fectio legis in xp̄o est et in suis mandatis Vnde sequit. Et qui te p̄cussit in maxillam. p̄be ei et alteram. Ciril. Nam et medici euz calce ferūtur ab insanis. tūc maxime misereantur eis. et accingūt se ad eozum remedia. Tu quoqz similes habeas oieturam erga p̄seq̄ntes. Ipsi nāqz sūt qui p̄cipue infirmant. nec prius delistamus q̄ totam amaritudinē euomuerint. tūc vberes gratias ager tibi. et ipse de⁹ te coronabit. eo qđ fratrem tuū a pessima egritudine liberasti. Beda. Fere autē cūcti orra hoc mandatū p̄cedim⁹ et p̄sertim potentes vel principes non solum si passi fuerint o tume lias. sed et si prestita eis non sit reuerentia. aduersarios reputātes quicūqz eos minus reueriti sūt. q̄ se reputauerint dignos. Est autē magna infamia principis esse promptuz ad vindictam. Nam et qualiter aliū docebit nil mali p̄ malo rependē. qui nocenti retribuē satagit.

Ciril. Vult autē dñs insup̄ esse otempt orē rerū Vnde sequit. Et ab eo qui aufert tibi vestimētū etiam tunicam noli phibere. Vēc est em̄ virtus anime que oino auersa est a passione cupiditatis diuiciaz. Decet em̄ eum qui pius est. et obliuisci

maiorum. ut et ea quibus caros amicos utamur
 psequētibz offeramus. Cris. Non autē dixit.
 fer humiliter iniuriantis impetū. s; pcedas p sa
 pientiam. et ulterius te disponas ad paciendum
 que ille cupiat facere. supans insolentiaz eius v
 bertate prudenti. ut habito pudore in excellēti
 patientia tua discebat. Sed dicit aliqs. Quō pē
 hoc fieri cū videris deū factum hominē tot pas
 sum p te. adhuc queris et dubitas quō possibile
 sit nequicis ignoscere conseruoz. quis tale pas
 sus est quale dñs tuus dū ligare. flagellaretur.
 sputa pferens. mortem paciens. Vñ sequit. Omī
 autē petenti te tribue. Aug. Non dicit omnia
 petenti ut id des. qd iuste et honeste potes. i. qd
 nec tibi nec alteri noceat. qntum sciri aut credi
 ab homine potest. et cui iuste negaueris qd petit
 iudicanda est iusticia et aliqñ melius aliqd t bues
 cū petentem iniusta correxeris. Cris. In b tñ
 peccam non modicū. nō solum nō dando petenti
 bus sed et eos increpādo. Cur inquit nō laborat
 cur ociosus alitur. dic mihi et tu laborādo possi
 des. s; et si laboras. ad hoc laboras. ut vituperes
 aliu. ppter vnicū panem et tunicā app ellās cupi
 dum. tribuas. nec cōuicieris. cur nec tu misereris
 et volentibus dissuades. Si cūctis indifferent
 erogauerim. semp miserebinī. qz em abraā cū
 ctos recipiebat. recepit et angelos nam et si ho
 micida sit. et predo. nōne tibi dignus videt pas
 nis habendi. Non igit simus seueti alioz censo
 res. ne nos quoq; exquisitē iudicemur. Sequitur
 Et qui aufert que tua sūt. ne repetas. Cris. A
 deo pcpim omnia. qd autē dicim meū et tuū. nu
 da tñ sunt verba. si nāq; domū tuam asseris. emis
 sisti verbū carens substantia rei. Nam et aer et
 solum et cementū creatoris sūt. Tu etiā ipse qui
 domū destruxisti. s; et si tuus sit vsus dubitā. nō
 solum ppter mortem s; etiaz ppter rez euentus
 aia tua non possidet a te. et quo pacto tue repu
 tabuntur opes. Vult autē de tua fore q tibi pro
 fratribz credita sūt. sūt aut tua. si p alijs dispē
 saueris. Sin vero tibi affluent expenderis q sūt
 tua iam facta sūt aliena. Sed ppter nefandā opū
 cupidinem homies in curijs oriantur. Cōtra qd
 xps dicit. Et qui aufert que tua sūt ne repetas.
 August. de ver. do. in mon. dñs de veste. domo.
 fundo. ument o. et generalit omni pecunia dicit.
 nō aut cristianū oportet sic possidere seruū quō
 equū aut argentū. seruus si honestus a te regē
 q ab illo qui eum tibi cupit auferre. nescio vtrū
 quisq; dicere audeat eū debere otēmi. Cris.
 Est aut nobis insita lex natural p quā dimoscim
 quid sit virtus et vicium. Vnde sequit. Et prout
 vultis ut faciāt vobis homines. et vos facite ill
 similit. Non ait qcumq; non vultis ut faciāt nec
 vos faciatis. Cū em due sint vie q ducūt ad htu
 tem. scz abstinentia mali et opacō boni. hanc pos
 nit p istā et illā significans. et si quidem dixit et.
 ut sitis homies. diligite bestias. esset mandatum
 difficile. si vero homies diligere iussit. ad quod
 naturalis monicō est quā difficultatē res otinet
 quā leones et lupi seruāt. in quibus naturalis or
 gnacō amicitiaz cogit. Ostēdit igit q xps nihil

statuit nostram trāscendentis naturā sed qd dūdū
 inseruit oscie nostre. docet ut ppria voluntas pro
 lege sit tibi. ut si vis bene tibi. benefacias ali. si
 si vis ut alius tui misereatur. proximi miserece.

Et si diligitis illos
 qui vos diligūt. que
 vobis ē gracia. nam
 et peccatores diligē
 tes se diligūt. Et si be
 nefacitis his. qui vobis
 benefaciūt. que vobis
 est grā. Si quidez et
 peccatores s; faciunt
 Et si mutuū dederitis
 his a quibz speratis
 recipe. que grā est vo
 bis. nam et peccato
 res peccatoribz fene
 rant ut recipiāt equa
 lia. Verūtamen diligi
 te inimicos vros et bñ
 facite et mutuū date
 nichil inde sperātes et
 erit merces vra mltā
 et eritis filij altissimi.
 qz ipse benignus est su
 per ingratos et malos
 Estote ego misericor
 des sicut et pater ve
 ster misericors est.

Cris. Dixerat domi
 nus dilig. vos eē mi
 micos. ne aut putā
 res hypbolice eē di
 ctum. estimās solum
 ad terrores eis dici.
 at nōnem dicens
 Et si diligitis illos q
 vos diligūt. que vo
 bis est gracia. ptes
 quidem cause sūt q
 dilectiōes ostituunt
 Dilectio vero spiri
 talis vniuersas pcel
 lit. nihil em terrenū
 eam parit. non utiliz
 tas. non bñficiū. non
 natura. non tempus
 sed de celo descendit
 Quid aut miraris. si
 non indiget. bñficio
 ut olistat. qñ nec ex
 casu maloz puertitē
 pater quidem passus
 iniurias rūpit foed
 amoris. conū post
 uergia viruz reliquit
 fili. si longeuū vide
 at patrez grauat
 at paulus ibat. ad la
 pidātes bñfacturus
 eis moyses lapidā
 a iudeis. et orat pro
 eis. Venerem itaq;
 spirituales amicitias.
 qz sūt insolubiles.
 Vnde arguēs volen

tes pigrescere. Subdit. Nam et pccatores diligen
 tes se diligūt. quasi diceret. Quia volo vos his
 amplius aliquid possidere non memio amicos di
 ligere. sed etiā inimicos. Benefaciētibz etiā bñ
 benefacere omne est omnibus. Ostendit autem se
 parum plus petere q sit moris peccatorū q bñ
 faciūt amicis. Vnde sequit. Et si bñfacitis his q
 vobis benefaciūt. que vobis est gracia. si quidez
 et pccatores hoc faciūt. Beda. Non solum aut
 dilectionem vel bñficiū pccoz. quasi infructu
 osa redarguit sed etiam mutuū. Vnde sequit. Et
 si mutuū dederitis his a quibz speratis recipere
 que gracia est vobis. nam et peccatores pccozibz
 fenerant. i. mutuant ut recipiant equalia. Am
 bro. In tres aut ptes pbia sibi videtur diuisisse
 iusticiā. vnā in deū que pietas vocat. alteram in
 parentes vel reliquū genus humanū. terciā in
 mortuos ut his ereqarum iura soluant. at dñs le
 gis oraculū ac pphcie fastigiū supgressus i eos
 quoq; qui leserūt. pietatis correxit officium. cuz
 subdit. verūtamen diligite inimicos vestros.

Cris. In quo plus tibi quā illi conferes. ille enim diligitur a cōseruo. tu vero efficiaris filius deo. ē aut maxime virtutis. quā nocere uoleres bñficijs oplectim. vnde subdit. et bñfacite. sicut enim fors nacem succensam aqua p̄iecta extinguit. sic iram rō cum lenitate. qd̄ em̄ est aqua igni. hoc est ire humilitas et mansuetudo. et sicut n̄ n̄ ex igitur igni p̄ ignem. sic nec ira p̄ iram mitiga. **Greg.** misenus. Debet aut̄ homo vitare da mōsam solis citudinē. ne querat ab inope diuiciarū augmētā eris. et aut̄ metallo. sterilis exigens fructum. vnde subdit. Et mutuū dare nihil sperantes. Malignam foeno. excogitacōnez. si quis appellz futum et homicidiū non peccabit. Nam quid refert suffosso pariete quenq̄ erepta possidere. ac fenorū nēitate possidē illicita. **Basi.** Tal̄ at̄ auaricie modus tolleos merito n̄cupat̄ in greco. a patiēdo. p̄pter mali fecūditatez. Aimalia siquidem tractu t̄pis adolecūt et parūc. sed femus statiz cum oritur incipit p̄creare. Aimaliū que cic̄9 parūt cic̄9 a generacōne desistūt. Sed nūm̄9 auarorum cū t̄pe p̄pagatur. aialia trāfferentia ptuz ad p̄rios alūnos ipsa parē cessant. Es aut̄ auaroz et supuenientia p̄creat. et p̄cedentia renouat. non attemptes igit̄ mortiferam beluā. Que nāq̄ utilitas que cauet̄. hodierna paupies que iterato iruet. augmētata iam meditare vnde restituas. vnde int̄m multiplicabit̄ census. vt tuā ptim releuet egestatem. ptim integret capitale et in super pariat femus. sed ais. Qualiter ergo victum acquiram. labora serui. tandem mendica. Vnūq̄sq̄ tolerabili⁹ est fenozis mutuo. Dicis at̄ d̄nam est illud mutuū cui spes retribucōis non heret. Considera virtutem sermōis et mirabis pietatem auzoris. Cū datur⁹ es paupi diuine caritatis m̄uitu. id̄ ipsū et mutuū est et donum. Donum quidē ob̄ m̄ speratam retribucōez. at̄ mutuū ob̄ munificentia d̄ni qui vice illi⁹ restituit. Vnde sequit̄. Et erit merces vestra multa. Non vis om̄ipotentē tibi obligari ad restitucōnem. an quenq̄ opulentū cūnū si fideubeat acceptas. deū aut̄ ez p̄ paupibus fideubentē repudias. **Cris.** At̄ t̄nde mutui naturā mirabilem. ali⁹ recipit. et alius obligat se p̄ debitis centuplū i presenti redens. in futuro vero vitam eternā. **Ambrosi⁹** D̄nta misericordie merces que filijs diuine misericordie asciscit̄. Sequit̄ em̄. Et eritis filij altissimi seque igit̄ miam vt merearis graciā. late patz benignitas dei sup̄ ingratos pluit. malos fecunda non negat terra p̄ouentus. sequit̄. qz ipse benignus est sup̄ ingratos et malos. **Beda.** Vel tēporalia bona largiendo. vel celestia dona singlari gracia inspirādo. **Ciril.** Magnū est ergo precōniū pietatis. Reddit em̄ hęc virt⁹ nos deo conformes. et quasi quedā signa sublimis nature nostris imp̄mic aiabus. vnde sequit̄. Estote ergo misericordes sicut et pater vester misericors est. **Athana.** Vt se aspicientes bñficia eius. bona que facimus. non hominū sed eius ituitu faciam⁹ quatinus a deo non ab hominibus premia consequamur.

Nolite iudicare et nō iudicabimini. Nolite odemmare et nō odemabimini. Dimittite et dimittetur vobis. Date et dabitur vobis. Mensuram bonam et confertam et coagitatam et superfluentem dabunt in sinum vestrum. Eadez quippe mēsurā qua mēsi fueritis remetiet̄ vobis

Ambro. Addidit domin⁹ non temere ut dicandū. ne cui d̄ci⁹ ipse delicti. in alterz cogaris ferre sententiā. vnde dicit. nolite iudicare. **Criso.** Non iudices p̄cedētes te. qz i discipulus es magistz. peccator innocentē. quos non oportet increpare sed monere. et caritative corrigere nec etiā iudicandum ē i incertis et q̄libet cūq̄ que nec silitudinē h̄t peccati aut que n̄ sūt grāua sive prohibita. **Ciril⁹**

Sedat ergo hic pessimam passionem nostraz cōsciarum otēptus principū. quibus em̄ deceat aliquid se circūspicere et s̄m deum ouersari hoc nō faciūt. sed ex animāt aliena. Et si videāt aliquos firmari tanq̄ p̄pria. passionum oblit̄ faciūt hęc detractōis materiā. **Cris.** Nec facile reperies quenq̄ neq̄ patremfamilias. neq̄ claustralem ex p̄tem hui⁹ eroris. Sūt aut̄ hęc diabolice temptatiōis insidie. nam q̄ seuerē discutit aliena nunq̄ p̄prio. reatū merebitur veniam. vnde sequit̄. Et non iudicabimini. Sicut em̄ pius et mitis reprimet peccatoz. timorem sic seuerus et dirus adicit criminibus p̄ris. **Greg.** misen⁹. Non igit̄ cū acrimonia precipitetis in seruos sententiā ne similia faciam̄ vocat em̄ iudiciū asperiorē. em̄ damnacōez. Vnde sequit̄. nolite odemmare et non odemabimini. non em̄ iudiciū cum venia p̄hibet. **Beda.** Breui aut̄ sententia cūcta que de ouersando cum inimicis mādauerat. op̄prehēdēdo ocludit dicēs. Dimittite et dimittet̄ vobis. Date et dabit̄ vobis vbi dimittere nos murias et dare beneficia iubet vt et nobis peccata dimittent̄. et vita deē eterna. **Ciril.** Quod aut̄ ampliori manu recōpensacōez accipiem⁹ a deo qui largiflue donat diligentib⁹ eū. ostendit subdens. Mensuram bonā et excoagitatam et superfluentem dabūt in sinum vestrum. **Theophi.** q. d. sicut si fatinam sine peccate mensurare velles. conferres eam. coagitares. et super effunderes abunde. sic d̄ns mēsuram magnā et superfluentē dabit in sinum vestz. **Aug⁹.** de concor. euā. dicit aut̄ dabunt. qz per illoz merita quibus vel calicem aque frigidē in nomine discipuli dederūt mercedē celestem recipe merebunt̄. Sequit̄. Eadem quippe mēsurā qua mēsi fueritis remetiet̄ vobis. **Basi.** Quia em̄ mēsurā vn⁹ quisq̄ vestrum mēsurat in bene opando aut peccando eadem vel p̄mia vel penas feret. **Theo.** Interrogabit aut̄ fortassis aliquis subtili⁹. Si em̄ superfluentem redditur. quō eadem ē mēsurā. Ad qd̄ dicimus qz non dicit. in tanta mēsurā remetietur vobis in eadem. Cui em̄ benefecit benefiet ei. qd̄ est remetiri eadē mēsurā. S; superfluentē

mensuram dicit. qz nullus beneficiet ei. sic et in iudicando. Qui enim iudicat. et deinde iudicatur accipit eandem mensuram. scdm vero qd ad plus diiudicat qz sibi similem iudicavit. fm hoc superfluentis est mensura. Ciril. Hoc etiā soluit apłus dicens. qd parce seminat. hoc est modice et mañ tenaci. parce et metet. hoc est non copiose. et qd seminat i bñedictõibus. in bñedictõibus et metet hoc est copiose. Siquis aut non habet. si non faciat. nõ de linqt. In eo em qd habet acceptat. n̄ i eo qd carz

Dicebat autem illis et similitudinem. num quid potest cecus cum ducere. nonne a bo in foueam cadunt non est discipulus super magistrum. perfectus autem omnis erit si sit sicut magister eius. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui. trabem aut que in oculo tuo est. non confideras. Et quomodo potes dicere fratri tuo. frater sine eiciam festucam de oculo tuo ipse in oculo tuo trabem nõ vidēs hipocrita. Eice p̄mũ trabem de oculo tuo et tunc perspicies vt educas festucam de oculo fratris tui.

iudicas. neqz em venit iudicare mūdum sed miserit Theophi. Vel aliter si tu alũ iudicas. et ipse in eisdem peccas. nõ ne assil'aris ceco cecum ducenti quõ em ille a te ducet ad bonũ. cuz et tu pecces. Non est em discipulus super magistrum. Si igitur tu peccas qui te magistrum et ductorem putas. vbi erit qui a te disciplinat et ducit. Perfectus enim erit discipulus. si sit sicut magister eius. Beda. Vel sensus huius sentencie pendet ex superioribus vbi dāda elemosina et iniuria dimittēda p̄cipiē. Si te inquit ira otra violentum et otra petentē auaricia cecauerit. nūquid tua mente viciata vis eum eius curare poteris. Sic etiā magister xp̄s qui quasi deus potuit suas vlcisci iniurias. maluit p̄secutores reddere mitiores. eandem necesse est qd discipuli qui puri homines sūt. regulam perfectionis seq̄ntur. Aug⁹. de con. euan. vel qd dicit. nūquid potest cecus cecũ ducere. ideo subiungit

Ciril. Addidit dominus predictis pabolam valde necessariam vnde dicit. Dicebat aut et illis similitudinem. erat em ei⁹ discipuli futuri mundi doctores vnde docebat eos scire vias cõuersacionis honeste quasi illustratã mentem habentes diuino fulgore ne ceci cecos ducerent. et ideo subdit. nūquid potest cecus cecũ ducere. nõne ambo in foueam cadunt Et si contingat aliquos hoc attingē vt equalem virtutez docētũ virtute possideant. sistant i mensura docentũ. et illorũ sequantē vestigia Vnde sequit. nõ est discipulus sup magistrum. perfectus aut omnis erit scilicet discipulus. si sit sicut magister ei⁹. vñ a paulus dicit. Imitatores mei estote sicut et ego xp̄i. Cristo ergo non iudicante cur tu

vt non speraret a leuitis se accepturos mensuram illam de qua dixit. dabunt in sinum vestrum. qm de ciat dabat eis. quos cecos dixit. qz euangelium nõ teneant ut illam remuneracionē p discipulos dñi poci⁹ plebs inciperet iam sperare. qz imitatores suos volens ostendē addidit. Non est discipulus super magistrum. Theophi. Inducit aut dñs et aliam pabolam de eodem subdens. Quid autē vides festucam id est modicũ erinis in oculo fratris tui. trabem aut que in oculo tuo est. id est peccatum tuũ maximũ non consideras Beda hoc autē ad superiorem sensum respicit. vbi cecus a ceco duci id est peccantem a peccatore castigari non posse p̄monuit. Vnde dicit. Aut quõ potes dicere fratri tuo. frater sine eiciam festucam de oculo tuo. ipse in oculo tuo trabem non vidēs. Cirillus. qd Qui grauibz obnoxius est peccatis que trabem vocat qualiter damnat eum qui pauca vel quicqz mali cõmisit. hoc enim festuca significat. The. Cõuenit aut hoc omnibus et maxime doctõibus qd subditoz cũ mima peccata puniāt. ppria impietate relinquūt ppter hoc eos dñs hypocritas vocat. qui ex hoc alioz peccata iudicant. vt iusti vident. vnde sequit. hypocrita eice primũ trabem de oculo tuo et tunc perspicies vt educas festucam de oculo fratris tui. Ciril. Videlicet teipm p̄mũ mūdũ ostendas a magnis peccatis. oseqñe cõsules proximo. modica confitent. Basilus. Videtur em reuera ogmicõ suiip̄si⁹ grauissimum oim. neqz em solus oculus exteriora videns super se visu non vtitur. sed et ipse noster intellect⁹ cũ alieui velociter dicat peccatũ. Lentus ē erga ppriozum percepõnem defectuum.

Non est em arbor bona que facit fructus malos neqz arbor mala faciens fructum bonum. vnaqueqz enim arbor de fructu suo agnoscitur. neqz enim de spinis colligunt ficus. neqz de rubo videmiant vnam. Bonus hõ de bono thesauro cordis sui profert bonum et mal⁹ homo de malo thesauro profert malũ. Ex habundancia em cordis os loquitur.

arbor sterilis ad aliquid ordmata est. tu vero factus es. ad opera virtutũ. Theophi. Abbas si ergo p̄niam sed ptinaciaz mali excludit. Cũ enim mala sit non potest fructus bonos producere. in

Beda. Contra hypocritam que ceperat dñs exequit dicens. Non est enim arbor bona que facit fructus malos. neqz arbor mala faciens fructus bonum. qd. si veraz et non fictam vis habere iusticiam. qd verbis ostentas. etiā factõ compensa. qz et si se bonuz fingat hypocrita. non est bonus. qui facit opera mala. et si rep̄dat in fontem. non ideo malus est qui facit opera bona. Tytus hoc aut audiens nõ sumas inde tibi fauorem mericie. naturaliter em arbor mouet tu vero libero arbitrio fūgeris. Et ois

virtutem vero cōuersa fructificat. Nō autem est arboribus natura hoc est nobis affectio. nisi ergo arbor mala non potest fructum bonū producere poterit tamen. Crisostomus. Quāuis autem fructus causetur ex arbore. facit tamen noticiam arboris eo quod arboris distinctio per fructum apparet. vnde sequitur. vnaqueque enim arbor de fructu suo agnoscitur.

Ciril. Sed et vita morum vniuscuiusque erit significatiua. neque enim extrinsecis ornamentis et fictis humilitatibus vere felicitatis. apprehenditur decor sed et ex his que aliquis operatur. cuius rei exemplū ponens subdit. neque enim de spinis colliguntur ficus.

Ambrosius. In spinis istius mundi ficus illa repiri non potest que fecundis fructibus melior est bone spes et resurrectionis aptatur. vel quia ut legisti ficus dederunt grossos suos. quod imaturus et caducus et inutilis in sinagoga fructus ante precessit vel quia imatura nostra vita est in corpore matuta in resurrectione. et ideo procul a nobis debemus seculares sollicitudines abdicare que mordent animū mentemque adurunt. ut maturos fructus culture diligentis possimus adipisci. hoc ergo ad mundum et resurrectionem. aliter ad animam et corpus refertur. cui subditur. neque de rubo videntur aut vnam. vel quia nemo peccatis fructus acquirat anime sue. que sicut vna proxima teris corrumpitur in superioribus maturatur. vel quia nemo potest dominationem carnis euadere. nisi quem Christus redemerit qui sicut vna pependit in ligno. Beda. Vel spinas et rubum seculi curas et punitiones puto esse viciorum. ficus vero et vnam nouam conuersationis in feruorem dilectionis. non autem de spinis ficus neque vna de rubo colligitur. quia mens adhuc vestis hominis consuetudine depressa simile potest. sed fructus noui hominis ferre non potest. Sed sciendum quod sicut ferax palmas sepi inuolutus recumbit. portansque fructum spina non sibi vltibus seruat. humanis. sic dicta vel acta malorum si quando profunt bonis. non hoc ipsi faciunt mali sed fit de illis dei consilio. Ciril. Postquam autem ostendit quod ex operibus potest discerni homo bonus et malus. sicut ex fructibus arbor. nunc idem ostendit per aliud signum dicens. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum. et malus homo de malo profert malum. Beda. Idem est thesaurus cordis quod radix est arboris. Qui ergo in corde thesaurum pacietie perfectique habet amoris optimos fructus effundens diligit inimicum. facit que supra edocuit. at qui thesaurum nequam corde seruat. contraria facit. Basilus. Verbi etiam condicio coram quo processit manifestat. euidenter ostendens dispositionem precordiorum nostrorum. vnde sequitur. Ex abundantia enim cordis os loquitur. Crisostomus. Naturalis enim consequentia est ut cum intus abundet nequitia. effluat oris et enus verba nequas. vnde cum audieris hominem in honesta profertentem. non tantam in eo putes latere maliciam contra verbum exprimitur. Sed coniecta fonte riuo esse uberiorem. Beda. Per os etiam locutionis dominus vniuersa que dicta vel facta vel cogitata de corde profertur insinuat. Moris est enim scripturarum verba pro rebus ponere.

Quid autem vocatis me domine. et non facitis. quod dico Dominus qui venit ad me. et audit sermones meos. et facit eos. Ostendat vobis vobis cui similis sit. Similis est homini edificati domum. qui fodit in altum. et posuit fundamenta supra petram. Inundatione autem facta illi flumen domui illi et non potuit eam mouere. Fundata enim erat supra petram. Qui autem audiuit et non fecit similis est homini edificanti domum suam supra terram sine fundamento. in qua illisus est flumen. et continuo cecidit et facta est ruina domus illius magna.

Beda. Ne aliquis sibi frustra blandiretur ex eo quod dictum est. Ex abundantia cordis os loquitur. quasi verba solum et non magis opera veri christiani querant. Consequenter dominus adiungit. Quid autem vocatis me domine et non facitis que dico. quod dicat. quod forsitan recte confessionis vos germinare iactatis. qui nullos operis boni fructus ostenditis. Ciril. Conuenit autem soli supreme omnium nature dominacionis et nomen et res Athana. Non est ergo hoc verbum hominis sed dei. ostendit enim patrem. dominus enim est qui natus est a solo domino. non timeas autem dualitatem. non enim secundum naturam separantur. Ciril. Que autem sit utilitas in mandata et obseruacione. quod ue dan nuz accidere

possit ex inobedientia. ostendit subdens. Omnis qui venit ad me. et audit sermones meos et facit eos ostendam vobis cui similis sit. Similis est homini edificanti domum qui fodit in altum et posuit fundamentum supra petram. Beda. Petra autem Christus qui fodit in altum. qui preceptis humilitatis et ena omnia de cordibus fidelium eruit. ne propter comodum temporale seruiat deo. Basilus. Ponere autem fundamentum supra petram hoc est inmiti fidei christi immobilem perseveret in aduersis siue humanis siue diuinitus accidere. Beda. Vel fundamentum domus ipsa est intentio bone conuersationis. que perfectus verbi auditor in adimplendis christi mandatis firmiter inserit. Ambrosius. Vel omnium fundamentum docet esse virtutum obedientiam celestium preceptorum. per quam domus hec nostra non in profluvio voluptatum. non nequicie spiritualis incursum hinc hinc mundano. non hereticorum possit nebulosis disputacionibus commoueri. Vnde sequitur. Inundatione autem facta illisus est flumen domui illi. et non potuit eam mouere. Beda. Inundatio tribus modis fit vel imundorum spirituum. vel improborum hominum. vel ipsa mentis aut carnis iniquitate. et quantum propter istas vires homines fiunt inclinant. Munitum vero inuictissime illi petre adherent. etiam labefactari nequeunt. Crisostomus. Ostendit etiam nobis dominum quod nullam potest fidelitatem. si feda sit conuersio. Vnde sequitur. Qui autem audit et non facit. similis est homini edificanti

Domum suam supra terram sine fundamēto. Be-
da. Domus dyaboli mundus qui in maligno posi-
tus est. quē super terram edificat. quia obsequē-
tes sibi de celis ad terrena detrahbit. sine fundamē-
to edificat. quia omne peccatū fundamētum non
habet. quia non ex propria natura subsistit. Malum
quippe sine substantia est. quod tamen quodcūq;
fit in boni natura conualefcit. Quia vero a fundo
dicitur fundamentū. Possumus etiam fundamen-
tum p̄ fundo positum non inconuenienter accipe-
re. sicut qui in puteo mergit. putei fundo retinet
sic anima corruens quasi in quodam fundi loco cō-
sistit. si se in aliqua peccati mēsurā continet. Sed
cum peccato in quo labitur non potest esse con-
tenta dum quotidie ad deteriora deicitur. quasi
in puteo in quo cecidit. fundum non inuenit quo
figatur. Ingruente autem qualibet temptatione
a vere mali a victē boni peiores fiūt. donec ad ex-
tremum perpetuam labant in penas. Vñ sequitur
In quam illisus est fluius a continuo cecidit. et
facta est ruina domus illius magna. Potest etiam
per impetū fluminis extreme iudicij discrimen in-
telligi. quādoq; vtrāq; domo cōsumata ibūt in-
p̄ij in supplicij eternum. Iusti autē in vitam eter-
nam. Cirillus vel super terrā sine fundamēto
edificat qui super harenam dubietatis que scdm
opinionem est ponit fundamētum spiritualis fa-
brice. quod pauci stille temptationū dissipant.

Augustin⁹. de cō. euan. hunc autem sermones
domini. plixum sic exorsus est lucas sicut a mathe-
us. vterq; em̄ dixit beati paupes. deinde multa q̄
secunt. in vtriusq; narratione similia sūt a ad extre-
mū sermonis ip̄a conclusio proorsus eadez reperi-
tur scz de homine qui edificat supra petram a su-
per harenam. posset ergo facillime credi eundem
lucas domini interposuisse sermone in aliquas tñ
p̄termisisse sententias quas mathe⁹ posuit. Item
alias posuisse quas matheus nō dixit nisi mouerz
q̄ matheus in mōte dicit habitū sermonem a do-
mino sedēte lucas autez in loco campestre a domi-
no stante. nō tamē istos duos sermones longa tē-
poris distācia seperari improbabiler creditur
q̄ a ante et postea quedam similia vel eadem am-
bo narrarūt. quāq; illud possit. occurrere in ali-
qua excellenciori parte montis. primo cum solis
discipulis fuisse dominus. quando ex eis illos. xij.
elegit. deinde cum eis descēdissē de monte. scz de
ipsa montis celsitudine. in campestre locum. id
est in aliquam equalitatem que in latere montis
erat et mltas turbas capere poterat. atq; ibi ste-
tisse donec ad eū turbe congregarent. ac postea
cum sedisset. accessisse p̄mqui⁹ discipulos suos
atq; illis ceterisq; turbis presentibz vnū habuis-
se sermonem.

CAPITVLVM. VII.



Um autez
ipleffz om-
nia verba
sua i aures

Titus. Cum per-
fectioribus documen-
tis suos refecisset di-
scipulos. vadit cap-
pharnaū ibi prodigio-
sa operaturus. vnde
dicitur. Cū autez im-
pleffet omnia verba

plebis. intrauit in ca-
pharnaū. cēturionis
autez cuiusdam huius
male habens erat mo-
riturus. qui illi erat
precios⁹. Et cū audis-
set de ihu. misit ad eū
seniores iudeorum. ro-
gans eū vt veniret et
saluaret hūm ei⁹. At
illi cum venissent ad
ihesum rogabāt eum
sollicite dicētes ei q̄
dignus est. vt hoc illi
prestes diligit em̄ gē-
tem nostrā et sinago-
gāz ip̄e edificauit no-
bis. Ihesus autē ibat
cum ill. et cū iam non
longe essz a domo mi-
sit ad eū cēturio ami-
cos dicens. Domine
noli vexari nō em̄ dig-
nus sum vt sub tectuz
meū intres p̄pter qd
a me ip̄m nō sum dig-
num arbitrat⁹ vt ve-
niret ad te. s; dic tñ
verbo et sanabitur pu-
er meus Nam et ego
homo sum sub potesta-
te cōstitutus habens
sub me milites et dico
huic vade et vadit et
alio veni et venit. et ser-
uo meo fac hoc. et fa-
cit quo audito ihesus
miratus est. et cōuer-
sus sequētibz se tur-
bis dixit. Amen dico
vobis. nec in israhel
tantā fidez inueni Et
reūsi qui missi fuerāt
domū. inuenerūt hūm
qui sāguerat sanum.

sua in aures plebis
intrauit in caphar-
naum. Augustin⁹. S-
con. euan. hunc intel-
ligēdum est quia nō
anteq; hęc verba ter-
minauit intrasset. s;
nō esse expressum p̄
quantum temporis i-
teruallum cum istos
sermones termina-
set. inuērit. caphar-
naum. ip̄so quip; em̄
teruallo leprosus il-
le mundatus est quē
suo loco matheus in-
terponit. Ambro-
sius. Pulchre autem
vbi precepta com-
pleuit. forma docet
suoz preceptoz ex-
equi. Nam statim gē-
tilis centurionis ser-
uus domino curand⁹
ofertur. Vnde sequi-
tur. Centurionis au-
tem cuiusdam seruus
male hñs erat mori-
turus qui illi erat p̄-
ciosus q̄ moriturum
dixerit euāgelista n̄
fefellit moritur⁹ em̄
erat. nisi fuisset sana-
tus a cristo. Euse-
bius. Stronius siqui-
dē iteallus erat iste
centurio. et militibz
romanis prefectus.
Quia vero specialis
seruiens ei⁹ domi-
lāguens iacebat. Con-
siderans quales sal-
uator erga ceteros
virtutes agebat. sa-
nando languidos. et
indicans q̄ non secū-
dum vires humanas
hec agebantur mira-
cula mittit ad eū vt
ad deum. p̄o habito-
re respectu ad apprens-
organum. Quo cum
hombibus conuersa-
batur. Vnde sequit.
Et cū audisset de ihe-
su misit ad eum senio-
res iudeoz. rogans
eum vt veniret. Et
saluaret seruum eius

Augustin⁹. de cō.
eua. Quomodo ergo verū erit quod matheus nar-
tat accessit ad eum quidam centurio cum ip̄e non

acceserit. vbi diligens aduertentes intelligam⁹
 macheū non deseruisse vsitatum modū loquendi.
 Si em̄ ipsa peruentō vsitate dicit per alios fieri
 quantomagis accessus per alios fieri potest. nō
 ergo absurde matheus. p̄ alios factō accessu cētū
 tionis ad dominiū compendio dicere voluit ipsū
 potius accessisse ad cristum q̄ illos p̄ quos verba
 sua misit. q̄ quo magis credidit. eo magis accessit.
 Crisostomus. Qualiter etiā matheus dicit.
 q̄ ipse dicit. Non sum dignus vt intres sub tectū
 meum. Lucas aut̄ hic dicit. quomā rogat. vt ve
 niat. Sed michi videt̄. q̄ lucas significat nobis
 iudaicas blandicias. Credibile em̄ est vt cum vel
 let abire centurio. retraheret̄ a iudeis blandienti
 bus et dicentibz. quia nos euntes ducemus eum.
 Vnde et eoz. preces adulacōibz plene sūt. Et q̄
 tur em̄. At illi cum venissent ad ihsū. rogabant
 eum sollicitē dicentes. quia dignus est vt hoc illi
 prestes. diligit em̄ gentē nostram. et sinagogaz
 ipse edificauit nobis. Decebat siquidē ipsos dicē
 quomā ipse volebat venire et supplicare. nos aut̄
 detinuimus. calamitatem videntes q̄ cadauer q̄
 in domo iacebat. aut promere fidei eius immēsitaz
 tem. sed nolebant p̄t et muidiaz fidem viri de te
 gere. ne magnus aliquis ēe videret̄ cui p̄ces por
 riguntur. q̄ autē matheus significat ipsum israe
 litam non esse. Lucas vero dicit. quomā edifica
 uit sinagogam. non ē contrarium. Potuit em̄ q̄ iu
 deus non esse. et sinagogam construxisse. Beda
 In hoc autē ostendunt. quia sicut nos ecclesiā. sic
 etiā illi sinagogam non conuentū solūmodo fide
 lium. sed etiam locum quo conueniebāt sint soliti
 appellare. Eusebius Et seniores quidē iudeoz
 p̄ modicis sūptibz ad opus sinagoge datis gr̄az
 poscunt. sed dominus nō p̄pter hoc sed p̄ maiori
 volens scz gnare credulitatem in cūctis mortali
 bus p̄ suam virtutem. semetipm̄ exhibuit. Vnde
 sequit̄ Ihsus aut̄ ibat cum illis. Ambrosi⁹. Vnde
 utiqz non ideo faciebat quia absens curare nō po
 terat. sed vt formā tibi daret humilitatis imitan
 de. ad reguli filiū noluit pergere. ne videret̄ ma
 gis diuitijs detulisse hic ipse prexit. ne videretur
 in centurionis famulo condicōnē desperasse serui
 lem. centurio vero militari tumore deposito reue
 rentiam sinit. et ad fidem facilis q̄ ad honorificē
 ciam p̄mptus. Vnde sequit̄. Et cum longe esset
 a domo. misit ad eum centurio amicos dicēs. domi
 ne noli vexari. non em̄ hominis sed dei potestate cō
 iecit dari a cristo hominibz sanitatē. Iudei quidē
 dignitatē eius p̄tenderāt. Iste vero indignū se
 asseruit. non solū beneficij. sed etiā suscepcionis
 domini. non em̄ dignus sū vt sub tectum meum in
 tres. Cris. Postq̄ em̄ liberatus ē a iudeozum
 tedio. tūc mittit dicens ne putes p̄tedio me non
 venisse. sed indignum reputauit ei domi recipere
 Ambro. Bene aut̄ lucas in occursum amicos di
 cit esse a centurione trāsmisissos. ne p̄sencia sua. et
 generare domini verecūdiam videret̄ q̄ officō. p̄
 uocasse. Vnde sequit̄ p̄pter quod et meipm̄ nō sū
 dignum arbitrat⁹. vt venirem ad te. sed dic tū
 verbo. et sanabitur puer meus. Cris. Vbi attē
 de centurionē debitam opinionem habentem de

domino. non em̄ dixit. ora sed tantūmodo iube du
 bitans ne se humiliāto renueret. subdit q̄ et ego
 homo sum. sub potestate constitutus. habēs sub
 me milites. et dico huic vade. et vadit. et alio ve
 nit et veni. et seruo meo fac hoc. et facit. Beda
 Dominē se vt potestati vel s̄bum v̄l p̄fidis sub
 ditum dicit. imperare tamē minoribus vt subau
 diatur eum multomagis qui deus sit. non p̄ aduē
 tum tūm corporis. sed p̄ angelozū misteria posse
 implere. quod vellet. repellende em̄ erāt vel in
 firmitates corpoz. vel fortitudines contrarie.
 et verbo domini et misterijs angelozū. Cris.
 Est aut̄ hic notandū. q̄ hoc verbum fac imperiū
 designat dictū seruo. ob hoc deus cum hominem
 vellet creare. non ait v̄ngemito. fac hominē. sed
 faciamus hominē. vt p̄ formam consensus verbo
 rum declararet equipanciā. Quia ergo in cristo
 considerabat excellenciam domini. ob hoc ait dic
 verbo. nam et ego dico seruo meo et cetera. cristo
 aut̄ non eum reprehendit. s̄d eius intencōnez ro
 borauit. Vnde sequitur. Quia audito ihsus mira
 tus est. Beda. Sed quis in illo fecerat ipsam fi
 dem nisi ille qui ammirabat. sed et si alius eam fe
 cisset quid miraret̄. qui p̄scius erat. q̄ ergo mi
 ratur dominus. nobis mirandū esse significat om
 nes em̄ tales motus cum de deo dicunt̄. non p̄tur
 bati animi signa sūt. sed docentis magistri. Cri
 sostom⁹. Vt aut̄ liqueat tibi q̄ dñs hoc ideo dixit
 vt alios instruat. prudent er em̄ euangelista hoc
 aperiens subdit. Amen dico vobis. nec in israhel
 tantam fidem inueni. Ambrosius. Et quidē si
 sic legas. In nullo tantam fidem inueni in israhel
 simplex intellectus et facilis est. Si vero iuxta gre
 cos nec in israhel tantā fidem inueni. fides huius
 modi etiā electoibus et deum vidētibus antefere
 tur. Beda. Non aut̄ de omnibus retro p̄iaribus
 et p̄phetis. sed de presentis eui. loquit̄ hominibz
 Quibus ideo cēturionis fides antefert̄. quia illi
 legis p̄phetarumqz monitis edocti. hic aut̄ nemi
 ne docente sponte credidit. Ambrosius. Pro
 batur autē fides domini. et serui sanitas robo: aē
 Vnde sequit̄. Et reuerfi qui missi fuerant domū.
 inuenerūt seruū qui languerat sanum. Potest er
 go meritum domini et famulis suffragari. non so
 lum fidei merito. sed et studio discipline. Beda
 Plemius aut̄ hoc explicat matheus. q̄ dicente do
 mino centurioni. Vade sicut credisti. fiat tibi. sa
 natus sit puer ex illa hora. Sed beato luce moris
 est que plene viderit ab alijs euangelistis ex pos
 sita abbreviare. v̄l etiā de industria p̄terire. que
 vero ab eis ommissa vel breuif. cognouerit tacta.
 dilucidare solertius. Ambro. Misticte autē seruo
 centurionis populus nacōnum qui mūdane serui
 tutis vinculis tenebat̄. eger letalibus passionibz
 beneficio domini sanandus exprimiē. Beda. Cē
 turio autem cuius fides israheli p̄fertur. electos
 egentibus ostendit. qui quasi centenarius milite
 stipati virtutum spiritalium sūt perfectione sub
 limes. p̄merus em̄ centenarius qui de leua tran
 fertur ad dexteram in celis vite significacōne po
 ni consuevit. Tales ergo p̄ his necesse est domo
 supplicent. qui adhuc spiritu seruitutis p̄munē.

Nos autem qui de gentibus credimus. non ipsi ad dominum venire possumus. quem in carne videre non valemus. sed ad eum accedere debemus per fidem. Seniores autem iudeorum mittere. hoc est sumos ecclesie viros qui nos ad dominum precesserunt. suppliciter obsecrando patronos acquirere. qui nobis testimonium redderent quod ecclesiam edificare curemus pro nostris peccatis intercedant Pulchre autem dicitur. quia ihesus non longe erat a domo quod appetentes eum salutare ipsius. Et qui naturali lege recte vitur. quo bona que nouit operatur. eo illi qui bonus est. aperiat Ambrosio. Non vult autem ihesum vexari centurio quod quem iudeorum populus crucifixum inuolatum ab iniuria manere desiderat populus nationum. et quod ad misterium spectat. vidit in pectora adhuc gentiliu non esse penetra bilem cristum. Beda. Milites autem et serui qui centurioni obediunt. virtutes sunt naturales. quod copiam multi ad dominum venientes deserunt secus

Theo. Vel aliter. Centurio est intellectus qui multorum in militia princeps existit. dum multas in hac vita res habet. Habet autem seruum infirmum irrationabile anime partem. irascibilem et concupiscibilem dico. Et mittit ad ihesum mediatore iudeos id est confessionis cogitationes et verba et festim suscipit seruum sanum.

Et factum est dem ceptus ibat in ciuitatez que vocatur naym. et ibat cum illo discipuli eius et turba copiosa. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis. ecce defunctus efferebat filius vnicus matris sue. et hec vidua erat. et turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum vidisset dominus. misericordiaz motus super eam dixit illi. noli flere. et accessit et tetigit loculum hi autem qui portabant steterunt. et ait adolescens tibi dico. surge Et resedit que erat mortuus. et cepit loqui Et dedit illum matri sue. Accepit autem omnes timor. et magnificabant deum dicentes.

Ciril. Mira dominus miris annectit. et supra quidem accersitus occurrit. hic vero non vocatus accedit. Unde dicitur. Et factus est dem ceptus ibat in ciuitatem que vocatur naym. Beda. Naym est ciuitas galilee in secundo miliario montis tabor. diuino autem nutu multa turba dominus comitatur ut multi essent tanti miraculi testes. Unde sequitur. Et ibat cum illo discipuli eius et turba copiosa. Greg. in sen. resurrexerunt autem experimentum non ita verbis sicut operibus a saluatore didicimus qui ab inferioribus inchoans opus miraculi. fidem nostram asuefacit ad maiora. Primo quidem in egitudine desperata serui centurionis. resurrexerunt inceptum potestate. post hec aliori potestate ducit homines ad fidem resurrectionis. dum suscitauit filium vidue

quia propheta magnus surrexit in nobis. et quod deus visitauit plebem suam. Et exiit hic sermo in vniuersas iudeas de illo. et in omnem circa regionem.

qui ferebatur ad monumentum. Unde sequitur. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis ecce defunctus efferebat filius vnicus matris sue. Diceret enim aliquis de puero centurionis. quod mortuus non erat. ut igitur temerariam linguam compesceret. iam defuncto iuueni cristum. obuiare fatetur. vnicus filio vidue. Nam sequitur. Et hec vidua erat. et turba ciuitatis multa cum illa. Erunt molem breuibus verbis explicuit. Mater vidua erat et non sperabat vltimus filios precreare. non habebat in que aspectum dirigeret. vice defuncti hunc solus lactauerat. solus aderat. alacritatis causa in domo quicquid matri dulce ac preciosum hic solus extiterat. Ciril. Miseranda passio et ad fletum et lacrimas potest prouocare. Unde sequitur. Quam cum vidisset dominus. misericordia motus super eam dixit illi. noli flere. Beda. Quasi diceret. desiste quasi mortuum flere. quem mox viuum resurgere videbis. Cri. Iubens autem cessare a lacrimis. qui consolatur mestos. monet nos pre sentibus defunctis consolacionem recipere resurrectionem sperantes. Tenet autem feretrum vita obuians morti. Unde sequitur. Et accessit et tetigit loculum. hi autem qui portabant steterunt. Ciril. Ideo autem non solo verbo peragit miraculum. sed et feretrum tangit. ut cognoscas efficacem esse sacrum cristum corpus ad humanam salutem. Est enim corpus vite et caro verbi omnipotentis cuius habet virtutem sicut enim ferrum. ad vincendum ignem perficit opus ignis. sic postquam caro vincta est verbo quod viuificat omnia. ipsa quoque facta est viuificatiua et mortis. Titus. Non autem saluator similis est helie de flenti filium sarapene. nec qualis heliseus. qui proprium corpus applicuit corpori defuncti. nec qualis est petrus. qui pro thabita orauit. Sed ipse qui non enca velut enca vocat. qui mortuos ut viuos alloqui potest. Unde sequitur. Et ait adolescens tibi dico. surge. Gregorius. misenus. Qui dixit adolescentem. florētis significauit temporis horam. primam producentem lamuginem. qui paulo ante mulcebus erat materno oculorum aspectui. Jam aspirans ad tempus sponsalium virga generis. successione ramus baculus senectutis. Titus. Incontanter autem erectus est cui sunt mandata directa. Diuina enim potestas. est irrefragabilis. nulla mora nulla oracionum instancia. Unde sequitur. Et resedit. qui erat mortuus. et cepit loqui. et dedit illum matri sue. Iudicia sunt hec vere resurrectionis. Corpus enim exanime loqui non potest. nec reportasset mulier ad domum defunctum filium inanimatum. Beda. Pulchre autem euangelista dominum prius misericordia. motum esse super matre. ac si filium resuscitare testatur. ut in vno nobis exemplum imitande pietatis ostenderet. in altero fidem mirande potestatis astrueret. Unde sequitur. Accepit autem omnes timor et magnificabant deum dicentes. quod appleta magus

firmiter in nobis. et quia deus visitauit plebem suam. Cirillus. hoc magnū fuit in populo mīse sibili a ingrato. Post modicū em̄. nec pphetā nec ad utilitatem populi pcedere ipsum existimauit. Reminem autē habitātium iudeam hoc miraculum latuit. Vnde sequit̄. Et erit hinc sermo in vniuer sam iudeam. et in omnē circa regionem Ambrosius. Tōneum autē est dicere. q̄ septem resurtec tiones ante dominicam narrant. quaz̄ prima est filij sarapten. Secūda filij simamitis. Tercia que facta est in reliquijs helisei. Quarta q̄ facta est in naym. Quinta filie archisynagogi. Sexta lasari. Septima. in cristi passione. Multa nāq̄ cor pora sanctorū firreuerūt. Octaua est cristi qui expers mortis remāsit vltimū in signū q̄ cōmunis resur rectio que morte futura est in octaua etate. non tollitur morte. sed indissolubilis permanebit. Beda. Defūctus autē qui extra portam ciuitatis multis est intuentib⁹ elatus. significat hominem letali funere criminū soporātū. et anime mortem non cordis adhuc cubili tegentē. Sed ad mltōz̄ noticiāz̄ per locucōnis operisue iudicium quasi p ciuitatis hostia ppalantem. Portam em̄ ciuitatis puto aliquem de sensibus esse corporalibus. qui bene filius vnicus matris sue fuisse phibetur. qz̄ vna est ex mltis psonis collecta mater ecclesia vi duaz̄ autē esse ecclesiam omis anima que se domini morte redemptam meminit. agsciē Ambro. hanc em̄ viduam p̄ p̄oz̄ turba circūseptam plus video esse q̄ feminam q̄ resurrectōnez̄ vnicū adolecētis filij a pompa funeris reuocat ad vitā suaz̄. et em placione lacrimaz̄. que flere phibet eum. cui re surrectō debebat. Beda. vel nouati dogma con funditur. qui dum penitentū mūdacionez̄ euacu are conatur. matrē ecclesiā de natoz̄ suoz̄ spiri tali extinctō e plorantē spe vite reddēde. negat consolari debere. Ambro. Hic autē mortuus in ioculo materialibus q̄tuor ad sepulchrū ferebat̄ elemētis. sed sp̄e resurgēdi habebat. qz̄ ferebat̄ in ligno. qd̄ et si nobis ante nō pderat. tū postea q̄ cristus id tetigit. pficere cepit ad vitā. et est indicō salutem populo p crucis patibulum refun dendā. In secreto em̄ iacem⁹ examines. cū vel ig nis in modice cupiditatis exstuat v? frigid⁹ hu mor exundat. et pigra qdam corporis habitudie vigor habet at̄ animoz̄. Beda. vel ioculus in q̄ mortuus effertur. male secura desperati corpis consciencia est. Qui vero sepeliendū portant. v? immūda desideria. vel blandimta sūt socioz̄. qui domino ioculū tangente steterūt. qz̄ superm for midine iudicij tacta consciencia. carnales sepe vo luptates et iniuste laudātes cohercēs ad se reuer titur. vocantiq̄ ad vitam. respōdet saluatori. Ambro. Si ergo graue peccatum est. quod peni tentie tue lacrimis ipse lauare nō possis. flect p te mater ecclesia. assistat et turba iam resurgens a funere. et incipies alia vita loq̄ timebūt omnes vnus em̄ exemplo omēs corrigunt. Laudabunt etiā deum. qui tanta nobis remedia vitante moz tis indulsit. Beda. visitauit autē deus plebē suā non solū semel verbum suū incorporādo. sed semp in corda mittendo. Theophilus. Viduā etiam

potes intelligere animā virū amittentē id est di uinum sermonē. filius em̄ est intellect⁹ qui extra ciuitatem efferē viuētium. Loculus eius ē. corp⁹ eius quod quidē dixerūt esse p sepulchrū. Tan gens autē eum dominus. eleuat ipsum. auenescere faciens eum. qui surgens a peccato incipit loqui et alios edocere. Non em̄ prius ei crederetur.

Et nūciauerunt io hanni discipuli ei⁹ de omnib⁹ his. Et cōuo cauit duos discipulos iohannes et misit eos ad ihesum dicēs. Tu es. qui vēturus es. an aliū expectamus. Cū autē venissent ad eum viri. dixerūt. Iohes baptista misit nos ad te dicens. Tu es qui vēturus es. an alium expectamus. In ipsa autē hora curauit mul tos a languorib⁹. et plagis et spiritibus malis. et cecis multis donauit visum. Et re spondēs dixit illis. Eū tes renūciate iohānē q̄ audistis et vidistis qz̄ ceci vident. claudi ambulāt. leprosi mū danē. surdi audiunt. mortui resurgūt pau peres euangelisat̄. Et beatus ē. q̄ nō fue rit scādalisat⁹ in me

Cirillus. Miracu lum quod omēs mha bitātes iudeaz̄ et ga illeam scuerāt. refe runt sancto baptiste quidā ex ei⁹ discipu lis. vnde sequit̄. Et nūciauerūt iohanni discipuli eius de om nibus his. Beda. p̄ō simplici corde vt opinor. sed muidia stimulatē sām et ali bi conq̄runtur dicen tes. Rabbi. qui erat tecū trans iordanez̄ ecce hic baptisat. et omēs veniūt ad eum.

Cris. Tunc autē magis ad eū erigunt cū incūbit necessitas. Et ideo iohannes de trusus in carcerem. quando magis disci puli ei⁹ indigebant ihesu. tūc mittit eos ad cristū. sequit̄ em̄. Et conuecauit duos discipulos iohannes et misit eos ad ihesū dicens. Tu es qui vē tur⁹ es an aliū expe ctamus. Beda non ait tu es q̄ venisti. s̄ tu es. qui vēturus es. Et est sensus. Māda mihi. qz̄ interficiēz̄ dus ab herode et ad inferna descēsur⁹ sū vētū te et infimis de beam nuntiare qui su

peris nuntiaui. an hoc non conueniat filio dei. et alium ad hec sacramenta missurus es. Cirillus. Sed omīno reprobāda est talis opinio. nūq̄ em̄ reperimus sacrā scripturā differere. q̄ inferna libus p̄nūciauerit baptista iohannes saluatoris aduentū. Illud et verū ē dicere. q̄ nō ignorauit baptista. q̄ tūc mīsterij incarnacōnis vngemti. Vnde et hoc cū alijs nouerat. q̄ illuīnatur⁹ erat in inferno manētes. cum pro omnibus gustauerit mortē tam viuis q̄ mortuis. Sed qm̄ sermo sacre scripture hūc quidem p̄dixit venturū tanq̄ deum et dominū. alij vero missi sunt sic famuli ante xpm̄ ideo oim saluator et domin⁹ a pphetis noīabatur qui venit. vel qui venturus est. secundum illud

psalmi. Benedictus qui venit in nomine domini. et i abacuck post modicum. qui venturus est. veniet et non tardabit. Igitur diuinus baptista quasi nomen accipiens a sacra scriptura. misit quosdam discipulorum suorum quesituros an ipse sit. qui venit vel qui venturus est. Ambro. Sed quomodo fieri posset. ut de quo dixerat. Ecce qui tollit peccatum mundi. adhuc eum dei filium esse non crederet. aut enim insolentie est ei tribuere diuina que nescit. aut de dei filio dubitasse per die est. Nonnulli autem de ipso iohanne intelligunt magnam quidem ita prophetam ut christum agnosceret. sed tamen non tanquam dubium sed tanquam primum vatem quem venturum crederat. non credidisset morturum. Non igitur fide sed pietate dubitauit. sicut et petrus. propitius tibi esto domine. non fiet hoc. Ciril. Vel ex dispensatione interrogat prouerat enim ut precursor passionis christi. misterium sed ut discipulis suis constet quanta sit excellencia saluatoris. ex propriis discipulis prudentiores misit quos precepit sciscitari. a vna saluatoris voce comere. si ipse est qui expectabat unde subditur. Cum autem ad eum venissent viri. dixerunt. iohannes baptista misit nos ad te dicens. Tu es qui venturus es an alium expectamus. Sciens autem ut deus quo animo misisset eos iohannes et causam aduentus eorum. tunc temporis egit vberiora miracula. Unde sequitur. In ipsa autem hora curauit multos a languoribus et plagis et spiritibus malis et cecis multis donauit visum. Non dicit eis expresse ego sum. sed ducit eos magis ad rei certitudinem ut congrua ratione sumentes fide ipsi reuertantur ad eum quem misit eos unde non ad verba sed ad propositum mittentis responsum exhibuit. nam sequitur. Et respondens dixit illis. Euntes renuntiate iohanni. que audistis et vidistis. quod narrate iohanni. que quidem audistis per prophetas. consumari vero vidistis a me. Ea enim tunc agebat. que prederant prophete eum facturum. de quibus subditur. quia ceci videt. claudi ambulant. leprosi mundantur. surdi audiunt. mortui resurgunt. Ambrosius. Plenum sane testimonium. quo dominum per prophetas cognosceret. de ipso enim fuerat prophetatum. Quia dominus dat escam esurientibus erigit elisos. soluit compeditos. illuminat cecos. et qui ista facit regnabit in eternum. ergo non huic mane ista sed diuine virtutis insignia sunt. Vnde autem euangelij exempla vel rara vel nulla inueniuntur. vnus thobias oculos recepit et hec fuit angeli non hominis medicina. belias mortuum suscitauit ipse tamen rogauit et fleuit. hic iussit. beliseus leprosum mundari fecit. non tamen ibi valuit precepti auctoritas sed misterij figura. Theophili. Sunt etiam hec verba psalmodicentis. Deus ipse veniet et saluabit nos. tunc aperientur oculi cecorum. et aures surdorum patebunt. tunc saliet sicut ceruus claudus. Beda. Et quod his non minus est. subdit. Pauperes euangelizantur pauperes sed spiritu vel opibus itus illuminantur ut inter diuites et egenos. in predicacione nulla distantia sit. hoc magistri approbavit veritate quoniam omnis qui apud eum saluari potest equalis est. Ambro. Sed tamen parua adhuc ista dominice. testificacionis exempla plenitudo fidei. crux domini. obitus. sepultura est. unde addidit. Et beatus est qui

non fuerit scandalizatus in me. Crux enim etiam electis scandalum posset afferre. sed nullum hoc maius diuine persone est testimonium. nihil est enim quod magis esse ultra humana videatur. quam totum se obtulisse pro mundo. Ciril. Vel per hoc volebat ostendere quod quecumque versabantur in cordibus eorum. ab oculis ipsius effugere nequerunt. ipsi enim erant qui scandalizabant de ipso. Ambro. Misit autem in iohanne supra diximus ripum esse legis que prenuicia fuit christi. Mittit ergo iohannes discipulos suos ad christum. ut supplementum scire osequimur. quia plenitudo legis est christus. Et fortasse isti discipuli sunt duo prophete. quorum vnus ex iudeis credidit. alter ex gentibus. qui deo credidit. quia audiuit. voluerunt ergo et isti videre quia beati oculi qui vident. Cum autem venerint ad euangelium et agnouerint illuminari cecos. ambulare claudos. tunc dicent oculis nostris perspeximus. Videmus enim nobis vidisse que legimus. aut fortasse in parte quadam corporis nostri omnis videmus inuestigasse dominice seriem passionis. fides enim per paucos ad plures puenit. Lex ergo christum venturum annunciat. euangelij scriptura venisse confirmat.

Et cum discessissent nunciij iohannis. cepit dicere de iohanne ad turbas. Quid existis in desertum videre. arundinem vento moueri. Sed quid existis videre homines mollibus vestimentis indutum. Ecce qui in veste precesosa sit et in delicijs. in domibus regum sunt. sed quid existis videre. prophetam. utique dico vobis et plus quam propheta hic est de quo scriptum est. Ecce mitto angelum meum ante faciem tuam qui preparabit viam tuam ante te. Dico enim vobis maior inter natos mulierum propheta iohanne baptista non est. Qui autem minor est in regno dei maior est illo

Ciril. Coniecit dominus tanquam hominum secreta cogitans aliquos dicuntur si quis hodie ignorat iohannes iherosolimitanus. qualiter eum ostendebat nobis dicens. Ecce agnus dei qui tollit peccatum mundi ut igitur sanaret hanc passionem. quam eis acciderat damnum quod ex scandalo precebat exclusit. Unde dicit. Et cum discessissent nunciij iohannis. cepit dicere de iohanne ad turbas. Quid existis in desertum videre arundinem vento moueri. Quasi diceret. mirastis estis de iohanne baptista et plures perrexitis ad eum percurrentes tam longa detritimera. frustra siquidem si sic leuem ipsius existimatis. ut similis sit arundini declinantis quocumque agitat ventus. Talis enim esse videtur. si qui cognouit ex leuitate se ignorare fatetur.

Cyprianus. Non autem existis in desertum vbi nulla iocunditas. ciuitatibus omittis. nisi de hoc viro curam gerentes. Grecus. Hoc autem post recessum discipulorum iohannis dominus dixit. non enim eis proferre volebat baptiste preconiama. ne blandientis verba esse putarent. Ambro.

Non otiose autem iohannis hic persona laudat. q̄ vite amore post habitō iusticie formā nec moras terrore mutauit. Deserto em̄ mundus hic cōs parari videt. adhuc sterilis. adhuc incultus. in quez negat nobis dñs ita p̄: o d eūdū. vt mēte carnis inflatos natosq; virtutis interne viros a fragilis glorie secularis sublimitate iactantes. ep̄ plari quodā et imagine nobis putem? imitādos quos p̄: ocellis hui? mundi obnoxios vita mobil' inquietat. iure arūdimi oparandos. Grec? Est etiā infallibile testimoniū vite iohānis vestitus cū carcere. in quē detrusus non fuisset si sciuisset fauere principibus. Vnde sequit. Sed qd̄ existis videre. hominez mollibus vestimentis indutum. Ecce qui in veste precōsa sūt et in delicijs. in domibus regum sūt. mollibus vestimentis indutos vuentes in delicijs signif. c. 11. Cris. Mollis aut vestis dissoluit rigidaz animā et si rigidū corpus assumat et asperum. facile p̄ hui?i molliciem delicatū reddit et fragile. factō vero corpore molliori necesse est et aiā p̄icipare lesionem. s̄ā vt plimū opacōnes ipsi? osonāt disposicōmb? corpōris. Ciril. Qualit̄ ergo tanta sedulitas religionis vt carnales passiones subijceret. ad tātaz ignorantia deueniret. nisi ex mentis leuitate qm̄ non aspitares sed illecebre mūdare delectat. igit̄ si velut non colentem delicōsa iohāne imitami. date ei robur continentie cōpetens. Si vero nihil amplius debet. ut honeste ouersacōm. qd̄ omissa reuerentia delicatoz incolam deserti. vileq; tegumē et cameloz velus mirami. Criso. Per vtrūq; aut dictoz designat. q̄ iohānes nec naturalit̄ nec facile mobilis erat. nec vlla voluptate flecteret. Ambro. Et quis plerosq; molliores. cura vestis effeminet. tñ alia videt hic indumenta significare. humana scz corpōra quibz aiā nostra vestit. Sūt aut mollia indumēta delicōsi actus et mores. hi vero quibz fluida delicijs mēbra soluūtur. regni celestis exterior es sūt. quos rectores mundi hui? atq; tenebraz ceperūt. hi sūt em̄ reges qui dominantē sioz opoz emulos

Ciril. Sed forte incōueniēs est circa hoc excusare iohānem. fat em̄ em̄ eum imitabilem esse. vñ subdit. Sed quid existis videre p̄phetā. vtiq; dico vobis plusq; p̄phetam p̄xete nāq; p̄dicabāt venturaz. hic aut non solū venturaz p̄dicauit. sed et p̄sentem indicauit dicens. ecce agnus dei. Ambro. Maior sane p̄pheta. in quo finis ē p̄phetarū. q; multi cupierūt videre quē iste aspexit. quē iste baptizauit. Ciril. Cum igit̄ a loco a vestibz et ex occurſu hominū morem eius descripsit. introducit p̄phete testimoniū dicens. hic est de quo scriptū est. scz in malachia. Ecce mitto angelū meū. Tytus. Angelum appellat hoīem non qz natura esset angelus. hō em̄ naturalit̄ erat. sed qz opus angeli exercebat nūciando cristi aduentū. Grecus. Dñs aut subdit. ante faciem tuam. p̄p̄m̄tatē designat. apparuit em̄ homibz p̄pe cristi aduentū. quāpter et plusq; p̄phetam ipsi? esse existimādum est. s̄ā et hi qui in milicis collaterales sūt regibz digniores et familiariores sūt. Ambro. Viam autem dñō non solum

nascendi s̄m carnem ordine. fideiq; nuncō. s̄ etiaz p̄curſu quodā parauit passionis. vnde sequit. Qui p̄parauit viam tuā ante te. Ambro. Si at̄ et xps p̄pheta. quō maior hic omnibus. s̄ inter mulieres non virginis natos. maior em̄ his fuit. qbz equalis poterat esse sorte nascēdi vnde sequitur dico em̄ vobis maior inter natos muliez. p̄pheta iohāne baptista non est. Cris. Sufficit quidez dñi vox p̄bens testimoniū p̄ eminentie iohānis inter homines. repiet aut̄ qui vult et reuerentiam cōsonam. si mensam ei? oſiderauerit. si vitā. si mentis excellentiā. velut em̄ q̄ celitus descēdit. se. debebat in terra fere nullā gerens curaz de corpore intellectualit̄ erectus in celū. et soli deo oīctus. de nullo mūdanoz sollicitus sermo seuetus et leuis. s̄ā cū p̄lo iudeoz vituliter et feruenter. cū rege audacter cū p̄p̄is discipulis lemiter oſerebat. nil frustra vel leuiter. sed omnia ouem̄ter agebat. Istorius abbas. Maior ec̄ inter natos muliez iohānes. eo q̄ ab ipso mēis vtero p̄phetauit. et positus in tenebris lumē qd̄ iam venerat non ignorauit. Ambro. Deniq; eo vsq; cū dei filio non poterit iohānis esse vlla collacō vt et infra angelos estimeē. vnde sequitur. Qui aut̄ minor est in regno dei maior est illo.

Beda. Hec sentētia duobus modis potest intelligi. aut em̄ regnū dei appellauit qd̄ nondū accipim? in quo sūt angeli. et quilibet in eo minor. maior est quolibet iusto portate corp? qd̄ agguat aiā. aut si regnū dei intelligi voluit hui? re poris ecclesiam. seipm̄ dñs significauit q̄ nascēdi tpe minor erat iohāne. maior aut̄ diuinitatis autoritate et potestate dñica. proinde s̄m p̄maz expōsicōnē ita distinguit. Qui aut̄ minor est in regno dei. ac deinde subinfertur. maior est illo. Secundū posteriorē vero ita. qui aut̄ minor est. ac deinde subinfertur. in regno dei maior est illo.

Cris. Vt em̄ copia laudum iohānis occasionem iudeis non daret p̄ferendi iohānem cristo s̄ subdidit. se aut̄ putes q̄ comparatue se dixerit maiorem iohāne. Ambro. Alia em̄ est ista natura. nec cū humanis generacōmbz companda. s̄ō p̄ em̄ homi cū deo vlla esse collacō. Ciril. Mistice aut̄ cum iohānis p̄rogatiuā ostendit. inter natos muliez. ponit ex oſo aliqd̄ maius eo scz hui per spiritūsanctū natus est filius dei regnū em̄ donum dei spūs est. Quāuis ergo s̄m opacōz et sanctitatem minores s̄m? his qui legis mistertū sunt assecuti. quos iohānes significat. tamen maiora p̄ cristū attigim? p̄cipies facti dñe nate

Et omnis p̄plus audiens et publicani iustificauerūt deū baptizati baptismo iohis. Phariſei aut̄ et legis periti cōsiliū dei spreuerūt in semetipsis. n̄ baptizati ab eo. Cui

Cris. P̄missa om̄ dacōne iohānis. magnū phariseoz a legis p̄ditōz p̄didit cū men. Qui nec p̄ publicanos baptisma iohannis acceperūt vñ dicit. Et omis p̄plus audiens et publicai iustificauerūt deum baptizati baptismo iohānis. Ambro.

ergo similes dicā. ho-
mines generacōnis
huius. et cui similes
sunt. pueris sedenti-
bus in foro et loquēti-
bus adinuicem et di-
centibz. Cāt auimus
vobis tybijs et nō sal-
tastis Lamentauim⁹
et non plorastis. veit
em̄ jobānes baptista
neq; manducās panē
neq; bibens vinum. ⁊
dicitis dmonū habz
venit filius hominis
manducās et bibens
⁊ dicitis. Ecce homo
deuorator et bibēs vi-
num. amicus publica-
norum et peccatorū
et iustificata est sapi-
entia ab oibz filijs su-

Justificat de⁹ p bap-
tismū. dum se hoies
peccata appria confi-
tendo iustificat. Qui
enim peccat et confi-
tet deo peccatorū. ut
iustificat deū. credens
ei vincti. ab eoq;
graciam sē. In
baptismate igit ut
iustificat deus in quo
est et confessio et ve-
nia peccatorū. Euse-
bia etiā credidit
iustificauerunt deū.
apparuit enim eis u-
sus in oibus que fecē
pharisei aut repellē-
do jobānem tanq; in-
obediētes. non cōso-
nabāt pphete dicēti
ut iustificeris in ser-
monibz tuis. Vñ seq̄-
tur. pharisei aut et
legispiriti consiliū dei
spreuerūt. in semet
ipsis non baptizati
ab eo. Beda. Hec
verba siue ex psona
euāgeliste siue ex p-

sona saluatoris ut qbusdam placz. dicta sunt qd
autem dicit in semetipsis. vel oītra semetipso si-
gnificat. q; qui graciā dei respuit. oītra semetip-
sum facit. vel ad semetipso missum dei consiliū
stulti et ingrati vitupantē noluisse recipere. Consi-
liū ergo est dei q; p passionē et mortem cristi sal-
uare decreuit qd pharisei et legispiriti spreuerūt.

Ambro. Non odemnamus ergo sicut pharisei
osiliū dei. qd est in jobānis baptiste. hoc est cō-
siliū qd magis consilij angelus repit. jobānis cō-
siliū nemo contemnit. dei osiliū quis refutet.

Ciril. Erat aut quidā modus ludendi talis con-
fuetus apud filios iudeoz. biptiebāt puerorum
caterua. qui rez p̄sentis vite deridentes repen-
tinā trāsmutacōnez. hi quidē cane bāt. hi nō me-
rebant. sed nec gaudentibz ogaudebāt merētes
nec qui gaudebāt oformabāt se flentibz. Demde
arguebāt se inuicem impropētes icō passionis
maliciam. tale quid passam fuisse iudeoz plebem
vnacū p̄ncipi bz cristus innuebat. Inde ex pso-
na xpi subdit. Cui ergo dicam similes homines ge-
neracōnis hui⁹ et cui similes sūt. filies sūt pueris
sedentibz in foro. et loquētibz adinuicem et dicē-
tibus. Cāt auim⁹ vobis tybijs et non saltastis. la-
mentauim⁹ et non plorastis. Beda. Generacio
iudeoz oparat pueris. q; doctores olim pphas
habebāt. de quibz dicit. Ex ore infantū et lactē-
tū p̄fecisti laudem. Ambro. Cantauerūt autē
p̄phetē spiritualibus modulis publice salutis ora-
cula resultātes. fleuerūt thremis flebilibz iudeo-
rum dura corda mulcentes. Hoc canticū non i fo-
ro. non in plateis cane bāt. sed in hierl'm ipsa est

enim dñicum forum. in quo p̄ceptoz celestium
iurā conditur. Canticū aut et lamentō nil aliud
est q; excessus. hoc quidem gaudij. illud nō mero-
ris. Resonat aut quedam consona melodia ex or-
gano musico. s̄m quā dum homo pede et motu cō-
sono corporis omouet. intrinsecā disposicōnem
manifestat. et ideo dicit. Lamen. ac. Aug⁹. de
q̄sti. euan. Hec aut ptinent ad jobānem et cristū
q; em̄ dicit. Lamentauim⁹ et non plorastis. ad jo-
hannē ptinet cui⁹ abstinentia a cibis et potu lus-
tum p̄nie significabat. vnde exponēdo subdit. ve-
nit em̄ jobānes baptista neq; manducās panem.
neq; bibens vinū. et dicitis demonū habet. Ci-
rillus. Presumūt criminari virum q̄libet admira-
tione dignū demonū habere. dicit mortificātes
legem peccati que latet in mēbris. Aug⁹. de
q̄sti. euange. Sed autē n̄ dixerat. cāt auimus tybijs
et non saltastis. ad ipm dñm ptinet. qui vtendo
de ceteris cibo et potu leticiā regni significabat
Vnde sequit. Venit filius hominis māducans et bi-
bens. et dicitis. Ecce homo deuorator et bibens
vinū. Tytus. soluit ei xps abstinere ab hui⁹
cibis ne occasionem daret hereticis. q; dicit crea-
turas esse malas et vitupant carnes et vinum.

Cirillus. Vbi autem potuerūt ostendere dñm
vratorem. Inuenit em̄ cristus vbiq; reprimere
imoderantiā et ad modestiam ducens. Cōuersaba-
tur aut cum publicanis et peccatoribus. vnde cō-
tra eum dicebant. Amicus publicanoz et pecca-
torum. cum tamen nullatenus ipse posset in pec-
catum incidere. sed econtra fiebat eis causa salu-
tis. non enim cōmōnatur sol radians super totas
terram et frequenter supueniens imundis corpo-
ribz. s̄ec sol iusticie ledetur ouersando cū pra-
uis. nemo autem conetur compare appriam mensū-
ram dignitatibus cristi. sed quilibet appriam fra-
gilitatem considerans vitet confortia talū. Pra-
ua nāq; colloquia mores corrumpūt bonos. Seq̄-
tur. Et iustificata est sapientia ab omnibus filijs
suis. Ambrosius. Sapientia dei filius est per
naturam non per p̄fectum que iustificatur per
baptisma in eo q; non per contumaciam refutat.
sed per iusticiam dei munus agnoscitur. In eo er-
go iustificacō dei est. si non ad indignos et obno-
rios. sed per innocentes per ablucōnem sanctos
et iustos videatur sua munera transtulisse. Cri-
sostomus. filios autem sapientie dicit sapientes
Consuevit enim scriptura malos magis ex pecca-
to q; ex nomine iudicare. Bonos autem filios ap-
pellare informantis eos virtutis. Ambrosius
Bene autem dicit ab omnibus. quia circa omnes
iusticia reseruat. ut suscepcio fiat fidelium et
eieccio perfidorum. Augustinus de questioni-
bus euangelistarum. Vel dicit. Iustificata est sa-
pientia ab omnibus filijs suis. ostendit filios sa-
pientie intelligere. nec in abstinendo nec in man-
ducando esse iusticiā. sed in equanimitate tolerā-
di inopiam. Non enim vltus sed cōcupia reprehē-
tenda est. dimicō congruas in generibus alimē-
torum bis cum quibus tibi viuendum est.

Rogabat aut eum q̄
dam phariseo. vt mā
ducaret eum illo. Et
ingressus domū pha
risei discubuit. Et ec
ce mulier que erat in
ciuitate peccatrix vt
ognouit q̄ ihesus ac
cubuit in domo pha
risei attulit alabastrū
vnguenti. et stans re
tro secus pedes eius
lacrimis cepit rigare
pedes eius. et capill'
capitis suis t̄gebat.
et osculabatur. sui pe
des eius. et vnguento
vnguebat. Vidēs aut
phariseus qui voca
uerat eum ait intra se
dicēs. Hic si esset pro
pheta. sciret utiq; q̄
qualis esset mulier. q̄
tangit eū quia pecca
trix est. Et respondēs
ihesus dixit ad illum.
Simon habeo tibi a
liquid dicere. At ille
ait magister dic duo
debatores erant cui
dam feneratori. vnus
debebat denarios q̄n
gentos. et alius quin
quaginta. Non habē
tibus aut illis vn̄ red
derent. donauit vtrif
q; Quis ergo eū pl̄
diligit. Respondēs si
mon dixit. Estimo qz
is cui plus donauit.
At ille dixit ei. Recte
iudicasti. Et conuer
sus ad mulierez dixit
simoni. Vidēs h̄c mu
lierem. n̄traui in do
mum tuam. aqua pe
dibus meis non dedi

Beda. Quia sup̄ius
dictū fuerat. et ois
p̄s audiens et pub
licani iustificauerūt
deū baptizati. bap
timate ioh̄anis. et
euāgelista que verb̄
p̄p̄titerat etiam fa
ctis asseruit. iustifica
tam se; sapiam a ius
tis et penitentiis
dicens. Rogabat at
illū quidā phariseo
vt māducaret eū illo
Grego. n̄senus. hec
descriptō quādam vti
lem intelledūz sapit
Sūt ei pleriq; eoz.
qui se iustificāt iflas
ti suspicōne vani sen
sus. p̄iusq; veniat
verum iudiciū. sepa
rantes seip̄os velut
agnos ab hedis. nec
tecto nec elcis eū ple
risq; omunicare vo
lent. es abominātes
omnes quicūq; non
extremuz sed mediuz
tenēt callem in vita
Lucas ergo pl̄me
dicus animaz q̄ cor
poz. ostendit ip̄suz
deū et saluatorez nos
strum p̄ssime alios
visitantē. Vn̄ se quē
Et ingressus domuz
pharisei discubuit.
Non vt aliquid de vi
cijs eius lozietur. s; vt
impeiatuz d̄ iusti
ficia p̄ria. Ciril.
Mulier aut inhone
ste vite promēs aut
fidelem affectum. ve
nit ad cr̄stum quasi
potentē veniam cō
missoz largiri. Seq̄
tur em. Et ecce mu
lier que erat in ciui
tate peccatrix vt co
gnouit qd̄ ihesus ac
cubuit in domo pha
risei. attulit alaba
strum vnguenti. Be
da. Alabastrum est
genus matmoris cā
didi varijs colorib;
intercincti. qd̄ ad va
sa vnguentaria caua
ri solet. eo q̄ optie
seruare incorrupta

sti. Hec aut lacrimis
rigauit pedes meos
et capillis suis terfit
Disculum mihi non de
disti. hec aut ex quo
intraui. non cessauit
osculari pedes meos
oleo caput meum nō
vixisti. hec autez vn
guento vixit pedes
meos. p̄pter qd̄ tibi
dico. remittuntur ei
peccata multa. quo
niam dilexit multum
Cui autem minus di
mittit̄ minus diligit
Dixit autem ad illam
Remittunt̄ tibi peccata
Et ceperūt qui simul
accumbebāt dicere i
tra se quis est hic qui
etiam peccata dimit
tit. Dixit autem ad
mulierē. fides tua te
saluā fecit. vade in pace

vultus exhibuerat s; iam capillis lacrimas ter
gebat. Vnde sequit̄. Et capillis capitis sui t̄ge
bat. ore superba dixerat sed pedes domi osculās
hoc in redemptoris sui vestigia figebat. Vn̄ seq̄
tur. Et osculabat̄ pedes eius. vnguentū sibi pro
ctore sue carnis exhibuit. Nō ergo sibi turpiter
exhibuerat. hoc iam deo laudabiliter offerbat.
Vnde sequit̄. et vnguento vnguebat. Quot ergo
in se habuit oblectamēta. tot de se muenit holo
causta. cōuertit ad virtutum numerz. numerz cri
minū. vt totum deo seruiret in paciencia qd̄ quid
ex se deum contempserat in culpa. Sic igitur me
retrix effecta est honestior virginib; Postq̄ eiz
accensa est p̄na exarsit in xp̄i amorem. et hec qui
dem que dicta sūt agebant̄ exteri. Que vero te
uolebat eius intencō multo feruēcōza his erat
que solus deus respiciebat. Grego. i. omel. Vnde
aut phariseus intuens despicit. et non solū veni
entem peccatricē mulierē. sed etiā suscipientem
dñm reprehendit. Videns aut phariseus qui vo
cauerat eum. ait intra se dicens. Si hic esset pro
pheta. sciret utiq; que et qualis mulier est q̄ tan
git eum. Ecce phariseus veracit̄ apud se sup̄b;
et fallaciter iustus. egrum reprehēdit de egritu
dine. medicū d̄ subuencōne. que profecto mulier
si ad pharisei pedes venisset. calcibus repulsa d̄
scederet. Inq̄nari enim se alieno peccato credēt
quia hūc vera sua iusticia n̄ replebat. Sic et q̄daz

dicat. Grego. in os
mel. Quia emm hec
mulier turpitudinis
sue maculas asperit
lauanda ad fontem
misericordie cucura
rit. cōiuuantes non e
rubuit. Nam quia se
metipsam grauiter
erubescēbat intus.
nihil esse credidit q̄
verecūdareē foris.
Discite quo dolore
ardet. que flere et in
ter epulas non erube
scit. Grego. n̄seno
Indignitatē autē
suā ostēdens stabat
post terguz directis
lunibus et effusa co
ma pedes amplectēs
lacrimisq; eius p̄fun
dens. rebus tristē ai
mū ceter. de bat. veni
am implorās. Seq̄t̄
em Et stans retro
f. s. pedes eius. lac
rimis cepit rigare pe
des eius. Grego. i. 9
in omel. Oculis em̄
terrena cupierat sed
hōs iam per p̄niam
conterēs flebat. Ca
pillos ad op̄ficōnē

sacerbo tali officio prebitt. siquid fortasse iuste
 erret. vel tenuiter egerint. p̄tinus subiectes d̄
 spiciūt. et peccatores quoq; in plebe positos de
 dignant̄. Necesse est aut̄ vt cum peccatores quosq;
 aspiciamus. nosmetipsos prius in eoz calamitate
 defleamus. qz fortasse in similibz aut lapsi sum⁹
 aut labi possumus. Oportet autē vt sollicite di
 scernam⁹. qz distinctionem debem⁹ vicijs cōpassi
 onem nature. Si em̄ ferend⁹ est peccator. nūc tē
 dus est proxim⁹. Cum vero iam p̄ penitentia per
 cutit ipse qd̄ fecit. iā noster proxim⁹ peccator n̄
 est. qz hic in se punit qd̄ iusticia diuina resp̄ndit.
 Inter duos ergo egros medicus aderat. s; vnus
 in febre sensum tenebat. alter sensus perdididerat.
 mentis. Illa quippe flebat qd̄ fecerat. phariseus
 aut̄ de falsa iusticia elatus. vim sue validitudinis
 exaggerabat. Tytus. Dñs aut̄ non verba eius
 audiens sed cogitacōnes inspiciens. dñm se p̄be
 tarum ostendit. Vnde sequit̄. Et respōdēs ih̄s⁹
 dixit ad illū. Simon habeo tibi aliquid dicere.
 Glosa. Dñs quidem dixit eius cogitacōm tñdens.
 Phariseus aut̄ ex verbis dñi attentōr est factus.
 Vnde dicit̄. At ille ait. magister dic. Gregori⁹
 De duob⁹ aut̄ ei debitorib⁹ paradigma opponit̄
 quoz vnus min⁹. alius amplius debet. Vnde seq̄
 tur. Duo debitores erāt cuidam feneratori. vn⁹
 debebat denarios quingentos et alius quingenta.
 Tytus. Quasi diceret. neq; tu absq; debito es.
 quid igit̄ si in paucōrib⁹ teneris. non superbias
 quia tu quoq; vema es. Vnde de vema subdit
 dicens. Non habētibus aut̄ illis vnde redderent
 donauit vrisq;. Glo. nullus em̄ potest per se
 ipsū a debito peccati liberari. nisi diuina gracia
 veniam cōsequat̄. Grego. in omel. Vtrorūq;
 aut̄ debito dimisso. quis amplius largitorem de
 biti diligat pharise⁹ in terrogat̄. Sequit̄ enim
 Quis ergo plus eum diligit. Quib⁹ verbis pro
 tinus ille respondit. Estimo qz is cui pl⁹ donauit
 Quia in re notandū est. qz dum sua sentēcia phari
 seus dūcitur. quasi freneticus funem portat.
 ex quo ligetur. Vnde sequit̄. at ille dixit ei. Rēte
 iudicasti. Enumerant̄ aut̄ ei bona peccatoris. enu
 merant̄ et mala falsi iusti. vnde sequit̄. Et cōuer
 sus ad mulierem dixit simoni. vides hāc mulierem
 intravi in domū tuam. Ambro. Quasi di. Facit
 est vsus aquaz. non est facilis lacrimaz effusio
 tu proutis non es vsus. hec effudit non prouta
 lauans lacrimis pedes meos. lauit maculas ppas
 terfit comis. vt per eas sibi assumat sacros sudō
 res. et quib⁹ venata est ad peccatū iuuentutem.
 venata est sanctitatē. Criso. Sicut aut̄ vbi ve
 hemēs ymber prorūpit fit sermitas. sic lacrimis
 effusis apparet tranquillitas. et perit caligo rea
 tuū. et sicut p̄ aquā et spiritū. sic p̄ lacrimas et cō
 fessio nem denuo mūdāmur. vnde sequit̄. Propt̄
 qd̄ dico tibi. remittunt̄ ei peccata multa quā dile
 xit multum. Nam qui vehementer se in gesserūt ma
 lis. rur sus et bonis vehementer insistunt. conscij
 ad quot debita se obligauerūt. Grego. Tāto
 ergo amplius peccati rubigo consumitur. q̄nto
 peccatoris cor magno caritatis igne cōcremat̄.
 Tytus. Contingit aut̄ sexus eu qui nullū pec

cauit p̄ confessionem purgari. pauca vero peccatē
 ex ar. ogantia non venire ad confessionis remediū.
 Vnde sequit̄. Cui autem min⁹ dimittit̄. min⁹ dis
 ligit. Cris. Opus est ergo nobis feruenti aia.
 qz nihil impedit hominē fieri magnū. Nullus ḡ
 ostitutorū in peccatis desperet. nemo virtuosus
 dormitet. nec hic confidat. sepe enim mer. trix p̄
 cedet eum. nec ille diffidat. possibile nāq; est euy
 etiam p̄tinus sup̄are. vnde et hic subdit. Dixit
 aut̄ ad illā. Remittunt̄ tibi peccata tua. Greg.
 Ecce que ad medicū venerat egra sanata est. sed
 de salute eius adhuc alij egrotant. sequit̄ enim.
 Et ceperūt qui simul accumbent̄. dicere intra se
 quis est hic qui etiam peccata dimittit. sed celestis
 medicus egros non respicit. quos etiā de medica
 mento fieri deteriores vidit. eam aut̄ quam sana
 uerat. p̄ pietatis sue sententiā cōfirmat. vnde se
 quit̄. Dixit aut̄ ad mulierem. fides tua te saluam
 fecit. qz sez hoc qd̄ peccat̄ posse se accipere nō du
 bitauit. Theophi. Postq̄ aut̄ ei peccata dimit
 tit. non s̄sistit in remissionem peccati. sed adiit o
 peracōne boni. vnde subdit. vade in pacem. id est
 in iusticia. qz iusticia est pax hominis ad deū. sicut
 p̄tm est inimicitia inter deū et hominē. q. dicit̄
 opare omia que ad pacem dei te ducūt. Amb.
 Hoc aut̄ loco pleriq; pati vident̄ scrupulū q̄stio
 nis. vtrū videant̄ euāgeliste discordasse de fide
 Grecis. Quia em̄ q̄tuor euāgeliste dicūt xp̄m
 vinctum fuisse vngueto a muliere. tres puto fuis
 se mulieres ex personaz qualitate. ex mō agen
 di. ex differētia tempoz. iohānes quidē narrat
 de maria sorore lazari. qm̄ sex diebus ante pascha
 vixit pedes ih̄s⁹ in ppria domo. at mathe⁹ Post
 q̄ dñs dixerat. scitis qz post biduum fiet pascha.
 Subdit qz in berthama i domo simonis leprosi mu
 lier fudit vnguentū super dñi caput. non autem
 vixit pedes vt maria. Marcus etiam matheo filit̄
 Lucas aut̄ non circa tempus pasche. sed in medio
 euangelij hoc refert. Crisostom⁹ aut̄ binas asser
 tit has mulieres fuisse. vnā quidem q̄ stinetur
 in iohāne. alterā vero cui⁹ mencō fit a tribus.
 Ambro. Hāc ergo mulierē inducit mathe⁹ s̄s̄p̄
 caput cristi effudentem vnguentū. et ideo noluit
 dicere peccatricez. Nam peccatrix s̄m lucam s̄p̄
 cristi pedes effudit vnguentū. Potest ergo non
 eadem esse ne sibi strariū euāgeliste dixisse vide
 ant̄. Potest etiam q̄stio meriti et temporis diuer
 sitate dissolui. vt adhuc illa peccatrix sit. iaz ista
 perfectior. Aug⁹. de decol. cuan. Eandem enim
 mariam bis hoc fecisse arbitror. itelligendū semel
 sez qz lucas narrauit cū primo accedēs cū humili
 tate et lacrimis meruit remissionē peccatoz. vñ
 iohānes cū de lazaro resuscitādo cepisset loqui.
 anteq̄ veniret in berthama dicit. Maria aut̄ erat
 que vixit dñm vnguento. et terfit pedes eius ca
 pillis suis. cui⁹ frater lazarus infirmabat̄. Tam
 itaq; hoc maria fecerat. Qd̄ aut̄ in berthama rur
 sum fecit. aliud est qd̄ ad luce narraōnem nō per
 tinet sed pariter narratur ab alijs trib⁹. Greg.
 in omel. Missico aut̄ intellectu pharise⁹ de falsa
 iusticia p̄cl. mēs iudaicum pplm. peccatrix mulier
 sed ad vestigia dñi veniens. et plorans cōuertam

gentilitatem designat. Ambro. Vel princeps huius seculi quidam leprosus est. Domus autem simonis leprosi terra est. ergo dominus ex illis superioribus locis descendit in terram. Neque enim sanari potuisset nisi mulier que speciem habet anime vel ecclesie nisi christus venisset in terram. Merito autem species accipit peccatrici. quia christus quoque forma peccatoris accepit. itaque si constituas animam fidelis appropinquantem deo. non peccatis turpibus et obscenis. sed pie fruientem dei verbo. habentem immaculate fiduciam castitatis. ad ipsum christi caput ascendit. Caput autem christi deus est sed qui caput non tenet ipsi ille pedes teneat. peccator ad pedes. iustus ad caput. habet tamen etiam ea que peccavit. unguentum. Gregori. Quid aliud unguento nisi bonus odor opinionis exprimitur. Si igitur recta opera agimus. quibus opinione boni odoris ecclesie respersimus. quid in corpore domini nisi unguentum fundimus. sed secus pedes mulier stetit. Contra pedes enim domini stetit. cum in peccatis positi eius itineribus remeabamur. sed si ad veram penitentiam peccata convertimus. iam retro secus pedes stamus. quia eius vestigia sequimur. que impugnamus. Ambrosi. Defer et tu post peccata penitentiam. ubi cum audieris christi nomen accurre. In cuiuscumque interiorum domum iesu intrasse cognoveris. et in preseppe festina. cum reperis sapiam. cum reperis iustitiam in aliquibus penetralibus recumbentem. accurre ad pedes. hoc est vel extremam partem querere sapientie. lacrimis confiteri peccata. Et fortasse ideo non lauit pedes suos christus. ut eos lacrimis nos lauemus. bone lacrimae que non solum nos possunt lavare delictum. sed etiam verbi celestis rigare vestigia. ut gressus eius nobis erubarer. bone lacrimae in quibus non solum redemptio peccatorum. sed etiam iustorum refectio est. Gregori. Lacrimis enim domini pedes rigamus. si quibuslibet ultimis membris domini compassione affectu inclinemur. Capillis pedes domini tergemus. quoniam sanctis eius quibus ex caritate compassimur. ex his que nobis supfluent miseremur.

Ambro. Expande etiam capillos sterne ante eum omnes corporis tui dignitates. non mediocres capilli sunt qui possunt pedes tergere christi. Grego. Osculat mulier pedes quos terfit. quod nos quoque plene agimus. si studiose diligimus. quos ex largitate stinemus. Potest quoque per pedes ipsum misterium incarnationis eius intelligi. Osculamur igitur redemptoris pedes cum misterium incarnationis eius ex toto corde diligimus. unguento pedes unguimus cum ipsam humilitatis eius potentiam sacri eloquii bona opinione predicamus. sed hoc etiam phariseus vidit. et vidit quia cum iudaeus plus gentilitatem deum predicare aspiciat. sua aput se malicia tatescit. sic autem phariseus retulit. ut per eum perfidus ille plus ostendat. quia videlicet infidelis ille plus nec ea que extra se erant. nunquam pro domino tribuit. Contra versa autem gentilitas pro eo non solum rebus substantiam sed etiam sanguinem fudit. unde phariseo dicit. aquam pedibus meis non dedisti. hec autem lacrimis rigavit pedes meos. aqua quippe extra nos est. lacrima tum humor intra nos est. Infidelis etiam ille plus deo osculum non dedit. quia ex caritate eum amare

noluit. cui ex timore servavit. osculum quippe dilectio est signum. vocata autem gentilitas redemptoris sui vestigia osculari non cessat. et in eius otioso amore suspirat. Ambro. Non mediocres autem hec meriti est. de qua dicit. intraui ex quo non cessavit osculari pedes meos. ut aliquis nisi sapiat. loqui nesciat. nisi iustitiam diligere. nisi castitate libare. nisi pudicitiam osculari. Grego. Phariseo autem dicit. oleo caput meum non unxisti. quia ipse quoque divinitatis potentiam in qua se iudaeus plus credere spopondit. digna laude predicare neglexit. hec autem unguento unxit pedes meos. quia divinitatem incarnationis eius misterium gentilitas credidit. huiusmodi laude eius etiam imitanda. Ambro. Beatus qui potest et oleo ungeri pedes christi. si beatorum qui ungit unguento. multorum enim florum in unum collecta sparsit. Et fortasse istud unguentum non posset alius nisi ecclesia sola deferre. quia diversis spiramentis innumerabiles habet flores. et id nemo potest tamen diligere. quia tum illa que in pluribus diligit. In domo autem pharisei id est in domo legis et prophetarum. non phariseus sed ecclesia iustificatur. Phariseus enim non credidit. ista credebat. lex misericordiam non habet. quo occulta mundantur. et ideo quod in lege minus est assumatur in evangelio. Duo autem debitorum duo plus sunt feneratori illi thesauri celestis obnoxii. Non materialium autem feneratori huic debemus pecuniam. sed meritoque examina. erant virtutum. quarum merita gravitatis pondere. iusticie specie sono confessionis expendantur. Non mediocres autem est iste denarius in quo regis imago format. vel mihi si non habuero quod accepi. aut quia difficile quisquam est qui feneratori huic debitorum in tegrum possit evolucere. vel mihi si non peccero concedi mihi debitorum. Sed quis est plus iste qui apostolus dicit. non nos quibus apostolus nobis creditum est. illi credita sunt eloquia dei nobis creditur. virginitas per emanuel id est nobiscum deus. domini crucis. mors. resurrectio. itaque non est dubium quod plus dicitur. quod plus accipit secundum homines plus fortasse offedit. quod plus debuerit. sed pro misericordiam domini causa mutatur. ut amplius diligat qui amplius debuit si tamen gratiam consequatur. Et ideo quoniam nihil est quod digne deo referre possimus. vel mihi etiam non dilexero. Reddamus ergo amorem pro debito. amplius enim diligit cui donatur amplius.

•CAPI. •VIII.



iter faciebat per civitates et castella predicans et euangelizans regnum dei. et duodecim cum

Theophyl. qui celitus descendit ut creplum fieret nobis et forma instruit nos non pigritate in dicendo. Unde dicitur. Et factum est deinceps et ipse iter faciebat per civitates et castella predicans et euangelizans regnum dei. Grego. nazarenus vadit quippe de loco in locum non solum ut plures lucratur. sed etiam ut multa dicit loca. Dormit.

illo. et mulieres que erant curate a spiritibus malis et infirmitatibus. maria que vocatur magdalena de qua septem demonia exierant. et iohanna vxor huius procuratoris herodis et susanna. et alie multe que ministrabant ei de facultatibus suis.

celorum. nam qualiter eorum que non viderunt sermonem pretenderet. Iste abbas. Hoc autem regnum dei aliquibus videtur alius et melius regno celesti. Quibusdam vero vni et idem sine essentia sed diuersimode nominari. Aliquid quidem regnum dei a regnante. aliquis autem regnum celorum a subditis angelis et sanctis qui celi dicuntur. Beda. More autem aquile prouocantis ad volandum pullos suos. dominus pedetentim discipulos suos ad sublimia erigit. Siquidem primo docet in sinagogis et miracula facit. ex his duodecim quos apostolos nominat elegit postmodum omnes predicans secum ducit. unde sequitur Et xij. cum illo. Theophyl. Non docentes autem predicantes. sed instruendi ab eo. ne autem femine sexus prohiberi videtur sequi christum. Subdit. Et mulieres aliquae que erant curate a spiritibus malis et infirmitatibus. Maria que vocatur magdalena de qua septem demonia exierant. Beda. Maria magdalena ipsa est cuius tacito nomine proxima lectio penitentiam nominat. Nam pulchre euangelista ubi eam cum domino iter facere commemorat. nota hac vocabulo manifestat. ubi vero peccatricem sed penitentem describit. mulierem generaliter dicit. ne nomen tante fame presci erroris nota fuscaret. de qua demonia septem exisse referunt. Gregorius in cunctis. Quid enim per septem demonia nisi vniuersa vicia intelliguntur. quia enim septem diebus omne tempus apprehenditur. recte septenario numero vniuersitas figuratur. Septem ergo demonia maria habuit. que vniuersis vicijs plena fuit. Sequitur. Et iohanna vxor huius procuratoris herodis. et susanna et alie multe que ministrabant ei de facultatibus suis.

Hieronymus. contra vigilantium. Consuetudinis iudaice fuit. nec ducebant in culpam more gentis antiquae. ut mulieres de substantia sua victum atque vestitum preceptoribus darent. hoc quod scandalum facere poterat in nationibus paulus se abiecit commemorat. Ministrabant autem domino de substantia sua. ut metent carnalia. cuius ipse metebat spiritualia. non quod indigeret cibis dominus creaturaz. sed ut typum ostenderet magistrorum quod victum atque vestitum de discipulis deberent esse otenti. Beda. Interpretatur autem maria amara mare propter penitentem rugitum. magdalene turris. vel melius turrensis. a turri de qua dicitur. factus es spes mea turris fortitudinis a facie inimici

iohanna tomus gracia eius vel tomus misericors interpretatur. videlicet quod eius est omne quod vultimus. Si autem maria mundata a sordibus viciorum ecclesiarum de gentibus insinuat. cur non iohanna eandem designat ecclesiam. quondam ydoloz cultui subditam. Nam quilibet malignus spiritus dum pro regno diaboli facit. quasi heredis procurator existit. interpretatur susanna lili. aut gratia eius. propter odoriferam celestis vite cantore aureusque eterne dilectiois ardore.

Theophyl. Iste dauid in persona christi predicat. apiam in parabolis os meum. hic dominus implet. vnde dicitur. Cum autem turba prima ueniret et de ciuitatibus peraret ad eum. dixit per similitudinem. Exiit qui seminat seminare semine suum. et dum seminat. aliud cecidit secus viam. et conculcatum est. et volucres celi comedunt illud. Et aliud cecidit supra petram. et natum aruit quia non habebat huiusmodi. et aliud cecidit inter spinas. et simul exorte spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terras bonas. et ortum fecit fructum centuplum. Hec dicens clamabat qui habet aures audiendi audiat. Insuper rogabant autem discipuli eius que esset hec parabola. Quibus ipse dixit. vobis datum est nosse misterium regni dei. ceteris autem in parabolis. ut videntes non videant. et audientes non intelligant. Est autem hec parabola. Semen est verbum dei. Quod autem secus vias hi sunt qui audiunt. deinde venit diabolus et tollit verbum

Cum autem turba prima conueniret. et de ciuitatibus peraret ad eum. dixit per similitudinem. Exiit qui seminat seminare semine suum. et dum seminat. aliud cecidit secus viam. et conculcatum est. et volucres celi comedunt illud. Et aliud cecidit supra petram. et natum aruit quia non habebat huiusmodi. et aliud cecidit inter spinas. et simul exorte spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terras bonas. et ortum fecit fructum centuplum. Hec dicens clamabat qui habet aures audiendi audiat. Insuper rogabant autem discipuli eius que esset hec parabola. Quibus ipse dixit. vobis datum est nosse misterium regni dei. ceteris autem in parabolis. ut videntes non videant. et audientes non intelligant. Est autem hec parabola. Semen est verbum dei. Quod autem secus vias hi sunt qui audiunt. deinde venit diabolus et tollit verbum

de corde eorum. ne credentes salui fiat nā qui supra petram. hi sunt qui cū audierint cum gaudio suscipiunt verbum. hi radices non habent. quia ad tempus credunt. et in tempore temptacionis recedunt. Quod autē in spinis cecidit. hi sunt qui audierunt. et a sollicitudinibus et diuicijs et voluptatibus vite euntes suffocantur. et nō referunt fructum. Quod autem in terram bonā. hi sunt qui in corde bono et optimo audientes verbum retinent. et fructum afferunt in pacia.

per amicum carnis nobis appropinqua uit. decenter autē ad uentū propriū cristus exitum nominat. Es ramus enim exclusi a deo et sicuti odemna ti et rebelles regi iecti sūt. qui vero cū reconciliare vult eos ex eundo ad ipsos extra cum eis loquē donec dignos iam factos aspectu regio eos introducat. sic ec cristus fecit. Theophi. Exijt autē nūc non vt agricolas pderet aut cōbureret terras. sed exijt seminare. Sepe em agricolā qui seminat ob aliam causam exijt. non solū vt seminet Eusebius. Exierunt autē nōnulli a patria celesti. et ad homines descenderunt. non tū vt sererent. neq; em satores erant. sed ad ministratorij spiritus in ministerium missi. moyses etiam et apete post eum. non inseruerunt hominibus misteria regni celorum. Sed retrahendo insipientes ab errore nequicie et ydolorum cultu. quasi colebant animas hominum et in noualia redigebant. Solus autē oim sator verbū dei exiuit euangelizaturus. noua semina sez misteria regni celorum. Theophi. Non cessat autē dei filius semper in nostris aiabus seminare. non solum cū docet sed etiā cū creat in nostris aiabus seminat semina bona. Tytus. Exijt autē vt seminaret semen suū. non autē accepit verbū quasi mutuatū cū ipse naturalit sit verbū dei viui. Non est igitur suū propriū semen pauli vel iohānis sed habēt cū acceperint. cristus autē habet propriū semē pferēl doctrinā ex sua natura. vnde et iudei dicebāt. q̄li ter hic itas nouit quasi nō didicit. Euse. Docet igitur duos esse gradus eorum qui recipiūt semina. primū quidem eorum qui digni facti sūt vocacōe celesti. sed labuntur a gracia ppter negligentias et torporem. sedm vero multiplicantiū semen in bonis fructibus. Pomit autē sm matheū tres differencias in quolibet gradu. Nam qui corrūpit semen non silem habent pdicōnis modū. et qui ab eo fructificāt. non equam recipiūt copiam. Sane actōnes per dētū ondit semen. Quidā em cū nō peccauerint suis aiabus insita sibi semina salubria pdiderūt. subtrācta ab intencōne et memoria eorū per spūs malignos et demones qui volāt per aerem. vel viros fallaces et callidos que volatilia nūcu pauit. vnde subdit. Et dum semiat aliud cecidit secus viam. Theophi. Non dixit q̄ se-

minans proiecit aliud secus viam. sed q̄ semen cecidit. Qui em seminat docet rectum sermonez. sed sūmo diuersimode cadit in audientes. vt q̄daz eorum via dicant. et oculcatū est. et volucres celi comederūt illud. Ciril. Arida em est et inculta q̄dāmodo omis via. eo q̄ a cūctis oculcatur. ac nihil ex seminibus humanē in ea. Sic igitur hūtes cor i docile non penetrat diuina inomicō vt possit laudem germinare virtutū. s̄ tales sūt via frequēta imundis spiritibus. Sūt itecū aliqui leuiter gerentes fidem in se. q̄si in verborū simplicitate. hōrū fides caret radice. de quibus subditur. Et aliud cecidit supra petra et natum aruit. q̄ non habebat humorem. Beda. Petra dicit durum et idomitum cor. hoc est autē humor ad radicem semis. q̄ iuxta aliam pabolam oleum ad lampades virginū nutriendas. id est amor et p̄seuerātia virtutis. Euse. Sunt etiā aliqui qui p auariciā et appetitū voluptatū et mūdanas sollicitudines quas quidā spinas nuncupant imissum sibi semen suffocari fecerūt. de quibus subdit. et aliud cecidit in spinas et simul exort e spine suffocauerūt illud.

Criso. Sicut enim spine non pmittūt oriri semen. sed ex odensacōne suffocant imissum. sic sollicitudines vite presentis semen spirituale fructificare non sinit. increpandus autē esset agricola q̄ super sensibiles spinas et petram et viam seminat. Non em possibile est petram terrā fieri nec viam non esse viam. nec spinas non esse spinas. in rōnalibus autē secus est. Possibile est enim petram ouerti in terras pinguem. et viam non conculari. et spinas dissipari. Ciril. Sūt autem terra pinguis et ferax anime honeste et bone q̄ i profundo suscipiunt verbi semina et retinent et fouent. et q̄rum ad hoc subdit. Et aliud cecidit in terram bonā. et ortū fecit fructū centuplū Cū em in mentez mūdā ab omnibus pturbantibus hūbum diuinum infunditur. tūc imittit radices i pfundum. et germinat tanq̄ spica et ouement p̄ficat. Beda. fructū enim centuplū fructum p̄fectum dicit. Nam denari⁹ numer⁹ p̄ p̄fectione semp accipiē. q̄ i de: em p̄ceptis legis custodia stinetur. Denari⁹ autē numer⁹ p̄ semetipsū multiplicat⁹ in centenariū surgit. vnde centenari⁹ magna p̄fectio significatur. Ciril. Que autem sit sententia pabole accipiam⁹ per eū qui eam s̄ posuit. vnde sequit. Vdec dicēs clamauit. qui h̄z aures audiendi audiat. Basi. audire pertinet ad intellectū. vnde per hoc dñs exercitat ad exaudiendū. attente mencōnez eorum que dicunt. Beda. Quociēs em hęc admomicō. vel i euāgelio vt in apocalipsi iohānis interponit. mystici esse q̄d dicit. querendūq; a nobis intencō ostendit. vñ discipuli ignorantes saluatore m̄rogāt. sequit em. Interrogabāt autē discipuli ei⁹ que esset hęc pabola. nemo tū putet. fimita moy pabola discipulos hoc m̄rogasse. sed vt marcus ait cū esset singulari s̄ m̄rogauerūt eum. Orige. Est autē pabola sermo quasi facti. non autē facti. iuxta q̄d dicit. possibilis autē fieri rezz significatiu⁹. p̄ ens̄ sumpeōnem eazz que i pabola tradunt. Enigma vero est procellus sermōnis in his que dicuntur

quali facta que tamen non sūt facta. nec possibi-
lia fieri. significat vero aliquid in occulto. sicut
qđ dicit in libro iudicum qđ ligna ierunt vt vn-
gerent sibi regem. non est aut ad frām factuz qđ
dicit. Ernt qui seminat sicut ea que narrat histo-
ria. possibile tamen fuit fieri. Euse. Dñs vero
docuit eos causam quare turbis per pabolas loq̄
batur. vnde subdit. Quibz ipse dixit. vobis ē da-
tum nosse misterium regni dei. Grego. nazian-
zeno. Cū hoc audis nō introducas diuersas natu-
ras s̄m quosdam hereticos qui putāt hos qđdem
esse pereūtis nature. hos vero salubris. Quos dā
vero sic se habere vt eoz voluntas eos ducat ad
penus vel melius. Sed addas ei qđ dicit. Vobis
datum est id est volentibus et fidei dignis.

Theophi. his aut qui sūt indigni tātis miste-
rijs obscure dicunt. vnde sequit. Ceteris autem in
pabolis vt videntes nō videāt. et audietes non
intelligant. videre em se putant. non vidēt aut
et audiūt quidē. s̄ non intelligūt. Vni ergo gra-
cia hoc eis cristus abscondit ne mai⁹ eis p̄udiciū
generet si postq̄ nouerint cristi misteria otēpse-
rint. q̄ i em intelligit et postea spernit graui⁹
puniet. Beda. Recte igit in pabolis audiēt
qñ clausis sensibus cordis nō curant agnosce ve-
ritatem. oblitū em qđ dñs dixerat. Qui habz au-
res audiēdi audiat. Grego. in omel. Dñs autē
dignatus est exponere qđ dicebat. vt sciam⁹ re-
rum significacōnes querē. etiā in his que per se
metipsū vult explanare. sequit em. Est aut hec
parabola. Semen est verbū dei. Euse. Destru-
entiū aut imissa semina suis aiabus tres dicit esse
causas. Quidam em destruūt in se semen recondi-
tum dantes leui et auditum volentibz fallere. de
quibz subdit. Dñs autē secus viam. hi sūt qui audi-
unt. deinde venit diabolus et tollit verbū de cor-
de eoz. ne credentes salui fiant. Beda. Qui scz
verbum qđ audiūt nulla fide. nullo itellectu. nul-
la saltē temptāde vtilitatis actione percipere
dignant. Euse. Quidā vero cū in mentis p̄fū-
do non suscepint verbum dei facile extinguitur.
aduēniēte aduersitate. de q̄bus subdit. Nam qui
supra petram hi sūt. qui cū audierint suscipiunt
verbum. et hi radices non habēt. qz ad tempus
credūt. et in tpe temptacōnis recedūt. Ciril.
Cū enim intrant ecclesiā letantē attentāt diuina
misteria. sed ex leui voluntate. vt aut egressi sūt
ecclesiā. obliuiscuntē sacraz disciplinaz. et si fi-
des cristiana non fluctuet p̄manent. turbate vō
p̄secucōne perfugam hnt mentem. fides eoz ca-
ret radice. Grego. in omel. Multi boni operis
inicia p̄ponūt. sed mox vt fatigati aduersitatibz
vel temptacōibz ceperint. inchoata delinquit.
Petrosa ergo terra humorem nō habuit. q̄ hoc
qđ germiauerat ad fructus p̄seuerātiā non per-
durit. Euse. Quidā vero suffocāt rē cōditum i
eis semen diuicijs et illecebris. quasi quibzdam
suffocātibus spinis. de quibz subdit. Dñs autē in
spinis cecidit. hi sūt qui audierūt. et a solitudi-
bus et diuicijs et voluptatibz vite euntes suffo-
cantur et non referūt fructum Grego. i omel.
Mirū quomō dñs diuicias spinas interpretat⁹ sit.

cū ille pungant. iste delectent. et tñ spine sūt.
qz cogitacōnū suaz p̄ctōibus mentem lacerāt
et cū vsqz ad peccatū pertrahūt qñ inflicto vul-
nere eruentant. Duo aut sūt que diuicijs iugit so-
licitudines et voluptates. qz per curam mentem
opprimūt. et per affluentiaz resoluūt. suffocant
aut semen. qz importunis cogitacōnibz guttue
mentis strangulant. et dum bonum desiderū m-
trare ad cor non sinunt. qñ aditum vitalis flatus
vetant. Eusebi⁹. Hec aut ex p̄uisione a saluato-
re p̄dicta sūt. sic aut se habere patefacit effect⁹
non em aliter aliqui a verbo diuini cultus defici-
unt nisi s̄m aliquem motoz p̄dictoz ab eo.

Cris. Et vt plura breuibz op̄prehendā. hi qđdem
tanq̄ negligentē audire. hi tanq̄ delicati et de-
biles. hi vero tanq̄ serui facti voluptatis et rez-
mūdi a bono desistunt. Bonus etiam ordo vie. pe-
tre et spinarum. Opus est enim primo memorie
et cautele. deinde fortitudis. Osequenter otēpt⁹
presentiū. Cōsequenter ponit bonaz terrā otario
modo se hntem ad viam et petram et spinas. cuz
subdit. Dñs aut in terram bonam. hi sūt qui i cor-
de bono et optimo verbum recipiunt. et fructum
afferūt in patientia. Nam q̄ secus viam positi sūt
non retinent verbū. sed rapit eis semen diabol⁹.
Qui vero sūt in petra nō sustinēt in pacia tēp-
tacōnis insultum. p̄pter imbecillitatē. Qui vero
sūt in spinis nō fructificant sed suffocantur.

Grego. i omel. Tercia ergo bona fructum
per paciam reddit. quia nulla sunt bona que agi-
mus. si non equanimis etiam proximoz mala tol-
leram⁹. fructū ergo per paciā reddūt. quia
cum humiliter verba suscipiunt. post flagella ad
requiem sublimitet cum gaudio suscipiuntur.

Nemo autem lucer-
nam accendēs operit
eam vase aut subtus
lectum ponit. sed sup
candelabrū ponit vt
intranses videāt lu-
men. Non em est oc-
cultū. quod nō manife-
stetur neqz abscondi-
tum quod non agno-
scatur. et in palam ve-
niat. Videte ergo
quomodo auditis. q̄
em habet dabitur il-
li. Et quicūqz non ha-
bet. etiam quod pu-
tat se habere auferē
ab illo.

Beda. Quia supra
dixerat ap̄lis. vobis
datus est nosse miste-
riū regni dei. ceteris
aut in pabolis. s̄nc
ostendit per eos ali-
qñ etiam ceteris idē
misteriū esse reuelā-
dum dicens. nemo at-
lucernam accendens
operit eam vase. aut
subtus lectum ponit
sed supra candelabrū
ponit vt intranses
videant lumē. Eu-
sebi⁹. qñ diceret. sic
lucerna accenditur.
vt luceat. nō vt opi-
atur sub modio v̄ le-
cto. sic etiaz secreta
regni celoz in pa-
bolis edita. quīs la-
teant alienos a fide
non tñ penes omnes
manifestum hēbunt
sensum. Vnde subdit

nō enim est occultū qđ non manifeste ē. neqz ab-
sconditū qđ non cognoscatur et in palam veniat

Quasi diceret quis plurima i parabolis dicta sunt ut videntes non videant. et audientes non intelligant propter sui incredulitatem. totus tamen sermo patebit

Aug⁹. de qsti. eu^{an}geli. vel aliter. Totam his verbis typice docet fiduciam predicandi. ne quis timore carnalium incommodorum lucem scie abscondat. vasis enim et lecti nomine carnem. lucerne autem vocabulo verbum designat. quod ob metum carnalium incommodorum occultat. qui ipsam carnem proponit manifestacioni veritatis. et ea quasi operit verbum qui predicare trepidat. supra candelabrum autem ponit lucernam. qui corpus suum ministerio dei subijcit. ut superius sit predicacione veritatis. et inferius fuit corporis. Orige. Sed et qui vult adaptare lucernam perfectioribus christi discipulis. persuadebit nobis per ea que dicta sunt de iohanne. quoniam ipse erat lucerna ardens et lucens. non docet ergo eum qui lucernam rationalem accendit in anima. abscondere eam sub lecto ubi quis requiescit. nec sub aliquo alio vase. quia qui facit hoc non prouidet intrantibus domus quibus lucerna paratur. sed oportet et superius candela abro id est omni ecclesie. Crisostomus. hoc autem dicens inducit eos ad vite diligentiam docens eos strenuos esse quasi expositos aspectibus omnium. ac pugnantem in mundo quasi in theatro. quod dicitur. ne ostenderetis quod manem in modica parte mundi. et vritis enim omnibus notis. quia tantam virtutem impossibile est latere. Maximus. Vel forsitan seipsum appellat dominus lucernam radiantem cunctis habitantibus domum id est mundum cum sit naturaliter deus. et factus dispensatiue caro. et sic quasi lux ad instar lucerne retinetur in testa carnis per mediam animam sicut per siphonum ignis in testa lucerne. Vocat autem candelabrum ecclesiam. supra quam verbum diuini effulgentis quasi quendam domum illuminat radijs veritatis. dixit autem similitudinarie vas aut lectum. corporale cultum legis sub quo otineri non vult. Beda. Instanter autem nos dominus docet verbo auscultare. ut etiam et nostro illud peccatore otinue ruminare et alieno erudare sufficiamus auditui. unde sequitur Videte ergo quomodo audiat. qui cum habet dabit illi. et quicumque non habet etiam quod putat se habere. auferet ab illo. quod dicitur. Tota intencione verbo quod auditis operam date. quia qui amorem habet verbi dabitur illi. et sensus intelligendi quod amat. at qui verbi audiendi amorem non habet et si vel naturali ingenio vel literatorio callere se putarit exercicio. nulla sapientie dulcedine gaudebit. Sepe enim desideriosus ingenium accipit. ut de negligentia iustus punitur. quia quod sine labore assequi poterit scire otemit et nonnunquam studiosus tarditate intelligentie premitur. ut eo maiora premia retribuciois iueiat. quod magis studio iuenciois elaborat

Venerunt autem ad illum mater et fratres eius. et non poterant adire eum pro turba et nunciatum est illi. mater tua et fratres

Tytus. Derelictis otgnatis carnalibus domum insistebat docere patrem. quia vero desiderabat pro absentia accedunt ad eum unde dicit Venerunt autem ad illum mater et fratres eius. et non

tui foris stant. volentes te videre. Qui respondens dixit ad eos. mater mea et fratres mei hi sunt qui verbum dei audiunt et faciunt

poterant adire eum pro turba. Si audieris de fratribus domini ad discere pie tatem. et intellige gratiam. nullus enim diuinitatem saluatoris frater est. vni/ genitus enim est. si pietatis gratia concauit

nobis in carne et sanguine. et factus est frater noster cum esset naturaliter deus. Beda. fratres tamen domini secundum carnem dicuntur. non filij beate marie genitricis dei. nec filij ioseph de alia vxore secundum quosdam putandi sunt. sed eorum potius intelligendi sunt etiam agnati. Tytus. Putabant autem fratres eius quod cum eorum audiret presentiam dimittet populum. reuerteretur maternum nomen. et fletus amore matris. unde sequitur. Et nunciatum est illi. mater tua et fratres tui foris stant volentes te videre. Crisostomus. Considera quale erat astante ei toto populo et ab ore eius pendente iam inchoata doctrina eum foras extrahere. ob hoc dominus quasi increpando respondit. sequitur enim. Qui respondens dixit ad eos. Mater mea et fratres mei hi sunt qui verbum dei audiunt et faciunt. Ambrosius. Moraliter magister quod de se ceteris prebet exemplum per scripturas ceteris. quoniam qui non reliquerit patrem aut matrem suam non est filius dei dignus. Sentencie huic ipse primus se subijcit. non quod mater ne refutet pietatis obsequia. ipsius enim preceptum est quod non honorificauerit patrem et matrem mortis morietur. sed quia paternis se misterijs amplius quam maternis affectibus debere agnoscat. neque tamen muriose refutantur parentes. sed religiosiores copule mentium docent esse quam corporum. Ergo hic non ut quidam heretici tendiculas aucupant. mater negatur. quod etiam de cruce agnoscat. sed necessitudini corporali precepto celestium forma preferat. Beda. Idem igitur qui verbum dei audiunt et faciunt mater domini vocantur. eo quod illi quotidie suo exemplo vel dicto quasi parturit in cordibus proximorum. fratres quoque sunt eius. cum et ipsi faciant voluntatem patris eius. qui in celis est. Crisostomus. Sed autem hoc dixit increpando matrem. sed eam plurimum adiuuando nam si erga ceteros sollicitus erat. ut generaret eis de se de bitam opinionem. multo magis erga matrem. non autem eleuasset eam ad illa fastigia. si semper expectaret honorari ab eo tanquam a filio. non autem eum dominum reputaret. Theophylactus. Quidam vero hoc sic intelligunt. quod christo docente quidam inuidentes subsannantes eum super doctrina eius dixerunt mater tua et fratres tui stant foris volentes te videre tanquam propter hoc ignobilem eum demonstraret. et ideo qui mentem eorum agnouit. sic eis respondit. quoniam non nocet vilis consanguinitas. Sed si ignobilis quis existat. Audiat autem verbum dei. ipsum consanguineum reputat. quia tamen audire solum neminem saluat. sed magis odemnat. subiungit. Et faciunt. Decet enim audire et facere verbum autem dei dicit suam doctrinam. Quicquid enim ipse dicebat patris erat. Ambrosius. Mistice autem non debuit foris stare qui christum querebat. Vnde et ille ait. accedite ad eum. et illuminamini.

Si enim foris stant. nec ipsi agnoscunt parentes et propter nos. foris tamen non agnoscunt exemplum quemadmodum nos non agnoscimus si foris stemus. Illud quoque intelligere non abhorret. quia per figuram parentum demonstrat iudeos. ex quibus est christus secundum carnem. ecclesiamque synagoga crederet didit preferenda. Beda. Intus enim eo docente venientes intrare nequeunt. cuius spiritaliter intellegere dicta negligunt. preoccupans autem turbavit eum in domum. quia differente iudea gentilitas confluit ad christum. foris autem stantes volunt christum videre qui spiritalem in lege sensum querentes. sese ad custodiam littere foris fixerunt. et quasi christum pro cuius ad docenda carnalia cogunt exire quam se ad dicenda spiritalia consenserunt intrare.

Factum est autem in una die et ipse ascendit in unam naviculam et discipuli eius. et ait ad illos Transfretem trans stagnum. et ascenderunt Navigantibus autem illis obdormiunt. et descendit procella venti in stagnum. et compellebant. et periclitabantur. Accedentes autem suscitauerunt eum dicentes. Preceptor perimus. at ille surgens increpauit ventum. et cessauit et facta est tranquillitas. Dixit autem illis. Vbi est fides vestra. Qui timentes mirati sunt admirabilem dicentes. Quis putas hic est qui et ventis imperat. et mari et obediunt ei.

tibus autem illis obdormiunt. et descendit procella venti in stagnum. Ambrosio. Supra habes quia pronotabat in oratione. quod hic in tempestate dormit. sed exprimit securitas tempestatum. quomodo omnibus timentibus solus nitrepidus quiescebat. quiescebat corporis somno. cum intenderet diuinitatis misterio. nihil enim sine verbo fit. Ciril. cum magna autem diuinitate videat esse peractum. ne mor postquam tempestatum inuadere cepit nauiculam quereret ab eo suffragium. sed postquam malum inualuit. ut manifestior fiat diuine maiestatis potestas. Vnde dicit. et compellebant et periclitabantur.

quidem dominus permittit exercitacionis gratia. ut eis confessi fuerint periculum. agnoscat miraculi magnitudinem. Vnde postquam magnitudo periculi in molesterabile metum eos urgebat tanquam aliam spes non habentes salutis. nisi solum ipsum dominum virtutum eum excitauerunt. sequitur enim. Accedentes autem suscitauerunt eum dicentes. Preceptor perimus. Augustinus de con. euan. matheus quidem dicit. dominus salua nos perimus. marcus autem magister non ad te attinet. quia perimus. Eadem autem est sententia excitantium dominum volentium saluari. Nec opus est querere quid horum potius christo dictum sit. siue enim aliquid horum trium dixerint. siue alia verba que nullus euangelista commemorauit. tantumdem aures valentia quid ad rem interest. quoniam etiam hoc fieri potuerit. ut pleribus eum excitantibus omnia hec. aliud autem ab alio diceretur. Ciril. Non autem erat possibile eos perire exire cum eis omnipotente. Vnde illico surgit christus qui habet omnimodam potestatem. et sedat confestim procellam et ventorum impetum. et cessauit tempestatum et facta est tranquillitas. in qua ostendit se deum esse. cui in psalms dicit. Tu dominaris potestati maris. motum autem fluctuum eius tu mitigas.

Bedam. Sic igitur in hac nauigacione dominus utraque vniuersamque persone naturam ostendit. dum is qui ut homo dormit in nauis furoribus maris ut super verbo coarctet. Ciril. Simul autem cum tempestate aquarum soluit tempestatem aiaz. vnde sequitur. Dixit autem illis. Vbi est fides vestra. In quo verbo ostendit. quod timorem non facit temptacionum inductio. sed imbecillitas mentis. sicut enim aurum probatur in igne. sic in temptacionibus fides. Augustinus de cor. euan. hoc autem ab alijs euangelistis alijs verbis dictum est. Matheus enim dixit. eu dixisse. Quid timidi estis modice fidei. Marcus autem dicit. Quid timidi estis. ne dum habetis fidem. id est illam perfectam velut granum sinapis. hoc ergo et ille ait. modice fidei. Lucas autem. vbi est fides vestra. Et totum quidem dici potuit. quid timidi estis. vbi est fides vestra. modice fidei. Vnde aliud hic aliud ille commemorat. Ambrosio. Pacata igitur tempestate ad imperium christi discipuli stupefacti miraculo surrebant admirabilem. Vnde sequitur. Qui timentes mirati sunt admirabilem dicentes. Quis putas hic est qui et ventis imperat et mari et obediunt ei. Non autem discipuli ut ignorantem eum hoc dixerunt admirabilem. Nonauerant eum deum esse et filium dei iherosolimitanum. Admirantem autem innate potestatis abundantiam. et diuinitatis gloriam. quis similis nobis esset. et visibilis secundum carnem. vnde dicit. Quis est hic. id est qualis et quantum et in quantum virtute et maiestate. imperiosum enim est opus dominantium preceptum non seruile petico. Beda. Vel non discipuli. sed nautae et alij mirantem qui in nauis erant. allegorice autem mare vel stagnum tenebrosus est et amarus mundi estus. nauicula arbor crucis. cuius beneficio fideles adiuti emeris mundi fluctibus obtinent littus patrie celestis. Ambrosio. Itaque dominus qui se intelligit propter diuinitatem in terras misterium venisse relictis nauem ascendit parentibus. Beda. Ascendit autem et discipuli admomiti cum eo. Vnde ipse ait. Siquis vult post me venire abneget se

metipsum et tollat crucem suam et sequatur me. Discipulis nauigantibus id est fidelibus seculum calcantibus et futuri seculi aio quietem meditanti- bus et per sancti spiritus flatum vel etiam proprii re- migij conatum infidos mundi fastus certatum pro- terga iactantibus subito obdormiuit dominus id est ad- uenit tempus diuine passionis et descendit pro- cella quia domino somnum mortis in cruce subente fluctus persecucionum demoniacis flatibus excita- ti erigunt fluctibus autem non domini paciencia tur- batur sed discipulorum imbecillitas acutit et tre- pidat qui suscitauerunt dominum ne eo dormiente peccat- que si differretur ipsi impetui perirent. Unde sur- gens increpat ventum quia celesti resur rectione per mortem destruit superbia diaboli qui habebat impium mortis. Tempestat autem aque facit ces- sare quia rabiem iudeorum morti eius insultantiu resurgens labefacit. Ambro. Et aduersas sine temptacione neminem posse ex hoc vite curriculo demigrare quia exercitium fidei temptacio est. Subiecti igitur sumus nequicie spiritalis procel- lis sed quasi peruigiles naute gubernator exci- temus qui non seruiat sed imperet ventis. Qui et si iam non dormiat sui corporis somno et caueamus- tum ne nostri corporis somno nobis dormiat et que- scat. Bene autem arguuntur qui presente cruce ti- mebant cum utique ibi aderat que perire non possit. Be- da. Cui simile est quod post mortem discipulis appa-rens exprobrauit incredulitate eorum et sic tumidis gurgitibus sedatis patefecit cunctis potentiam sue diuinitatis.

Et nauigauerunt autem ad regionem geraze- norum que est contra galileam et cum egres- sus esset ad terram oc- curre ei vir quidam qui demonium habebat iam- temporibus multis et vestimento non indu- ebatur neque in domo manebat sed in mon- tumetis. Is ut vidit ihesum procidit ante illum et exclamans vo- ce magna dixit quid mihi et tibi est ihesu fili dei altissimi obse- cro te ne me torques- as. Precipiebat enim spiritui immundo ut exiret ab homine. multis enim temporibus ar-

Cris. Saluator nau- igando vna cum disci- pulis ad portum peruenit. Unde dici- tur. Et nauigauerunt autem ad regionem gerazenorum que est contra galileam.

Titus. Veraciora exemplaria nec gera- zenorum habent nec gadarorum sed geraz- ginorum. Est enim gadara ciuitas in iu- dea stagnum autem vel mare nullatenus inueniunt in ea. Sed ge- raza ciuitas abrahe est nec stagnum nec mare iuxta habens. Est autem gergesa ad gergezei vrbem anti- qua iuxta tiberiacum stagnum. circa quaz est rupes stagno vi- cino. In qua ostendit- delectos fuisse por- cos a demonibus quia tamen geraza et ga- dara confinium habent

ripiebat illum et vin- ciebatur catenis et opedibus custoditus. et ruptis vinculis a- gebatur a demonio in deserto. Interro- gauit autem illum ihes- sus dicens. Quod tibi nomen est. At ille dixit legio quia intra- uerunt demonia multa in eum et rogabant eum ne imparet illis ut in abissum irent. Erat autem ibi grex porcorum multorum pascentium in monte et rogabant eum ut pmitteret eos in illos ingredi et permisit illos. Exiuerunt ergo demonia ab homine et intrauerunt in porcos. Et impetu abiit grex propterea in stagnum et suffocatus est. Ad- ut viderunt factum qui pascebant fugerunt et nunciauerunt in ciuitatem et in vil- las. Exierunt autem videre quod factum est et venerunt ad ihesum et inuenerunt hominem sedentem a quo demonia exierant ve- stitum ac sana mente ad pedes eius et timuerunt. Nunciauerunt autem illis qui viderant quod sanus factus est a le- gione. Et rogauerunt illum omnis multitu- do regionis geraze- norum ut discederet ab ipsis quia timore magno tenebantur.

cum terra gergezio- rum. verisimile est idem ad terram porcos fuisse adductos.

Be da. Gergesa enim vrbis est insignis arabi- e transiordanie iuxta- ta moti galaad. quam tenuit tribus manasse non longe a stagno tiberiadis in quo porci precipitantes sunt. Cri- fosto. Cum autem dominus descenderet a mari oc- currit ei aliud terri- bilius miraculum. Nam demoniacus tam- quam seruus videns dominum fuit et em- confitetur. unde seq- tur. Et cum egressus esset ad terram occur- rit ei vir quidam qui demonium habebat iam- temporibus multis.

Aug. 8. de cor. euā- gel. matheus duos di- cit fuisse demoniacos. Marcus autem et lucas vnum commemorant in- telligas vnum eorum fuisse persone alicuius clarioris et famosioris que regio illa ma- xime volebat et pro- cuius salute plurimum satagebat. hoc velle significare duo euangeliste solum com- memorandum iudica- uerunt. de quo facti huius fama facius pro- clarusque fragauerat. Criso. Vel lu- cas elegit ex illis du- obus eum qui senior erat. Unde flebiliter nar- rat eius infortu- num cum subdit. Et vesti non induit neque in domo sed in mo- nte. Visitant autem de- mones mortuorum se- pulera volentes im- buere homines picu- losa doctrina quod scilicet mortuorum anime de- mones fiunt. Ciril- lus autem nudus pete- bat de factis mortuorum se- pulera. Sicut erat indicium

Ipse autem ascendens nauem reuersus est et rogabat illum a quo demonia exierant. ut cum eo esset. Dimisit autem ihesus dicens Redi in domum tuam. et narra quanta tibi fecit deus. Et abiit per vniuersam ciuitatem predicans quanta illi fecit ihesus.

pmittit aut quosdam dispensatiue de sub esse demonibus ut nos ppendam per eos quales sunt demones erga nos. ut renuamus eis subici velle. et sic vno paciente edificant per se.

Cris. Quia vero hominem eum populi fatebantur. accesserunt demones diuinitatem predicantes ipsius. quia etiam mare suat tranquillitate clamauerat. Vnde se

quitur. Is vt vidit ihesum prociuit ante illum et exclamans voce magna dixit. Ciril. Attendas hic timorem amentum audacie et desperacioni multe. Signum enim diabolice desperacionis est in audiendo dicere. Quid mihi et tibi est ihesu fili dei altissimi. timoris vero cum precatur. obsecro te ne me torqueas. Sed si nosti eum esse filium dei altissimi. fateris eum celi et terre. et eorum que continentur in eis. Quia igitur non tua ymo sua usurpas. et dicis. quid mihi et tibi. Quis aut principum terre non omnino sustinebit a barbaris lacessiri suo subiectos imperio. vnde sequitur. Precipiebat enim spiritui immundo vt exiret ab homine. et necessitate precepti ostendit subdens. Multis enim temporibus arripiebat illum. et vinciebat catenis. et opedibus custodit. et ruptis vinculis agebat a demonio in deserto. Cris. Vnde quia nemo audebat demoniacum tenere. ipse christus ad eum vadit. allosques ipsius. sequitur enim. Interrogauit autem illum ihesus dicens. quod tibi nomen est. non velut insensum nomen inquit. sed vt confessio pestis quam tolerabat. et tus curantis gravior emicaret. Beda. Sed et nostri temporis sacerdotes qui per exorcismi gratiam demones eicere norunt. solent dicere patientes non aliter valere curari. nisi omne quod ab immundis spiritibus vigilantes tormentisue protulerit. confitendo patienter exponant. et maxime quoniam corporis humani scubitum petere se ac patrare commingunt. vnde et hic confessio subdit. At ille dixit. Legio quoniam intrauerunt demonia multa in eum. Grego. meenus. Imitantes quidam demones supnas malicias et legiones angelicas dicunt se legiones sicut et eorum princeps dicit se positurum thronum super astra. vt fiat altissimo filius. Cris. Postquam autem dominus superuenerat demonibus creaturam dei perturbantibus. putabant eum propter excessum eorum que fiebant non expectare tempus supplicij. Et quia culpam diffiteri non poterant. instant ne cito sustineant penam. vnde sequitur. Et rogabant eum ne imperaret illis vt in abissum irent. Theo. Quis quidem postulant demones volentes adhuc cum hominibus conuersari. Ciril. Vnde autem palam est quod emule caterue maiestatis diuine. ineffabili potentia saluatoris detrucebant ad inferna. Maximus. Statuit autem deus vnicuique manerem

peccatorum consonam penam. Gehenam ignis propter carnis incendium. stridorem dentium propter risum lasciuum. intolerabilem sitim. propter voluptatem et crapulam. puigilem vermenem propter obliquum et malignum cor. caliginem propter ignorantiam et fallaciam. limbum abissi propter superbiam. Vnde de demonibus tanquam superbis abissi delegatur. sequitur. Erat autem ibi grex multorum porcorum pascentium in monte. Aug. de concord. euan. quod mare dicitur circa montem fuisse gregem porcorum. Lucas autem in monte non repugnat. Erat enim porcorum tam magnus fuit. vt aliquid eius esset in monte. aliquid circa montem. Erant enim duo milia porcorum sicut marcus expressit. Ambro. Demones autem celestis luminis claritate sustinere non poterant. vt qui oculos dolent radios solis ferre non possunt. Ciril. Et de eo turba immundorum spirituum petit mitti in conformem sibi gregem immundorum porcorum. sequitur enim. Et rogabat eum. vt pmitteret eos in illos ingredi. Athana. in vita antonij. quoniam super porcos potestatem non habent. multo magis nullum habent dominium contra homines factos ad imaginem dei. oportet ergo deum solius timere. illos autem ostendere. Ciril. Dominus autem concessit eis potestatem vt hoc inter cetera fiat nobis causa salutis et roboris spes. sequitur enim. Et permisit illos. Considerare ergo oportet quod demones prauis sunt et hostiles his qui eis sunt subditi. vt potest patere ex eo quod precipitauerunt et suffocauerunt in aquis. vnde sequitur. Exierunt ergo demonia ab homine et intrauerunt in porcos. et impetu abiit grex pro precepto in stagnum et suffocatus est. Et ideo concessit eis christus petentibus vt ex euentu appareat quod sint crudeliter. Erat etiam necessarium ostendere filium dei providentiam rerum habere non minus quam pater vt equalitatis decorem in utroque appareat. Tytus. fugam autem pastores arripunt ne cum porcis perirent. vnde sequitur. Vnde vt viderunt factum qui pascebant. fugerunt et nunciaverunt in ciuitatem et in villas. et huiusmodi terrorem cuius intulerunt. duxit autem eos ad saluatore damni necessitas. sequitur enim. Exierunt autem videre quod factum est. et venerunt ad ihesum. Vbi considerat quod dum deus homines punit in rebus confert beneficium animabus. Cum autem profecti essent viderunt sanum eum qui iugiter verabatur. sequitur enim et inuenerunt hominem sedentem a quo demonia exierant vestitum. qui antea continuo nudus erat. ac sanam mente ad pedes eius. non enim discedit a pedibus a quibus est nactus salutem. et sic agnoscen-tes signum. mirati sunt passionis remedium et obstupuerunt in facto. sequitur enim. et timuerunt. hoc autem factum partim visu compunt. partim verbis audierant sequitur enim. nunciaverunt autem illis qui viderant quod sanus factus est a legione. Oportebat autem eos supplicare domino ne inde recederet. sed custos esset regionis ne demones haberent accessum ad eos. sed pro timore propriam salutem amiserunt. rogantes saluatore recedere. Sequitur enim. Et rogauerunt illum omnis multitudo regionis gerazeno-um vt discederet ab ipsis quia timore magno tenebantur. Theophi. Timebant enim ne iterum damnum

aliquod paterent. sicut passi fuerat in submersione porcorum. Crisostomus. Attendas autem christi humilitatem. Postquam enim collatis a setalibus beneficiis emittentur eum non obstat sed discedit eos qui ipsos indignos sua doctrina promulgauerat. relinquens Sequitur enim. Ipse autem ascendens nauem reuersus est. Tertius. Sed eo descendente ille qui passus fuerat a saluatore non discedit. Sequitur ei. Et rogabat illum a quo demonia exierant ut cum eo esset.

Theophylactus. Nam sicut expertus timebat ne forte elongatus a ihesu rursus demonibus esset patet dominus autem ostendit ei quod quis non sit cum eo presenciam aliter. tamen potest eius gratia sua protegere. sequitur enim. Dimisit autem ihesus dicens. Redi in domum tuam et narra quanta tibi fecit deus. Non autem dixit quanta tibi feci ego. formam prebens humilitatis ut rectitudines nostras referam in deum. Tertius. Nec tamen peruaricatur in lege veritatis. quod quid enim filius operatur. pater operatur. Cur autem qui ubique omnes liberatos monebat nulli dicere. huic liberato a legione dicit. narra quanta tibi fecit deus quia scilicet tota regio illa deum ignorabat irretita cultibus demonum vel verius. quando quidem ad patrem reuertitur. quod miraculum dicit narra. Cum vero loquitur de seipso monet nulli dicere. Ille autem qui liberatus est a demonibus nouerat deum esse ihesum. et ideo predicauit quanta fecit illi ihesus. Sequitur enim. Et abiit per vniuersam ciuitatem. predicans quanta illi fecit ihesus. Crisostomus. Et sic illos qui se indignos sua doctrina promulgauerant delinquens. statuit eis cum in magistrum qui fuerat a demonibus liberatus. Beda. Mistice autem gerasa significat nationem gentium quae post passionem et resurrectionem suam dominus per predicatores uisitauit. Unde gerasa vel gergesi ut quidam legunt. interpretatur colonum efficiens id est diabolus a quo prius mecolebatur. vel aduena propinquus qui prius longe erat. Ambrosius. Licet autem discor det numerus curatorum a christo sicut lucam et mattheum. tamen concordat mysterium. Ut enim iste qui habebat demonium populi gentilis est figura. duo quoque illi filiter figuram populi gentilis accipiunt. quoniam cum tres filios sicut genuit. Sem. Cham. et Japhet. Sem tantummodo familia in possessionem ascita est dei. ex duobus illis diuersarum nationum populi pullularunt qui multis inquit temporibus habebat demonium. utpote quia diluuius usque ad aduentum domini uerabatur. studus autem erat quod tegumentum nature sue et virtutis amisit. Augustinus. de quatuor euangelio. In domo non habitabat. hoc est in conscientia sua non quiescebat. In monumentis manebat. id est in mortuis operibus. hoc est peccatis delictatur. Ambrosius. Vel quod sunt corpora perfidorum nisi quedam sepulcra in quibus dei uerba non habitant. Augustinus. de quatuor euangelio. quod autem compedibus ferreis et catenis ligabatur. significat graues et duras leges gentium. quibus etiam in eorum republica peccata cohibentur. quod autem uinculis talibus disruptis agebat a demone in desertum significat quod etiam ipsis transgressis legibus ad ea scelera cupiditate ducebatur. que iam uulgarem impietudinem excederet quod uero in eo legio demo-

num erat. significat fuit gentes que multis demonibus uiuebant. quod in porcos pascentes in montibus demonia ire concessa sunt. significat etiam immundos et superbos homines quibus demonia dominantur propter ydolorum cultus. Ambrosius. Porci enim hi sunt qui immundorum uisum animalium uocis et rationis expertes. luculentis uite sue actibus. naturalium comminauerunt ornamenta virtutum. Augustinus. de quatuor euangelio. quod autem in stagnum precipitatus fuit significat quod iam clarificata ecclesia. et liberato populo gentium a dominatione demonum in abditis. agunt sacrilegositus suos qui christo credere noluerunt ceca et profunda curiositate submersi. Ambrosius. Impetum autem fecerunt in preceps. quoniam nulli merito contemplatione reuocantur. sed tanquam de superioribus ad inferiora per improbitatis peluie detrusi inter fluentia mundi huius. intercluso pereunt spiritus comertium. Videmus igitur quia homo ipse sue est autor erumne. Nam nisi quis porci more uisisset. nunquam accepisset in eum diabolus potestatem aut si accepisset non ut periret. sed ut periret. et fortasse diabolus quia post domini aduentum honorem de perdari non poterat. non omnium hominum sed leuius quirit interitum. ut latro non armatis sed insidiatur in eremibus. Videtur hoc magisteri gregum et fugerunt. neque enim vel philosophie professor es vel principes sinagoge peruenitibus populis possunt ferre mendicantia solus est christus qui aufert peccata populo.

Augustinus. de quatuor euangelio. Vel quod porcorum pastores fugientes ista nunciauerunt. significat quosdam primates impiorum tanquam christianam legem fugientes potentiam tamen eius pergentes stupendo et mirando predicare. quod autem geraseni agnoscetes quod factum est. rogant ihesum ut ab eis discederet. magno timore pulsi. significat magnitudinem uetustas suauitate delectatam. honorare quidem si nosse pari christianam legem. dum dicunt quod eam implere non possunt ammirantes tamen fidelem populum a pristina perditia ouerfacione sanatum. Ambrosius. Vel in gerasa ciuitate species sinagoge uideatur existere. qui rogabant ut discederet. quod timore magno tenebant. Infirma enim mens non capit dei uerbum nec potest pondus sustinere sapientie. Et ideo dominus eius molestus non fuit. sed ascendit ab inferioribus ad superiora. a sinagoga scilicet ad ecclesiam. et egressus est per stagnum. Nemo enim de ecclesia ad sinagogam sine periculo transit salutis. Sed ille qui de sinagoga ad ecclesiam transire desiderat. crucem suam tollat ut discrimen euadat. Augustinus. de concordia euangeliorum. Sed autem ille sanatus cupit iam esse cum christo. et dicitur ei. Redi in domum tuam et narra quanta tibi fecit deus. sic intelligitur. ut sic quisquis intelligat post remissionem peccatorum redeundus sibi in conscientiam bonam sicut in domum. et seruandum euangelio propter eorum salutem. ut deinde cum christo quiescat. ne cum perire uult esse cum christo. negligat misterium predicacionis. fraterne redemptioni accomodatum.

Factū ē at cū redissz
ihesus excepit illum
turba. Erant enim
omnes expectātes eū
Et ecce vir cui nomē
jairus. et ipse pnceps
sinagoge erat et ceci
dit ad pedes ihesu ro
gans eum vt intrarz
in domum eius. quia
filia vnica erat illi. fe
re annorum xij. et hec
moriebatur. et otigit
dum iret a turba cō
premebatur. et muli
er quedam erat i flu
xu sanguinis ab ānis
xij. que in medicos e
rogauit omnē substā
ciam suam. nec ab ill
potuit curari. acces
sit retro. et tetigit fi
briam vestimenti ei⁹
et confestim stetit flu
xus sanguinis eius ⁊
ait ihesus. quis est q
me tetigit. negātibz
aut omibus. dixit pe
trus et q cū illo erat
preceptor turbe te
primūt et affligunt
et dicis. quis me teti
git. et dixit ihesus.
tetigit me aliquis.
nam et ego noui vir
tutem de me exisse. vi
dens aut mulier quia
non latuit eū. tremēs
venit. et procidit an
pedes illi⁹. et ob quā
causam tetigerit euz
indicauit coram omi
p̄lo. et queadmoduz
ficonfestim sanata t.
At ipse dixit. filia fi
des tua te saluā fecit
vade in pace.

Aug 9. de con. euā.
Post narratum ap̄
gerasenos miraculū
transit ad narrandū
S archisinagogi fi
lia dicens. factum ē
autem cum redisset
ihesus expe. illū tur
ba. Erant em̄ omnes
expec. eum. Theo
phi. Simul quidem
ppter doctrinam et
p̄p̄ miracula. Au
gusti. de scoz. euā.
Nō vero adiūgit Et
ecce vir cui nomen
iairus. non cōtinuo
factum accipienduz
est. s̄ prius illud de
sumio publicanozū
sicut narrat mathe⁹
cui rei sic coniungit
hoc vt non possit a
liud factum cōsequē
intelligi. Tytus.
Est autem positum
nomen iudeoz causa
qui tunc nouerūt
q̄s accidit. vt nomē
demonstracō mira
culi fiat. Accessit at
n̄ aliquis infumoz s̄
pnceps sinagoge
vt magis obturaretur
iudeorum ora.
Vnde sequit. Et ip̄e
pnceps sinagoge
erat. Accessit autēz
ad cristum causa ne
cessitatis. vt get em̄
aliqui dolor ad agē
dum ea que decet.
fm̄ illud psalmi. In
chamo et freno ma
xillas eoz ostringe
qui uon apporimāt
ad te. Theophi.
Vnde necessitate in
stante cecidit ad pe
des eius. sequit em̄
Et ceciderūt ad pe
des ihesu. Decebat
aut vt absqz necessi
tate cogente cadēt
ad pedes eius et cog
nosceret et ip̄m deuz
esse. Cris. Sed cō
sidera eius inerciam
querit enim a cristo
vt in domum veniat
Sequit em̄. rogans
eum vt intraret do

mus. Ignorans scz q̄ absens poterat liberare. nō
si sciuisset dixisset sicut centurio. dic verbo et cu
rabit filia mea. Grego. Causa autem aduent⁹
eius ponit. cū subdit. qz vnica filia erat illi. do
mus fundamentū. successio generis. fere annozū
xij. in ipso scz flore etatis. et hec moriebat. pro
thalamis efferenda ad tumulum. Criso. Adues
nerat aut dñs. non vt iudicaret mudum s̄ vt sal
uaret. qua ppter non exarniat dignitatē petētis
s̄ equanimit̄ arripit opus. sciens qd̄ q̄rebat. vos
cabat aut ad remediū egrotantis. nouit autē se
suscitaturū iam mortuam inserturū terrenis fir
mam spem resurrectōnis. Ambro. Suscitatur⁹
aut mortuā ad faciendum fidem. emorroissam cu
rauit. sic vt et resurrectio t̄p̄alis in passione dñi
celebrabat. vt perpetua illa credat. et contigit
dum iret a turba cōprimebatur. Ciril. Nō ma
ximū erat iudiciū qz veram carnē iduerat ⁊ omnē
oculcetet su perbiā. Neqz em̄ a longe seq̄bant.
sed eū circūdabāt. Grego. Quedā aut mulier
graui morbo detenta ob cui⁹ infirmitatis curam
medici omnes diuicias osumperāt. solam spez in
tanta diffidentia repit vt p̄cederet dño. de qua
sequit. Et mulier quedā erat in fluxu sang. ab ā
nis xij. que in me erogauerat omnez substanciam
suam. nec ab illis potuit curari accessit retro.

Tytus. Qualit̄ aut non est digna p̄comio hec
mulier. que viribus extinctis corporeis ob cōti
nuū sangnis fluxum et tanto p̄lo ocurrente ēca
illū affectu roborata et fide pecierat p̄lm ⁊ re
tro latens tetigerat fimbriam vestimēti. sequit
enim. Tetigit fimbriam vestimēti ei⁹. Ciril.
Neqz em̄ licebat inmundis vel tangere quenqz san
ctoꝝ vel appropinq̄re viro sancto. Cris. Ritu
aut legis hui⁹ i passio reputabat inmundicia ma
gna. aliter etiā. nondum enim nec ipsa habebat
dignam opionem de eo. nō enim putauisset latē.
sed tñ confisa de sanitate accedit. Theophi.
Sicut aut eū aliquis oculuz lucerne lucenti adhi
bet. aut igni sp̄mas statim operant. sic quidem
qui fidem affert potenti curare. statim curacō nē
osequit. Et confe. ste. flux. sang. eius. Criso.
Non aut sola vestimenta ip̄i mulier ē saluauerūt
nam et milites sortiti sūt ea intra se. s̄ fidei eius
intencō. Theophi. Credidit em̄ et saluata ē.
et vt ograduū fuit. primo tetigit cristū itellectua
liter. demde corporalit̄. Grego. Audiuit autem
dñs tacitas mulieris cōsideracōis liberauit ta
centē. passus sua sponte sanitatis rapinam. sed
postea miraculū publicat. vñ sequit. Et ait ih̄s.
quis est qui me tetigit. Ciril. Non enim latuit
dñm p̄tratum miraculū. s̄ qui cūcta agnoscit.
q̄si nesciret interrogat. Grec⁹. Nescientibz at
discipulis qd̄ q̄rebat. s̄ putantibz de simplici
quodam tacū dicere dñi q̄stioni rident. sequit
enim. Negātibz aut omibus dixit petr⁹ et q̄ cum
illo erat. preceptor turbe te oprimūt ⁊ affligit
et dicis. quis me tetigit. Et ideo dñs tactum sua
rñsione distinguit. sequit em̄. et dixit illis ih̄s.
tetigit me aliquis sicut etiam dicebat. qui habz
aures audiendi audiat. q̄uis om̄s habeat hui⁹ i
corporalē auditum. sed non est vere audire. Si

audiatur incaute. nec vere tangere. si in fidelis tangatur. Ciril. Propalat autem consequenter quod factum est. cum subdit. nam et ego noui virtutem de me exisse. Ciril. Rndet hinc opinionem audientium his tñ nobis manifestat. quod ipse verus est deus. et ex eo quod prodigialiter factum est. et ex hinc modis Transcendit enim naturam nostram et forsitan angelicam posse quem virtutem emittit. quia a propria natura conuenit autem hoc soli supreme nature. nulla namque creatura aliquam gerit saluandi potestatem. Vel etiam aliqua alia. scilicet miracula faciendi. sed diuinitus prestatam. non enim ambicione glorie non dimisit latere diuine virtutis ostensionem. qui multociens precepit taceri sua miracula. sed quia spectabat ad utilitatem eorum qui vocabantur. per fidem ad gratiam

Ciril. Primo enim soluit femineum metum. ne rem mortis conscientie patere. quod si furripies gratiam Secundo corrigit eam quia latere putauerat. Tercio fidem eius exprimit cunctis. ut et alij imitentur proditque non minus miraculum retentione sanguinis dum ostendit sibi cuncta patere. Ciril. Insuper principem sinagoge persuadebant indubitabiliter credere quod a laqueis mortis eripiet filiam eius.

Ciril. Ob hoc autem dominus non statim eam manifesta uerat. ut ostensio quod omnia sibi liquet. faciat mulierem predicare quod factum est. ut suspicione miraculum careat. unde sequitur. Vidēs autem mulier quia non latuit eum tre. ve. et proci. ante pedes eius. et ob quam causam teti. eum indicauit coram omni populo et quemadmodum confestim sanata sit. Origenes. Eandem autem sanitatem quam nacta est mulier ex contactu uerbi confirmauit saluator. Unde sequitur. At ipse dixit. filia fides tua te saluam fecit. uade in pace id est esto sana a tuo flagello et sanat quod de primo per fidem animam. deinde vero corpus. Titus. Vocat autem filiam iam fidei causa sanata. fides enim gratiam ad peccatis impendit. Euseb. Dicit autem hanc mulierem in pameade que est cesarea ph. l. ppi unde fuit oriunda. statuisse triumphos insignes collati sibi beneficij a saluatore. Stabat namque super altam basim ad limina domus eius enee simulacrum mulieris flexis genibus manibusque iunctis quasi precaretur. ex cuius opposito aliud erectum simulacrum ad instar uiri eiusdemque materie amictum diploide et manu uersus mulierem extendens. ante cuius pedes super ipsam basim aliena species plante orta que usque ad enee diploidis oras pertingens medicina omnium passionum esse ferebatur. Hanc autem statuam dicebat representare christum. quam maximus destruxit. Ambro. Mistic autem reliquit in gerasems sinagogam christus. et quem sui non receperant receperunt alieni. Beda. Vel in fine seculi dominus est ad iudeos reditus. atque ab eis per fidei confessionem libenter accipiendus.

Ambro. Quem autem putamus sinagoge principem esse nisi legem cuius contemplatione dominus sinagogarum non penitus dereliquit. Beda. vel princeps sinagoge moyses intelligitur. Unde beatus jairus id est illuminatus vel illuminatus uocat quia qui accipit uerba uite dare nobis. et per hoc ceteros illuminat. et a spiritu sancto illuminatur. Cecidit autem archisynagogus ad pedes ihesu. quia legislator cum tota patrum

progenie christum in carne apparentem longe sibi preferendum esse agnouit. Si enim caput christi deus conuenienter pedes accipiendi sunt incarnatio qua terra nostre mortalitatis tetigit. Rogauit autem intrare in domum eius. quia eius videre desiderabat aduentum. filia autem unica eius est sinagoga que sola legalis est institutione opposita que xij. etatis anno. hoc est tempore pubertatis appropinquante moriebatur quia nobiliter a prophetis educata. postquam ad intelligibiles annos puenerat. in quibus spirituales deo fructus gignere debebat. subito ex toto languore osternata spiritualis uite uiam amisit et christus non succurreret corruisset in mortem. Ad puellam autem sanandam pergens dominus a turba opprimitur. quia gentium uide salutaria monita prebens carnalium populo est consuetudine grauatus. Ambro. Ad hanc autem principis filiam dum pererat dei uerbum ut saluos faceret filios israel. sancta ecclesia ex gentibus congregata que inferiorum lapsu criminum desperibat. paratam alijs fide precepit sanitatem.

Beda. Dupliciter autem sanguinis fluxus potest intelligi. hoc est et super ydolatrie institutione. et super his que carnis et sanguinis oblectatione patrantur. Ambro. Quid autem sibi uult quod hec principis filia annorum xij. moriebat. et mulier ista fluxu sanguinis ab annis xij. laborauit. nisi ut intelligatur quia quantum sinagoga uiguit laborauit ecclesia. Beda. Vna enim pene seculi etate sinagoga in patriarchis nasci cepit. et gentium nationem ydolatria fedauit. Ambro. Sicut autem illa in medicis erogauerat omnem substantiam suam. ita congregatio gentium amiserat omnia bona nature. Beda. Medicos autem intellige siue falsos theologos siue philosophos. legumque doctores secularium qui multa diuinitatibus vicis differentes. utilia se uiuendi misteria mortalibus dare permittebant. seu ipsos immundos spiritus qui uelut hominibus consilendo. se per deo colentos ingererent. quibus audiendis gentilitas quantum magis naturalis industrie vires expenderat tanto minus potuit ab iniquitatis sue sordibus curari.

Ambro. Audiens autem egrotare populum iudeorum sperare cepit salutis sue remedium. tempore uenisse cognouit. quod medicus adesset de celo. surrexit ut occurreret fidei prompior. pudore attractio. hoc enim est pudoris et fidei agnoscere infirmitatem. non desperare ueniam. uerecunda ergo fimbriam tetigit. fidelis accessit. religiosa credidit. sapiens sanata se esse cognouit. sic sancta plebs gentium que deo credidit peccatum erubuit ut desereret fidem detulit ut crederet. deuotionem exhibuit. ut rogaret sapientiam induit. ut sanitatem suam ipsa sentiret. fiduciam sumpsit ut fatere quod precepisset alienum. retro autem tangit christus quia scriptum est. Post dominum deum tuum ambulabis. Beda. Et ipse ait. Siquis mihi ministrat me sequatur. siue quia presentem in carne dominum non uidentem. uel quia peractis dispensationis sacramentis per fidem cepit uestigia eius subsequi. Grego. in. mora. Premente autem turba una redemptorem nostrum mulier tetigit. quia carnales quique in ecclesia eum comprimunt a quo longe sunt et soli tangunt qui huic ueraciter huiles adiunguntur. Turba igitur premit et non tangit

quia et importuna est p presentiam et absens p vitam. Beda. Vel vna credula mulier domum tangit. qz qui diuersis heresibz inordinata affligitur. solo catholice ecclesie corde fideliter qrit. Ambro. Non enim credunt qui oprimunt credunt qui tangunt. fide tangitur christus fide videtur. De mag vt fidem credentis exprimeret. dicit. Ego o gnoui virtutem de me esse. qd est euidenti9 m dicit qz non intra possibilitate edicoms humane atqz intra corporis claustruz diuinitas coartata est. s; vltra finem nostre mediocritatis virt9 exundat eterna. Non em humana ope plebs gentiu liberatur. s; dei munus est congregaco racio num. que etiā breui fide miam in climat eternam. Nam si o sideremus qnta sit fides nostra. et intel ligam9 qntus sit dei fili9. videm9 qz o paracoe ei9 fimbriam tantumodo tangam9. superiora vero vestimenti eius neq;mus attingere. Si igit q nos curari volum9 fide tangam9 fimbriam christi. nō aut laet eum quicūq; tetigerit. Beatus qui ex tremā ptem verbi tetigerit. s; totum quis potest comprehendere.

Adhuc illo loquēte venit quidam ad principē sinagoge di. ei. qz mortua est filia tua noli vexare illū. Ihesus autē audito hoc verbo respondit pat puelle. Noli timere. crede tantū. et salua erit. Et cum venisset ad domum. nō permisit intrare secū quēq; nisi petrum et iohānez et iacobū. et patrē et matrē puelle. flebant autē omnes et plangebant illā. At ille dixit Nolite flere non est enim mortua. sed dormit et deridebāt euz scientes quia mortua esset. ipse autē tenens manum ei9 clamauit dicens. Puella surge. et reuersus est spiritus eius. et surrexit continuo et iussit illi dari manducare. Et stupuerūt parentes

Cris. Oportum dō min9 expectabat puelle mortē. vt ppararetur resurrectōis miraculuz. ppter qd et tardius incedit et loquitur cum muliere diuici9 vt archisina gogi filia expiraret et hui9 aduent9 nū ei9 aduenerit. vnde dicit. Adhuc illo loquente ve. quidā ad principem sinagoge di. ei quia mor. est filia tua noli vexare illum. Aug9. Scō. euan Sed cū mat h. archisina. gogū non morturam filiā suā narz et domino nunciasset. sed oīno defūctam. Lucas autē q marcus nondū mortuam vsq; adeo vt dicāt venisse postea qui mortuā nūciarēt o siderandū est. ne repugnare videatur. Et intelligenduz est breuitatis hoc causa matheuz poci9 dicē voluisse. rogatū esse dñm vt faceret. qd eum fecisse manifestū est scz mortuā suscitare. Attendit eniz non verba patris s; filia sua sed qd ē potissimū volūtatē.

eius. quibz precepit ne alicui dicerent qd factum erat.

Sane si alij duo ve quisq; eoz patrem cōmemorasset dixisset. qd venientes de domo dixerūt. vt iā

non veraret Ihesus quia puella mortua fuisset. repugnarēt eius cogitacōni verba que posuit mathe9. Nūc vero illud nunciātibz et phibētibz ne magister venret. non legit q; ipse cōsenserit. Vnde dñs non diffidentem respēdit. sed credēt em robustius confirmauit. Vnde sequit. Ihesus aut audito hoc verbo rēdit patri puelle. noli timere s; crede tñ. et salua erit. Athana. fidem dñs erigit ab inuocantibz eū. non qz indiget ad miraculo alioz. ipse nāq; et dñs et largitor est fidei. Sed ne videret ex acceptione personaz sua dona conferre ostendit. q; credentibz fauet. et ne sine fide accipiat beneficia et ea p infidelitatem aboleat. vult em bñfaciens durare graciā. et saluans modicum pmarere remedium. Theo. Mortuam at suscitatur9 eiecit omnem quasi nos docens absq; mani gloria esse. et nihil ad d. mōstracōnem facere. Et q; cū quis debet miracula petrare non decet ipm esse in medio plimorum sed solitariū et ab alijs sepatum. Et cū venisset ad domū nō pmi. intra. secū quēq; nisi petrum et iohānem et iacobū. et patrē et matrē puelle. Solos aut hos intromisit tanq; discipulos discipuloz vertices et potentes miraculū occultare. Non em volebat ipm ante tempus plibus reuelari. forte ppter inuidiam iudeoz. Sic et euz quis nobis inuidet. non debem9 iusticias nostras ei reuelare. ne ei maioris inuidie occasio tribuatur.

Cris. Ceteros aut discipulos non assumpsit. p uocans eos ad appetitū maiorem. ob id qz q non diu erant plene dispositi. vt et alij istos imitentur. Assumpsit etiā parētes in testes. ne quis dicere posset fallax esse resurrectōis indicium. Ad hoc etiam illud nota q; defientes exclusit a domo et indignos ostēdit hui9 visionē. Sequit enim flebant em omnes et plangebāt illā. q; si tūc exclusit multo magis nunc. tūc enim nō patuerat in somnum mortem fuisse cōuersam. nullus g; de cetero se ostendat in uiam inserens christi victorie qui supauit mortē. et eam in somnum conuertit ad cui9 o sensionē subdit. At ille dixit. Noli flere. non ē enim mortua s; dormit. Ostēdens singula sibi fore in promptu. et q; eā viuificaret. quasi suscitaret in somno. nihil enim tñ deridebāt eum. Sequit ei. et deridebant eū scientes qz mortua esset. quos non obiurgauit nec derisionē respellit vt etiā derisio fiat mortis indicium. Nam qz vt plimū post acta miracula homines p seuerēt increduli et bis ppiis eos puenit. vt aut q; si per visuz disponeret ad reuēctōis fidē tenet manum puelle. Vnde sequit. ipse aut tenēs manum eius clamauit dicens. puella surge. Cūq; tenuisset suscitauit eam. Vnde sequit. Et reuer. est spūs eius et sur. et inuoc. Non enim infudit aliā animā. sed illam eandem q; e expirauerat restituit. nec solū modo suscitauit. ymo iubet etiam illā cibari. Sequitur m. Et iussit illi dari mādu. ne scz fantasticus

esse videatur. qđ factum est. nec ipse p̄nat. sed alijs mandat. Sicut et in lazaro dixit. Soluit eum ac demde p̄cipē mēse fecit. Grecus. De inde stupefactos in raculo et pene clamantes parētes cohibet ne factum p̄dicent. Sequit̄ enim Et stu. pa. eius qui p̄cep̄at ne alicui dicerent qđ factum erat. Ostendēs qđ largitor bonoz est. nō autē cupidus glorie. datq; totuz nihil recipiens. Qui vero venatur operum gloriā aliqd̄ quidē exhibuit. aliquid vero recepit. Beda. Mistice autē saluata a fluxu sanguinis muliere. moy filia p̄ncipis mortua nūciatur. qz dum ecclia a vicōruz late mundata est. otimuo sinagoga p̄perfidia atq; inuidia soluta ē. Perfidia quidē quia in cristum credē noluit. inuidia vero qz eccliam credidisse voluit. Ambro. Adhuc autē et seruuli p̄ncipis in creduli erāt ad resurrectionē quā ihesus in lege p̄dixit. in euangelio cōpleuit. Vñ dicit. soli vere pare illum. qđ si sibi impossibile suscitare mortuam. Beda. Vñ p̄ eos significat qui a deo destitutum sinagoge statum vidēt. vt restaurari posse non credant. iudeoq; p̄ suscitacōne illius supplicandum esse estimēt. S; quia impossibilia sūt apđ homines. Vnde dñs ei dixit. noli timē. crede tñ et salua erit. Pater puelle cetus doctor. legis accipit. qui si credē voluerit. etiam subiecta ei sinagoga salua erit. itaq; cum venisset in domum.

Ambro. Paucos future res. r̄redōis arbitros ascauit. non enim a multis continuo ē credita resurrectione que tamen tante diuersitatis est causa. Supra publice filius vidue suscitāt. hic remouētur p̄les arbitri. sed puto qđ pietas ibi domi declarāt. quia vidua mater vñci filii non paciebat̄ moras. Est enim forma sapiētie in filio vidue cito eccliam crediturā. In archisinagogi filia credituros quidē iudeos. sed ex plib; paucōres. Dem̄ qđ dicit̄ e dño. non est mortua puella sed dormit. deridebāt. Quicūq; enim nō credit irridz. fleāt igitur mortuos suos qui putāt mortuos. vbi resurrectionis fides est non mortis species s; q̄retis est. Beda. Sinagoga etiam qz sponsi leticiaz qua viuere possit amittit. quasi inter plangentem mortua iacens. nec hocipm̄ quare plangatur itelligit. Ambro. Tenēs autē dñs manus puelle sanauit eam. Beatus enim si cui⁹ manus sapientia teneat. inducat in penetralia sua. dari iubeat mā ducare. Panis animi celestis est dei verbum inde et illa sapientia que dei corporis et sanguinis altaria repleuit alimētis. Venite inquit edite panes meos. et bibite vinum qđ miscui vobis. Beda. Surrexit autē puella cōtinuo quia cristo manum cōfortante homo a morte anime respiscit. Sūt enim nōnulli qui iacētē tantum cogitacōne p̄fisi sibi mortē cōsciscunt. sed tales se viuificare significans. dñs suscitauit filiam archisinagogi. Alij vero ipsum malum qđ delectant̄ agendo mortuuz suū qđ extra portas efferunt. et hos se suscitare monstrans suscitauit filium vidue extra portas ciuitatis. Quisdam vero etiam peccati consuetudine se quasi sepeliendo corrupūt. et ad hos etiā dirigentos adest gracia saluatoris ad qđ intimum dum resuscitauit lazarus q̄tuor dies in monumē

to habentem. Quanto enim grauior est mors aie. tanto arrior penitentis feruor insistat. vnde iacentem in conclauī mortuā leui voce mortuaz lesni voce resuscitat. delatum foras iuuenem pluribus dictis corroborat. Ad q̄triduanū vero suscitandū fremuit spiritu lacrimas fudit. et voce magna clamauit. Sed et hic notandū qđ publica nota publico egent remedio. leuia peccata secreta queūt penitentia deleri. Puella in domo iacens paucis arbitris resurgit. iuuenis extra domum turba multa comitante suscitatur. lazarus de monumento vocatus multis populis innotuit.

CAPITVLVM. IX.

Qnuocatis autem xij. aplis. dedit illis virtutem et potestatem sup omnia demonia. et vt lāguores curarent. et misit illos p̄dicare regnū dei et sanare infirmos. Et ait ad illos. nihil tuleritis in via. neq; virgam. neq; peram. neq; pecuniam. neq; duas tunicas hēatis. Et in quācunq; domum intraueritis ibi manete. et ide ne exeatis. Et quicūq; non receperint vos exeutes de ciuitate illa. etiam puluerez pedū vestroz excutite in testimoniu; sup illos. Egressi autem circuibant per castella euāgelizantes et curantes vbiq;

Ciril. Decebat institutos ministros sacramentorum doctrinaz posse se mira pagere et ipsos effectus credi qđ essent dei ministri. Vñ dicit. Conuocatis autē xij. aplis dedit illis virtutem et potestatem sup omnia demonia. in quo eleuatum supercūm diaboli flectit. qui dicebat aliquñ. non est qui cōtradiceret valeat.

Euse. Et vt per eos venetur genus hūanum. non solum dat eis vt prauos spūs pellāt sed etiā quālibet infirmitate sanent ex eius imperio. Vñ de sequit̄. Et vt languores curarent.

Cris. Attendas hūmānam filij potestatem nature corporali nō ouementē agē nāq; miracula aderat sanctis. non natura. sed p̄cipacōne spūs sancti. Super hoc autē alijs accedere potestates p̄orsus alienuz erat ab eoz virtute. qđ si ter enim posset natura creata super spirit⁹ dona possidē dñm. At dñs noster ihes⁹ cristus tanq; naturaliter deus existens

imptiē hūiōi grāciam quibus vult. nō inuocās in eos alienam virtutē. sed ifundēs ex promptu aris p̄p̄is. Cris. Postq̄ autē satis confortati fuerant ex cui⁹ cōmitiua et competes nacti sunt argumentum virtutis eius mittit eos. vñ sequit̄. Et misit il. p̄. re dei. et sanare infirmos. Vbi considera qđ non omittit eis aliqd̄ sensibile dicere sic moyses et prophete qui terram et bona terrena permittēbāt. hi vero regnum celoz et quocunq;

otinent in eo. Grego nazianzen⁹ Mittēs autē dī
scipulos ad predicadum dñs multa eis inūxit. q̄
rum sūma est sic eos virtuosos esse. sic ostantes
atq; modestos. et vt breuiter loquar celestes vt
non min⁹ ppter eoz modū viuendi q̄ ppter ver
bum. euangelica doctrina ppararetur. Et ideo
cum eis et baculi carencia et amictus singularita
te mittebant. Et id subdit. Et ait ad illos. nihil
tuleritis in via. neq; virgam. neq; petā. neq; pe
cumam. neq; duas tunicas habeatis. Cirillus.
Plima quidem p hoc constituebat. Primo q̄dem
in suspectos reddens discipulos. secūdo seq̄strās
eos a qualibet cura. vt totū studiu; adhiberent
verbo. Tercō docens eos ppriam virtutē. Sed
forsan dicet aliquis cetera quidē habere racōne
sed non habere peram in via. nec duas tunicas
nec baculum cui⁹ rei causa p̄cipit. Volens scz ex
citare eos in qualibet diligentia. Et vt loquar
ex hominibus angelos faciet eos. dirimens a q̄li
bet cura vite vt vna sola cura detineant doctine

Eusebi⁹. Volens igit̄ eos carere cupidine re
rum in sollicitudinibus vite p̄testatus est hęc. su
mebat em̄ expimentū fidei et amicitatis eoz
qui habito in mādatis extreme vitā ducere pau
pertatis non effugiūt que iubentur. Decebat em̄
eos q̄dam cōmerciū facere. et recipientes salu
bres virtutes recōpensare obedientia mādatorū.
Et cū milites eos faceret regni dei. ac cingit eos
ad pugnam in hostes. monens colere paupertatez
Nullus em̄ militans deo implicat se vite secl̄aris
negocijs. Ambro. Qualis ergo esse debeat qui
euangelizat regnum dei. p̄ceptis euāgelicis desi
gnatur. hoc est vt subsidij secularis ammicula n̄
requirat. fideiq; totus inherens putet q̄ minus
ista requirat. magis posse subpetere. Theo.
Sic em̄ ip̄os medicos mittit q̄ neq; panes ip̄os
portare vult. nec aliquid aliud quib⁹ indigent
multi. Aug⁹. de con. euan. Vt dñs hęc possidē
discipulos ac ferre noluit. non q̄ necessaria non
sunt sustentacōni hui⁹ vite. s; quia sic eos mitte
bat. vt eis hęc debere mōstraret ab illis quibus
euangeliz credētibus annūciarent. vt sic securi
non possiderent. neq; portarēt hui⁹ vite necia.
nec magna nec mīna. Ideo posuit s̄m marcum.
nec virgam. ostendens a fidelib⁹ suis omnia debe
ri ministris suis nulla superflua req̄rentibus. hęc
autē potestatem virge nomine significauit. cū di
ceret. ne q̄d tollerent in via nisi virgam tantum

Ambro. Possunt etiā qui volūt hoc ad eum de
ducere tractatum. vt spiritalem n̄ modo locus
iste firmare videat̄ affectum. qui velut indumen
tum q̄dam videatur corporis exuisse. non soluz
potestate reiecta otemptisq; diuicijs. s; etiā car
nis ip̄ius illecebris abdicatis. Theophi. Quis
dam etiā ap̄los non portare peram neq; baculū
aut duas tunicas sic intelligūt. q̄ n̄ thesauriscent
hoc em̄ pera inuit congregās multa. neq; sint
iracūdi et tribulati spūs q̄d significat bacul⁹ neq;
sint ficti e duplici corde q̄d significat tunica duplex

Ciril. Sed dicēt aliquis. Vnde eis necessaria
erūt. et ideo subdit. Et in quacūq; do. intra. ibi
ma. et inde ne exē. q̄si di. Sufficiat vobis discipu

lorū fructus qui recipietes vobis spiritalia vos
pcurabūt. Iussit autē eos in vna domo manere.
vt nec hospitem grauent eum scz dimittēdo. nec
ip̄i gulositatis et leuitatis suspicōnem incurrāt

Ambro. Alienū nāq; a p̄dicatore regni cele
stis asserit curitare p̄ domos. et inuolabilis ho
spicij iura mutare. Sed vt hospicij gracia deserē
da censetur. ita etiam si non recipiant̄ excucien
tū puluerem egrediendūq; de ciuitate mādatur
cū sequit̄. Et quicūq; non rece. vos exē. de ciui
illa etiam puluere pedum ve. ex. in testi. super
illos. Beda. Puluis excutiē de pedibus apo
stolorū in testimonij laboris sui q̄ ingressi sunt
in ciuitatem et p̄dicacō ap̄lica ad illos vsq; per
uenerit. Sive excutiē puluis cum nihil ab eis ac
cipiant. nec ad victum quidē necessariū qui euā
gelij spreuerūt. Cris. Nam ip̄robabile valde
est stemnentes s̄monem et patrēfamilias se fa
mulus benignos ostendere. vel b̄ndictiones eoz
exigere. Ambro. Vel mediocritis et boni renus
neracō docetur hospicij vt non solū pacem t̄bus
am̄ hospitibus. vep. et si qua eos terrene obum
brat delicta leuitatis. receptis ap̄lice p̄dicacōis
vestigijs auferant̄. Beda. Qui vero perfidia
negligentia v̄ etiā studio verbū dei otemptūt
hoz vitanda omunio est. excucendus puluis pe
dum ne gestis manibus pulueri sparandis mens
tis caste vestigium postulat̄. Euse. Cum autem
p̄ciperet dñs discipulos suos tanq̄m milites dei
diuinis virtutibus et sapiencie monitis. mittens
eos iudeis vt doctores. et medicos ip̄i scdm s̄ p̄
cebant. Vnde sequit̄. Egredi autē circu. p̄ castel
euang. s; curantes vbiq; q̄si doctores. quidem
euang. lizantes. et quasi medici p̄stāt es reme
dia. et verba miraculis comprobantes.

Audiuit autem hero
des tetrarcha omnia
que fiebant ab eo. et
hesitabat. eo q̄ dice
retur a quibusdam.
quia iohannes surre
xit a mortuis. A qui
busdam vero quia he
lias apparuit. ab a
lijs aut. quia p̄pheta
vnus de antiquis sur
rexit. Et ait herodes
iohannem ego decol
laui. Quis autem est
iste de quo audio ta
lia et querebat vide
re eum.

Cris. Multo trans
acto tempore non a
principio percepit
herodes facta ihesu
vt pateat tibi tyrā
ni superbia. vñ dicit̄
Audiuit aut herodes
te omnia que fi. ab eo

Theophi. Iste he
rodes erat filius ma
ḡni herodis q̄ pue
tos infem̄. sed ille
quidē rex erat. iste
aut tetrarcha. inq̄re
bat aut de cristo q̄s
esset. Vnde sequit̄.
Et hesitabat. Cri
sostom⁹. Peiores ei
scientes et nescientes
q̄nq; strepitum per
timecūt. peccatum
autem nemine argu
ente homines p̄dit.
nemine accusate cō
dēpnat. et timidum

et pigrū reddit delinq̄ntem. Causa autē tioris po
nit̄ cōsequēter cū dicit̄. eo q̄ di. a qui. qz. Jo. sur.

a mot. a q̄. ve. q̄. be. ap. ab alijs at̄ q̄. p̄. v̄. de anti. surre. Theophi. Judei em̄ resurrectōz mortuoz expectabāt in vita carnali et in om̄e s̄ facōibus et potibus. s̄ resurgentes non erūt in carnalibus actibus. Chrib. Cū ergo audisset herodes quibus ihesus vteret̄ miraculis ait. johannem ego decollavi. q̄d non erat ostentacōis verbum. sed cōsolantis suū timorem et p̄suadentis anime p̄turbat̄ recolere q̄ ipse eum occidit Et quia johannem decollauerat. subdit. Quis at̄ iste de quo au. ta. Theophi. q̄si diceret. Si johannes est et a mortuis resurrexit. videns eū cognoscam. Vnde sequit̄. Et que. vi. eum. Aug. de concor. euan. Lucas aut̄ hūc eundem narzadi ordinem quē marcus tenens non cogit credi rerum gestarum eundem ordinem fuisse. In his ec̄ verbis marcus attestatur ad hoc dūtarat. q̄ a/lij direrint non herodes johannem a mortuis surrexisse. s̄ quia hesit̄ antem memorauit herodem Intelligendum est autem post istam hesitacōez confirmasse in animo suo q̄d ab alijs dicebat̄. cū ait pueris suis sicut mathe⁹ narzat. hūc ē johes baptista ipse surrexit a mortuis. aut ita p̄nuncianda sūt h̄ v̄ba mathei vt hesitacōe adhuc idicet

Et reuerfi apli narrauerunt illi quecunqz fecerunt. et assumptis illis secessit seorsum i locum desertum qui est betsaida. Quod euz cognouissent turbę secute sunt illum. et excepit illos et loquebatur illis de regno dei et eos qui cura indigebāt sanabat Dies aut̄ ceperat declinare. et accedentes xij. dixerunt illi. Dimitte turbas vt euntes in castella villasqz que circa sunt diuertant et inueniant escas. quia hic in loco deserto sum⁹. Ait aut̄ ad illos. Vos date illis māducare. at illi dixerūt Non sunt nobis plus q̄ quinqz panes et duo pisces. n̄ forte nos eam⁹ et eam⁹ in omē hanc

Aug. de con. eua. Mathe⁹ et marc⁹ ex p̄cedenciū occasiōe narzant quēadmodū sit johanes ab herode occisus. Lucas at̄ qui iam longe supra de passione johānis narzauerat. postq̄m memorauit illā herodis hesitacōez s̄ domo quisnam esset continuo subiūgit. Et reuerfi apli nar. illi quecunqz fecerunt. Beda Non solum autē narzant que ipsi fecerūt et docuerūt. s̄ etiaz que johes eis in docendo occupatus sit passus. vel sui vel eiusdem johānis et discipuli renūciant sic matheus insinuat. Iste. Quia vero domin⁹ viros sanguinum abhominat̄. et cōmorantes euz eis. si a p̄rijs criminibus non discedāt post occisionem baptiste deserens occasores discesse s̄. Vnde sequit̄ Et assumptis illis seorsum in locū desertū qui est betsaida. Beda. Est aut̄ betsaida in galilea cuius

turbam escas. Erant aut̄ viri quasi quinqz milia. ait autē ad discipulos suos. facite illos discumbere per quīuā quinquagenos et ita fecerūt. et discumbere fecerunt omnes Acceptis autē quinqz panibus et duobz piscibus respexit i celum. et benedixit illis et fregit. et distribuit discipulis suis vt ponerent ante turbas et manducauerūt omnes et saturati sunt. Et sublatum est q̄d superfluit illis fragmentorum cophini xij.

tas andree et petri et philippi ap̄lorum p̄pe stagnū genezarum. Non aut̄ timore mortis hoc egit. vt quidā arbitrant̄ sed parcens inimicis suis ne homicidio homicidū iūgerent. s̄ et oportunū s̄ie passionis tempus expectans. Chrib. Nō autem prius sed relato sibi q̄d accidat discessit. manifestās per singula carnis veritatem Theo. In desertum autem locum abiit dominus quia operatur erat. miraculum panum. s̄ quis diceret s̄ ciuitate p̄pe existente oblatis panes.

Chrib. Vel vadit i desertum lo. vt nemo sequeret̄ s̄ nec

sic plebs discessit. sed comitat̄ ipsum. Vñ sequit̄. Quod cum cognouissent turbe secute sunt eum. Cirillus. hūc quidem postulantes a demomb⁹ liberari. hūc vero languorum remocōnem. necnō quos eius oblectabat doctrina illum attentissime visitabant. Beda. Ipse autem vt potens p̄uis q̄ saluator excipiendo fatigatos. docēdo inscios sanando egrotos. reficiendo ieuinos. q̄ntum deuotione credentium delectetur insinuat Vnde sequitur. Et excepit illos et loquebat̄ illis de regno dei. et eos qui cura indigebant sanabat. Theophi. Ut addiscas q̄ que s̄m nos est sapientia diuidit̄ verbo et opere. et quod docet dicere operata. et operari dicta. Reclamante aut̄ die discipuli iaz incipientes aliorum curam habere turbę miserent̄ Vnde sequitur. Dies autem ceperat declinare et accedentes xij. dixerūt illi. Dimitte turbas vt euntes in castella villasqz que circa sunt diuertant et inue. escas. quia hic in loco deserto sumus. Ciril. Sicut enim dictum est diuersarum passionum postulabat remedia. Et quia videbant discipuli solo nutu posse perfici. q̄d infirmii petebant. dicunt. Dimitte eos. ne amplius anxientur. Aspice autem exuberantem mansuetudinem eius qui rogatur. non enim illa tantum largitur que postulant discipuli. sed sequentibus ipsum adicit bona munificē dextre. mandans eis escas exhiberi. Vñ sequitur. Ait autem ad illos. Vos date illis mandu. Theophi. Non aut̄ hoc dieoz r̄nsonem ignorans sed volens ip̄os inducere vt diceret̄ q̄t panes haberent. et sic magnum ostenderet̄ ex eorum confessione miraculum panum q̄ntitate audita. Ciril. Sed q̄d mādabatur intolerabile discipulis erat. qui non habebāt penes se nisi quinqz panes et duos pisces. Vnde sequitur. At illi dixerūt

Non sunt nobis plusq̄ q̄nq̄ panes et duo pisces. nisi forte eamus et emam in omnem hanc tur. escas

Augustinus de concordancia euange. In quibus quidem verbis lucas in vnam sententiam construxit responsionem philippi dicentis. Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis vt vnus quisq̄ modicum quid accipiat. et responsionem andree d. Est puer vnus hic qui habet quinque panes ordeaceos et duos pisces. vt narrat iohes. Quod em ait. Non sunt nobis plus q̄ q̄nq̄ panes et duo pisces. Ad andree retulit responsionem. Quod vero aduixit nisi forte nos eamus et emamus in omnem hanc turbam escas. Videtur ad responsionem philippi pertinere. nisi q̄ de ducētis denariis tacuit. q̄m̄q̄ et in ipsius andree sentētia hoc posset intelligi. Cum enim dixisset. Est puer vnus hic qui habet quinque panes ordeaceos et duos pisces aduixit. Sed hec quid sunt. inter tantos. hoc est differentie nisi forte nos eamus et emamus in omnem hanc turbam escas. Ex qua varietate verborum. rerum autem sententiarum concordia satis apparet salubriter nos doceri. nihil querendum in verbis nisi loquentium voluntates cui demonstrande inuigilare debent omnes veridici narratores. cum de homine vel de angelo vel de deo aliquid narant. Cirillus. Vt autem ad huc ad magis ardua feratur miraculum. ostenditur non parua fuisse multitudo viroꝝ. cum sequitur. Erant autem viri fere quinque milia. exceptis scilicet mulieribus atq̄ pueris vt alius euangelista refert. Theophilus. Docet autem dominus q̄ decet cum hospitamur aliquem reclinare ipsum et omnis consolacionis participem facere. Vnde sequitur. Ait autem ad discipulos. facite illos discumbere per cotinua quinquagenos et ita fecerunt. et discumbere fecerunt omnes. Augustinus de concord. euange. Quod lucas hic dicit quinquagenos iustos esse discumbere. Marcus vero quinquagenos et centenos. ideo non mouet. q̄ vnus partem dixit. alter totum. Verum si alius de quinquagens tantum commemoraret. alius de centenis valde videretur esse contrarium. nec satis dinosceretur vtriusq̄ dictum esse. vnum autem ab altero alterum ab altero esse commemoratum et tamen attentius consideratum inueniri debuisse quis non fateatur. Hoc ideo dixi. quia existunt sepe aliquid eiusmodi que parum intendentibus temere iudicantibus contraria videantur et non sint. Crisostomus. Et quia credendum erat cristum venisse a patre facturus miraculum aspexit in celum. vnde sequitur. Acceptis autem quinque panibus et duobus piscibus respexit in celum. Cirillus. Hoc etiam dispensatiue pro nobis fecit. vt discamus q̄ in principio mense cum frangere debemus panem. debemus deo offerre et elicere super ipsum benedictionem supernam. Vnde sequitur. Et benedixit et fregit et discipulis suis distribuit. vt ponerent ante turbas. Chrysostomus. Dat quidem eis per manus discipulorum honorando eos. et ne dent obliuioni iam peracto miraculo. non autem ex notentibus facit escas ad pascendum turbas vt obturet os manichæi asserentis alienam esse ab eo creaturam. ostendens se esse victualium largitorem. et eum qui dixit. germinet terra. Multiplicat quoque pisces ad significandum q̄ tam mari q̄ aride dominatur. Bene autem in languentibus speciale precegit miraculum. agit et beneficiū generale alens omnes etiam non languentes. vnde sequitur. Et manduca. om. et saturati sunt. Gregorius in senul quibus nec celum fluebat manna nec tellus iuxta sui naturam produciens frumentum eorum satisfacerebat egestati. sed ineffabilibus horreis diuine potencie beneficium affluebat. Panis paratur factus in manibus ministrantium. nec non per saturitatem edentium augmentatur. Esium etiam piscium eorum necessitati non ministrabat mare. sed ille qui in mari piscium genus inseruit. Ambrosius. Non eriguo sed multiplicato cibo popululum liquet esse satiatus. videns incomprehensibili quodam rigatu inter diuidentium manus quas non fregerant multiplicare particulas. et intacta frangentium digitis sponte sua fragmenta furipere. Cirillus. Nec vsq̄ adhuc tantum preuenit miraculum. sed sequitur. Et sublatum est quod superfluit eis fragmentorum cophini xij. vt hinc esset manifesta certificacio q̄ opus caritatis in proximos vberem vendicat retribucionem a deo. Theophilus. Et vt addisceremus quantum hospitalitas potest et quantum augentur nostra cum indigentibus subuenimus. Chrysostomus fecit autem superabundare non panes. sed fragmenta. vt ostendat illorum panum esse reliquias que tot facte sunt. vt totidem essent cophini. et et discipuli. Ambrosius. Mistice autem postquam illa que ecclesie typum accepit fluxu curata sanguinis. pestea que apostoli ad euangelizandum sunt destinati. gratie celestis impii alimentum. huiusmodi impie aduerte. non otios. non in citate. quasi in sinagoga. vel seculari dignitate residentibus huiusmodi defuncta quarentibus cristum. Beda. Qui delicta iudea que apostolus et sibi non credendo caput abstulerat. in deserto ecclesie que virum non habebat. huiusmodi pabula largit. Petentem vero deserti gentium cristum multum te fidelium caterue relicto mēbris prece quersacionis et varioꝝ dogmatum sequitur. Ambrosius. Qui autem fastidiunt ipsi excipiunt a christo et cum ipsis loquitur dei huiusmodi de secularibus. huiusmodi de regno. Et qui corporalis gerunt vlcera passionis his medicinam suam libenter indulget. Vbiq̄ autem miserum ordo seruat. vt prius per remissionem peccatorum vulneribus medicina tribuat. postea alimonia mens se celestis erubescit. Beda. Die autem declinante turbam reficit. id est fine seculorum appropinquante. Vel cum sol iusticie pro nobis occubuit. Ambrosius. Quod nondum validioribus hec turba reficiatur alimentis. Primum enim in modum lactis quinque sunt panes. secundum vii. tertium ipsum corpus christi est esca solidior. Si quis autem petere cibum verum. ipse relicto suis cibibus festinet ad dei verbum. Dum autem aliquid audire incipit dei huiusmodi incipit esurire. Incipiunt apostoli esurientes videre et huiusmodi adhuc non intelligunt quod esuriant intellexit christus. scit quod non seculari cibum esuriant. sed cibum christi. scilicet dum ei itellere rant apostoli cibum credentes non esse venale. scouerant christus nos potius esse redimendos. suas vero epulas

turam. ostendens se esse victualium largitorem. et eum qui dixit. germinet terra. Multiplicat quoque pisces ad significandum q̄ tam mari q̄ aride dominatur. Bene autem in languentibus speciale precegit miraculum. agit et beneficiū generale alens omnes etiam non languentes. vnde sequitur. Et manduca. om. et saturati sunt. Gregorius in senul quibus nec celum fluebat manna nec tellus iuxta sui naturam produciens frumentum eorum satisfacerebat egestati. sed ineffabilibus horreis diuine potencie beneficium affluebat. Panis paratur factus in manibus ministrantium. nec non per saturitatem edentium augmentatur. Esium etiam piscium eorum necessitati non ministrabat mare. sed ille qui in mari piscium genus inseruit. Ambrosius. Non eriguo sed multiplicato cibo popululum liquet esse satiatus. videns incomprehensibili quodam rigatu inter diuidentium manus quas non fregerant multiplicare particulas. et intacta frangentium digitis sponte sua fragmenta furipere. Cirillus. Nec vsq̄ adhuc tantum preuenit miraculum. sed sequitur. Et sublatum est quod superfluit eis fragmentorum cophini xij. vt hinc esset manifesta certificacio q̄ opus caritatis in proximos vberem vendicat retribucionem a deo. Theophilus. Et vt addisceremus quantum hospitalitas potest et quantum augentur nostra cum indigentibus subuenimus. Chrysostomus fecit autem superabundare non panes. sed fragmenta. vt ostendat illorum panum esse reliquias que tot facte sunt. vt totidem essent cophini. et et discipuli. Ambrosius. Mistice autem postquam illa que ecclesie typum accepit fluxu curata sanguinis. pestea que apostoli ad euangelizandum sunt destinati. gratie celestis impii alimentum. huiusmodi impie aduerte. non otios. non in citate. quasi in sinagoga. vel seculari dignitate residentibus huiusmodi defuncta quarentibus cristum. Beda. Qui delicta iudea que apostolus et sibi non credendo caput abstulerat. in deserto ecclesie que virum non habebat. huiusmodi pabula largit. Petentem vero deserti gentium cristum multum te fidelium caterue relicto mēbris prece quersacionis et varioꝝ dogmatum sequitur. Ambrosius. Qui autem fastidiunt ipsi excipiunt a christo et cum ipsis loquitur dei huiusmodi de secularibus. huiusmodi de regno. Et qui corporalis gerunt vlcera passionis his medicinam suam libenter indulget. Vbiq̄ autem miserum ordo seruat. vt prius per remissionem peccatorum vulneribus medicina tribuat. postea alimonia mens se celestis erubescit. Beda. Die autem declinante turbam reficit. id est fine seculorum appropinquante. Vel cum sol iusticie pro nobis occubuit. Ambrosius. Quod nondum validioribus hec turba reficiatur alimentis. Primum enim in modum lactis quinque sunt panes. secundum vii. tertium ipsum corpus christi est esca solidior. Si quis autem petere cibum verum. ipse relicto suis cibibus festinet ad dei verbum. Dum autem aliquid audire incipit dei huiusmodi incipit esurire. Incipiunt apostoli esurientes videre et huiusmodi adhuc non intelligunt quod esuriant intellexit christus. scit quod non seculari cibum esuriant. sed cibum christi. scilicet dum ei itellere rant apostoli cibum credentes non esse venale. scouerant christus nos potius esse redimendos. suas vero epulas

esse gratuita. Beatus. Non dū aut erāt apls nisi quinq; panes moysaice legis. et duo pisces vtri usq; testamenti. que in abdito misterioꝝ latent. cū quasi aquis abissi regebant. Quia vero qñq; sūt exterioris hominis sensus. quinq; milia viri dñm sequuti. designant eos qui in seculari adhuc habitu positi exterioribz que possident bene vti nouerunt. Qui quiq; panibz aluntur qz tales necesse est legalibz adhuc pceptis instrui. Nam q mundo ad integrum renūciant euangelica refectioe sublimes sunt. Diuersi aut ouaria tum discubitu designant diuersos p orbes terraz ecclesiarum ouentus. qui vnam catholicam faciūt.

Ambro. Hic vero panis quem frangit ihes. misericordie quidem dei verbū est et sermo de cristo. q cum diuidit augetur. de paucis enim s. monibus. populis redundat e3 alimoniam ministrat. Dedit s. mones nobis velut panes qui nostro du3 libantur ore gemantur. Beda. Turbis aut e3 esuriētibus saluator non noua creat cibaria. sed acceptis his que habuerūt discipuli. benedicit. quia veniens in carne. non alia q3 p̄dicta sunt p̄dicat. sed ap̄p̄e diēta misterijs gracie grauida demonstrat. respicit in celum. vt illuc dirigēdas mentis aciem ibi lucem scie doceat esse querēdas frangit et ante turbas ponenda distribuit discipulis. quia legis et ap̄p̄e sacram eis vt p mundum p̄dicent patefecit. Ambro. Non ociose at que turbe super sūt a discipulis colligunt. qz ea que diuina sunt apud electos facilius possit qz apud p̄p̄os repire. Beatus ille qui potest colligēdas que etiam doctis super sūt. Quia rōne aut cophinos cristus xij. impleuit. nisi vt illud p̄p̄i iudaici solueret. q̄a manus eius in cophino huerūt. hic est p̄p̄us qui ante lutum in cophinis colligebat sed iam per crucem cristi vite celestis operatur alimoniam. nec paucorum hoc munus sed oim est. Nam per xij. cophinos tanq̄ tribuum singularū fidei firmamentū redundat. Beda. Vel per cophinos xij. apli figurant. et omnes sequentes doctores. Foris quidem hominibz despecti. s. intus salutatis cibi reliquijs cumulat.

Et factum est cum solus esset orans. erant cum illo et discipuli. et interrogauit illos dicens. Quem me dicunt esse turbe. At illi responderūt. et dixerunt iohannē baptistam. alij aut heliaz. Alij quia p̄pheta vn9 de prioribus surrexit. Dixit autem illis. vos autem quem me esse dicitis. respōdens si

Ciril. Sequestat9 a populis dñs et seorsum positus vacabat oracōibz. Vñ dicit. Et factum est cum solus esset orans erant cū illo et discipuli. Formam enim in hoc seip̄m constituebat. docens discipulos artem facile3 doctrinaliū dogmatum. Reor em oportere p̄p̄oz antistites etiam meritis p̄ esse subditis suis in rebus necessarijs iugiter ouerlantes et illa tractantes q̄b9 deus placatur. Beatus

mon petrus dixit. cristum dei. At ille iere pans eos precepit ne cui dicerent. hec dicens. quia oportet filium hominis multa pati. et reprobari a senioribus et a principibus sacerdotum et scribis et occidi. et tertia die resurgere.

Aderāt aut discipuli dño sed ipse p̄em solus orauit. qz posunt sancti domno fidei amorisq; societate coniungi. vbiq; solus obsecrat. quia dei consiliū humana vota non capiūt nec quisq; potest infiorum p̄iceps esse cū cristo. Ciril. Poterat aut oracōis negotiū turbare discipulos. Videbant ei humanitus orare.

quem olim viderāt autoritate diuina pagentem miracula. Vt igitur hui9 p̄pelleret turbacōnem eos mterrogat. non qz nesciret ab exterioribus sibi collata p̄comia. s. vt eos a plurium opinione auferret. et rectam fidē eis insereret. vnde seq̄t. Et interrogauit illos dicens. quem me dicunt esse turbe. Beda. Pulere dñs fidem discipulorum exploratur9 prius turbarum sententiā mterrogat ne illoꝝ confessio. non veritatis agnicōne p̄bata. sed vulgi videatur opinione formata. nec cōperta credere. sed instar herodis de auditis hēsitare putentur. Aug9. de con. euan. Potest at illud mouere qz lucas dñm interrogasse discipulos suos quem illū dicerent homines. tunc dixit cum esset solus orans et adessent etiā ip̄i. Porro aut Marcus in via dicit illos hoc ab eodem mterrogatos. s. hoc cum mouet. qz nunq̄ orauit i via.

Ambro. Non est autē ociosa turbe opinio quā discipuli respondent. cū subdit. At illi rñderūt et dixerūt iohannem baptistam quē de collatum sciebant. alij aut heliam quem venturū putabāt. Alij aut qz p̄pheta vnus de prioribus surrexit. sed hoc querere alterius prudencie est. Nam si paulo ap̄lo satis est nihil scire nisi cristum ihesū a hūc crucifixum. quid amplius nihil desideranduz est scire qz cristum. Cirillus. Vide autem mter oracōis elegantiam. Dirigit ei omnes eos ad extranssecas laudes. vt eis vniuersā veraz opinionē generet. Vnde cū dixissent discipuli plebis opinionem eoz sententiā mterrogat. cum subditur. Dicit aut illis. Vos aut quē me esse dicitis. O qz p̄cipuū illud vos. Excipit eos ab alijs vt eozū vident opiniones. q̄si diceret. vos qui censura mea vocati estis ad ap̄p̄atuz. testes miraculoꝝ meoz quē me esse dicitis. Preuenit aut petrus ceteros firq; os toti9 collegij. eructatq; diuini amoris eloquia. p̄fertq; fidei cōfessionem. cum dicit. Respondens aut petrus dixit xpm dei. Non ait simpliciter eum esse cristum dei. sed magis cum articulo. Vnde in greco habetur ton criston. s. plures diuinit9 vncti. diuersimode vocati sūt cristi. Quidam enim vncti fuerunt in reges. quidam in ap̄phetas. Nos aut p cristu3 sancto puncti spiritu nomen obtinuim9 cristi. sed vnus solus est q̄ est cristus dei et patris quasi ipso solo p̄p̄iu3 hñte patrem qui in celis est. et sic lucas recordat qdē

In sententijs cum mattheo qui narrauit petrum dixisse. Tu es christus filius dei uiui. sed utens breuiloquio ait eum dixisse cristum dei. Ambro. In vno enim hoc nomine et diuinitatis et incarnationis expressio et fides est passionis. Completus est itaq; omnia qui et natura et nomen exprimit. in quo summa virtutum est. Ciril. Sed notandum qd vnum confessus est esse cristum prudentissim9 petr9. extra presumetes emanuele in duos cristos diuidere. scilicet qm scissitatus est eos dicēs. quem dicunt homines esse diuinum verbum. s; filius hois quem petr9 confessus est esse filium dei. In hoc ergo admirand9 est et dignus factus tam precipuis honorib9. q; que admirat9 est in forma nostra hunc credidit esse cristum patris scz homiez factum verbum qd processit de patris substantia

Ambro. Dñs autem ihesus cristus predicari se primo noluit. ne vllus st repitus nasceret. Vnde sequit. At ille increpans eos pcepit ne cui dicerent. Multis ex causis iubet tacere discipulos. vt fallat principem mundi. vt declinet iactantiam. doceat humilitatem qd cristus noluit gloriari. et tu qui ignobilis natus es gloriaris. Simul ne rudes et imperfecti adhuc discipuli maxime pdicacionis mollib9 opprimant. Prohibent ergo euangelizare eum dei filium. vt euangelizaret postea crucifixum. Cris. Oportune etiā dñs tunc vetuit nulli dicere qd ipse esset cristus. qm sublati de medio scandalis et crucis osimato patibulo. habitualiter impmeret audientiu menti coueniens de eo opinio. Nam radicatu semel et postmodum euulsim vix vnq; denuo insitum retinebit. Quod aut semel insitum pseuerat immobile defacili cōcre scit. Nam si petrus ex solo auditu scandalizat9 est quid qd ples paterent. cū audissent filium si ecluderent autem crucifixum et cōsputum Ciril. Oportebat ergo discipulos eum vbiq; terrarum pdicare. hoc em erat opus electorum ab eo ad apostolat9 officiu. Sed vt sacra scriptura testat9 tempus est vniq; rei. Dicebat ei vt crux et resurrectio implet9. et sic sequeret9 apostolorum pdicacō. Vnde sequit. Hec dicens quia oportet filium hominis multa pati et reprobari a semo. et principib9 sacerdotu et scribis et occidi. et tertia die resurgere. Ambro. fortasse q; sciebat domn9 difficile passionis et resurrectōnis misteriu etiā discipulos credituros. ipse voluit esse sue passionis et resurrectionis assertor.

Dicebat aut ad oēs
Siquis vult post me
venire abneget sem9
ipsum. et tollat crucem
suam quotidie et sequatur
me. Qui enim voluerit
animā suam saluam
facere. perdet illam.
nam qui perdidit
animam suam ppter

Ciril. Cum magnanimi strenuos in armis ad audaciā prouocant. non solum eis honores pollicendo victorie. sed etiā ipsum pati generosius esse fatentes. tñe qd videm9 docere dñm ihesum cristum. Pre dixerat em apłis qd oporteret euz ppeti iudeoz calūmias occidi. et tertia die res

me. saluam faciet illā
Quid enim proficit
homi. si lucretur vniuersum
mundum seipsum autem perdat. et detrimentum
sui faciat
Nam qui me erubuerit
et sermones meos hunc
filius hominis erubescet
cum venerit in maiestate
sua et patris et sanctorum
angelorum. Dico autem
vobis vere. sunt aliqui
hic stantes qui non gustabunt
mortem. donec videant reg. di

surgere. se igitur putarent
cristum qdē passurum
psecucōes pro vita mundi.
eis vero liceret lentam
vitam ducere. ostendit
necessario qd per equa
certamina gradi decet
cupientes eius gloriam
obtinē. vnde dicit. Dicebat
autem ad omnes. Beda.
Pulcre posuit ad omnes
qui supiora que ad fidem
dñi ce natitatis vel passionis
ptinent cū solis discipulis
seorsū egit. Cris. Cum
autem saluator sit pi9 et
benignus. nullum multum
aut coactuz habere vult
famulū sed spontaneos et g

cias agentes ei p famulatu. Et ideo non mem cogendo aut necessitate imponendo. s; per suadēdo et benefaciendo vniuersos volentes attrahit. dicens. Siquis vult. Basi. Vitam autem ppriam in formam optime ouersacionis tradidit volentibus ei obedire. cū dicit. post me venire. non obsecucōnem corporalem insinuans. esset em in omnibus impossibilis domno iam in celis existente. s; debitam ouersacionis p posse imitacionē. Beda. Nisi autem quis a semetipso deficiat ad eum qui supra ipsum est non appropinquat. Vnde dicit. Abneget semetipsum. Basi. Abnegacō qdem sui ipsi9 est tōlis pteritoz obluiō. et recessus a pprijs voluntatib9. Orige. Abnegat etiā aliq; scipm dum vitam prius in malicia consuetaz alteracōne debita cōmutat. puta qui dudum in lasciuia vixerat. abnegat semetipm lasciuū cui fit castus. et sicut abstinentia cui libet criminis sui ipsi9 abnegacō est. Basi. Appetitus autē mortis tolerāde p cristo et mortificacō mēbrozum que sūt super terrā. et viriliter disponi ad omne piculum sustinendū p cristo. et non affici quēq; ad vitam pntem hoc est tollere crucem suaz. Vñ subdit. Et tollat crucem suam quotidie. Theo. Crucem hic dicit. mortem exprobrabile inuens. qd si quis vult cristum sequi. non debet effugere ppter ipsū etiam exprobrabile mortē. Greg. in ome. duobus etiā modis crux tollit. dum aut per abstinentiā affligitur corp9. aut p cōpassionem afficit anim9. Grec9. Recte autē cōiungit hęc duo. abneget semetipm et tollat crucem suaz. Sicut em qui patus est ascendere crucem sumit in mente sua mortis intencōnem. sicq; vadit vt n estimans amplius hanc vitam picipare. ita qui sequi vult dñm. pmo debet abnegare seipm. et sic tollere crucem vt eius voluntas sit prompta ad omnem miseriam sustinendam. Basi. In hoc igitur cōsistit pfectio vt impossibiliter se habeat

fm affectum etiam ad ipsum vivere. et habeat in promptu mortis responsum ut nequaquam in seipso confidat. Sumit autem exordium perfectio ab exteriorum alienatione. puta possessionum vel inanis glorie. vel precise affectionis inutilium rerum. Beda. Predictam igitur crucem et quotidie tollere et ea sumpta dominum sequi iubemur qui crucem propriam basulavit. unde sequitur. Et sequatur me. Origenes. Huius autem causam assignat subdens. Nui enim voluerit animam suam saluam facere perdet illam id est qui vult secundum vitam presentem vivere. et propriam aeternam insensibilibus obviare. hic enim perdet non ducens eam ad terminos beatitudinis. E contrario autem subdit. Nam qui perdidit animam suam propter me. saluam faciet illam id est qui negligit sensibilia intuitu veritatis. exponens se morti. hic tanquam animam perdens pro christo eam potius saluabit. itaque si animam saluam beatum est. relatum ad eam quod est in deo salutem. debet esse et quodam bona predictio anime quod fit intuitu christi. Videatur etiam mihi per simile ei quod est abnegare seipsum secundum predicta dicere perdere quelibet propriam aiam peccatricem. ut sumat eam que per virtutem saluatur. Ciril. quod autem incompabiliter exercitium pacis christi. super et delicias et preciosa mundi insinuat subdens. Quid proficit homini si lucretur uniuersum mundum. seipsum autem perdat et detrimentum suum faciat. quod dicitur. Cum aliquis aspiciens presentem dulcedinem aut utilitatem. renouit quidem pati. eligit autem splendide vivere. si sit opulentus. quod inde sibi commodum erit cum perdidit animam. Transit enim huius mundi figura. et amena velut umbra discedunt. non enim perierunt thesauri impietatis. eripit autem a morte iusticia.

Grego. in ome. Quia ergo sancta ecclesia habet aliud tempus persecutionis atque aliud pacis dominus utraque tempora designauit in preceptis. Nam persecutio tempore ponenda est anima. quod significauit dicens. Nui perdidit animam. pacis autem tempore ea que amplius dominari possunt. frangenda sunt desideria terrena. quod significauit dicens. quid proficit homini. Plerumque autem labentia cuncta despiciuntur. sed tamen adhuc humane verecundie vsu prepedimur. ut rectitudinem quam suamus in mente nondum exprimere valeamus in voce. Sed huic quidem vulnere quo grauius dominus subiungit medicamentum dicens. Nam qui me erubuerit et meos sermones huic filius hominis erubescet. Theo. Erubescit christum qui dicit. nunquid credam crucifixio. sed et seniores eius erubescit. qui euangelij ruditatem ostendit. Quod autem hunc dominus erubescet in regno suo. tale est. sicut si aliquis paterfamilias habens suum prauum. erubescat eum nominare.

Ciril. Incutit autem eis timorem dicens se celitus descensurum. non in pristina humilitate et mensura apporcionabili nobis. sed in gloria patris ministrantibus angelis. Sequitur enim. Cum venerit in maiestate sua et patris et sanctorum angelorum. Pessimus igitur et damnosus notari inimicitia et operis inercia quoniam tantus iudex descenderit. agnitionibus circumstantibus angelorum. Unde autem percipias quod carne sumpta et sanguine filii non minus est deus quam se pollicetur in maiestate dei patris venturum.

Et quod et tanquam iudici omnium ministrabunt angeli. qui factus est homo similis nobis. Ambro. Semp autem dominus sicut exigit ad premia futura virtutum. atque vtilem secularium rerum docet esse otiosum. ita etiam infirmitatem mentis humane presentium remuneracione sustentat. Arduum quippe est crucem tollere et animam periculis morti corpus offerre. Negare quid sit cum velis esse quod non sis. raroque quis excelsa virtus futuris commutat presentia quam bonus magister ne quis desperatione frangatur aut tedio. otinuo se videndum fidelibus pollicetur dicens. Dico autem vobis vere. sunt aliqui hic stantes qui non gustabunt mortem. donec videant regnum dei. Theophi. id est gloriam in qua iusti erunt. hoc autem dixit de transfiguracione quam forma erat future glorie. ac si diceret. sunt aliqui hic stantes scilicet petrus. iacobus et iohannes qui non attinent mortem. donec in tempore transfiguracionis videant in qua gloria erunt qui me confitentur. Gre go. in ome. Vel regnum dei hoc loco presens ecclesia vocatur. et quidam ex discipulis vsque a deo in corpore victuri erant ut ecclesiam dei constructam aspicerent et contra mundi huius gloriam erectam. Amb. Itaque si et nos volumus mortem non timere. stemus vbi christus est. soli enim non queunt gustare mortem. qui stare possunt cum christo. in qua licet ex verbi ipsius qualitate pendere. nec tenuem quod dem sensum mortis habituros. qui christi videantur meruisse consortia. certe mors corporis liberata gustetur. vita anime possidendo teneatur. Non enim hic mors corporis. sed anime denegatur.

Factum est autem post hec verba fere dies octo. et assumpsit petrum et iacobum et iohannem. et ascendit in montem ut oraret. Et facta est dum oraret species eius alba et vestitus eius albus refulgent. Et ecce duo viri loquebantur eum illo. Erant autem moyses et helyas visi in maiestate et dicebant excessum eius quod completurus erat in hierusalem.

Euse. Cum dominus discipulis suis secede apparitionis sue promulgauerit ingens misterium ne solis verbis credere viderentur procedit ad opera ostendens eis occultata fide imaginem regni sui. Unde dicitur. factum est autem post hec verba fere dies octo et assumpsit petrum et iacobum et iohannem et ascendit in montem ut oraret. Damas. Mattheus quidem et marcus sexto die post factam promissionem discipulis. Lucas autem post octauum dicit celebratam fuisse transfiguracionem. nec est dissonantia in dictis sed quod sex numerauerunt demptis extremis primo dico et ultimo quo pollicitus est. et quo fecit medios computauerunt. At qui octo connumerauit. utrumque predictorum computauit. Sed cur non omnes. sed aliqui vocati sunt ad hanc visionem. Unus quidem erat qui solus indignus erat diuinitatis visione scilicet iudas secundum illud

mis primo dico et ultimo quo pollicitus est. et quo fecit medios computauerunt. At qui octo connumerauit. utrumque predictorum computauit. Sed cur non omnes. sed aliqui vocati sunt ad hanc visionem. Unus quidem erat qui solus indignus erat diuinitatis visione scilicet iudas secundum illud

Tollatur impius ne videat gloriam dei. Si solus ergo esset omissus tanquam inuidus ad maiorem esset maliciam provocatus. Proinde proditori tollit per dicōnis occasionē cum dimisit inferius reliquam aploz congeriem. Assumpsit autem tres ut in duobus vel tribus stet omne verbum. petrum quidem assumpsit. volens testimonium quod testatus fuerat ei ostendit. per patris testimonium confirmari. et quasi per fidem futurum totius ecclesie. sed jacobus assumpsit tanquam mortuus. per christo ante omnes discipulos johanne vero tanquam theologie purissimum organum ut visa gloria filii que non subiacet temporibus resonet illud. In principio erat verbum. Ambrosius. Vel petrus ascendit qui claves regni celorum accepit. johannes cui dimittere mater. jacobus qui primus solus sacerdotale consecravit. Theophilus. Vel assumpsit hos tanquam hanc rem celare potentes et nulli alii revelare. Ascendit autem in montem ut oraret docens nos solitarios. et ascendentes orare ad nihil terrenorum declinantes. Damascenus. Aliter tamen orantem sui. aliter orabat dominus. Nam sui orantis oratio est per intellectum ascensum ad deum sed facit intellectus christi qui secundum hypostasim deo unitus erat. inducens nos ad ascensum. quo per orationem ad deum ascendit et docens quod adversarius dei non est. sed tanquam principium veneratur generatorem. quoniam etiam alliciens tirannum explorantem si deus esset. quod miraculorum virtus predicabat quasi sub quadam esca hamum attingeret. ut qui spe deificacionis amauerat hominem. corpus amicum decenter amaret. Unde sequitur. Et facta est dum oraret species vultus eius altera. Cirillus. Non tanquam corpore humanam formam mutante. sed quadam splendida gloria supereminente. Damascenus. Videns autem diabolus orationibus resurgentem recordatur est moysi cuius glorificata est facies. sed moyses quidem glorificatus extrinsecus adveniente gloria. dominus autem expressimato glorie diuine fulgore. Cum enim secundum hypostasim unione una et eadem sit gloria verbi et carnis transfiguratur. non quasi accipiens quod non erat sed quod erat manifestans discipulis. Unde secundum mattheum. dicitur. quod transfiguratus est coram eis. et quod facies eius refulsit ut sol. Sed enim est insensibilibus sol. sed intelligibilibus deus. Et sicut sol qui est lucis fons defacili videri non potest. lux autem eius ex eo quod ad terram pervenit aspicitur. sic facies christi intensius refulget ut sol vestimenta eius dealbavit. Unde sequitur. Et vestitus eius albus refulgens. illustratus scilicet per diuine lucis participacionem. His autem ita se habentibus ut unus ostenderet dominus noui et veteris testamenti. et hereticorum ora obturentur et fides fiat resurrectionis. necnon qui transfigurabat vivos et mortuos dominus credere. moyses et helias tanquam famuli assistunt domino in gloria. unde sequitur. Ecce duo viri loquebantur cum illo. erant autem moyses et helias visi in maiestate. Oportebat eis ut videntes offeruorum gloriam et fiduciam mirarentur quidem primum dominum descensum. zelarent vero eos qui prius laborauerat visuri amenitatem futurorum bonorum. et magis fortificarentur in laboribus. Nam qui laborum nouerit emolumenta labores facilius tollerabit. Christus. Aliter quoque quoniam

fulgur assererat eum esse heliam vel hieremiam ut discerneret inter dominum et famulos. et ut pateat eum non esse aduersarium dei et legis transgressorem. eos sibi assistentes monstravit. Non enim legisset or moyses et qui pro gloria diuina zelatus est helias assistentem ei. sed et propter virtutes virorum demonstrandas. Nam uterque per mandatis diuinis quod plures se morti exposuerat. Volebat etiam discipulos eos imitari in regimine populi ut fieret mitis sicut moyses. et zelantes sicut helias. Inducit etiam eos ut ostendat crucis gloriam ad consolandum petrum et alios passionem timentes. unde sequitur. Et dicebant excessum eius quem completurus erat in hierusalem. Cirillus. Videlicet misterium dispensationis in carne. necnon salutaris passionem operata in venerabili cruce. Ambrosius. Mistic autem post verba predicta transfiguracione christi ostendit. quoniam is qui verba christi audit et credit. resurrectionis gloriam videbit. Octava enim die facta est resurrectio. unde et plerique psalmi per octauam scribuntur aut forte ut ostenderet nobis quod dixerat quod is qui propter dei verbum perdidit animam suam saluam faciet eam. quoniam permissa sua in resurrectione restituet. Beda. Nam sicut ipse post septimam sabbati qua in sepulchro quiescit. a mortuis resurrexit et nos post vii. seculi etates et septimam quietis animarum. que interim in alia vita geritur. quasi octaua etate resurgemus. Ambrosius. Sed mattheus et marcus post dies vii. assumptos hoc esse comemorauerunt. quo possemus dicere quod post sex milia annorum. mille enim annis in conspectu dei tanquam dies una. Sed plures quod sex milia operantur anni. et mattheus per symbolum intelligere quod vii. diebus mundi opera sunt creata. ut per tempus operaret per opera mundum intelligamus. Et ideo mundi temporibus impletis. resurrectio futura monstratur aut quia is qui supra mundum ascenderit. et huius post seculi momenta transcederit. velut in sublimi locatus. future resurrectionis fructus expectabit in eternum. Beda. Unde in montem oraturus et transfiguratur ascendit. ut ostendat eos qui fructum resurrectionis expectant. et regem in decore suo videre desiderant. mentem excelis habitare et optimis precibus debere incumbere. Ambrosius. Putarem in tribus qui ducunt ad montem. mistic genus humanum operensum. quia ex tribus filiis noe genus omne defluit humanum. nisi electos cernerem. Tres igitur eliguntur qui ascendunt in montem. quoniam nemo potest resurrectionis videre gloriam nisi qui misterium trinitatis in corrupta fidei sinceritate trauerit. Beda. Transfiguratur autem saluator gloriam future vel sue vel nostre resurrectionis ostendit. qui qualis tunc apostolis apparuit. post iudicium cunctis apparebit electis. Vestitus autem dominus sanctorum illius corpus accipit. qui videlicet domino in terris assistente despectus videtur. sed illo montem petente. nouo candore resurget. quia nunc filius dei sumus et nondum apparuit quid erimus. scimus autem quoniam cum apparuerit filius ei erimus. Ambrosius. Vel aliter per tua possibilitate tibi verbum aut minuitur. aut crescit ac nisi alio modo prudente cacumem ascendas. non tibi apparet quanta

fit gloria in dei verbo. Vestimenta autem verbi sunt sermones scripturarum et quedam intellectus idu menta diuini. Et sicut vestitus albus refulsit ita in oculis tue mentis diuinarum lectionum sensus albescit. Inde apparuit moyses et helias. hoc est lex et propheta in verbo. Neque enim lex potest esse sine verbo. nec propheta nisi qui de dei filio prophetauit

Petrus vero et qui cum illo erant grauati erant somno. et vigilantes viderunt maiestatem eius. et duos viros qui stabant cum illo. Et factum est. cum discerent ab illo ait petrus ad ihesum preceptor. bonum est nos habere esse. et faciamus tria tabernacula vnum tibi et vnum moysi. et vnum helie. nesciens quid diceret. Hec autem illo loquente. facta est nubes et obumbravit illos. et timuerunt intrantibus illis in nubem. Et vox facta est de nube dicens. Hic est filius meus dilectus. ipsum audite. Et dum fieret vox. inuenit ihesus solus. et ipsi tacuerunt et nemini dixerunt in diebus illis quicquam ex his que viderant.

Itaque vigilantes viderunt maiestatem eius. Nemo enim nisi vigilans gloriam videt christi. Delectatus est petrus et quem seculi huius illecebrata non caperent gloria resurrectionis illexit. unde sequitur. Et factum est cum discederent ab illo ait petrus ad ihesum preceptor bonum est nos habere esse. Circa. Estimabat forsitan diuinus petrus imminere tempus regni dei. et ideo approbat montis incolatum.

Damianus. Non est autem bonum petre tibi quod christus ibi moretur. quoniam si mansisset nequaquam tibi facta promissio consequeretur effectum. Neque enim clauis obtinisses regni. nec mors tyranni abolita esset. non queras ante tempus felicitas. ut adam deificacōz. Erat quoniam hunc aspectum indefinenter percipias et cohabitabis illi qui lux est et vita. Ambrosius. Petrus autem non solum affectu sed etiam factorum deuocione

vacante oracioni petrus somno deprimi tur. infirmus enim erat. et quod humanum erat impleuit. Unde dicitur. Petrus homo et qui cum illo erant grauati erant somno. Excitati autem gloriam eius cernunt. et duos viros cum eo. Unde sequitur. Et vigilantes viderunt maiestatem eius. et duos viros qui stabant cum illo.

Christus. Vel sonus vocat ingestum eis nimium stuporem ex illa visione. Neque enim nocturnum tempus erat sed lucis excel lentia grauabat oculorum debilitatem.

Ambrosius. Premitur ei incomprehensibilis splendor diuinitatis nisi corporis sensus. nam si solis radium e regione oculorum contingerent corpora neque acies continere. quod dei gloriam humano rum ferret corrup tela membris. et fortasse ideo grauati somno erant ut resurrectionis viderent speciem post quietem.

stantior. ad edificanda tabernacula tria impiger operarius omnium obsequij misterium pollicetur. Sequitur enim. Et faciamus tria tabernacula. Vnum tibi. et vnum moysi et vnum helie. Damianus. Non autem te dominus tabernaculorum. sed vniuersalis ecclesie auctoritatem constituit. verba tua tui discipuli oues tue mundauerunt effectum christi tabernaculum constructentes. nec non et seruis eius. Hoc autem non ex intentione petrus proferebat. sed inspiratione spiritus reuelantis futura. Unde sequitur. nesciens quid diceret. nesciebat etiam quid diceret. neque enim aderat tempus finis seculi. nec participande a sanctis promissio spei. et cum iam sumeret exordium dispensacione quo pacto christum oportebat desistere a mundi dilectione volentem pati pro eo. Damianus. Decebat enim non solum perstringere fructum incarnationis ad opus existentium in monte. sed diffundi ad omnes credentes quod per crucem et passionem erat consummandum.

Tertius. Ignorabat etiam petrus quod dixerat. quia non oportebat tribus tria tabernacula facere. Non enim enumerantur domino famuli. nec comparantur creature creatori. Ambrosius. Neque capit humana condicio in hoc corruptibili corpore facere tabernaculum deo siue in animo siue in corpore siue in quo libet alio loco. Et quis nesciret quid diceret. tamen pollicebatur officium. cum non incōsulta petulantia sed primatum deuocō fructus pietatis accumulata. Nam quod ignorabat adicōnis fuit quod promittebat deuocōnis. Christus. Vel aliter audiebat quod oportebat ipsum mori. et tertia die resurgere. videbat autem multam distantiam et solitudinem. unde confiderauit quod plurimam haberet locum tutelam ob hoc dixit. Bonum est nos habere esse. Aderat quod moyses qui nubem intravit. et helias qui in monte ignis deduxit. igitur euangelista confusionem mentis eius ex qua hoc proferebat. ostendens dixit. nesciens quid diceret. Augustinus. de seculi. euangelium. quod autem hic lucas dixit de moysi et helie. Et factum est dum discederent ab illo. ait petrus ad ihesum. Preceptor bonum est nos habere esse. non debet putari contrarium ei quod matheus et marcus ita dixerunt petrus hec suggestisse quasi adhuc moyses et helias cum domino loquerentur. non enim expresserunt tunc sed tacuerunt potius quod iste addidit illis discendentibus hoc petrum domino suggestisse. Theophylactus. Petro autem dicente faciamus tria tabernacula. dominus tabernaculum non manufactum fabricat. et in eum ingreditur cum prophetis. Unde subditur. Hoc autem illo loquente facta est nubes et obumbravit eos ut ostenderet et quod non minor est pater. Sicut in veteri testamento in nube habitare dominus dicebatur. Sic et nunc nubes suscepit dominum. non caliginosa. sed lucida. Basilius. nam obscuritas legis transferat. Sicut enim fumus ab igne. sic nubes a luce causata est. Verum quia nebula signum tranquillitatis est. quies future mansionis ostendit per nubes operimentum. Ambrosius. Diuini enim spiritus est obumbracō ista que non caligat affectibus hominum. sed reuelat occulta. Origenes. Hanc autem gloriam discipuli sufferere nequeunt. percubuerunt humiliter sub potenti dextera dei nimium timentes. cum scirent quod dictum fuit moysi non videbit homo faciem

in eam et viuet. Vnde sequit̃. Et timuerunt intran-
tibus illis in nubem. Ambro. Cognosce autem
nubem istam non coacti aeris caligine piecam et
que celum tenebrarum horrore subtererat. s; lu-
cidam nubem que nos non pluuiabilib; aquis ima-
didet. sed qua mentes hominũ voce dei omipote-
tis emissa fidei ros rigauit. Sequit̃ enim. Et vox
facta est de nube dicens. hic est filius me9 dile-
ctus. non helias filius. non moyses filius. sed hic e-
st filius quem solum videtis. Ciril. Qualit̃ ergo
oportebat eum qui reuera filius eius factum vel
creatum existimare. deo patre de super intonat̃e
hic est filius meus. q̃si diceret. non vnus ex filiis
sed qui vere et naturaliter filius. ad cui9 exem-
plar. alij sunt adoptiui. Illi ergo iussit ob dire-
cum subdit. ip̃m audite. Et magis q̃ moysen a he-
liam. q; christus est fims legis et pphetarũ. Vñ
signant euangelista subdit. Et dum fieret vox i-
uentus est ihesus solus. Theophi. se scz puta-
ret aliquis hoc dictum. hic est filius me9 dilect9
de moysen vel helia fuisse prolatum. Ambrosi.
Recesserunt ergo illi vbi ceperat dñs designari.
Tres etiam in principio vident̃. vnus in fide p-
fecte enim fidei vnũ sunt. ergo et illi q̃si recipiũt
in cristi corpus. quia et nos vnũ erim9 in cristo
ihesu. aut fortasse quia lex et pphete ex verbo.

Theophi. Tunc aut ex verbo ceperunt in verbo
definunt. p hoc em̃ inuit q; vsq; ad temp9 aliq̃d
lex et pphete aparẽnt. sicut hic moyses a helias
postmodum aut solus ihesus illis recedentibus
nam tũc euãgelij manet transactis legalibus.

Beda. Et nota. sicut dño in iordane baptizato.
sic etiam in monte clarificatio toti9 trinitatis mi-
sterij declarari. q; gloriam illius quã in baptis-
mate confitem̃. in resurrectione videbimus. Nec
frustra spũs sanctus hic in lucida nube illic appa-
ret in columba. q; qui nũc simplici corde fidẽ q̃m
percipit seruat. tũc luce apte visionis que credi-
derat contemplabit̃. Orige. Non vult aut̃ ih̃s
dici que ip̃s9 spectant ad gloriam ante suã passi-
onem. Vnde sequit̃. Et ip̃s tacuerunt et nemini di-
xerunt in illis diebus quicq; ex his que viderant
offensi enim fuissent. et p̃cipue vulgus si vidisset
crucifigi eum qui sic fuerat glorificat9. Dam-
hoc etiam p̃cepit dñs sciens discipulos ip̃fectos
qui nondum sortiti erãt plenam spũs p̃ncipacõz
nec corda aliorum qui non viderãt subuenter enẽ
tristitia. et ne p̃ditõz meritareẽ ad inuidie rabiẽ

Factum est autem in
sequenti die descẽdẽ
tibus illis de monte.
occurrit illi turba ml-
ta. Et ecce vir de tur-
ba exclamauit dicẽs
magister obsecro te.
respice in filium meũ
quia vnicus est mihi
Et ecce spiritus app̃

Beda. Loca reb; cõ-
gruũt. in monte do-
min9 orat. transfor-
matur. discipulis ar-
chana sue maiestatis
apuit in inferiora d-
scendens. turbe oc-
cursu excipitur. Vñ
dicitur. factum est
aut̃ in die sequenti.
descendentib; illis
de monte. occurrit il-
li turba multa. sursum
patris voces p̃dit

hendit eum. et subito
clamat. et elidit. et dis-
sipat eum cum spuma
et vix discedit dilani-
ans eum. et rogauit di-
scipulos vt eijcerent
illum. et non potue-
runt. Respondens aut̃
ihesus dixit. O gene-
ratio infidelis et per-
uersa. quousq; ero a-
pud vos. et paciar
vos. adduc huc filiũ
tuũ. et cum accederẽ
elisit illum demoniũ
et dissipauit. et incre-
pauit ihesus spiritus
imundum. sanauit pu-
erum. et reddidit il-
lum patri eius. Stupe-
bant autem omnes
in magnitudine dei.

deo: sum spirit9 ma-
los expellit. Vñ seq̃-
tur. Et ecce vir de t̃-
ba exclamabat dicẽs
magister obsecro te
respice in filiũ meũ.

Tytus. Videẽ m̃
sapiens quidem hic
esse. non em̃ dixit sal-
uatori. fac hoc vel
illud. sed respice. B-
enim sufficit ad salu-
tem sicut ppha dice-
bat. Respice in me.
et miserẽ mei. et dic̃
sup filiũ meũ vt rõ-
nabilem demonstret
inuerecudiã. q; sol9
in multitudine cla-
mat. Addit. q; vni-
cus est mihi. q̃si di-
nullus alius expecta-
tur futurus remediũ
senectutis. Cõseq̃nt̃
explicat passionem.
vt audientẽ moueat
ad pietatem dicens
Et ecce spũs appre-
hendit eum et subi-
to clamat et elidit.

et dissipat eum cũ spuma et vix discedit dilaniã
eum. Demde videẽ criminari discipulos. s; magis
tridit q; iuste verecudiã deposuerit dicens. Et
rogauit tuos discipulos vt eijcerent illũ. et nõ po-
tuerunt. q̃si dicẽt. non put es q; leuiter ad te puez-
nerim. stupenda e dignitas tua. nec statim te mo-
lestauit. ad discipulos tuos accessi primo. nũc q̃a
non curauerunt. cogor p̃ficisci ad te. Vnde et dñs
non ip̃m sed genus incredulũ increpat. Sequit̃
em̃. Respondens aut̃ ihesus di. O generacõ infi-
delis et puerfa quousq; ero apud vos. et paciar
vos. Chris Sed hũc hominẽ multum infirmari
in fide euãgelioz scriptura ostent̃ i. ex pluribus
ex eo scz q; dixit. Adiuua incredulitatem meã. et
si potes. Et ex eo q; cristus dixit credenti omnia
possibilia sũt. Ciril. Vnde melius puto incredu-
lum reputatũ demoniaci patrem q; et sacros a-
postolos obiurgauit dicens eos non posse impa-
te demonibus. poei9 aut̃ erit honorando deũ ab
eo petere gratiam amitt em̃ venerat9. Qui aut̃
dicit debilitati erga virtutem que est i malignos
spũs. eos qui a cristo adepti sũt potestãtẽ eijciẽ/
di eos. gratiam magis calumiat̃ qm fulgentes
ea in quib; cristus operat̃. Vnde offendit crist9
accusatis sanctis quib; est õmissum verbũ p̃dica-
cõnum sacraz. ppter qd dñs increpat eum. et cõ-
cordes ei dicens. O generacõ infidelis a puerfa
q̃si diceret. causa tue infidelitatis. gracia effectũ
sortita non est. Chris. Non aut̃ dirigit sermo-
nem ad eum tm̃ sed ad omnes iudeos ne faciat eũ
hesitare. oportebat em̃ scãdalizari q̃ plures.
Theophi. q; aut̃ dicit peruersa. demonstrat q;

non a principio neque naturaliter interat eis malicia. sed natura quidem erat recti semen a brabe existentes. sed per maliciam erat pueri. Ciril. quasi nescientes pcedere rectis incessibus. cum eis aut qui sic sunt dispositi. cristus comorari designatur. Vnde dicit. Usquequo ero apud vos et paciar vos. ferens quasi moleste eorum ouersaciones propter prauitatem ipsorum. Chrib. Per hoc etiam ostendit desideratum sibi esse suum recessum. quod non erat graue crucis patibulum sed magis ipsorum ouersacione. Beda. Non quod tedio superat sit mansuetus ac mitis sed in similitudine medici si egrotum videt at extra sua precepta se gerere dicat. vsquequo accedam ad domum tuam. me aliud iubente. te aliud faciente. Intum autem non est iratus homini. sed vicio. ut statim intulerit. adduc huc filium tuum.

Tytus. Poterat quidem solo iussu eum liberare sed appalat suam passionem subiciens infirmum presentium visioni. deinde demonium postquam dominum sensit concutit puerum. Vnde sequitur. Et cum accederet. elisit illum demonium et dissipauit. ut sic prius exprimitur passio. deinde adhibeat remedium. Chrib. Non tamen hoc dominus ad ostentacionem facit. sed etiam patris. ut cum viderit demonium oturbari propter solam vocacionem. sic saltem inducatur ad fidei futurum miraculi. de quo sequitur. Et increpauit ihesus spiritum imundum et sanauit puerum et reddidit illum patri eius. Ciril. Antea autem non erat patris sed demonis occupantis. Subdit autem euangelista stupere plebem in magnalibus dei dicens. Stupebant autem omnes in magnitudine dei. Et dicit propter donum cristi qui sacris quoque apostolis otulit potestatem agendi diuina miracula et imperandi demonibus. Beda. Mistic autem per qualitate meritorum quod die alijs ascendit dominus dum perfectos quorum ouersacio in celis est. sublimi et tollendo glorificat. et de eternis instruit. et docet. que a turbis audiri non valent. alijs autem descendit. dum terrenos et insipientes otortat. docet et castigat. Vnde autem demoniacum matheus lumnaticum. marcus surdum et mutum describit. Significat enim illos qui ut luna mutantur per diuersa vicia crescentes et decrescetes qui muti sunt. non confitendo fidem. sic surdi. nec ipsi fidei audiendo sermonem. Dum puer autem ad dominum accedit elidit. quia ouersi ad dominum plerumque a demonio grauius pulsantur. ut vel odium virtutis incuciat vel expulsiomnis sue vindicet iniuriam. sicut ecclesie primordijs tot grauissima intulit certamina. quorum suorum re gno voluit subito illata dispendia. Non puerum autem qui vim paciebat. sed demonem qui inferebat increpat. quia qui peccant em emendare et considerat. vicium arguendo et odicndo depellere. sed hominem debet amando refouere. donec sanatum spiritualibus ecclesie possit reddere patribus.

Omnibusque mirantibus in omnibus que faciebat dixit ad discipulos suos. Ponite

Ciril. Omnia quecumque opabatur ihesus. admiracione digna penes omnes erant. irradiabat enim quodam precipium et diuinum in quolibet opa

vos in cordibus vestris sermones istos. filius enim hominis futurum est ut tradatur in manus hominum. At illi ignorabant verbum istud et erat velatum ante eos. ut non sentirent illud. et timebant eum interrogare de hoc verbo.

tione ipsius. sed illud gloriam et decorem suppones ei. Etsi omnes quidem mirarentur in his que faciebat. ipse tamen hec que sequuntur. non omnibus sed discipulis retulit. Vnde dicitur. Omnibusque mirantibus in omnibus que faciebat dixit ad discipulos suos. Ponite vos in cordibus vestris. sed istos ostenderat in monte

discipulis gloriam suam. et post hoc liberauerat quendam a spiritu nequam. sed oportebat eum sustinere passionem pro nobis. poterant autem discipuli conturbari dicentes. numquid decepti sumus dum deum esse eum arbitramur. Ut ergo scirent quid circa ipsum futurum erat. velut quoddam depositum tubet eos in mente habere passionis misterium dicens. Ponite vos in cordibus vestris. quod dicit. vos distinguit eos ab alijs. neque enim oportebat vulgares scire. quomodo passurus esset. sed erant potius certificandi quomodo mortuus resurgere dstruens mortem ne scandalizarent. Tytus. Cunctis igitur admirantibus signa. ipse pronunciat passionem. non enim signa saluant. sed crucis beneficia presentat. Vnde subdit. filius enim hominis futurus est ut tradatur in manus hominum. Orige. Non autem exprimit manifeste a quo tradendus sit. aliquis enim dicit eum traditum a iuda. aliquis a populo. Paulus autem dicit quod deus pater pro nobis omnibus tradidit eum. Sed iudas tanquam pro pecunia tradens eum hostiliter perdidit. sed pater beneficii causa.

Theophi. Eorum autem infirmitati dominus condescendens. et eos disciplina quadam gubernans quod de cruce dictum est. intelligere non permittit. vnde sequitur. At illi ignorabant verbum istud. et erat velatum ante eos ut non sentirent illud. Beda. Hec ignorantia discipulorum non tam de tarditate quam de amore nascitur. qui carnales adhuc et misterij crucis ignari. quem dominum rerum crediderunt mortuum credere nequiverunt. Et quia per figuram eum sepe loquentem audire solebant. etiam que de sua tradicione loquebatur. figuratie eum illud significare putabant. Ciril. Dicit autem aliquis forsitan. quomodo ignorauerunt discipuli crucis cristimisterium cum per vmbriam legis in pluribus locis tangeretur. Sed ut paulus commemorat vsquequo ad hodiernum diem quando legitur moyses. velamen adiacet cordi eorum. Expediit ergo accedentes ad cristum dicere. Detegite oculos meos et contemlabor mirabilia de lege tua. Theophilus. Vide etiam discipulorum reuerenciam. In hoc quod sequitur. Et timebant interrogare eum de hoc verbo. Nam timor gradus est reuerencie.

Intrauit autem cogitacio in eos quis eorum esset maior. At ihesus videns cogitacionem cordis eorum apprehendens puerum statuit illum penes se et ait illis. Quicumque puerum susceperit istum in nomine meo. me recipit. et quicumque me recipit. recipit illum qui me misit. Nam qui minor est inter vos omnes. hic maior est. respondens autem iohannes dixit. preceptor vidimus quendam in nomine tuo eicientes demonia et prohibuimus eum. quia non sequitur te nobiscum. Et ait ad illum ihesus. Nolite prohibere. quoniam enim non est aduersus nos. pro nobis est.

tibus. vno dicente quod non propter meam impotentiam sed alterius curari non voluit. ut ex hoc accensa ostentio fuerit. quis eorum maior esset. Beda. Vel quia viderat petrum iacobum et iohannem seorsum ductos in montem. et petro claves regni celorum promissas fuisse. rati sunt vel ipsos tres ceteris vel petrum omnibus esse prelatum. Vel quod tributi solucioe petrum ipsi domino parificatum viderat. ipsum pre ceteris arbitrabantur preferendum. Sed diligens lector hanc intra eos questionem propter didrachma redditum inueniet fuisse versatam. demum mattheus hoc in capharnaum memorat esse gestum. dicit autem marcus. Et venerunt capharnaum. qui cum in domo essent. interrogabat eos quid in via tractabatis. At illi tacebant. Siquidem inter se in via disputauerunt quis illorum esset maior. Ciril. Dominus autem qui nouit saluos facere. videns in mente discipulorum super hoc cogitacionem exortam velut quondam amaritudinis radicem prius quam augmentum suscipere. radicitus eam euellit. Cum enim inchoantur passiones in nobis facile deuiuantur. sed aucte difficile sunt mobiles. Vnde sequitur. At ihesus videns cogitacionem cordis eorum apprehendens. puerum statuit illum penes se. Discat qui nudum hominem putat esse ihesum se exarsisse. quis enim verbum caro factum fit. mansit tamen deus. nam solius dei est posse rimari corda et renes. Dominus autem puerum assumpsit. et

Ciril. Insidiat diabolus multum de dilectibus optimam vitam. et siquidem per carnales illecebres obsidere valet aliam mentem affectum voluptatum eracuit. siquidem hos effugerit laqueos cupidinis. glorie suscitatur passionem. que quidem passio vane glorie inuasit quondam apostolorum filiorum. Vnde dicitur. Intrauit autem cogitacio in eos quis eorum esset maior. hoc enim cogitare est cupientis ceteris super esse. improbabile autem puto omnes hanc egitudinem incurrisse. Et ideo ne crimine aliquo contra aliquem discipulorum euangelista machinari videretur. exprimit indeterminate dicens quod intrauit in eos cogitacio. Theophilus videtur autem hanc passionem ex hoc ortam fuisse. quod demoniacum curare non valuerunt eis de hoc alterican-

ponebat penes se. agebat eam apostolorum utilitatis nostre. Depalcitur enim inanis glorie morbus vel plimum qui preminent in hominibus alijs. Puer autem sinceram gerit mentem. imaculatum cor et manet in simplicitate cogitacionum. non ambit hores. nec nouit cuiusuis progratue modum. nec refugit videri non minus se habere. multum gerit seueritatem in mente et corde. Tales autem dominus amplectitur. et diligit. et pro se dignatur habere quasi qui elegerunt que sua sunt. sapienter ait enim discite a me. quia mitis sum et humilis corde. Vnde sequitur. Et ait quicumque susceperit istum in nomine meo. me recipit. quasi diceret. quoniam vna et eadem est merces honorantibus sanctos. siue forsitan minus sit. siue preclarus honore et gloria quia in eo christus suscipitur quod non vanum est petere inuicem fungi progratua. Beda. In hoc autem non simpliciter pauperem christi ab his qui velint esse maiores. pro eis dicitur honore suscipiendos. vel malicia pueros istos esse suadet. Vnde cum diceret. Quicumque susceperit puerum istum. addit in nomine meo. ut seque formam virtutis quam natura duce puer obseruat. ipsi pro nomine christi romis industria sequantur. Sed quia et se in puero suscipi docet et ipse puer natus est nobis ne putaretur hoc esse solum quod videbat subiecit. Et quicumque me recipit. recipit illum qui misit me. Talem se vtiq; ac tantum credi volens. qualis ac quantum est pater. Ambrosius. Qui enim imitatorum christi recipit christum. et qui imaginem dei recipit. deum recipit. Sed quia imaginem dei non poteram videri. facta est nobis per incarnationem patris. ut recedat a re nobis que supra nos est diuinitas. Cirillus. Adhuc autem magis insinuat promissi verbi intentionem dicens. Nam qui minor est inter vos omnes. hic maior est. quod de modesto dicit. qui nihil se sublime putat propter honestatem. Theophilus. Quia dominus dixerat. qui minor est inter vos omnes. hic maior est. timuit iohannes. ne forte masculi aliquid fecerint. propterea potestate quondam hominem prohibentes. Nam prohibicio non minorem prohibentem ostendit. sed maius aliquid sapientem. vnde subdit. Respondens autem iohannes dixit. Preceptor vidimus quendam in nomine tuo eicientes demonia et prohibuimus eum. non quidem inuidentes sed operacionem miraculorum diiudicantes. non enim cum eis miraculorum potestatem acceperat. neque eius dominus miserat sicut illos neque ihesum in omnibus sequebatur. Vnde subdit. Qui non sequitur te nobiscum. Ambrosius. Iohannes enim plimum diligens et ideo reamatus excludendum putat beneficio eum qui non vtiq; obsequio. Ciril. Sed oportebat magis precesare non hunc ipsum esse miraculorum autorem. sed gratias que est in eo. que in virtute christi miracula perficit. Quid autem si non connumerat. multe sunt differencie christi donorum. Sed quia tradidit saluator precesare apostolis ut spiritus imundos eicerent. putauerunt nulli aliorum quam sibi solis licere concessam gerere dignitate et ideo accedunt sciscitantes si liceat et alios hoc agere. Ambrosius. Non reprehenditur autem iohannes quia amore faciebat sed docetur ut nouerit infermorum esse firmorumque distantiam. Et ideo dominus et si forciores remuneret. et tamen non excludit infirmos.

Vnde sequitur Et ait ad illum ihesus. Nolite p/hibere. Nui enim non est aduersum nos p nobis est bene dñe. Nam et ioseph et nicodem⁹ ocellis discipuli ppter metum in tempore tamē suū tibi officii non negauerūt. sed tamen q̄ alibi dixisti. Nui non est mecum aduersū me est. et qui mecum non colligit d. spg t. aperi nobis. ne videat terra riu. et puto quia si quis mecum q̄deret scrutato rem non debeat dubitare vniuscui⁹ factū mente discernit. Cirill. Illic enim cū dixit. Nui non est mecum. aduersum me est. ostendit diabolum et iudeos sibi esse strarios. hic autem ostēdit eū qui in nomine xpi demones eieciat. in parte cū eis existere. Cirillus. Quasi diceret Pro vobis qui xpm diligitis. sūt. qui perseq̄ volunt. que ad ipius gloriā spectāt. et eadem gratia coronati

Theophilus. Mirare autē xpi virtutē qualiter per indignos et non discipulos eius gratia opatur. sicut et p sacerdotes sanctificantur homines quamuis sacerdotes sancti non fuerint. Amb. Cū autem hoc eos qui possunt per manus impositiōz immūdis imperare spiritib⁹ in nomine ihesu neget esse prohibēdos. scdm matheum dicit his. nō noui vos. Sed aduertere debem⁹. nō esse sententiarum discordiā. sed illud cense⁹ q̄ non solum officij in clericos sed etiā virtutis opera requirāt. tmq̄ esse christi nomē. vt etiā parū sanctis opitulef ad gratiā. Vnde nemo purgati hominis sibi gratiam v̄dicet. i quo eterni nominis virt⁹ operata sit. nō em̄ merito suo diabolus. sed odio sui vincit. Beda. Itaq̄ i hereticis et malis catholicis nō sancta cōmuna in quib⁹ nobiscū sunt. et aduersū nos non sunt. sed diuisiōem paci veritati q̄ cōtritiā qua aduersū nos sunt. et dominū nō sequūt. nobiscū detestari et p̄hibere debem⁹.

Factum est autēz dū complerent dies assumptionis eius. et ipse faciem suam firmavit. vt iret in hierl'm et misit nuncios ante conspectum suum. et euntes intrauerūt ciuitatem samaritanorum vt pararent illi et non receperūt illū quia facies eius erat euntis in hierl'm. Cū vidissent autem discipuli eius iacobus et iohannes dixerunt. Domine vis dicim⁹ vt ignis descēdat de celo. et cōsumat illos. Et conuersus incre-

Cirill⁹. Cum immineret temp⁹ quo decebat dominum pacta passione salubri celū ascendere. decreuit ascendere hierosolimā. Vnde dicit. factū ē autem dum cōpleretur dies assumptionis eius et ipse faciem suā firmavit. vt iret in hierl'm. Tpt⁹. qz ibi oportebat veruz agnū offerri vbi figuralis agnus ymo labatur. Dicit autēz firmavit faciem suam id est non huc et illic ibat. nec pambulabat mūcipia. s̄ itenebat h̄ hierl'm. Beda. Cessent ḡ pagani quasi hoīem videre crucifixū quē et temp⁹ sue crucifixionis constat. quasi deum p̄uidisse. et q̄si

pauit illos. et dixit. Nescitis cui⁹ spirit⁹ estis. filius hominis non venit animas perdere sed saluare. et abierūt i aliud caste!

spōte crucifigend⁹ locum quo crucifigendus erat firmata facie id est obstinata atq̄ imptertita mente petisse. Cirill⁹ Misit autem nuncios paruros ei et comitibus eius hospiciū. q̄

cū iuissent ad terram samaritanorū nō fuerūt admissi. Vnde sequit. Et misit nuncios suos ante conspectū suū. Et euntes intrauerūt in ciuitatē samaritanorū vt pararent illi et non receperūt illum. Ambro. Disce qz recipi noluit ab his. quos sciebat non simplici mente ouersos. Nam si voluiss̄ ex deuotis deuotos fecisset. sed de⁹ quos dignatē vocat et quem vult religiosū facit. Cur autē non receperūt euāgelista memorat dicens. qz facies eius erat euntis in hierl'm. Theop. Sed si intelligam⁹. qz ppter hoc illū non receperūt. quia ire hierl'm determinauerat. inueniuntur hi excusati qui non receperūt eū. s̄ dicendū est. qz in hoc qz dicit euāgelista. et nō receperūt illū. intelligit illud. qz neqz in samariā venit. Deinde q̄si aliquo interrogante q̄re non receperūt ipsum. neqz eos adiuit. hic dicitur. non quia impotens esset. s̄ qz illuc ire nolebat. s̄ magis hierosolimaz. Beda. Vel hierl'm ire conspiciūt samaritani dominū nō recipiūt. Non em̄ contumē iudei samaritanis vt iohannes ostendit. Cirillus. Sed cū dñs q̄ omnia nouerat sciret qz ei⁹ nunciū non essent a samaritanis recipiēdi. ideo tamen p̄cepit eis qz p̄cederent qz mos erat ei omnia sat agere erga p̄fectū discipulorū. Ascendebat q̄dem hierosolimā p̄pinq̄te tempore passionis. Vt igitur q̄n pati eū viderent scādalizarent. cōsiderantes qz oportet patientes esse cū otumelias inferūt aliqui premisit. quasi q̄dam pludium samaritanorū repullam. Profuit autē eis et aliter. futuri em̄ erāt doctores orbis terraz. ciuitates et villas pcurantes ad p̄dicandū euāgelicā doctrinā. quibz aliqui occurrent aliqui nūme recipiētes sacratā p̄dicacōz q̄si non accedentes secum amozari ihesum. docuit igit eos qz diuinā annūciātes doctrinā pleni esse debebāt mansuetudine. non autē hostiles et iracūdi. et in peccātes in eos atrociter insurgentes. s̄ adhuc non sūt tales. ymo zelo feruido cōcitati volebāt ignem de celo super eos deducere. Sequit em̄. Cum vidissent autē discipuli iaco. et io. dixe. Dñe vis dicim⁹ vt ignis descē. de celo et cōsumat illos. Ambro. Sciebam eñ et phimees reputatum ad iusticiā. qz sacrilegus interfecerat. et ad p̄ces helie ignem descendisse de celo. vt p̄phet e vidicaret in iura. Beda. Sancti em̄ viri q̄ optime scirent mortem istam q̄ aiām dissoluit a corpore non esse formidandā. sed eoz tñ animum qui illam timerent nō nulla peccata morte punirent. q̄ et viuētibz vtilis metus incutere ē illis q̄ morte apumebant non ipsa mors noceret s̄ peccatū q̄d augeri posset si viuērent. Ambro. Sed vindicetur qui timet. vindictā non querit qui non timet. Similiter ostenditur nobis in aplis fuisse merita

pphetaz. qm eandē sibi potestates quā ppha me
ruit ipetr adi ure psumit q adpmonē suū ignis
de celo descenderit. qm filij sūt tonitruū. Tyt⁹
Censetur aut ab eis multo iustus esse samarita-
nos pire. dnm non admittentes q̄ quinquaginta
serui excludere temptātes. Dns aut in eos nō o-
mouetur vt ostenderet quia non habet viciom s
studium perfecta virtus. nec vlla sit acundia.
vbi plenitudo est caritatis. Nam nec excludenda
est infirmitas sed iuuanda. procul a religioſi idi-
gnacō. pcul a magnanimis cupiditas viciom s.
Vnde sequit̄. Et ouersus increpauit illos et dixit
nescitis cui⁹ spūs estis. Beda. Reprehendit i
eis dñs non exemplū pphete sancti sed ignorantia
vmdicandi que adhuc erat in rudibz. animaduer-
tens eos non amare correpcōnem. s̄ odio desides-
rare vmdictam. itaqz postea q̄ eos docuit. quid
esset diligere proximū tanq̄ seipm. infuso et spi-
ritu sancto non defuerūt tales vmdicte q̄uis mul-
to rari⁹ q̄ in veteri testamento. qz sicut sequit̄.
filius hominis non venit animas p̄dere s̄ saluare.
Quasi di. Et vos ergo qui ei⁹ spiritu signati estis
etiā acta eius imitami. nūc pie cōsulentis. sed in
futuro iuste iudicātes. Ambro. Non enim semp
in eos qui peccauerūt est vmdicādū. qz nōnūq̄
amplius p̄dest clementia tibi ad paciētiā. sap/
so ad correpcōnem. Deniqz samaritā eic⁹ cre-
diderūt a quibus hoc loco ignis ardetur.

Factum est autez am-
bulantibus illis i via
dixit quidam ad illū
Sequar te quocūqz
ieris. et ait illi ihesus
Vulpes foueas hnt
et volucres celi mōs
filius autem hominis
non habet vbi caput
suum reclinet. Ait at
ad alterum sequere
me. Ille autem dixit
Domine pmitte mi
hi primo ire et sepeli
re patrem meū. dixit
qz illi ihesus. sine vt
mortui sepeliant mor-
tuos suos. tu autē va-
de et annūcia regnūz
dei. Et ait alter. Se-
quar te domine. sed
primum permitte mi
hi renūciare his qui
domi sunt. Ait ad il-
lum ihesus. nemo mit-

Ciril. Esti munificus
fit oim dñs. non sim-
pliciter et improui/
de singulis dat a su-
perna diuina dona.
sed illis q̄ digni sunt
recipe. qui scz aiā
sua alienant a ma-
culis prauitatum. et
hoc nos docet euā-
gelicorū verborū h-
tus. cū dicit. factus
est aut ambulātibus
illis in via. dixit qui-
dam ad illū. Sequar
te quocūqz ieris. pri-
mo quidem plurima
continet in accessu
mercia. consequēter
ostendit q̄ plen⁹ sit
ipudentia imitia. nes-
qz em̄ sicut cristum
sequi petebat. sicut
alij p̄les de populo
sed magis insiliebat
ad aplicas digmta/
tes. cū paulus dicat
non assumat quisqz
sibi honorem s̄ a deo
vocatus. Athan.
Aulus etiam fuit cō-
parare se incōprehē-
sibili saluatoris po-
testati dicens. Sequē-

tens manum suam in
arattrum et respiciēs
retro aptus est reg-
no dei.

te quocūqz ieris. eo
q̄ sequi saluatorem
simpliciter ad ei⁹ au-
diendū doctrinā pos-
sibile est hūane nate
pprietat e qua funge-

tur erga homines. nōn est aut possibile se cū con-
curzē vbilibet existenti. Ipse nāqz incomphēn-
bilis est. et non circūscribitur loco. Ciril. Alio
quoqz modo non imerito recusabilem facit eum.
Decebat em̄ ipfū crucem suā accipe ad seqndum
dñm. et abrenūciare presentis vite affectibz. Et
hoc domin⁹ in eo resp̄hendit non vitupans s̄ cor-
rigens. Sequit̄ em̄. Et ait illi ihesus. Vulpes fo-
ueas habent. et volu. celi mōs su. filius autē ho-
minis non habet vbi caput suū reclinet. Theo-
phil⁹. Quia em̄ viderat dñm multū p̄m adducē-
tem. putauit q̄ ab eis haberet precū. et q̄si ipse
dñm seqrē posset pecuniā cōgregare. Beda
Vnde dicitur ei. Quid me p̄pter diuicias et lucra
hui⁹ seculi cupis sequi. cū tāte sim paup̄tatis vt
nec hospiciolum quidē hābeam et non meo vtat
tecto. Chriſt. Aspice qualis paup̄tate quā do-
min⁹ docuerat p̄ opera demonstrat. Non erat et
mensa. non candelabū. non domus. nec quicqm
aliud talium. Ciril. Mistica aut significacō. vul-
pes et volatilia celi. malignas et astutas pote-
states demonum vocat. quasi di. quando vulpes
et volatilia in te mansionem habent. qualis crisi⁹
in te requiescet. qd omne est luci et tenebris.

Athanas⁹. Vel in hoc domin⁹ magnitudinem
sui muneris docet. q̄si diceret. Omnia generabilia
circūscribi possunt. verbum vero incomphēn-
bilis potestatis est. Et ideo ne dicas. sequar te q̄
cūqz ieris. cet̄z si velis discipulus fieri. abdis-
ces irōnabilia. eo q̄ impossibile est eum qui mo-
ratur in irracōnabilitate verbi discipulum fieri.

Ambro. Vel vulpes hereticis compar. fallax
quippe animal. et insidijs semp intentū. et rapis-
nam fraudis exercet. Nihil tutum. nihil ociosum
nihil patitur esse securum. eo q̄ intra hospicia ho-
minū predam reqrit. ita sūt heretici qui do mun
sibi parare non no:unt. sed circūscriptōmbz suis
alios decipe conant. hoc animal neqz mansuescit
vnq̄. Vnde ap̄tus ait. hereticū post vnā correcti-
onem deuita. volucres vero celi frequē ad nez-
quicie spiritalis similitudinē deruant. et veluti mō-
dos quosdam struūt in pectoribz improborū. et
ideo dominante versucia in affectibz singulorum
nulla potest diuinitatis esse possessio. Vbi autez
mentem probat innociam. si pra ipm qdā modo
vim sue maiestatis reclinat. qz p̄fusore quadaz
gracia pectoribz msonatur. Sic igitur non videtur
ouem re rōm vt simplicem fidelemqz ipfū ar-
bitrem. qui domini dignacōne respuit. cū mde/
fessi famulatus obsequiū spopendisset. s̄ dñs nō
obsequiorum speciem. sed puritatem q̄rit affectus
s̄ nec obsequiū eius admittit. cui⁹ non p̄batur of-
ficiū. Circūspectum etem̄ fidei debet esse hospiz-
ciū. ne dum infidelibz nostre domus interna rese/
ram⁹. in alienam perfidiā in p̄cuia crudelitate
labamur. Itaqz vt aduertat deum non cultum

aspersantē esse sed fraudis. qui repudiavit frau-
dulentū elegit innocentem sequitur em̄. Ait autē
ad alterū se querome. Sed hoc dicit ei cuius pa-
trem iam sciebat mortuū. Vnde sequit̄. Ille autē
dixit domine p̄mitte mihi p̄mū ire et sepelire pa-
trem meū. Beda. Non disciplatū respuit h̄ ex-
pleta p̄mū paterni funeris pietate liberio: alleq̄
desiderat. Ambro. Sed dominus quos miserat̄
aduocat. Vnde sequitur. Dixitq̄ ih̄sus. Sine vt
mortui sepeliant mortuos suos tu autem vade et
annuncia regnum dei. Cum religiosū humani cor-
poris sepeliēdi accipim⁹ officiū quo pater in q̄
q̄ funeris sepultura phibetur. nisi vt intelligas
humana posthabēda diuini. bonū studiū sed mai-
us impedimentū nam qui p̄titur studiū. deriuat
affectū. qui diuidit curā differt p̄fectū ergo p̄
sūt obeunda q̄ maxīā s̄am et apostoli ne occupa-
rentur studio dispensandi mistros paupibus or-
dinarūt. Chriſt. Quid autē magis necessariū
paternis exequiis quid facilius cum non esset ml-
tum tempus dandū p̄ hoc docem⁹ q̄ minimū t̄pus
frustra ducere docet et si mille cogēcia sūt. immo
p̄ferre spiritalia cūctis admodū necessarijs. Dia-
bolus em̄ insistit attentius volens aliquē additū
inuentre et si modicā sumat negligenciā. magnā
opatur pusillanimitatem. Ambro. Non ergo
paterni funeris sepultura phibetur sed necessi-
tudini generis diuine religionis pietas antefere-
t. Illud cōfortibus relinq̄tur. hoc mandāt electis.
quō autem mortui sepelire mortuos possunt. nisi
geminam hic intelligas mortē. vnā nature alte-
tam culpe. Est etiā mors tertia in q̄ peccato mor-
zimur deo viuimus. Chriſt. Cum ergo dixisset
mortuos suos ostendit hūc non esse mortuū eius
puto em̄ de numero infidelīū fuisse defūctum.
Ambro. Aut q̄ sepulchrū patens est guttur im-
piorū memoria eorū abolenda p̄scribitur. quorū
simul cū corpore meritum occidit nec reuocat ab-
officio patris filius. sed fidelis a p̄fido cōmuni-
cacōne secerne. non interdictum est muneris sed
religionis misterīū cōmunionē nobis cum genti-
libus mortuis non futuram. Cirillus. Vel aliter
Erat em̄ pater senectute grauatus. putat autem
honestū aliquid agere dū p̄poneret obſuare ei
debitam pietatē scdm̄ illud. honora patrē tuam
et matrē tuā. vnde vbi vocatus est ad euāgelicū
misterīū dicente dom̄no sequere me q̄rebat indu-
cias q̄ sufficere possent ad decrepiti patris sustē-
tacōnem dicens p̄mitte mihi p̄mū ire et sepeli-
re patrem meū. Non q̄ defunctū patrem sepeli-
re rogaret neq̄ em̄ xp̄us hoc agere volent em̄ im-
pediisset sed dixit sepelire id est sustentare in se-
nectute. Sed dominus ad eum dixit. Sine mortuos
sepelire mortuos suos. erant em̄ et alij curato-
res in ea parentele astricti sed vt estimo mortui
eo q̄ nondū xp̄o crediderāt h̄ic p̄cipe q̄ p̄feren-
da sit pietas qua deo tenemur. amori parentum.
quibus reuerenciā exhibemus. quia p̄ eos gemi-
ti sumus. Sed omniū deus cum non essemus ad eē
nos conduxit. parentes autem facti sunt ministri i-
troitus ad esse. Augustinus de con. euā. hoc
ergo dicebat dominus illi cui dixerat sequere me

Alius vero discipul⁹ misit se i medio cui nemo ali-
quid dixerat vnde sequit̄. Et alter ait. Sequar te
dñe sed p̄mū p̄mitte mihi ire et renūciare his q̄
domi sunt ne forte quō fieri solet querāt me.
Ciril. In itāda autem huiusmodi p̄missio et omi-
laude plena sed querere renūciare his qui domi
sunt licenciādo se ab eis. ostendit q̄ vt cūq̄ diui-
sus sit a domo. dum hoc p̄fecte adire p̄posuerit
mēte s̄ā velle cōsulere p̄mos non cōsensuros.
Huic p̄posito indicat se vt cūq̄ labentem Prop-
ter quod dominus hoc imp̄bat. Sequit̄ em̄. Ait
ad illum ih̄sus. Nemo mittēs manū suā in aratrum
et respiciēs retro aptus est regno dei. Apposuit
manū aratro qui affectuosus est. ad sequēdū. tñ
respicit retro qui dilacōnem petit occasione rede-
undi ad dominū et cum p̄p̄inquis conferendi.
Augusti. S. verbis dñi quasi dicat ei vocat te ori-
ens et tu attendis occidentē. Beda. Manū etiā
cuilibet i aratrum mittere ē quodāq̄si compūctiois
instrumēto ligno et ferro domice passionis duri-
tiam sui cordis atterere. atq̄ ad serēdos bonorū
opum fructus apire quā si quis excolere incipiēs
cum vxore loth ad ea que relinquerat respicere d̄
lectatur futuri iam regni munere p̄riuat. Gre-
cus Crebzi nanq̄ intuitus eorū que deseruimus.
p̄pter cōsuetudinē trahūt ad retroacta violentū
em̄ quid vsus ad retinendum sibi non habitus ex
vsu ex habitu nō nāsa innascit̄ naturā vero amo-
uere vel alterare difficile s̄am et si paulisper de-
clinat coacta redit ad seip̄am velociter. Beda.
Si autem secutus dominū discipul⁹ quia vel
domi renūciare velit arguit̄ quid fiet illis qui
nulla vtilitatis gracia sepe visitant domos illoz.
quos in mundo reliquerunt.

CAPIT .X

Dicit h̄ autē
designauit
dominus et
alios septu-
aginta duos et misit
illos b̄mos ante faciē
suam i omnem ciuita-
tatem et locum quo
erat ipe vt̄ur⁹ et di-
cebat illi Messis quid
multa. Operarij autem
pauci. Rogate et do-
minū messis vt mittet
operarios in messem
suam.

Cirillus. Certifica-
uerat de⁹ per ap̄be-
tasq̄ euāgelij p̄e-
dicacō salutaris com-
p̄hensura erat nō so-
lum israel s̄ etiā gē-
tū greges. Et ideo a
xp̄o post xij. ap̄lōs et
alij lxxij sunt istituti.
vnde dicit̄ post hec
autem designauit do-
minus et alios lxxij.

Beda. H̄. lxxij.
mittūtur. q̄ totidē
mēdi gentilibus euā-
gelij p̄dicandū erat
vt quomō xij. primo
p̄pter xij tribus isra-
el. ita et hi p̄pter ex-
teras gētes destinā-
rētur imbuendas.

Augusti. De questi-
euā. Sicut etiā xxij.
horis totus orbis p̄
agitur atq̄ lustrat̄.

ita misterīū illustrandi orbis p̄ euāgelium trimi-
tatis in lxxij. discipulis intimatur ter enim. xxij.
septuaginta duo faciunt. Beda. Sicut autē xij.

apostolos formam episcoporū p̄ monstrare nō est qui dubitet sic et hos. lxxij. figurā presbiterorum id est secūdi ordinis sacerdotū gessisse. Sciē dum est tamē et si p̄mis ecclesie tempibus ut apostolica scriptura testis. vtriq; presbiteri vtriq; vocabant̄ et episcopi q̄um vni sapiēcie maturitatem. aliud industriā cure pastoralis significat

Cirillus. Vniū eciā forma in verbis moysi figuratur. qui iubente deo. lxx. elegit quibus deus spiritū infundebat. In numeris eciā scriptū est de filiis israel q̄ venerūt in belm. quod iter p̄tatur ascensus. et erant ibi. xij. fontes aquarum et lxx. palme. Conuolātes em̄ ad augmentum spiritale reperiemus. xij. fontes scilicet sacros apostolos. a quibus haurimus salutis sciēciā. Sicut a fontibus saluatoris et lxx. palmas. hos scz qui nunc destinati sūt a xp̄o. Est em̄ palma arbor bone medulle. bene radicata. et fertilis et semp̄ nascens i aq̄s alta simul et frondes porrigens sursum. Sequit̄ Et misit illos binos. Greg. m. ho. Binos in p̄dicatione discipulos mittit quia duo sūt p̄cepta caritatis. dei scz amor et p̄mi. Et minus q̄ inf̄ duos caritas haberi non potest q̄tinus hic nob̄ tacitus inuāt quia qui caritatem erga alterū non habet p̄dicacōis officii suscipere nullaten⁹ debet

Ou. Sicut eciā et. xij. bini et bini numerati fuerūt. ut in eorū cathalogo matheus ostēdit. Nō em̄ bini famularētur dei verbo. atiquū esse videtur. Eduxit em̄ deus israel de egipto p̄ manus moysi et aaron. Josue q̄q; et caleph. cōcordātes p̄cauerūt. puocatū a xij. exploratoribus populū. vñ dicit̄ frater a fratre adiutus ut ciuitas vallata. Basilius. Simul eciā p̄ hoc indicauit. q̄ si aliq; pares sūt in spiritualibus domis. hoc non sinet i eis p̄ualere p̄prie opiniois passionē. Greg. m. ho. Bene autem subdit̄. Ante faciē suā in omēz ciuitatem et locū quo erat ip̄e ventur⁹. Predicator res autem suos dominus sequit̄ quia p̄dicacō p̄uenit et tunc ad mentis nostre habitaculū dominus veit quādo verba exhortacōis p̄currūt atq; per hoc veritas in mente suscipit̄. Hic p̄dicatoribus esaias dicit. Parate viam domi rectas facite semitas dei nostri. Theo. Designauerat at̄ dñs discipulos p̄pter multitudinē doctoribus indigentem. Sicut enim agri spicati multos messorēs desiderāt. sic q̄ credituri erant innumerabiles existētes multis doctoribus indigent̄. Vnde sequitur. Messis quidem m̄ta. Chriſ. Sed q̄litur messē vocat cū res ad p̄sens exordiū simāt nondū rāto aratro aut sulcis p̄ductis de messibus tractat poterāt em̄ discipuli vacillare. et secum meditari et diecre q̄litter nos numerus breuis emendare poterimus totū mundū. Idiote sophistas munitos nudi dominantēs subiecti. Ne igit̄ consideracōne taliū turbarent̄ vocat euāgelii messē quasi diceret. parata sūt omnia. mitto vos ad paratam collectōnem fructuū eodē die et serere potestis. et merere. Sicut ergo colonus exiens ad messes letatur. sic eciā vos multo ampli⁹ et alacrius necessariū est exire i mundū. nā hoc negociū messis est agros nobis exhibens p̄paratos. Grego. in homelia. Sed non sine graui merore loqui pos

sumus. quod subdit̄ Operarij vero pauci. quia si sūt qui bona audiāt defunt. qui dicāt. Ecce mundus sacerdotib⁹ plenus. sed tamen i messe dei rarus valde reperitur opatur. quia officii quidē sacerdotale suscipimus. sed opus officij non implemus. Beda. Sicut autem messis multa est omnis turba credentiū ita operarij pauci sūt apostoli et imitatores eorū q̄ mittūtur ad messē. Cirillus. Sicut autē agri spaciōsi messorēs multos erigūt sic et multitudo creditorum xp̄m. Vnde subdit. Rogate autem dominū messis ut mittat operarios in messē suā. Illud autem attende q̄ cū dixisset Rogate dñm messis ut mittat operarios i messē suā ip̄e postmodū hoc p̄egit. Ip̄e igit̄ est dñs messis ac p̄ eum et cum eo s̄ p̄ omibus domiatur

Chriſ. Multiplicauit autem postmodum eos non addens ad numerū sed cōcedēs virtutem. In/finuat autem q̄ magnū donum est operarios mitti in messē diuinam p̄ hoc dicit. dominū messis super hoc esse rogandū. Grego. Per hoc eciā inducendi sūt subditi. ut p̄ suis pastorib⁹ roget̄ ut digna eis opari valeant. nec ab exhortacōne torpeat lingua. Sepe enim p̄ sua nequicia p̄dicationem restringitur lingua. Sepe vero ex subiectorum culpa agitur ut eis qui p̄sūt p̄dicacōnis sermo subtrahatur.

Cirill⁹. Narrat lucas cōsequenter lxx. discipulos vendicasse sibi a xp̄o apostolicā erudicōnem modestam in nocēciam equitatem nihilq; mūdanorū sacris p̄dicacōnibus p̄ferre aspirare autem adeo ad fortitudinem mētis ut nullū terribiliū formident. neq; ipsam

Ite ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos Nolite portare sacculum neq; peram neq; calciamenta. et neminē per viā salutaueritis

mortem. Vnde dicit. Ite. Chriſ. Erat em̄ inter omnia picula eorū solacium virtus mittentis eos. Et ideo dicit. Ecce ego mitto vos. quasi diceret hoc sufficit ad consolacōnem vestrā. hoc sufficit ad sperandū et non timendum supuenientia mala que significāt subdens. Sicut agnos inter lupos. Iſi Abbas denotās simplicitatem et innocēciā nam de bachantes et sua enormitate inuariantes nature non agnos appellat. sed hedos. Amb. Contraria autem sunt sibi ista animalia ut alia ab alijs deuorentur. scilicet a gniā lupis. sed bonus pastor lupos gregi suo timere nō nouit. Ideoq; isti discipuli non inpredam sed ad graciā dirigūt sollicitudo em̄ pastoris boni efficit ut lupi in agnos audere nihil possint. Mittit ergo agnos inter lupos ut completeretur illud. tūc lupi et agni siml̄ pascentur. Chriſ. Hoc em̄ fuit manifestum in dicitū p̄clari triumphi ut cū circūdati essent discipuli xp̄i ab hostibus. q̄si agni inter lupos eos tamen cōuerterēt. Beda. Vel specialiter lupos vocat scribas et phariseos qui sūt clerici iudeorū. Ambro. Vel lupis sūt heretici cōpandi. Lupi em̄ bestie sūt. que insidiantur ouilib⁹ et circa pastores versantur. Habitacla domorum intrare

non audent somnum canū . absentia aut desidiā
 pastorū explorant . ouium guttur iuadūt . vt cito
 stragulēt feri rapaces . nāsa corpis rigidiores .
 vt se facile nō possint inflectere . Impetu quodā
 suo ferunt et ideo sepe deludūt . Si quē priores
 hominem viderint vocē eius quādam nature vi ferūt
 tur eripere . Si autem homo p̄sus viderit eragita-
 ti memorantē . Si heretici insidiātur ouilibus xp̄i .
 fremūt circa caulas nocturno tempe semp̄ em̄ p/
 fidis nox est . qui lucem xp̄i nebulis prauē interp/
 tacōnis obducūt . Stabula tamē xp̄i intrare non
 audent . et iō non sanātur . sicut curatus est ille in
 stabulo qui incidit in latrones . Explorāt pasto-
 ris absentia quia p̄sentibus pastoribus oues xp̄i
 incusare non possunt . Quādā eciā mentis intencō
 ne duri ac rigidi nequaquā solēt a suo errore deflec-
 tere . Quos scripture verus interpret xp̄us illudit
 vt in vanū suos effūdāt impetus et nocere nō pos-
 sūt . Qui siquē verba disputa cōmis sue eccl̄ie p/
 one pueniūt faciūt obmutescere . Mut⁹ est em̄ qui
 verbū dei non eadem qua est gloria cōfitetur . Ca-
 ue igit̄ ne tibi vocē tollat heretic⁹ ne potem non
 ip̄e dep̄henderis . Serpit em̄ dū latet eius p̄fidia
 si autē cōmenta impietatis eius agnoueris iactus
 tam pie vocis timere non poteris . Guttur iuadūt
 vitalibus vulnus affigūt dum animam petūt . Si
 eciā audies aliquē sacerdotē die i et rapinas eius
 agnoscis . foris ouis intus lupus est qui humane
 necis insaturabili crudelitate rabiem suam deside-
 rat explere . Gre . i pastorali . Multe em̄ cū regi-
 minis iura suscipiūt ad lacerandos subditos mar-
 descūt terrorem potestatis exhibent . Et quia ca-
 ritatis viscera non habent deū videre appetunt .
 patres se esse minie recognoscūt humilitatis lo-
 cum in elacōz dñacōis immutant . Conē q̄ oia con-
 siderandum nobis est quia sicut agni inter lupos
 mittunt̄ vt sensum seruātes innocencie mo: sū ma-
 licie non habeamus . Qui em̄ locū p̄dicacōnis susci-
 pit mala inferre non debet . sed tolerare . Quem et
 siquādo zelus rectitudinis erigit . vt erga subie-
 ctos seuiāt intus paterna pietate diligit . q̄s foris
 q̄si insequēdo castigat . Quod tūc rector bene ex-
 hibet cum terrene cupiditatis honoribus nequa-
 q̄ mentis colla supponit . Vnde subdiē nolite por-
 tare sacculū neq; peram . Grego . Nazianzenus
 Quoz summa est vt a deo virtuosū existāt q̄ non
 minus p̄pter vite modū q̄ p̄pter eoz verbū eua-
 gelii p̄ficiat . Gre . in ezech . Tanta em̄ p̄dica-
 torum debet esse in deo fiducia . vt presentis vite
 sumptibus q̄uis non p̄uideat . tamē sibi hos non
 de esse certissime sciat . Ne dum mens eius occupa-
 tur ad temporalia minus alijs p̄uideat eterna .
 Ciril . Sic igitur p̄ceperat nec de ip̄o subiecto cu-
 ram habere cū dixerat . Mitto vos sicut agnos in-
 ter lupos . Ne eciā concessit sollicitos esse erga ex-
 trinseca corpi . cum dixit . Nolite portare sacculum
 neq; peram . Nec eciā concessit portare aliqd̄ eoz
 que nondū vnita sunt corpi . Vnde subdit . Neq;
 calciamēta . Non autem sacculū et peram portare
 p̄hibuit . sed nec aliq̄ studij distra: cōnem p̄misit
 assumere . qui nec ab obuiacium salutacōne dista-
 bi voluit . vnde subdit . Et neminē p̄ viam saluta-

ueritis . Quod et dudū ab heliseo dictum fuit . q̄
 si diceret recto tramite ad opus p̄cedite . non ale-
 nantes benedictōibus benedictōnes . Damnū em̄
 est exp̄dere temp⁹ p̄dicacōibus cōpetens .
 Ambro . Non ergo hic dominus . p̄hibuit q̄ benia-
 uolencie displiceret officiū sed q̄ p̄sequende deu-
 ocōnis intencō plus placeret . Gre . Nazianzen⁹
 Mandauit eciā hoc eis dñs ad verbi gloriam ne
 viderēt in eis magis videre blandicias voluit eci-
 am eos non esse sollicitos in verbis alienis . Gre-
 gorius in ho . Hec autem verba siquis eciā p̄ alle-
 goriā velit intelligi pecunia clausa in sacculo est
 sapiencia occulta . Qui igitur sapiencie verbū ha-
 bet et hoc errogare p̄mo negligit . q̄si pecuni-
 am in sacculo ligatā tenet . Per peram vero one-
 ra secl̄i per calciamēta mortuoz operū exempla
 significatur . Qui ergo officiū p̄dicacōnis suscipit
 dignū nō est vt opus seculariū negocōz portet
 ne dum hoc eius colla d̄p̄mit ad p̄dicanda celestia
 non allurgat . nec debet stultoꝝ operū exempla
 asp̄icere . ne sua opera q̄si ex mortuis pellib⁹ cre-
 dat muire ne sc̄z quia alios talia fecisse considerat .
 se eciā facere licent̄ putet . Amb . sibi eciā dñus
 in nobis mortale vult esse . Mortale em̄ atq; t̄renū
 calciamētum moyses ubet̄ soluere cū mitteret̄ ad
 populū liberandum . quod siquē mouet . q̄ racōne
 in egipto calciati uidentur edere agnū . Apostoli .
 autem sine calciamēto ad p̄dicandū euangelii di-
 riguntur . Is cōsiderare debet quia i egipto poit⁹
 debet adhuc morsus cauere serpētis . Multa em̄ ve-
 nena i egipto . Et qui typpō pascha celebrat . pate-
 re potest vulneri . qui autē minister est veritatis
 venena non trepidat . Grego . i home . Ois autē
 qui salutat i via ex occasione salutat itineris nō ex
 studio opt̄ade salutis . Qui igit̄ non amore eterne
 patrie s̄ p̄miorū ambitu salutem audiētibus p̄di-
 cat q̄si in itinere salutat quia ex occasione et nō ex
 itencōne salutem audiētibus exoptat .

In quacūq; domū
 intrueritis primū di-
 cite pax huic domui
 et si ibi fuerit fili⁹ pa-
 cis requiescet sup illū
 pax vestra . sin autem
 ad uos reuertē In ea
 dē aut domo manete
 edentes et bibentes q̄
 apud illos sunt . Dig-
 nus ē em̄ opari⁹ mer-
 cede sua . Nolite trāsi-
 re de domo in domum
 et in quicūq; ciuitatē
 intrueritis et suscepint
 uos manducate que
 apponuntur vobis et

Chriso . Honorum
 omnū mater pax est
 sine q̄ cetera iamā se-
 apt̄ qd̄ dominus disc-
 pulis intrantib⁹ do-
 mos illico pacē iussit
 p̄ferre tāq; honorū
 idicū dicens In quā
 cūq; domū i fueritis
 p̄mu dicite pax huic
 domui Ambrosius
 Vt scilicet pacis p̄fe-
 ramus nūctū ip̄e p̄/
 mus igressus pacis
 benedictōne celebre
 tur . Chris . Vnde
 pontifex ecclesie tra-
 dit eam dicens . Pax
 vobis . Implorant
 autem pacem sancti
 non solum eā q̄ ver-
 satur inter homines
 adinuicem . sed et eā
 que p̄tiet ad nosip/

curate infirmos. qui i
illa sunt. et dicit illis
appropinquat in vos reg
nū dei. In quacūque
ciuitatē intraueritis.
et nō receperint vos
excuntes i plateis ei⁹
dicite. Eciam puuē
q̄ adhefit nobis ciui
tate uestra extēgim⁹
i vos tñ h̄ scitote qm̄
appropinquat regnū dei
Dico aut̄ vobis quia
sodomis in die illa re
missus erit qm̄ illi ci
uitati

fos. Nam sepi⁹ in pe
dore bellū gerimus
et nullo molestante
turbamur. nec non p̄
ua desideria oē nos
crebro insurgunt.

Tytus. Dicit aut̄
par huic domui scz
habitantibz domum
omnes alloquantur
maiores pariter et
minores. neqz cū in
dignis uestra saluta
cio dirigitur. Vnde
subditur. Et si ibi fu
erit filius pacis. re/
quiescet super illum
par uestra. quasi di
vos quidem p̄fere/
tis verbum. res autē
pacis applicabitur.
iudicō meo. vbi cūqz

dignum esse videbit̄. Siquis autem nō sit dignus
non estis delusi. nec verborum uestrorum gracia
perijt. ymo recipiatur ad vos. Et hoc est quod
subditur. Simaūt ad vos reuertet̄. Grego. par
em̄ que ab ore predicatoris offertur aut requies
cet in domo. si in ea fuerit quisqz p̄destinatus ad
vitam. et celeste verbū sequitur. qd̄ audit. aut si
nullus audire voluerit. ipse p̄dicator sine fructu
non erit. quia ad eum par reuertitur. dum ei a dño
pro labore sui operis merces recōpensantur. Si
aut̄ par uestra recipitur dignū est. vt ab eis ter
rena stipendia cōsequamur. quibz patrie celestis
premia offerim⁹. Vnde sequitur. In eadem autē
domo manete edentes et bibentes que apud illos
sunt. Ecce qui peram sacculum portari prohibuit
sumptus et alimenta ex eadem p̄dicacōne ocedit.

Chriſ. Sed ne aliquis diceret. cōsumo res pro
prias parando aduenis mensam. illum primo in
trantem facit tibi pacis torum offerre cui nihil ē
equale. vt scias te maiora qm̄ des suscipe. Tyt⁹
Vel aliter cōtinua. quia non estis constituti iudi
ces eorum. qui sūt digni vel indigni. edatis et bi
batis que vobis offeruntur ab eis. Dimittite autē
mibi eorum qui vos recipiunt. examen. nisi vobis
quoqz sit notum. non esse ibi filiū pacis. tūc enim
fortassis retrocedere debetis. Theophi. Vide
igit̄ q̄liter discipulos mendicare instituit. et pro
p̄dicō eos nutrimentū habere voluit. Nam subdi
tur. dignus est em̄ operari⁹ mercede sua. Gre.
Sunt em̄ iam de mercede oparij ipsa alimenta su
stentacōnis. vt hic merces de labore p̄dicacōis
inchoetur. que illic de veritatis visione p̄ficiunt.
Qua in re considerandum est qz vni nostro operi
due mercedes debentur. Vna in via que nos i la
bore sustentat. alia in patria. que nos resurrectōe
remunerat. Merces itaqz que in presenti recipi
t̄. hoc in nobis debet agere. vt ad sequentē merce
dem robustius tendatur. Verus ergo quisqz pre
dicator non ideo p̄dicare debz vt in h̄ tpe merce
dem accipiat. sed ideo mercedem recipere vt pre

dicare valeat. Quisquis nāqz ideo p̄dicat vt h̄
laudis vel muneris mercedez recipiat. eterna mer
cede se priuat. Ambro. Subdit̄ virtus alia ne de
domo ad domum quis vaga facilitate demigret.
Sequitur em̄. Nolite transire de domo in domum
vt scz amore hospitali seruem⁹ constanciam. neqz
aliquā amicitie necessit̄ udm̄ facile resoluamus.

Beda Descripto autem diuerse domus hospiciō
quid iam in ciuitatibz agere debeant. docet pijs
scz in omnibus cōmunicare. ab impiorum vero p̄
omnia societate secerm. Vnde sequitur. Et in qm̄
cūqz ciuitatem intraueritis et suscepint vos mā
ducate que apponuntur vobis. Theophi. Quā
uis modica existant et vilia nihil amplius inqui
rentes. denūciat etiam eis vt opantes miracula.
homines ad suas p̄dicacōnes attraheret. Vnde
subdit Et curate infirmos qui in illa sunt. et dicit
te illis. appropinquauit in vos regnum dei. Si e
nim pius curaueritis. demde docueritis. p̄spe
rabitur sermo et homines credēt regnum dei ap
propinqre non enim curarent nisi hoc aliqua vir
tus diuina p̄ficeret. sed etiā cū fm̄ aimam curant̄
appropinquat in eos regnum dei qd̄ longe est ab
eo cui domatur peccati. Chriſ. Vide aut̄ di
gnitatem ap̄loz. nihil sensibile monent̄ p̄ferre.
qualia circa moysen et p̄phetas scz bona terrena
sed quedam noua et mirabilia scz regnum dei.

Maxim⁹. Dicitur aut̄ appropinquat. non vt ostē
dat temporis breuitatem. neqz em̄ regnum di
nit cū obseruacōne. sed ostendit dispositōz hoim̄
ad regnum dei. qd̄ quidem potentia est in em̄
credentibz. actu vero in his qui respuūt corpale
vitam et solam eligunt spiritalem qui dicē p̄nt.
vno autem non ego. sed vni i me cristus. Am
bro. Deinde docet excutiendū de pedibz puluerē
siquis recipiendos ciuitatis hospiciō non putauit
rit dicens. In quacūqz ciuitatē intraueritis et si
repperint vos. excuntes in plateas dicite. Etiam
puluerem pedum qui adhefit i nobis de ci. uestra
extergim⁹ in vos. Beda. Vel ad cōtestacōnez
terreni laboris que pro illis inaniter suscepit
vel vt ostendat vsqz adeo se ab ipsis nihil terre
num querere. vt etiam puluerem de terra corū nō
sibi paciantur adherere. Vel p̄ pedes ipsū opus
et incessus p̄dicacōnis significat. puluis vero
quo aspergunt̄ terrene leuitas est. cōgita cōme.
a qua et sumi doctores imunes esse nequeūt. Qui
ergo spreuerit doctrinam labores et pericula do
centiū ad testimoniu sue damnacōnis inflectunt.

Orige. Extergendo ergo puluerem pedum in
eos qd̄ amodo dicunt. puluis peccatoz nostrorū
merito veniet super vos. Et at ter de qz quecurqz
ciuitates non suscipiūt ap̄los. san. moqz doctrinaz
habent plateas. iuxta illud. Lata est via que duc
ad p̄dicōnem. Theophi⁹. Et sicut recipiēti
bus ap̄los appropinqre regnum dei dicitur et bñ
ficiū sic non recipientibz in p̄iudiciū. Vnde sub
dit. Tamen hoc scitote quoniam appropinquat
regnum dei. Sicut aduentus regis est quibz daz
ad penam. quibusdam vero ad honorem. vnde d̄
eorum pena subditur. Dico aut̄ vobis qz sodomis
in illa die remissus erit q̄ illi ciuitati. Eusebi⁹

nam in ciuitate sodomitarum non caruerunt angeli
hospicio sed iohannis muentus est dignus eos hospitari
si ergo ad accessum discipulorum nec vnus inuenie-
tur in ciuitate qui eos recipiat quomodo non peior
erit ciuitate sodomorum. Hic igitur sermo docebat eos
os audacter aggredi regulam paupertatis. Non
enim posset consistere ciuitas nec villa nec vicus si
ne aliquo incola noto deo. Nam nec sodomia subli-
steret non reperto iohanne quo recedente tota repen-
te perijt. Beda. Sodomite quoque ipsi et si in ho-
spitales fuerit inter cetera carnis animeque flagi-
cia nulli tamen apud eos tales hospites quales a-
postoli reperti sunt. Et iohannis quidem aspectu et au-
ditu iustus erat non tamen ibi aliquid docuisse aut
signa fecisse perhibetur.

Ve tibi corozaym ve
tibi bethsaida quia si
in tyro et sydone facte
fuissent virtutesque in
vobis facte sunt olim
in cilicio et cinere sede-
tes peniterent. Verum-
tamen tyro et sydoni
remissius erit in iudi-
cio quam vobis. Et tu ca-
pharnaum usque in ce-
lum exaltata usque ad
infernum demergeris
qui vos audit me au-
dit et qui vos spernit
me spernit qui autem me
spernit spernit eum qui
misit me.

tibus quod post descripte legis contemptum filium que
dei et gloriam eius spernere non timuerunt. vnde sequi-
tur. Quia si in tyro et sydone facte fuissent virtutes
que in vobis facte sunt olim in cilicio et cinere se-
dentes peniterent. In cilicio quod de pilis caprum com-
textitur aspera peccati pungentis memoriam signifi-
cat. In cinere autem mortis consideratione per
quam in puluerem redigunt demonstrat. Porro in
sessione humilitateque proprie conscientie significat im-
pletum autem videmus hodie dictum scilicet saluatoris
quod corozaym et bethsaida presente domino cre-
dere noluerunt. Tyrus autem et sydon et quondam
dauid ac salomoni amice fuere et post euangelisan-
tibus christi credidit discipulis. Christi deplorat
autem dominus has ciuitates ad nostrum exemplum
eo quod effusio lacrimarum et gemitus amarus super pa-
cientes in sensibilitatem doloris non modicum anti-
dotum est et ad correctionem patientium et ad reme-
dium ingemiscencium super eos. Non solum autem per
deplorationem inducit eos ad bonum sed etiam per ter-
rorem vnde sequitur. Veruntamen tyro et sydoni re-
missius erit quam vobis in iudicio. Hoc et nos audire

Ambrosio. Docet do-
minus grauiori pe-
ne obnoxios fore que
euangelium non sequi-
dum qui legem iudi-
cauerunt esse solu-
da. dicent. Ve tibi co-
rozaym ve tibi beth-
saida Beda. Cor-
rozaym bethsaida
et capharnaum tyberias
que quas iohannes
noiat ciuitates sunt
galilee sive in litto-
re lacu genezereth
qui ab euangelistis
mari galilee vel tis-
beriadis appellatur
plangit ergo dominus
has ciuitates. que per
tanta miracula atque
virtutes non peni-
tuerunt. peioresque
sunt gentilibus natu-
rale tamen nus dissipant

debetimus. Non enim solis illis. sed etiam nobis peius iudi-
cium statuit. nisi receperimus intrantes ad nos ho-
spites quorum puluerem precepit excutere. Cum au-
tem plurima signa fecisset dominus in capharnaum
et cum incolam habuisset. videbatur super alias ciui-
tates exaltata sed propter incredulitatem cecidit in
ruinam. vnde sequitur. Et tu capharnaum usque in ce-
lum exaltata usque ad infernum demergeris. ut scilicet
iudicium sit proportionabile honori. Beda. du-
plex autem in hac sententia sensus est. vel ideo ad infer-
num demergeris. quod contra predicacionem meam sus-
perbissime restitisti ut scilicet intelligatur in celum
exaltata per superbiam. Vel ideo quod es exaltata usque ad
celum meo hospicio et meis signis maioribus prelecte-
ris supplicis quod his quoque credere nolueris. Et ne
quis putaret hanc increpacionem vel timorem ci-
uitatibus vel personis conuenire. que dominum in car-
ne videntes spernebant. et non omnibus qui hodie
quoque euangelii verba despiciunt. Consequenter
adiunxit dicens. Qui vos audit. me audit. Ciril-
lus. Per quod docet quicquid per sanctos apostolos dicitur
acceptans esse. quod qui illos audit. christum audit. In-
uitabilis ergo pena hereticis imminet qui apostolorum
negligunt verba. Sequitur enim. Et qui vos
spernit me spernit. Beda. Ut scilicet in audiendo quod
quod vel spernendo euangelii predicacionem. non viles
quasque personas sed dominum saluatorem. immo ip-
sum patrem spernere se vel audire disceret. Nam se
quitur. Qui autem me spernit spernit eum qui me
misit quod in discipulo magister audit et in filio pa-
ter honoratur. Aug. de verbis domini. Si autem sermo dei
ad vos que peruenit. et in eo loco vos constituit vide-
te ne sperantis nos ne ad illum perueniat. quod nobis
feceritis. Beda. Potest et ita intelligi qui vos
spernit. me spernit id est qui non facit misericor-
diam vni de fratribus meis minimis. nec michi facit.
Qui autem me spernit nolens credere filium dei
spernit eum qui me misit. Quia ego et pater vnum
sumus. Tytus. Simul autem in hoc discipulos
consolatur. quod. Non dicatis cur inuisi passuri estu-
melias. accommodate linguam. Ego prebeo gratiam
in me vestra redundat contumelia.

Reuerfi sunt autem. lxxij
cum gaudio dicentes
domine etiam demonia
subiciuntur nobis in
nomine tuo. Et ait illi
Videbam sathanam si-
cut fulgur de celo ca-
dentem. Ecce dedi vo-
bis potestatem calcan-
di supra serpentes et
scorpiones et super om-
nem virtutem inimici et
nihil vobis nocebit ve-
rumptamen in his nolite

Cirillus. Superdis-
citur est quod dominus mi-
sit discipulos gra-
tia spiritus sancti infig-
tos et facti predicacionis
potestatem super immundos spi-
ritus acceperunt. Nunc
autem reuerfi confi-
tentur honoratis e-
os potestatem. Vnde
dicit. Reuerfi sunt autem
lxxij. cum gaudio di-
centes domine etiam de-
monia subiciuntur no-
bis in nomine tuo. Vide-
bant quid gaudere
magis quod facti sunt mi-
raculorum autem quod
facti erant predicacionis

**Gaudere quia spiritus
vobis subiciunt. Gau-
dete autē qz nomia ve-
stra scripta sunt in celis**

mistri. Erat autē me-
liores gaudē in illis
quos ceperat sicut
vocatis p ipm dicit
paulus gaudiū meū
et corona mea.

Greg. xxiij. mor-
ra. Mire autēz dominus ut in discipuloz cordibus
elacionem pmeret iudiciū rume retulit. qd ipse ma-
gister elacionis accepit ut in autore supbie discer-
rent qd de elacionis vicio formidaret. vnd sequit̃
Videbam sathanā sicut fulgur de celo cadentē

Basi. Dicit̃ sathanas eo qz aduersariū bono s em̃
significat nomē hebraicū. S3 dyabo 1982 eo qz co-
opatur nob in malo et acculātor sit. Natura eius ē
incorporea. loc 9aere? Beda. Non autē dicit. mor-
to video. s3 p̃pus videbam quādo corruit qz autem
ait sic fulgur. vel p̃cipitem de supms ad yma lap-
sū significat vel qz deictus adhuc transfiguratur se
in angelū lucis. Tytus. Se autem dicit vidisse
tanq̃ iudicē qui nouit incorporeoz passiones vel
dicit. sicut fulgur. quia natura fulgid erat ut ful-
gur. sed factus est tenebrosus ppter affectum qz
qd deus fecit bonum. hoc ipse in se alterauit in ma-
lum. Basi. Supne enim virtutes non sunt natu-
raliter sancte sed secundum analogiaz diuini amo-
ris mensurā sanctificacōnis sortunt̃. Et sicut fer-
rum positū in igne nō definit esse ferrū vellemēti
tamē flamme vniōe tam effectū q̃ aspectū in ignē
pransit sic et alme virtutes ex p̃cipa cōne eius qz
est naturalit̃ sacrū in se habent sanctificacōnem
s3 qz em̃ cecidisset sathanas. si natura fuisset mis-
sceptibilis mali. Ciril. Vel alit̃ videbā sathanam
sicut fulgur de celo cadentē id ē ab vltima virtute
in extremā fragilitatē. Nam ante saluatoris adue-
tum subegerat sibi orbem et ab om̃ibus colebatur
sed cum vngentū verbū dei de celo descendit cor-
ruit tanq̃ fulgur. qz conculcatur ab adorantibus
xpm. vnde sequit̃. Et ecce dedi vobis potestatem
calcandi sup serpētes et scorpiones. Tyt. Ser-
pentes quidem aliquando figurati in dēbro mor-
debant iudeos et necabāt eos eo qz infideles erāt
venit autē qui serpētes illos p̃meret eneus s̃ pens
crucifixus ut si quis credens in eum p̃speret libe-
retur a morsibus. et saluet̃. Chriſo. Deinde ne
putaremus hoc dici de bestijs. subūxit. Et sup̃ a
omnem virtutem nimici Beda. Hoc est om̃e ge-
nus immūtorum spiritūū de obsessis corporibus
eijcendi. Et q̃tum ad ipos subdit. Et nihil vobis
nocebit q̃uis et ad litterā possit accipi. Paul. em̃
a vipera inuasus nihil mali patit̃ et iohānes haus-
sto veneno non ledit̃. Hoc autem inē s̃pentes qui
dente et scorpiones qui cauda nocēt. distare arbi-
tror. qz s̃pentes aperte seuiētēs. scorpiones clau-
culo insidiantes vel homines vel demones sigficent
vel s̃pentes qui inchoandis virtutib9 venena p̃ue
psuasionis obijcunt. Scorpiones qui osumatas
virtutes ad finem viciare intendūt. Theophi9
Vel serpentes sunt qui visibilit̃ nocēt veluti for-
nicacōnis a hominidē demon. Qui vero inuisibilit̃
nocent scorpiones vocant̃ sicut in vicijs spirituali-
bus. Greg. Voluptas eciā s̃pens dicit̃ in scripturā

ea cuius natura est qz si caput eius m̃iti stricūā at-
tigerit totū se quens corpus ad se trahit. sic natu-
ra necessarium concessit homi domicilium. Sed per
hanc necessitatem aggrediens voluptas animum
ad immoderatum quendā ornatum puerit ad hoc
subsequentē auariciam trahit quā impudicia seq̃-
tur. id est vltimū mēbz et cauda bestialitatis. S3
quemad non est p̃ caudam serpentem retrahi sic nō
est incipiendū ab vltimis ad euellend voluptates
nisi quis priorē aditum obturet malicie Atha-
na. Deludūt autē nunc p̃ xpi virtutē pueri volup-
tatem. que quondā seducebat grande vos et vir-
gines perseverant conculcantē serpentine volup-
tatis fallacias. Sed et quidem ipsum aculeum scor-
pionis id est dyaboli oculcantes s3 mortē non ti-
muerunt interitū. Verbi gracia martires facti ple-
tiqz vero post positis terrenis libero gressū conue-
satur in celis principem aeris non timentes. Ty-
tus. Sed quia leticia q̃ eos letos videbat. in anem
gloriaz sapiebat. gaudēbāt em̃ qz quasi sublimes
effectū terribiles hominibus et demonib9 erāt ideo
domin9 subiungit. verūtamē in s̃ nolite gaudere.
quia spiritus subijcunt̃ vobis. Beda. de subie-
ctiōne spirituum cum caro sint gaudere. p̃hibent̃
quia spiritus eijcere sicut et virtutes alias facere
interdum nō est eius meriti. qui opatur sed inuoca-
tio nomis xpi hoc agit ad condemnacōnem eorum
qui inuocant vel ad vtilitatem eorum qui vident
et audiunt. Ciril. S3 cur dñe non finis letari in
honoribus a te collatis. cum scriptū sit. In nomine
tuo exultabunt tota die. S3 dñs eos ad maius gau-
dium erigit. Vnde subdit. Gaudete autē qz nomia
vestra scripta sunt in celis. Beda. Quasi. d. non
oportet vos de demonū humiliacōne s̃ de vestra
sublimacōne gaudere. Salubris autem intelligen-
dum ē. qz siue celestia siue terrestria quis opa ges-
serit p hoc quasi litteris ānotatus apud dei memo-
riam sit eternaliter affixus. Theo. Scripta sūt
enim nomia sanctoz in libro vite. non in causto s̃
memoria dei et gracia. Et dyabo 19 quidem desup
cadit homines vero inferius existentes sup̃ius as-
scribuntur in celis. Basi. Quidam autē sunt qui
scribant̃ quidem nō in vita s̃ in iheremiam in ter-
ra ut secus s̃ intelligat̃ duplex quedam descrip-
tio hoz. quidem ad vitam. illoz ad p̃fectionē qd
a tem dicit̃ deleanē de libro viuencium intelligit̃ de
his qui digni putabant̃ in libro dei conscribi. Et
fm hoc fieri dicit̃ scripture mutacō quando a vir-
tute delabimur in peccatū vel contra.

**In ipa autem hora ex-
ultauit spiritus sancto
et dixit. Confiteor ti-
bi pater domine celi
et terre qz abscondisti
hec a sapientibus et
prudentibus et reuela-
sti ea paruulis. Eciā
pater qz sic placuit aū**

Theo. Sic benignus pater videns fi-
lios suos dirigi gau-
det sic et xpus exul-
tat qz apli tantis ho-
nis facti sūt digni.
Vnde dicit̃. In ipa
autē hora exultauit
spiritus sancto. Ci-
rillus. Insperit qui-
dem p spiritus opa-
cōnem quaz aposto-
lis tradidit pluriū

te Omnia mihi edita sunt a patre meo et nemo scit qui sit filius nisi pater et qui sit pater nisi filius et cui voluerit filius reuelare

acq̄ficōnem. Vnde in spiritu sancto letat⁹ dicit id est in effectibus qui p̄ spiritū sā tum pueniūt . quasi enim amator hominū gaudij ēputabat materiam conuersiōis et ranciū de quo gratias agit . Vnde sequitur Confiteor tibi pater dñe celi et terre . Beda Confessio non semp̄ penitentiā sed gratiarū actionē significat vt i psalmis sepius legimus Ciril . Ecce autē inquit illi . q̄ corda puerfa sūt gratias refert filius patri tanq̄ minor Sed quid impedit cōsubstancialē filiū laudare p̄m̄ genitorē mundū saluantē p̄ eū . q̄d si censes . cōfessionis causā hunc esse minorem . aspice q̄ vocat eum patrē suū et dominū celi et terre . Titus . Alia em̄ p̄ xp̄m̄ ex non ētib⁹ p̄ducta sūt sed sol⁹ ip̄e incōprehensibiliter a patre ē genitus Solius em̄ vni geniti tanq̄ veri filij patris pater est . Vnde solus patri dicit . Confiteor tibi pater hoc est glorifico te . Ne mireris si patrem filius glorificat . Tota em̄ hypostasis vni geniti genitoris est gloria nāq̄ facta sūt et celum et angeli gloria sūt creatoris vtz quia hec nimis infirme sita sūt respectu dignitatis ip̄i⁹ . solus filius cum deus p̄fecte sit filis genitori p̄fecte glorificat patrē Athana . Nouimus etiā sepi⁹ saluatorem humanā p̄ferre . hab; em̄ adiunctā humanitatem diuinitas . nec tamē p̄pter corporis tegimen dum ignozes Sed q̄d respōdent i hoc qui volūt subsistēciā esse mali formāt vero sibi deum alium a vero patre xp̄i . Et hunc dicunt esse vni genitum mali creatorē et neq̄cie principē nec nō mūdialis machie aditorē Ait autē dñs appbās verba moisi Confiteor tibi pater dñe celi et terre . Epiph . Editum autē amariōne . Euageliū habet . Reḡ . cior tibi domine celi . tacens q̄ dicitur terre . et quod dicitur pater ne intelligat q̄ vocat xp̄s patrem creatorē celi et terre . Ambro . Postremo aperit celeste mysteriū quo placuit deo . vt puul magis q̄ prudentibus huius mūdi suam gratiā reuelaret . vnde sequit̄ Quod abscondisti hec a sapientibus et prudentib⁹ et reuelasti ea paruulis . Theo . Potest sic distigui . vt dicat a sapientibus id est a phariseis et scribis legem interpretantibus et prudentibus id est ab his qui a scribis fuerant docti . Sapiens em̄ est qui docet . prudēs vero q̄ docet . Paruulos vero vocat dominus suos discipulos quos non legis doctores sed de turba et piscatores elegit qui sūt vocati nō maliuoli q̄si paruuli . Ambro . Vel puulum hic accipiamus . qui se exaltare nō nouerit et phaleratis sermonib⁹ autem sue iactare prudēcie quod pharisei pleriq̄ faciūt . Beda Gratias igit̄ agit q̄ apostolis quasi paruulis aduentus sui aperuit sacramenta q̄ ignorauerūt scribe et pharisei . qui sibi sapientes videntur et in cōspectu suo prudentes . Theo . Abscondita igitur sūt mysteria . ab his q̄ putāt se esse sapientes et non sūt nam si essent eis reuelata fuisset . Beda . vnde sapientibus et prudentib⁹ non

insipientes et helotes . sed puulos id est humiles opposuit vt p̄baret se tumorem dānisse nō acumē Ori . Sens⁹ em̄ d̄fect⁹ p̄paracō fit supueietis p̄fectōis . qui em̄ nō sentit q̄ careat vero bono p̄fectōis . qui em̄ nō sentit q̄ careat vero bono p̄fectōis . qui em̄ nō sentit q̄ careat vero bono p̄fectōis .

insipientes et helotes . sed puulos id est humiles opposuit vt p̄baret se tumorem dānisse nō acumē Ori . Sens⁹ em̄ d̄fect⁹ p̄paracō fit supueietis p̄fectōis . qui em̄ nō sentit q̄ careat vero bono p̄fectōis . qui em̄ nō sentit q̄ careat vero bono p̄fectōis . qui em̄ nō sentit q̄ careat vero bono p̄fectōis .

ergo creatus est filius quō sol⁹ sciret patrē . aut quō solo patre sciret . Scire nāq; naturā diuinā impossibile est cuilibet creature Scire autē quod cui⁹ eoz que creata sūt . quid sit non trāscendit quelibet intellectū . q̄uis supet n̄m sc̄fū Atha . Hoc autem dño dicente cōstat arrianos ei obfist/ ere dū dicūt . non videri patrē a filio . Sed eorum oñditur insania si seipm non nouit verbū qd omni bus patris et sui p̄stat noticiā . sequit̄ em̄ . Et cui voluerit filius reuelare . Titus est autem reuelacō tradicō nocōnis . iuxta p̄p̄ozcōnez nature et virtutum vniuscuiusq; et vbi quidem ē natura o similis . ibi est cognicō sine doct̄ia hic autem ē p̄ reuelacōnez disciplina Ori . Vult autē reuelare vt verbū non irracōnabilis et tanq̄ iusticia q̄ no uit digne et tempa reuelādi et mēsuras reuelacō nis . Reuelat autem emouēs oppositū cordi velam̄ nec nō tenebras q̄s posuit in sui latibulū . sed qm̄ ex hoc putāt qui alteri⁹ sūt opimois . ostruē ne phariū suū dogma . q̄ . s . ignotus erat pater ihu sanctis at̄iquis . Dicēdū ē eis . quomā quod dicit̄ cui⁹q; vult filius reuelare . nō solū retorquetur ad temp⁹ futurū ex quo saluator hoc p̄tuit . sed etiā ad temp⁹ p̄teritū q̄ si velit s̄ verbū reuelare p̄ peccato sumē dicendū est eis q̄ non est idem o noscē et credē . Alij dat̄ p̄ spiritū sermo sciēcie alij fides in eodē spiritu . Erāt ḡ p̄mo quidem creden tes . nō autē cōgnoscentes . Am . Vt scias autem quia sic filius patrem quibus vult . reuelat etiam pater reuelat quib⁹ vult filium . Audi dñm dicen tem . Beatus es simon bariona quia caro et sāguis non reuelauit tibi s̄ pater meus qui in celis est

Et cōuersus ad disci pulos suos dixit Bea ti oculi qui vidēt q̄ vos videtis Dico em̄ vobis q̄ m̄lii p̄phetez reges voluerūt vidē que vos videtis et nō vidēt et audire q̄ vos auditis et nō audierūt

Theo . Quia super ruis dixerat . s̄mo nouit quid sit pater nisi filius et cui volu erit filius reuelare . verificat discipulos quibus pater p̄ eum reuelabat . Vñ dicit̄ Et cōuersus ad disci pulos suos dixit Bea ti oculi qui vident q̄ vos videtis . Cir . Conuertit̄ quidē ad eos quia repellēs iu

deos surdos et cecam mentē gerētes nec vidē vo lentes totum se p̄bebat diligentib⁹ eū . et beatos allexit oculos vidētes que p̄us āijs ip̄i videbant Illud tamen scirecōuenit quia videre non signifi cat actū oculoz s̄ mentis recreacōnem in p̄stitis beneficijs puta siqs dicat . iste vidit bona tempa id est gausus est in boīs tempibus . scdm̄ illud Vi deas bona hierusalē . Multi em̄ iudeoz viderunt xpm̄ diuine opantem . corpali . s̄ . intuitu nec tamē omibus beatificacō conuenit . Non em̄ crederūt s̄ neq; viderūt gloriā dei ocul̄ mentis . Beatificati sūt ḡ oculi nostri in s̄ q̄fide vidim⁹ verbum p̄ no bis hominē factū imp̄mens nobis decorem sui nu mmis vt nos sibi cōformes faciat p̄ s̄ctificacōnē atq; iusticiā . Theo . Beatificat autē eos et om̄s similit̄ qui eum fide recipiūt ex hoc q̄ antiq̄ p̄ph

te et reges deū in carne vidē et audire optauerūt Vñ sequitur . Dico em̄ vobis q̄ multi p̄phete et re ges voluerunt videre que vos videtis et non vide runt et audire que vos auditis et non audierunt .

Beda Mathe⁹ ap̄cius p̄phetas et iustos appel lat . Ipi em̄ sūt reges magni qz temptacōnū sua rum motib⁹ non seneciēdo succumbē . sed regendo p̄esse nouerūt Chri . Ex hoc autem dico plures existimāt p̄phetas caruisse xpi noticia . Sed si op tauerūt videre q̄ viderūt ap̄li p̄ouerūt illum ven turū ad hoīes et dispensaturū q̄ dispensauit null⁹ em̄ habet hoz appetitum que mēte non cōcepit . nouerāt ergo filiū dei vnde nō simpliciter dicit voluerūt vidē me . s̄ q̄ vos videtis nec audire me sed q̄ vos auditis . Viderāt em̄ ip̄m . non tamē iā incarnatū . nec sic cum homibus ouersātem nec tā ta maiestate eis loquentem . Beda illi em̄ aion ge inspiciētes p̄ speculū et in enigmate viderūt Apostoli autē i p̄sentiaz habētes dominum q̄cūq; qz voluissent interrogādo discētes nequaq; p̄ an gelos aut alias visionū sp̄s opus habebāt dece ri Ori . Sed quare dicit p̄terosq; p̄phetas optaf se non autē om̄es . qz Sabraam dicit̄ q̄ vidit diē xpi et letatus est . quā visionē non plures immo pauci cōtingerūt . fuerūt autēz alij p̄phete et iusti non cauti vt visionem abrahe et periciā apostolo tum attingerēt Et hos dicit nō vidisse s̄ optasse .

Et ecce q̄dā legispi tus surrexit tēptans eū et dicēs . magister quid faciēdo vitā etē nā possidebo . At ille dixit ad eū In lege q̄d scriptū ē . Quomodo legis . Ille respōdēs dixit . Diliges dñm deum tuū ex toto cor de tuo et ex tota ani ma tua et ex omnib⁹ viribus tuis et ex om ni mēte tua et pximū tuū sicut te ip̄m . Dixit q̄ illi . Recte resp ondisti . Hoc fac et vi ues .

Beda . Dixerat si pra do minus q̄ noia eoz scripta sūt i ces lis . Vnde vtputo es cationem temptandi dominū legisperit⁹ assumpsit vnde dicit̄ Et ecce quidā legis peritus surrexit tēptans illum . Cir . Erāt em̄ quidā verba soli circumeuntes to tam regionem iudeo rum incusantes cris tum et dicentes q̄ p̄ ceptum moyfi i vtile diceret ip̄e aut qual dā nouas doct̄inas p̄neret volens ego legisperitus seduce re xpm̄ . vt aliquid o tra moysem loquereē adest tēptās ip̄m magistrū vocans do ceri non paciens . Et quia dñs solit⁹ erat

his qui veniebāt ad eum loqui de vita etna . vti tur legisperitus eius eloq̄ijs . Et quod temptabat astute nihil aliud audit nisi que per moysem edita sūt . Sequit̄ em̄ At ille dixit ad eū . In lege q̄d se riptū ē quō legis . Am . Erat em̄ ex his qui sibi legisperitvidentē qui verba legis tenent . vim le gis ignorāt et ex ip̄o legis capitulo docet esse le gis ignaros . pbans q̄ in principio statim ier pa trem et filium predicauerit incarnacōnis dōmice

annunciaverit sacramentū Sequit̄ em̄. Ille respon-
dens dixit Diliges dominū deum tuum ex toto cor-
de tuo et ex tota anima tua .et ex omnibus viribus
tuis et ex tota mēte tua . Basil. Quod dicit̄ tota
mēte tua in cetera . non recipit sectionē . s̄ā q̄ntā
cūq̄ dilectōn̄ in inifinis expenderis . hoc tibi ne-
cessario a tota deficiet . Sicut em̄ in vase aliq̄ ple-
no liquore inq̄rtum emanat foras . tantū necesse ē
pleniudini de rogari . sic et in aīa inq̄rtum emana-
uerit ab ip̄ius dilectōne ad illicita . tantū minui
necessariū est amorē ad deum . Grego . misenus .
In tria autem quedā anime vis dīscernit̄ . hęc em̄
est augmētatiua solū et nutritiua . q̄ etiā i plātis
reperitur . Alia est que sensualit̄ disponit̄ que salua-
batur in natura irrationabiliū animalū . Perfecta
autem vis anime est racōnalis que in natura hūa-
na cōspicit̄ . Dicendo ergo cor . substāciam corpa-
lem significauit . s . nutritiuam . Dicendo vero ani-
mam mediocrē id est sensitiuā . Dicendo vero mē-
tem altiorē naturā id est intellectuā et confide-
ratiuam potenciam . Theo . hęc igit̄ intelligen-
dum est . q̄ oportet nos o m̄nem virtutem anime
amori diuino subijcere et hoc virilit̄ et non im̄isse
Vnde addit̄ . et ex omnibus viribus tuis . Mari .
Cum hac igit̄ intencōne trinā ad deū dilectionez
lex pertinet . vt auellat nos a trina mundi habi-
tudine qua respicitur ad possessiones ad gloriā
et ad voluptates . inq̄bus etiā temptat̄ est xp̄s

Basil . Si quis autē q̄rat quo pacto diuina dilec-
tio poterit obtineri . dicemus quomā inuicibilis
est diuina dilectio . Nam nec lucis gaudere p̄sencia
nec vitam amplecti ab alio didicimus . vel amare
parentes aut alūnos et multo magis diuine dilec-
tionis doctrina . Sed semialis q̄dam tacō nob̄ insis-
ta ē intrinsecus habens causas . vt homo deo ad-
heret . quā racōnez accipiens doctrina diuinorū
p̄ceptoz colere diligēt̄ . cauteq̄ fouere et ad p̄-
fectionem diuine gracie p̄ducere cōsueuit . naturas
sicut em̄ bonū amamus . amam̄ etiā p̄riuz et cog-
natum nec non a benefactoribus sponte affectioz
totam pfundimus . Si igit̄ bonus est deus omnia
vero bonum desiderat̄ . quod volūtariē pficitur .
naturalit̄ nobis inest . quē et si p̄ bonitatē minime
nouissemus . Et hoc ip̄o tamē quod ab ip̄o p̄cessi-
mus tenemur ip̄m vlt̄ modū amare . tāq̄ . s . nobis
cognatū . Maior etiā est et bñfactor omnibus q̄ na-
turalit̄ diligunt̄ . Est igit̄ p̄mum et p̄cipuū māda-
tum diuine dilectōnis . Scdm̄ aut̄ p̄mi cōpletuū et
ab eo cōpletū . quo monem̄ diligē p̄mū vnde se-
quit̄ . Et p̄imum tuū sicut teip̄m . Sortimur autē
a deo potētiā ad huius executionem mādati . quis
aut̄ non nouit qm̄ mansuetum et cōmunicatiuum
animal est homo . non autem solitariū et siluestre
sibil̄ em̄ tam p̄rium est nostre nature sicut adin-
uicem cōmunicare . et mutuo indigē et cognatum
diligere . Quoz autem p̄ueniens domin̄ nobis ē
didit semina horoz consequent̄ fructus requirit .

Chris̄ . Tu tamē attēde qualit̄ fere cū eodem ex-
cessu postulat̄ vtrūq̄ p̄ceptum . De deo em̄ ait to-
to corde tuo d̄ p̄mo sicut teip̄m . Quod si dilige-
ter cōseruaretur . nec seruus esset nec liber nec vic-
tor nec victus nec diues nec paup̄ nec notus vnq̄

esset diabol̄ poci⁹ em̄ palee ignis sustinēt̄ imissi-
onē q̄ feruorē caritatis diabol̄ a deo cūcta sup̄at
dilectōnis cōstancia . Gre . Cum autem dicatur
diligēs p̄imum tuū sicut teip̄m . q̄modoz heri mi-
serendo pius est . qui adhuc iniuste viuendo sit im-
pius sibi met̄ ip̄s . Ciril . Cum autem legisperit⁹
respondisset q̄ continebant̄ in lege . xp̄s cui no : a
fūt omnia . scindit fallacie eius recia . Sequit̄ em̄
Dixitq̄ illi recte respondisti . hoc fac et viues .
Ori . Ex his indubitanē colligit̄ . q̄ vita q̄ p̄dicat̄
scdm̄ mundi creatorem deum et antiq̄s scripturas
ab eo traditas vita p̄petua est . Attestat̄ enim do-
minus sument̄ ex deuteronomio quidez illud . dili-
ges dominū deū tuū . Ex leuitico vero illud . dili-
ges p̄mū tuum sicut teip̄m . hęc autem dicta sūt
contra se quaces valentini basilidis et marcōnis .
Quid enim aliud voluit nos facere ad q̄rendum vi-
tam eternam nisi que continent̄ lex a p̄p̄ete .

Ille aut̄ volēs iustifi-
care seip̄sum dixit ad
hiesum ⁊ quis ē meus
p̄ximus suspiciēs aut̄
hies⁹ dixit . homo qui
dam descendebat ab
hierusaiem in hieribo
et incidit in latrones
qui etiam despoliaue-
rūt eum . et plagis im-
positis abierunt semi-
uiuoz relicto . Accidit
autē vt sacerdos qui
dam descenderet ea-
dem via ⁊ visu eo p̄te-
riuit . Similiter et le-
uita cū esset sec⁹ locū
et videret eū p̄trāsīt
samaritan⁹ at̄ quidā
iter faciēs venit secus
eum . et vidēs eum mi-
sericordia motus est .
et apropians alliga-
uit vulnera eius in fū-
dens oleum et vinum
et imponēs illum in iu-
mentum suum duxit i
stabulum . et curā ei⁹
egit . Et altera die p̄-
tulit duos denarios .
et dedit stabulario ⁊
ait . Curā illi⁹ habe ⁊
q̄dcūq̄ sup̄erogauē

Ciril . Laudatus le-
gisperitus a saluato-
re q̄ recte ispondit
in sup̄biā p̄rupit
nullū sibi p̄mū pu-
tans esse . q̄si nullus
esset ei in iusticia cō-
perandus . vñ dicitur
Ille autem volēs iu-
stificare seip̄m . dixit
ad ihm̄ . Et quis est
meus p̄ximus . Ciril .
nemūt em̄ eum quod
ammō alternatim vi-
tia ⁊ fallacia q̄ temp-
tando q̄siuerat ad ar-
rogāciam lapsus i s̄
autē q̄ querit . Quis
est meus p̄ximus va-
cuis a dilectōne p̄-
mi ostendit̄ cum non
estimet aliquem sibi
p̄mū esse et p̄ cōse-
quens a dilectōne di-
uina . qm̄ cum fratrē
non diligit . quē vis-
det . nō potest deum
diligere . quē non vi-
det . Ambrosi . Re-
spondit etiā q̄ nescie-
ret p̄mū suū . quia
non credebat in xp̄m
a qui xp̄m nescit . nes-
cit legem . Cum em̄
veritatem ignoret .
quomodo potest sci-
re legem . q̄ annunciat
veritatem . Theo .
saluator autem non
actibus aut dignita-
tibus sed natura dē-
minat p̄mū . quasi
diceret non p̄tes .
q̄ quāuis iustus fis .

ris. ego cum rediero. reddā tibi. Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi. qui incidit in latrones. At ille dixit. qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi ihes. Vade et tu fac similiter

nullus tibi sit proximus. Omnes namque qui eadem naturam communiscant proximi tui sunt. fias igitur et tu eorum proximus non loco sed affectu. et circa eos cura et ad hoc samaritanum in exemplum ducit. unde sequitur. Suspicies autem ihes dixit homo quidam descende ab hie in hier.

Grec. Bene est ge-

neris appellatio. Non enim ait descendit quidam. sed hodie quidam. nam sermo fit de tota humanitate. Aug. de que. euan. Non enim iste ipse adam intelligitur in genere humano. Hierusalem civitas pacis illa celestis a cuius beatitudine lapsus est hiericho iterpretatur luna et significat mortalitatem nostram propter hoc quod nascitur. crescit. senescit et occidit. Aug. contra pelagium vel hierusalem que interpretatur visio pacis. paradisi dicimus. Ante enim quam peccaret homo in visione pacis erat hoc est in paradiso. ubi quicquid videbat par erat et leticia. In descendit quasi humiliatus et miser factus per peccatum hiericho. id est in mundum in quo omnia orta occidunt sicut luna. Theo. Non autem dicit descendit sed descendebat. semper enim humana natura ad inferiora tendebat. et non in parte sed in toto vitare attendebat passibili. Basil. Convenit etiam ista loca prospera. hiericho enim tenet loca qualia palestine. Hiericorum vero in cacumine sita est occupata a plebe motis. venit igitur homo ab altis ad infima ut a latronibus capere que colebant deum unde sequitur. Et incidit in latrones. Christus primum istis hominibus miserandus est casus qui meritis ac destitutus in latrones incidit qui quod in pavidus incautusque eam viam elegerit. que evadere per domum manum nequerit non enim possit iermis armatos in pavidus pessimos incautus nocuos effugere. Quippe cum malicia spiritus armata sit dolis crudelitate septimumita fallacia et ad nocendi seviciam preparata.

Am. Qui sunt autem isti latrones nisi angelus in noctis atque tenebrarum in quibus non incidit nisi eis mandati celestis divinus se fecisset obnoxium. Christi. In exordio igitur mundi nocendi fallacia diaboli est operatur in hominibus in que fallendi vitare exercuit et malicie nocentia d dicitur Aug. contra Pelagium incidit in latrones. id est in diabolum et angelos est qui per obedientiam primi hominis humanum genus despoliavit. bono. scilicet possibilitate si liberi arbitrii perditio sequitur. que est despoliavit. eum. et plagis impositis abiit. In illo enim peccate plagam fecit. in nos vero plagas. cum per unum peccatum quod confestim super addimus multa peccata. Aug. de que. euan. Vel despoliavit et homines immortalitate et plagis impositis peccata sua dendo eliquerunt semivivum. quod ex parte que potest intelligere et agnoscere deum vivum est homo. Ex parte autem que peccatis contabescit et perimit. mortuus est. Et hoc est quod subditur semivivus elicto. Aug. contra pelagium Semivivus enim homo vitalis motus. id est libertas arbitrii vulneratum. quod ad eternam vitam quam perdidit. edire non sufficiebat et ideo iacebat quod vires ei prope ad surgendum non sufficiebant ut ad se sanandum medicum. id est deum interrogaret. Theo. Aut semivivus dicitur homo post peccatum. quod anima

immortalis est. corpus vero mortale ita ut medietas hominis mortui succubat aut quod humana natura in christo sperabat consequi salutem. ita ut non omnino mortui succubet. Sed in christo adam peccaverat mors in mundum intravit. In christo vero iustificatione mors erat destrueda. Am. Vel despoliavit que accepimus idumeta gratie spiritualis et sic vulnera inferre consequuerunt. Nam si immoderata que superbum idumeta suum. plagas latronum sentire non possumus. Basil. Vel potest intelligi quod despoliavit eum plagis per impositis peccata enim vulnera nuditate. ut intelligas quod peccatum gratie peccat carencia. Bedicunt autem plagas peccata quod his nature humane integritas violatur. Abiit autem non ab istis cessando sed in istis fraudes occultando. Christus. Unde itaque homo. id est ad iacebat despoliatus salutis auxilio consequi fossus vulneribus delictorum cui nec sacerdos aaron transiens sacrificio potuit perficere sequi eum. Accidit autem ut sacerdos quod descendit eadem via. et viso eo perierunt nec enim eius fuit moyses leuita per legem potuit subvenire unde sequitur. Sicut et leuita cum esset secus locum et videt eum perierunt. Aug. contra pelagium vel in sacerdote et leuita duo tempora intelliguntur legis scilicet et prophetarum. In sacerdote lex per quam sacerdotum et sacrificia instituta sunt. In lege vaticinium prophetarum que sunt temporibus humanum genus sanari non potuit quod per legem deditur peccati non abolevit. Theo. Dicit autem perierunt quod lex venit et stetit usque ad tempus per ipsum deum non valens curare abiit. unde etiam quod lex non ad ista data est per cogitativa ut homines curaret. non enim poterat homo a principio suscipere christi misterium et ideo dicit. Accidit ut sacerdos quod dicitur quod despoliavit dicit in his que non premeditativa fuit. Aug. de quo. do. vel quod homo descendens a hiericorum in hiericho israelita fuisse intelligitur quod intelligitur potest quod transiens sacerdos utique genus primum perierunt iacet. Transiit leuita et hoc genus primum. iacet et ipse contempsit. Theo. Misit igitur illi foue eum cogitavit per modum vero tenacitate dicitur abiit. et perierunt. sicut ei designat. quod dicit perierunt. Aug. de quo. do. tunc sicut samaritanus genus loquimur in primum fecit quod sequitur samaritanus. at quod dicitur facies venit secus eum. In quod samaritano se voluit intelligi dominus nisi ihesus christus samaritanus ei custos interpretatur et dicitur dicit non dormit neque dormitat que custodit israel quod surgens a mortuis iam non moritur. demum cum dicitur eum illi quod samaritanus et demonium habens. negavit se habere demonium. quod se noverat demonium expulso. et non se negavit infirmi custodem. Grec. vocat autem hoc christus se samaritanum oportune cum ei alloqueretur legis spiritum superbiens in lege voluit exprime quod nec sacerdos nec leuita et que dicitur. stabat in lege legis propositum implebat sed ipse venit consummatur legis propositum. Am. hoc autem samaritanus etiam erat descendens. quod est qui descendit de celo. nisi qui ascendit in celum filius hominis qui est in celo. Theo. dicit autem ita facies quasi ex proposito statuens ut nos curaret. Aug. contra pelagium venit autem in similitudine carnis peccati. Iohannes secus eum quasi in similitudine. Grec. vel secus viam venit fuit enim vere viator. non divinator. gratia enim descendens ad terram. Am. veniens autem factus est operum misericordie susceptione finitum et misericordie collatione vicin. unde sequitur. Et videt eum misericordia morus est. Aug. contra pelagium. Videt quod dicitur eum iacentem non valentem non currentem et ideo misericordia morus est quod in eo nullum meritum in

uenit quo curari dignus esset. sed ipse de peccato damnauit peccatum in carne. Vnde sequitur. Et ap-
pians alligauit vulnera eius infundens oleum et
vinum. Aug⁹. de verbis domi. Quid enim tam lo-
ginquum. quid tam remotum. quam deus ab hominibus
immortalis a mortalibus iustus a peccatoribus. in
loco longe. sed dissimilitudine. Cum ergo haberet
in se duo bona. iusticiam et immortalitatem. et nos
duo mala. i. iniquitatem et mortalitatem. si utrumque
malum nostrum suscepisset. par noster fuisset et li-
beratore nobiscum opus haberet. ut ergo esset non
hoc quod nos. sed prope nos. non est ille peccator ut tu
sed factus est mortalis quod tu suscipiendo penam et
non suscipiendo culpam. deleuit et penam. Au-
gu. de que euan. alligatio vulnerum est cohibicio
peccatorum. oleum consolacio spei bone apud in-
dulgentiam data. ad reconciliacionem pacis. vinum
exhortacio ad opandum feruentissime in spiritu.

Amb. Vel constringit vulnera nostra austerio-
re precepto sicut oleo fouet remissione peccati sic vi-
no compungit denunciacione iudicij. Grego. xx.
mora. Vel in vino mortis destructionis adhibet in
oleo molitiae pietatis per vinum vnguant putrida.
per oleum sananda foueantur. Miscenda ergo est le-
mitas cum seueritate. et faciendum est quoddam ex
utroque temperamentum. ut neque multa asperitate ex-
ulcerentur subditi neque nimia benignitate soluantur.
Theo. Vel aliter. que secundum homines est con-
uersacio oleum est. que vero secundum deum vinum
est. quod diuinitatem significat. quam nemo potuisset
sustinere. nisi oleum haberetur. i. conuersacio hu-
mana. Vnde quedam opatus est humane. quedam
diuinitus. Infudit ergo oleum et vinum. quia nos
humaniitate et diuinitate saluauit. Chris. Vel
vinum infudit. i. sanguinem passionis et oleum cris-
matis. sanctificacio conferitur per chrisimatis unctio-
nem. a celesti medico consecrata loca ligantur. et in se
semetipsa retinencia medicinam operantur. neque
pristinam sanitatem reddunt. Infuso ergo vino et
oleo imposuit eum super iumentum. Vnde sequitur.
Et imponens illum in iumentum suum duxit in stabu-
lum et curam eius egit. Aug⁹. de questionibus
euangelistarum. Iumentum eius est caro. in qua
nos venire dignatus est. Imponi iumento est in ip-
sam incarnationem christi credere. Ambro. Vel iu-
mento imponit. dum peccata nostra portat. et pro
nobis tolet. homo enim iumento similis factus est
et ideo supra iumentum suum nos imposuit. ne nos
effemus sicut equus et mulus. ut pro nostri corporis
assumpcionem infirmitatem nostre carnis aboleret.

Theo. Vel imposuit in suum iumentum. i. in cor-
pus suum. membra namque sua nos fecit. et participes
corporis eius. et lex quidem non omnes suscipiebat.
Moabite inquit et ammonite non intrabunt in ec-
clesiam dei. Nunc vero in omni gente qui timet do-
minum. ab eo suscipitur volens credere. et per ec-
clesie fieri. propter hoc dicit. quod duxit eum in stabulum.

Theo. Est enim stabulum ecclesia que in itinere mu-
di lassatos. et sarcinis delictorum defessos susci-
pit vementes. ubi deposita onere peccatorum via-
tor lassus reficitur. et refectus salubri pasce reparatur.
Et hoc est quod dicitur. Et curam illius egit. Tos

tum enim quicquid contrarium nocens et malum est.
foris est. quod intra stabulum requies omnis salubritas
que inclusa est. Beda. Et bene iumento impositum duxit
in stabulum. quod nemo nisi per baptismum corpori christi adunatus.
ecclesiam intrabit. Ambro. Sed quod non vaca-
bat. Samaritano huic diu in terris degere redeun-
dum erat. unde descenderat. Vnde sequitur. et altera
die protulit duos denarios et dedit stabulario. et
ait. curam illius habet. Quis est iste aliter dies nisi for-
te illa dominice resurrectionis. de qua dictum est. hec est
dies quam fecit dominus. Duo autem denarii sunt
duo testamenta que ymaginem in se habent eterni
regis expressam. quorum precio vulnera nostra
curantur. Augustinus. de que. cura. Vel duo de-
narii sunt duo precepta caritatis. quam per spiritum
sanctum acceperunt apostoli ad euangelizandum ce-
teris. vel promissio vite presentis et future. Ori-
ge. Vel duo denarii videntur mihi esse scientia sacra-
menti. quomodo pater in filio. et filius in patre sit
qua velut mercede donatur ecclesie angelus. ut di-
ligentius curet hominem sibi commendatum. quem
per angustia temporis etiam ipse curauerat. Et promitti-
tur ei quicquid de suo in medela semiuuentis expe-
deret. illico esse reddens. Vnde sequitur. Et quodcumque
superogaueris. ego cum rediero. reddam tibi.

Aug⁹. de que. euan. Stabularius fuit apostolus
qui superogauit aut illud osilium quod ait. de huius-
modi autem preceptum domini non habeo osilium autem do-
naui. et quod etiam maioribus suis operatus est. ne infirmorum ali-
que in nouitate euangelij grauaret. cum ei liceret ex
euangelio pasci. Multum etiam superogauerunt apostoli.
Sed et pro tempore doctores qui veteris et noui testam-
ti exponere. superogauerunt. pro quibus retribuci-
onem accipient. Ambro. Beatus ergo stabularius
qui alterius vulnera curare potest. Beatus ille cui
dicit iherosolus. quodcumque superogaueris. reuertens red-
dam tibi. Sed quando reuerteris domine. nisi iudicij
die. Nam licet ubique sis semper et stans in medio nos-
trorum non cerneris a nobis. Erit tamen tempus quod uiuere
sa caro te respiciet reuertente. Reddes ergo quod de-
bes beatis. quibus es debitor. Vtina nos simus pro
nobis debitorum. ut quod accepimus. possimus exsoluere.

Ciril. His ergo premissis. oportune iam domi-
nus legisperitum interrogat. subdens. Quis horum
trum tibi videtur primus fuisse illi qui incedit in la-
trones. At ille dixit qui fecit misericordiam in illum
neque enim sacerdos neque leuita factus fuit pri-
mus patientis. sed ille qui est eius mixtus. Inutilis
est enim sacerdotij dignitas. et legis scientia. nisi per
bona opera confirmetur. Vnde sequitur. Et ait illi iesus. va-
de tu. et fac sile. Chris. Quasi. d. Si quem vides
oppressum non dicas. utique neque est. sed siue gentilis
sit siue iudeus. et opere indigeat. non caueris auxiliari
quecumque mala fuerit passus. Aug⁹. de doctrina
christiana. Ex hoc intelligimus eum esse primus. cui vel
exhibendum est officium misericordie si indiget. et exhibe-
ndum esset si indigeret. ex quo iam consequens est. ut etiam
am ille a quo nobis vicissim exhibendum est. primus
noster sit. primi enim nomen ad aliquid est. nec quis
quam esse primus nisi primo potest. nullum autem ex-
ceptum esse cui misericordie denegetur officium. quis non
videat. dicente domino. Benefacite his qui uos oderunt

Vnde manifestū est hoc p̄cepto quo iubemur dili-
gere primū etiā sanctos angelos contemeri a qui-
bus tanta nobis misericordie impendunt officia.
ex quo et ipse dominus primū nostrum se dici voluit
significans se opitulatū esse semiuuio iacente in
via. Amb. Non em̄ cognacō facit primū s̄ mise-
ricordia quia misericordia secundū naturā. Nichil
enim tam secundū naturā q̄ uiuare s̄ forte nature

Factum est autem duz
irent et ipse intravit in
quoddam castellum
et mulier quedā mar-
tha nomine excepit il-
lum in domū suam. Et
huic erat soror nomi-
ne maria q̄ etiā sedēs
secus pedes domini au-
diebat verbum illius.
Martha autem sata-
gebat circa frequens
ministerium. que stetit
et ait. Domine non est
tibi cure q̄ soror mea
reliquit me solam mini-
strare dic ergo illi ut
me adiuet. Et respon-
dens dixit illi domnus
Martha martha soli-
cita es et turbaris er-
ga plurima. porro v-
num est necessarium.
Maria. optimam par-
tem elegit que non au-
feretur ab ea.

non condicōne. Habebat carnē in qua quidē esuri-
ret. et sitiret sed in heremo esurienti angeli ministra-
bant q̄ que pasci voluit pascenti p̄stitit. Martha
igit̄ domnū pascere disponēs et p̄parans circa mi-
sterium occupabatur. Maria vero soror eius pasci
magis elegit a dño. Sequit̄ enim. Et huic soror
noie maria. que etiā sedēs secus pedes domini
audiebat verbum illius. Chri. Non simplt̄ dicitur
de maria q̄ se deret p̄pe ih̄sū. s̄ secus pedes illius.
ut ostendat diligenciaz. assiduitatē. solerciaz erga
audicionē. et multam reuerenciaz quaz habebat ad
dominū. Aug. de verb̄ do. Quanto autē humi-
lius ad pedes sedebat t̄āto amplius capiebat. Cō-
fluit em̄ aqua ad humilitatem cōuallis denatat de
tumoribus collis. Bas. Omnis autem opacio et
verbum saluatoris regula est pietatis et virtutis
ob hoc enim induit corpus nostrum. ut nos contē

facionem illius imitemur posse Ciril. Exemplo
igitur suo docet discipulos q̄liter se gerere debe-
ant in domibus eoz qui eos suscipiunt ut. s̄. apph-
cantes ad domum non resupini quiescant s̄ potius
repleant suscipiētes sacris et diuinis h̄ij vero qui
domū parant exeat obuiam hilarit̄ et feruent̄ du-
abus de causis. p̄mo quidem edificabunt̄ in doctri-
nis eoz quos suscipiunt deinde et recipient carita-
tis mercedem. Vnde et s̄ sequit̄. Martha autē sa-
tagebat et ea frequens ministeriū. Aug. de ver-
bis domi. Bene martha circa corp̄alem domū neces-
sitatē vel volūtātē ministrabat quasi mortali. S̄
qui erat in carne mortali. In principio erat ver-
bum. Ecce qd̄ maria audiebat. Verbum caro factum
est. Ecce cui martha ministrabat laborabat ista va-
cabat illa. Veruntamen martha laborans multum
in illa occupacōne et negociō ministrādī interpe-
lauit domnū et de sorore conḡsta est. Sequit̄ em̄
Et ait domine non ē tibi cure q̄ soror mea reliquit
me solā ministrare. Erat em̄ maria intenta dulcedi-
ni et bi domini a martha. quoniam dño pabāt in cu-
ius conuiuio maria non incundabat. Cū ḡ suauiter
audiret verbum dulcissimū et corde intencissimo pa-
scere et interpellato domino a sorore sua quō puta-
tamus eam timuisse ne diceret ei dñs. Surge et ad-
iuua sororem tuam. Mira ei suauitate tenebat que
p̄fecto maior ē mentis q̄ ventis. S̄ cām suā tan-
q̄ ociosa iudici maluit ommittere nec in respondē-
do voluit laborare. Si em̄ paret respondēdi s̄mo-
nem remitteret audiendi intencōnem. R̄ndit dñs q̄
in verbo non laborabat quia verbum erat. Sequit̄
em̄. Et respondens dixit illi dñs. Martha martha
sollicita es et turbaris erga plurima. Repetitō no-
mmis indicium est dilectionis aut forte mouende
intencōnis ut audiat attentius. Bis vocata audit-
turbaris erga plurima id ē circa multa es occupa-
ta. vult em̄ homo occurrere quando ministrat et
aliqui non potest. querit̄ qd̄ deest. parat̄ qd̄ adest
descendit̄ animus. Nam si martha sufficeret adiu-
torum sororis non posceret multa sūt diuersa sūt
quia carnalia sūt. quia temporalia sūt. P̄pompue
autem vñū multis. non em̄ a multis vñū sed multa
ab vno. Vnde sequit̄. Porro vñū est necessarium.
Circa vñū se voluit occupari secund̄ illud. Mibi
adherere deo bonū est. vñū sunt pater et filius et
spiritus sanctus. ad hoc vñū non nos p̄ducit nisi
multi habeamus cor vñū. Ciril. Vel aliter cum
susceperint aliqui fratres deum non sollicitentur
erga multum offm̄ nec poscant. que p̄ manū non
sūt et op̄s exuperant. grauat em̄ passim qualibz
re quod superfluit. generat em̄ volentibus con-
ferre tedium et videtur q̄ sint alijs causa laboris.

Bas. Absurd̄ etiam est cibos ad sustentacōnem
corp̄is sumere ac p̄ eos iterum officere cor. por̄i et
impedire ipsum erga mandatoz diuinoz officiaz
Si ḡ adueniat aliquis paupum. sumat formā et ex-
emplar modestie ciboz nec causa viuere volentū
in delicijs mensam p̄p̄iam p̄paremus. Vniformis
enim est xp̄ianā vita ad vñā tendens intencōnem
scilicet ad gloriā dei. Multiformis vero et varia
vita eozum que de foris sunt p̄ libito variata. Tu
vero cur dum copiam ciboz et causa delectacōnis

fratris pparas mensam cruminalis eum voluptatis et
diffundis in eum gulositatis obprobria argues
licias eius in eo quod pparas non comendavit dominus
martham occupata circa frequens ministerium.
Augu. de verb. do. Quid ergo putamus reprehensum
esse ministerium marthe. quam cura hospitalitatis
occupauerat. que tanto hospite letabat hoc si ve
rum est. dimittant homines quod ministrant egentibus
vacet verbo occupent circa scientiam salutare nihil
sit cure eis quis pegrinus in vico sit quis egeat pa
ne vacet opera misericordie. vni instet scientie
Theo. non ergo dominus hospitalitatem prohibet.
si plurimorum turbacione. si abstractone. et tumultu
tum et vide consilium domini quod prius dominus nihil dixit
marthe. sed postquam illa sororem ab auditu stude
debat euellere tunc dominus occasione habita incre
pauit eam vsque enim a deo honorat hospitalitas
tunc ad necessaria nos attrahit Tu vero incipit
ab utilioribus impedire manifestum est quod honora
bilior est diuinorum auditus. Augu. de verb. do.
non ergo dominus opus reprehendit. sed minus dis
tinguit. Sequitur enim maria optimam partem elegit. quod
non auferret ab ea. non tu mala. sed illa meliorem
Vnde melior enim quia ab ea non auferret. a te aufer
retur aliquando omnis necessitatis non enim cum ve
neris ad illam patriam inuenies peregrinum quem suscipis
pias hospicio sed bono tuo auferret ut quod melius
est detur auferret a te labor ut requies detur Tu
navigas illa in portu est eterna enim est dulcedo ve
ritatis. In hac tamen vita auget in illa proficiet nun
quam auferret. Ambro. Agat ergo te sicut maria
desiderium sapientie. hoc enim maius. sed perfectius opus
nec ministerij cura cognoscitur verbi celestis auer
tat. nec arguas eos. et ociosos iudices. quos vi
deas sapientie studere. Augu. de questi. euan.
Mistice autem quod martha excepit illum in domum su
am significat ecclesiam que nunc excepit dominum
in cor suum Maria soror eius que sedebat ad pedes
domini et audiebat verbum eius. significat eandem
ecclesiam sed in futuro seculo ubi cessans ab opere
ministerioque indigencie sola sapientia perfruitur
Quod autem conuenit quod soror eius eam non adiu
uet. occasio datur sentencie domini qua ostendit ist
tam ecclesiam sollicitam esse et turbari erga pluri
ma cum sit vni necessarium. ad quod per ministerij
huius merita puenitur. Maria vero dicit optimam
partem elegisse quia per hanc ad illam tenditur et
non auferret. Gre. vi. mox. Vel per mariam que in
ba domini residens audiebat contemplatiua vita
expmitur. per martham exterioribus obsequijs occu
patam actiua vita significatur. Sed marthe cura
non reprehendit. Marie vero laudat. quia magis fuit
actiue vite merita sed contemplatiue potiora. Vnde
nec auferret vniquam marie pars dicit quia actiue vi
te opera corpore transiit. Contemplatiue autem
gaudia melius ex fine conualescunt.

Et factum est cum esset in quodam loco orans
ut cessauit dixit vnus ex discipulis eius ad
eum Domine doce nos orare sicut et iohan
nes docuit discipulos suos Et ait illi scum ora
tis dicite pater sanctificetur nomen tuum
Adueniat regnum tuum Panem nostrum
quotidianum da nobis hodie Et dimitte
nobis peccata nostra sicut quidem et ipsi dimit
timus omni debenti nobis Et ne nos idu
cas in temptationem

Beda. Post histo
riam sororum que duas
ecclesie vitas signifi
cauerunt non frustra
dominus et ipse oras
se et discipulos oras
re docuisse scribitur
quia et oratio quam
docuit. vtriusque in se
vite continet mysteri
um et ipsarum perfectio
vitarum nostris non
viribus est obtinenda
sed precibus. vnde
dicitur. Et factum est
cum esset in quodam
loco orans. Ciril.
Cum autem habeat
omnis boni plenitu
dinem. cur orat si ple
nus est et in nullo pe
nitus eget Ad id dicit
mus. quod competit ei
ex modo dispensacio
nis in carne cum volu
erit humana persequi
tempore ad hoc conuen
iente. Si enim comedit
et bibit non in con

grue utebat oratione ut doceat nos non esse erga
hoc tepidos sed attentius insistere orationibus.
Titus. Cum autem nouam conuersationem vidis
sent discipuli nouam formam orationis postulauerunt
cum plures orationes continerent in veteri testamē
to vnde sequitur Ut cessauit dixit vnus ex discipulis
eius ad eum Domine doce nos orare ne scilicet contra deum pece
mus aliqua querentes per alios vel deo assistentes in
oratione non eo modo quo expedit. Orige. Et ut
orationis doctrinam proferat infert. Sicut et iohan
nes docuit discipulos suos de quo. si nos docuisti
quod inter natos mulierum nullus eo maior surrexit et
quia precepisti nobis petere eterna et gratia. Vnde
et nos ad horum puenire necesse est nisi a te docet sal
uatore nostro Gre. misen. Orationis ergo doct
rinam explicat discipulis qui solliciti erant noticiam
orationis expostulant. ostendens quomodo implozari
oporteat diuinum auditum. Basil. Duo autem sunt
modi orationis. Vnus quidem laudis cum humilita
te. Secundus vero petitionis remissior. Quociens
ergo oras non prius ad petendum prumpas. Sin
autem tuum cruminalis affectum quod necessitate coactus
supplices deo Sed cum incipis orare qualiter de
sere creaturam visibilem et invisibilem. Suas autem
exordium a laude illius que eum creauit. vnde subdi
tur Et ait illis Cum oraueritis dicite pater. Au
gustinus de verb. do. Primus sermo quate gratie
faciem tuam non audebas ad celum leuare et subito
accepisti gratiam christi Ex malo suo factus est bonus filius
Ideo presume non de tua operatione. sed de christi gra
tia non ergo hic arrogancia est. sed fidei predicare
quod accepis non est supbia sed deuo conueniens. Ergo at
tolle oculos ad patrem qui te per lacrum genuit qui

p filiū te redemit patres dicas quasi filius. Sed noli tibi aliquid specialit̄ vendicare solius xp̄i specialis est pater nobis est pater omnibus i cōmuni quia illum solum genuit nos aut̄ creavit. Et ideo secūdm̄ mat̄heū dicit̄ pater noster. et addit̄ qui es i celis. In illis .s. celis de quibus dictum ē. Celi enarrat̄ gloriā dei. Celus est vbi culpa cessavit vbi nullū mortis est vulnus. Theo. Non aut̄ e3 dicit. qui es in celis tanq̄ ibi circumscriptaē sed vt ad celos erigat̄ auditorē et abstrahat̄ a terrenis.

Gre. misenus. Vide aut̄ em quāte preparacōnis op̄ est vt audacter possis deo dicere patet quia si ad res mūdanas int̄uitū dirigis. aut humanam gloriā ambis aut sordes passibilis appetitus et hāc oracōnem enūcies. Audire mihi videt̄ deum dicentē Cū corrupte fueris vite si patrē vocas i corruptibilitatis gemitore feda voce ignas in corruptibile nomē. sc̄az qui patrē mādauit vocare p̄ ferre mēdaciū non cōcessit. Omnū vero honorū exordiū est gloriificari nomē dei in vita nostra vnde dicit̄ Sanctificet̄ nomē tuū. Cuius em̄ est adeo leſtialis qui videns in credētibz vitam purā nō gloriificet nomē nuocat̄ i tali vita. Igit̄ qui dicit̄ in oracōne sanctificet̄ in me nuocat̄ nomen tutum hoc orat̄ nois tui cōturrente subsidio iustus abst̄nens est a quolibet malo. Chriſ. Sicut em̄ cū quis celi pulchritudinez aspicit dicit̄ gloria tibi de9 sic etiam aspiciat̄ alicui9 virtute qz homis vitus multo magis q̄ celū gloriificat̄ deum Augu. de verb̄ do. Vel dicit̄. Sanctificet̄ nomen tuū in nobis vt ad nos possit eius sanctificacō puenire.

Titus Vel dicit̄ Sanctificet̄ nomē tuū id est nota fit tua ſāctitas toti mūdo et laudet te decenter Rectos aut̄ decet collaudacō. iussit̄ igit̄ orare p̄ emēdacione mūdi tocus. Ciril. Quōz penes eos ad quos nō dū puenit̄ fides contemnit̄ ad huc nomen dei. sed vbi iubar veritatis sup̄ eos illuxerit cum fatebunt̄ ſāctū ſāctoz. Titus. Et quia i nomine ihu est gloria dei patris tūc nomē patris sanctificabit̄. qn̄ xp̄s erit notus. Ori. Vel quia nomen dei ab errantibus attribuit̄ culturis a creaturis non dū est sanctificatum vt sit separatum a quibus debuit separari. Decet ergo nos orare vt nomē dei adaptetur soli vero deo Cui adaptatur quod subdit̄ Adueniat regnū tuum vt scilicet eualetur principatus et potestas et virtus et regnum mūdi: quoniam etiam p̄m̄ qd̄ regnat in mortalibz nostris corpibus. Greg. misenus. Implozamus ecclā a domino liberari a corrupcōne. eximi a morte Vel secundū quosdam Adueniat regnū tuū id est veniat super nos spiritus sanctus tuus et purificet nos. Auguſti. de verb̄ do. Tunc em̄ venit regnū dei quādo eius fumus graciā cōsecuti. ip̄e em̄ ait. Regnū dei intra vos est. Ciril. Vel qui hoc dicit̄ videt̄ optare rurſū refulgentē in mūdo omnū saluatorez. Mādauit aurez in oracōne petere illud temp9 reuera terribile vt ſciant. qz viuere decet eos non lente vel remisse vt illud tēpus non pareat eis flammā et vindictā. sed magis honeste scdm̄ voluntatez ip̄ius vt eis temp9 illud neccat coronas. Vnde scdm̄ mat̄heū sequitur fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Chriſtoſto.

quasi diceret p̄sta nobis domie cōrruſacōnem imitari celestem. q̄tinus q̄cunqz tu vis nos ecclā velle mus. Gre. Quōz em̄ vitam humanā post̄ resur̄ rectōnem similit̄ dicit̄ esse venturā vite angelice. cōsequens est vitā mundanā ad vitam que post̄ modū sperat̄ diſponi. vt i carne viuētes carnaliter non viuamus. Per hoc autem verus medic9 anime soluit morbi naturā. vt quos occupauit in firmitas p̄ hoc qz a voluntate diuina recesserant a morbo denuo liberet copulacō ad voluntatem diuinam Est enim ſantas anime executō debita voluntatis diuine. Augu. in eueh. Apud euangēlistam igit̄ mat̄heū septem peticōnes cōtinere videtur dominica oracō Euangelista vero lucas in oracōne dominica peticōnes non septem. sed quicqz complexus est nec ab illo vtiqz discrepauit. Sed q̄modo illa septem sunt i telligēda ip̄e sub breuitate commouit. nomē quippe dei sanctificat̄ in spiritu dei autem regnū i resur̄rectōne futurum ē Ostenders ergo lucas terciā peticōnem duaz superiorū esse quodāmodo repetitōnem magis eaz p̄mittendo voluit i telligi. Deinde tres alias adiunxit Et primo de pane quottidiano dicens Panem nostrum quottidia da. no. ho. Augu. de v. do. In greco dicit̄ ep̄iusion. hoc est super substantialem non iste est panis qui vadit i corpus. s̄ ille panis vite eterne qui anime nostre substantiaz fulcit. Latinus autem hūc panem quottidianū dicit̄ quē greci dicit̄ aduementem. Si quottidianus ille est panis. cur post̄ annū illum fumus. quē ad modum greci i oriente facere cōsueuerūt. Accipe quottidie. quod quottidie tibi p̄sit sic viue qz quottidie merearis accipe. Mors domi significat̄ et i missio peccatoz. Qui vulnus habet medicinā querit vuln9 est quia sub peccato sum9. medicina est celeste et venerabile sacramētuz. Si quottidie accipis. quottidie tibi est hodie xp̄us tibi quottidie ſurgit hodie em̄ est quando xp̄s resurgit. Titus. Vel panis animarū diuina est virtus afferens futuram vitam phennem sicut panis ex terra p̄ diens vitam temporalem cōseruat. Cum aut̄ quottidianum dixisset. diuinū qui aduenit et futurus est significat̄ quem nobis hodie p̄stari requiruntus. poscentes quoddam eius principium atqz gustum quādo spiritus in nobis in hābitās virtutē operat̄. q̄ superat omnez virtutē humanā putacastitatem. humilitatem. Ciril. Putant autem forsā aliqui indecens omnia sanctos a deo quere re corporalia. et ob hanc causam applicant quod dicit̄ ad spiritalem p̄fessionem. Ego autem concedam. qz oportet sanctos p̄cipue satagē ad obtinenda spiritalia dona. Illud tamen decet inspicere quod irreſp̄ensibiliter petūt domio p̄cipiente panem comunē. Ex eo qz panem iussit̄ querere id est quottidianū alimentū videt̄ qz nihil cōcedat eos habere sed magis honestam colere paupertatem non em̄ est habentiū panem petere sed opp̄oz penuria. Basi. Quasi diceret. panem quottidianum qui nostre substantie comperit ad vitam diuinam. non tibi ip̄i cōmēdes sed ad deū causa eius refugias. exponens ei necessitatem nature. Chri. postulanda ergo sūt diuinitus necessaria vite nō

aliquis subijt expedit a domino petere virtutem
 pferedi vt consumeē in nobis illud. Qui sustinet
 vsq; ad finem saluus erit Aug. in ench. At vō
 quod matheus in vltimo posuit Sed libera nos a
 malo iste nō posuit vt intelligamus ad illud supe
 rius quod de temptacōne dictum est ptinere Idē
 quim e ait sed libera nō ait et libera tanq; vnam
 peticōnez demonstrās. noli hoc. sed hoc. sed sci
 at vnusquisq; in eo se liberari a malo q; non infer
 tur in temptacōnem. Augu. de verb. do. Vn⁹
 quisq; em petit vt a malo hoc ē ab inimico et pec
 cato liberetur. Sed qui se deo cōmittit: diabolu
 non timet Si em deus p nobis quis cōtra nos.

Et ait ad illos quis
 vtm habebit amicū
 et ibit ad illum media
 nocte dicit illi Ami
 ce cōmoda mihi tres
 panes quomā amic⁹
 meus venit de via ad
 me et nō habeo quod
 ponā ante illum Et il
 le dormitus respondēs
 dicat noli mihi moles
 tus esse. iam hostium
 clausum est. et pueri
 mei mecum sunt in cu
 bili. non possum sur
 gere et dare tibi.
 Et ille si pseueruerit
 pulsās Dico vobis
 si nō dabit illi surgēs
 eo q; amicus eius sit.
 ppter impbitatem tñ
 eius surget et dabit
 illi quotquot habz ne
 cessarios.

aliquis pcepti modus vt omnibus momētis non so
 lum diebus sed etiā noctibus oracō deferaē. Sed
 tur em Et ibit ad illum media nocte. Sicut petit
 dauid quāto dixit Media nocte surgebam ad cō
 fitendū tibi neq; enim timuit excitare dormientes
 quē scit semper esse vigilātem. Nam si ille tam sac
 tus a qui regm erat necessitatibus occipitus sep
 ties in die laudem dño dicebat quid nos facere de
 bemus qui eo ampl⁹ rogare debemus quo frequē
 eius carnis ac mentis fragilitate deliquimus. q;
 diligendo dominū deum tuum non solū tibi sed etiā
 alijs poteris emereri sequiē enim Et dicet illi Ai
 ce commoda mihi tres panes. quōz amicus meus
 venit ad me de via et non habeo quod ponā ante
 illum. Augusti. de verb. do. Qui autē sunt isti
 tres panes mī mysterij celestis alimentū. fieri em

erborum diuersitates et vna odorifera et cetera
 que delectant guttur. Onerant autem ventrem et
 mentem perturbāt. Sed panis qui p̄t substanti
 am corporis sustentare. et illum qui nobis hodie
 tantūmodo sufficit. vt de crastino non cogitemus
 vna autem solam peticōnem sensibiles q̄rimus vt
 p̄sentibus non affigamur. Greg. misenus Post
 q̄ autem p bona opera fiducia simēdocuit conse
 q̄nt ēmissioz reatū docz iplozare Seq̄t em Et di
 mitte nobis peccata nostra. Titus. Hoc autēz
 additū est necessario. p eo q; nullus sine peccato
 reperitur ne impediamur a sacra participacōne p
 ter humana peccata Cum em teneamur exhibere
 xpo omnimodā sanctitatē qui spiritum sanctū ha
 bitare facit in nobis redarguēdi sumus. si non ob
 seruemus ei templū mundum huic autē defectū
 subuenitur p dei bonitatez indulgentez humane
 fragilitati peccatoz punicōnez. Hoc autēz ipm
 iuste fit a iusto deo quāto nos quasi debitoribus
 relaxamus his. s. qui nobis nocuerūt et debita nō
 exhibuerūt vnde subdit. Siquidez et ipi dimitti
 mus omni debenti nobis. Cirill⁹. Vult enim vt
 ita loquar paciēcie quā homines colūt. imitato
 zem fieri deū. vt qualem ipi exhibuerūt cōseruis
 bonitatez. talē pari lance recipere petāt a deo q;
 iusta recompensat et nouit omnium miseri. Hec
 igit aduertentes ḡtes agende sūt debitorib⁹ nos
 tris. sūt em nobis si sapimus causa indulgencie
 maxime et p auca exhibentes plurima repiemus.
 nam et nos multa debemus et magna debita dño.
 quoz si minimā partem a nobis vellet exigere iā
 p̄llemus Augusti. de verb. do. Debitū autēz
 quid est nisi peccatū Ergo si non accepisses alieni
 fenoris pecuniā non deberes. Et idē peccatū tibi
 imputat. Habuisti em pecuniā. cū qua diues
 nacereris ad imaginez et similitudinē factus dei
 Sed pdidisti quod habebas sicut arroganciā de
 siderās vendicare pdidisti humilitatis pecuniā
 accepisti a diabolo debitū qd non erat necessariū
 caucōnem tuā tenebat inimicus. sed eam domin⁹
 crucifixit et suo cruore deleuit Potēs est autē dñs
 qui abstulit peccatū et debita nostra donauit cus
 todire nos aduersus diaboli insidias qui culpam
 generat. cōsuevit vñ seq̄t Et ne nos itucas ī tēpta
 cōne quā. s. tferre non possum⁹ Sed q̄ si athleta
 talem vult temptacōnem quā ferre possit huma
 na condicō. Titus A diabolo enim temptari ē
 impossibile. sed ne a deo reliquamur ad tempta
 cōnes hec de pcamur Quod autem ex pmissione di
 uina cōtingit illud deus q̄nq; facere dicit inscrip
 tura et scdm hoc nisi p̄hibeat temptacōnis inua
 lescentiā que sup nos est tūc nos in temptacōne
 inducit. Maxi. Vel mandat domin⁹ vt petam⁹
 ne nos inducas in temptacōnez id est nō pmittas
 voluptuosaz et spontaneatū temptacōnum nos
 experienciā pati Jacobus autem docet p verita
 te certantes non remitti temptacōnibus inuolun
 tarijs et causatiuis laborū dicens omne gaudium
 existimate fratres mei cum in temptacōnes vari
 as incideritis. Bassi. Non tamen decet nos oran
 do petere afflictōnes corp̄es Vmuerisalit emm
 p̄cepit orare non subire temptacōnez. sed postq̄

aliquis subijt expedit a domino petere virtutem
 pferedi vt consumeē in nobis illud. Qui sustinet
 vsq; ad finem saluus erit Aug. in ench. At vō
 quod matheus in vltimo posuit Sed libera nos a
 malo iste nō posuit vt intelligamus ad illud supe
 rius quod de temptacōne dictum est ptinere Idē
 quim e ait sed libera nō ait et libera tanq; vnam
 peticōnez demonstrās. noli hoc. sed hoc. sed sci
 at vnusquisq; in eo se liberari a malo q; non infer
 tur in temptacōnem. Augu. de verb. do. Vn⁹
 quisq; em petit vt a malo hoc ē ab inimico et pec
 cato liberetur. Sed qui se deo cōmittit: diabolu
 non timet Si em deus p nobis quis cōtra nos.

Et ait ad illos quis
 vtm habebit amicū
 et ibit ad illum media
 nocte dicit illi Ami
 ce cōmoda mihi tres
 panes quomā amic⁹
 meus venit de via ad
 me et nō habeo quod
 ponā ante illum Et il
 le dormitus respondēs
 dicat noli mihi moles
 tus esse. iam hostium
 clausum est. et pueri
 mei mecum sunt in cu
 bili. non possum sur
 gere et dare tibi.
 Et ille si pseueruerit
 pulsās Dico vobis
 si nō dabit illi surgēs
 eo q; amicus eius sit.
 ppter impbitatem tñ
 eius surget et dabit
 illi quotquot habz ne
 cessarios.

Cir. Docuerat sup
 saluator ad peticōz
 apostolorū qualiter
 oportet orare. Pote
 rat autem cōtingere
 eos qui hoc salutare
 documentum recepe
 rāt effundere quidē
 p̄ces iuxta traditam
 formā sed negligē
 ter et emisse hoc fa
 cere demide cum non
 exaudirent p p̄nam
 vel secundā oracōne
 desistere ab oracōn
 bus itaq; ne hoc pas
 terem p modū para
 bole manifestat q; pu
 sillitas in oracō
 mb⁹ damnosa. ē Vt
 illimum vero est in
 eis paciēciā habere.
 Vnde dicit Et ait ad
 illos. Quis vestrum
 habebit amicū.

Theop. Amicus iste
 deus est. qui omnes
 amat. et omnes vult
 saluos fieri Amb.
 Quis etiā est nob̄ ais
 cior q; qui p nob̄
 corpus suū tradidit.

Daē autem nobis s̄
 alius pcepti modus vt omnibus momētis non so
 lum diebus sed etiā noctibus oracō deferaē. Sed
 tur em Et ibit ad illum media nocte. Sicut petit
 dauid quāto dixit Media nocte surgebam ad cō
 fitendū tibi neq; enim timuit excitare dormientes
 quē scit semper esse vigilātem. Nam si ille tam sac
 tus a qui regm erat necessitatibus occipitus sep
 ties in die laudem dño dicebat quid nos facere de
 bemus qui eo ampl⁹ rogare debemus quo frequē
 eius carnis ac mentis fragilitate deliquimus. q;
 diligendo dominū deum tuum non solū tibi sed etiā
 alijs poteris emereri sequiē enim Et dicet illi Ai
 ce commoda mihi tres panes. quōz amicus meus
 venit ad me de via et non habeo quod ponā ante
 illum. Augusti. de verb. do. Qui autē sunt isti
 tres panes mī mysterij celestis alimentū. fieri em

potest ut aliquis passus fuerit amicū aliquid int̄rogantem q̄ respondere nō possit et tūc se iuenit non habere quādo coactus est dare. Venit ḡ tibi amicus de via id est de vita huius seculi in q̄ omnes velut peregrini trāsēūt nec vll̄ q̄si possessor manet s̄ omni homī dicit̄. Transi. d' aventuro locū aut forte de via mala. hoc est de vita mala fatigatus nescio quis amicus tuus nō inuenies veritatē qua audita et p̄cepta beatus fiat. Venit ad te t̄ā q̄ ad xp̄ianū et dicit. Redde mihi racōnes. Et interrogat quod forte tu p̄ simplicitatem fidei nesciebas. Et non est vnde reficias esurientem et conpelleris querere in domiciis libris fortassis enim quod ille int̄rogauit in libro positū est s̄ obscuz̄ est ip̄m paulū aut petrū aut aliquē p̄bet̄ā interrogare non fineris. Jam em̄ requiescit familia ista cū domino isto suo et seculi huius igno. r̄cia valida est hoc est nox media. et vget amicus esuriens. cui simplex fides non sufficit. Nūquid deferendus est ergo ad ip̄m dominū cum quo familia requiescit pulsa orando de quo subdit̄ Et ille deintus respondēs dicat. Noli mihi molestus esse qui differē dare vult ut amplius desideres dilatū ne vilescat scito datum. Basil. forsitan etiā ob hoc differē quasi ingemmās tui assiduitatem et frequēcia erga se et ut agnoscas quid donū dei sit et in timoē donata custodias. Quicquid em̄ aliquis multo latere habet mitē custodire. ne cū illud p̄diderit suum laborem amittat. Glosa. Non ergo auferet impetrādi licentiā s̄ vehemēcius accēdi desiderū orandi ostensa difficultate cōsequendi sequit̄ em̄. Jam hostiū clausū est. Beda hoc est hostium quod apiri sibi etiā paulus exposcit non solū suis sed etiā populi oracōnibus obsecrās se iurari ut aperiat sibi hostiū ad loquēdus misterii xp̄i. Et fortasse illud est hostiū quod aptum vidit iohānes cui dictū est Ascende huc et ostendaz tibi. q̄ oportet fieri. Augusti. de questi. euāge. Significatur ergo temp̄ famis verbi. cū itelligēcia claudit̄ et illi q̄ apostolicā sapienciā tanq̄ panes erogātes p̄ orbes terre p̄dicauerūt. Jam sūt in secreta quiete cū domio Et hoc est quod subditur. Et pueri mei mecū sūt in cubili. Greg. m̄sens. Opportune eos qui p̄ arma iusticie impassibilitatem vendicauerūt sibi pueros appellat. docens q̄ bonum quod p̄ studia in nobis acquirē ab inico fuerat in natura repositū. Nāz quādo aliqs abremūcians carni p̄ racōnes exercicō vite virtuose passiōez cōfutaui. tūc quasi puer in sensibilibiter se h̄z erga passiōes. Cubile autem requiē intelligit̄ saluatorū. Glosa. Et p̄pter p̄missa subdit. Non possum surgere et dare tibi. quod est ad difficultatem impetrandi referendū. Augu. de questi. euan. Vel aliē amic⁹ ad quē veniē media nocte ut accomodet tres panes. vtiq̄ ad similitudinē poit̄ scdm̄ quam q̄s rogat deū in media tribulacōne constitutus. ut ei tribuat intelligenciā trinitatis. q̄ p̄sentis vite cōsoletur labores. Ipe em̄ angustia media nox est qua cogit̄ vehement̄ instare. In tribus autem panibus etiā illud significat̄ vni⁹ substantiē esse trinitatem. Amicus autem veniēs s̄ via intelligitur hominis appetitus qui debet racōni s̄

uire seruiebat autem cōsuetudini tēporali. quam viam vocat p̄pter omnia trāsēuncia. Conuerso at̄ homine ad deum. etiā ille appetitus a cōsuetudine reuocat̄. Sed si non cōsoletur. interius gaudium de doctrina spiritali qua creatoris trinitas p̄dicatur magne angustie sūt in homine. quem p̄miterūna mortalis cū ab his que foris delectant p̄cipitur abstinentia et intus nō est refectō de leticia doctrinae spiritalis tamen orando efficit̄ ut accipiat desiderās intellectū a domino. etiam si homo s̄ fit. p̄ quem sapiencia p̄dicat̄. Sequit̄ em̄. Et ille si p̄seuerauerit pulsās dico vobis. Et si non dabit illi surgens eo q̄ amicus eius sit p̄pter improbitatem tamen eius surget et dabit illi quotquot habet necessarios. Compacō est a minori. Si em̄ amicus homo surgit de lecto. et dat non amicitia s̄ tedio compulsos quātomagis deus dat qui sine tedio largissime donat quod petiē. Augu. de h̄bis do. Cum autem pueneris ad tres panes. hoc est ad cibum et intelligenciā trinitatis. habes et vnde viuas et vnde pascas. Ne timeas ne finias nō em̄ panis ille finietur. sed indigenciā tuaz finiet. Dilce et doce. viue et pascē. Theophi. Vel aliter. Media nox finis est vite in quo multi ad deū adueniūt. Amicus autem est angelus qui accipit animam. Vel media nox est p̄fundū temptacōnū in quo cōstitutus petat a deo tres panes. necessitatem. s̄. corporis anime et spiritus p̄ que i temptacōnibus non periclitamur. Amicus autem q̄ de via venit ip̄e deus est qui in temptacōnibus nos p̄bat. cui non habet quod apponat qui in temptatione infirmatur. Quod autem dicit̄. Et clausa est ianua. intelligendū est quod docet nos ante tēptacōnes p̄paratos esse postq̄ vero tēptacōni incidimus p̄parata cōmis ianua clauditur et imparati inuenti nisi deus adiuuet periclitamur.

Et ego dico vobis petite et dabitur. quere et inuenietis. pulsa te et aperietur vobis omnis enim qui petit accipit et qui querit inuenit et pulsanti apietur. Quis at̄ ex vobis patrem petit panem nūquid lapidē dabit illi. a si piscē nūqt̄ p̄ pisce sēpētē dabit illi a si pecierit ouū nūqd̄ porriget illi scorpiōz. Si ergo vos cū sitis mali noscitis bona data dare filiis vris q̄n tomagis p̄tēvestē de

Augusti. de h̄. do. Posita sibi tudine ad iunxit exhortacōnez dominus. et omnino stimulauit nos quere petere. pulsare. do. nec accipiam⁹ quod petimus. Vnde dicitur Et ego dico vobis petite et dabit vobis.

Ciril. Quod dicit̄ dico vobis. vim h̄z iuramēti de⁹ em̄ nō mētē. Quādo cūq̄ autēz innuit audientibus aliquid cum iuramento ostendit in excusabilem nostre fidei puitatē. Chri. Per peticōnem aut̄ oracōnez ostendit p̄ inquisitionē vero studii et sollicitudinez cum subdit. Querite et inuenietis que em̄ q̄runē plurima cura

celo dabit spiritū bo-
num petentibz se

i digēt q̄ marie ē in
so .plura nāq̄ sūt q̄
fēū nēm impediunt.
Sic ergo auz. p̄di-

tum querim⁹ sic deū sollicitē p̄quiram⁹. Ostēdit
etiā q̄ quis non aperiat illico ianuā immorandū
est. vnde subdit Pulsate et aperiet vobis quia si
querēs immoraberis utiq̄ recipies ob hoc reclusū
est ostium vt faciat te pulsare ideo nō morānuit
vt expossas. Grecus. Vel p̄ hoc q̄ dicit pulsa-
te forsītā insinuat petere cuz effectu. Pulsat enim
aliquis manu. boni autem opis signū est manus.
vel hec tria possunt aliē distingui. virtutis em̄
iniciū est petere notā viam veritatis. Secundus
vero gradus est querere q̄liter oportet trāsire
p̄ viā. Tertius ḡdus est. vt cum virtutes attige-
rit. pulset ad ostium. vt intret spacōsam cogiti-
onem que omnia orādo aliq̄s acquirit. Vel petere
quidē est orare. querere vero p̄ bona opera age-
re oracōm condigna. Pulsare autem est oracōm
immorari nec desistere. Augu. de verb. do. nō
autez nos tantū hortaret vt peteremus nisi dare
vellet. Erubescat humana pigritia plus vult ille
dare q̄ nos accipere. Ambro. Qui autem p̄mit-
tit aliquid spem debet afferre. p̄missi. vt momentis
obediēcia deferatur. p̄missi fides et ideo subdit
Omnis em̄ qui petit accipit et q̄ querit inuenit et
pulsati aperiet. Orige. Queret aut aliq̄s qualit̄
q̄dam orātes non exaudiātur. Ad quod dicendum
quod quicūq̄ recto tramite ad querendū accedit
nil omittēs ex his q̄ cōferunt ad petitorū obtēn-
tum accipiet reuera q̄ p̄catus est dari sibi. Siq̄s
autez diuertēs a p̄posito vere petitionis cum non
petat vt decet. nō petit. Quo fit vt cū non recis-
piat quod hic dicit. non falsificet. nā et magistro
dicente. Quicūq̄ veniet ad me assequet̄ discipuli-
narum periciam adire magistr̄. realit̄ accipimus.
H̄ est vt feruenter et diligenter vacet documentis
ip̄ius. Vnde et iacobus dicit. Petitis et non acci-
pietis. eo q̄ male petatis scilicet causa volupta-
tum vanarum. Sed dicet aliquis immo cum aliqui
rogāt p̄ diuina noticia obtinēda et recuperacōne
virtutum non obtinēt. cui dicendū. q̄ non p̄pter
se bō petierit accipe s̄ vt cōmēdent p̄ ea. Basi.
Si quis etiā obtorpozem exhibeat se desiderijs et
traditor sui fiat in manus hostiū hūc deus nec ad-
iuuat nec exaudit. eo q̄ p̄ peccatū alienū se fecit a
deo. decet autem offerre quidē quicquid interē
sua. clamare autem ad deum vt adiuuet eum. Est
aut diuinū subsidiū implorandū non remisse ac mē-
te huc illucq̄ vagante eo q̄ talis nō solū non im-
petrabit quod petit sed magis dominū irritabit.
Nam si aliquis coram principe stans fixū habet et
intrinsecū et extrinsecū oculū ne forsitan puniatur
q̄tomagis corā deo attentū ac tremebundū oportet
assistere. Si vero debilitatus a peccato fixe ne-
quis orare quātūcūq̄ potes teip̄z cohibeas. vt
stādo corā deo ad eum dirigas intellectū et de⁹
ignoscit eo q̄ non ex negligēcia sed ex fragilitate
nō potes vt oportet assistē corā deo. Si sic ergo
teip̄m cōpellis ne discedas don ec accipias. Ideo
q̄nq̄z petis et non accipis quia p̄ peram postulas

ti. vel infidelit̄ vel leuiter vel non cōferencia t̄s
bi vt destitisti. Sepius aut̄ q̄dam obuiāt dicentes
Quare oramus. an ignorat deus quibus opus est
nobis. nouit quippe. et omnia spiritualia vterius
dat nobis. et anteq̄ postelamus. s̄ opera virtu-
tis et regnum celozum oportet prius optare op-
tantem vero querere. ingerentem per fidem et pa-
cienciā q̄quid iter est sua i nullo dīcto edargutū a
p̄p̄a et scia. Am. Ergo p̄cepti⁹ loc⁹ frequent
orandi spes est impetrandi. Raco autē p̄suadendi
prius fuit in p̄cepto. postea fit in exemplo. q̄d
ostendit subdens. Quis autē ex uobis patres petit
panem. nūquid lapidem dabit illi. Ciril. in quo
instruit nos saluator quidaz necessariū. frequent
em̄ in consulto voluptatū impetu irruimus ad p̄/
niciosa desideria. Cum igitur aliquid talium a deo
petimus neq̄quaz ipetrabim⁹. ad q̄d ostendendū
vtitur patenti exemplo ex his que penes nos sūt
Cum em̄ filius tu⁹ petit panē. gradanter p̄p̄mas
quia cibū petit oportuni. Quando vero sensus pe-
nuria lapidem poscit vt comedat non afferis ei. sed
pocius p̄hibes eum a nocuo desiderio vt sit sensus
Quis autē ex uobis patre petit panē quem. s̄
pater dat nunq̄ lapidez dabit illi. s̄ si pecierit ea-
dem q̄ ratio est in spente et pisce de quo subdit.
Aut pisce. nunquid p̄ pisce spentez dabit illi. Et si
milis in ouo et scorpione s̄ quo subdit. Aut si pe-
cierit ouum nunq̄ porrigz illi scorpionem. Ori-
Tu tñ attende si panis quidē est anime cibz in co-
gnicione sine quo non contingit saluari. puta per
spicaz raciovite debite. Piscis autē est amor disci-
pline. puta mundi osticōnez agnosce elemētozum
effectum et quecūq̄ consequent̄ differit sapia. Ita
q̄ nec vice panis deus p̄p̄mat lapidem que vole-
bat diabolus a cristo manducare. Nec vice piscis s̄
pentem que comedunt ethiopes indigni pisces cō-
medē. Nec simplicit̄ dat vice nutritiue et vt ilis nō
omestibilia et nocua q̄d t̄ferē ad scorpionē et ouū
Augusti. de questi. euan. Vel pocius intelligit̄
caritas p̄pter maiorem appetitum tam necessarium
vt sine illa cetera nihil sint sicut sine pane mensā in
ops. Cui contraria est cordis duricia quam lapi-
di cōpauit. Piscis autem intelligitur fides inuisi-
bilis. vel p̄pter aquam baptismi. vel quia de inuisi-
bilibus locis capitur. Quod etiā fides huius mū-
di fluctibz circūactata non frāgit̄ recte pisci cō-
paratur. Cui contrariū posuit serpentē p̄pter ve-
nena fallacie que etiā primo male suadendo p̄se-
minauit. In ouo intelligit̄ spes. Ouū enim nondū
est fetus perfectus. sed fouendo speratur. Cui cō-
trariū posuit scorpionem. cuius aculeus venena-
tus retro t̄mend⁹ est sicut cōtrariū spei est retroz
spicere. cum spes futuroz in illa que ante sūt. se
extendat. Augu. de v̄bis do. Quāta tibi loqui-
tur mūdus quāta post dorsuz strepit vt retro re-
spiciat. O munde immūde quid strepis. quid auer-
tere conaris. tenere t̄is petiens. quid faceres si
maneres quem non deciperes dulcis si amarus ali-
menta mentis. Ciril. Ex p̄misso autez exēplo
cōcludit. Si ergo vos cum sitis mali id est cū mē-
tem susceptuam p̄uitatis geratis. non autem vni-
formem et fixam in bono sicut deus. Beda. Vel

malos vocat seculi amatores q̄ dāt illa q̄ secundū
sensū suū dicant bona q̄ etiā in sua natura sūt bo
na et ad vsū infirme vite ptinet. vnde subdit. No
stis bona data dare filiis vestris. Apostoli etiā q̄
merito electō nis bonitatem humani generis ex
cesserāt supne bonitatis espectu mali esse dicunt
qz nichil p̄ semet ip̄m bonū nisi deitas sola. Quod
vero subdit. Quātomagis pater vester dabit de
celo spiritū bonū petentib⁹ se p̄ quo mathe⁹ po
suit. Dabit bona petentibus se ostendit spiritum
sanctum plenitudinē honorū dei quia omnes vti
litates q̄ ex donoꝝ dei gracia suscipiuntur ex isto
fonte emanāt. Athana. Nisi autem spiritus sanc
tus esset de substācia dei q̄ solus est bonus. neq̄
hic appellaretur bonus. quādo dñs renuit diabon⁹
in eo q̄ homo factus est. Augu. de verb⁹ domi
Ergo auare quid queris aut si aliud petas. q̄d tu
bi sufficiat. cui deus non sufficit.

Et erat ihesus eiciens
demoniū et illud erat
mutum et cū eiecisset
demoniū. locutus est
mutus. et admirate
sūt turbe. Quidā autē
ex eis dixerūt In bel
zebub principe demo
niorū eiecit demonia
Et alij temptātes fig
nuz de celo querebāt
ab eo.

Ea em loquim̄ que p̄ auditū loqui docemur. Si q̄s
tamē ex aliq̄ passione supueniente auditum amise
rit. hūc nichil phibet loqui. Qui autem dño obla
tus fuit et mutus erat lingua et surdus auditu.
Titus. Mutus autē vel surdū dicit demoniū quod
hanc ingerit passionem. q̄ non audiatur diuinum
verbū nam demones auferētes aptitudinē hūa
ni affectus. obtundūt anime nostre auditū. Jōcō
venit xp̄us vt et eiecit demoniū et audiamus ver
bum veritatis. Vnum em sanauit. vt vniuersalem
pregustacōnem faciat humane salutis vnde sequi
tur. Et cum eiecisset demoniū locutus est mutus.

Beda demonia cus autē iste apud matheum non
solum mutus sed et cecus fuisse narrat. Tria igit̄
signa simul in vno homie p̄petrata sūt Cecus vidz
mutus loquit̄. possessus a demone liberat̄. Quod
quottidie complet̄ in cōfessione credenciū vt ex
pulsio p̄mum demone. fidei lumen aspiciāt. Deinde
ad laudes dei tacēcia prius ora latentur. Cirill⁹
hoc autem miraculo pacto extollebat eum multis
tudo p̄comijs et gloria q̄ deum decet. vnde sequi
tur. Et admirate sūt turbe. Beda Turbis autez
que minus erudite videbant̄. domini semper facta
mirantibus scribe et pharisei vel negare. vel fini
stra interpretacōne puertere laborabāt q̄si non di
uinitatis. sed inmundi spiritus opera fuissent. Vñ

Glosa. Promiserat
dominus q̄ spiritus
bon⁹ daret orātib⁹.
Cuius quidē benefi
cium subsequenti mi
raculo demōstrat vñ
dicit̄. Et erat ihesus
eiciens demoniū et
illud erat mutum.
Thes. Dicitur autez
mutus vt in plurib⁹
qui non loquit̄. Dicit
tur etiā et qui nō aus
dit sed magis pprie q̄
nec audit nec loquit̄.
Qui autez a natiuita
te non audiuit ex ne
cessitate non loquit̄.

sequit̄. Quidam autē ex eis dixerūt. Inbeelzebub
principe demoniorū eiecit demo. Beelzebub deus
erat acharon. Nam beel. quidem ip̄e baal. Zebub
autem musca vocat̄. Dicit̄ autem beelzebub q̄si vir
muscarū ex cuius spurcissimo ritu princip̄ in demo
niorum cōgnominabāt. Ciril. Alij vero parib⁹
stimulati liuoris aculeis. petebāt ab eo celeste vi
dere portentū vnde sequit̄. Alij temptātes signuz
de celo querebāt ab eo quasi dicerēt. quis ab hoie
demonium eieceris nō tamē hoc est diuine opacō
nis argumentū. nondū em vidimus aliquid por
bus simile miraculis. Moyse em transduxit popu
lum p̄ mediū maris Josue vero successor eius solē
retardauit in gabaon. tu vero nichil horū ostendi
sti. Querere em pdigita de celo inuit q̄ huiusmodi
di cogitacōnibus tunc temporis afficiebantur et ga
eristum.

Ip̄e autem vt vidit
cogitaciones eorum.
dixit eis Omne r̄gnū
in seip̄m diuisus. deso
labitur et domus sup̄
domū cadit. Si autē
et sathanas in seipsus
diuisus est quomodo
stabit regnū eius. qz
dicitis in beelz. me eij
cere demonia. Si autē
ego in beelz. eieco de
monia filij vestri i quo
eiciūt. Ideo ip̄i iudi
ces vestri erunt. Por
ro si i digito dei eieco
demonia pfecto pue
nit in vos regnū dei.

Chriz. Cum pha
riseorū suspicō itra/
cōnabilis esset metu
multitudinis non au
debant eam diuulga
re. sed in animo suo
eam vertebāt. vnde
dicitur. Ip̄e autez vt
vidit cogitacōse orū
dixit eis Omne r̄g
num in se diuisū deso
labitur. et dom⁹ sup̄
domū cadit. Beda
non ad dicta s̄ ad co
gitata respondit. vt
vel sic compellentur
credere potēcie eius
q̄ cordis videbat oc
culta. Ciril. Non
autem respondebat
ex scripturis. qz non
attendebāt falso eas
exponēt es sed ex his
respondet que cōmu
niter accidunt dom⁹
em et ciuitas si fuerit

diuisa velociter dissipatur. et etiā regnū q̄ nichil
est validi s̄. firmat enim regna et domos subdi
torum cōcordia. Si ergo inquit ego p̄ demonem
demonia eieco dissensio inter eos est et petit vir
tus eorū vnde subdit. Si autem et sathanas in se
ip̄m diuisus est. quomō stabit regnū ip̄ius. qz di
citis me in beelzebub eiecere demonia. Non em sat
hanas sibip̄i repugnat. nec suis satellitibus nec
s̄ potius statuit regnū suum. Restat ergo q̄ diui
na virtute cōterā sathanam. Ambro. In b̄ et. a
ostendit regnū suum indiuiduū esse atqz p̄petuū.
et ideo qui non in xp̄o spem gerūt. s̄ in principe
demoniorū eiecere demones opinātur. eos regni
negat esse p̄petui. Quod spectat etiā ad populuz iu
deorū quō em potest r̄gnū iudeorū eē p̄petuū q̄n
a legis populo ihesus negatur. qui ex lege debet̄
ita ex parte se fides iudaice plebis impugnat. In
p̄cipuo. diuidit̄. diuidēdo dissoluit̄. Et iō r̄gnū
e celestie manebit eēnū qz indiuidua fides corpus

est unum. Beda. Regnum etiam patris et filii
spiritus sancti non est diuisum quod est eterna stabi-
litate mansurum. Desistant igitur arriani iuniorum
patre filium. filio vero spiritum sanctum dicere quod
quorum unum est regnum. horum est et una maiestas
Christi. Hec est prima solutio. Secunda vero que est
de discipulis quam ponit subdens. Si autem ego in
beelzebub eieci demonia filii vestri in quo eiecit
non dicit. discipuli mei. sed filii vestri. volens eo-
rum permulcere furorē. Christi. Iudei namque et a
iudeis secundum carnem exorti sunt christi discipuli qui po-
testatem in spiritus immundis adepti erant a patre et
oppressos ab eo in nomine christi liberabant. Cum ergo filii
vestri sathanam in nomine meo conterunt quomodo non habet
multam amenciam debere me a beelzebub virtutem
habere. damnabimus igitur ex fide natoque vestroque
unde subdit. Ideo ipsi iudices vestri erunt. Chri-
stus. Quomodo enim ex vobis emanantes mihi obediant. si
quet quod condemnabunt operantes straria. Beda.
Vel alii filios iudeorum exortistas geritis illius signi-
ficat. qui ad iuocacionem dei eieciunt demones.
quasi diceret. Si expulsio demonum in filiis vestris
de non demonibus reputatur. que in me idem opus
non eandem habeat causam. Ergo ipsi vestri iudices
erunt non potestate sed operatione. dum illi expulsi-
onem demonum deo assignant vos beelzebub princi-
pi demoniorum. Ciril. Postquam ergo quod dicitis ca-
lumpnie notam habet. manifestum est quod in spiritu
dei eieci demonia. unde subdit. Porro si in digito
dei eieci demonia. profecto puenit in vos regnum dei
Augustinus. de verbis domini. Quod lucas digitum
dei dicit ubi matheus dixit spiritum ab eadem sententia
non recedit quin potius et aliquid docet. et noue-
rimus quemadmodum intelligamus ubique scriptu-
rarum legerimus digitum dei. Augustinus. de questi-
onibus. Dicit autem spiritus sanctus digitus dei propter pro-
prietatem donorum que in eo dantur unicuique propria
sive hominum sive angelorum. In nullis enim membris no-
stris magis appareret propter quod in digitis. Ciril.
Vel spiritus sanctus dicitur digitus dei. filius enim
manus et brachium patris dicitur est operatur enim pa-
ter cuncta per eum. Sicut igitur digitus non est alienus
a manu sed ei naturaliter inlitus sic spiritus sanctus con-
substantialiter conuersus est filio et per eum omnia
operatur. Ambrosius. Spectamen tibi membrorum
compactio nostrorum. porro quedam videatur faci-
enda virtutis. Individue enim rei non potest esse di-
uisio. Et ideo ad formam unitatis non ad distinctionem
potestatis referenda digitum nuncupatio est. At-
hanasius. Ad presens autem non renuit dominus gratia
sive humanitatis dicitur seminare spiritu sancto
dicens se in eo demones eieciere quasi non sufficien-
te humana natura de demonum expulsionem nisi vir-
tute spiritus sancti. Ciril. Et ideo convenienter
dicitur. Peruenit in vos regnum dei. Id est si ego
homo existens in spiritu diuino eieci demones di-
tata est humana natura in me. et aduenit regnum
dei. Christi. Dicit autem super vos ut eos attrahat
quasi diceret. Si vobis aduenit prospera cur ves-
tra bona fastiditis. Ambrosius. Simul ostendit
etiam imperialem quaedam esse spiritus sancti potesta-
tem in quo regnum est dei nos quoque in quibus ha-

bitat spiritus esse regalem communitatem. Titus. Vel
dicit. Peruenit in vos regnum dei. ut intelligatur
tur. peruenit contra vos. non pro vobis. horren-
dus enim est perfidis christi secundus aduentus.

Cum fortis armatus
custodit atrium suum
in pace sunt ea que pos-
sident. Si autem fortior
illo supervenerit et vice-
rit eum universa arma
eius auferet in quibus
confidebat. et spolia
eius distribuet. Qui
non est mecum. contra
me est. Et qui non col-
ligit mecum dispergit

Ciril. Quia necessa-
rius erat per multas o-
sideraciones strahere
eius retractare sermo-
nem ut nunc exem-
plo maius estissimo quod
demonstrat volentibus
intueri quod princi-
pem huius seculi vir-
tute sibi ista vicit di-
cens. Cum fortis ar-
matus custodit atrium
suum. in pace sunt ea que
possidet. Christus.
fortem vocat diabo-
lum non quia natura
liter huiusmodi sit sed
innuens antiquam eius

tyrannidem quam pusillitas nostra causavit.
Ciril. Erat enim ante saluatoris aduentum violentia
magna rapiens alienos greges. sed dei et quasi ad christum
ducens ovile. Theo. Arma autem eius sunt omnes
species peccatorum in quibus confidens invaluat eo
contra homines. Beda atrium vero illius mundum
vocat. qui in maligno positus est in quo usque ad
saluatoris aduentum poterat imperio. quia in cor-
dibus infidelium sine ulla contradictione quiescebat.
sed fortiori potentia christus victor omnes homines
liberando ipsum eiecit. Unde subdit. Si autem fortior
illo supervenerit et vicerit eum. universa arma eius
auferet in quibus confidebat et spolia eius distri-
buet. Ciril. Postquam enim dei summi verbum totius
fortitudinis dator et dominus virtutum factum
est homo inuasit illum et arma eius abstulit.
Beda sunt autem arma eius astucie dolique nequie
spiritualis. Spolia vero eius ipsi homines sunt ab eo
decepti. Ciril. Nam qui dudum irretiti fuerant ab
eo iudei in diuinam ignorantiam et errorem. euoca-
ti sunt per sanctos apostolos ad noticiam veritatis.
et oblati sunt deo patri per fidem adhibitam filio.
Basil. Distribuit etiam spolia. exhibens fideles cus-
todie angelorum ad hominum salutem. Beda. Vic-
tor etiam christus spolia distribuit quod est in signe
triumphantis. quod captivam ducens captivitatem
dedit bona hominibus quosdam quidem apostolos
alios euangelistas. hos prophetas. illos pastores
ordinans et doctores. Christi. Deinde ponit quartam
solucionem cum subdit. Qui non est mecum. aduentum
me est quasi diceret. ego volo homines afferre deo.
sathanas autem contrarius. qualiter ergo qui mihi
non cooperatur. sed dissipat que mea sunt. tam mihi
conferentaneus fieret. ut vna mecum eieceret demo-
nes. Sequitur etiam qui non colligit mecum. dispergit
Ciril. quasi diceret. ego veni ut filios dei ab eo
disperfos congregem. et ipse sathanas cum mecum
non sit. que collegi et saluavi temptat dispergere.
Qualiter ergo qui in eius dispensacionibus refragatur
virtutem mihi ministrat. Christi. At si qui non

coopreatur aduersari⁹ est multo magis q̄ obstat
Videet tamē mihi et iudeos ad p̄sens sub emigna/
te t̄gere ordinis eos cū diabolo. nā q̄ ip̄i agebāt
contra eum. et dispergebant quos cōgregabat.

**Cum immundus spiri-
tus exierit ab homine
ambulat per loca ma-
quosa querēs requi-
em et non inueniēs di-
cit Reuertar i domū
meam vnde exiui. Et
cū venerit inuenit sco-
pis mundatā et tunc
vadit et assumit septē
alios spiritus nequio-
res se et ingressi habi-
tant ibi et iunt nouissi-
ma hominis illius pei-
ora prioribus.**

Ciril Post p̄missa
ostēdit dominus. vñ
cōtigit populo iudeo
rum vt ad huiusmodi
epimones laterentē
de xp̄o dicens. Cum
immūds spiritus ex-
ierit ab hoīe ābulat
p̄ loca inaquosa que
rens requiem. Quod
em̄ s̄ exp̄li ad iude-
os spectet mat̄. ex-
p̄lit dicens Sic erit
et generationi huic
pessime. Quādiu em̄
erāt i egypto viuens
tes ritu egyptiorum
ihabitabat in eis spi-
ritus malignus. qui
expulsus ē ab eis qm̄
mactauerūt agnum i
figura xp̄i et limiti sē

eius sāguine et sic euitauerūt destructorem Am-
brosius. Itaq̄ i vno hoīe totius populi iudaici cō-
paracō est. a q̄ p̄ legē spiritus imundus exierat s̄
quia i gētib⁹ quoz̄ corda p̄us arida erāt. s̄ p̄
modū p̄ baptisma rose spūs humescēbāt p̄pter fi-
dem xp̄i. re. quē diabolus inuenire non potuit. Im-
mūdis em̄ spiritib⁹ xp̄s icēdiū ē. Ideo r̄gillus ē ad
plebez iudeoz̄. vnde sequit̄. Et nō inueniēs dicit
reuertar i domū meā vnde exiui. Ori. q̄ est ad
eos qui sūt ex israel. q̄s vidit nihil diuinū in se o/
timētes sed desētos et vacātes habitacōni eius vñ
sequit̄. Et cū venerit inuenit scopis mundatam.

Ambro. Forēsi em̄ et p̄fundiora specie cōpta ani-
mo manet interiore pollucō. Neq̄ em̄ facti fontis
irriguo aut abluēbat aut restringebat ardorem.
meritoq̄ ad eam spiritus redibat immūds ad du-
cens secum septem spūs neq̄ores. Vnde sequitur
Et tūc vadit et assumit secū septē alios spiritus ne-
q̄ores se et ingressi habitāt ibi. qm̄ sc̄z i hebdoma-
da legis et octaue misterii cōmisit. Itaq̄ vt nob̄
multiplicat̄ septiformis spūs gracia. ita illis im-
mūdorū spiritum omnis cumulāt iniuria. Vniuer-
fitas em̄ hoc numero ali q̄ciens complenditur.

Chri. Incolūt aut animas iudeoz̄ demones peio-
res p̄orib⁹ nā tūc ip̄s i p̄p̄tas seuebāt nūc v̄o
ip̄i dño p̄p̄taz̄ inuariant atq̄ ideo a vespasiano
et tito peiora passi fuerūt. q̄ in egypto et in babi-
lone. vnde sequit̄. Et sūt uouissima hoīs illius pei-
ora p̄oribus Tūc etiā ad erat eis diuina p̄uisio et
gracia spūs sancti s̄ tūc vero etiā hac cura p̄uantur
p̄pter quod h̄ tutis maior penuria nūc. et et̄na i
resior. et demonū exactio seuior. Cirill⁹. Sunt
etiā nouissima peiora p̄oribus. sc̄dm̄ illud ap̄licuz
Melius erat eis veritatis viā non cognoscere. q̄m
post agnitā retroire. Beda Potest etiā s̄ acci-
pi de h̄tico quolibet vel scismatico vel etiā malo

ecatholico. d. q̄ tempe baptismatis spūs exierat
immūds. locaq̄ inaquosa pagrat id est corda fi-
deliū que a mollicie fluxe cogitacōis expurgata
sūt callidus insidiator explorat. si quos ibi neq̄cie
si egressus figere possit. Dicit autē reuertar i
domū meā vnde exiui. In quo timendū est. ne cul-
pa quā in nobis extinctā credebamus p̄ incuriam
nos vacātes opprimat Inuenit autem eam scopis
mūdatam. hoc est gracia baptismatis a peccato/
rum labe castigatam sed nulla boni operis indust-
ria cumulatum. Per septem autē malos spiritus
quos assumit vni. et sa vicia designat. Nequiores
autem dicunt̄ quia non solum habebit illa septem
vicia que septem spiritualibus sūt cōtraria virtuti-
bus. sed etiā p̄ hypocrisim ip̄as se virtutes habē
simulabit. Chri. Non solum autē illis sed et no-
bis fore dicta accipiamus. que sequitur. Et erūt
nouissima hominis illius peiora p̄oribus. quia si
illustrati et a p̄stis malis remoti denuo redimus
ad eandem nequiciam. grauior demiceps erit p̄ca
sequentiū peccatorū. Beda. Possit etiā simpli-
citer intelligi domū hec ad distincōnem suoz̄
et sathane operum adiunxisse q̄ scilicet ip̄e semp
polluta mūdare sathanas. vero mādata s̄iorib⁹
cōtaminare festinet.

**Factum est autem cū
hec diceret extollens
voce⁹ quedaz̄ mlt̄ de
turba dixit illi Beat⁹
venter qui te porta-
uit et vbera q̄ suxisti.
At ille dixit Quinim-
mo Beati qui audiūt
v̄bū dei et custodiūt
illud.**

Bedā. Scribis et
phariseis domū tē p̄
tantib⁹ simul et blas-
phemantib⁹ in carna-
cōnem eius magna fi-
ducia quedaz̄ mulier
cōfiteatur. Vnde seq̄
tur factum est autē
cum hec diceret. Ex-
tollens vocem q̄daz̄
mulier s̄ turba dixit
illi. Beatus venter q̄
te portauit et vbera
que suxisti vbi et p̄e-
seruiz calūniā et fu-
turoz̄ cōfundit hereticoz̄ p̄fidiam s̄ā sicut tūc
iudei s̄cti spiritus opera blasphemādo verum dei
filium negabant. sic heretici postea negando ma-
riam semp̄ virginez spiritus sancti cooperāte vir-
tute nascituro vngemito deo carnis sue materiaz̄
mimistrasse verū consubstācialemq̄ patri. filium
hominis fateri non debere dixerūt. Sed si caro h̄
bi dei secundū carnez nascēntis a carne virgīs ma-
tris p̄nūciatur extranea sine causa venter qui eum
portasset et vbera que lactassent beatificānt Quā
vero sequēcia eius lacte credatur nutritus ex e⁹
semine negat̄ cōceptus cū ex vni⁹ et eiusdem fō-
tis origine sc̄dm̄ phisicos vterq̄ vigor manare p̄-
hibetur. Non autem tantūmodo eam que verbum
dei corporaliter generare meruerat. sed et omnes
qui idem verbū spiritualiter auditu fidei concipere
et boni opis custodia vel i suo v̄l i p̄miorū corda
parere. et quasi alere studuerit asserit esse beatos
Sequitur em̄ At ille dixit. Quinimmo. beati qui
audiūt verbum dei et custodiūt illud. Chri-
st⁹ fuit hoc responū repudiātis matrem sed ostē-
dētis q̄ nihil ei partus p̄fuisset nisi valde bona

et fidelis fuisset. Ceterū si morte non pderat sine virtutibus anime xpm ab ea ortum traxisse multo magis nobis siue patrē siue fratrem siue filiūz vite tuofū habeamus nos autē abistamus ab illius virtute. nequaquā hoc pdesse valebit. Beda Eadez autē dei genitrix et inde quidem beata qz verbi incarnandi ministra est facta temporalis s; inde multo beator quia eiusdem semper amādi custos manebat eterna. Hac etiā sentētia sapientes iudeorum pcutit qui verbū dei non audire et custodire sed negare et blasphemare querebant.

Turbis autem cōcurrentibus cepit dicere. Generacō hec generacō nequā est. Signum querit et signum nō dabit ei. nisi signū iōne. Nam sicut iōnas fuit signum niniuitis ita et filius hoīs generacōni istī. Regina austri surget i iudicō cum viris generacōnis huius. et condēpnabit illos que venit a fimb9 terre audire sapientiam salomonis. Et ecce plusq̄ salomon hic viri niniuite surgent i iudicō cū generacōne hac condēpnabunt illaz qz penitenciam egerūt ad predicacionem iōne et ecce plusq̄ iōnas hic

sentat. Vnde subdit. Nam sicut iōnas fuit signū niniuitis. ita et filius hominis generacōni istī. Be. Signum eis tribuit nō de celo quia in digni erāt videre. sed de pfundo inferni signum. s. in carnacōnis non diuinitatis. passiomis non glōrificacōnis. Ambro. Vt autem iōne tipus signū tomice passiomis est. ita etiā grauiū que iudei cōmiserāt testificacō peccatorū est simul aduertere licet et maiestatis oraculū et pietatis iudiciū. Namq; niniuitarum exemplo et denūciatē supplicii et remediū demonstrat. Vnde etiā debent iudei nō de sperare indulgenciam si velint agere penitenciam. Theo. Sed iōnas post exitū suūz a ventre ceti sua p̄dicacione niniuitas conuertit. Christo vero resurgenti iudeoz generacō non credidit. Vnde p̄iudiciū fuit eis. de quo p̄iudicō subditur duplex exemplū cum dicit Regina austri surget i iudicō cūz viris

generacōnis huius et cōdemnabit illos. Beda Non utiq; potestate iudicij sed compacione facti melioris. vnde sequit. Quia venit a fimbis terre audire sapientiam salomonis. et ecce plusq; salomon hic. Hic in isto loco non p̄nomen sed aduerbiū loci significat id est in p̄sencia inter vos cōuertatur. qui incōpabiliter est salomone p̄stantior.

Ciril. Non autem dixit Maior salomone ego suz ut psuadeat nobis humiliari. si fecundi sumus spiritaliū gratiaz. quasi diceret festinauit ad audiēdum salomonem mulier barbara per tam longum iter audire a scienciā visibiliū animāciū et vires herbarū. Vos autem cum assistatis et audiat de i visibilibus et celestibus ip̄am sapientiam vos instruentem et verba signis et opibus cōp̄bantē. alienam contra verbū et miracula insensibiliter p̄teritis. Beda. Si autem regina austri que electa esse non dubitat surget i iudicō cum reprobis ostendit vna cūctorū. bonoz s; malozq; resurrectio mortaliū et hoc non iuxta fabulas iudeoz mille ānis ante iudiciū. sed in ip̄o esse futura iudicio. Ambro. In hoc quoq; iudeoz plebem damnans. ecclesie misterii vehementer exprimit. que in regina austri p̄ studiū p̄cipiende sapientie de totius orbis fimbis agregatur. ut pacifici salomonis verba cognoscat regina plane cuius regnum est indiuisū de diuersis et distantibus populis in vnum corpus allurgens. Gre. misenus Sicut autem illa regina erat ethiopiū et longe distans. sic in principio nigra erat ecclesia gentiū et multum distabat a veri dei noticiā. At vbi pacificus xp̄us emicuit. tūc cecūtibz iudeis. accidunt gentiles offerūtq; xp̄o pietatis aromata et aurū diuine noticie et gemmas obedienciā scilicet p̄ceptorum.

Theo. Vel quia auster laudat i scriptura. sicut calidus et viuificās. Anima igitur ragnās in austro id est in spiritali cōuersacōne venit audire sapientiaz salomonis regis pacifici domi dei nostri. id est in contemplacōnem erigit ad quā nullus p̄uenit. nisi regnet in bona vita. Ponit autem consequenter exemplū niniuitis dicens Viri niniuite surgent i iudicō cum generacōne hac et condēpnabūt illam. Christ. Condēpnacōnis iudicium ex similibus vel dissimilibus fit. ex similibus quidem sicut in p̄bola de decem & gimbz ex dissimilibus autem. sicut cum niniuite condēpnant eos qui etāt tempe xp̄i. ut sic fiat condēpnacō clarior. Nam illi quidem barbari. hi vero iudei. hi refecti p̄phetis documētis. illi nunq̄ acceperāt auditū diuinū. illuc iuit seruus. huc dominus ille euersionem p̄dicabat iste regnū celoꝝ aūnciat. Notum est ergo cui libet qd iudeos decebat potius credere accidit autem cōtrariū. Vnde subdit Quia penitenciam egerūt i p̄dicacōne iōne et ecce plusq; iōnas hic. Ambro. Secundum misteriiū autem. ex duobus constat ecclesia. ut aut peccare nesciat. q. s. pertinet ad austri reginam. aut peccare desinat. quod. s. pertinet ad niniuitas penitenciaz agentes. Penitencia em̄ delictum abolet. sapientia cauet. Aug. de con. euā. Hoc autem lucas narrat eo loco quidem q̄ math. sed aliquanto di. pari ordine. Quis autem non videat superfluo queri quo illa

ordine hominum dixerit. cum hoc discere debeam⁹
p euangelistarū excellentissimā auctoritatē nō es-
se mendacius. Sed quisq; non hoc ordine cuiuscq;
homonem digesserit. quo ille a quo pcessit. cum p-
cessit. cum ipius ordm̄is nihil inter sit ad rem siue
ita sit. siue ita

Nemo lucernam accē-
dit et in abscondito
ponit neq; s̄b modio
sed supra candelabrū
ut qui ingrediunt̄ lu-
men videant lucerna
corporis tui est ocul⁹
tuus. Si oculus tuus
simplex fuerit totum
corpus tuum lucidum
erit. Si autem nequā
fuerit etiā corpus tu-
um tenebrosum erit.
Vide ergo ne lumen
quod in te est tenebre sint
Si ergo corpus tuū
totum lucidum fuerit
non habens aliquam
partem tenebrarū e-
rit lucidum totū. Et
sicut lucerna fulgoris
illuminabit te.

includere. vel intra vnus iudee gentis terminos
voluit cohibē. Sed supra candelabz posuit. idē
ecclesiam. quia in nostris frontib⁹ fidem sue incar-
nacionis affixit. vt qui ecclesiam fideliter ingredi
voluerint. lumen veritatis palam queant intueri.
Deniq; precipit ne opa tantūmodo. sed et cogita-
ciones et ipsas etiā cordis intenciones mūdare et
castigare meminerint. Nam sequit̄. Lucerna cor-
poris tui. Amb. Vel lucerna fides ē. Iuxta quod
scriptum est. Lucerna pedibus meis verbis tuum
dñe. Verbum enim dei fides nra est. Lucerna autē
lucere non potest. nisi aliunde lumen accepit. Vnde
et virtus nre mētis et sensus accendit̄. vt ma-
que perierat possit repiri. Nemo ergo fidem sub
lege constituat. lex enim intra mensuraz est. vltra
mensurā gracia. lex obumbrat. gracia clarificat.

Theo. Vel aliter q; iudei videntes miracula ac-
cusabant ex eoz mentis malicia. p hoc dicit do-
min⁹ q; accipientes lucernā a deo intellectū. s. ex e-
mulacione obscurati. miracula et beneficia non cog-
noscebāt. Sed ad hoc intellectū a deo suscepim⁹
vt supra candelabz ponerem⁹ vt etiam alij qui in-
grediunt̄ lumen videant. Sapiens quidez iam in-
gressus est. Stultus vero addiscit adhuc ambulat. q; si
phariseis dicat. Optet vos vt intellectū ad mira-

Ciril. Dicebant in-
dei dominū exercere
miracula non ppter fi-
dez sed ppter applau-
sus videnciū. Repro-
bat igitur pntem ca-
lūmiam inducens exē-
plum lucerne cuz dis-
cit. Nemo lucernam
accendit et in abscon-
dito ponit. neq; sub
modio. sed supra can-
delabrum. ut qui in-
duantur lumen vide-
ant. Beda. De seip-
so dñs hic loquitur.
ostendens et si supra
dixerit nullum gene-
racioni nequā nisi li-
gnum ione dandum.
nequaq; tamen lucis
fi. e claritatem fideli-
bus occultandaz. Ip-
se quidem lucernā ac-
cendit. que testaz hu-
mane nature flamma
sue diuinitatis imple-
uit. quam pfecto lu-
cernam. nec credenti-
bus abscondere. nec
modio supponē. hoc
est sub mēsurā legis

tuloz. noticiā. et alijs declarare qm̄iam que videt̄
tis sunt opa non beelzebub. sed filij dei. vnde secū-
dum hunc intellectū subdit. Lucerna corp̄is tui ē
oculus tuus. Orig. Oculum quippe appellat p-
prie intellectū nostrum. totam autem animā quāz
uis non corpoream h tropologicē vocat corpus.
illustrat̄ enim ab intellectu anima tota. Theo.
Sicut autem corp̄is oculus si lucidus fuerit. cor-
pus lucidum erit. Si vero tenebrosus et corpus si-
militer tenebrosus sic comparat̄ intellectus ad ani-
mam. Vnde subditur. Si oculus tuus fuerit simplex
totum corpus tuū lucidum erit. si autem nequam.
totum corpus tuum tenebrosus erit. Orig. In-
tellectus enim a suo principio in solo simplicitatis
studio est. nullam continentem duplicitatem et volū-
et diuisionem in se. Chris. Si ergo intellectum
corruerim⁹ qui potest solvere passiones. totā le-
simus animā. parimurq; diram caliginē puerio-
ne excecati intellectus. vnde subdit. Vide ergo ne
lumen quod in te est tenebre sint. Non sensibile dicit
tenebras. sed intermiscet̄ habentes originem et q̄s
nobiscum passim deferimus extmēto nobis oculo a-
nime. De cuius lumis virtute subdit dicens. Si er-
go corpus tuū totum lucid⁹ fuerit non habens ali-
quam partem tenebrarū. erit lucidum totum et sicut
lucerna fulgoris illuminabit te. Orig. Id est si
corpus tuū sensibile factum est luminosum illustra-
to corpore a lucerna a deo ut non amplius in te sit
membz tenebrosus. multo magis te non peccante
in tm̄ fiet lucidum totū. tuum corpus spiritale vt
compentur splendorēs eius illustrati lucerne. diu-
lux que erat in corpore que consueuerat esse caligo. di-
rigitur q̄cumq; precepit intellect⁹. Greg. nazi-
an. Vel aliter. Ecclesie lucerna et oculus est p̄lat⁹
necesse est ergo ut sicut oculo puro se hntē corp⁹
dirigitur. impuro vero existente deuiat. Sic et in
p̄elato q̄lit̄ercūq; se habeat optet p̄ter naufras-
gium pati ecclesiaz vel saluari. Greg. xvij. mo-
ral. Vel aliter appellacione corp̄is vnaqueq; actō
intelligitur. que intencōnem suā quasi intencōnem
oculum sequitur. Vnde dicit. Lucerna itaq; corp̄is ē
ocul⁹. q; p bone intencōnis radiū merita illustran-
tur actōis. Si ḡ ocul⁹ tu⁹ simplex fuerit totū cor-
p̄ tuū lucid⁹ erit q; si recte intēdim⁹ p simplicitas
tē cogitacōis bonū op⁹ efficit et itaq; si m̄ bonū eē
videat̄. Et si ocul⁹ tu⁹ neq; fuerit totū corp⁹ tuum
tenebrosus erit q; cū pueria intencōe quod p recte
agit et si splēdere corā homib⁹ cernit̄ tamē apud
examen interm iudicis obscurat̄. Vnde et recte s̄b-
ditur. Vide ergo ne lumē quod in te est. tenebre sint
Quia si hoc quod bene nos agere credim⁹ ex mala in-
tencione fuscim⁹ quāta ipa mala sunt que mala es-
se et cum agim⁹ non ignoram⁹ Beda. Cum autē
subdit. Si ergo corpus tuum lucid⁹ fuerit. Totum
corpus n̄m omia opa nostra dicit. Si igitur bo-
num bona intencōne patraueris. non habēs in tua
oscencia aliquā partem tenebrose cogitacōis. Et si
contigerit aliquem p̄ximoz tua bona actione nos-
ceri. tu tm̄ p tuo simplici corde. et h̄ grā et in futu-
ro lucis gloria donaberis. Idē significat subdens. Et
sicut lucerna fulgoris illuminabit te. hec s̄ ypocritim
phariseoz. sub dolo sig querētū sp̄alit̄ dicta sūt.

Et cum loqueretur •
rogabat eum quidāz
phariseus. vt prande
ret apd se. et ingress⁹
recubuit. Phariseus
autē cepit intra se re-
putans dicere. quare
non baptizatus esset
ante pradium. Et ait
dominus ad illū. Nūc
vos pharisei quod de
foris est calicis ⁊ ca-
tini mundatis • quod
autem intus est vestz
plenum est rapina et
iniq̄tate. Stulti non
ne q̄ fecit qd̄ d̄ foris ē
etiam id qd̄ d̄ intus ē
fecit. Veruntamē qd̄
superest date elemo-
sinam et ecce omnia
mūda sunt vobis. Sz
veh vobis pharisei qz
decimatis mentam et
rutam et omne olus.
et preteritis iudiciuz
et caritatem dei. Nec
autem oportuit face-
re et illa non omitte-
re. Veh vobis phari-
seis qui diligitis pri-
mas cathedras in sin-
agogis et salutacōnes
in foro. Veh vobis q̄
estis ut monumēta q̄
non apparent et ho-
mines ambulātes su-
pra nesciunt

qui eorum phariseoz nequiciam nouerat dispen-
satiue condescendit satagens amouere eos ad si-
militudinem optimoz medicoz qui grauius infir-
mantib⁹ afferunt remedia sue industrie. Vnde seq̄-
tur. Et ingressus recubuit. Dedit autez occasione
verbis xpi in docilis phariseus scandalizat⁹ qz euz
opinaretur eum iustum et p̄phetam non cōforma-
batur irrationabili eoz assuetudinē. Vnde subdit⁹
Phariseus autem cepit intra se reputans dicere.
quare non baptizatus esset ante pradium Aug⁹
de verbis domini. Omni ei die pharisei ante q̄ pra-

Ciril. Phariseus
quis tenax eēt sui p̄-
positi dñm tamen in
ppam domum vocat
Vnde dicitur. Et euz
loqueretur rogauit
illum quidam phari-
seus ut praderz apd
se. Beda. Consul-
te lucas nō ait Et cū
hoc loqueretur sz cū
loqueretur ut osten-
dat eum nō statim fi-
nitil que p̄posuerat
verbis sz aliq̄t inter-
positis apud pharis-
eum prandere roga-
tum Aug⁹. S con-
euan. Vt enim sz lu-
cas narraret digres-
sus est a matheo cur
illum locum vbi am-
bo cōmemorauerant
qd̄ dictum est a dño
de signo iōne et d̄ re-
gina austri et d̄ nim-
uitis et de spū mmū-
to. Post quem vmoz-
nem dicit matheus.
Adhuc eo loquente.
Ecce mat̄ eius et fra-
tres stabant foris q̄
rentes ei loqui. Lu-
cas autem in eo vmo-
ne domini amemora-
tis etiam quibusdam
que matheus dixisse
dñm pretermisit ab-
ordine quem euz ma-
theo tenuerat digre-
ditur Beda. Itaqz
postq̄ nunciatis sibi
foris matre et fratri-
bus ait. Qui enim fe-
cerit voluntatem do-
mini hic frater meus
et soror mea et mat̄
est datur intelligi.
rogatus pharisei in-
trasse dñm.

Ciril. Sed ip̄e xp̄us

berent abluebant se aqua quasi quotidiana laua-
cio possit cordis esse mundacō. Apud seipsum au-
tem phariseus cogitauit voce non sonuit. Ille ta-
men audiuit qui interiora cernebat. Vnde sequit⁹
Et ait dñs ad illum. Nunc vos pharisei qd̄ de fo-
ris est calicis ⁊ catini mundatis qd̄ autem intus ē
vestrum plenum est rapina ⁊ iniquitate. Ciril.
Poterat autem domin⁹ ⁊ alijs vti verbis amouēz
phariseum insanum captat tamen temp⁹ et ex his
que erant pre manibus contexit documentuz. Ho-
ra namqz mense et pabuli sumit p̄ exemplo calicē
et catinum ostendens qz mundos et latos decet ef-
se sincere ministrantes deo non solum a spurcicia
corpali ymmo ab ea que latet intrinsecus penes
mentem sicut aliq̄s vasozum quibus fuitur in mē-
sa bonum est et extrinsecis et intrinsecis carere cō-
tagijs Amb. Vide autem corpa nostra terrene-
rum et fragilium exp̄ssione significari que breui
lapsu p̄cipitata franguntur et facile ea que mēs
voluit interne p̄ sensus et gesta corp̄is p̄dit sicut
illa que calix interius continet foris lucent. Vnde
et in posterioribus non dubium est vocabulo cali-
cis passionem corp̄is declarari. Cernis igitur qz
nos non exteriora huius calicis et catini sz interio-
ra contaminant. qz dixit qd̄ intus est vestrum ple-
num est rapina et iniquitate Aug. de verbis do-
mini. Sed q̄modo non peccit homini a quo fue-
rat mutatus. Magis quidem obiurgando peccit
ut correcto in iudicio peccet. Demde ostendit no-
bis quia et baptisina qd̄ semel adhibet per fidez
mundat fides autem intus est non foris fidez autē
contemnabant pharisei et qd̄ foris erat lauabant
intus iniquitatissimi manebant qd̄ dñs improbat
dicens. Stulti nonne qui fecit qd̄ de foris est etiā
id qd̄ d̄ intus est fecit Beda. Quasi diceret. qui
vtramqz hominis naturam fecit vtramqz mundari
desiderat sz est contra manicheos qui animā tantū
a deo carnem vero putant a dyabolo creatā. Hoc
etiam est contra illos qui copalia peccata fornic-
acionem scilicet et furtum talia peccata q̄si graui-
sima detestantur. spiritalia vero que non mūdā-
nat apl̄us ut leuia stemunt Amb. Dñs autem
quasi bonus p̄ceptor docuit q̄modo nostri corp̄is
mundare stagium debeam⁹ dicens. Verūtā qd̄
superest date elemosinā et ecce omnia munda sūt vob̄
Vides quanta remedia. Mundat nos misericordia.
mundat nos dñs vmo. Juxta qd̄ scriptum ē iam vos
mundi estis p̄pter vmonem quem locutus sū vob̄.

Aug⁹. de elemosina. Misericors monet misicor-
diam fieri. Et quia suare querit quos magno re-
demet precio post gr̄am baptisimi sordidatos do-
cet denuo posse suari. Chriz. dicit autem date
elemosinam non iniusticiā Est enim elemosina que
caret iniusticia qualibet sz omnia facit munda et ie-
unio est p̄stantior qd̄ quāuis sit laboriosius illa
tamen est lucrosior. Illustrat animam impinguat
bonam efficit et decoram. Qui cogitat misereri ro-
ganti citius a peccatis desistet. Sicut em̄ medicus
qui crebro vulneratis medetur frangitur sz facili-
merumis alioz sic et nos si vacauerim⁹ egeno-
rum auxilijs facili stemmem⁹ p̄sencia et in celuz le-
uabimur. Non puuz est igit̄ elemosine cataplasma

eum valeat omnibus apponi vulneribus. Beda
 Dicit autem quod si pestis scilicet necessitas victui et
 vestimento. Neque enim ita facienda iubeat elemosi-
 na ut te ipsum consumas inopia sed ut tui cura corporis
 expleta inopem quantum vales sustentet. Vel ita
 intelligendum quod superest id est quod tam multo sces-
 lere preoccupatis solum remedium restat. Date ele-
 mosinam qui sumo ad omnia que utili misericordie fi-
 unt valet. Non enim solum qui dat esurienti cibum
 et cetera verum etiam qui dat veniam peccanti at-
 que orat pro eo et qui corripit et aliqua emendato-
 ria pena pleat elemosinam dat. Theo. vel dicit
 quod superest nam facultates prestant cupidum cordi
 Amb. Totus itaque pulcherrimus ab hinc dirigis
 locus ut quoniam nos ad studium simplicitatis inuitat
 superflua iudeorum et terrena odemmet. Et tamen ip-
 sis peccatorum abolitio premitur si misericordiam con-
 sequantur. Aug. de verbis domini. Si autem manda-
 ti non possunt nisi credentes in eum qui fide mun-
 dat cor. Quid est quod dicit. Date elemosinam et ec-
 ce omnia munda sunt vobis attendam forte et ipse
 expone. Illi enim de omnibus suis se ictibus decimam
 partem detrahebant et elemosinas dabant quod
 non facile aliis facit christianis. Iriserunt ergo illum eis
 hoc dicentem quasi hominibus qui elemosinas non
 facerent. Hoc deus sciens subiugit. Sed vobis
 phariseis qui decimatis mentam et rutam et o-
 culum et preteritis iudicium et caritatem dei. Non er-
 go est hoc facere elemosinam facere enim elemosi-
 nam est facere misericordiam. Sed intellige a te in-
 te. Nunc enim es misericors alteri si crudelis es ti-
 bi. Audi scripturam dicentem miserere anime tue
 placens deo. Redi ad conscientiam tuam quicumque
 male aut infideliter viuis et ibi inuenis mendicantem
 animam tuam vel forte egestate obmutescentem.
 In iudicio et caritate fac elemosinam cum anima
 tua. Quid est iudicium displice tibi. quid est cari-
 tas. Dilige deum dilige proximum. Hanc elemosinam
 si pretermittis quantum vis ames. nihil facis quantum tecum
 non facis. Cir. Vel sic dicit in phariseorum reprehensio-
 nem quia illa sola precepta attentius obseruari iube-
 bant a populis subiectis que causa erant illis red-
 dituum fecundorum unde nec minima oleorum post-
 ponerent opus autem in gerere dilectionis ad de-
 um et iudicij iustam censuram negligebant. Theo.
 quia enim deum contemnebant indifferenter sacra tra-
 ctantes precepit eis dilectionem dei habere. Per iudi-
 cum vero dilectionem inuuit proximo nam quod aliquis
 iuste iudicet proximo ex eius dilectione puenit.
 Amb. Vel iudicium id quod non omnia que agunt in
 iudicium referunt. Caritatem ideo quod non ex affe-
 ctu diligant deum. Sed ne rursus fidei studiosos
 nos faciat opum negligentes perfectionem fidelis
 viri breui sermone concludit ut et fide et opibus ap-
 prebitur dicens hec autem oportuit facere et illa non
 omittere. Christus. Vbi quidem sermo iudaice mis-
 dacionis agebatur totaliter preterit. Sed quia
 decima elemosina quedam est et nondum erat tempus
 expresse inueniri legalia propter hoc dicit. Hec op-
 tuit facere. Amb. Arrogancia quoque iactanciam
 iudeorum redarguit dum premarus appetunt. Sequi-
 tur enim. Vobis phariseis qui diligitis premaras

catledias in sinagogis. Et salutaciones in foris.

Cir. Per ea quibus illos reprehendit nos facit me-
 liores. Vult etenim nos ambicione carere et non plura
 venari apparenciam quam veri existenciam quod tunc pha-
 risei agebant. Saluari enim ab aliquibus et pre-
 fidere eis non vere nos idoneos esse ostendit pluribus
 enim hec contingunt cum boni non sint. Unde sub-
 dit. Vobis qui estis ut monumenta que non ap-
 parent. Volentes enim ab hominibus saluari et
 eis pre- fidere ut magis estimentur ab occultis sepul-
 chris non differunt que nitent quidem extrinsecus
 ornamentis sunt autem pleni omni spurcicia. Am-
 bro. Et quasi sepulchra que non apparent specie
 fallunt visum decipiunt transeuntes. Unde sequi-
 tur. Et homines ambulantes super nesciunt. Ita-
 ut cum foris speciosa premittant. plena fetoris in-
 cludant. Christus. Sed quod tales extiterint phari-
 sei non est mirabile. Si autem nos digni reputari
 fieri templa dei fiamus repente sepulchra solum fe-
 torem continentia hoc est extreme miserie. Ciril.
 Ait autem hic apostota iulianus vitanda esse sepul-
 chra que christus ipse ait esse immunda. Sed ignorat
 vitium verborum saluatoris. Non enim iussit a mo-
 numentis discedere sed eis compauit phariseorum
 ficti cum populum.

Ciril. Redarguit
 que mansuetos trans-
 fert in melius super-
 hominibus omnium
 intolerabilis esse so-
 let. Unde cum salua-
 tor reprehendit pha-
 riseos tamquam deui-
 tes a recto calle per-
 celebatur ex hoc le-
 gisperitis caterua
 Unde dicit. Respon-
 dens autem quidam
 ex legisperitis ait il-
 li. Magister. hec di-
 cens etiam nobis con-
 tumeliam facis.
 Beda. quod misera o-
 scencia que audito dei
 verbo sibi contumeli-
 am fieri putat et con-
 memorata pena pro-
 dorum se semper in-
 telligit esse damnan-
 dam. Theo. Erant
 autem alij legisperi-
 ti phariseis. Nam
 pharisei diuisi ab a-
 liis quasi religiosi vi-
 debantur legis autem
 periti. Scribe erant
 doctores questiones
 legis soluentes.
 Ciril. Christus autem
 legisperitis inuecti-
 uam ingerit et depri-
 mit vanum eorum su-
 cilium. Unde sequitur

Respondens autem quod
 dam ex legisperitis.
 Ait illi. Magister.
 hec dicens etiam no-
 bis contumeliam facis.
 At ille ait. Et vobis
 legisperitis vobis quia
 oneratis homines on-
 eribus que portare non
 possunt et ipsi vno di-
 gito vestro non tan-
 gitis sarcinas. Vobis
 vobis qui edificatis
 monumenta prophetarum
 patres autem vestri
 occiderunt illos pro-
 fecto testificamini quod
 ostentitis opibus pa-
 trum vestrorum quoniam quod
 ipse eos occiderunt uos
 autem edificatis eorum
 sepulchra propterea et sapia
 di dixit mittam ad il-
 los et propheta aplos et ex
 eis occident et perse-
 quentur ut inquirat
 sanguis omnium prophetarum

qui effusus est a cōstitucōne mūdi a generacōne ista. a sanguine abel vsq; ad sanguinē zacharie. qui perijt inter altare et edē. Ita dico vobis. req̄retur ab hac generacōne. Vob vobis legisperitis. quia tulistis clauem sciētie ipsi nō introistis. et eos qui introibant prohibuistis. Cum hec ad illos diceret. ceperūt pharisei et legisperiti gūter insistere. et os ei⁹ opprimere. de multis infidiātes ei. et querentes aliq̄d capere ex ore ei⁹ vt eū accusarēt.

At ille ait. Et vobis legisperitis vob qz homines oneratis. oneribus que portari nō possunt et ipsi vno digito nō tangitis fascinas. Exemplo patienti vitur ad eos dirigendum. Erat lex onerosa iudeis ut fate rentur xpi discipuli. ipsi vero fascies im portabiles legis colligantes et subditis superponentes ipsi nullatenus opari curabant. Theo. q̄cis ens eiam doctor facit que docet alleuis at fascem tradens ad exemplum seip̄i qm̄ vero nil agit eorum que docet tunc graues fascies videntur eis qui doctrinam suscipiunt utpote qui nec a doctore possūt portari. Beda. Re-

de autem audiunt qz fascinas legis vno digito nō tangerent. hoc est nec in minimis quidem eam p̄ficerent quam se contra morem patrum sine fide et gratia xpi suare et suandam tradere p̄fumebant. Greg. Tales quoq; modo plures sunt iudices seueri peccantium et debiles agoniste intolleras biles legislatoris et debiles portitores nec appro pmquare volentes nec palpare vite honestatem. quam irremediabiliter erigunt a subiectis. Cirill⁹ Postq̄ igitur reprobaui onerosas legisperitorum officinam inducit omnem inuectiuam in cunctos principes iudeorum dicens. Vob vobis qui edificatis monumenta prophetarum et patres vestri occiderunt illos. Amb. Bonus est h locus aduers⁹ superstitionem vanissimam iudeorum qz edificando se pulchra prophetarum patrum suorum facta damnabāt emulando autem paterna scelera in seip̄os s̄māmeto: quebāt. Non em̄ edificacō sed emulacō loco criminis estimatur. Vnde subdit. Profecto testificamini qz consentitis opibus patrum vestrorum. quoniam quidem ipsi eos occiderunt vos autem edificatis eorum sepulchra. Beda. Simulabant quid se ob fauorem vulgi captandum patrum suorum horrere p̄fidiam memorias prophetarum qui ab eis occisi sūt magnifice ornati s; ip̄o ope testit̄ cantur q̄tum patere nequicie consenciant miris a gendo dñm a prophetis p̄nunciatum. Vnde subdit. Propterea et sapientia dei dixit. Mitte tam ad illos prophetas et apostolos et ex illis occidēt et p̄sequētur. Amb. Dei sapientia xpius est. Deniq; in matheo habes. Ecce ego mitto ad vos prophetas et sapientes. Beda. Si autem eadez sapientia dei p̄phetas apostolosq; misit cessent hērici xpo ex vire sine principium dare omittant alium legis et p̄-

phetarum alium noui testamenti deum p̄dicare q̄uis sepe eiam apostolica scriptura p̄phetas non eos solum qui futuram xpi incarnationem s; eos q̄ futura celestis regni gaudia p̄dicēt appellet. S; nequaq; hos crediderim apostolis in cata'ogi ordine p̄ferendos Athana. Siue autem occidant mors occisorum alcius contra eos clamabit siue p̄sequantē memoriam sue iniquitatis emittūt. fuga ei p̄secucionem passorum in magnū redundat p̄sequē cum crimen. Nemo enim pius et mansuetū fugit s; potius auster⁹ et morib⁹ imbutum iniquis. Et id sequitur. Vt inquiratur sanguis oim̄ prophetarum q̄ effusus est a constitucōne mūdi a generacōne ista.

Beda. Queritur q̄modo sanguis oim̄ prophetarum atq; iustorum ab vna iudeorum generacōne requiratur cum multi sanctorum siue ante incarnationē siue post ab alijs nationib⁹ sint interempti. Sed mors est scripturarum duas sepe generacōnes hominū bonorum malorumq; computare. Cirill⁹. Et si ergo dicat demonstratiue a generacōne ista non exprimit solum tunc astantes et audientes s; quemlibet homicidam astruitur em̄ simili simile. Chri⁹ Ceter⁹ si dicat iudeos grauiora passuros hoc nō immerito fit eo qz et peiora omnib⁹ ausi sūt et nullo p̄teriorum castigati fuerūt. Sed cū vidissent alios peccasse et punitos fuisse non fuerūt meliores effecti s; similia omiserunt. Non autē ita qz p̄missis aliorum alij luant penam. Theo. Ostēdit autem dñs iudeos esse heredes malicie cayn ex eo qz subdit. A sanguine abel vsq; ad sanguinē zacharie qui perijt inter altare et edem. Abel liquidem a cayn occisus est. Zachariam autem quem occiderunt inter altare et edem quidam dicunt esse antiquum zachariam filium iohanne sacerdotis. Beda. Quare igitur a sanguine abel qui prim⁹ martiriz passus est mirum non est s; quare vsq; ad sanguinē zacharie querendum est cum et multi post eum vsq; ad natiuitatem xpi et ip̄o moy nato innocentes ex p̄mpti sint nisi forte quia abel pastor ouium zacharias sacerdos fuit et hic in campo ille in atrio templi necatus est vtriusq; gradus martires et laici. s; et altaris officio mancipati sub eorum intimanē vocabulo. Greg. misenus. Quidam autem dicunt qz zacharias pater iohannis spū p̄phetice cōficiēs misterium virginitatis intacte dei genitricis neq; quam sequestrauit illam a loco templi virginitatē deputato volens ostendere qz in potestate conditoris omnium erat nouū ortum ostendere qui emigre vigorē celibatus non auferret. Erat autem hic locus medius inter altare et edem in qua erat altare eneum situm vbi p̄pter hoc eum occiderunt. Aium eiam cum audirent regem mundi venturū dispensatiue metu subiectionis aggrediunt euz q̄ attestabatur ortum ip̄ius mactantes sacerdotes in templo. Grecis. Alij autem aliam causam dicunt esse interitus zacharie. Cū enim occiderentur in fantes magnus iohannes cum coetaneis suis occidēderat s; helisabeth eripiens filium de medio cedis peijt heremū. Vnde cum satellites heres helisabeth et puerum non inueniret conuertunt iram in zachariam occidentes ip̄m ministrantē in templo. Sequitur enim. Vob vobis legisperitis.

qui tulistis clauem sciencie. **Basi.** Hec vox vobis que intolerabilibus profertur doloribus eis oues qui paulo post detrudendi erant in graue supplicium. **Ciril.** Clauem autem sciencie ipsam dicimus esse legem. Erat enim lex umbra et figura iusticie christi. Decebat ergo legisperitos quasi indagantes legem moysi et dicta prophetarum referre quodammodo populo iudeorum ianuas noticie christi. Hec autem non fecerunt sed contra derogabant diuinis miraculis et contra eius dogmata clamabant. Quid eum auditis sic igitur tulerunt id est abstulerunt clauem sciencie. Vnde sequitur. Ipsi non introistis et eos qui introibant prohibuistis. Sed et fides est clauis sciencie fit enim per fidem veritatis cognitio secundum illud esaię. nisi credideritis non intelligetis. Sustulerunt ergo legisperiti clauem sciencie non permitentes homines credere in christum. **Aug.** de questio. euan. Sed et clauis sciencie est humilitas christi quam nec ipsi intelligere nec ab alijs intelligi volebant. **Amb.** Arguuntur etiam adhuc sub nomine iudeorum et futuro supplicio statuunt obnoxii quia cum doctrinam sibi diuine cognitionis viderent et alios impediunt nec ipsi quod proficiunt agnoscant. **Aug.** de con. euan. Hec autem omnia matheus narrat esse dicta postquam dominus in hierusalem venerat. Lucas autem hic narrat cum adhuc dominus iter ageret in hierusalem vnde mihi similes videtur esse sermones quorum ille alterum iste alterum narrauit. **Beda.** Quantum autem vera perfidia simulacris et impietatis sue crimina audierunt pharisęi et legisperiti ipsi testantur qui non respicere sed doctorem veritatis insidiosis molunt aggredi. Sequitur enim. Cum autem hoc ad illos diceret ceperunt pharisęi et legisperiti grauitate insistere.

Ciril. Sumitur autem insistere per insistere vel inuidere vel seuire. Ceperunt autem inuicem sermone in pluribus. Vnde sequitur. Et os eius opprimere de multis. **Theo.** Cuius enim plures interrogant unum de diuersis materijs cum nequeat simul ex omnibus respondere videtur insipientibus quod dubitans hoc igitur in gemabant et illi nefarii contra ipsum. Sed et aliter querebant os eius opprimere. scilicet ut prouocarent eum ad aliquid dicendum vnde de posse damnari. Vnde sequitur. Insidiantes ei et querentes aliquid capere de ore eius ut accusarent eum. **Idem** primo dixerat opprimere nunc dicit capere vel rapere aliquid ex ore eius interrogabant eum nunc quis de lege ut arguant eum quasi blasphemum obloquentem de moyse nunc vero de cesare ut accusent eum tanquam insidiosum et hostem maiestatis cesaree.

CAPITV. XII.

Multis autem turbis circumstantibus ita ut semineces conculcarent cepit di-

Theo. pharisęi quod conabantur ipsum capere in sermone neut populos ab eo abducerent hoc autem in ortarum vertitur. Magis enim adibat populi per millenarios congregati adeo cupientes herere christo ut semini-

cere ad discipulos suos. **Attendite a fermento phariseorum quod est hypocrisis. Nihil aut opertum est quod non reueletur. neque absconditum quod non sciatur. quoniam quod in tenebris dixistis in lumine dicent. et quod in aure locuti estis et in cubili predicabit in tectis.**

cem opprimerent tamen validum quid est veritas et dolus in cellis vbi que. Vnde dicitur. Multis autem turbis circumstantibus ita ut semineces conculcarent eum. **Idem** ad di. su. att. a. f. e. p. h. a. quod est ypocrisis. **Ciril.** Quia enim circumstantes erant. ob hoc christus ab eis sibi cauere admonebat discipulos.

Greg. nazi. Est autem quando fermentum laudatur tanquam efficiens panem vitalem. Est autem quoniam vitupatur significans vetustam acidam maliciam.

Theo. Vocat igitur fermentum hypocrisis tanquam alterantem et corripentem intentiones hominum quibus se ingerit. Nihil enim sic alterat mores ut hypocrisis. **Beda.** Nam sicut modicum fermentum totam farinam massam corrumpit sic simulacrum animi tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. **Amb.** Pulchre remum autem locum tenende simplicitatis emulade fidei saluator interruit ne iudice more perfidie alia promittat in affectu alia voce simulamus cum ultimo tempore occulta cogitationum accusantium aut etiam defendentium secretum nostre mentis aperitura videantur. Vnde subdit. Nihil autem opertum est quod non reueletur neque absconditum quod non sciatur. **Orig.** Aut ergo de illo tempore dicit quoniam iudicabit deus occulta hominum aut id dicit quia quantumcumque conetur aliquis occultare bona aliorum infamiam bonum naturaliter latere non potest. **Chris.** Quasi discipulis quis nunc quis vocent vos seductores et magos detegent omnia tempus et arguet eorum calumniam et vestram declarabit virtutem vnde quecumque vobis in puo angulo palestine locutus sum hec audacter et fronte detecta et qualiter sublata formidine toti orbi predicare. Et ideo subdit. Quomodo que in tenebris dixistis in lumine dicentur et quod in aure locuti estis et in cubili predicabit in tectis. **Be.** v. l. dicit quod quod in tenebras quod pressuram carcerumque umbras locuti sum passim sunt apostoli nunc clarificata per orbem in ecclesijs eorum actibus publice predicantur. Sane quod dicit predicabitur in tectis iuxta morem pumicie palestine loquitur vbi solent in tectis residere. Non enim tecta nostro more culmine sublimata sed plano schemate faciunt equalia. Ergo dicit predicabitur in tectis id est cunctis audientibus palam dicent.

Theo. Vel hoc proponit pharisęis quasi diceret. O pharisęi que in tenebris id est quod in opacis cordibus vestris temptate me conamini in lumine dicent. Ego enim sum lux et in me luce notum fiet quicquid vestra machina caligo. Et quod in aure locuti estis et in cubiculis id est quicquid mutuis susurris vestris auribus instillastis predicabit in tectis id est ita mihi fuit audibile ac si in tectis predicatum fuisset. Vnde etiam intelligere potes quod lux sit euangelium tecta vero alte-

apostolorum anime. Quotquot vero conciliati sunt pharisei diuulgata sunt postmodum et audita in euangelio luce stante magno preconio spiritus sancto super apostolorum animas.

Dico autem vobis amicis meis. ne terreamini ab his qui occidunt corpus. et post hec non habent amplius quid faciant. Ostendam autem vobis quem timeatis. Timeate eum. qui postquam occiderit. habet potestatem dimittere in gehennam. Ita dico vobis. hunc timeate. Nonne quoniam que passeris ueneunt dispondio. et vnus ex illis non est in obliuione coram deo. Sed et capilli capitis vestri enumerati sunt. Nolite ergo timere. multis passeribus pluris estis vos.

amicis suis. In omni modo autem non est mouementissimi christo non rependere quod ab eo recepimus.

Ambrosius. Mortem etiam docet non esse terribilem quam locupletiore fenore sit immortalitas redemptura.

Cirillus. Est ergo aduertendum quod laboribus parantur coronam et homines quibus mortales usque ad tempus suam iram extendunt fitque illis nostre persecuti omni funis corporalis interitus. Unde subdit. Et pro hoc non habens amplius quid faciant. Beda. Ergo superuacua furunt insania qui mortua martirum membra feris auibusque discerpenda percipiunt cum nequaquam omnipotentie dei quoniam ea resuscitando uiuif. et resistere possint. Christus. Considera qualiter dominus discipulos omnibus superiores constituit. ipsam mortem cunctis terribilem hortans contemneret. Simul autem et documenta immortalitatis anime ostendit eis cum subdit. Ostendam autem vobis quem timeatis timeate eum qui postquam occiderit habet potestatem mittere in gehennam. Ambrosius. Mors enim nature funis non pene est et ideo mortem supplicij corporalis esse defectum. Penam vero anime esse perpetuam deumque solum esse metuendum cuius potestati non natura prescribat sed eadem natura subiaceat concludit. Ita dico vobis hunc timeate. Theodosius. Vnde nota quod peccatoribus quid in mors ad supplicium fertur et hic cruciatibus ipsis propter interitum et consequenter in gehennam detrusis sed si sermonem discusseris quid naris aliud intelliges. Non enim dicit qui mittit in gehennam

sed qui potestatem habet mittere. Non enim quicquam cum peccato moriuntur statim detruduntur in penam sed fit interdum remissio oblationum et orationum causa que pro defunctis dantur. Ambrosius. In spiritu rauerat ergo dominus simplicitatis affectum virtute mentis exererat fides sola nutabat. Bene eam de rebus vilioribus roborauit subdens. Nonne quoniam passeris uenerunt dispondio et vnus ex illis non est in obliuione coram deo. Quasi. O. si deus obliuionem passerum non habet hominum quomodo habere potest. Beda. Dispondio genus est ponderis leuissimi ex duobus assibus compositi. Glosa. quod autem in numeris est vnus hoc in ponderibus assibus duo hoc dispondio. Ambrosius. Fortasse autem dicat aliquis quomodo apostolus dixit. Nonne de bobus cura est deo cum bos passere preciosior sit si aliud est cura aliud sciencia. Origenes. Ad litteram igitur acumen diuine puisionis que preedit usque ad minima pro hoc significatur. Mystice autem quoniam passeris spirituales sensus iusti significat. Qui excelsa et supra homines sentiant deum intuentes uocem audientes diuinam gustantes panem uite olfacientes odorem uigentorum christi palpantes uiuum uerbum. Qui dispondio ueneunt id est uilipensi ab eis que ea que sunt spiritus stulticiam iudicant non dantur in obliuione coram deo. Dicitur autem deus aliquid rum in memoriam fieri propter eorum facinora. Theodosius. Vel hij quoniam sensus duobus assibus uenduntur nouo. et ueteri testamento et ideo non dantur obliuioni a deo quorum. n. sensus traduntur uerbo uite ut sint apti ad spirituale pabulum horum semper memor est dominus. Ambrosius. Vel aliter. Passer bonus est cui uolandi natura supeditat. Volandi enim nobis gratiam natura dedit uoluptas abstulit que malorum messis grauat animam atque in naturam corporee molis inclinat. Quoniam igitur corporis sensus si terrenarum sordium cibum querant ad superiorum operum fructus reuolare non possunt. Est ergo malus passer qui uolandi usum terrene uicio labis aboleuerit quales sunt isti passeris qui dispondio ueneunt luxurie scilicet precio secularis aduersarij enim tanquam captiua mancipia uilioris precio estimacionis abiecti. At dominus tanquam speciosa uicicia que ad imaginem sui fecit idoneos sui opis estimat et magno precio nos redemit. Cirillus. Est igitur sibi cure diligenter nosse sanctorum uitam. Unde subditur. Sed et capilli capitis vestri omnes numerati sunt pro quod significat quod omnia que ad eos spectant. diligentissime nouit diligenciam enim cure adhibiti numeracio manifestat. Ambrosius. Denique numeracio capillorum non in actu computacionis sed in facilitate cognicionis accipitur. Bene tamen numerate dicuntur quia ea que uolumus seruare numeramus. Cirillus. Mystice autem caput quidem hominis intellectus capilli uero cogitaciones que patent deo. Theodosius. Vel caput uniuersumque fidelium intellectu aptam christo ouerfacionem. Crines autem eius mortificatiua corporis opera que numerantur a deo et digna sunt puisione diuina. Ambrosius. Si igitur tanta dei est maiestas ut vnus ex passeribus aut christorum numerus capillorum preter scienciam dei non sit indignum est estimare quod fidelium corda dominus

aut ignorat aut spernat qui viliora cognoscat. Vnde conuenienter concludit. Nolite ergo timere multis passeribus pluris estis vos. Beda. Non plures estis legendum est quod ad comparationem numeri pertinet sed pluris estis hoc est apud deum maioris dignitatis. Athana. Quero autem ab atriamentis si quasi dedignaretur deus alia facere solus filium fecit cetera vero filio subrogauit quomodo per uisionem utitur usque ad tam modica capillorum et passerem. Quorum enim per uisionem fungitur hoc creator est suo uerbo.

Dico autem uobis omnis quicumque confesser fuerit me coram hominibus et filius hominis confitebitur illum coram angelis dei. Qui autem negauerit me coram hominibus denegabitur coram angelis dei. Et omnis qui dicit uerbum in filium hominis remittetur illi. Et autem qui in spiritum sanctum blasphemauerit non remittetur. Cum autem induent uos in synagoga et ad magistratus et potestates nolite solliciti esse qualiter aut quid respondetis aut quid dicatis spiritus enim sanctus docebit uos in ipsa hora quam opteat dicere.

omnibus uultus est oramine loquere dicens. Omnis qui eumque confessus fuerit me. Ciril. An autem paulus. Si confitearis orate tuo dominum ihesum et credas in corde tuo quod deus eum a mortuis suscitauit saluus eris. Tertium propter in seculum in his interpretatur de cet enim prius ortum a deo patre uerbum in uirginem ex ipsius substantia fatetur dominum omnem non tanquam ab extrinseco et furtiuum sortitum dominum si existentem rei era et naturaliter dominum sicut et patet. Consequenter oportet fateri quod deus hunc a mortuis suscitauit ipsum. Secundum hominem et passum in carne pro nobis. Sic enim resurrexit a mortuis. Unde si quis ergo sic confitebitur christum coram hominibus uidelicet deum et dominum christum eum confitebitur coram angelis dei tunc temporis cum descendet cum sanctis angelis in gloria patris sui in seculi glorificatione. Euse. Quid autem erit gloriosius quam ipsum uirge

Beda. Supra dictum est opera quiescit et uerba abscondita esse reuelanda. Nunc autem concludit hanc reuelationem: o in uili quodlibet conciliabulo. In conspectu supernae ciuitatis eternae regis ac iudicis agendam dicens. Dico autem uobis omnis qui eumque confessus fuerit me coram hominibus et filius hominis confitebitur illum coram angelis dei.

Amb. Praclare etiam fidem acuendo interit et fides ipsi uirtutum fundamenta subiecit. Nam ut fortitudinis incrementum est fides ita fides fundamentum est fortitudo. Christus non est ergo dominus contentus intrinseca fide exteriori confessione exposulatur uirgens nos ad fidem etiam et maiorem affectum. Et quia si omnibus

nitum dei uerbum attestari pro nobis in diuino iudicio ac ipso effectu remunerationem testimonij promerere inditum in animam eius cui testimonium prohibetur non enim manens extra eum cui testimonium reddetur sed habitans in eo et implens eum lumine suo testimonium dabit. Cum autem correborasset eos spe bona pro tanta promissa iterum eos inducit terribilibus minis dicens. Qui autem negauerit me coram hominibus denegabitur coram angelis dei. Christus. Et in damnatione maius supplicium et in bonis maior reconpensatio ponitur quasi. d. tu hic confiteris aut negas ego autem illic. Bonorum non malorumque retributio cum augmento in futuro seculo te prestatatur. Euse. Opportune autem hanc omninoque ponit ne confessionem ipsius contemneret propter penam que est negari a filio dei quod est a sapientia denegari et a uita deficere et lumine priuari et omnibus destitui bonis. Sed et hoc cuncta pati coram patre qui est in celis et angelis dei. Ciril. Negantes autem sunt primo quid qui imminente persecutione fide postposuerunt. Abnegant etiam heresiarchae doctores et discipuli christi. Sunt etiam alij abnegationis modi quos paulus describit dicens. Confitentur se nosse deum factis autem negant. Et iterum si quis suorum et maxime domesticorum curam non habet fidem negauit et infideli est deterior. Item auariciam fugite que est idolatria postquam ergo tot sunt modi negationis palam quod totidem sunt confessio discipulos quicumque suauerit audiet illam beatissimam uocem qua christus laudauit omnes qui confessi fuerunt eum. Attende autem uerborum cautelam. In greco n. dicit quisque confitebitur in me ostendens quod non proprijs uiribus sed adiutus superna gratia christum aliquis confitebitur. De negante uero non dixit in me sed in nam destitutus gratia denegat redarguit tamen quia destitutus propter eum qui deseruit fit. Beda. Iste autem ex eo quod ait eos qui se negauerunt esse denegandos una cunctorum hoc est eorum qui studio eorum qui in firmitate uel ignorantia negant condicio putare continuo subiecit. Et omnis qui dicit uerbum in filium hominis remittetur illi et autem qui in spiritum sanctum blasphemauerit non remittetur.

Ciril. Sed si hoc uult inuere saluator quod si quis iniuriosum uerbum dicatur a nobis in hominem omni nem obtinebimus si penitentiam ueniam. Nulla difficultas est in sermone quia cum naturaliter bonis sit deus emendat uolentes penitere. Verum si ad ipsum christum reuertatur sermo qualis in odemnabilis est qui dicit uerbum in eum. Amb. Utique filium hominis christum intelligimus qui de spiritu sancto generatus ex uirgine est eo quod parens eius in terris sola sit uirgo. Nam quid ergo maior spiritus sanctus propter in christum peccantes ueniam consequantur in spiritum sanctum dereliquentes remissionem non mereantur adipisci. Sed ubi ueritas potestatis est nulla operam est questio. Athana. Viri quidem antiqui studiosius origenes et mirandus theognostus hanc confiterentur esse spiritus sancti blasphemiam quam qui digni reputati sunt dono spiritus sancti per baptismum regrediuntur ad peccandum ob hoc emmanant illos nec ueniam obtinere potest paulus dicit. Impossibile est eos qui facti sunt principes spiritus sancti et blasphemii sunt

reuocari rurſū ad p̄niam. Addit autem vterq; in
t̄ncōnem p̄p̄iam. Nam origenes cauſam huius ſic
explicat. Deus quid pater omnia p̄currit. et ſinglā
continet virtutē autē filij ad ſola racōnalia extēdit.
ſpūs vero ſanctus ſolus meſt p̄cipatib; eū in domo
baptiſmatis. Nū ḡ cathecumī peccāt et gentiles.
peccāt in filiū. qui i eis manz. p̄nt tam̄ veniā obri
nere cū digni ſūt dōno r̄gnacionis. Nū vero bap
tiſati delinquunt. dicit b; nephas attingē ſp̄m ad
quē euz p̄ueſſent. peccauerūt. et iō i reuocabiles
fore dānacōnez Theognostus ait. q; q; primū a
ſm̄ exceſſit l̄m̄. minorē penā meret. ſ; q; terciū q; p̄
transit. n̄ ampli; accipiet veniā. Primū quid a ſe
cundū l̄m̄ vocauit dōct̄mā patris a filij. Tercium
vero in p̄cipacōe ſpūs ſancti ſm̄ illud. Cū veniet
ſpūs veritatis. Docebit vos oēm veritatē nō tan
q̄ dōct̄mā ſpūs dōgma filij ſupet ſ; q; filij dōdeſcē
dit imp̄fectis. ſpūs vero ſiḡculū est eoz. q; p̄ficiū
tur. Sic ḡ non q; ſupet ſpūs filij. expers ē venie
blaſphemā ſpūs ſ; quid q; imp̄fectoz ē remiſſio
p̄fectis vero nulla reſtat. excuſacō ſ; euz filij ſit in
patre. ē in illis i quib; pater nec abeſt ſpūs. In
diuiſibil; ē. n. ſancta trinitas. Ad b; ſi oia p̄ filiū fa
cta ſūt et oia in ip̄o oſiſtūt. erit ip̄e n̄m̄ in omni
b; ut neceſſariū ſit peccantē in filium in patre a in
ſpūs ſanctū peccare. Sacru autem baptiſma in no
mie patris et filij et ſpūs ſancti dāt. et ſic peccan
tes poſt baptiſmū in ſanctam t̄m̄tatē exercēt blaſ
phemiam. Ceterz ſi phariſei baptiſmū nō ſuſcepe
rant q̄liter redarguebat eos. ac ſi blaſphemāſſent
in ſpūs ſanctū. cuius nondū erant facti p̄cipes. p̄
ſtum cū non de peccatis ſimp̄l; ſ; de blaſphemā e
os increpabat. Differunt autem qm̄ qui peccat.
transgredit̄ legem. qui vero blaſphemat in ipſam
offendit d̄tatē. Sed aliē ſi eis qui delinquit poſt
baptiſma. non indulgēt v̄m̄dicta reatuū. q̄liter a
poſt oſpenitenti in corintho condonat. Retrogreſ
ſos vero galathas parit q̄uſq; xp̄us denuo forme
tur in eis. Cur autē et nouatū arguim̄. Interimens
tem p̄niam poſt baptiſmū. Ap̄l̄us autē ad hebre
es non diſſipat p̄niam peccatoz. S; ne putarent
ſm̄ ritum legis i m̄e cauſa multa fore et quotidiana
na bap̄ma. ob b; p̄mittere quid monz. v̄m̄cam au
tem fore inſinuat p̄ bap̄ma renouacōne. Talia ve
ro oſiderās recuro ad diſp̄ſacionē que ſit in xp̄o
qui deus ex̄ns homo factus est. tanq̄ deus ſuſcitāt
mortuos ſicut carne veſtit; ſciebat. laborabat et
p̄ciebat. Nū ḡ aliq; ſpectātes hūana vident dō
m̄m̄ ſcientē et patientē a obloquunt̄ in ſaluato
rem. velut in hōiem. peccāt quid. p̄nt tam̄ cito cū
penituerit accipe veniā. p̄tendētēs p̄ cauſa fra
gilitatē corp̄is. Nū vero rurſ; aſpiciētēs aliq; ope
ra d̄itatis dubitāt de natura corp̄is ip̄i q; n̄m̄ium
peccāt. S; et his penitētib; cito poteſt ignoſci.
eo q; et ip̄i excuſacionez h̄nt ab opum maḡtudine.
Nū vero diuinitatis opa r̄eto: quēt ad dyabolum
merito ei i reuocabilē ferūt ſm̄am. quoz arbitraz
ti ſūt dyabolū fore deū. et i deum nihil plus q̄
demonēs in ep̄ib; putauerūt habere. Ad hāc ḡ p̄
fidiā phariſei puenerāt. Saluatore. n. oñdente pa
tris opa mortuos ſuſcitās. cecos illuſians. a familia
faciens. h̄m̄oi opa dicebāt eē beelzebub. Eque nā

q; dicere poterāt videntes mūdi ordinez. et erga
eum p̄uſionē q; mūd; a beelzebub ē creat; . Quaz
diu ḡ ad humana ſpectātes m̄te claudicabāt dice
res. Nōne b; est carp̄etarij filij. a quō ſas q; nō
didicit. nouit. ſuſtinebat eos tanq̄ in filijz homis
peccātes. ſ; ut magis inſamūt dicētēs. opa dei eē
beelzebub non ampli; eos ſuſtinuit. Sic. n. a tam
diu patres eoz ſuſtinebat q̄ diu cauſa panis a aq̄
murmurabāt. ſ; poſt q̄ vituluz conſtantes in eum
collata ſibi diuinit; beneficia reſert. puniti ſūt. p̄i
mo quid non paucis eoz occiſis. Poſtmod; dixit.
Ego autē in die vlcōms viſitabo hoc peccatum
eoz. Talē ḡ et nūc phariſei audiūt ſm̄az ut in flā
ma dyabolo pata p̄petuo corrodant euz eo. Non ḡ
faciendo collacōnem m̄e blaſphemā d̄ictā in ip̄m
et ſpūs ſanctū b; dixit. tanq̄ maior ſit ſpūs ſ; v̄tra
q; blaſphemā in ip̄m. plata hāc minorē illā validiorē
oñdit ip̄m a vidētēs hōiez vitupabant. a ei; opa
beelzebub eē dicebāt. Amb; ſic ḡ vidē q̄buſd; ut e
und; a filiū a ſpūs ſanctū iteligam; ſalua diſtictōe
p̄ſonaz. a v̄m̄tate ſ;e quia vnus a deus et homo
xp̄us est ſpūs ſicut ſcriptū est. Spūs ante faciem
veſtram xp̄us d̄ns. Iſ ſpūs ſanctus q; et pater ſan
ctus et filij ſancti et ſpūs ſanctus. Si ḡ v̄trumq;
xp̄us est q; est diuerſitas n̄m̄ xp̄i. ut ſciam; quia di
uinitatē xp̄i nob; negare n̄ liceat. Beda. Vel al
liter q; opa ſpūs ſancti dicit eē beelzebub iſti nō di
mitte. neq; in p̄nti ſeculo neq; in futuro nō q; ne
gem; ſi p̄niam agē poſſit poſſe dimitti a deo. ſ; q;
q; credam; cū. blaſphemū exigit b; meritis ſic nū
quā ad emiſſionē ita nec ad ip̄os digne p̄m̄e fru
ctus eſſe p̄uetuz. ſm̄ illud. Erēcavit oculos eozuz
ne o uertāt et ſanē illos. Ciril; q; ſi creatura eſt;
ſpūs ſanctus. n̄ autē de diuina ſuſtācia patris a filij. q;
ſic acta in eū otumelia tantā fert penā q̄nta. p̄m̄
gaē oia blaſphemātes in d̄m̄. Beda. Neq; tamē
q̄cumq; ſpūs ſanctū non eē aut d̄m̄ n̄ eſſe. ſ; p̄tre ſi
hōq; minorē oſiteret. ſ; i remiſſibil; blaſphemie cri
mie tenet q; humana iḡtācia ducti faciūt. nō inui
dēcia dyabolica ſic p̄ncipes iudeoz. Aug; . de
x̄bis d̄. Vel aliē ſi b; diceret q; blaſphemauit q;
cūq; blaſphemā in ſpūs ſanctū oēm intelligē debe
rem;. S; q; d̄ictū est q; blaſphemauit in ſpūs ſan
ctū ille intelligat. q; nō omni mō ſ; eo mō blaſphe
mauit ut ei nūq; poſſit iḡſci. Sic ei d̄ictū est. De
nemiez tēptat. ſ; n̄ omi ſ; q̄dā tēptacōis mō. Quis
autē ſit iſte mod; blaſphemādi oia ſpūs ſanctū di
cam;. Primū quid credēciuz b̄ficiū est in ſpūs ſan
cto emiſſio peccatoz. Cōtra b; d̄ictū gratiū loq̄
tur cor imp̄itens. Ip̄a ḡ imp̄mā ē ſpūs blaſphe
mia q; non remittit neq; in b; ſeculo neq; in futuro.
q; p̄niam imperat emiſſionē in b; ſeculo q; valeat in
futuro. Ciril;. Cū autē tm̄ metū meſſerit d̄ns di
ſcedētib; a recta oſſione. p̄cepit de cetero n̄ cura
re d̄n̄ſo. eo q; fidelē diſpoſitis oſtituit verba con
grua ſpūs tanq̄ d̄ictor; in habitās. Vñ ſeq̄. Cum
a: tē m̄ducēt vos in ſinagogas a ad mḡrat; et po
teſtates. nolite ſolliciti eſſe q̄lit̄ aut q̄d r̄ndeat̄.
aut q̄d dicatis. Glo. dicit autē quaſi quātuz ad
mod; p̄ferēdi. q̄d quātuz ad mod; muemēdi. r̄ndea
tis m̄rogātib; aut q̄d dicatis diſcere volētib;
Beda. Cū ei ap̄t xp̄m̄ ducim̄ ad iudices volūtate;

tantū nram p pō debem⁹ offerre ecezz. m rñden
to spūssandī grā mīstrabiē. Vnde subdit. Spūs
em sanct⁹ docebit vos in ipsa hora q̄ opreat vos
dicere. Chriſ. Alibi vero dicit. Estote pati cūctis
ad rñden quicūq; q̄ fuerit a vob̄ racō nē spei que
fouet vos. Nū namq; orit̄ mī amicos agon. p̄ci-
pit nos meditari. Nū vero terribile ē p̄torū et pa-
uor̄ circūquaq; dat ap̄m monim̄tuz ut audens sit
et loquens nō autē obstupescens. Theo. qm̄ igit̄
duplex ē nra infirmitas n̄ aut pene formidie marti-
riū fugim⁹ aut qz tudēs sum⁹ n̄ nescim⁹ reddē ra-
cionē fidei. vtz qz excludit. metū quid̄ penaꝝ i eo
q̄ dixit. Ne timeatis occidētes corp⁹ timorē vero i
sciēcie m̄ q̄ dixit. Nolite solliciti eē quali aut qd̄
respondeatis.

Ait autem ei qui dā de
turba maḡ dic fratri
meo ut diuidat m̄ euz
hereditatē. At ille di-
xit ei. Homo quis me
constituit iudicē aut
diuisorem sup̄ vs. Di-
xitq; ad illos. Videte
et caute ab omni aua-
ricia. qz non m̄ habun-
dancia cuiusq; vita ei
us est ex his q̄ possidz.

Amb. Tot⁹ supi
or loc⁹ ad subēdaz
p̄ ofessione domini
passionē aut otēp-
tu mortis. aut spe p̄-
mij. aut mā sūi dñi
ciacōne supplicij cui
nunq; vema laxē
instruit. Et qm̄ aua-
ricia plezq; solet
tēptare virtutē ec-
am h̄abolēde rei p̄-
ceptū subijcē n̄ ex-
emplū. cum dicit. Ait
autē ei quid̄ de tur-
ba. Maḡ dic fratri
meo ut diuidat mē-
cū hēditatē. The

ophi. Vñ duo fr̄es qz de hēditate patna diuiden-
da otendebant conse- r̄ues erat. ut alē alteꝝ frau-
dare intēderz. Dñs autē docēs nos qz nō optet ad
terrena flecti. repellit vocātes eū ad hēditatis di-
uisionē. Vnde sequit̄. At ille dixit ei. hō quis me o-
stituit iudicē aut diuisorē scz facultatū sup̄ vos
Beda. Qui mḡo sup̄ne pacis gaudia om̄danti.
ērene diuisionis vult mgerere molestiā. merito ho-
mo vocat̄. Im̄ illud. Cū sit mē vos zel⁹ n̄ contēcio
nōne hoies estis. Ciril. fuit autē dei fili⁹ qm̄ fa-
ctus ē filis nob̄ ostitutus a deo patre m̄ regem et
p̄ncipē sup̄ lion montē sanctū eius ānunciās man-
datū diuinū. Amb. Bene ḡ terrena declinat. qui
ap̄ diuina descenderat. nec iudex dignat̄ esse liti-
um et arbit̄ facultatū. viuoꝝ h̄is mortuoꝝq; iu-
dicū arbitriūq; meritoꝝ. nō ḡ quid petas. h̄ a q̄
postules intueḅ est. nec maiorib⁹ mtēto ammo pu-
tes m̄morib⁹ obstrepēd. Vñ non im̄erito refutaē
h̄ frater q̄ dispēsator ē celestū gestiebat corrup-
tibilib⁹ occupare. cū mē fr̄es pat̄momiū. nō iudex
medi⁹ pietas debeat seq̄stra diuidē quamq; im-
mortalitatis pat̄momiū nō pecunie sit hoib⁹ expe-
ctand. Beda. Occasione autem h̄stulti petitoris
aduēsa auaricie pestē. et turbas ecclā discipulos p̄-
ceptis p̄ter n̄ exemplis m̄mire satagit. Vnde seq̄-
tur. Dixitq; ad illos. Videte n̄ caute ab omni aua-
ricia. Dicit autē ab omni qz nōnulla simpl̄ geri vi-
denē h̄ mē mus arbit̄ qua intencōe fiant. diiudicat
Ciril. Vel dicit ab omni auaricia. s. magna n̄ p̄-

ua. Est em̄ inutilis auaricia dicēt dñs. Domos eē-
latas edificabitis et non habitabitis in eis. Et aliis
bi decem iugera vineaz facient lagūculam vnaz
et. xxx. modij semētis. facient modios tres. Sed n̄
im̄ alium mod⁹ est inutilis. quem ostendit subdens
quia non m̄ habūdancia cuiusq; vita eius est ex his
que possidet. Theo. Hoc dicit dñs refellēs auas-
torum intenciones. que vidētur coaceruare diui-
cias quasi diu victuri. Sed nunquid te opulencia
longeuum efficiet. Quid igitur manifeste sustines
mala. incerte causa quietis. nam dubium est an de-
ixas attingere semum cuius grā thēsauris.

Dixit autē similitudi-
nē ad illos dicēs. Nos
mis cuiusq; diuitis vbe
refruct⁹ ager attulit
Et cogitabat intra se
dicēs. Quid faciā q̄ n̄
habeo quo congregē
fruct⁹ meos. Et dixit.
h̄ faciāz. Destruā hor-
rea mea n̄ maiora faciā
z illuc conḡgabo oia-
que nata sunt mihi. et
bona mea. et dicā ami-
me mee. Anima habes
multa bona posita in ā-
nos plurimos. requie-
sce. comede. bibe epu-
lare. Dixit autē illi de⁹
Stulte hac nocte ani-
mā tuā repetēt a te. q̄
autē pasti. cuius erūt.
Sic ē qui sibi thēsauri-
fat. et non est in deum
diues.

Theo. Dicit qz ex
affluencia operu m̄
non protēdatur vi-
ta humana ad hui⁹
fidem parabolam
subdit dicens. Dicit
autem similitudinez
ad illos dicens. ho-
mims cuiusdam diui-
tis vberes fructus
ager attulit. Hasi
non facturi quidez
ex vbertate fructū
aliquid boni ut ma-
gis diuina longani-
mitas pateat. que
vsq; ad malos suam
bonitatem extendit
pluens super iustos
ex iniustis. Quev e-
ro sunt. que hic ho-
mo benefactori res
pensat. non memi-
t commūnis nature.
nec arbitrat⁹ est o-
portere quod sup-
fluit. dispēsari agē-
tibus n̄ horrea qui-
dez crepabant pre-
copia conditorum.
auarus tamē anim⁹
nequaq; implebat.
nolens veterib⁹ ce-
dere propter auari-

ciam. noua non valens suscipere propter multitu-
dinem. propter quod imperfecta eius consilia et
steriles cure. Vnde subditur. Et cogitabat intra
se dicens. Quid faciā. qz non habeo quo congre-
gem fructus meos. Conqueritur eque pauperib⁹
an non quem premit inopia. dicit quid faciā. Vñ
de victus. vnde calciamenta. talia et locuples pro-
fert. Vrgent enim ipsius animam diuicie a promp-
tuarijs emanantes. ne forte cum exuerint profint
egentibus. a simili gulosorum. qui mallent edaci-
tate crepare q̄ indigentibus de reliquis impar-
tiri. Gregorius. xv. moralium. O angustia ex-
facietate nata. Dicens enim quid faciā. profectō
mdicat quia vtorum suorum effectibus pressus
sub quodam rerum fasce laborabat.

Basiliius. Etat quidem in promptu dicere apiaz horrea conuocabo egenos s; cogitat non ut distribuat s; ut congreget. Sequitur em. Et dixit s; faciam. Destruam horrea mea. Bene facis. Nam digna destructione neq;ie pmpuaria dissolue horrea ex quibus nullus consolacōnem accepit subdit. Et maiora faciam. At si et hoc impleueris nū quid destrues itez. quid stulcius q̄ in infinitum laborare horrea sūt tibi si vis paupum tom? S; dices. Cui iniuriam facio ppria retinendo. Nam et sequitur. Et illuc congregabo omia que nata sūt mihi et bona mea. Dic mihi que tua vnde ea sumens in vitam tulisti. Sicut qui pueniens spectacula phibet et aduentus appropando sibi quod ad vñ omunē ordinatur. Similes sunt diuites q̄ omnia que poccupauerūt estimāt sua esse. Si ei q̄lib; sue necessitatī sufficēciā recipiēt tūq; supfluum indigenti non esset diues nec paup.

Ciril. Attende et aliter esse frivolum eius verbū cum dicit. Congregabo omia que nata sūt mihi q̄ si non putaret ea diuinitus obtinere s; fructus esse laborum suorum. Basi. Ceterum si fateris ea tibi diuinitus puenisse an iniustus est deus mequaliter res nobis distribuens. Cur tu habundat ille vero mendicat n̄ ut tu bone dispensacōnis merita consecris ille vero paciencie b; auis decorēt. At tu nonne spoliator es que dispensanda suscepisti ppria reputando. Est panis famelici quem tu tenes nudi tunica quam in conclauī consuas discalciati calceus qui penes te marcescit. Indigentis argentum qd possides inhumatū. Duo circa tot iniuriarū quot dare valeres. Chri. Sed et in B errat q̄ bona putat que sūt indifferentia. Rerum enim quedam sūt bone que male quedam medie. Bona quis sūt castitas et humilitas a hñoi. Que cum homo eligit fit bonus. His autem opposita sūt mala que hō dū eligit fit malus. Media vero sunt ut diuicie que qñq; quidem ordinantur in bonum scz ad elemosinam qñq; ad malum scz ad auariciaz et similiter mopia qñq; ad blasphemiaz quandoq; ad sapienciam s; affectum vtencium. Ciril. Diues igitur non parat pmanencia horrea s; caduca et qd stulcius est vite longitudinē sibi tapat. Sequitur enim. Et dicā anime mee. Anima habes m̄ta bona posita in ānos plurimos. Sed o diues fructus quidem habes in horreis s; ānos plurimos vnde poteris obtinere Athana. Siquis autem sic viuat quasi quotidie moriturus eo q̄ incerta ē naturaliter vita n̄a non peccabit. Semp enim maior timor plurimū voluptatis dissoluit. Sed ecōs trario diues longeuitatē sibi repromittēs ad voluptates aspirat. Sequit̄ em. Requiesce scz a labore comede bibe epulare magno. s; apparatu.

Basi. Taz improuides erga bona anime ut esca corporeas anime ascribas siquide; virtutē habet si fecunda est opacionum bonaz. si deo adhelit bona plurima possidet et bono gaudio gaudet. Verum quia totus carnalis es passioibus subiectus a ventre non ab anima clamas Chri. Non autē decet vacare delicijs et impinguare corpus et attenuare animam fascemq; ei grauare et tenebras obducere spissumq; velamen eo q̄ in delicijs tom

natum anime fuit huile vero corpi conmatte. Alimentoꝝ autē indiget corpus non deliciarum ut nutriatur non ut scindatur et fluat. Neq; em a nime soli s; et ipi corpi sunt nocue delicie eo q̄ ex forti fit debile ex sano egrotatum ex agili graue ex formoso deforme ex iuvene veterosū Basi. Permissus autem est deliberare in omnib; et manifestare ppositum pprium ut condignam mereat sui affectus s;nam. Sed dum in abdito loquit̄ ele quia eius exanimat̄ in celo. Vnde sibi respōsa p uenunt. Sequitur em. Dixit autē illi de. Stulte hac nocte animā tuam repetent a te. Audi queniens tibi stulticie nomen qd tibi null; imposuit hominū s; ipse deus Greg. xxij. mora. Eadem nocte sublatu; est qui multa tempa fuerat prestolatu;. ut. s; qui in longum sibi subsidia colligendo pspereperat subsequenter diem vel vnum minime videret Chri. Dicit autem repetent a te. Exposcebant enim eam forsan terribiles que; virtutes ad hoc misse qm̄ si de ciuitate in ciuitatem transeites egemus ductore multo magis anima absoluta a corpore et ad futuram vitam transmigrās indigebit ducatu. Ob hoc multociens recusat anima et regreditur in pfundū cum debet erire a corpore semp enim stimulat nos consciencia peccatoꝝ s; p̄cipue cum debemus trahi ad terribile iudiciū. Tunc em tota congeries criminū inuouatur et p̄ oculis posita mentem p̄cellit. et sicut carcerati semp quidē dolorosi sūt tunc autem p̄cipue cum debent iudici p̄sentari sic et anima maxime in ipō tempe de peccato cruciatur et dolet. Multo autem magis cum fuerit euulsa Greg. xxv. mora. In nocte autē ablata est anima que in obscuritate cordis est emissa. In nocte ablata est que consideracōnis lucem habere noluit ut qd pati poterat p̄uidere. S; dicit autem. Que autem parasti cuius erūt Chri. Que enim deserēs non solum nullum inde p̄cipiens cor modum s; et sarcinam peccatoꝝ ptans sup humeros pprios. Et que quidem a te congesta sūt pletumq; in manus mimicoꝝ puenient a te vero sup hñs ratio requiritur. Sequitur. Sic ē qui sibi thesaurizat et non est in deum diues Beda. Que em stultus est et in nocte rapiendus. Et go qui vult esse in deum diues non sibi thesaurizat s; paupibus possessa distribuat Amb. frustra enim congregat opes qui se hñs nescit vsurum. Neq; enim n̄a sūt que non possumus auferre nobi cum sola virtus comes est defunctoꝝ sola nos sequitur misericordia que tabernacula defunctis acquirat eterna

Dixitq; ad discipulos suos ideo dico vobis nolite solliciti esse anime vestre quid manducetis. Neq; corpori vro quid vestiamini. Anima plus est q̄ esca et corpus plus q̄ vestimentum

Theo. Paulatim dñs puebit ad pfectiorem doctrinam. Docuit enim sup ca uendum esse ab auaricia subdiditq; parabolam diuitis m̄nuans p̄ eaz q̄ stultus est qui supflua cupit. Deinde pcedente smone neq; de necessarijs sinit nos sollicitu. dmem

gerere auaricie radicem euellens. Vnde dicit. **Jo** dico vobis quasi diceret. Postq̄ stultus est q̄ sibi maiorem vite mensuram attribuit et exinde magis efficitur cupidus. Nolite solliciti esse anime vestre quid manducetis non quia intelligibilis anima comedat s̄ quia non videtur aliter animam posse cōiunctam manere copi nisi dum nutrū vel q̄ aiati corpis est nutrimentū suscipe congrue anime nutriti attribuit. Nam et virtus nutritiua d̄ anima ut sic intelligatur. Ne solliciti sitis nutritiue parti anime quid edatis potest autem etiaz corpus mortuum vestri. Vñ subdit. Neq̄ corpi vestro q̄ vestram. **Chris.** Quod autem dicit nolite solliciti esse non idem est q̄ nolite opari s̄ nolite rebus mundanis mente affigi. Contingit em̄ aliquē operantem nihil sollicitum esse. **Ciril.** Preemmet autem anima cibo et corpus vestitū. Vñ subdit anima plus est q̄ esca et corpus plus q̄ vestimentū. Quasi diceret deus qui q̄ maius est exhibuit quō non dabit q̄ minus est. Non ergo multuz nostra mentē modicis misistat nec intellectus noster fruiat ad vestitum et victū querens magis autem cogitet quecumq̄ saluant animā et subleuant ad regnū celozum. **Amb.** Nihil autem moralius ad faciendū fidem omnia credentibus a deo posse conferri q̄ q̄ aereus ille spūs vitale collegium aie corpisq̄ contuberno federatum nō deficit nisi cum venerit dies suprema moriendi. Cum igitur anima indumentū corpis vestiatur et vigore anime corpus ammetur absurdū est ut victus nobis copiam defuturam putemus qui viuendi iugem substantiam consequamur.

Considerate coruos q̄ non seminant neq̄ metunt quibus nō est cellarium neq̄ horreum. et deus pascit illos. q̄ tomagis vs pluris estis illis. Quis autem vestrum cogitando potest adijcere ad staturam suā cubitum vniuz. Si ergo neq̄ q̄ minimum est potestis quid de ceteris solliciti estis

Beda. Id est carius vos valetis q̄ rationale animal sicut homo sublimius ordinatum est in re natura q̄ irrationabilia sicut sūt aues. **Amb.** Magnum autem q̄ fide sequam̄ exemplū. Nam volatilibus celi quibus nullū exercitium cūscionis nullū de messium fecunditate puentus est in deficientes puidencia diuina largitur alimoniam. Verum est igitur causa in inopie nostre auariciam videri et em̄ illis idcirco sine labore pabuli vsus exuberat quo fructus ad escam̄ comunem datos speciali quo

Ciril. Sicut sup̄ erigendo nos ad spiritualem audaciā p̄ aues induxit dicens. Multis passeribus pluris estis vos sic et nunc ex volatilibus firmam et indubitabilem fiduciam nobis adducit dicens. Considerate coruos quia non seminant. neq̄ metunt sc̄ ad acquirendum cibuz quibus non est cellarium neq̄ horreū scilicet ad confuandum. Et deus pascit illos quātomagis vos pluris estis ill

dam nesciunt vendicare domatū. Nos omnia amissimus dum ppria vendicam⁹ nam nec pp̄m quicq̄ vbi pp̄tuum nihil nec certa copia vbi incertus es uentus. **Chris.** Cum autem posset dñs exemplū ab hominibus sumere qui mime terrena curauerūt **Ideliam** dico moysen et iohannem et ceteros hui⁹ modi omemorauit volatilia sequens vetul testam̄ tum q̄ ad apem transmittit et fornicā et alia hui⁹ iusmodi quibus naturales quosdam mores miserit conditor. **Thodo.** Ideo autem om̄ssa mencione aliozum volatiliuz coruoz mencōnem facit q̄ pullos coruoz speciali puidencia deus nutrit. Nam corui paruum quid non autem nutriunt sed negligunt pullos suos quibus miro modo ab aere pabulum quadam aura delatum ad os puenit q̄ hi antes suscipiunt et sic nutriunt forsan etiam et talia p̄ sinodothen dicta sūt toto significato p̄ partem. Vnde in matheo dñs remittit ad volatilia cesi hic vero specialiter ad coruos tanq̄ gulosiores et rapaciores. **Eusebius.** In coruis etiam aliqd̄ plus significat. Auibus em̄ colligentib⁹ legumia p̄mptius est alimentum velcentib⁹ vero carib⁹ sicut coruis difficilior est ad habens nec tamē hui⁹ iusmodi aues defectum pabuli paciunt p̄pter puidenciam dei diffusam vbiq̄. Vtitur autem ad idē et tercio fillogismo dicens. Quis autem vestrum cogitans potest adijcere ad staturā suam cubitū vniuz. **Chris.** Nota q̄ animam quidem semel dedit deus et eadem p̄seuerat s̄ corpus quotidie sumit incrementum p̄transiens igitur animā quasi n̄ recipientem augmentum de solo corpe fecit mencōnem dans intelligere q̄ non augeat p̄ solum alimentum s̄ p̄uisione diuina p̄ hoc q̄ nullū nutrimentum accipiendo aliquid ad suam staturam adijcere potest. Vnde concludit. Si ergo neq̄ q̄ minimum est potestis quid de ceteris solliciti estis. **Euseb.** Quasi d̄ si nullus sua cura coruozeam ingemiatul est sibi staturam. Sed neq̄ termino tempis vite potest aliquis vel breuissimuz tempus hore exco gitando adijcere cur optet sup̄flue de necessarijs vite cogitare. **Beda.** Illi q̄ tegendi corpi curā relinquit cuius videtis cura factum esse ut tate stature corpus habeatis. **Aug⁹** de questi. euan. Cum autem de augenda corpis statura loqueret̄ dicit q̄ minimum est hoc sc̄ deo corpa opari.

Considerate lilia agri quomō crescūt non laborant neq̄ nent. Dico autem vobis q̄ nec salomon in omni gloria sua vestiebatur sic vniuz ex istis. Si autē fenū q̄ hodie in agro est et cras in clibanum mittitur deus sic vestit q̄ tomagis vs pusille fidei. Et vs nolite que

Chris. Sicut sapius dñs de alimentis moēbat ita et nē monet de vestitu dicens. Considerate lilia agri quō crescūt nō laborant neq̄ nent ut scilicet sibi faciāt indumenta. Sic autem supra cum dñs dixit non seminant volatilia n̄ reprobauit sementem. s̄ sup̄flua curā sic cum dixit non laborant neq̄ nent non opus interemit sed

tere quid manducetis
aut quid bibatis et no-
lite in sublime tolli.

Hec enim omnia gentes
mundi querunt pater
autem vester scit quod
his indigetis. Verumta-
men querite regnum dei
et hec omnia adicientur
vobis.

coactationem Eua-
se. Si quis autem vult
mortalium decorari p-
ciolo vestitu videat
oculate quod deus etiam
vsque ad flores qui ex
terra oriuntur mul-
tipliciter sui sapientiam
propagant ornauit hos
diuersis coloribus et
nubibus membranis
florum auro longe
meliores tincturas
accommodans adeo quod
nec penes aliquem

regem delictosum nec etiam ipsum salomonem qui apud antiquos tam in diuitiis et in deliciis celebratus fuit tam preciosum opus fuerit inuentum. Unde sequitur. Dico autem vobis quia nec salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut unum ex istis.

Christus. Non videtur hic volatiliu exemplo cignu commemorans aut pavonem sed lilia. Vult enim utrumque declarare hyperbolem sed ab infirmitate rerum que tantum sunt sorte decorum et a precio decoris qui concessus est liliis. Unde postmodum non vocat ea lilia sed fenulum cum subditur. Si autem fenulum quod in agro est hodie nec dicit cras non enia sed subdit. Sed cras in clibanum mittetur neque dicit simpliciter de vespere sed dicit de sic vestit quod multas habet expressiones et subdit. Quia magis vos quod est exprimitis precositate et prudentiam humani generis. Denique cum increpare deceret videtur et hic moderancia non infidelitatis sed paucitatis fidei arguens cum subdit. Pusille fidei ut per hoc magis excitet nos ad dictorum persuasionem ut non solum non cogitemus vestibus sed nec affectemus vestimento decorum. Cirillus Sufficit enim prudentibus solius causa necessitatis aptum habere vestitum et ciborum modestiam non excedentem quod satis est sufficiunt etiam sanctis que sunt in christo spiritalis delicie et subsequens gloria.

Ambrosius. Non otiosum autem videtur quod flos vel homini confertur vel certe plus pene quam hominibus salomone profertur ut pre claritate coloris angelorum celestium gloriam putem expressam qui vere mundi istius flores sunt quod eorum claritatibus mundus ornatur et bonum odorem sanctificationis aspirant qui nulla sollicitudine prepediti nullo versus laboris exercitii diuine in se liberalitatis gratiam et celestis fruuntur bona nature. Unde bene et hic videtur status gloria sua. Salomon et alibi cooptus ostenditur quod infirmitatem corporee nature velut virtute quadam mentis ad optatum opum gloriam vestiebatur. Angeli vero quorum natura diuiniore experientiam iniurie corporee recte licet maximo viro profertur. Nec tamen in nobis misericordiam dei desperare debemus quibus per resurrectionis gratiam dominus similem angelorum speciem pollicetur. Cirillus. Absalonum autem erat discipulos debentes normam et exemplar conuersationis honeste alii tradere in ea incidere a quibus discedendum esse optebat eos consuleret. Et ideo dominus subdit. Et vos nolite querere quid manducetis aut quid bibatis. In hoc et

etiam dominus consuluit non modicum studio sacratum predicacionum monens discipulos sollicitudinem humanam abijcere. Beda. Notandum tamen est quod non ait nolite querere aut solliciti esse de cibo aut potu aut indumento sed quid manducetis aut bibatis vbi mihi videntur argui qui spreto victu vel vestitu communi lauciora sibi vel austeriora per his cum quibus vitam ducunt alimenta vel indumenta requirunt.

Gregorius. Nisenus. Sed dicitur aliqui obtinuerunt diuina honores et diuitias cum orassent qualiter ergo prohibens nos talia orando querere. Et quidem quod omnia hec ad diuinum consilium pertineant omnibus patet hec tamen a deo conferuntur petentibus ut discunt deum nos exaudire in minoribus petitionibus eleuati ad altiorum affectum. Sicut in pueris videmus qui mox nati maternis adherent vberibus. Si vero pubuerit puulus spernit matrem que vit aut monile aut aliquid talium quibus oculus delectatur. Postquam autem mens cum corpore creuerit cedens cunctis puerilibus desideriis querit a patribus que oueniunt vite perfecte. Augustinus. De questibus. Prohibita autem sollicitudine de alimentis consequenter ne extollantur admonuit dicens nolite in sublime tolli. Primo enim hoc ad necessitatem complendam homo querit. Cum autem his habundauerit incipit de talibus superbire. Tale est hoc ac si se vulneratus aliquis iacet quia habeat multa emplastra in domo cum hoc illi bonum esset ut vulnera non haberet et ne vno quidem indigeret emplastro. Theophrastus. Vel eleuacionem nihil aliud vocat quam vagum mentis motum alias aliud meditantis et ex hoc salientis ad aliud et sublimia cogitantis. Basil. Et ut intelligas homini eleuacionem memeto vanitatis proprie iuuentutis si quam manens solus cogitasti de vita et promouebis discurrens a principatu in principatu amplexus es diuitias edificasti palacia amicis bene fecisti vltimes inimicos est autem peccatum talis abstractio. Intenta enim circa superflua delectacio a veritate seducit. Unde ouenienter subdit. Hec enim omnia gentes mundi querunt sed voluptatem diuitias et homini.

Gregorius. Nisenus. Adhibere enim sollicitudinem rebus apparentibus proprium est eorum qui nullam supponunt spem futuri seculi neque metum iudicij. Basil. Sed de necessariis vite subdit. Pater autem vester scit quoniam his indigetis. Christus. Non dixit deus sed pater ut ipsos ad maiorem promoueret fiduciam. Quis enim est pater qui paciatur necessaria filiis non ministrare sed et aliud adicit. Non enim poteris dicere quod pater quidem est ignorat tamen his nos indigere. Nam qui naturam creauit eius indigentiam nouit. Ambrosius. Ostendit autem consequenter nec ad presens nec in reliquum fidelibus gratiam futuram si modo qui diuina desiderant terrena non querant. In decore quippe est homines curare de cibo qui militant pro regno. Nouit rex quemadmodum familiam suam pascat aliat et vestiatur. Unde sequitur. Veruntamen querite primum regnum dei et omnia adicientur vobis. Christus. Non regnum sed etiam opes christus pollicetur cum eo. Si enim nos eos a curis eripimus qui permittentes sua nostrorum diuigentiam habent nisi tomagis deus. Beda. Indicat

enim aliud esse qđ principaliter datur aliud qđ su-
peradditur quia nobis intencione etermitas i vsu
vero temporalitas esse debet.

Nolite timere pusillus
grex quoniam conpla-
cuit patri vestro dare
vobis regnum. Vendi-
te que possidetis et da-
te elemosinam. Facite
vobis sacculos qui nō
veterascūt thesaurum
non deficientem in cel-
quo fur nō appropriat
neq; tmea corrumpit.
Vbi enim thesaurus ē
vester ibi et cor vestrū
erit.

Glo. Postqđ dñs
tempalium curaz a
cordibus discipulo-
rum remouit hic ex-
cludit ab eis timorē
ex quo supflua cura
pcedit dicens. No-
lite timere pusillus
grex. **Tho.** pusil-
lum gregem dominus
vocat volētes disci-
pulos eius fieri vel
quia in hoc seculo
sancti parui vidē-
cā voluntarie pau-
peratis. Vel quia
supantur a multitu-
dine angelorum qđ
incompabiliter p-
cellunt que nostra
sunt. **Beda.** Pusil-
lum etiam dñs gregem electorum nominat vel ob
compacionem maioris numeri reproborū vel po-
tius ob humilitatis deuocionē. **Ciril.** Quare aus-
tem timere non debent ostendit subdēns quia con-
placuit patri vestro dare vobis regnum. Quasi
d-eum qui tam preciosa largitur qualiter pige-
bit erga vos clemenciam exercere. Quamuis em̄
hic grex paruus sit et natura et numero et gloria
bonitas tamen patris cōcessit et huic pusillo gre-
gi celestium spirituum sortem sc; regnum celoz
ergo ut possideatis regnum celoz opes terrenas
contemnite. Vnde subditur. Vendite que posside-
tis et date elemosinam. **Beda.** Quasi. d. Nolite ti-
mere ne ppter regnum dei militantib; huius vite
necessaria defint quicquid possēta ppter elemo-
sinam vendite qđ tūc digne fit qñ qui semel p do-
mino suis omnibus sprētis nihilom̄ post hoc la-
toze manuum opatur vnde et victum transigere et
elemosinam dare queat. **Chris.** Non est em̄ pec-
catum qđ elemosina nequeat abolere antidotum ē
cuilibet conueniens vulneri. Sed et elemosina nō
solum in pecunijs fit s; et in rebus dum aliquis ali-
um ptegit dum medicus medetur dum sapiēs cō-
sultat. **Greg.** Nazianzenus. Vereor autem ne pu-
tes pietatis tibi necessitatem non esse s; arbitriuz
opmabar et ipse hoc s; terrent me edi ad sinistram
statuti non quia rapuerunt s; quia xpm in egentis
bus non placarunt. **Chris.** Naz sine elemosina im-
possibile est regnum videre. Sicut em̄ fons si a-
quas in se contmuerit viciatur sic et diuites cū om-
nia penes se teneant. **Basi.** Sed queret aliquis
quid considerantem optet vendere que possident
nunquid tanq̄ eis naturaliter norijs vel ppter tēp-
tacōnem accidentem animabus ab eis. Ad s; dicē-
dum est. pmo quidem qđ singulum eozum que sunt
si p seipm malum existeret n̄ esset creatura dei om-
nis em̄ creatura dei bona. Consequē autē qz
mandatum dominicū non docuit abijcere tanq̄ ma-

la que possidentur s; dispensare dicēs. Et date ele-
mosinam. **Ciril.** Molestum autem forte est s; man-
datum diuitib; sanam tamen mentem habentibus
non est inutile. Theaurizant enim sibi regnū cele-
ste. Vnde sequitur. Facite vobis sacculos qui non
veterascunt. **Beda.** Elemosinas videlicet opanz-
do quarum merces in eternum maneat. Vbi non s;
pceptum esse putand est ut nil pecunie refuetur
a sanctis vel suis vel paupum vsibus cuz et ipse do-
minus (cui angeli ministrabant) loculos habuisse
legatur a fidelibus oblata consuās s; ne deo ppe
ista fruatur et ob inopie timorem iusticia deserat.

Greg. Nisenus. Precipit autē sensibiles et ter-
renas opes sursum condere quo virtus corrupti-
ua non attingit. Vnde subdit. Theauri non defici-
entem in celis quo fur n̄ appropriat neq; tmea cor-
rumpit. **Tho.** Quasi diceret hic tinea demolit-
non autē in celis. Deinde quia tmea que nō de-
molitur addidit de fure. Aurum em̄ non demolit
tmea s; fur tollit. **Beda.** Siue igitur hoc simpli-
citer accipiendum est qđ pecunia fruata deficiat da-
ta aut pmo pbennē fructum conferat in celis.
Seu ita qđ thesaurus boni opis si omodi terrestris
occasione condatur facile corruptus mereat at si
celesti solum intencōne congerat non exius homi-
num fauorez quasi a fure qui deforis rapit non in-
tus inam gloria quasi a tmea que interius scndit
valet maculari. **Glo.** Vel fures sūt heretici et de-
mones qui ad s; intenti sūt ut spiritualib; nos spoli-
ant. Tmea que vestes latent et rodit inuidia est qđ
studium bonum lacerat et compassionem vnitatis
dissipat. **Tho.** Porro quia non omnia furto tol-
iuntur addit pociorem rationem et nullā proius
patientem instanciam dicens. Vbi enim ē thesau-
rus vester ibi et cor vestrum erit. Quasi diceret.
Esto qđ nec tmea demoliat nec fur tollat s; ipm
qđ est habere cor affixum thesauro sepulto et diui-
num opus sc; animam terre immergere qnto ē di-
gnum supplicio. **Euseb.** Nam quilibet homo natu-
raliter dependet ab eo erga qđ studet illuc totum
animū applicat vbi totum comodum possidere pu-
tauit. Vnde si quis in rebus pñtis vite hab; totā
mentem et intencōnem quā cor nonnauit in ter-
renis versatur. Si vero mentem applicuerit ad ce-
lestia vbi mentem habebit ut videat solo corpo-
re cum hominib; conuersari ammo vero iam sit a-
gressus mansiones celestes. **Beda.** Hoc autē nō
solum de pecunia s; de cunctis passionib; sciendū
est luxuriosi epule sūt thesauri lasciu ludicra ama-
toris libido.

Smt lumbi vestri pre-
cincti et lucerne ardē-
tes in manibus vestris
et vos similes hominibus
expectantibus domnū
suum qñ reuertatur a
nuptijs ut cuz venerit
et pulsauerit cōfestim

Tho. Postqđ su-
um discipulum mo-
destum statuit dñs
spolians eum quali-
bet vite cura et ele-
uacōne iam nunc ad
ministrandū inducit
dicens. Smt lumbi
vestri precincti id ē
semp plicues ad ex-
equendū quedā opa
domini nri. Et lucerne

aperiant ei. Beati sui illi quos cum venerit dominus muenerit vigilantes. Amen dico vobis quod precinet se et faciet illos discumbere et transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia. Et si in tertia vigilia venerit et ita muenerit. Beati sunt sui illi. Hoc autem scitote quoniam si sciret paterfamilias quahora fur veniret vigilaret utique et non finiret profodi domum suam. Et vos estote parati quia quahora non putatis filius hominis veniret.

ardentes. i. non ducatis vitam in tenebris sed assit lux rationis ostendens vobis agenda et fugienda. Est enim hic mundus noster. Cuncti vero sunt homines qui practica exequuntur. Nam talis est ministrantium habitus quibus optate ad eam et lucernas ardentes id est discretionis donum ut valeat dinoscere practicus non solum quod opteat agere sed et quomodo. Alioquin in precipicio superbie homines ruunt. Notandum autem quod primo iubet lumbos precingere secundo lucernas ardere. Nam primo quidem est operatio deinde speculatio que est illustratio mentis. Ideo stu-

deamus exercere virtutes ut duas lucernas habeamus ardentes scilicet conceptum mentis iugiter in anima emicantem quo nos illustramur et doctrinam qua ceteros illuminamus. Maxime vel lucernas accensas docet habere per orationem et contemplationem et spiritualem dilectionem. Ciril. Vel subprecingere significat agilitatem et promptitudinem ad sustinenda mala intuitu diuini amoris. Lucerne autem accensio significat ut non paciamur aliquos in tenebris ignorantie vivere. Greg. in omel. Vel aliter lumbos precingimus cum carnis luxuriam per continentiam coartamus. Viris enim luxuria in lumbis est femis in umbilico a principali igitur sexu lumborum nomine luxuria designatur. Sed quia nimis mala non agere nisi etiam quisque studeat bonis operibus infundere additur. Et lucerne ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus cum per bona opera proximis nostris lucis exemplum monstramus. Aug. de questi. euam. Vel docet et lumbos precingere propter continentiam ab amore rerum secularium et lucernas ardentes habere ut hoc ipsum vero sine et recta intentione fiat. Greg. in omel. Sed si utrumque horum agitur restat ut quis illis est totam spem suam in redemptoris sui aduentum constituat. Unde subditur. Et vos similes homines expectate. Dominus qui reuertatur a nuptiis. Ad nuptias quippe dominus abiit quia ascendens in celum supernam sibi multitudinem angelorum nouus homo copulauit. Theo. Quotidie etiam in celis desponsat sanctorum animas quas ei paulus vel alius similis offert virginem castam. Redit autem a nuptiis celebratis in celis forsitan quidem vniuersam in consummatione totius quoniam veniet de celo in gloria patris forsitan etiam singulis bonis astans in opmate periculis

et vniuersis consummationi. Ciril. Considera etiam quod a nuptiis quasi a sollemnitate venit in qua semper existit diuinitas. Nihil enim potest incorruptibili nature inferre tristitiam. Greg. Nisenus. Vel aliter consummationis nuptiis et desponsata sibi ecclesia et admissa ea in thalamum secretorum preestolabantur angeli reditum regis ad naturalem beatitudinem quibus similem fieri decet nostram vitam ut sicut illi sine malicia ouersantes parati fuerint domicum regressum recipe sic et nos vigilantes ad obedientiam promptos nos faciamus cum aduenerit pulsans. Sequitur enim. Ut cum venerit et pulsauerit confestim aperiant illi. Greg. in omel. Venit quippe cum ad iudicium properat pulsat vero eum iam per egreditur molestam esse mortem vicinam designat. cui confestim aperimus si hunc eum amore suscepimus. Aperte enim iudicium pulsanti non vult quod exire de corpore trepidat et eum quem contempsisse se meminit. videre iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione securus est pulsanti confestim aperit quod cum tempus prope mortis agnouerit et gloria retributionis hilarescit. Unde subditur. Beati sunt illi quos cum venerit dominus inuenerit vigilantes. Vigilat quod ad aspectum veri luminis mentis oculos aptos tenet qui sicut operando quod credit qui a se torporis et negligentie tenebras repellit. Greg. Nisenus. Propter hanc igitur vigiliam obseruandam supra dominus monuit ut sint lumbi precincti et lucerne ardentes. Lumen enim oppositum oculis pellit somnolentiam oculorum. Lumbi etiam emgulo prestricti redunt corpus insuscipibile somni. Nam qui precinctus est castitate et pura conscientia illustratus per seuerat in somnis. Ciril. Cum igitur dominus veniens suos in somnes muenerit et precinctos cor illuminatum habentes tunc eos promulgabit beatos. Sequitur enim. Amen dico vobis quia precingit se. Ex quo precipimus quod similia nobis retribuet dum succensatis se precinet. Orig. Erit enim precinctus iusticia circa lumbos suos secundum isaiam. Greg. per quam precingit se id est ad retributionem parat. Theo. Vel precingit se in eo quod non totam virtutem bonorum largitur sed hanc cohibet secundum certam mensuram. Quis enim deum capere potest quantum est. Unde seraphim mihi velari dicunt propter excellentiam diuini splendoris. Sequitur. Et faciet illos discumbere id est omnino requiescere. Sicut enim discubens totum corpus facit pausare sic in futuro aduentu sancti totaliter requiescent. Vnde enim non habuerunt requiem corporis. Illic vero simul cum animabus spiritualia corpora incorruptionem sortita plena gaudebunt de te. Ciril. faciet igitur illos discubere quasi fessos refocillans apponens delicias et statuens dapnorum suorum mensuram. Dionisi. In epistola ad titum. Discubitum enim operantem quietem a multis laboribus et vitam sine lesione et ouersationem diuinam in lumine et regione viuencium vniuerso sancto affectu adimpletam et copiosam donationem omnium donorum secundum quam leticia adimpletur hoc est enim quod sus facit eos recumbere dans eis perpetuam quietem et distribuens eis bonorum multitudinem. Unde scribit. Et transiens ministrabit illis. Theo. Quasi vice equalem eis reddet ut sicut ipsi ministrauerunt ei ita et ipse

eis ministrat Greg. m omel. Transiens vero di-
ctum est cum de iudicio ad regnum redit. Vel dñs
nobis post iudiciū transit qui ab humanitatis for-
mam diuinitatis sue contemplacōnem nos eleuat.

Ciril. Nouit autem dñs lubricus fragilitatis hu-
mane ad peccand. Sed qm̄ bonus est desperare n̄
finit s̄ magis miser est et dat nobis penitentiā in sa-
lutis antidotū. Et ideo subdit. Et si uenit in secū-
da vigilia et si in tertia vigilia uenerit et ita mue-
nerit beati sūt sui illi. Diuidūt. n. excubantes in me-
nis ciuitatū et hostiū uantes aggressus noctem
in tres aut quatuor uigilias Greg. m omel. Prima
ergo uigilia p̄meū temp̄ est uite nostre id ē pu-
ericia. Secda adoleſcencia uel iuuetus. Tercia aut̄
ſenectus accipitur. Qui ergo uigilare in p̄ma uigi-
lia noluit custodiat in ſecundam. Et qui in ſecū-
da noluit tertię uigilię imedia non amittat ut qui
conuerti in puericia neglexit ſalutē in tempe iuuen-
tutis uel in ſenectute reſpiciat Ciril. De p̄ma ta-
men uigilia mencōnem non facit qz puericia n̄ pu-
ntur a deo s̄ ueniam mereat. Secda uero et tertia e-
tas debet obedienciā deo et uitam honeſtā ducere
ad uoluntatē ip̄ius Grecus. Vel ad p̄mam uigi-
liam p̄tinent diligenti⁹ uiuentes q̄si primū grad̄
ſortiti. Ad ſcdam uero medie ouerſacōnis menſus
tam tenentes. Ad tertiā uero qui ſūt infra hoſ.
Et inde de quarta putand̄ est et ſi contingat de qua
ta. Diuerſe em̄ ſunt ouerſacōnum menſure et bon⁹
remunerator meriti⁹ unicuiqz qd̄ dignū est Theo
Vel qz uigilie ſūt hore noctis puocantes ſopores
homb⁹ intelligas eciam in uita noſtra eſſe quaſd̄
horas que faciūt nos beatos ſi inſomnes reſti fue-
rim⁹ rapuit tibi aliquis facultates defūcti ſunt tibi
bi filij accuſatus es. Sed ſi in hiſ temp̄ibus non fe-
ceris contra dei mandata quicqz uigilantē te mue-
niet ſcdā et tertia uigilia id eſt in tempe malo p̄-
micioſum ſomnū animab⁹ lentis mferentē Greg
In omelia. ad excuciendā uero n̄e mentis delid̄az
eciam exteriora damna p̄ ſimilitudinē ad medium
deducunt. Nam ſubditur. Hoc autem ſcitote quoz
ſi ſciret paterfamilias q̄ hora fur ueniret uigila-
ret utiqz et non ſineret p̄fodi domū ſuam Theo
Quidam hūc furem intelligūt eſſe dyabolū domū
animā patremfamilias hominē. Non tamen uidet̄
hęc accepō conſonare ſeq̄ntib⁹. Aduentus em̄ do-
mini compatitur huic furi tanq̄ ex inopinato pue-
mēs ſcdm illud ap̄li. Dies domini ſicut fur ita in no-
cte ueniet. Vnde et ſi ſubditur. Et uos eſtote pa-
rati quia qua hora non putatis filius hominis ueni-
re Greg. In omelia. Vel aliter neſciente pater-
familias fur domū p̄fodit quia dum a ſui cuſtodia
ſpiritus dormit in p̄uſa mors ueniens carnis n̄e
habitaſum irumpit furi autem reſiſterz ſi uigi-
laret quia aduentus iudicis qui occulte animaz ca-
pit p̄cauens ei penitēdo occurretet ne impetrēs
petiret. Vnde uero uſtimā dñs idcirco nob̄ uo-
luit eſſe incognitam ut dum illam p̄uidere non po-
ſſimus ad illam ſine intermiſſione p̄parem.

Ait autem ei petrus .
Domine ad nos dicis

Theo. Petrus cui
iam omiſſa eccleſia
fuerat quaſi oim̄ cu-
ram gerēs inquit

hanc parabolam . an
ad omnes. Dixit au-
tem dominus. Quispu-
tas eſt fidelis diſpenſa-
tor et prudens quem
ſtituit dominus ſup fa-
miliam ſuam ut det illi
in tempore tritici men-
ſuram. Beatus ille ſer-
uus quem cui uenerit
dominus inuenerit ſic
facientem. Vere dico
uobis quia ſup omnia
que poſſidet conſtitu-
et illum. Ad ſi dixerit
ſeruus ille in corde ſuo
moram facit dominus
meus uenire et cepit p̄-
cutere pueros et an-
cillas et edere et bibe-
re et mēbrari ueniet
dominus ſerui illius in
die qua non ſperabit
et hora qua neſcit ⁊ di-
uidet euz patremqz ei-
us cū infidelib⁹ p̄onet.

utrum ad omnes dñs
parabolam p̄tuliffet
Vnde dicit. Ait au-
tem ei petrus domi-
ne ad nos dicis pa-
bolam hęc an ad om-
nes Bed. Duo do-
min⁹ in p̄miſſa para-
bola mouerat et ſe-
videlicet ſubito uē-
tuz et illos patos
cum expeſtare debe-
re. Sed de quo hoſ-
rum an d̄ utroqz pe-
trus interrogaue-
rit quo ſue ſibi ſocij
qz ſuis compauerit
cum ait ad nos dicit
an omnes. Non fa-
cile patet. Et quidē
i eo qz ait nos ⁊ om-
nes nō alios q̄ apo-
ſtolos ap̄torumqz ſi-
miles et ceteros fi-
deles uel xp̄ianos ⁊
infideles uel eos q̄
uiritim. i. ſigillatim
morientes ſui iudi-
cis aduentum nolen-
tes uolentesqz ſuſci-
piunt et eos qui in
uenerſali iudicō ui-
ui ſūt in carne rep̄-
endi ſignificare pu-
tand⁹ eſt. Miz eſt
autem ſi petrus du-

bitauit uel omib⁹ ſobrie et pie et iuſte uiuend̄ ex-
pectantib⁹ beatam ſpem uel inopmatū ſingulorū
et oim̄ futurū eſſe iudicium vñ reſtat intelligi hiſ
ſ. duobus iaz bene cognitiſ ea que neſcire poterat
que ſiſſe uidelicet ſi ſublimia illa uite celeſtis miſti-
tuta quib⁹ poſſeſſa uendere ſacculos qui nō uete-
raſcerent facere lumbis p̄cinctis lucenſqz arden-
tib⁹ uigilare p̄ceperat ad ap̄loſ ſolūz ſimileſqz eo-
rum aut ad omnes qui ſaluādi ſūt p̄tineant Ciril
Validam autem m̄tem habentib⁹ conueniunt ar-
dua et excellencia mandatorū ſanctorū hiſ uero q̄
nondū ad hanc ⁊ tutem contigerūt oueniunt ea a
quib⁹ omis facultas excludit̄. Vnde dñs exemplo
maniſeſſiſſimo utitur oñdens mandatū p̄cemiſſum
ouenire hiſ qui admiſſi ſūt in ḡdum diſcipulorum
Sequit̄ enim. dixit autem dñs. Quisputas eſt fide-
lis diſpenſator. Amb. Vel alit̄ ſupioris quidez
in omnes p̄cepti forma eſt generalis. Vez ſeries ſe-
quentis exempli diſpenſatorib⁹ eſt ſacerdotib⁹
uidet̄ eſſe p̄poſita. Vnde ſequit̄. dixit autem dñs.
Quisputas eſt fidelis diſpenſator et prudēs quez
conſtituit dñs ſup familiā ſuaz ut det illi in tempe
tritici menſurā Theo. Quasi. d. p̄dicta parbola o-
mum omnes fideles attingit ſi quid uob̄ ap̄li et
doctorib⁹ conueniat audiat s. Quero em̄ quis di-
ſpenſator inueniat̄ in ſe hñs fidelitatē ⁊ prudēciā

ficut enim in dispensacionibus facultatum siue aliquis incautus sit fidelis domino existens siue etiam prudens sit et infidelis disperunt res domini. Sic et in rebus diuinis opus est fidelitate et prudentia. Noui enim multos deum colentes et fideles quia vero non poterant prudenter ecclesiastica tractare negocia non solum possessiones sed etiam animas destruebant vententes in peccatores in discretam virtute per immoderata precepta mandata vel importunam mansuetudinem. **Chrysostomus.** Querit autem si dominus non quasi fidelis et prudentem dispensatorem ignorans sed volens inuere raritatem rei et homini presulatus magnitudinem. **Thomae.** Quisquis ergo fidelis fuerit inuentus et prudens presideat familie domini ut singulis temporibus det tractet mensuram vel sermonem doctrine quo pascunt anime vel opere exemplum quo vitam formetur. **Augustinus.** de questi eua. Mensuram autem dicit propter modum capacitatis quoniam quicquid audientium. **Isidorus.** Additum est etiam in tempore quod beneficium non suo tempore datum redditur cassum et nomen beneficii perdit. Idem est panis esurienti quidem appetibilis factus autem non multum. De his autem serui dispensatoris primio subdit dicens. Beatus ille seruus quem cum venerit dominus inuenerit sic facientem. **Basilii.** non dicit agentem a casu sed sic facientem non enim vincere solum ouem sed etiam certare legitime hoc autem est sic singula exequi sicut recipimus in mandatis. **Cirilli.** Sic ergo fidelis seruus et prudens opportunum tempore distribuens prudentem cibaria famulis hoc est spirituales escas beatus erit iuxta dictum saluatoris in hoc scilicet quod obtinebit adhuc maiora et merebitur premia familiaribus debita. Unde sequitur. Vere dico vobis quia super omnia que possidet constituet illum. **Beda.** Quanta enim inter bonos auditores et bonos doctores est merito distacia tanta est etiam primio. hos enim adueniens cum vigilantes inuenerit faciet discipulos illos autem cum fideliter peudentes dispensantes inuenerit super omnia que possidet constituet id est super omnia celestis regni gaudia non utique ut horum dominum teneant sed ut eorum habundantius ceteris sanctis eterna possessione fruuant. **Thomae.** Vel super omnia bona sua constituet eum non solum super suam familiam sed ut tam terrena quam celestia ei obediant qualis fuit iherosolima uel et helias alter soli alter nubibus mandans. Et omnes sancti quasi dei amici rebus dei utuntur. Quicquid etiam vitam virtuosam pagit et suos suos id est iram et concupiscentiam recte disposuit exhibens temporibus singulis mensuram frumenti ire quidem ut afficiatur in habentes odio deum concupiscentie vero ut necessaria utatur carnis punctione ordinans eam in deum. Talis magis constituet super omnia que possidet dominus dignum omnia per speculatum intellectum intueri. **Chrysostomus.** dominus autem non solum ex honore bonis reuato sed etiam pene in malos corrigit auditorem. Unde sequitur. Non si dixerit seruus ille in corde suo moram facit dominus meus venire. **Beda.** Nota inter vicia sui mali ascriptum quod tardum domini sui reditum putauerit. Non autem in boni virtutes annumeratum quod hunc citum sperauerit sed quod tantum fideliter ministrauerit. Nil ergo melius est quam ut pacienter sustineam ignorare quod sciri non potest sed tantum

tum laborem aut idonei inueniam. **Thomae.** Ex eo autem quod non considerat hora finis multa peccata euertunt nam si cogitarem dominum venire et presto esse terminum vite nec minus utique peccarem. Unde sequitur. Et ceperit percutere pueros et ancillas et edere et bibere et inebriari. **Beda.** In hoc seruo cunctorum presulum malorum narratur damnatio qui neglegendo domini timore non modo ipsi luxurie vacant sed etiam subditos iniuriis stimulant quis et tipice possit intelligi pueros et ancillas percutere corda infirmorum proprio exemplo viciare. Edere autem bibere et inebriari facinoribus et seculi illecebris quam hominem dementant occupari de eius autem pena subditur. Veniet dominus sui illius die qua non sperat se iudicij. Et diuidet eum. **Basilii.** non quidem diuidetur corpus ut hoc quidem exponat tormentis illud vero dimittat nam fabulosum est hoc neque iuxta iudicij cum deliquerit totum dimidium pati penam. nec anima secatur tota crummosam conscientiam possidens et cum corpore mala coopans. Sed diuisio eius est perpetua alienatio anime a spiritu. sicut ei et si non sit gracia spiritus indignis videtur tamen ut cumque adesse conuersionem eorum expectans ad salutem. Tunc vero totaliter amputabitur ab anima. Spiritus ergo sanctus et brauium est iustorum et prima condemnatio peccatorum quam cum indignam intendent. **Beda.** Vel diuidet eum a fidelium consortio segregando et eis qui nunquam ad fidem perueniant sociando. Unde sequitur. Partemque eius cum infidelibus ponet quia qui suorum et domesticorum curam non habet fidem negauit et est infideli deterior ut ait apostolus. **Thomae.** Recte etiam infidelis dispensator cum infidelibus propter accipiet quia vera caruit fide

Thomae. hic nobis dominus maius aliquid et terribilius ostendit non enim solum dispensator infidelis accepta preuabitur gracia ut nihil eius iuuat ad vitandum supplicia sed magis fiet ei damnationis causa dignitatis immensitas. Unde dicit. Ille autem seruus qui cognouit voluntatem domini sui. Et non fecit secundum voluntatem eius vapulabit multis. **Chrysostomus.** non enim similiter omnibus omnia iudicantur sed maior cogitatio fit maioris pene materia. Unde sacerdos eadem peccans cum populo multa grauiora patietur. **Cirilli.** homo enim per speciem qui turpioribus suam voluntatem inclinavit. mercurabile peccatum commisit quasi propter malitiam recedens a domini voluntate sed homo rusticanus ratio nabilis imploret veniam vindicantis. Unde subditur. Qui autem non cognouit et fecit digna plagis vapulabit paucis. **Thomae.** hic obicit aliqui

Thomae. hic nobis dominus maius aliquid et terribilius ostendit non enim solum dispensator infidelis accepta preuabitur gracia ut nihil eius iuuat ad vitandum supplicia sed magis fiet ei damnationis causa dignitatis immensitas. Unde dicit. Ille autem seruus qui cognouit voluntatem domini sui. Et non fecit secundum voluntatem eius vapulabit multis. **Chrysostomus.** non enim similiter omnibus omnia iudicantur sed maior cogitatio fit maioris pene materia. Unde sacerdos eadem peccans cum populo multa grauiora patietur. **Cirilli.** homo enim per speciem qui turpioribus suam voluntatem inclinavit. mercurabile peccatum commisit quasi propter malitiam recedens a domini voluntate sed homo rusticanus ratio nabilis imploret veniam vindicantis. Unde subditur. Qui autem non cognouit et fecit digna plagis vapulabit paucis. **Thomae.** hic obicit aliqui

ne materia. Unde sacerdos eadem peccans cum populo multa grauiora patietur. **Cirilli.** homo enim per speciem qui turpioribus suam voluntatem inclinavit. mercurabile peccatum commisit quasi propter malitiam recedens a domini voluntate sed homo rusticanus ratio nabilis imploret veniam vindicantis. Unde subditur. Qui autem non cognouit et fecit digna plagis vapulabit paucis. **Thomae.** hic obicit aliqui

merito puniunt qui sciens voluntatem domini non profectur. Sed cur puniunt ignorans quia cum et ipse scire potuisset noluit sed pigritans ipse fuit ignorantie sue causa. Basil. Sed dices si hic quidem multa sustinet. Altera haec autem pauca qualiter dicunt quidam quod non imponit finem supplicij. Sed sciendum est quod si quod dicitur non numerum penarum sed differentiam indicat. potest enim aliquis esse dignus meritis simili flamma vel immissio: et in deficiente verme vel micis torquentis vel fortius. Theo. ostendit autem consequentem quare doctoribus et scientibus intensior pena debeat cum dicit. Omni autem cui multum datum est. multum queretur ab eo. et cui commendauerunt multum plus periet ab eo. datur quidem doctoribus gratia faciendi miracula. sed commendat eis sermonis et doctrine gratia. sed in dato quidem non dicit aliquid propter petendum. sed in commendato siue deposito. Nam gratia verbi incremento eget et a doctore requiritur amplius. Non enim decet eum torpe haurere. ubi tale tum. Beda. Vel aliter multum sepe datur eorum quibusdam prius quibus etiam cognitio domine voluntatis et exequendi que cognoscunt facultas impenditur. Multum autem commendat illi cui cum sua salute domini quoque gregis pascendi cura committitur. maiori ergo gratia donatos si deliquerit. maior vindicta sequetur. Mitissima autem omni pena erit eorum qui propter peccatum quod originaliter traxerunt. nullum insuper addiderunt. et in ceteris qui addiderunt. tanto quilibet ibi tolerabilior habebit damnationem. quanto hic minorem habuit iniquitatem.

Igne veni mittere in terram et quid volo nisi ut accendatur. Baptisma autem habeo baptisari et quomodo coartor usque dum proficiat. Putatis quia pacem veni dare in terra. Non dico vobis sed sepacionem. Erunt enim ex hoc quinq; in domo una diuisi tres in duos et duo in tres diuisent pater in filium et filius in patrem suum mater in filiam et filia in matrem suam et nurus in socrum suam

et argenteos et diuitiosos sermones. Sicut enim qui aurum et argentum purgare nouerunt. per ignem consumunt eorum sordiditatem. sic saluator per euangelicam doctrinam in virtute spiritus abstergit intellectum eorum qui credunt in eum. Idcirco est ignis salubris et utilis. qui habitatores terre frigidi quodammodo et extrinsecus

peccatum incalescunt ad pietatis vitam. Chrysostomus. Terram enim ad prius vocat non eam quae pedibus terimus. sed blasphemam membrum eius scilicet hominem. cui dominus ignem ingerit ad suspicionem peccatorum et inuocationem animarum. Titus. Est autem intellegendum eum de celo venisse. Non enim si de terra venisset in terram diceret. Ignem veni mittere in terram. Ciril. Idcirco autem ignis dominus accelerabat incendium. Unde sequitur. Et quid volo. nisi ut accendatur. Credebant enim iam quidam ex israel quorum exordium fuerant venerandi discipuli. Sed ignis semel in iudea accensus totum orbem occupare debebat. consummata tamen passionis eius dispensatione. Unde sequitur. Baptisma autem habeo baptisari. Nam ante venerabilem crucem et eius resurrectione amoris in sola iudea fiebat membris predicacionis et miraculorum ipsius. postquam autem principem vite insantes occiderunt. tunc apostolus precepit dicens. Euntes docete omnes gentes. Greg. super ezechielem. Vel aliter ignis in terram mittitur. cum per ardorem sancti spiritus afflata. terrena membra a carnalibus suis desiderijs crematur. succensa autem spiritali amore malum quod fecit plangit. Et sic terra ardet quando accusante se conscientia eorum peccatorum in dolore prius crematur. Beda. Addit autem baptisma habeo baptisari id est sanguinis per immersionem prius habeo perfundi. et sic corda credentium igne inflammati. Ambrosius. Tanta autem est domini dignitas. ut in fundere nobis deuotionis. et a fumum perfectionis in nobis. et maturande pro nobis passionis studium sibi in esse testetur. Unde sequitur. Et quomodo coartor usque dum proficiat. Quidam codices habent et coartor id est contritor. Cum enim in se nihil habet quod doleret. non tamen angebat erumis et tempe mortis mestitiam pretebat. quam non ex metu mortis sue sed ex mora nostre redemptionis assumpserat. Qui enim usque ad perfectionem angitur de perfectione securus est. quia eum condicio eorum palis affectus non formido mortis offendit. Nam qui corpus suscepit omnia debuit subire. que corporis sunt. ut esurire sitiret. angere et contristare. Diuinitas autem per hos affectus nescit commutari. Simul etiam ostendit quod in certamine passionis mors corporis absolutio anxietudinis non coaccuat iua sit doloris. Beda. Nunc autem post baptismum sue passionis post ignis spiritualis aduentum terra sit arida. declarat. subdicens. Putatis quia pacem veni dare in terra. non dico vobis. sed sepacionem. Ciril. Quid dicit dominus. Non veni pacem daturus qui factus es nobis pax. pacificans per crucem celestia et terrena. qui dixisti. Pacem meam do vobis. manifestum est quod vtilis quidem est pax quinq; autem damnosa. et sepanis ab amore diuino. per quem. si consentit his qui a deo diffident. et ob hoc federa terrena docuit vitare fideles. Unde sequitur. Erunt enim quinq; ex his in domo una diuisi. tres in duos et duo in tres diuisentur. pater in filium. Ambrosius. Cum sex personarum videatur facta subiectio patris et filij. mariti et filie. socrus et nurus. quinq; tamen sunt quia eadem mater que socrus accipi potest. que enim est mater filij. socrus eius uxoris est. Chrysostomus. Per hoc autem futurum euentum protulit. Comingeat enim in eadem domo aliqui esse fideles. cuius pater vellet eum ad infidelitatem pertineret. sed

intantum pualuit virtus doctrie cristi. vt filij pa-
 tres dimitteret. matresq; filie. ⁊ liberos patres
 Libuit enim fideles cristi nō solum odomnere ppa
 sed et cuncta simul pati. dūmō cultu fidei nō care
 ant. Si aut purus homo esset. vnde supeteret et
 hoc posse meditari. q; a patribus plus amaret q; p
 filij. et a filijs plus q; patres. et a viris plus q; oiu
 ges. et s; nō in vno domo aut centū sed vbiq; ter
 raz. ⁊ nō solū hoc pdixit. sed etiam opere ostēdit
 uit. Ambrosi⁹. Mistica aut mēp; et acōe dom⁹
 vna. homo vnus est. duos autem legimus frequē
 ter. animam et corpus. q; si duob; ouenerit. effi
 cit vtraq; vni. aliud est qd seruit. aliud cui subia
 citur. Tres aut anime affectōes sūt. vna rōnabi
 lis. alia occupabilis. Tercia impetibilis. Duo er
 go in tres et tres in duo diuidūtur. Et enim p ad
 uentum cristi homo q; erat irrōnabilis. rōnabilis
 factus est. Erasmus carnales terreni. misit de⁹ spi
 ritum suū in corda nostra. facti sum⁹ filij spiritu
 ales. possumus etiam dicere q; hac domo sunt aliq
 qnq; .i. odor. tactus. gustus. visus. et auditus.
 Si ergo secundū ea q; audim⁹ aut legim⁹ sensu vi
 sus atq; auditus excludamus supfluas volupta
 tes corporis. que gustu tactuq; et odore papiun
 tur. duo in tres diuidimus. eo q; mentis habitus
 yicioz non capiatur illecebris. aut si quicq; sen
 sus acceperimus corporales. vicia iam corporis et
 peccata se separāt. Possunt etiam caro videri atq;
 anima ab odore tactu gustuq; luxurie sepata. For
 cior em racionis serus velut viriles fertur affec
 tus. hec molliorē studet tenere racionem. Ex hjs
 itaq; diuersarum cupiditatū mot⁹ inoleuit. Sed
 vbi in se anima redit degenēs abiurat heredes.
 Caro quippe cupiditatibus suis quas sibi ipa ge
 nerauit tanq; sentibus mundi doluit esse ofiram.
 Sed velut corporis quedam atq; anime nurus vo
 luptas motui prauē cupiditatis inubit. Ergo q;
 diu mansit in vna domo aspīrātibus vicijs indiui
 dua osensio nulla videbatur esse diuisio. vbi vero
 cristus ignez quo delicta cordis exureret. vel gla
 dium quo secreta penetrātur. misit in terras. tūc
 caro atq; anima regeneracōis inouata misterijs
 copula posteritatē eliminat. vt diuidantur paren
 tes in filios. dum intemperās motus intemperāci
 am abdicat. et aia declinat in osociū culpe. filij q;
 in parētes diuiduntur. dum renouati homines vi
 cia vetusta declinant. voluptasq; adolscencior
 seriose domus refugit disciplinam. Beda. Vel
 aliter. Per tres significatur qui fidem vnitatis
 habēt. Per duo infideles. qui a fidei vnitatis dis
 senciūt. Pater autem dyabolus est cuius filij imi
 tando eramus. sed p q; venit ignis ille celestis.
 nos ab inuicem separauit et ostendit alterū pte
 qui est in celis. Mater sinagoga. filia est ecclesia
 pmitua. que et eam d qua genus ducit sinagoga
 fidei psecutricē sustinuit. et ipa eidem sinagoge
 fidei veritate stradixit. socrus sinagoga. nurus
 ecclesia de gētibus. quia spōsus ecclesie cristus. fi
 lius est sinagoge secundum carnē. Sinagoga g; in
 nurū et in filiā ē diuisa. que credentes de vtroq;
 p pō psequit. h; et ille in socrū ⁊ i mēz sūt diuise
 q; volūt carnalē circūcisionē suscipere.

Cum videritis nubē
 orientem ab occasu.
 statim dicitis. nimbz
 venit et ita fit. Et cū
 austrū flantes. dicitis
 quia estus erit. et ita
 fit. Hypocrite. faciem
 celi ⁊ terre nostis pro
 bare. hoc aut temp⁹
 quomodo non proba
 tis. Quid autem et a
 vobis non iudicatis
 quod iustum est.

Theophilus. Cum
 de pdicacōe discip
 tasset. et eā nomial
 set gladiū. poterāt
 audientes turbati
 nescientes quid dice
 ret. Et iteo doming
 subdit. q; sicut aere
 as disposicōes p q;
 dam signa cognos
 cunt sic deberent eg
 aduetum cognoscē.
 Et hoc est qd dicit.
 Cum videritis nubē
 orientem ab occasu
 statim dicitis. nimbz
 bus venit. et ita fit
 et cum austrū flāt ē
 dicitis. q; estus erit

et ita fit. Quasi diceret. verba mea et opera mea
 me indicāt contrariū vobis. Potestis igitur con
 iectare quia non veni pacem dare sed imbrē. et
 turbimē. Ego em sū nubes et veio ab occasu. i. ab
 humana natura pdem multa induta peccatorū ca
 ligue. Veni etiā ponere ignē. i. estum incitare.
 Sum em auster ventus calidus et oppositus bore
 ali frigiditate. Beda. Vel qui ex elementorum
 immutacōe statum auraz quia voluerunt. Facili
 me pnoscere potuerūt. Possent etiam si vellent.
 tempus aduentus domini ex dictis intelligere p
 plectaz. Cirillus. Propete enim multifarie p
 nūciauerūt cristi misterii. Dicebat ergo si prudē
 tes essent ad futura pspēctum intendere. nec igr
 nozare futuras tēpēstates post vitam pntē vā
 lerent. erit enim ventus et pluuia. et supplicū fu
 turū per ignē. et hoc significatur. cum dicit. nimbz
 venit. decebat etiam salutis tempus non igr
 nozare. i. aduentum saluatoris. p quem pfecta pi
 etas intrauit mundū. Et hoc significatur cū dicit.
 dicitis q; estus erit. Vnde in eoz. rēpēnsionem
 subditur. Hypocrite. faciem celi et terre nostis pro
 bare. hoc aut tempus quō non pbatis. Basilig
 Est aut em notandum q; necessarie sūt hūane vite
 siderū cōiecture. dūmodo q; vltra mensuram nō
 pquirat eoz. iudicia. Est em nōnulla de pluiijs
 futuris pcepere. plura q; de estibus et impetu vē
 torum vel picularibus vel vniuersalibus. vel vi
 olentis vel lembus. Quanta vero smoditas ex eo
 eum cōiectura vite pstatue. quis nescit. interest
 ei naute pnosticari pcellaz pcula. Viatori mu
 tacōz aeris. collono fructuuz copiā. Beda. Sz
 ne aliqui de turba se pphetice lectōis ignaros tē
 poz. cur sus pbare non posse causarent. vigilan
 t et adiūgit. Quid aut et vobis ipis non iudicas
 tis quod iustum est. Ostēdens eos et si litteras ne
 sciant. naturali tamen ingenio posse dinoscere eū
 qui opera fecit que null⁹ ali⁹ fecisset sup hominē
 et deum esse. Vnde post huius seculi iniusticias.
 iustum creatoris iudicium esse venturum. Ori.
 nisi autem esset nobis natura mstitum id qd iustū
 est iudicare nūquā saluator hoc diceret.

Cum autem vadis cum aduersario tuo ad principem in via da operam liberari ab illo ne forte trahat te apud iudicem et iudex tradet te exactori et exactor mittat te in carcerem. Dico tibi non exies inde donec etiam nouissimum minutum reddas.

Theop. Postquam ostendit dominus laudabilem discordiam ex hinc docet laudabilem pacem euz dicit. Cum autem vacuum ad tuo ad principem in via da operam ab illo quasi dicit euz trahit te aduersarius ad iudicium da operam in omnibus modis excogetes ut absoluaris ab illo. Vel da operam id est si nichil habes mutuū accipe ut absoluaris ab illo.

lo ne te coram iudice conueniat. Vnde sequitur ne forte trahat te apud iudicem et iudex tradet te exactori et exactor mittat te in carcerem. Cirillus In quo angustias pacieris donec etiam nouissimum allem exigent. Et hoc est quod subdit. Dico tibi non exies inde donec etiam nouissimum minutum reddas. Crisostomus. Vide mihi de presentibus iudicibus dicere et de itinere ad presens iudicium et de carcere huius mundi. Per hoc enim que apparent et in promptu sunt irrationabiles homines se corrigere consueverunt. Frequenter enim non solum ex futuris bonis vel malis commonet sed etiam ex presentibus propter grossiores auditores. Ambrosius. Vel aduersarius noster diabolus est qui serit illecebras delictorum ut habeat in supplicio participes quos habuit in errore consortes. Aduersarius etiam nobis est omnis viciozus usus. Denique aduersaria est nobis mala conscientia que nos et hic afficit et in futurum accusabit et perdet. Demus igitur operam ut dum in hoc sumus vite curriculo constituti tamquam a malo aduersario ita ab improbo liberemur actu ne dum imus cum aduersario ad magistratum in via nostram condēnet errorem. Quis autem est magistratus nisi penes quem omnis potestas est. Hic autem magistratus tradit reum iudici eius scilicet cui viuorum et mortuorum tribuit potestatem scilicet ihesu christo per quem occulta redarguuntur et improbi operis pena mandatur. Ipse exactori tradit et in carcerem mittit dicit ei tollite et mittite illum in tenebras exteriores et exactores suos monstrat esse angelos de quibus dicit. Erunt angeli et sepabunt malos de medio iustorum et mittent eos in caminum ignis. Sed subdit. Dico tibi non exies donec etiam nouissimum minutum reddas. Sic enim qui pecuniam soluit non propterea euasunt fenoris nomen. Quotociens sortis usque ad minimum quocumque solucōis genere quantitas vniuersa soluat. Sic operacione caritatis actuque reuoluitur vel satisfactioe quacumque peccati pena dissoluitur. Origenes. Vel aliter. Quatuor personas habet potestatem aduersarii principis exactoris et iudicis. Apud matheum vero persona premissa est principis et pro exactore mister incertus. Discrepat etiam quod ille quadratam iste minutum posuit. Vterque autem dixit nouissimum. Cūctis autem hominibus duos angelos ad esse legimus. malum qui aduersa exhortatur bonum

qui optima persuadet. ille autem aduersarius neque quod crentemque peccamus. exultat sciens quoniam habet potestatem apud principem seculi huius qui se miserat exultandi et gloriandi. Cum articulo autem in greco euz posuit. ut ex pluribus vnum monstrat. quod vnusquisque sub sue gentis est princeps. Da ergo operam ut libereris ab aduersario tuo. siue a principem ad quem te aduersarius trahit. habendo sapientiam. iusticiam. fortitudinem et temperanciam. Si autem dederis operam esto in eo qui dicit. Ego sum via. alioquin trahet te aduersarius ad iudicem. Dicit autem trahit. ut ostendat nolentes ad obem nationem appellat. Iudicem autem em alium nescio nisi dominum nostrum ihesum christum qui tradit exactori. Singuli exactores propositos habent. dñanē exactores si debuerim aliquid. Si omnibus vniuersa reddidero nemo exactor est et itrepidam me te rñdeo. nihil tibi debet. Quod si debitor fuero. mittet me exactor in carcerem nec pacietur exire nisi debitum omnem persoluero. Non enim habet exactor potestatem ut michi saltem quod dicit cedat. Qui donauit debitori quingentos denarios. et alij quingenta. dñs erat. Iste qui exactor est dñs non est. sed a dño ad exigenda debita prepositus. Nouissimum autem minutum dicit gracile et tenue. peccata enim nostra aut pinguis sunt aut tenuia. Beatus igitur est qui non peccat. Secundo autem si tenue peccatum habeat in se ipsa quoque tenuia diuersitas est. alioquin non diceret. donec nouissimum redderet minutum. Si ei parum debet. non egredietur nisi soluat minimum quod dicitur. Qui autem magno debito fuit obnoxius. infinita ei ad reddendum secula numerabuntur. Be da. Vel aliter. aduersarius noster in via est. scilicet dei contrarius nostris carnalibus desiderijs in presenti vita. aquo liberatur. qui preceptis a se subdit. Alioquin tradetur iudici. quia scilicet domini contempto peccator reus tenebit in examine iudicis. Quae iudex exactori tradet id est maligno spiritui ad vlcionem qui mittit in carcerem. id est in infernum. Vbi quia semper soluere penas paciēdo sed nunquam persolueno veniam consequi non poterit. nunquam exinde eribit. sed cum terribilissimo serpente diabolo perpe tuas penas luet.

C. CAPI. XIII.

Aderant qui daz ipso in tempore nunciabant illi de galileis. Quorum sancta gumez pilatus miscuit cum sacrificijs eorum. Et respondens dixit illis. Putatis quod hii galilei pro omnibus galileis peccatores fuerit quia tali passi sunt.

Glosa. Quia de peccatis peccati fecerat mencionem. oportuit nunciare quorundam peccantium pena. ex cuius exemplo etiam alijs peccatoribus penam comminaret. Vnde dicit. Aderant quidam ipso in tempore nunciabant illi de galileis. quorum sanguinem miscuit pilatus cum sacrificijs eorum. Cirillus. Erant. n. scilicet dogmatum iude galilei. Cuiusmodi nem lucas in actibus apostolorum fecit. quod dicebat non oportet

non dico vobis. Sed nisi penitenciam habueritis omnes simul peribitis. Sicut illi decem et octo super quos cecidit turris in Siloa. et occidit eos. putatis quia et ipsi debitores fuerunt propter omnes homines habitantes in iherusalem. Non dico vobis. sed si non penitentiam egeritis. omnes similiter peribitis.

quem vocari dominum. Unde quod plures eorum quia Cesar non faciebant dominum. a pilato puniti sunt. Dicebant etiam non oportet alias a statutis victimis in lege moysi offerre deo. Unde prohibebat statuas a populo victimas pro salute imperatoris et populi romani offerre. pilatus ergo indignatus in galileos iussit iter ipsas victimas quas ritu legis se offerre putabant. occidi. Ita quod sanguis offerenti

in oblatis victimis misceret. Credete autem vulgo iustissime predictos talia passos esse quasi scandala seminantes in populo. incitantes principes in odium subditorum. narraverunt hoc saluatori. volentes percipere quid ei super hoc videret. Ipse autem peccatores esse eos ponit. Non tamen hic asserit talia passos esse. tanquam peiores non patientibus. Unde sequitur. Et respondens dixit illis. putatis quod hi galilei pro omnibus galileis peccatores fuerunt. quia talia passi sunt. non dico vobis. Crisostomus. punit. non de quosdam peccatores amputatis eorum nequicia. et penam illi statuens leuiorem et plene remouens eos ab alijs et viuentes in malicia corrigens pro horum damnatione. Rursus alios hic non punit ut si sibi cauerint penitentem. presentem penam effugerit et futurum supplicium. Si vero perseuerauerint. magis patient tormentum. Titus. Manifestat et hic quia quicumque ex iudicij accidet in reorum supplicium. non solum iudicancium potestate sed etiam nutu dei contingit. Unde siue iusta conscientia. puniat iudex. siue aliud intendens condonet. commendandum est ne socii diuine censure. Cirillus. Remouens ergo populares ab intestinis insidijs occasione religionis concitatis. subiungit. Sed nisi penitentiam habueritis. et nisi cessaueritis conspirare contra principes. quod nutu diuino non agitis. omnes simul peribitis. et vester sanguis vestris victimis coniungetur. Crisostomus. In hoc autem ostendit quod illos permisit talia pati. ut viuentes alienis periculis terrent fierent regni heredes. Quid igitur dices ut melior ego quam ille punire. non ideo. sed punire quod deum propter propria crimina fit vero ex hoc videtur salutis materia. Beda. Sed quia penitentiam non habuerunt. et domice passionis anno venientes romani. quos designabat pilatus ad eorum gentes pertinens. et incipientes a galilea unde dominica predicatio cepit. radicibus impiam gentem deleuerunt et non solum aeria templi quo sacrificia deferri consueuerant. sed interiora domus humano sanguine fedauerunt. Crisostomus. Iterum autem alij decem et octo obruti fuerant a quadam turri. de quibus eadem subdit dicens. Sicut illi. xvij. super quos cecidit turris in

Siloa et occidit eos. putatis quia et ipsi debitores fuerunt. propter omnes homines habitantes in iherusalem. Non dico vobis. Non enim hic omnes punit dominus animas inducias penitendi. nec tamen cunctos future punitioni reseruat ne plures penitentiam abnegarent. Titus. Vna autem turris comparatur toti ciuitati ut pars totum protereat. Unde subditur. Sed si non penitentiam egeritis. omnes similiter peribitis. Quasi dicitur. tota ciuitas paulo post occupabitur si perseuerauerint indigene in infidelitate. Am. Mistic autem in illis quorum sanguinem pilatus miscuit cum sacrificijs eorum figura quedam videtur. eos tangens. qui coactu diabolico non pure offerunt sacrificium. quorum oratio est in peccatum sicut de iuda scriptum est qui perditionem sanguinis diuini iter sacrificia positus cogitabat. Beda. Pilatus enim qui interpretatur os malleatoris diabolum significat. semper cedere patitur. sanguis per se sacrificia bonas actiones exprimit. pilatus ergo sanguinem galileorum cum sacrificijs eorum miscet quod diabolus elemosinam et cetera bona fidelium vel carnis delectatione vel humane laudis ambitione vel qualibet alia peste maculat. illi etiam iherosolimita a turri opprobrii significant iudeos qui penitere noluerunt cum membris suis esse perituros ne frustra. xvij. qui numerus apud grecos. xij. hoc est eisdem litteris quibus nomen ihesu incipit. exprimit. Significat autem iudeos hinc maxime perituros quod nomen saluatoris recipere noluerunt. illa turris significat illum qui est turris fortitudinis que merito in siloa. qui interpretatur missus. Significat enim eum qui missus a patre venit in mundum qui omnes super quos cecidit conteret.

Dicebat autem hanc similitudinem. Arborum ficum habebat quidam plantatam in vinea sua. et venit querens fructum in ea. et non inuenit. dixit autem ad cultorem vinee. Ecce amittes sunt ex quo veni querens fructum in ficum hac et non inuenio. Succide ergo illam. ut quid etiam terram occupat. At ille respondens dixit. Domine dimitte illam et hunc annum usque dum fodiam circa illam et mittam stercora. Et siquidem fecerit fructum. sic autem in futurum succides illam.

Titus. Tacitabant se iudei ex eorum. xvij. pierant. ipsi vero omnes remanserunt illesi. Unde ponit eis ficum parabolam. Dicit enim. Dicebat autem hanc similitudinem arborum ficum habebat quidam plantatam in vinea sua. Ambrosius. Vineam domini sabaorb erat. quam dedit in rapinam gentium. Aperta autem sinagoga arboris istius compactio est. quia sicut ista arbor redundat folijs fluentibus. spiritus possessorum suis casta speratorum puentium expectatione destituit. Ita etiam in sinagoga dum doctores operibus infecundi. vbi sunt velut folijs et diuidantibus gloriae inanis umbra legis eruberat. Hec etiam sola arbor ab inicio

germinat poma pro floribus et poma decidunt. ut
 poma succedant manent tamen aliqua pro poma nec de
 cidunt. Etenim primus in agone populus velut in
 utilis decedit fructus ut de pinguedine religionis
 antique nouus ecclesie populus emerget. Primum
 tamen ex israel grossi maturi electis exemplo pulchri
 errimorum gracia fructuum ceteris presterunt quibus
 dicitur. Sedebitis super thronos. Nonnulli tamen
 ficum istam non in agone sed malicie et improbi
 tatis figuram putant hinc tamen in nullo distant nisi quod
 pro specie generis eligunt. Beda. Ipse autem dominus
 in agone pro moysen instituit. in carne natus ap
 paruit. et crebrius in agone docens fructus fi
 dei quesitum sed in phariseorum mente non inuenit.
 Unde sequitur. Et fructum queres in illa. et non in
 uenit. Ambrosius. Querebat autem dominus non
 quia fructum ficulne dextere nesciret. sed ut ostende
 ret in figura. quod fructum in agone iam habere deberet
 Denique ex sequentibus docet non se ante tempus ve
 nisse. qui pro tempore venit. Sic enim habes. Dixit autem
 ad cultorem vinee. Ecce anni tres sunt ex quo ve
 nio queres fructum in ficulnea hac et non inuenio
 Venit ad abraham. venit ad moysen. venit ad ma
 riam. hoc est venit in signaculo. venit in lege. ve
 nit in carne. aduentum eius ex beneficiis recognos
 scimus alibi purificationis alibi sanctificationis. alibi iu
 stificationis est. circumcisio purificationis. Lex sanctifi
 cavit gracia iustificauit. ergo populus iudeorum
 neque purificari potuit. quia circumcisione corporis non
 animi habuit. neque sanctificari quod virtutes legis
 ignorans. carnalia magis quam spiritualia se quebat
 neque iustificari quia delictorum suorum penitentiam
 non gerens gracia nesciebat. Merito ergo nullus
 fructus in agone inuentus est. et ideo iubentem
 excidi. Sequitur enim. Succidite ergo illam ut quid
 eciam terras occupat. Bonus autem cultor et fortis
 sis ille in quo ecclesie fundamentum est prelagens al
 terum ad gentes. se autem ad eos qui ex circumcisio
 ne sunt. esse mittendum. religiose ne excidat in ter
 uenit. fraterus uocatione sua. eciam populum iudeorum
 per ecclesias posse saluari. Unde sequitur. At ille
 respondens dixit illi. Domine dimitte illam et hoc
 anno. Cito duricia. superbiatque iudeorum causas esse
 sterilitatis agnouit. Itaque venit excollere. qui no
 uit uicia replendere. Unde subdit. Usque dum fodi
 am circa illam. Pollice dura cordis eorum aposto
 licis ligamentis esse fodienda. ne radices sapientie.
 terrarum acerbis obuat et abscondat. Subdit autem.
 Et mittam stercorem. id est humilitatis affectum pro
 quem in euangelium christi etiam iudeus fore existi
 matur fructuosus. Unde subdit. Et si quidem fece
 rit fructum. bene. si erit. Si autem in futurum succi
 des illam. Beda. Quod quidem pro romanos factum
 est a quibus gens iudea succisa et a terra promissionis
 expulsa est. Augustinus de uerbo domini. Vel aliter to
 tum arbor ficulnea genus humanum est. Primum enim
 homo qui peccauit folijs ficulne pudenda uelauit
 et hoc est membra unde nati sumus. Theodosius. Sed
 et quisque nostrum ficus est in uinea dei. hoc est in
 ecclesia. vel in hoc mundo plantata. Gregorius. In
 homo. Tercio autem dominus ad ficulneas uenit. quod
 naturam generis humani. ante legem. sub lege. sub

gracia. Expectando. admonendo. uisitando. requi
 siuit Sed tamen in tribus annis fructus se non inuenit
 se conqueritur. quod quorundam prauorum mentes nec
 inspirata lex naturalis corrigit. nec precepta eru
 diunt. nec incarnationis eius miracula conuertunt

Theodosius. Tercio autem natura nostra fructum petita
 non tribuit. semel quidem eius in paradiso per uicari
 ti sumus preceptum. Secundo cum in lege uicari
 confluuerunt. Tercio cum saluatore renuerunt
 Sed in triemius intelligendum est. pro tribus etatibus
 puerili. uirili. et senili. Gregorius. In homelia. Sed
 cum magno timore audiendum est quod dicit. Suc
 cide eam ut quid terram occupat. Unusquisque enim
 iuxta modum suum in quantum locum uite presentis tenet
 si fructum bone operationis non exhibet. uelut infruc
 tuosa arbor terram occupat. quia in eo loco in quo
 ipse est. et alijs operandi occasione negat. Basi
 lianus. propter enim est diuine appreciationis non silent er
 nas infligere. sed promittere minas reuocando ad pe
 nitentiam. sicut iniuriam fecit. et nunc cultori di
 cit. succide eam. pro uocans quidem ipsum ad curam eius
 suscitans uero sterilem animam ad producendum debi
 tos fructus. Gregorius. In ieremias. Igitur nec nos
 feriamus subito. sed pro ualeamus misericordia. ne se
 cemus ficum potentem ad huc fructus facere quam
 forsitan curabit periti custodis studium. Unde et
 hic subditur. Et ille respondens dixit illi. dimitte
 illam hoc anno usque dum fodiam circa illam. Gre
 gorius. In uerbo domini. Per cultorem vinee propositorum ordo exp
 mitur. qui presunt ecclesie. dominice vinee curam
 gerunt. Theodosius. Vel paterfamilias deus pater est
 Cultor uero christus qui ficum amputari ut sterilem
 non permittit. quasi ad patrem diceret. Si per
 legem et prophetas fructum penitentie non dederunt
 meis eos irrigabo passionibus et doctrinis. et forsitan
 dabunt obediencie fructum. Augustinus de uerbo
 domini. Vel colonus qui intercedit est omnis san
 ctus. qui intra ecclesiam orat. pro eis qui sunt extra
 ecclesiam dicens Domine dimitte illam. hoc anno
 id est tempore isto sub gracia usque dum fodiam cir
 ca illam. Circumfodere est humilitatem et pacem
 docere. fossa enim est humilis terra. Stercus autem
 in bono intelligit. sordes sunt sed fructum dant. sor
 des cultoris dolor est peccatoris. Qui autem agunt penitentiam
 in sordibus agant. et ueraciter agant. Gregorius.
 in homo. uel peccata carnis stercore uocant. Ex
 stercore igitur ad fructus reuiuiscit arbor. quod de
 consideratione peccati ad bona se opera resuscitat
 animus. Sed sunt plerique qui merceptiones audi
 unt. et tamen ad penitentiam redire contempnunt.
 Propter quod subdit. Et si quidem fecerit fructum
 Augustinus de uerbo domini. Bene scilicet erit. Si autem
 in futurum succides eam. quoniam. si in iudicio uenies iudi
 care uiuos et mortuos. Interim modo parcitur.
 Gregorius. in homo. Qui autem nunc non uult ad fecu
 ditatem pinguescere. pro increpatione illic cadit
 unde iam resurgere pro penitentiam non ualet.

Ambrosius. Cito quod
 Erat autem docens in fi
 nagoga eorum sabba
 tis. Et ecce mulier que
 in agone dixerat
 indicauit. ad ipsam uenit
 quod arborem uenisse
 se monstrat. que in eadem

habebat spiritus infirmitatis annis xvij. et erat inclinata nec omnino poterat sursum respicere. Quam cum vidisset ihesus. vocavit ad se et ait illi. mulier dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus. et confestim erecta est et glorificabat eum. Respondens autem archisynagogus indignans quia sabbato curasset hominem ihesus dicebat turbe. Sex dies sunt in quibus oportet operari. in his ergo venite et curamini et non in die sabbati. Respondit autem ad illum dominus et dixit hypocrita unusquisque vestrum in sabbato non solvit bouem suum aut asinum a praesepe. et ducit ad aquam. Hanc autem filiam abrahe. quam alligavit sathanas ecce decem et octo annis non oportebat solui a vinculo isto die sabbati. Et cum hoc diceret erubescerent omnes adversarii eius et omnis populus gaudebat in universis que gloriose fiebant ab eo

terrena intuitu. Ciril. Omnes autem dominus advenitum suum in hunc mundum dissolutivum esse humanarum passionum. mulierem sanavit. Unde sequitur. Quam cum vidisset ihesus vocavit ad se. et ait illi. Mulier dimissa es ab infirmitate tua. Vox aptissima deo. plena maiestate superna. fugat enim moribus impatorio motu. qui etiam manus illi imponit. Sequitur enim imposuit illi manus et confestim erecta est et glorificabat deum. In quo oportet et pendere sacram carnem induisse virtutem diuinam. Erat enim ipseus dei caro. non autem alicuius alterius. quasi

predicabat. Unde dicitur. Erat autem docens in synagoga eorum sabbatis. Crisostomus. Docens quidem non seorsum. sed in synagoga secute in nullo dubitans nec aliquid contra legem moysi statuens. Sabbato autem. quia tunc iudei legi vacabant. Cirillus. Ad expugnationem autem corruptionis et mortis et invidie diaboli contra nos. prodijt in carnatione verbi. et hoc apparet ex ipsis eventibus. Sequitur enim. Et ecce mulier que habebat spiritum infirmitatis annis xvij. Dicit autem spiritum infirmitatis quod mulier hec patiebatur atrocitate diaboli. Relicta a deo propter propria crimina vel propter transgressionem adeo. ob quas humana corpora infirmitates et mortem incurserunt. Dat autem super hoc deus diabolo potestatem. ut homines mole aduersitatis deprelli. velint ad meliora transire. Gregorius autem infirmitatis omnino dicit dicens. Et erat inclinata. nec omnino poterat sursum respicere. Basilus. Bui torum siquidem caput humi deflexum est. terra cernit Caput hominis erectus est in celum. oculi superna conspiciunt. conuenit enim querere superna transcendere

separatim existent e filio hominis a filio dei. sicut falso aliquibus visum est. Sed in grate synagoge presul. postquam vidit feminam humi repente solo tactu erectam et diuina referentem magnalia ardens domini gloria. irrite inuidia. arguitque miraculum quasi videtur sollicitari pro sabbato. Unde sequitur. Respondens autem archisynagogus indignans quia sabbato curasset hominem ihesus. dicebat turbe. Sex dies sunt. in quibus oportet operari in his venite et curamini et non die sabbati. Hortatur ceteris diebus dispersos et propriis vacantibus operibus non sabbato videri et mirari prodigia domini. Sed dicit lex prohibuit ab opere manuali die sabbati abstinere nunquid ab eo quod verbo et ore fit. Cesset ergo comedere et potare ac loqui et psallere in sabbato. Et si nec legem legis. cur tibi sabbatum. Ceterum si manuale opus lex prohibuit. quomodo manuale opus in femina verbo potest erigere. Ambrosius. Denique et deus ab operibus mundi quieuit. non ab operibus quibus sempiterna et iugis operatio est. sic filius ait. Pater meus usque modo operatur. et ego operor. ut ad similitudinem dei secularia nostra opera non religiosa cessarent. Unde dominus specialiter ei respondit. Sequitur enim. Respondit autem ad illum dominus et dixit hypocrita unusquisque vestrum in sabbato non soluit bouem suum aut asinum a praesepe et ducit ad aquam. Basilus. Hypocrita est qui in theatro assumit alienam personam. sic et in vita praesens quidam alia gerunt in corde. et alia superficialiter ostendunt hominibus. Crisostomus. Bene igitur dicit hypocritam principem synagoge quia faciem habebat legis cultoris. Mens vero eius erat versuta et inuidiosa. Non enim turbatur propter sabbatum quia violatur sed propter christum quia glorificatur. Tu enim attende quod ubi quidem opus fieri iussit. sicut cum palitico iussit grabatum tollere. transtulit sermonem ad maius conuincens nos per dignitatem patris cum dicit. Pater meus usque modo operatur. et ego operor. hic autem ubi totum faciens verbo nichil aliud adicit ex his que ipsi faciebant. calumniam soluit. Cirillus. Arguit autem archisynagogus. ut hypocrita. dum bruta quidam ad aquam in sabbato. mulierem vero non magis genere quam fide filiam abrahe. non dignum putat solui ab egritudine vinculo. Unde subdit. Hanc autem filiam abrahe quam alligavit sathanas ecce xvij. annis non oportuit solui a vinculo isto die sabbati. Malebat siquidem mulierem tanquam quadrupedia cerneret terram. quam hominum staturam recipere. dummodo christus non magnificaret. Non autem erat eis quid responderent. sed ipsi sibi ipsi erant irrefragibilis reprehensio. Unde sequitur. Et cum hoc diceret erubescerent omnes adversarii eius. sed populus quasi commoda ex miraculis consequens. letabatur de signis. Unde sequitur. Et omnis populus gaudebat in universis que gloriose fiebant ab eo nam claritas operum omnem questionem solvebat apud eos. qui non querebant mentibus peruersis. Gregorius in home. Mystice autem hoc significat ficulnea in fructuosa. quod mulier inclinata. humana enim natura ad peccatum ex voluntate corruens. quia fructus obedientie ferre noluit. statum rectitudinis amisit. Et hoc significat ficulnea reseruat a quod mulier

erecta Ambro. vel sic⁹ sinagogā figurat. Deni-
q; i muliere infirma quasi ecclesie figura succedit
que cum mensuram legis et resurrectionis imple-
uerit. in illa quiete perpetua in sublimi erecta fasti-
gium inclinacionem nostre infirmitatis sentire nō
potuit. Nec aliter curari potuisset hec mulier. nisi
quia legem impleuit et gratiaz nam in decē ver-
bis legis perfectio est. In octauo numero resurre-
ctionis plenitudo. Gre. in home. vel aliter. Sex-
to die homo factus est. atq; eodē sexto die opera
cuncta domini perfecta sunt. Senari⁹ autē numer⁹
in trigonum ductus. xvij. facit. quia ergo homo
qui sexto die factus est. perfecta opera habere nolu-
it. sed ante legem. sub lege. atq; in exordio incho-
antis gratie infirmus extitit. xvij. annis mulier
curua fuit. Aug. de verbis dñi. Quod ergo sig-
nificauit triennium in arbore. hoc. xvij. anni in il-
la muliere. quia ter sem. xvij. faciunt. Curua autē
erat sursum aspicere non poterat. quia sursum cor-
da sine causa audiebat. Grego. in homel. Omis-
em peccatōi terrena cogitans celestia non requi-
rens. sursum respicere non valet. q; dū desideria i-
feriora sequitur. a mentis sue rectitudine curuat.
et hoc semp videt. et sine intermissione cogitat.
vocaui eam dominus. et erexit. quia illuminauit
et audiuit. Vocat enim qñq; sed non erigit. quia
plerūq; videmus que agenda sunt. sed opera non
implemus. Vitata. n. culpa obligat mentem. vt
nequaq; surgere possit ad rectitudinem. Conat^r
labitur. quia vbi diu sponte pstitit. ibi cum nolu-
erit cadit. Ambro. Opus autē sabbati signuz fu-
turi est q; vnusquisq; perfunctus lege et gratia p
misericordiaz dei corpore fragilitatis molestia ex-
uetur. Cur autē aliud animal indicauit. nisi vt oñ-
deret futurum. vt iudaicus et gentilis populus.
sicut corporis estusq; mundi huius. dominici fontis
vbertate deponat. et sic per euocacionez duoz po-
puloz ecclesiam saluā futuram. Beda. filia atē
abrahe est anima quecuq; fidelis. vel ecclesia de v-
troq; populo ad fidei vntatem collecta. Idem g
mistic est bouem vel alinum solutum a pseprio po-
tum duci. quod est filiaz abrahe a vinculo nostre
inclinacionis erigi.

Dicebat ergo. Cui si-
mile est regnum dei. et
cui simile eē estimabo
illud. Simile est gra-
no sinapis quod ac-
ceptum homo misit i
ortum suū et creuit. et
factum est in arbores
magnam. et volucres
celi requieuerūt in ra-
mis eius. Et iterū dix-
it. Cui simile estimabo
regnū dei. simile ē fer-

mento. qd acceptum
mulier abscondit i fa-
rine sata tria. donec
fermentaretur totuz

sinapis. fides est vt
q; regnū celoꝝ. qd
mtra nos ē. Granuz
quidem sinapis res
est vilis et simplex si-
teri ceperit. vim suā

am fundit. Et fides simplex p̄mo videtur. sed si
atteratur aduersis. gratiaz sue virtutis effundit
Grana sinapis martires sunt. habebant odorez fi-
dei. sed latebant. Venit persecutio. cōtriti sunt glā-
dio. per totius mundi terminos. grana sui spar-
se re martirij. Ipse etiam domin⁹ granū est sinapis
teri voluit. vt diceremus cristi bonus odor sum⁹.
seminari voluit velut granū sinapis. qd acceptū
homo misit in ortuz suū. In orto enim crist⁹ cap-
tus et sepultus est. Vbi etiam resurrexit et fact⁹
est arbor. Vnde sequit. Et factum est in arborē
magnaz. dominus. n. noster granū est cum sepli-
tur in terra. arbor euz eleuatur in celum. Est etiā
arbor mundū obumbrans. Vnde sequit. Et requi-
euerūt volucres celi in ramis eius. Potestates ce-
loꝝ et q̄cunq; spiritalibz factis euolare meruerūt
Ramus est petrus. Ram⁹ paulus. in quoz finis
et quosdā disputacionū recessus. qui erant longe
assumptis virtutū remigijs aduolamus. Ergo se-
mina in ortum tuuz cristu⁹. ortus vtiq; locus est
plenus florum in quo gratia tui operis effloreat.
et multiplex odor varie virtutis exalet. Cirill⁹
Vel aliter regnū dei est euangeliū p quod acqui-
rimus posse regnare cum cristo. Sicut igitur sina-
pis semen supatur quidē quantitate a semibz ole-
rum alioꝝ. Crescit autē adeo et pluriū fiat vmbra
culum auium. sic et saluat oris doctrina penes pau-
cos erat in principio. sed postea recepit augmen-
tum. Beda. homo autē cristus est. ortus est ec-
clesia. eius disciplinis colenda. qui bene dicit gra-
num accepisse. quia dona q̄ nobis cū patre tribuit
ex diuinitate. nobiscū accipit ex humanitate. Cre-
uit autē euangeli⁹ p̄dicacō cunctū disseminata per
orbem. Crescit et in mente cuiusq; credentis quia
nemo repente fit perfectus. Crescendo autē non he-
baruz que velociter arcescunt. sed arboꝝ instar ex-
urgit. Rami huius arboris dogmatuz sunt diuer-
sitates in quibz anime caste virtutū pennis ad sur-
perna tendentes midificāt. et requiescūt. The.
Vel homo quilibz granū sinapis. i. euangelicum
vmonem accipiens. et in orto anime sue serens ar-
borem magnam facit. vt et ramos pducit. et ce-
li volatilia. id est qui terrenis supeminēt. i ramis
predicacionis. id est in expanfis consideracōibus
requiescūt. Paulus. n. quasi granū modicum acce-
pit anime rudimentū. sed plantans illud in vris
dario suo. pduxit multas et bonas doctrinas. in
quibz habitāt. qui sūt intellectu excelsi. Puta di-
onysius hierotlexus. et alij q̄plures. Deinde simile
dicit fermento regnū dei. Sequit em. Et iterum
dixit. Cui simile estimabo illud simile est Fermēto
Ambro. Pleriq; fermentum cristum putant. qz
fermentuz ex farina virtute non spem generi suo
prestat. Sic et cristus ex patribus equalis corpo-
re. s; dignitate incomparabilis p̄eminēbat. Igitē
sancta ecclesia tipū mulieris figurat. de q̄ subdit

Glosa erubescēti-
bus aduersarijs et
populo gaudente d
hijz que gloriose fie-
bant a cristo. p̄fec-
tum euangeli⁹. ose-
quenter sub quibus-
dam similitudinibz
manifestat. Vnd di-
citur. Dicebat ergo.
Cui simlie ē regnuz
dei. et cui simile esti-
mabo illud. simile ē
grano sinapis.
Ambro. Alio loco g
num sinapis legitur
vbi ofertur. Ergo
si regnū celoꝝ. sicut
granum sinapis est
et fides sicut granū

Quod acceptū mulier abscondit in Farine sata terra
 donec fermentaret totum. Beda. Satiū est ge-
 nus mensure iuxta genus pūicie palestine. vñū
 et dimidiū modium capiens. Ambro. farina h9
 mulieris nos sumus. que dñm Ixsum in interio-
 ribz nostre mentis abscondit donec nostra secreta
 penetratia calor sapiencie celestis obducat. Et qz
 in tribz mensuris abscondituz dicit. esse fermentū
 congrue visum est vt dei filium crederem9 absco-
 ditū in lege. ac optuz in ppheticis. euangelicis p̄di-
 cacionibus adimpletuz. Me tñ sequi viuat qd ipse
 dñs docuit. Fermentū esse spiritalem doctrinaz ec-
 clestie. Ecclesia autē renatuz hominem in corpore ⁊
 anima et spū fermento spiritali sanctificat. cū tria
 hæc pari quadā cupiditatū lance consensuerit. ⁊ eā
 lis aspirat concordia voluptatum. Itaqz si in hac
 vita tres mensure in eodem manserint. donec fer-
 mentent. et fiant vnum. erit in futurū diligentī-
 bus cristum incorrupta cōmuniō. Theo. Vel p
 femina intelligas animam. tria vero sata trimam
 partem eius. rationabilem. irascibilem. et cōcupis-
 cibilem. Si igitur aliquis in hac trina parte odi-
 derit. verbum dei. faciet hoc totū spiritale. vt nec
 rationale peccet in documentis. nec ira aut concu-
 piscencia enormiter ferant. sed cōforment verbo
 dei. Aug. de verb dñi. Vel tria sata farine ge-
 nus humanū est. quod de tribz noe filijs est repa-
 ratum. Mulier que abscondit fermentuz. dei sapiē-
 cia est. Euse. vel aliter fermentū domin9 nomi-
 nat spūm sanctuz. quasi virtutem pcedentē ex semi-
 ne. idest h̄bo dei. Tria autē sata farine. significāte
 noticiam patris et filij et spūsancti. quaz mulier.
 idest diuina sapiencia et spūsanctus largitur.

Beda. vel fermentū dilectionez dicit. que ferue-
 re facit et excitat mentem. Abscondit ergo muliē
 idest ecclesia. fermentuz dilectionis in sata tria qz
 p̄cipit vt diligamus deum ex toto corde. ⁊ tota
 anima et ex tota virtute. Et hoc donec fermentet
 totum. idest donec caritas totam mentē in sui per-
 fectione commutet. quod hic inchoatur. sed in fu-
 turum perficiet.

Et ibat per ciuitates
 ⁊ castella docēs et it̄
 faciens in iherusalem
 Ait autē illi quidā do-
 mine si pauci sunt qui
 saluantur. Ipse autē
 dixit ad illos. Contē-
 dite intrare p angus-
 tam portaz. quia mul-
 ti dico vobis querūt
 intrare. ⁊ non poterūt
 Cum autē intrauerit
 paterfamilias et clau-
 dit ostiū. et incipietis
 foris stare. et pulsare

Glosa. p̄missis fili-
 tudinibz ⁊ multipli-
 cacione euāgelice do-
 ctrine. eius diffusio-
 ni vbiqz p̄dicando i-
 tendit. Vnde dicit.
 Et ibat per ciuitates
 et castella docens et
 iter faciens in ieru-
 salem. Theo. Non ei
 sola p̄ua loca visi-
 tabat. sicut faciunt
 qui simplices fallē
 volunt. neqz solas ci-
 uitates vt ostentato-
 res faciunt. et glori-
 am querent es. s̄ sic
 communis dominus
 et pater omnibus. p
 uidens omnia circui-
 bat. Non autē visita-
 bat municipia. vitas

ostium dicentes Do-
 mine aperi nobis Et
 respondens dicit vo-
 bis. nescio vos vnde si-
 tis Tūc incipietis di-
 cere Manducauimus
 coram te et bibimus.
 et i plateis nostris do-
 cuisti. Et dicit vobis
 Nescio vs vnde sitis.
 Discedite a me omnes
 operarij iniquitatis.
 ibi erit flet9 ⁊ stridor
 denciu. Cum videritis
 Abraham ysaac et ia-
 cob et omnes prophe-
 tas i regno dei. vs at
 expelli foras. Et veni-
 ent ab oriente ⁊ occi-
 dente et aquilone ⁊ au-
 stro. et accumbent in
 regno dei. Et ecce s̄t
 nouissimi. q̄ erāt p̄mi
 ⁊ s̄t p̄i q̄ erāt nouissimi

iberusales. ac si time-
 ret legisperito:ū re-
 prehensioes aut mor-
 te. que poterat in da-
 contingere. Vñ sub-
 dit. Et iter faciens i
 iherusalem. Itaqz vbi
 plures erāt egroti-
 ibi se medic9 magis
 ingereret. Sequit̄
 Ait autē quidā illi.
 domine si pauci sūt.
 q̄ saluant. Glosa.
 Que quidez questio
 ad hoc p̄tineret vide-
 tur. de quo sup̄ age-
 batur. Nam in p̄mis-
 sa similitudine dicit̄
 rat. qz requieuerūt
 volucres celi i ramis
 eius. p quod intelli-
 gi potest multos eē
 qui salutis requiem
 cōsequerent. Et qz
 ille vnus p omnibz
 quesierat. dominus n̄
 singularit̄ ei respon-
 det. Vnde sequitur.
 Ipse autē dixit ad il-
 los. Contendite mē-
 te p augustā portā
 Basilius. Sicut ei
 in via trena exercitus

a recto multam latitudinem habet. sic qui egredi-
 tur a f̄mite ducente ad regnum celozuz in multa
 latitudine erroris repit. Rectuz autē it̄ est angu-
 stum. qualibz delmacione piculosa existente siue
 dextrosuz. siue sinistrosuz. sicut in ponte. a quo
 vtrinqz diuertens flumini immergitur. Ciril.
 Angusta eciam porta erumnam et pacienciam san-
 ctorum significat. Sicut enim pugnaruz victoria
 at testatur militis strenuitatem. sic p̄clarum effi-
 ciet valida p̄pessio laborum et tēptacionum Ci-
 ril. Quid est ergo quod dominus alibi dicit. iugū
 meum suaue est. et onus meum leue. Non quidem
 stradicitur. sed hoc dictum est. p̄pter temptacio-
 num naturam. illud vero p̄pter affectum transeū-
 cium. Est enim molestum aliquid nature facile re-
 putari qñ id affectantes amplectimur. Si etiam
 via salutis angusta erit introitu. tamen p eam p-
 uenitur ad latitudinem. Econtrario vero lata de-
 ducit ad interitum. Gre. xj. mora. Dicturus at̄
 anguste porte introitū. p̄misit. contendite. quia
 nisi mentis contencō ferueat. vnda mūdi non vin-
 citur p quam anima semip ad ima reuocat. Ciril-
 lus. Non videtur autem dominus satisfacere que-
 renti vt rum pauci sint qui saluentur. dum decla-
 rat viam p quā quisqz potest fieri iustus. S3 diz-
 cendum. qz mos erat saluatoris. non respondere i
 terrogantibus secūdū qz eis videbatur. quociens
 inutilia q̄rebant. sed respiciendo quod vtile audi-
 entibus foret. Quid autem comodi proueniret

audientibus. scire. an multi sint qui saluentur. an pauci. necessarium autem magis erat scire modum quo aliquis puenit ad salutem. Dispensatiue ergo ad questionis vaniloquium nichil dicit. sed transfert suum sermonem ad rem magis necessariam. Aug. de verbis dñi. Vel aliter. Confirmauit dñs quod audiuit. scilicet q̄ pauci sunt qui saluantur. quia p̄ angustam portam pauci intrant. Alio autē loco idem ipse ait. Arta est via que ducit ad vitam. et pauci sunt qui ingrediuntur p̄ illam. Vnde subdit. Quia multi dico vob̄ querit̄ in rare Beda. Salutis amore peccati. Et non poterunt. si meris asperitate deterriti. Basilius. vacillat enim anima quando quidē considerat eterna. eligendo virtutes quando p̄ncipia respicit. p̄ferendo illecebras hic in tuet̄ oia carnis. illic subiectōez ipsi⁹. h̄ ebrietas illic sobrietatē h̄ dissolutos ris⁹. illic copiam laemaz h̄ coreas. illic cōces. h̄ fistulas. illic flet⁹. h̄ luxurias. illic castimoniam Aug. de verbis domini non autē otarius sibi est domin⁹ qui dixit q̄ pauci sunt qui intrant p̄ angustam portam. Et alibi dicit. Multi ab oriente et occidente venient. Pauci sunt in op̄acione p̄ditorum multi in societate angelorum. Vir videt̄ grana. quando area struat̄ sed tāta massa p̄cessura est de area hac. vt impleat horreuz celi. Cirillus. Quod autē detestabiles sint. qui inire non possunt p̄ euidens exemplū declarauit subdens. Cum autē intrauerit p̄familias. et clausit ostiuz. incipietis foras stare. et pulsare ostium dicentes. Domine aperi nobis. Sicut si p̄familias qui multos ad cōuiuuiū vocauit ingressō cum cōuiuuiis et ostio recluso postmodū pulsantes adueniant. Beda. est autē p̄familias cristus. qui cum vbiq̄ ex diuinitate sit. illis iaz intus esse dicitur. quos i celo presens sua visione testificat. sed quasi foris est his quos in hac peregrinatione certantes occultus adiuuat. Intrabit vero cum totam ecclesiam ad sui contemplacionē p̄ducat claudet ostiuz. cum reprobis locū penitencie tollet. qui foris stātes pulsabant. i. a iustis segregati. misericordiaz quā cōtempserūt. frustra implorabunt. Vnde sequit̄. Et respondens dicit vobis nescio vos. vnde sitis Grego. ij. mozz. Scire dei improbare est. sicut et nescire mentiri. vir verax dicitur. qui labi p̄ mendaciuz dedignat̄. non q̄ si mentiri velit nesciat. sed q̄ falsa loqui veritatis amore stemnat. Veritatis igit̄ lumen tenebras quā reprobos ignorat. Sequit̄. Tunc incipietis dicere manducauimus coram te. et bibimus. et in plateis nostris docuisti. Cirill⁹. Hoc israelitis cōueit̄ qui scdm ritum legis offerentes deo victimas edebant et gaudebant. Audiebant q̄ in sinagogis libros moysi. qui in suis scriptis non que sua sunt. sed q̄ dei tradebat. Theo. vel simplicit̄ ad israelitas dicit̄. eo q̄ ex eis cristus scdm carnez nat⁹ est. et cum eo comedebant et bibebant. et eū p̄dicantem audiebant. sed et cristians hec cōgruent̄ nos enim comedimus corpus cristi. et bibimus sanguinem eius quotidie ad mensam mysticam accedentes. docetq̄ in plateis animarū nostrarū.

Beda. Vel mystice manducat coram dño. et bibit. qui verbi pabulum auidē suscipit. vnde quasi

exponēdo subdit̄. In plateis nostris docuisti. scilicet prura enim in obscurioribus tibus est. quia q̄si exponendo frangit̄. et manducando glutitur. Potus ē in apertioribus. vbi ita forbet̄. sicut inuenit̄. Non autē festiuitatū epulacō iuuat. quem fidei pietas non cōmendat. Non sciencia scripturarū notuz deo fac̄ quem op̄ez iniquitas indignū ostendit Vnde subditur. Et dicit vobis. nescio vos vnde sitis Discedite a me op̄arij iniquitat̄. Basili. Illis forsitā loquit̄ quos describit apostolus in p̄p̄ta p̄sona dicens. Si linguis hominum loquar et angelorum et habeam omnem scienciam. et distribuero facultates meas in cibos pauperū. caritatez autē non habuero nichil michi p̄dest. Quod. n. nō fit diuini amoris intuitu. Sed ad acquirendā ab hominibus laudem. si inuenit̄ laudē apud deuz. Theo. Attēde etiam q̄ detestabiles sunt illi. in quorū plateis docet Vnde si docentem eum audiuimus. non in plateis sed in angustiis et humilibus cordibus. non erimus detestabiles. Beda. Duplex autē ostenditur gehenne pena. s. frigoris et feruoris. Vnde sequit̄. Ibi erit fletus et stridor dencium. fletus enim de ardore. stridor dencium de frigore solet excitari. vel stridor dencium p̄dit indignat̄ affectum q̄ qui sero penitet. sero sibi irascat̄.

Glosa. vel stridebūt dentes qui hic de edacitate gaudebant. flebunt oculi qui hic p̄ cōcupiscencias vagabant̄ Per vtrūq̄ autē veram impiorū re surrectionem designat Theo. Pertinet etiaz is ad israelitas cum quibus loquebat̄. qui ex hoc maxime percelluntur. quod gentiles cum patribus requiescant. ipse vero excluduntur. Vnde addidit. Cum videritis abraham ysaac et iacob et omnes prophetas in regno dei. vos autēz expelli foras. Et venient ab oriente et occidente et ab aquilone et austro et accumbent in regno dei.

Eusebi⁹. P̄dicti. n. patres ante tempa legis. scdm euangelicam formā errorez multorū duozuz derelinquētes. assumpserunt sublimis dei noticiā quibus pares facti sunt multi gentilium. ob similes vitā. filij autē eorū alienacionem sunt passi ab euāgelica disciplina. vñ sequit̄. Et ecce sūt nouissimi qui erant primi. et sunt primi qui erāt nouissimi.

Ciril. Judais enim qui p̄muoz locū tenebāt. platee sunt gentes. Theo. nos autē vt videt̄ p̄mi sūt. qui ab ipsis cum abulis rudimēta accepim⁹. et forsitā erimus nouissimi respectu gentilium. qui circa finem vite crediderūt. Beda. multi etiaz p̄feruentes postea torpent. multi p̄ius frigidi subito inardescunt. multi in seculo s̄pecti in futuro sūt glorificādi. Alij apud homines gloriosi i fine sunt dammandi.

Ciril. P̄dicta domini verba. phariseorū animos. puocauerunt ad iraz. videbant enim populos iam contritos fidem eius arripere. itaq̄ quasi p̄dentes officium populis p̄sidentis et deficientes in lucro. similes se eum dicit

In ipsa die accesserunt quidam phariseorum dicentes illi. Exi et vade hinc. quia herodes vult occidere te. Et ait illis. Ite et dicite

vulpi illi Ecce eicio demonia et sanitates proficio hodie et cras. et tertia die consummor. Veritatem oportet me hodie et cras et sequenti die ambulare. quia non capit perire prophetam extra iherusalem. Iherusalem iherusalem que occidis prophetas et lapidas eos qui mittunt ad te quociens volui congregare filios tuos quemadmodum annis numeris et noluisti. Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico autem vobis quia non videbitis me donec veniat cum dicetis. Benedictus qui venit in nomine domini.

gere. suabent illi ut inde discederet. Unde dicitur in ipsa die accessit qui pharisaei illi. Eri. et va. hinc. quod herodes. vult occidere te. Christus autem qui renes et corda scrutatur eis leniter et figuratim respondet. Unde sequitur. Et ait illis. Ite et dicit vulpi illi. Beda. Propter dolos et insidias herodem vulpem appellat. quod plenus fraudis est animal. In fovea propter insidias latens. odoriferus. nunquam rectis itineribus procedens. Quae omnia hereticis conveniunt quorum typum herodes tenet. qui christum. i. humilitatem christiane fidei in creditibus conantem extinguere. Cirillus. Vel aliter videtur hic sermo mutatus esse et non spectare ad personam herodis. ut alii putaverunt. sed magis

ad pharisaicas fisiones. pene. n. ipsum pharisaeum ostendit prope manentem dum dixit. Ite et dicit vulpi huic. sicut in greco habetur. unde hoc precepit dicendum quod poterat videri phariseorum turbas. Ecce inquit eicio demonia et sanitates proficio hodie et cras. et tertia die consummor. hoc se promittit operatur. quod iudeis displicebat. scilicet quod invidis imparet spiritibus. et eripet a moribus infirmantes usque ad prope sponte sustineret crucis patibulum. Quia vero pharisei credebant quod manu trepidaret herodis. qui dominus erat virtutum. hoc includit dicens. Veruntamen oportet me hodie et cras et sequenti die ambulare. Quod dicit. oportet. ne quaquam sibi necessitatem ingruentem ostendit. sed magis arbitrio prope voluntatis progere quo volebat quousque finem venerande crucis subiret. cuius ias christus imminere tempus ostendit. cum dixit. hodie et cras. Theop. Ac si dicat. Quid de morte mea cogitatis. ecce fiet post modicum. Quod autem dicitur. hodie et cras. hoc multos dies significat sicut et nos in communi sermone soliti sumus dicere hodie et cras fit hoc. quod fiat in tanta distantia temporis. Et ut euangelicum sermone evidencius exponamus. non intelligas quod oportet me hodie et cras ambulare sed sistas hodie et cras. deinde sic iungas. et sequenti die ambulare. Sicut et pluribus numerando consuevimus dicere die dominica et secunda feria et tertia egrediar. quod computando duas et tertia denotat. Sic et dominus quasi computando

dicit. oportet me hodie et cras. et postea tertia die ire iherusalem. Aug. de questi. euang. Vel mystice ab illo hoc dicta intelligunt. ut referatur ad corpus eius quod est ecclesia. Expelluntur enim demonia cum relictis illis superstitionibus credunt in eum gentes et perficiunt sanitates cum secundum precepta eius postquam fuerit diabolo et huic seculo renuntiatus usque in finem resurrectionis. qua tanquam tertia consummabitur. hoc est ad plenitudinem angelicam. per corporis etiam immortalitatem proficietur ecclesia.

Theo. Sed quia illi dicebant ei. exas hinc. quod herodes te querit occidere. in galilea loquentes. ubi regnabat herodes. ostendit. quod non in galilea sed in iherusalem perordatus fuerat ei pati. unde sequitur. Quia non capit prophetam perire extra iherusalem. Cum audis. non capit. id est non decet extra iherusalem prophetam interire. Non putes viam coactam iudeis inductam. sed quantum ad eorum affectum sanguinis avidum convenientem hoc dicit. velut si quis pro donem atrocissimum videns dicat. non oportet hanc viam in qua prodo insidias viatoribus immunem esse a sanguine. sic et non oportebat alibi quam ubi morabantur pro domos. perire dominum prophetarum. Nam assueti prophetarum sanguinibus. occident et dominum. Unde sequitur. Iherusalem iherusalem que occidis prophetas et lapidas eos. qui mittunt ad te. Beda. Iherusalem non sapa et edificia civitatis. sed habitatores vocat. quia patris plangit affectu. Criso. Geminatio enim verbi miserentis est aut nimium diligentis. Nam tanquam ad amicum negligentem amatorem. et ideo puniendam dominum loquitur. Grecus. Sed et nominis geminatio vehementem reprehensionem ostendit. Nam qui novit deum. quomodo dei ministros persequitur. Ciril. Quod autem essent imemores diuorum bonorum ostendit subdens. Quociens volui congregare filios tuos. quemadmodum avis nidum suum sub pennis et noluit. Manuduxit eos pro sapientissimum moysen. monuit pro prophetas. Voluit sub alis. i. sub tegumine sue virtutis illos habere. at illi caruerunt tam de siderabilibus bonis ingrati existentes. Aug. in enchiridion. Dicit autem ego vo. et tu no. quasi diceret. illud aggregavi mea voluntate semper efficace. Te nolenti feci. quia ingrata semper fuisti. Beda. Pulchre autem qui herodes de sua nece tractante vulpem vocavit se ipsum autem compat. quia vulpes fraudulenter semper auium insidias intendit. Basilius. Filios ecclesiam iherusalem pulvis in nido compavit. ac si dicat. aves que in altum consueverunt volare. excepte sunt a nocentis insidiantium. tu tamen eris ut pullus egens alieno suffragio. Matre igitur a volante aufereris a nido. quasi impotens ad tutelam. et debilis ad fugam. unde sequitur. Ecce relinquitur vobis deserta. Beda. ipsas civitates quam nidum vocauerat etiam nunc domum iudeorum appellat. Occiso. n. domino venerunt romani. et quasi nidum vacuum diripientes. tulerunt locum et regnum.

Theo. vel domus vestra. i. templum. ac si dicat. quantum diu virtus erat in vobis. templum erat meum. sed postquam fecistis ipsum speluncam latronum. non est cetero domus mea. sed vestra. vel domus dicit totam gentem iudeorum. Juxta illud. Domus iacob habet

Dicite domito. p quod ondit q ipse erat q gubna bat eos. et eripiebat ab hostium manibz. Sequit. Dico aut vobis. non videbitis me donec veniat. cu dicetis. Benedictus qui ve. in no. dni. Aug. de con. euan. huic narracōm luce. non videt aduer sari q turba dixerit veniente dno in iherusalez. bndictus qui venit in nomine domini. quia nodū illuc venerat. n nondū dictū erat. Ciril. Discel serat. n. dñs a iherosolimis tan q idignos erit es sui pñcia deserens. Deinde multis miraculis factū turhū iherosolimam redit. vbi ei turba occurrit dicens. Osanna filio dauid. Benedictus qui venit in noie domini. Aug. de con. euan. Sed quia non dicit lucas q mde tunc accessit dominus. vt n vci eet nisi eo tempe quo iam illud diceret. Perseuer rat quippe in itinere suo. donec veniat iherusalez De illo suo aduentu quo in claritate venturus est hoc significat. Theo. Tunc. n. et multi cōfitez bunt eum saluatorem et dominum. quādo nullus erit eis inde pfectus. Dicens aut. nō videbitis me donec veniat. nē. non significat illam ho:az. s; tē pus crucis. q. d. post q crucifixeritis me. non am plus videritis me. donec veniam. Aug. de cō. euā. Intelligēdus est ergo lucas velle pōccu pal se anteq eius narracio dñm pduceret iherusalē. aut eidem ciuitati iam appropinqntē talia respō disse monentibz vt caueret herodez. q̄lia mathe9 dicit esse locutū. cum iam puenisset iherusalem

Beda. Vel dicit. non me videbitis. quasi. d. nisi pñiaz egeritis. et confessi fueritis me. filiū oipotē tis patris. in secūdo aduētu faciē meā nō videbitis

C. CAPI. XIII.

H factum est cū itra ret i domū cuiusdam principis phariseoz sabbato manducare. et ipsi obseruabant eū Et ecce homo quidā hidropicus erat ante illum et respondēs Ihesus dixit ad legis peritos et phariseos si licet sabbato curare At illi tacuerūt Ipe vero apprehensum sanauit eum. ac dimisit Et respondens ad il los dixit. Cui9 vestz afin9 aut bos in pute um cadet. et nō extra bet continue eū in die

Ciril. Quis dominus maliciā phariseoz:ū cognosceret tñ eozz fiebat conuiuia vt p dasset pñtibz p ver ba et p miracula. vñ subditur Et factū ē cum intra. in do. eu. prin. pha. sab. mā. et ipsi obser. eum. si scilicet reuerenciam legis cōtemneret. n an quicq phibito ruz faceret i die sab bati. Itaqz hidropi co veniente in medi um interrogacione replendit insolenci am phariseoz. eum arguere volencium vnde dicit. Et ecce homo quidā hydro picus erat an illum. Et respondens ihus dixit ad legis peritos et phariseos. si licet sab. cura. Beda. Nō dicit respōdisse ihesus. ad hoc respō dit. qd pmissum est. et ipse obserua. euz.

sabbati. et nō poterāt respondere illi.

Dominus em noue cogitacōes hominū Theo. In sua aut interrogacōne veri

det eos. sicut amētes. deo em benedicente sabbatum. ipsi phibent operari bona in eo. dies aut q bouoz operā nō admittit. maledicta est Beda. Sed merito interrogati tacent. quia cōtra se di dum quicqd dixerit. vident. Nam si licet sabbato curare. quare saluatorem an curet obseruant. si non licet. quare ipso sabbato pecora curāt. vñ seqt. At illi tacuerūt. Ciril. Neglectis igit iude oz ihdñs. liberat a morbo ydropicū. q metu phariseoz remedia n postulabat. ppē sabbatū s; solū altabat vt ex aspētu mit t9 ei9. saluarz eū. qd dñs cognoscēs n postulat ab eo si vellet saluus fieri. sed p̄tinus eum sanauit. Vnde sequit. Ipe vero app. e. sana. eum. ac dimisit. Theo. In quo non hoc p̄serit dominus. ne scandalizaret phariseos sed vt benefaciat egenti remedijs. Decet emz nos cum magna resultat vtilitas. non curare si stulti scandalisentur. Ciril9. Sed quia pharisei in epte tacuerunt. soluit cristus inflexibilem eorum imprudenciā consideracionibus serijs ad hoc vt ēf Vnde sequitur. Et respondens ad illos dixit. C9 vestrum afin9 aut bos in pu. ca. et non oti. erit. illum die sab. Theo. Quasi di. Si phibuit lex misereri in sabbato. ne curam habeas filij tui pri clitantis in sabbato. s; quid dico filij qñ nec bo uem p̄teris si periclitantem videris. Beda. In quo sic obseruatores suos phariseos quincit. vt es obsem etiam auaricie odenmet. qui in liberacōe animalis. sue auaricie oshlebant. quāto ḡ magis cristus hominem qui multo melior est peccore. de bui. liberare Aug9. de con. euan. ogruentē at idropicū animali qd cecidit in puteū opauit hūo re enim laborabat. sicut illam mulierē quā alliga tam dixerat. et ipse soluebat. vt ad aquam ducat

Beda. competente ergo exemplo soluit q̄stioz. vt ondat eos violare sabbatum in opere cupiditatis qui eum violare arguerūt in opere caritat. Vnde sequitur. Et non poterāt ad hoc respōdere illi. Mistice aut idropic9 opatur ei quem fluxus carnaliū voluptatū exuberans aguat. ydropic9 em morbus ab aquoso humore vocabulū trahit.

Aug9. de que. euan. Vel ydropicū recte opas ramus diuiti auaro sicut em ille q̄tomag abūdat humore inordinato. tanto amplig fitit. sic et iste quanto est copiosior diuicns quibz nō bene vtiē. tanto ardentius talia ocpiscit Gre. xiiij. mor. Recte ergo hidropicus ante phariseum curatur quia p alterius egritudinē corporis in altero ex p̄mitur languor seu egritudo cordis et mentis.

Beda. Bene autē in exemplo bouem et asinum noiat. vt l sapientes et hebetes. vel vtrūqz pplm significet. s. iudeum iugo legis p̄ssum. et gentile nulla racione domitū omnes em a puteo concupi scencie demer sos dominus extrahit.

Dicebat aut ad iui tatos parabolā mten Amb. Prius cura tus est hidropicus. in quo flexus carnis exuberans animē g

dens quō primos ac
cubitus eligerent. di
cens ad illos. Cum in
uitatus fueris ad nup
cias. non discumbas
in primo loco ne forte
honoracior te sit inui
tatus ab eo. et venies
his qui te et illum inui
tauit. dicat tibi. Da
huic locum et tunc in
cipies cum rubore no
uissimum locū tenere
Sed cum vocatus fue
ris. vade recūbe in no
uissimo loco ut cum ve
nerit qui te inuitauit
Dicat tibi. Amice as
cēde superius. Tūc erit
tibi gloria coram fi
mul discumbentibus.
quia omnis qui se exal
tat humiliabitur et
q̄ se hūiliat exaltabit

uabat officia. spūs
ertinguēbat ardōrē
Deinde doceē hūili
tas. duz in conuiuio
nupciali appetēcia lo
ci superioris arceatur.
Vnd dicit. Dicebat
aut ad inuitatos pa
rabolam. intendens
quō p̄mos accubito
eligerent. dicens ad
illos. Cum inuitatus
fueris. ad nupcias nō
discumbas in primo
loco. Ciril. Profi
lire. n. p̄mpte ad ho
nores qui nobis non
conueniunt. m̄dicat
nos temerarios eē et
nostra facta vitupe
rio replet. vnde seq̄
tur. Ne forte hono
te sit inui. ab eo. et
venis qui te et illū
inui. dicat tibi. Da
huic locū. et tunc in
cipias cum rubo. no
uissimum locum tenere.

Cris. Et sic q̄ cō
cupiuit. nequaquā ob
tinuit ambiciosus ho
noris sed passus est
repulsā. et fatas ē

qualiter abūdet honoribz non honorat. Et q̄ ni
hil est equipollens modestie auditorē ad oppositū
ducit. Non solum p̄hibet ambire p̄matū. sed vene
rarū vltima. Vnde sequitur. Sed cū voca. fue. va
recun. in nouiss. lo. Grego. Si em̄ aliquis n̄ vult
alij p̄locari. hoc puenit ex diuina sētencia. Vnde
sequitur. Et cū ve. qui te inui. dicat tibi. Amice
ascende superius. Vnde dicit nō sicut obiurgat. s̄
leniter inungit. Sufficit em̄ momeō apud discre
tos. et sic p̄ hūilitate aliquis coronat honorē. vñ
sequitur. Tunc erit tibi glo. co. s̄l̄ discūben.
Basilus. Occupare igit̄ locū vltimū in conuiuio
iuxta mādātū dñicū. oueniens est. s̄ rursus i hūc
ostēciōse irruere reprobū. tanq̄ interceptorium
ordinis et causatiui tumultus. et de eo mota con
tēctio equipabit vos litigātibz de primatu. Quia
p̄pter sic hūc dñs dicit. expedit quuiū faciētī cōs
mittere accubito ordine. Sic em̄ in paciēcia nos
mutuo sustinebim. honeste et scdm ordinē oia p̄
sequētes n̄ ad appetēciā pluriū nec videbim hūi
litate p̄tractare p̄ velle mētē. s̄ dicitōz magis aē
p̄ hūilitate paciēciā obtinebim. Maius est em̄
ex repugnancia supbie iudiciū q̄ ex p̄mo accubis
tu quādo eū cū impio obtinem. The. nemo aē
putet p̄missaz xp̄i doctrinam modicā esse et indis
gnam culminis dei verbi. nō em̄ pium dices esse
medicum pollicitū sanare podagrā. ictū vero dis
giti vel dentis dolorem nolentem curare. Porro
quō pua passio vane glorie. que versabat p̄mos

p̄quirentes accubitus. Decebat igitur hūilitatis
mz̄m oēm ramū p̄ue radice aputare. sed et illū
ostēdera. quia p̄sto cena et passione p̄matus coraz
saluatore verate miseris oportunitate habebat
momeō. Ciril. Ostēso igitur tā modico exē
plo abiciozōz ostēptū et nō ambiciozōz exaltaci
onem adicit magnum paruo. generalem sentenci
am p̄ferens cum subditur. Quia omnis qui se ex
al. hu. et qui se humili. exal. qd̄ dicitur scd̄z diuinū
iudiciū non scdm humanā ostētudmē. scdm quaz
plures occupiscentes honore ostēquuntur. Alij ve
ro se hūiliantes in gloriā remanēt. Theo. Por
ro non finaliter nec omnibz hoībuz est reuerēd̄
qui se honoribz ingerit. sed dū a quibusdā hono
ratur. Alij detrahut ei. et q̄nqz etiam ipsi honora
tes. Beda. Sed quomā hūc admomeōz euan
gelista parabolam vocat. breuiter intuentū qd̄
misticē significat q̄ quis nupcias xp̄i et ecclesie iuita
tus adierit. membris ecclesie p̄ fidem iuncto. nō
se extollat. q. sublimior ceteris de meritis gloriā
do. Dabat em̄ locū honoraciori post inuitato cū il
lorum qui se in cristo secuti sunt. agilitate p̄itur.
et cum rubore nouissimum locū tenet quādo de as
sij meliora cognoscens quicquid de sua opinione
cessū sentiebat humiliat. Sed recūbit aliquis i no
uissimo loco. scdm illud. q̄to magnus es. humilia
te in oībuz. Veniens aut dñs quem humilem inue
nerit. amici nomine beatificans ascendere superius
p̄cipiet. Quicūqz em̄ humiliauerit se sicut puul
hic est maior in regno celoꝝ. Pulchre aut dicit
tunc erit tibi gloria ne nunc q̄ere incipias. qd̄ ti
bi seruat in fine. Potest etiam et hoc in hac vita
intelligi. quia quotidie dñs suas nupcias intrat.
sup̄ bos despiciens. et humilibz sepe tanta sui sp̄s
ritus onera p̄stans. vt discumbentū. id est fidelitū
cetū eos admirando glorificet. Ex oclusionē ves
ro generali que subditur manifeste claret p̄cedē
tem domini smonē typice intelligendū. Neqz em̄
omnis qui se coraz hoībuz exaltat. humiliat. aut
qui se in aspectu hoīm humiliat. exaltatur ab eis
s̄ qui se de meritis eleuat humiliabitur a dño et q̄
se de beneficijs humiliat exaltabitur ab eo.

Theo. Ex duabz
ptibus cena compo
sita. scilicet ex vocan
tibz et vocatis. par
tem vocatorum ad
humilitatem iaz mo
nuerat. Consequen
ter vocantem monē
do remunerat t̄tra:
hens eum ne gracia
hommum coniuaraz
Vnde dicitur. Dices
bat aut em̄ ei qui se i
uitauerat. Cum fa
cis prandium aut ce
naz. noli vocare ami
cos tuos neqz cogna
tos neqz vicinos dis
uites. Cris. Mul
te cause sūt. quibus

Dicebat aut̄ ei qui se
inuitauerat. Cū facis
prandium. aut cenam
noli vocare amicos
tuos neqz fratres tu
os neqz cognatos. ne
qz vicinos diuites. ne
forte et ipsi te remū
tent. et fiet tibi retri
bucio. Sed cum facis
conuiuium. voca pau
peres. debiles. claudos
cecos et beatus eris.
quia non habent retri

buē tibi retribuetur
em̄ tibi in resurrectione
iustorum.

amicicie fedus con-
bitur. et illicitas q̄-
dem pretermitent
Propoemus autem
naturales et mora-
les. Naturales qui
dem puta patris ad
filium. fratris ad

fratrem et aliorum huiusmodi. Quod significat
dicens. Neq; fratres neq; cognatos. Mora-
les autem sunt puta conuiua factus est. aut con-
uicius est. Et quantum ad hos dicit. neq; vicinos

Beda. fratres igit et amicos et diuites alte-
rū conuiua celebrare non quasi scelus inter
dicit. sicut cetera necessitatis humane commer-
cia. ad promerenda vite celestis premia. nil vale-
te ostendit. Vnde subdit. Ne forte et ipsi te rem-
ittent. et fiet tibi retributio. Non ait et fiet tibi
peccatum. Cui simile est id qd̄ alibi dicit. Et si be-
nefeceritis hijs qui vobis benefaciunt que vobis
est gracia. Sunt tamē quedam mutua fratruꝝ vi-
cinorūq; conuiua que non solum in presenti retri-
bucionem. sed et damnacionem percipiūt in futu-
ro. que aut collacione omnium celebrantur. aut
vicibus solent otubernalibus in quibus ad hoc o-
uenitur vt feda gerantur copia vini. et incite
libidinis diuersa voluptas. Crisostomus. Non igitur
hac specie alijs beneficia conferamus. vt nobis re-
tribuatur. Hec enim frigida est int̄ ecō. Vnde tal
amicicia celerius euanescent. Si vero pauperem vo-
caueris. deū nunq̄ obliuiscens habebis debito-
rem. Vnde sequit̄. Sed cū facis conuiuium. voca
pauperes. debiles. claudos. et cecos. Quanto enim
minor est frater. tanto magis p̄ eum cristus ac-
cedit. et visitat. Nam qui magnum suscipit sepe
per vanam gloriā facit. sed et utilitas plures
queritur. vt promoueat per illum. Possem qui-
dem plures proponere ab hoc celeberrimos sanc-
torum colentes. vt illis mediantibus ampliorē
graciam obtineant principum. Non igitur illos
queramus. qui nobis retribuere possunt. Sequi-
tur enim. Et beatus eris. quia non habent retribu-
ere tibi. Non ergo turbemur. cum non reci-
pimus beneficij recompensacionem. Sed cum res-
ceperimus. quoniam si receperimus. non amplius
recipiemus illic. Sed si minime retribuat homo.
tunc tibi deus retribuet. Vnde sequitur. Retri-
buetur enim in resurrectione iustorum. Beda.
Et si omnes resurgunt iustorum tamen resur-
rectio dicitur. quia in hac resurrectione beatos se-
esse non dubitant. Ergo qui pauperes ad conui-
uium vocant. In futuro premia accipient. Qui
autem amicos. fratres et diuites vocat. Recipit
mercedem suam. Sed et si hoc propter deum facit
in exemplum filiorum Job. sicut cetera fraternalia
dilectōnis officia. ipse qui iussit remunerat.

Crisostomus. Sed dicitur inmundus est pauper
et sordidus. laua eum. et fac tecum in mensa sede-
re. Si vestes sordidas habet. mundum indumen-
tum exhibeas. Cristus accedit per eum et tu fru-
uola loqueris. Gregorius. Plinius. Non er-
go negligas iacentes quasi nullo sunt digni. Co-

gita quid sint et preciositatē eorum inuenies. a
Saluatoris induerunt ymaginem. futurorum bo-
norum heredes regni clauigeri. accusatores et ex-
cusatores ydonei. non loquentes sed inspecti a iu-
dice. Crisostomus. Decz q̄ eos sursum in sola-
ria suscipere. si non placet. saltem deorsum vbi
sunt subiugalia et famuli cristum suscipias. fiat
saltem pauper edituus vbi enim est elemosina.
non audeat intrare dyabolus. Et si non secum con-
sedas. mitte saltem eis de mensa fercula. Ori-
ge. Misticte vero qui vanam gloriā vitat. Vo-
cat ad spiritale conuiuium pauperes id est imperi-
tos. vt dicit. debiles hoc est lesam conscienciam
habentes. vt sanet claudos. id est declinantes a
ratione. vt rectas semitas faciant. Cecos. i. qui
carent contemplacione veritatis. vt veram lu-
cem videant. Quod autem dicitur. Non possunt

retribuere tibi
id est non noue-
runt responsum
proferre.

Hec cum audisset qui-
dam d̄ simul discumbē-
tibz dixit illi Beatus q̄
manducabit panem in
regno dei. At ille dixit
ei Homo quidā fecit
cenam magnā. et vo-
cauit multos. et misit
seruū suum hora cene
dicere inuitatis vt ve-
nirēt quia iaz parata
sunt omnia. Et ceperūt
simul omnes excusare
primus dixit ei Villā
em̄ et necesse habeo
exire et videre illam.
Rogo te habere me ex-
cusatū. Et alter dixit
Juga bouū em̄ quicq;
et opbare illa. Rogo
te habere me excusatū.
Et alius dixit Vxorē
duxi. et ideo non possū
venire. Et reuers⁹ ser-
u⁹ nūciauit hec domi-
no suo. Tunc iratus
paterfamilias dixit
seruo suo Exi cito in
plateas et vicos ciui-
tatis et pauperes ac-
debiles cecos et clau-
dos introduce huc.

Eusebius. Do-
cuerat supra do-
minus prepara-
re conuiuium re-
pendere nequeun-
tibus. Cum sit
recompensandū
in resurrectione
iustorum. et ideo
quidam intelli-
gens. Vnum et
idem esse resurre-
ctionem iustorū
et regnum dei.
recompensacionē
predictam com-
mendat. Sequi-
tur enim. Hec
cum audisset qui-
dam de simul dis-
cumbentibus di-
xit illi. Beatus
qui manducabit
panem in regno
dei. Cirillus

Homo iste ani-
malis erat. non
diligenter perci-
piens ea que cri-
stus protulerat.
putauit em̄ cor-
peas esse imune-
raciones. sancto-
rum. Augu-
stinus de verbis
domini. Vel quia
in lōginq̄ iste su-
spirabat et panis

Et ait seruis: Domine factum est ut imperasti et adhuc locus est. Et ait dominus seruo: Exi in vias et sepes et cōpelle intrare ut impleatur domus mea. Dico autē vobis: quod ne mo virorum illoꝝ qui vocati sunt gustabit cenam meam.

iste quē desiderabat ante illum discumbere. Quis enim est pams regni dei. nisi qui dicit: Ego si pams viuus qui de celo descendi. nolite parare fauces. sicut cor.

Beda: Sed quod non nulli hūc panē fide tenus quasi adorādo percipiunt. dulcedinē vero eius attingere veraciter gustando fastidiunt. Subiecta parabola dominus

talium torporem celestibus epulis dignum non esse redarguit. Sequitur enim. At ille dixit ei. homo quod dā fecit cenam et vocauit multos. Cirillus. homo iste deus pater est scdm quod ymagines ad similitudinem veritatis figurant. Crisostomus. Quociens enim punitiuam suam virtutē indicare vult deus. vasa parados. leo. et huiusmodi nuncupat quā vero misericordiam exprimere vult. dicit homo. Cirillus. Hic est odor oim atq; glorie pater parauit cenā magnā in cristo peractā. In nouissimis enim temporibus et quasi in occasu nostri seculi. illuxit nobis dei filius. et mortem pro nobis sustinens. dedit nobis proprium corpus comedere. Vnde et agnus in vesperis immolabatur iuxta legem mosaicam. Merito igitur cena dictum est paratū in christo cuius iuuu

Grego. in homel. Vel facit cenam magnā quia societatem nobis dulcedinis eterne preparauit. Qui vocauit multos. sicut pauci veniunt. quod non nunquam ipsi qui ei per fidei subiecti sunt. eterno eius cuius viuendo contradicunt. Hoc autē distare inter delicias corporis et cordis solet. quod corporales delicie non habent. graue in se desiderium accendunt. Cū vero habite edunt. comedent et p̄tinus in fastidium per facietatem vertunt. At contra. spiruales delicie cū non habent in fastidio sūt. cū vero habent in desiderio. Sed supra pietas cōtemptas illas delicias ad memorie nostre oculos reuocat. atq; ut fastidium nostrū repellere debeamus. inuitat. Vnde sequitur. Et misit seruū suū hora cene dicē inuitatē ut venirent. Cirillus. Iste seruus qui missus est ipse christus est. qui cū esset naturaliter deus. et verus dei filius. exmanuit seipsum formā sui accipiēs. Melius est autē hora cene. non enim a principio verbū patris nostram naturā suscepit. sicut in nouissimo tempore. Subdit autē. Quia parata sūt oia. Parauit ei pater in cristo dona collata mūdo per ipsum peccatorū amocōz spūsancti participacōz ad opōis splendorē. Ad hoc vocauit christus per euangelica documenta.

Aug. de verbis domini. Vel aliter. Homo iste mediator est dei et hois christus ihesus. Misit ut veniret inuitati. id est per missos vocati prophetas. qui olim inuitabant ad cenam christi sepe missi sūt ad populū israel. sepe vocauerūt ut ad horā cene venirent. Illi inuitates acceperūt. cenā repudiauerūt. Prophetas legerūt. et christum occiderūt. et tūc nobis cenam nescientes parauerūt. Parata iā cena id est in

molato christo missi sūt apostoli ad quos missi fuerāt ante prophetas. Gre. in homel. Per hūc seruus qui a patrefamilias ad inuitandū mittitur. predicat exordio significatur. sepe autē solet euenire ut persona potens famulū habeat respectum. Cūq; per eū dñs aliquid mandat. non despicitur persona loquentis sicut illi. quia suatur in corde mittentis reuerencia dñi. Offert ergo deus quod rogari debuit. non rogare. dare vult quod vix sperari poterat. Et tñ simul oēs excusant. Sequitur. n. Et ceperūt omnes simul excusare. Ecce homo diues inuitat. et paupes occurrere festinant. Ad dei inuitamur cōiuuii. et nos excusamus. Aug. de verbis dñi. Tres autē fuerūt excusacōes de quibus subditur. Primus dixit ei. Villam emi. et necesse habeo exire et videre illā rogo te habe me excusatum. In villa empta dominacō notatur. Ergo supbia castigat vicium primum. Primus enim homo dominari voluit. qui dñm habere noluit. Gre. in homel. Vel per villam terrena substantia designatur. Exit ergo videre villam. qui sola exteriora cogitat propter substantiā.

Ambro. Sic igitur emere vite milicie viro cōdem nendaz. stipendium prescribitur facultatū. quod neq; ille qui studijs intentus inferioribus possessiōes sibi terrenas coemit. regnum celi possit adipisci. cum dñs dicat. Vende omnia tua et sequere me. Sequitur et alter dixit. iuga bouum emi quinq; et eo pbarere illa. Aug. de verbis domini. Numquid iuga bouum sensus carnis huius quinq; numerantur. In oculis visus est. in auribus auditus. in naribus odoratus. in faucibus gustus. in omnibus membris tactus. Sed quia iuga sūt in tribus partibus sensibus facilius apparet. Duo sūt oculi. due aures. gemine nares. Ecce tria iuga. et faucibus. id est sensu gustandi geminacō quedā inuenitur quia nichil gustando sapit nisi lingua et palato tangatur. voluptas carnis que ad tactū p̄tinet occulte geminat. Est enim et fornicatus et intrinsecus dicitur aut iuga bouū quod per sensus istos carnis terrena requiruntur. Boues enim terram versant. homines autē remoti a fide terrenis dediti. nolunt credere aliquid nisi ad quod sensu corporis pueniunt quinq; partito. Non inquit ego credo. nisi quod video. Si talia cogitarem quinq; illis iugis totum a cena impediremur. ut noueritis aut istoz quinq; sensuū non delectacōz que mulcet. et ingerit voluptatem. sed curiositatem quandā notatā fuisse. Non ait. quinq; iuga bouum emi. eo pasceret illa. sed eo pbarere illa. Gre. in homel. Corporales etiaz sensus quia in terrena cōprehendere nequeunt. sed sola exteriora agnoscūt. recte per eos curiositas designatur. que dū alienam quirit vitam discutere. semper sua intima nesciens studet exteriora cogitare. Sed notandū quod is qui propter villam et is qui propter pbanda iuga bouum a cena sui inuitatoris se excusat. humilitatis verba promiscuum enim dicit. rogo. et venire contemnit. humilitas sonat in voce. supbia in actione. Sequitur. Alius dixit. Vxorem duxi. et ideo non possum venire. Augusti. de verbis dñi. Ista est voluptas carnis que multos impedit. vti nam foris et non in. Qui enim dixit. vxorem duxi. carnem amplectat.

carnis voluptatibus iocundat a cena excusat. ob-
uet ne fame eterna moriatur. **Basil.** Dicit autē
nō possit veire eo q̄ intellectus human⁹ vergens
ad mundanas illecebras debilis ē ad agendū. **Gre-**
m home. Quāvis autē bonū sit coniugiu⁹. atq; ad
appagandam soboles diuina puidencia constitutū
nonnulli tamen p hoc non fecunditatem prolis
sed desideria expetunt voluptatis. Et idcirco per
rem iustā significari potest nō in congrue res in
iusta. **Ambro.** Vel coniugium non respicitur
sed ad maiorem honore vocatē integritas. qm̄ mu-
lier in nupta cogitat que sūt domini. vt sit sancta
corp̄ et spiritu. **Mue** autē nupta est. cogitat que
sūt mundi. **Aug.** de ver. dñi. **Johānes** autē dices
omne quod est in mūdo concupiscencia carnis est. et
concupiscencia oculorū et ambicio seculi. inde ces-
pit vbi euangeliuz terminū posuit. **Concupiscencia**
carnis vrozem dux. **Concupiscencia** oculorū. **Mū-**
q; iuga boum emi. **Ambicio** seculi. **Villā** emi. **Ap-**
te autē in totum commemorati sunt. quinq; sensus p
solos oculos. quozum est in quinq; sensibus p̄m-
cipatus propterea cum pp̄ie ad oculos pertinet
visus. ip̄; videre p omnes quinq; sensus solemus
appellare. **Ciril.** Quos autē intelligemus fuisse
eos qui renuerūt predictoz causa venire. nisi p̄
fides iudeoz. quos p totam sacraz paginā de his
redargutos esse videmus. **Orige.** Vel aliter hi
qui villam emerunt et refutant cenam. sūt qui re-
ceperūt alia dogmata dimitatis. nec expti sūt ver-
bum. quod possidebant. **Is** autem qui quinq; pa-
ria boum emit est. qui naturā intellectualem con-
temnit et sensibilia sequit. vnde in corpoream na-
turam comprehendere non potest. **Qui** autē vrozem
duxit. est qui cōiunctus est carni. voluptatū ma-
gis amator q̄ dei. **Ambro.** Vel tria genera ho-
num a consorcio istius cene estimemus excludi. **gē-**
tilium iudeoz. et hereticoz. **iudei** corp̄ ali miste-
rio iuga sibi legis imponūt. **Quinq;** autē iuga sūt
verborū decem. vel quinq; libri veteris legis. **At**
vero heresis velut eua femineo rigore fidei temp-
tat affectum. **Et** apostolus dicit auariciam esse fu-
giendam. ne impediti more gentili ad regnū cristi
puenire nequeamus. **Ergo** et ille qui villam emit
alienus a regno est. **Et** ille qui iugum poci⁹ legis
q̄ gracie munus elegit. **Et** ille qui se ppter ducē
dam excusat vrozem. **Sequitur.** **Et** reuersus ser-
uus nūciauit hęc domino suo. **Aug.** quinto sup
gen. ad literam. **Non** ppter inferiorū scienciaz de-
us nūcijs indiget q̄si p eos fiet sciencioz. **si** nouit
omnia stabiliter atq; incommutabilē. **Uabz** autē
nuncios ppter nos et ppter ipsos. qui a illo modo
deo parere et assistere. vt eum de inferioribz consi-
lant. eiusq; sup̄ mis iussis obtemperent bonum est
eis in ordine pp̄ie uature. **Ciril.** **Judeoz** autē
primatibus vocacionem renuentibz sicut ipsi dice-
bant. **si** qd aliquis pncipuz credidit in euz. **In**
dignatus est patrefamilias quasi eis dignis idig-
nacione et ira. **Vnde** sequit. **Tunc** iratus paterfa-
milias. **Basil.** **Non** q̄ ire passio diuine substācie
accidat. sed talis opacio que in nobis ab ira fit.
dei ira et indignacio dicitur. **Ciril.** **Sic** ergo in-
dignat⁹ dicitur paterfamilias i pncipes iudeozū

et vocati sunt loco eoz. qui erant de multitudinis
iudeoz fragilem et impotentē mentem habentes
Loquente em̄ per o pmo quibz tria milia. **deinde**
quinq; milia crediderunt. **Et** postmodū plurim⁹
populus. **vnde** dicitur. **Dixit** seruo suo. **Eri** cito i
plateas et vias ciuitatis. et pauperes ac debiles
cecos et claudos introduce huc. **Amb.** **Inuitat**
autem pauperes. debiles. et cecos. vt ostēdatur q̄
nullum debilitas corp̄is excludit a regno rari⁹
q; delinquat. cui desit illecebra peccandi. **Vel** q̄ i
firmitas peccatoz. p misericordiam domini remie-
tatur. **vnde** mittit ad plateas. vt de laetozibz vi-
cis ad angustam venirent vias. **Gre. m home.**
si uia ergo venire sup̄ bi renuunt pauperes eligunt
dicitur em̄ debiles qui iudicio suo apud semetip̄s
sō infirmi sunt. **si** tam pauperes et quasi fortes sūt.
qui positi in paupertate superbūit. **Ceci** sunt qui
nullius ingenij lumen habent. **Claudi** sūt qui rec-
tos gressus in opacione non habent. **Sed** duz ho-
rum victa in membrorū debilitate significat. sic
illi peccatores fuerūt. qui vocati venire noluerūt
ita hī quoq; qui inuitantur et veniūt. sed pecca-
tores superbi respuuntur. **humiles** eliguntur. **Uos**
itaq; elegit deus. quos despiciat mundus. q̄ plez
q; ipsa despectio hominez reuocat ad semetipsum
Et tanto celerius vocem dei aliqui audiunt. quan-
to in hoc mundo non habent vnde descedentur **Cū**
ergo de vias et plateis ad cenam quosdam domi⁹
vocat. illuz populuz designat qui tenere legis vt
banam cōuersacionez nouerat. **Sz** multitudine que
ex israel populo credidit. locuz sup̄m conuiuij nō
impleuit. **vnde** sequit. **et** ait seruus. **Domine** fac-
tus est vt impasti. **et** adhuc locus est. **Intrauit** ei-
iam frequencia iudeoz. **sed** adhuc locus vacat in
regno vbi suscipi debeat numerositas gencū. **vñ**
subditur. **Et** ait dominus seruo. **Eri** in vias et se-
pes. **et** compelle intrare. vt impleat domus mea
Cum cōuiuias suos colligi ex vijs et sepibz p̄cipit
agrestem populuz. idest gentilez querit. **Am.**
Vel mittit ad vias et circa sepes. quia hī apti sūt
in regno celozum. qui nullis p̄sencium cupiditati-
bus occupati. ad futura festinant in quodam bo-
no voluntatis tramite constituti. **et** qui modo se-
pis q̄ ab incultis culta secernat. **et** icursus arceat
bestiaz. **noxi** bona malaq; distinguere. **et** aduē-
sus temptamenta nequicie spiritualis fidei muimen-
p̄tendem. **Aug.** de ver. dñi. **Venerunt** de plate-
is et vias gentes. **veniūt** de sepibz heretici. **si** tam
sepes qui construunt. diuisiones querunt. **abstra-**
hantur a sepibus. **euellantur** a spimis. **sed** cogno-
lunt. **voluntati** inquit nostra intram⁹. **non** hoc
dñs impauit coge inqt intrare. **Foris** inuiciat ne-
cessitas nascitur inde voluntas. **Grego.** in ho.
Qui ergo h⁹ mūdi aduersitatibz fracti a dei amo-
re redeūt. **compellunt** intrare. **Sed** valde tremen-
da est sententia que subinfert. **Dico** autē vobis q̄
nemo viroz illoz q̄ vocati sunt. **gustabit** cenam
meaz. **si** nemo ergo contemnat. **ne** dū vocat⁹ excu-
sat. **cū** volūtatem habuerit. **intrare** non valeat.

Greg. in homelia

Ibant autem turbe

Ad audita celestia
premia inardescit ai

multe cum eo. et con-
uersus dixit ad illos.
Si quis venit ad me
et non odit patrem suum
et matrem. et uxorem
et filios. et fratres et so-
rores. et adhuc autem
et animam suam. non
potest esse meus discipulus.

et filios et fratres et sorores adhuc autem et ani-
mam suam non potest esse meus discipulus Theo-
phi. Quia enim multi comitatum ipm non ex to-
to affectu. Sed tepide sequebantur. ostendat q̄
lem deceat esse suum discipulum. Gre. in hōme.
Sed peccatilibet quo parates et carnaliter p̄
pinquos precipimur odisse. qui iubemur et inimicos
diligere. Sed si vim p̄cepti perpendimus. v-
trūq; agere p̄ discrecōz valemus vt eos qui nob̄
carnis cognacōe diuncti sunt et quos p̄imos no-
uimus. diligam⁹. Et quos aduersarios in via dei
patimur odiendo. et fugiendo nesciam⁹. Quasi ei
p̄ odium diligitur qui carnaliter sapiens dum p̄a-
ua nobis ingerit. non auditur. Ambro. Etenim
si propter te dominus sue renunciat matri dicēs.
Quae est mater mea et qui fratres mei. cur tu dñō
tuo cupias anteferri. Sed neq; ignorare natu-
ram neq; seuire dñs iubet. Sed ita indulgere nas-
ture vt venēris autozē nec a deo parentū amore
desistas. Grego. in hōme. Vt autem domingde
monstrat et hoc erga proximos odiuz non de affe-
ctione peccare. sed de caritate. addidit dicens.
Adhuc autem et animam suam. Constat ergo quia
amando debet odisse proximum qui sic eum odit. si
cut seipsum. Tunc enim bene animam nostraz odi-
mus. cum eius carnalibus desiderijs non acquiesci-
mus cum eius appetitum frangimus eius volūta-
tibus reluctamur. Quae ergo cōtēpta ad melius
ducitur. quasi per odium amatur. Ciril. Non est
autem fugienda vita qua in corpore viuatur sed
seruanda sicut et paulus seruauit. vt cristum ad-
huc viuens in corpore p̄dicet Sed vbi oportebat
vitam contemere vt cursum cōsumat et nec aīam
preciosam sibi esse fatetur. Grego. in homelia.
Hoc autem anime odiū qualiter exhibere dicit. ma-
nifestat subdens. Qui non baiulat crucē suā et ve-
nit post me non potest meus esse discipulus Cri-
sosto. Non autē hoc dicit vt tralem sup humeros
apponamus. sed vt semp mortem pre oculis n̄is
habeamus. sicut et paulus moriebatur quotidie
et mortem contemnebat. Basilius. Crucem eē
tollens. mortem domini ānūciabat dicens. michi
mundus crucifixus est. et ego mūdo. quod etiam
nos in ipso baptisate anticipamus. vbi ver⁹ ho-
mo noster crucifixus est. vt destruat corpus pec-
cati. Grego. in homel. Vel quia crux a cruciatu
dicitur. Duobus modis crucem domini baiulam⁹
eum aut per abstinentiam crucem affligimus. aut
per cōpassionem proximi necessitatem illius n̄am

putamus. Sed quia nō rulli carnis abstinentiam
non p̄ deo. sed p̄ inani gloria exhibent. et spassi-
onem non spiritualiter sed carnaliter impendunt.
Recte additur. et venit post me. Baiulare ei cru-
cem et post dominum ire. est vel carnis abstinen-
ciam vel compassionem proximum pro studio
eterne intencionis exhiberi.

Quis enim ex vobis vo-
lens turrem edificare
nonne prius sedēs cō-
putat suū nptus qui ne-
cessarij sunt si habeat
ad perficienduz ne po-
stea q̄ posuerit funda-
mentum et non potue-
rit perficere omnes q̄
viderint. incipiant illu-
dere ei dicentes quia
hic homo cepit edifi-
care et non potuit cō-
sumare Aut quis rex
iturus cōmittere bel-
lum aduersus aliuz re-
gem nonne sedens p̄
cogitat si possit cū de-
cem milibus occurre-
re ei qui cum viginti
milibus venit ad se Ali-
oquin adhuc illo lon-
ge agente legacionē
mittens rogat ea que
paci sunt Sic ergo
ex vobis omnis qui n̄
renūciat omnibz que
possidet nō potest me-
us esse discipulus.

dei consummando opus diuinum. Nam neq; lapis
vnus est tota turris fabrica. neq; vnicum manda-
tum dicit ad anime perfectionem. Sed fundamē-
tum oportet subsistere et secundum apostolum in
super apparatus est auri et argenti et p̄ciosorum
lapidum apponendus. Vnde subditur. Ne postea
q̄ posuerit fundamētum et nō potuerit perficere
omnes qui viderint. incipiant illudere ei dicent. q̄
Quia hic homo cepit edificare. et nō potuit cōsu-
mare. Theo. Nos enim debem⁹ ponere fundamētū
id est se qui cristi incium ad finem non imponere.
sicut illi de quibus iohannes dicit. q̄ multi ex di-
scipulis eius abierunt retrosum. Vel fundamētū
intellige doctrinalē sermonem p̄ta de abstinentia

Gre. in hō. Quia
sublimia p̄cepta da-
ta sūt. protinus com-
paracio edificande
sublimitatis adiūgi-
tur. cum dicitur. q̄s
enim ex vobis volēs
turres edificare. nō
ne prius sedens com-
putat sūptus qui ne-
cessarij sūt. Si habe-
at ad pficiendū Om-
ne enim quod agimus
p̄uenire p̄ studium
consideracōis debem⁹
mus. Si igitur hūi-
lilitatis turrim cōstru-
ere cupimus. prius
nos p̄parare ad ad-
uersa huius seculi d̄-
bem⁹. Basilius.
Vel turris est alta
speculacio ad custoz-
diam ciuitatis et p̄-
cepacionem hostiliuz
occursum apta. Ad
huius instar nob̄ da-
tus est intellectus cō-
seruati⁹ bonozum
p̄meditacō otario-
rum. Ad huius edifi-
cacōnem p̄cipit dñs
sedentes ponere cal-
culuz. si suppetat fa-
cultas ad finem.

Greg. in hō. In-
sistendum est enim
vt cuiuslibet ardui
appositi termin⁹ at-
tingatur varijs au-
gmentis mādatoz.

Opus est igitur p̄dicto fundamento operationis edificium. ut p̄ficiatur nobis turris fortitudinis a facie inimici. Alioq̄n deridetur homo a videntibus eum tam hominibus q̄ demonibus. Gre⁹. in home. In bonis enim operationibus intenti nisi contra malignos spiritus sollicitè vigilemus. ipsos irrisores patimur quos ad malum persuasores habemus. Sed ex minori ad maius similitudo subditur. ut ex rebus minimis maiora pensentur. Nam sequitur. Aut quid rex iturus committere bellum aduersus alium regem. nō ne prius sedens cogitat si possit cum decem milibus occurrere reici qui cum vigintimilibus venit ad se.

Cirillus incumbit enim nobis prelium contra spiritalia nequicie in celestibus. Viget autē nos et aliorum hostium multitudo. carnale flagitium lex leuiens in membris nostris. et varie passiones hoc est dira hostium multitudo. Aug⁹. de questi. euan. Vel decem milia p̄liatur cum rege qui habet vigintimilia. significat simplicitatem cristiani hominis dimicatur cum duplicitate diaboli. Theophi. Est autē rex peccatum regnans in nō mortali corpore. Sed q̄ noster intellectus creat⁹ est rex. Ergo si repugnare velit peccato. toto animo cogitet secum. Nam demones sūt peccati satellites qui videntur vigintimilium numero p̄cellere decem milia nostrum. quia cum incorporei sint nobis cōparati corporeis multo maiorem fortitudinem habere censentur. Aug⁹. de questi. euan. Sicut autē de turri nō perfecta pobp̄robium deterruit dicentium. quia hic homo cepit edificare. et non potuit cōsummare. Sic in rege cuius quo dimicandū est. ipsam pacem accusauit cū subdit. Alioquin adhuc illo longe agente legacionē mittens rogat ea que pacis sunt. Significans etiam minas imminencium temptationū a diabolo nō sustinere eos qui renūciant omnibz que possident et pacem cum eo facere cōsecrati sūt illi ad omittēdum peccata. Gre. Vel aliter in illo tremendo exāme cum rege nostro ex quo ad iudicium non venim⁹. decem milia quippe ad vigintimilia sim̄plum ad duplum sunt. Cum duplo ergo exercitu preparatos. fil de opere et cogitacōne discutit. Dum ergo adhuc longe est. quia adhuc presens per iudicium nō videtur. mittamus ad eum legacionem lacrimas nostras. misericordie opa. hostis as placacōis. hec est nostra legacō que regem venientem placat. Aug⁹. ad letū. Quomō autēz pertineant iste similitudines ipsa occasione satis aperuit dicens. Sic ergo omnis ex vobis qui non renūciat omnibus que possidet. non p̄t me esse meus discipulus. Itaqz sumptus ad turrem edificandam. et valencia decem milium aduersus regem qui vigintimilia habet. nichil aliud est q̄ vt renūciet vnusquisqz omnibus que sunt eius. P̄telocucio autē superior cum extrema locucōe recordat In eo em̄ q̄ adhuc renūciat omnibus que sūt e⁹ etiam illud stinetur. vt oderit patrem suum aut matrem et vrozem et filios et fratres et sorores. adhuc et aniam suam. Omnia em̄ hec p̄p̄ria alicuius sunt. que plerūqz implicanti impediūt ad ob-

tinenda n̄ ista p̄p̄ria tēporaliter transitura sed in eternum mansura cōmunia. Basili⁹. Est autē in tencō domini p̄ exempla p̄dicta. non vtiqz p̄bere potestatem eius discipulū fieri vel non fieri sicut licet. vel non inchoare fundamentum vel tractare pacem sed ostendere impossibilitatem diuini b̄nplaciti obseruādi inter distrakencia aīam mē que picilitatur facta venalis ab astucijs demonis

Beda. Distat autē inter renunciare omnibus et relinquere omnia. Paucorū enim p̄fectorū est relinquere omnia. hoc est curas mundi postponere. Cunctorū autē fidelium est renunciare omnibz. B̄ est sic tenere que mundi sunt. vt tamen per ea nō teneantur in mundo.

Bonum est sal. Si at sal euauerit i quo cōdicitur neqz in terram neqz i sterquiliniū vtile est sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi audiat.

Beda. Dixerat superius turrem virtutum non solum cōsummandam. sed etiam inchoandam. ad q̄d pertinet. q̄d dicitur Bonum est sal. bonum est sal sapiencie spiritalis cordis archona odire. imo cum apostolis sal. ē re fieri. Euse. Sal

em̄ scdm substantiam quidem ex aqua cōstat. et spiritu modicū quid terrestritatis p̄cipians. de siccat autem fluidam naturam corruptorum corporum vt mortua corpora cōseruet. Merito igitur discipulos suos oparat sal. eo q̄ ipsi regenerati sūt p̄ aquam et spiritum. Tuncqz toti spiritualiter viuerent et non scdm carnem ad modum salis corruptam vitam hominum in terra degencium cōuertebant. et virtuosa vita suos sequaces oblectando obiebant. Theo. non solum autē eos qui donati sūt magistrali gracia sed etiam p̄ditos exposit ad modum salis viri vtilis p̄p̄rimis. Si vero qui futurus est vtilis alijs fiat reprobus. iuuari n̄ poterit. Vnde sequitur. Si autem sal euauerit. in quo condicitur. Beda. Quasi diceret si quis semel condimēto veritatis illuminatus ad apostatiam redierit quo alio doctore corrigetur. qui scilicet eam quam ipse gustauit sapiencie dulcedinem. vel aduersus seculi perterritus vel illecebris illectus adiecit. Vnde sequitur. Neqz in terram. neqz in sterquiliniū vtile est. sed foras mittet. Sal em̄ cum ad condicendos cibos carnesqz siccatas valere desierit. nulli iam vsui aptum erit. Neqz enim in terrā vtile est. Cuius in iectu germinare p̄hibetur. Neqz in sterquiliniū agriculture p̄ futurum. Sic qui p̄ agnicōz veritatis retrocedit. neqz ipse fructum boni operis Ferre neqz alios excolere valet sed foras mittendus est. hoc est ab ecclesie vnitatem secernendus. Theo. Verum q̄a vmo parabolicus et obscurus erat excitans d̄ns. auditores ne q̄litercūqz acciperent q̄d dictū est de sale. Subdit qui habet aures audiendi audiat. B̄ est si cui sapiencia inest intelligat. Aures em̄ hic cognoscitiuam vim anime et aptitudinem intelligendi accipere debem⁹. Audiat etiam non cōtēndū. sed obediendū et faciendū que dicit.

•CAPI• •XV•

Erant autem appropinquantes ei publicani et peccatores ut audirent illum. Et murmurabant scribae et pharisaei dicentes quia hic peccatores recipit et manducat cum illis. Et ait ad eos parabola ista dicens. Quis ex vobis homo cui centum oves et si perdidit unam ex illis nonne dimittit nonagintanovem in deserto et vadit ad illam que perierat. donec inueniat illam. et cum inuenierit illam. imponit in humeros suos gaudens et veniens domum conuocat amicos et vicinos dicens illis. Congratulamini michi quia inueni ouem quam perierat. Dico vobis quod ita gaudium erit in celo. super vno peccatore penitentem agente. quam super nonagintanovem iustis qui non indigent penitentia.

paciones p disciplinam exagerant. intus tamen dulcedinem p caritatem seruant. Preponunt sibi in animo ipsos plerumque quos corrigunt. quod agunt p disciplinam subditos et p humilitate custodiunt semetipsos. At contra hi qui de falsa iusticia superbiere solent. ceteros quasi despicunt. nulla misericordia descendunt. Et quo se peccatores esse non credunt. eo deterius peccatores fiunt de quorum numero pharisaei erant qui de iudicantes dominum quod peccatores suscipere audent corde ipsum fontem misericordie deprehendebant. Sed qui egri erant ita ut egros se esse nescirent. quatinus erant agnoscerent. celestis medicus blandis eos foris

Ambro. Didiceras in superioribus secularibus occupationibus non teneri. caduca non proferre perpetuis. Sed quia fragilitas humana firmum nequit in toto seculi lubrico tenere vestigium. esse aduersus errorem. remedia tibi boni medicus demonstrauit spem venie iudex misericors non negauit. Vnde subditur. Erant autem appropinquantes ei publicani et peccatores ut audirent eum. Glo. Id est qui publica erigunt vectigalia vel adducunt et qui luera seculi per negotia sectantur.

Theo. Hoc enim exequabatur cuius carnem suscepit. admittens peccatores sicut medicus est grotantes. Sed pharisaei vere crummosi huic pietati murmurare consueverunt. Vnde sequitur. Et murmurabant pharisaei et scribae. dicens quia hic peccatores et manducat cum illis. Greg. in homelia. Ex qua re colligitur quia vera iusticia passionem cum habet falsa indignatione quis et iusti solent recte peccatoribus indignari. sed aliud est quod agit tyro superbie aliud quod zelo discipline. quia iusti et si foris incre-

curat. Sequitur enim. Et ait ad illos parabola istam dicens. Quis ex vobis homo similitudinem dedit. quod in se homo recognosceret. et tamen ad auctorem hominum pertineret. Quia enim centenarius perfectus est numerus. ipse centum oves habuit cum sanctorum angelorum et hominum naturam possedit. Vnde subdit. Qui habet centum oves. Cirillus. Vnde percipere latitudinem regni saluatoris nostri. Dicit enim oves esse centum. referens numerum subiectarum sibi rationalium naturarum ad integram multitudinem. Est enim centenarius numerus perfectus ex decem decedibus constitutus. Sed ex his una oberrauit. scilicet genus humanum quod terram colit. Ambro. Dicitur pastor cuius nos omnes centesima pars sumus. Vnde sequitur. Et si perdidit unam ex illis

Greg. Vna ovis tunc perit. quando peccando homo pascua vite reliquit. In deserto autem nonaegintanovem remanserant quia rationalis creature. numerus angelorum videlicet et hominum que ad videndum deum condita fuerat. perierit homine erat imminutus. Vnde sequitur. Nonne dimittit nonagintanovem in deserto. quia sancti angelorum choros reliquit in celo. Tunc autem homo celum deseruit cuius peccauit. Et ut perfecta summa ouium integraretur in celo homo perditus querebatur in terra. Vnde sequitur. Et vadit ad illam que perierat donec inueniat illam.

Cirillus. Nonne dimittit autem seuiens in reliquis. motus est pietate vniuersi. neque. Sunt enim ille in tuto circumspiciente illas potentissima dextera. sed magis oportebat misereri perieritis. ne imperfecta videtur residua multitudo. Vna enim reducta sortitur centenarius propriam speciem. Aug. de questione. Vel illas nonagintanovem dixit. quas reliquit in deserto. super hoc significans tanquam sollicitudinem gerentes in animo domini solo se videri voluit quibus ad perfectam unitatem deest. cum enim quisque a vera unitate diuellitur superbia diuellitur. siue quippe potestatis esse cupiens non sequitur unum quod deus est. Vni autem deputat omnes per penitentiam reconciliatos que humilitate obtinetur. Greg. si fenus. Cum autem pastor inuenisset ouem. non percutit. non duxit ad gregem virgendo. sed supponens humero et portans clementer annumerauit gregi. Vnde sequitur. Et cum inuenit ouem imponit in humeros suos gaudens. Greg. in homelia. Ouem humeris suis imposuit. quia humanam naturam suscipiens peccata nostra ipse portauit. Inuenta autem oue ad domum redit. quia pastor noster reparato homine ad regnum celeste rediit. vnde sequitur. Et veniens domum conuocat amicos et vicinos dicens illis. congratulamini michi quia inueni ouem meam que perierat. amicos et vicinos vocat angelorum choros. quia amici eius sunt. quia voluntatem eius obtinuit in sua stabilitate custodiunt vicini qui eius sunt. quia claritatem visionis illius sua assiduitate proficiunt. Theophi. Superne igitur virtutes oues dicuntur in eo quod omnis natura creata respectu dei bestialis est. In eo vero quod rationalis est. amici et vicini dicuntur Gregori. in homelia. Et notandum quod non dicit. Congratulamini inueniente oui. sed michi quia videlicet eius est gaudium vita nostra et cuius nos ad celum reducimur sollemnitate

leticie illius implemus. Ambro. Angeli autem quoniam sunt rationabiles. non in merito hominum redemptione letantur. Unde sequitur. Dico vobis. quod ita gaudium erit in celo super uno peccatore penitentiam agente. quam super nonagintanos uem iustis. qui non indigent penitentia. Hoc proficiat ad incentiuam peccatorum. si unusquisque conversionem suam fore gratiam credat ceteris angelorum aut quorum affectare patrociniū aut veteri debet offensam. Greg. in homel. Plus autem de conuersis peccatoribus quam de stantibus iustis in celo gaudium esse fatetur. quia plerumque hi qui nullis se peccatorum molibus sciunt. stant quidem in via iusticie. sed tamen ad celestem patriam anxie non anxiant. et plerumque pigri remanent ad exercenda bona peccata. quia securi sibi sunt quod nulla commiserit mala grauiora. At contra nonnumquam hi qui se aliqua illicita egisse meminerunt. ex ipso suo dolore compuncti ad amorem dei inardescunt. Et quia errasse se a deo considerant. damna peccatorum lucris sequentibus recompensant. Maius ergo gaudium fit in celo. quia et dux in prelio plerumque cum militem diligit. qui post fugam reuersus hostem fortiter perimit. quam eum qui nonnumquam terga prebuit. et nonnumquam aliquid fortiter fecit. Sic agricola illam amplius terram amat. que post spinas vberes fructus profert quam eam que nonnumquam spinas habuit. et nonnumquam fertilem messem producit. Sed inter hec sciendum est. quod sunt plerique iusti. in quorum vita tantum est gaudium ut eis quelibet peccatorum penitentia imponi nullatenus possit. hinc ergo colligendum. quantum deo gaudium facit quando humiliter plangit iustus sibi facit in celo gaudium. quando hoc quod male gessit per penitentiam damnat iniustus.

Aut que mulier habens dragmas decem. si perdidit dragmam unam nonne accendit lucernam et evertit domum et querit diligenter. donec inueniat et cum inuenit euocat amicas et vicinas dicens Congratulamini michi quia inueni dragmam quam perdideras. Et dico vobis quia gaudium erit coram angelis dei super uno peccatore penitentiam agente.

Ciril. Per presertim parabolam in qua genus humanum dicebatur ouis erratica. docebamur nos fore creatura sublimis dei que fecit nos et non ipsi nos. cuius pascue oues sumus. subiungitur secunda parabola. qua genus humanum comparatur dragme que perijt. Per quam ostendit nos ad similitudinem ymaginis regiam factos esse scilicet summi dei. Nam dragma numus est impressus habens regiam figuram. Unde dicitur. Aut que mulier habens decem dragmas. Greg. in homel. Qui significatur per pastorem. ipse per mulierem. ipse enim deus. ipse et dei sapientia. Angelorum autem a hominum naturam ad cognoscendum se dominus addidit.

Et ad similitudinem suam creauit. Decem ergo dragmas habuit. quia nouem sunt ordines angelorum sed ut impleretur electorum numerus homo decimus est creatus. Aug. de questi. euan. Vel in nouem dragmis. sicut et in nonagintanos uibus ponit eorum significacionem qui de se presumentes. peccatoribus ad salutem reduntibus se preponunt. unum enim de est a nouem ut decem sint et a nonagintanos ut centum sint. cui unum deputat omnes per penitentiam reconciliatos. Greg. in homel. Et quia ymago exprimitur in dragma mulier dragmam perdidit. quando homo qui additus ad ymaginem dei fuerat. peccando a similitudine sui conditoris recessit. Et hoc est quod subditur. Si perdidit dragmam unam nonne accendit lucernam. Accendit mulier lucernam quia dei sapientia apparuit in humanitate. Lucerna quippe lumina in testa est. Lumina vero in testa est diuinitas in carne. Accensa autem lucerna. sequitur. Et evertit domum. quia scilicet mox ut eius diuinitas per carnem elauit. omnis se nostra conscientia occidit. Qui euerit omnis sermo non discrepat in eo quod in alijs codicibus legitur enudat. quia propria mens si non prius per timore evertitur. ab asuetis vicijs non mundatur. Euerita autem domo inuenitur dragma. Sequitur enim. Et querit diligenter donec inueniat quia scilicet cum perturbatur conscientia hominis. reparatur in homine similitudo creatoris. Greg. in homel. Inuenta autem dragma. celestes virtutes facit participes gaudij. quas ministras dispensacionis fecit. Unde sequitur. Et cum inuenit. euocat amicas et vicinas dicens. Congratulamini michi quia inueni dragmam quam perdideras. Greg. in homel. Superne enim virtutes tanto diuine sapientie iuxta sunt quanto et per gratiarum ordine visionis appropinquant. Theophi. vel amice sunt ut frequenter voluntatem ipsius. vicine vero ut incorporate. vel forte amice ipsi sunt diuine virtutes. vicine vero sunt propinquiores scilicet throni. cherubim et seraphim. Greg. in homel. vel aliter hoc reor dominum nobis proponere inquisitionem perditae dragme. quia nulla nobis a ceteris virtutibus utilitas peruenit quas dragmas vocat. quibus presto sint omnes. una sola deficiente anime viduate qua scilicet diuine similitudinis nitorem sortitur. Propter quod primo quidem iubet lucernam accendere scilicet verbum diuinum quod abscondita patefacit. vel forsitan penitentiam lampadem. sed in domo propria. id est in seipso et in sua conscientia oportet perquirere dragmam perditam id est. Regis ymaginem. que non permissa deperijt. sed est tecta sub fimo. qui significat carnis contagia quibus studiose abstergis id est dilutis per solerem vite elucescet quod querit. Unde oportet ipsam que veit gratulari nec non ad participia gaudij vocare vicinas. id est obstinatas virtutes id est rationabilem et occupabilem et innatum iracundie affectum. Et si que sint tales vires circa animam consistente quas docet gaudere in domino. Deinde concludens parabolam subdit. ita dico vobis. gaudium erit angelis super uno peccatore penitentiam agente. Greg. in homel. penitentiam agere est preterita mala plangere et plangenda non pretere

homo non in honore ipse p. l. 98.

nam qui aila sic deplorat. vt tñ alia omittat ad huc penitenciam agere aut ignorat. aut dissimulat. Cogitandum est etiam. vt per hoc conditor suo satisfaciatur. vt qui comisit prohibita sibi. abscondere debeat etiam concessa et sese reprehendat in minimis. q̄ se meminit i maximis deliquisse.

Ait autem. Homo q̄dam habuit duos filios. et dixit adolefcentior ex illis patri. Pater da michi porcōez substancie que me cōtingit. Et diuisit illi substanciam. et non post multos dies adolefcentior filius cōgregatis omnibus p̄ egre profectus est in regionem longinquā et ibi dissipauit substanciam suam viuendo luxuriose. et post q̄ omnia consummasset. facta est fames valida in regione illa. et ipse cepit egere. Et abiit et adhefit vni ciuium regionis illius. et misit illum in villā suam vt pasceret porcōs. et cupiebat implere ventrem suum de filiis quas porci māducabant. et nemo illi dabat.

illis seniozem angelose ite. Juniozem vero hominem ponunt qui in longinquam peregrinatione abierit. quando in terram de celis et paradiso cecidit. et aptant osequencia respicientes ad causā vel statum ade sed hic sensus pius quidem videt nescio tamen si verus sit quia iunior filius ad penitenciam venit sua sponte recordatus p̄terite abundantie patris sui. Dominus autem veniens ad penitenciam vocauit humanum genus dum sponte sua regredi vnde ceciderat non cogitaret deum de senior filius in reditu et salute fratris sui tristatur. cum dominus dicat leticiam esse apud aegulos sup vno peccatore penitenciam agente. Ceteri quidam vero per seniozem filium dicunt signi

Ambro. Tres ex ordine. lucas parasololas posuit. Ouis perierat et inuenta ē dia. p̄lerat q̄ i uēta ē fili9 q̄ erat mortu9 reuirit. vt triphlei remedio puocati vulnera nostra curem9. Cristus vt pastor te suo corpore vehit. querit vt mater ecclesia. re capit deus pater prima misericordia. scda suffragio. t̄cia reconciliacō. Tri. Est etiam inter parasololas sup̄dictas. racō distinctōis secundū p̄sonas p̄metes peccantium. vt pater filium recipiat penitentem q̄ arbitrij sui libtatē vtitur. vt cognoscat vnde ceciderit. Pastor vero ouem errantem et non sapientē reuertit. requirat. et humeris suis iferat irōnabili aiali ipudentem hominē comparam. qui alieno dolo circūuentus errauerat. sicut ouis. Presens ergo parasolola p̄ponitur cum dicitur Ait autē vno quidam habuit duos filios. Sunt q̄ dicant d̄ duobz filij

ficari israel scdm carnem per alium vero q̄ discerit a patre. describitur multitudo gentium. Aug. de questi. euange. Vnde ergo homo habens duos filios. deus habens duos populos intelligitur. et tanquā duas stirpes generis humani. vnā eoz qui p̄manserūt i vni9 dei cultu. alterā eoz qui vsq; ad colendū ydola deserūt deum. Ab ipso ergo exordio creature mortaliuz. maior filius ad cultum vnius dei pertinet. minor autem petit vt sibi pars substancie que eum tangeret daretur a patre. Vnde sequitur. et dixit adolefcentior ex illi patri. Pater da michi porcōez substancie. que me cōtingit. tāquā anima potestate sua delectata. id qd illi est viuere intelligere meminisse vel ingenio alacri. excellere. petit que diuina sūt. munera hec autem in potestate sua accepit p̄ liberuz arbitriū. Vnde sequitur. Et diuisit illi substanciam.

Tlexo. hominis substancia racionalitas ē. quā cōmitatur libertas arbitrij. et similiter que cūq; dominus dedit nobis. p̄ substācia nostra putabatur. vt celum terra et vniuersa creatura. lex et p̄phete. Ambro. vides autem q̄ diuinū patrium petentibus datur. nec putes culpam patris q̄ adolefcentiori dedit nulla dei regno. infirma etas. nec fides grauat anis. Ipse certe se iudicauit ydoneū. qui poposcit. atq; vtinam non recessisset a patre. impedimentū nescisset etatis. sequitur enim. et non post multos dies congregatis omnibus adolefcentior filius p̄ egre p̄fectus est in regionem longinquam. Tri. minor filij regionem longinquam p̄fectus est. non localiter a deo decedens. qui vbiq; est. sed affectu. fugit em deum peccator vt a longinquo stet. Aug. de verbis domini. quisquis enim ita vult esse similis deo. vt fortitudinem suam ad illam custodiat. nō ab illo recedat ei coherendo vt custodiat similitudinem et ymaginem ad quā factus est. Porro nō puerse vult imitari deum vt quomodo de9 nō habet a quo regatur. sic ipse velit sua potestate vt i vt nullo regēte viuat. qd restat. nisi vt recedēs ab ei9 calore torpescat. redēs a veritate vanescat.

Aug. de q. e. 18. autē n̄ post multos dies dixit factum. vt congregatis omnibus peregre p̄fici sceretur in regionem longinquam. que ē obliuio dei hoc est quia non multo post institucōnem humani generis. placuit anime p̄ liberum arbitriuz ferre secum velut quandā potenciam nature sue. et deserere eum a quo adita est fides de viribus suis. quas vires tanto cōsumit citius quanto eum deseruit a quo date sunt. Vnde sequitur. Et ibi dissipauit substanciam suam viuendo luxuriose. Luxuriosam vero vel pdigam vitam vocat amantēz fundere atq; spaciari pompis exterioribus intus i anescentem. cum eo quisq; sequitur. que ad alia. p̄cedunt. et relinquit eum. qui sibi est interior. Vnde sequitur. Et postquam cōsumasset omnia facta est fames magna in regione illa. fames est indigencia verbi veritatis. Sequitur. Et ipse cepit egere. Ambro. Merito egere cepit. qui thesauros sapientie et sciēcie dei diuiciazq; celestiu altitudinē dereliquit. Sequitur. Et abiit et adhefit vni ciuium regionis illi9. Aug. de questi. euā

Unus civium regionis illius aliq̄s aereus p̄nceps
est ad miliciam diaboli pertinens. cuius villa est
modis pot̄ estatis ipsius de qua sequitur Et misit
illum in villam suam vt pascere porcos. Pot̄ci sūt
immundi spiritus qui sub ipso erant. Beda.
Porcos aut̄ pascere est ea quibus immundi spiritus
gaudent. operari. Sequitur. Et cupiebat im-
plere ventrem suum de siliquis quas porci mādu-
cabant. Ambro. Siliqua genus leguminis est
intus mans. foris mollis. quo corpus non refici-
tur. sed impletur. vt sit magis oneri q̄ vsui.
Aug⁹. de questi. euan. Silique ergo. quibus por-
cos pascebat. seculares doctrine sūt steriles. vni-
tatem p̄sonantes. de quibus laudes ydolorum fa-
bularūq̄ ad deos genuum p̄tinencium vario ser-
mone atq̄ carminibus p̄crepant quibus demoia
delectantur. Vnde cum iste faciarī cupiebat. ali-
quid solidū et rectum qd̄ ad beatam vitam perti-
neret inuenire volebat in talibus et non poterat
Vnde sequitur. Et nemo illi dabat. Cirill⁹. Sz
cum iudei multipliciter arguantur in sacra scrip-
tura de multis criminibus. quomodo populi illi
uement verba maioris filij dicentis. Ecce tot an-
nis seruo tibi. et nunq̄ mandatum tuum p̄terui
Est ergo hic sensus parabolę. arguentibus eum
phariseis et scribis q̄ reciperet peccatores. p̄po-
nit p̄sentem parabolam. in qua hominem vocat de-
um. qui pater est duoz̄ fratrum. iustoz̄ scilicet
et peccatoz̄. quoz̄ p̄mus ḡdus est iustoz̄ ab in-
icio iusticiam sequencium. Secundus gradus est ho-
minum per penitenciam ad iusticiā redutoz̄.
Basilius. facit eciam ad antiquioris. cōsistenciaz
maḡ aim⁹ semilis et ḡuitas q̄ canices capilloz̄
nec q̄ scd̄z et at̄ ē iuueis icrepat̄ s̄ iuueis moribz̄
qui scdm̄ passiones viuūt. Titus. Abijt ergo a-
dolescencioz̄ nōdū adultus mente petiq̄ a patre
id qd̄ ei de hereditate at̄ingit. vt scilicet nō ex ne-
cessitate seruiat. Sumus em̄ animalia racōnalia
liberū arbitriū habencia. Cris. Dicit aut̄ scrip-
tura diuidere patrem ex equo filijs duobz̄ substā-
ciam suam id est scienciam boni et mali. que vere
et perpetue sūt opes bene vtendi. Que em̄ ex deo
est in p̄ma natiuitate hoībuz̄ substancia racōnal̄
equaliter cunctis nascentibus datur. De subsequē-
ti aut̄ ouersacōe vnusquisq̄ plus aut̄ min⁹ hui⁹
substancie possidere inuenitur. dum vnus ea que
sūperit. patris esse credens. quasi paterna custo-
dit aliq̄ sicut p̄prie possessiois licencia dissipans
dis abutitur. Ostenditur aut̄ libertas arbitrii qz̄
pater qui neq̄ viscedere volentem retinuit. ne li-
beri arbitrii auferat potestatem. neq̄ manere cu-
pientem cogit abscedere. Abijt aut̄ lōge nō loco-
rum translacōe. sed mentis declinacōe. Vñ sequit̄
tur. Peregre p̄fectus est in regionē longinquā
Ambrosi⁹. Quid em̄ longinquiū est q̄ a se re-
cedere. nec regionibus. sed moribus separi. et em̄
qui se a cristo sepat. erul est patrie. et cuius mudi
Merito ergo p̄digit patrimonū qui recessit ab
ecclesia. Thit⁹. Vnde et de nominatus est pro-
digus dissipans substanciam suam. id est int̄ elec-
tum rectum. castimomiam. documenta veritatis
noticiam genitoris. memoriā creacōis. sensum.

Ambro. facta est aut̄ in regione illa fames nō
epularum sed bonoz̄ operum atq̄ virtutū q̄ sūt
miserabiliora ieiunia. etenim qui recedit a verbo
dei esurit. quia non in solo pane viuit homo sed in
omni verbo dei. Qui recedit a thesauro eggz. Ege-
re ergo ideo cepit et famem pati. quia nichil pro-
dige. satis ē voluntati. abijt itaq̄ et adhefit vni-
ciuum. Qui enim heret. in laqueo est. et videtur
eius iste p̄nceps esse istius mundi. Deniq̄ ad vil-
laz eius mittitur quā emit. qui se excusat a regno
Beda. in villam em̄ mitti est substancie mun-
dialis cupiditate subiugari. Ambro. Pasce at̄
porcos illos in quos pet̄it diabol⁹ introire. in for-
dibus ac fetore viuentes. Theo. s̄nos igitur pa-
scit. qui alios p̄cellit in vicō. vt sunt lenones. ar-
chipecones. archipublicani. qui alijs sūt doctoz̄
res operacōis male. Cris. Vel spiritalibus de-
stitutus operibus q̄si prudencia et intellectu por-
cos pascere dicitur hoc est sordidas et immundas
in aia sua cogitacōnes nutrire. et edite escas irras-
cionabiles p̄trare ouersacōis dulces quidem egē-
ti bonoz̄. quia suaue peruersis videtur om̄e op⁹
carnee voluptatis. que virtutes anime penitus e-
neruat et perimit. huiusmodi cibos quasi porci
nos. et male dulces. id est carnalium delectacōnū
illicebrias siliquarum nomine scriptura designat.
Ambro. Cupiebat aut̄ siliquis ventrem imple-
re suum. nec em̄ alia est cura luxuriosis nisi vt ven-
trem suū impleant. Theo. Quibus nullus dat
saturitatem maloz̄. Discat em̄ a deo qui talibus
vescitur. Demones aut̄ ad hoc student. ne vtiq̄ sa-
turitas maloz̄um pueniat. Glosa. Vel nemo il-
li dabat quia cum diabolus aliquem suū facit. vlt-
tra ei abundanciam nō p̄curat sciēs eū eē mortuū.

Greg⁹. p̄sensus.

Ipse autē in se reuer-
sus dixit. Quanti mer-
cenarij in domo patris
mei abundant panibz̄
ego autē hic fame pe-
reo. Surgā et ibo ad
patrē meum et dicam
illi pater peccaui in ce-
lum et coram te et iaz̄
non sum dignus voca-
ri filius tuus fac me fi-
ciū vnū de mercena-
rijs tuis et surgens ve-
nit ad patrē suū Cuz̄
autem adhuc longe
esset vidit illū pater
ipsum et misericordia
mot⁹ est. Et occurrens
cecidit super collum
eius. et osculatus est

Cont̄serat patres
in p̄mo recessu adole-
scencioz̄ filius. et o-
pes paternas p̄fus-
rat. At vbi lapsus ē
poris est attritus la-
boribus. dum merce-
narius fieret. et eos-
dem cum porcis pa-
bulo pasceretur. re-
dijt in domum pat-
ris nam castigatus. Vñ
dicitur. ipse aut̄ em̄
in se reuersus dixit.
Quanti mercenarij
in domo patris mei
abundant panibus
ego autē hic fame pe-
reo. Ambro. bene
in se reuertitur. qui
a se recessit. etenim
qui ad deum regredi-
tur se sibi reddit. et
qui recedit. a cristo
sibi se abdicat.
Aug⁹. de que. eua.
in se autem reuersus

eum. Dixitq; ei filius Pater peccavi i celū et coram te iam nō sū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹ Dixit autez pater ad seruos suos Cito proferte stolam primam et induite illuz Et date anulū in manu ei⁹ et calciamenta in pedes. Et adducit vitulum sagmatum et occidite et manducemus et epulemur quia h̄ filius meus mortu⁹ erat et reuixit perierat et inuentus est et ceperunt epulari

est euz ab eis que fornicatus frustra illi ciunt. et seducit in conscientie sue interiora suam intēcōez reduxit. Basilius. est autem secunduz tres differentias obedientie discretio. aut emz metuentes supplicia declinam⁹ a malo. et sumus in dispositione seruili. aut mercedis luera venantes exequim⁹ que mandantur mercenarijs assimilati aut ipsiq; gratia boni et dilectionis ad eum qui dedit legē seruim⁹ et sic dispositionem redolemus filioz. Ambrosi. Filius enim qui habet sancti spirit⁹ pi

gnus in corde. secularis mercedis luera non querit. sed ius seruat heredis. Sunt etiaz mercenarij boni qui conducuntur ad vineam. Isti non filijs. sed pambus abundant. Aug⁹. de quest. euan. Vnde autem hoc scire poterat in quo tanta erat obliuio dei. sicut in omnibz ydolatris fuit nisi q̄a ista recogitacō respicientis est. cum euangeliū predicaretur. iam poterat talis anima aduertere multos p̄dicare veritatem inter quos quidam essent non ipsius amore veritatis ducti sed cupiditate comparandoz seculariū cōmodoz qui tam non aliud ānūciant. sicut heretici. vnde mercenarij recte appellantur. in eadem quippe domo eūdē panem verbi tractantes. non tamen in hereditatem eternam vocati. sed temporali mercede conducti. Cris. Signanter autem subdidit. ego autē h̄ fame pereō. quasi diceret. ego non alienus. sed filius boni patris et frater. filij obsequentis. ego liber et generosus factus sum miserior mercenarius a hūma celsitudine prime nobilitatis. ad infimā humilitatem de lapsus. Gre⁹. p̄sensus. s̄d p̄g autem redijt ad pristinam felicitatem q̄ in se redigens sentit et opprimentis erumne p̄senciam et meditatetur penitencie verba. que subduntur surgam. Aug⁹. de que. euan. Quia iacebat. et ibo quia longe aberat. ad patrem meuz. quia sub p̄cipite porcorum erat. Cetera vero sūt penitentiam meditantis in confessione peccati. nōdū tñē agētis. non em̄ iam dicit patri sed dicturum se esse p̄mittit cum venerit. intelligas igitur hoc nē accipiendum esse venire ad patrem in ecclesia constituti p̄ fidem. vbi peccatoz legitima et fructuosa iam possit esse confessio. dicit ergo dicturum se esse patrem. Ambrosi. Quam misericors qui offensus nec patrum nomen dedignatur audire. Peccavi hoc est prima confessio apud auctores nature. Presulem misericordie arbitrum culpe. S; et

si deus nouit omnia. vocē tamen tue confessionis expectat. Ore em̄ confessio sic ad salutem. q̄ alleuiat pondus erroris quisquis ipse se onerat. et accusacōis excludit inuidiam. Qui accusatorem p̄uenit ostendo frustra velis occultare. quem nihil fallat. et sine piclo p̄das qd̄ scias esse. iaz cognitū confitere magis vt interueniat p̄ te cristus. roget p̄ te ecclesia illachrimet populus. nec vercaris ne non impetres aduocatus spondet veniam. Patronus p̄mittit recōciliacōz tibi paterne pietatē pollicetur assertor. subdit autem in celum et coraz te. Cris. Dicens coram te ostendit hūc patrem deū debere intelligi deus em̄ solus conspector est omnium a q̄ nec in corde meditata peccata abscondi possunt. Aug⁹. de quest. euan. Vtrum autē s̄ est peccatum in celum quod est coram te vt celuz appellauerit ipsam sūmitatem patris an p̄cōz peccavi in celum coram sanctis animabus. coraz te atē in ipso p̄nitenti conscientie. Cris. Vel celum s̄ loco intelligatur. Qui enim in celum peccat qd̄ et si supernum tamen visibile elementum est. ipse ē. Qui peccat in hominem quem suscepit fili⁹ dei p̄ salute nostra. Ambrosi. Vel peccato anime celestia significantur dona spiritus imminuta vel q̄a ab illius gremio matris iherusalem que est i celo non oportuit deuiari deiectus autē se exaltare nō debet. vnde subdit iam non sum dignus vocari filius tuus. Et vt merito sue humilitatis possit atē tōli subdit. fac me sicut vnum de mercenarijs tuis. Beda. Ad filij affectum qui omnia que patris sunt sua esse non ambigit aspirare neq̄ p̄sumit sed mercenarij statum iam p̄ mercede seruiturus desiderat verum nec hunc quidem nisi p̄na dignacōne se mereri posse restatur. Greg⁹. p̄sensus. Adhuc autem filium p̄digū sp̄s sanctus nob̄ descripsit vt instruamur nos qualiter debeamus cordis deplorare peccamina. Cris. Qui postq̄ dixit. Ibo ad patrem meum q̄ ei cūcta attulit bona non mansit s̄ totum iter ensuit. Sequitur iōn Et surgens venit ad patrem suum sic et nos faciamus nec pigeat nos longitudinis vie quia si uerimus fiet regressus celer et facilis dūmō de seramus peccatum qd̄ nos a domo paterna reduxit est autem et pater redētibz clemens nan subditur cum autem adhuc longe esset vidit illuz patrem suum. Aug⁹. de quest. euan. ante enim q̄ intelligeret deum longe existens cum tñ iaz pie quere ter vidit ille patrem ipsius impios em̄ et sup̄ los cōuenientē non vidē dicit tanq̄ ante oculos non habens. Ante oculos em̄ haberi non nisi qui diliguntur dici solent. Cris. Sensit autē pater penitentiam nō expectauit recipere confessionis h̄ba s̄ p̄uenit p̄tionem misericordie agens vnde subditur et misericordia motus. Gre⁹. p̄sensus. confessionis meditacō placauit ei patres vt obuiam itet et et oscula collo conferret. sequitur em̄ et occurrens cecidit sup̄ collum eius et osculatus ē eū Quod significat rationale iugum hominis ori inpositum p̄ euangelicam tradicionem qui abiecti obuiam legis. Cris. quid enim est aliud q̄ occurrit nisi quia nos peccatis impediētibz nra v̄tute ad deum peruenire non poteramus. Ipe atē

potens ad inualidos puenire descendit. osculatur autez os. per quod emissã de corde confessio penitentis exierat. quã pater letus excepit. Ambro. Occurrit igitur tibi quia audit te intra mentis secreta tractantẽ. Et cum adhuc lãge sis. occurrit ne quis impediãt. complectitur quoq; in occursum em̃ p̃ciẽcia est. in complexu clemencia. et quasi quodaz patris amoris affectu supra collum cadit vt iacentem erigat. et oneratum peccatis atq; in terrena deflexum. reflectat ad celum. Malo ergo filius esse q̃ ouis. Ouis enim a pastore reperitur. a patre filius honoratur. Aug⁹. de que. euan. Vel occurrens cecidit super collum eius. non em̃ pater vngentum filium suum deseruit. in quo vsq; in nostram longinquam peregrinacõem currit. quia deus erat in cristo mūdũ recõcilians sibi. Cadere autẽ sup collum eius est humiliari in amplexum eius brachiũ suũ. qd est dominus ih̃sus cr̃stus. Consolari autẽ verbo gracie dei ad spem in dulgencie peccatoz. hoc est post longa itinera remeantem mereri a patre osculum caritatis. Incipit autẽ iam õstitutus in ecclesia peccata õfiteri. nec dicit omnia que dicitũ se esse p̃miserat. Sequitur enim. Dixitq; filius ei. pater peccauit in celum et coram te. et iam nõ sum dignus vocari filius. hoc enim vult fieri per graciã. quo se indignum per merita fatetur. nõ addit quod in illa mendacõne dixerat. fac me sicut vnum de mercenarijs tuis. Cum em̃ panem non haberet. vel mercenarius esse cupiabat. quod post osculum patris generosissime iam dedignabatur. Cris̃. Pater ad filium sermonez non dirigit. s̃ ministris loquitur quia qui p̃mitet orat. s̃ responsum verbo nõ accipit. misericordiam vero efficaciter in effectu inuuetur. Sequitur em̃. Dixit autem pater ad seruos suos. Cito p̃ferte stolam p̃mam et induite illum. Theo. Seruos vel angelos intelligas ad ministratorios spirit⁹. vel sacerdotes qui baptisate et verbo doctrine animam vesciũt ipso xp̃o. Quotquot em̃ in cristo baptisati sum⁹ cr̃stum induimus. Aug⁹. de questi. euan. Vel stola p̃ma est dignitas quam p̃didit adam. Serui qui eam p̃ferũt. recõcilicõnis p̃dicatores. Ambrosi. Vel stola est amictus sapiẽcie. quo nuda corporis appli tegunt. accipit autẽ sapienciam p̃mã. est em̃ et alia que misterium nescit. Annulus autem est fidei signaculum. et exp̃essio veritatis. S quo sequitur. Et date ei annulum in manu eius. Beda. Id est in operacõne. vt p̃ opera fides clarifcat. et p̃ fidem opera confirmantur. Aug⁹. de questi. euan. Vel annulus in manu pignus ẽ spiritus sancti p̃p̃e gracie p̃cipacionez que digito bene significatur. Cris̃. Vel iubet annulum dari siue signaculi salutis simbolium. seu magis desponsacõis infigne et nupciarum pignus quibz cr̃stus ecclesiam sponsat. cum anima resipiscens p̃ annulum fidei iungitur. Aug⁹. de questiõ. euan. Calciamenta autem in pedes. preparacõ ẽ euangelizandi ad non tangenda terrena. de q̃bz seq̃tur. Et calciamẽta in pedes. Cris̃. Vel mãdat calciamenta pedibus imponi. aut p̃pter cooperiẽda vestigia. vt p̃ lubricum mundi ih̃sus fixus ice

bat. aut p̃pter mortificacõnem membrorum. vice enim nostre cursus in scripturis pes appellat. et mortificacõis species calciamenti imponitur. qz de animalium mortuoz pellibus conficiuntur. Ad dit et vitulum illi saginatum iugulandum in conuiuij exhibicõne. Sequitur enim. et adducite ad vitulum saginatum. i. domum ih̃m cr̃stum. qz vitulum nominat p̃pter hostiam corporis immolati. saginatum autẽ dixit. quia pinguis et opimus intantum est. vt p̃ totũ mundi salute sufficiat. Non autem ipse pater vitulum imolauit. sed a his imolandum tradidit. perimit ente em̃z patre consciens filius ab hoĩbus crucifixus est. Aug⁹. de questi. euan. Vel vitulus saginatus ẽ ipse dominus sc̃dm carnem faciat obprobrijs. Quod autem imperat vt adducant eum quid aliud est nõ vt p̃dicent eum et annũciando faciant venire in exhausta fame viscera filij esurientis. Nam etiam vt occidant eum iubet. hoc est vt mortem eius in sinuent. Tunc em̃ cuiq; occidit. cum credit occisũ Sequitur. Et manducemus. Ambro. Bene carnem vituli quia sacerdotalis est victima que pro peccatis fiebat. Epulantem autem inducit. cũ discit epulemur. vt ostenderet quomã paternus est cibus salus nostra. et patris est gaudiũ nostroz redempcõ peccatoz. Cris̃. Ipse em̃ pater gaudet in reditu filij. et conuiuatur in vitulo qz misericordie sue fructum in immolacõne filij sui gaudens creator in acquisicõne populi ex edentis epulatur. Vnde sequitur. Quia hic filius meus mortuus erat et reuixit. perierat. et inuentus est. Ambro. Ille perijt qui fuit. itaq; gentes non sũt. cristianus est. Potest tamẽ et hic vna species accipi generis humani. fuit adam. et in illo fuimus oēs perijt adam. et in illo om̃s perierũt. Homo igit in illo homine qui perierat reformatur. potest et s̃ agente penitenciam dicitũ videri quia non morietur nisi qui aliquando vixerit. Et gentes quidez cum crediderit. p̃ graciã viuificatur. Qui vero lapsus fuerit p̃ penitenciaz reuiscit. Theo. Operat desperatus. Sed quantum ad humanam naturam. que mutabilis est. et potest a vicio ad virtutem ouerti de p̃ditus dicitur. nam minus est p̃bi quam mori. Quilibet autem reuocatus et mundat⁹ a crimine saginati vituli p̃iceps causa leticie fit patri et famulis eius. i. angelis et sacerdotibus. Vnde sequitur. et ceperunt omnes epulari. Aug⁹. iste epule atq; festiuitas nunc celebrãtur per orbem terraz ecclesia dilatata atq; diffusa. vitul⁹ enim ille in corpore et sanguine dominico et offertur patri. et pascit totam domum.

Erat autez filius ei⁹ senior in agro. et cum veniret et appropinq; domui. audiuit simphoniam et chorum. et vocauit vnum de

Beda. Murmurãtibz de peccatoz suscepcione scribis et phariseis. tres p̃ ordinez parabolas saluat⁹ posuit duabz primis q̃nt um ipse cum angelis de penitencium salute gaudet inuuet. In hac

seruis et interrogauit que hec essent. Itaque dixit illi. Frater tuus venit et occidit pater tuus vitulum saginatum. quia saluum illum recepit. Indignatus est autem et nolebat introire. Pater ergo illi egressus cepit rogare eum. At ille respondens dixit patri suo. Ecce tot annis seruis tibi et nunquam mandatum tuum preterui et nunquam dedisti michi hedum ut cum amicis meis epularer sed postquam filius tuus hic qui deuorauit substantiam suam cum meretricibus venit occidisti ei vitulum saginatum. At ipse dixit illi. Fili tu semper mecum es. et omnia mea tua sunt. Epulari autem et gaudere oportebat quia frater tuus hic mortuus erat. et reuixit. perierat et iuentus est.

vero tertia non fuit in modo suorum et gaudium domino stratum sed et inuidencium murmur reprehendit. Dicit enim. Erat autem filius eius senior in agro. Aug. de questi. euangeli. Maior filius populi israel est. non quodam profectus in longinquam regionem. sed tamen in domo non est. In agro autem est. id est in ipsa hereditaria opulencia legis et prophetarum terrena potius operatur. Veniens autem de agro. domum appropinquare cepit id est labore seruilis operis improbatum. ex eisdem scripturis ecclesie libertatem considerauit. Unde sequitur. Et cum veniret. et appropinquaret domum. audiuit symphoniam et chorum. id est spiritum sancto plenos uocibus consonis euangelium predicare. Sequitur. Et uocauit unum de seruis. et interrogauit quid hoc esset. id est sumit ad legendum aliquem prophetarum et in eo querens. quodammodo interrogat. Unde ista

Festa in ecclesia celebrantur in qua se esse non uident. Respondet ei seruis patris propheta. Sequitur enim. Itaque dixit illi. Frater tuus venit. et occidit pater tuus vitulum saginatum. quia saluum illum recepit. Quasi diceret. In extremis terre fuit fratertuus. sed inde maior exultatione cantantium domino canticum nouum. quia laus eius ab extremis terre. et propter eum qui absens erat occisus est. vir sciens ferre imbecillitatem. quod quibus non est narratum de eo uiderunt. Ambrosio. Adolescentiori autem filio. id est populo et gentibus israel tanquam maior. frater beneficium paterne benedictionis inuadit. quid faciebant iudei quia cristus cum gentibus epularetur. Unde sequitur. Indignatus est autem et nolebat introire. Aug. de que. euan indignatur etiam et nunc. et adhuc non uult intrare. Cum ergo plenitudo gentium introierit. egredietur oportuno tempore pater eius. ut etiam omnis israel saluus fiat. Unde sequitur. Pater ergo illius egressus

cepit rogare eum. Erat enim quicquid aperta uocatio iudeorum. in salutem euangelij. quod manifesta uocacionem uocacionis tanquam egressum patris appellat ad rogandum maiorem filium. Deinde quod respondit maior. filius questiones duas habent. Sequitur enim. At ille respondens dixit patri suo. Ecce tot annis seruis tibi et nunquam mandatum tuum preterui. De mandato non pretergresso facile illud occurrit non de omni mandato dictum. sed de uno maxime necessario. quod nullum alium deum preter unum creatorem omnem colere uisus est. Neque iste filius in omnibus israelitis. sed in his intelligitur personam habere quod nunquam ab uno deo ad simulacra conuersi sunt. Quamquam enim terrena desideraret. ab uno tamen deo iste desiderabat bona. quibus communia cum peccatoribus uidentur et in psalmo dicitur. Ut iumentum factus sum apud te. et ego semper tecum. Sed quis est hedus quod nunquam accepit ad epulandum. Sequitur enim. Et nunquam dedisti michi hedum ut cum amicis meis epularer. Peccator hedum nomine significari ualet. Ambrosio. Iudeus hedum requirit. christianus agnum. et ideo illis barrabas soluitur. nobis agnus immolatur. Queri etiam in hedum uidentur. quod iudei ritum ueteris sacrificij perdidissent. Vel qui hedum querunt expectant antichristum. Aug. de questi. euangeli. Sed non inuenio exitum huius sentencie. Multum enim absurdum est eum cui post dicitur. Tu mecum es semper. hoc a patre optasse. ut antichristo crederet. Neque omnino aliquis iudeorum. qui antichristum crediturum fuit. istum filium fas est intelligi. Quomodo autem epulare ex illo hedum si ipse est antichristus. qui ei non crederet. Ac si hoc est epulari ex hedum occasione. quod de antichristi predicone letari. quomodo dicit filius quod recepit pater. hoc sibi non fuisse concessum. cum omnes filij dei de eius predicone letaturi sunt. Ipsius igitur sibi dominum negatum ad epulandum conquiratur. dum eum peccatorem putat. Cum enim hedum est illi genti id est cum ea sabbati violatores et propheta uatorem estimet iocundari epulis illius non meruit. Gregorius. Quod autem dicit. Cum amicis meis. aut ex persona principum cum plebe intelligitur. aut ex persona populi iuda. Hieronymo. Vel dicit. Nunquam dedisti michi hedum id est nullus sanguis prophete uel sacerdotis a romano imperio nos liberauit. Ambrosio. impudens autem filius filius est pulicano iustificanti se. quia legem seruabat in se. impii accusabat fratrem. quod cum meretricibus paternam substantiam prodigisset. Sequitur enim. Sed postquam filius tuus hic. qui deuorauit substantiam suam cum meretricibus. venit. occidisti illi vitulum saginatum. Aug. Meretrices autem sunt superstitiones gentilium. cum quibus substantiam dissipat. quod relicto uero comubio ueri dei. cum demone feda cupiditate fornicatur. Hieronymo. in hoc autem quod dicit. Occidisti illi vitulum saginatum. confiteor uenisse cristum. sed inuidia non uult saluari. Aug. Non autem pater eum. quod mentientem redarguit. sed se cum pseueranciam eius approbans ad profectum potioris atque iocundioris exultationis inuitat. uidentur sequitur. At ipse dixit illi. Fili tu semper mecum es. Hieronymo. Vel quod dixerat. iactancia est non ueritas. cui pater non consentit. sed alia opescit ratione

dicens. Mecum es lege qua stringeris. Non quia peccauerit. sed quia deus eum semper castigando tetrahit. Nec mirum si patri meritum qui facti inuidiam cupiebat dices. Tu mecum sepe es. Vel quasi iudex in lege. Vel quasi iustus in comunione. Aug. Quid autem sibi vult quod addidit. Et omnia mea tua sunt. quasi non sint et fratris sed sic a perfectis et immortalibus filiis habentur omnia. ut sint et omnium singula et omnia singulorum. ut enim cupiditas nichil sine angustia ita nichil cum angustia caritas tenet. Sed quomodo omnia nonne et angelos deus in possessionem tali filio subiecisse putandus est. si possessionem sic accipias ut eius possessor ipse sit dominus. non utique omnia. Non enim dominum erimus sed consortes potius angelorum. Sive tu possessio sic intelligitur quomodo recte dicimus possidere animas veritatem. non inuenio cur non vere ac proprie id possimus accipere. Non enim illud loquimur. Ut dominas veritatis dicamus aias. Aut si nomine possessionis ab hoc sensu impediunt. Illud quod auferatur. Non enim ait pater. omnia possides. sed omnia mea tua sunt. Nec tamen ut ipsi dominii. Quod enim est in nostra pecunia. potest familie nostre vel alimentum esse vel ornamentum vel aliud huiusmodi. Et certe cum ipsam patres recte ille possit dicere. non video quomodo ipsius recte vocari possit diuersis dum taxat modis. Cum enim beatitudinem illam obtinuerimus. nostra erunt ad videndum superiora ad conuiuendum equalia. ad dominandum inferiora. Congaudeat igitur securissimus maior frater. Ambro. si enim destinat inuidere. omnia sua sunt. Vel iudeus sacramenta veteris testamenti vel baptisatus noua etiam possidens. Theo. Vel aliter totum. Persona filij que videtur murmurare. sumitur pro omnibus quicunque scandalizant in subditis. sicut. Dauid introducit personam passam scandalum in peccatorum pace. Titus. maior igitur filius sicut agricola insistebat agriculturæ. non terrestrem sed anime agrum fodiens. et salutis arboris inserens scilicet virtutes. Theo. vel erat in agro hoc est in mundo colens propriam carnem. ut repleatur panibus. et semmans in lachrimis ut in gaudio metat. Sed cogitis gestis nolebat intrare ad commune gaudium. Cris. Queritur autem si afficitur passione liuoris. dolens in prosperis aliorum. Dicendum est autem quod nullus sanctorum dolet in talibus. immo bona aliorum sua existimat non autem oportet omnia quecumque parabola continet. ad litteram pertractare. sed sensum elicientes cuius causa componitur nichil aliud perscrutari. Hec ergo parabola ad hoc est composita. ut peccatores non diffidant reuerti. scilicet quod magna consequuntur. Unde introducit alios turbatos in eorum bonis ut indicet eos liuore tabescentes sed tanto deo reuerentur. ut etiam inuidiosi possint alijs fieri. Theo. Vel pharisæorum. intentionem corrigat dominus per presentem parabolam quos et hypotesi nominat iustos. Quasi diceret. Esto vos vere iustos esse. nec transgressos aliquod mandatorum. si quid igitur prope hoc non oportet admittere a flagitijs redeuntes.

Uero. vel aliter. Omnis iusticia in comparatione dei est iniusticia. Unde paulus. Quis me liberabit de corpore mortis huius. Unde apostoli de dignati sunt pro petitione matris filiorum Scedei. Ciril. Quod et nos ipsi quicunque patimur viuunt enim quidam prestantissima et optimam vitam aliam autem in ipso semio multociens ad deum ouertitur. For sitan extremum diem claudere debens hac diluit reatus domino miserante. Hoc quidam aliqui respiciunt ex importuna pusillanimitate non attendentes mentem saluatoris qui de salute per eum gaudet. Theo. dicit ergo filius patri. gratis duxi in dolibus vitam a peccatoribus molestatus. et nunquam causa mei decreuisti mandandum esse huiusmodi id est persequentem me peccatorem. ut paululum recrearer. qualis huiusmodi fuit Achab. Huiusmodi dicitur domine prophetas tuos occiderunt. Ambro. vel aliter notatur hic frater versus a deo ut de vilis ventre dicatur. hoc est terrenis operibus occupatus. ignorans que sunt spiritus dei. ut demum nunquam pro se vel huiusmodi queratur occisum. non enim pro inuidia sed pro venia mundi. Agnus est immolatus inuidus huiusmodi querit innocens agnum pro se desiderat immolari ideo et senior dicitur eo quod cito quod per inuidiam osenscat ideo et foris stat eo quod maius uolencia eum excludat ideo et cho. una simplici audire non potest hoc est in nulla theatrali in te tua lasciuie. sed plebis concordiam concinentes que de peccatore saluat o dulcem leticie suauitate resultat. Qui enim sibi iusti videntur indigni sunt. quoniam alicui peccatum fatenti venia laxatur. Quis tu es qui domino contradicas. ne videlicet culpam relaxaret cum tu cui volueris ignoscas sed remittendis post penitentiam debemus fauere peccatis ne dum venie alterius inuidemus ipsi eam non mereamur a domino non inuideamus de longinqua regione remeantibus quia nos fuimus in regione longinqua.

CAP. XVI.

Dicebat autem et ad discipulos suos. Homo quidam erat diues qui habebat villicum et hic diffamatus est apud illum quasi diffidisset bona illi. Et vocauit eum. et ait illi. Quid hoc audio de te. Redde rationem villicationis tue. Ja enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se. Quid faciam. quia dominus

Beda. Postquam murmurantes de penitentiam receperunt tribus parabolis saluator redarguit. quartam mox quintamque de elemosina danda et per simonia sequenda subiungit quia et ordo predicandi aptissimus est ut post penitentiam elemosina subiungatur unde dicitur. Dicebat autem ad discipulos suos. Homo quidam erat diues qui habet villicum. Ciril. opinio quedam erronea agrauata mortalibus auget crimina. minuit bona. Ea vero est oporari

me⁹ aufert a me villi
 cacionē fodere nō va
 leo m̄dicare erubesco
 Scio quid faciam vt
 cum amotus fuero a
 villicacione recipiūt
 me ī domos suas. Cō
 uocatis itaq; singulis
 debitoribus domi sui
 Dicebat primo. Quā
 tū debes domino meo
 At ille dixit Centum
 cados olei. dixitq; il
 li. Accipe caucionem
 tuam et sede cito et
 scribe quinquaginta.
 Deinde alio dixit. Tu
 vero quantum debes
 qui ait centū choros
 tritici. ait illi. Accipe
 litteras tuas et scri
 be. octuaginta.

q; ea quecumq; possi
 demus in vsu vite
 possideamus vt do
 mini et ideo etiam o
 portune ea apprehē
 dimus tanquā bona
 precipua. sed conē
 tum est. Non enim
 nos vt domini in vi
 ta presenti colloca
 ti sumus in pro pria
 domo. sed tanq; ho
 spites et aduene q
 nolumus ducimur.
 et quo tempore non
 putamus. qui nunc
 locuples est. in bres
 ui fit mendicus. Er
 go quicūq; his noue
 ris te esse dispensa
 torem alienorum. a
 transitorij vsus. et
 breuis. tibi iura cō
 cessa sūt. Abiecto er
 go ab anima domi
 ni fastu. sumas hūi
 litatem et molestiaz
 villici. Beda. Vil
 lic⁹ quippe ville gu
 bernator est vnde a

a villa nomen accepit yconomus autem tam pec
 cunie q; frugum et omnium que habet dominus.
 dispensator est. Ambro. Ex hoc ergo discimus
 non ipsos esse dominos. sed potius villicos aliena
 rum facultatum. Theo. Denique q; cum non ex
 ercemus dispensacionem opum ad libituz domini
 sed ad proprias illecebras. commissis abutimur.
 criminosi villici sumus. Vnde sequitur Et hic dif
 famatus est apud illum. quasi dissipasset bona il
 lius. Cris. Interea euulsus a villicacione eripi
 tur. Sequitur enim. Et vocauit illum. et ait ei.
 Quid hoc audie det e. Redde racionē villicacōis
 tue. Jam enim non poteris villicare. Quotidie
 talia nobis per affectus exclamat dominus osten
 dens nobis fruente in meridie sospitat e. prius q;
 vesperscat. exanimen. et alium inter prandia ex
 pirantem. et diuersimode ab hac villicacione dis
 scedimus Sed fidelis dispensator qui de propria
 dispensacione confidit. desiderat cum paulo dissol
 ui. et esse cum cristo. Is autem cuius sunt vota
 terrena anxiatur in exitu. Vnde de hoc villico sub
 ditur. Ait autem villicus intra se. Quid faciam.
 quia dominus meus aufert a me villicacionem.
 Fodere non valeo mendicare erubesco. Impotentē
 esse in opere crimen est vite inertis. Non enim ti
 meret si consueuisset affectare labores. Quod si se
 cundū allegoriam accipiam⁹ parabolaz. post Eni
 migrationem hic factam non est tempus operans
 di. Vita presens habet exercitium mandatorum fu
 tura vero solacium. Si nichil operat⁹ es hic. fru
 stra in futurum curas. sed nec mendicando pfici
 es. huius indicium sunt virgines fatue que impri

uenter a prudentibus mendicauerunt. sed reuer
 se sunt vacue. Quilibet enim suam conuersacionē
 vt tunicam induit. nō est autem eam eruere nec
 cambire cum alio. Sed debitorum remissionem i
 genatus est ne quicq; villicus statuens sibi malo
 rum remedium in conseruis. Sequitur emz. Scio
 quid faciam. vt cum amotus fuero a villicacione
 recipiant me in domos suas. Quociens enim quis
 exercitum suum percipiens leuat beneficio sarcinam
 peccatorum. vel relaxando debita debitori vel tri
 buens inopibus copiam. ea que sunt domini lar
 gens multos amicos cōciliat p̄bituzos sibi corā
 iudice testimonium veritatis non vocibus. sed bo
 norum operum ostensione Quinetiā paraturos p
 testimoniu refrigerij mansionem. nihil autem ē
 nostrum. sed omnia sunt dacionis dei. Vnde sequi
 tur. Conuocatis itaq; singulis debitoribus domi
 ni sui dicebat primo. Quantuz debes domino meo
 At ille dixit. Centum cados olei. Beda. Cados
 grece est amphora cōtinens vinas tres. Sequit⁹
 dixitq; illi. Accipe caucionem tuam et sede et cito
 scribe quinquaginta. dimidiam ei partem dimit
 tens. Sequitur deinde alio dixit. quantum debes.
 ait centum choros tritici. Chor⁹ modijs. xxx. cō
 pletur. Sequitur. Ait illi. Accipe litteras tuas.
 et scribe. lxxx. Quintam ptē ei dimittens. Simpli
 cis q; sic potest accipi. Quis quis indigenciam pau
 peris vel ex dimidia vel ex quinta alleuiat parte
 misericordie sue mercede donandus est. Aug⁹
 de questi. euange. Vel q; de centum cadis olei qn
 quaginta fecit scribi a debitore. et 8 centum cho
 ris tritici octoginta. ad hoc valere arbitror. vt
 ea que in sacerdotēs atq; leuitas iudeus quisq; o
 peratur. in ecclesia cristi abūdent. vt cum illi deci
 mas darent. isti dimidias dant. sicut de bonis suis
 Fecit zachæus aut certe duas decimas dando. id ē
 vnam quintam superent impendia iudeorum.

Et laudauit dñs villi
 cum iniquitatis quia
 prudenter fecisset. qz
 filij hui⁹ seculi prudē
 ciores filijs lucis ī ge
 neracione sua sunt Et
 egovobis dico facite
 vobis amicos de mā
 mona iniquitatis vt cū
 defeceritis recipiant
 vos in etna taberna
 cula Qui fidelis est in
 mimo ⁊ ī maiori fidel
 est. Et qui in modico
 iniquus est et ī maiori
 iniquus est. Si ergo
 in iniquo māmona fide
 les nō fuistis qd verū

Aug⁹. Villicum
 quem dominus eni
 ebat a villicatu. lau
 dauit domin⁹. eo q;
 in futurum sibi pro
 spererit. Vnde dicit⁹
 et laudauit domin⁹
 villicum iniquitatis
 quia prudenter egis
 set. Non tamen om
 nia debemus ad imi
 tandum fumer e. nō
 enim domino nostro
 facienda est in aliq;
 Fraus vt 8 ipsa frau
 de elemosinas facia
 mus Orige. Vez
 quia gentiles dicit
 prudentiam esse vie
 tutem. et diffiniunt
 eam periciāz bonoz
 maloz et neutroz
 vel cogmicionē agē
 doz et nō agēdoz
 Considerandum est

est. quis crederet vobis
Et si in alieno non fui-
stis fideles quod vestrum
est quis dabit vobis
Nemo seruus potest
duobus dominis serui-
re Aut enim vnum odi-
o habebit et alium di-
liget Aut vnum adhere-
bit et alterum contem-
net Non potestis deo
seruire et mammona.

laudauit villicum quia prudenter egisset. hoc est
callide et perperam. Et forsitan quod dixit laudauit
non secundum veram commendationem. sed ab-
sue dictum est. vt cum dicimus aliquem comenda-
ri in mediocribus et indifferentibus rebus. et quod
ammoto mirandos esse concursus et acumen. qui-
bus vigor mentis elicitur. Aug⁹. de que. euā.
Contrario dicitur iste similitudines. vt intelli-
gamus si laudari potuit ille a domino. qui fraudē
faciebat. quanto amplius placeant deo qui secun-
dum eius preceptum opera illa faciunt Orige. filij
quod huius seculi non sapientiores sed prudentiores
dicuntur lucis filij. Et hoc non absolute et simpli-
citer. sed in genere suo. Sequitur. Quia filij huius
seculi prudentiores filij lucis in generatione
sua sunt. Beda. filij lucis et filij huius seculi vo-
cantur. quomodo filij regni et filij predicis Cui⁹
enim vnusquisque agit opera eius cognominatur et
filius. Theo. filius ergo huius seculi vocat co-
gitantes que sibi comoda sunt in terra. filios vero
lucis. spirituales opes tractantes intuitu diuini as-
moris. Inuenimur autem in humanis quidem ad-
ministracionibus prudentes omnia disponentes et sine
opere satagantes. vt si desideremus ab administra-
cione habeamus vite refugium. Cum vero dispen-
sare debemus diuina. non premeditamur que no-
bis postmodum sunt profutura. Gre. xvij. mor.
Vt ergo in sua manu homines post mortem quies-
cant que inueniant. ante mortem diuicias suas in paupe-
rum manibus ponant. Vnde sequitur. Et ego vobis
dico facite vobis amicos de mammona iniquitatis

Aug⁹ de verb. do. Quod hebrei vocant mammo-
na. latine diuicie vocantur. ac si diceret. facite vo-
bis amicos de diuicijs iniquitatis hoc autem qui-
dem male intelligendo rapiunt aliena. et inde ali-
quid pauperibus largiuntur et putant se facere
quod preceptum est. Intellectus iste corrigendus
est. De iustis laboribus elemosinas facite. sed enim
corruptum est iudicium. si de preda inops
daret aliquid iudici. vt pro te iudicaret. Si iudex
ille pro te iudicabit. tanta vis est iusticie. vt etiam
tibi displiceat. soli tibi pingere talem deum. fons
iusticie est. soli ergo elemosinas facere. et fenore
et vfuris. fidelibus dico quibus corpus cristi ero
gamus. Sed si pecunias tales habetis. de malo

vt vtriusque dictio plu-
ra aut vnum signifi-
cet. dicitur enim quod
deus parauit celos
prudencia. Constat
bonam esse pruden-
ciam qua dominus ce-
los parauit. Dicitur
etiam in genesi secun-
dum. Lxx. quod serpens
prudensissimus erat
vbi prudenciam non
virtutem dicit. sed
astuciam ad mala in-
clinacionem haben-
tem. et secundum istud
dicitur. quod dominus

Et quod habetis. Jam nolite malum facere Zachary
dixit. Dimidium rerum mearum do pauperibus Ec-
ce quomodo currit qui currit facere amicos. de ma-
mona iniquitatis. et ne reus aliunde teneret. Si
cui aliquid tuli. quadruplum reddam. Est aliquid in
tellectus. Mammona iniquitatis diuicie seculi sunt
omnes vndequeque sunt. Si enim veras diuicias que-
ris. alie sunt quibus iob nudus abundabat. quan-
do in deum cor plenum habebat. Iste autem ab i-
niquitate appellantur diuicie. quia vero non sunt.
paupertate enim plene sunt. et semper obnoxie casi-
bus. Si enim vere diuicie essent. securitates tibi da-
rent. Aug⁹. de que. euā. Vel diuicie iniquita-
tis dicuntur quia non sunt iste diuicie nisi iniquis
et qui in eis constituunt spem atque copiam sue be-
atitudinis. A iustis vero cum hoc possidentur. est
quidem ista pecunia. sed non sunt illis diuicie nisi
celestes et spirituales. Ambro. Vel iniquum ma-
mona dixit. quia varijs diuiciarum illecebris neas
auaricias temptat affectus. vt velimus seruire di-
uicijs. Basili. Vel si successeris patrimonio ab i-
iustis congregata cepisti In pluribus enim prede-
cessoribus necesse est aliquem reperiri qui iniuste
vfurpauerit aliena. Ponatur autem vt nec pater ex-
egerit. sed aurum vnde habes. Siquidem dicitis a
me. ignarus dei es. non habens noticiam creato-
ris. Si vero a deo. dic nobis rationem propter quam
vas accepisti. An non dei est terra et pleitudo eius
Ergo si commuis domini nostra sunt. erunt et conser-
uatores nostros. Theo. Ille ergo dicitur opes ne-
quicie quascunque dominus dedit ad impendia neces-
sitarum. fratrum ac conseruatores nostros. nos vero
teremus nobis. Dicebat igitur a principio omnia
pauperibus tradi Verum quia iniquitatis fuimus
villici. nequiter retinentes quod deputatum est
ad aliorum opus. non est omnino manendum in hac
crudelitate. sed imparciendum est pauperibus. vt
recipiamur ab eis in celestibus tabernaculis. Se-
quitur enim. vt cum defeceritis recipiant vos in
eterna tabernacula. Gre. xxij. mo. Si autem eo-
rum amicitijs eterna tabernacula acquirimus da-
tes pensare debemus. quia patronis potius mune-
ra offerimus quam egenis dona largimur. Aug⁹.
de verbo. do. Qui sunt enim qui habebunt taberna-
cula eterna nisi sancti dei. Et qui sunt. qui ab ipis
accipiendi sunt in tabernacula eterna. nisi qui eo-
rum indigencie seruiunt. Et quod eius opus est hila-
riter subministravit Iste sunt minimi christi. qui omnia
sua dimiserunt. et secuti sunt eum. Et quicquid ha-
buerunt. pauperibus distribuerunt. vt deo sine se-
culari compede expediti seruirent. et ab oneribus
mundi liberatos velut pennatos sursum humeros
tollerent. Aug⁹. de questi. euange. Non ergo
eos a quibus recipi volumus in tabernacula eter-
na tanquam debitorum dici fas est intelligi cum iusti
et sancti significantur hoc loco. qui eos meroduz-
cant. qui necessitatibus suis terrena bona commu-
nicauerunt. Ambro. Vel aliter. facite vobis
amicos de iniquo mammona. vt largiendo paupe-
ribus. angelorumque ceterorumque sanctorum gratiam
operemur. Cris. Attendite etiam quod non dixi vt
fiscipiant vos in suis mansionibus. non enim ipsi

sūt qui suscipiunt. Vnde cum dixisset. Facite vobis
amicos. addidit de mammona iniquitatis. ostendēs
q̄ non simpliciter eorum amicitia nob̄ patrocina
bitur. nisi bona opera nos comitentur. nisi euacu
emus iuste diuicias ogestas iniuste. Ars igitur
arcium peritissima est elemosina non em̄ nobis do
mos fabricat luteas. sed vitā p̄ hennē impendit.
Singularū arcium alia alterius admiculo indi
get. Cum autem misereri oportet. null⁹ alterius
sed solius voluntatis est opus. Ciril. Sic igit̄
docebat cristus affluentes diuicijs sum̄pere dili
gere amicitiam pauperū. et thesaurizare in celis.
Flouerat aut̄ humane mentis desidiā. quomō
abientes diuicias nullum caritatum op⁹ impen
dunt egentibus. q̄ igitur talibus nullus spirita
lium donoz. fructus pueniat. manifestis exem
plis ostendit subdens. Qui fidelis est in mimo. et
in maiori fidelis est. et qui in modico iniqu⁹ est.
et in maiori iniqu⁹ est. Aperit autem nobis dñs
oculum cordis exponens q̄ dixerat. cū subdit. Si
ergo in iniquo mammona fideles non fuistis. q̄
verum est quis crederet vobis. Est igitur minim⁹
iniquis māmona id est terrene diuicie q̄ superna
sapientibus nichil esse videntur. Arbitor ergo
aliquem esse in modico fidelem. cum de his minim⁹
mis oppressis erumna subsidium impartitur. Ita
q̄ si in modico fuerimus perfidi. quo pacto ab eo
obtinēbimus verum id est diuini carismatuz
nobis donum anime humane imprimens diuinam
speciem. Nō aut̄ ad hoc tendat intencō verboruz
domini. p̄ sequēcia patet. dicit enim. Et si in alie
no non fuistis fideles. q̄ vestrū est. q̄s dabit vo
bis. Ambro. Aliene nobis diuicie sunt. quia p̄
naturā sūt. neq̄ nobiscū nascūt. neq̄ nobiscū enseūt
Cristus aut̄ em̄ noster est. q̄ hoim̄ vita est. Demi
q̄ in p̄pria venit. Theo. Sic igitur huc vsq̄
docuit nos q̄ fidelis deceat dispensare diuicias. s̄
quia opum dispensacio sc̄dm̄ deum non aliter opti
net. q̄ p̄ impassibilitatem animi ad diuicias non
affectū. subiugit seruo seruus potest duobz dñis
seruire. Ambro. Non quia duo. sed vnus ē dñs
s̄tam et si sint qui māmona seruiant. tamen nō ille
nouit aliqua iura dominatus. sed ipsi sibi iugum
seruitutis imponūt. Vnus est dñs. q̄ vnus ē de⁹
vnde patet patris et filij vnum esse dominatū. et
hui⁹ rōnem assignat subdens. Aut em̄ vnū odio
habebit. et alterū diliget. aut vni adhaerebit. et
alterū otēnet. Aug⁹. de que. euange. hęc aut̄
non passim aut quasi temere dicta sūt. seruo enim
interrogatus vtz diligit diabolum. respondet
se diligere. s̄ p̄ci⁹ odisse. deū aut̄ se diligere. p̄
clamant. ergo aut vnum odiet sc̄z diabolum. alterz
diliget sc̄z deū. Aut alteri adhaerebit sc̄z diabolo.
cū quasi eius p̄mia t̄palia sectat. et alterū otēnet
sc̄z deū. sicut solent minas eius postponere cupidi
tatis suis. qui de bonitate eius ad ipunitatē si
bi blandiūt. Ciril. Conclusio aut̄ est toc⁹ vsq̄
moris q̄ sequitur. nō potestis deo seruire et mā
mone. Totum igit̄ studiū transferam⁹ ad alterz
diuicijs abrenunciātes. Beda. Audiat ergo s̄
auarus. non posse simul diuicijs cristoq̄ seruire. et
tamen non dixit qui habet diuicias. s̄ qui seruit

diuicijs. Qui em̄ diuiciarum seruus est. diuicias cu
stodit vt seruus. Qui aut̄ vilitutis excussit iugū
distubuit eas vt dñs. Sed qui seruit mammona
illi vtiq̄ seruit. q̄ rebz istis terrenis merito sue p
ueritatis p̄posit⁹. et p̄cep⁹ huius seculi nōiat.

Audiebant autē om
nia hec pharisei qui
erant auari et deride
bant illuz. Et ait illis
Vos estis qui iustifi
catis vos coraz homi
nibus deus autem no
uit corda vestra quia
quod homibus altum
est abominatō ē apud
deum. Lex et p̄phete
vsq̄ ad iohannem ex
eo regnum dei euāge
lizatur et omnis in il
lud vim facit facilius
est aut̄ celū et terram
preterire q̄ de lege
vnam apicem cadere
Omnis qui dimittit
uxorem suaz et ducit
alteram mechatur. Et
q̄ dimissam a viro du
cit mechatur

Beda. Monuerat
xps scribas et phar
iseos de sua iusticia
nō p̄sumere. sed pec
catores penitentes
recipere. et elemosi
nis sua peccata redi
mere. sed illi p̄cep
torē misericordie hūi
lilitatis et p̄sumome s̄
ridebant. Vnde dicit̄
tur. Audiebāt autē
omnia hec pharisei
q̄ erant auari. et des
ridebāt eū. Duas ob
causas. q̄ vel ming
utilia iparet. vel a
se iam facta supflus
is ingereret. Theo
At dñs detegens in
eis occultā maliciā
ostēdit eos simulare
iusticiam. Vnde sub
dit. Et ait illis. vos
estis q̄ iustificat̄ vos
coram hominibus.
Iustificat̄ se coraz
hoibz q̄ peccatores
tanq̄ infirmos s̄spe
ratosq̄ otēnūt. se
aut̄ ipsos tanq̄ p̄fe
ctos elemosinaz re
medio opus non ha

bere credūt. s̄ noij tumoris altitudo. q̄ sit iuste
damnāda videt ille q̄ illuminabit abscondita tene
brarū. Vñ seq̄tur. Deus aut̄ nouit corda vestra.

Theo. Et ideo abominabiles ei estis ob arrogā
ciam et ambitū hūane fauoris. Vnde subdit. q̄a
q̄ hoibz altū est. abominabile est apud deum.

Beda. Disputantem aut̄ contra auariciam sal
uatorē. pharisei deridebant. q̄ si oēria legi pro
phetisq̄ p̄cipet. vbi multi ditissimi deo placuis
se legūtur. sed et ipse moises populum q̄s rege
bat. si leges sequeret. omnibz terrenis bonis ab
undaturū p̄dixit quibus dñs occurrens ostendit
inter legem et euangeliū. sic p̄missionū ita et p̄
ceptoz. non minimam esse differenciam. Vñ sub
dit. Lex et p̄phete vsq̄ ad iohānem. Ambro
Non quia lex deficit. sed q̄ incepit euangeliij p̄
dicacō vident̄ em̄ mīora opleri. cū p̄ciōza succe
dant. Cris. Per hoc aut̄ reddit eos celeres ad
sui fidem. q̄ si vsq̄ ad tempus iohannis s̄sumata
sūt oīa. ego sū qui venio. Non enim destitissent. p̄
phete nisi uemisset ego. sed dices qualiter pro
phete vsq̄ ad iohānem. cū multo plures p̄phete
in nouo q̄ in veteri testamento fuerint. s̄ de illis.
p̄phetis dicit. q̄ p̄nūciauerūt xp̄i aduentum.

Euse. nouerant autem priores prophete predicacionem regni celorum nulli eorum expresse annunciauerat populo iudeorum. eo quod puerilem mentem iudei habentes imbecilles erant circa predicacionis immensitatem. Primus autem iohannes manifeste predicauit appropinquasse regnum celorum. necnon et peccatorum remissionem per lauacrum regeneracionis. Unde sequitur. Ex eo regnum dei euangelizatur. et omnis in illud vim facit. Ambrosio. Lex enim multa sed natura tradidit ut naturalibus indulgentior desiderijs ad iusticie studium nos vocaret. Christus naturam incidit. quia naturales que amputat voluptates sed ideo vim facimus nature. ut non ad terrena demergat. sed ad superna se erigat. Euse. Magna enim pugna incubit. mortalibus in ascensu celorum. Quod enim homines carne mortali vestiti subiugent voluptatem. et omnem illicitum appetitum imitari volentes vitam angelicam. quomodo non fit violenter. Quis autem videns diuino insudantef cultui. et pene suam carnem mortificantes. non reuera fatebitur illos vim inferre regno celorum. sed et si quis indagauerit mirandum propositum uenerandorum martirum. fatebitur eos vim irrogare in regnum celorum. ut non solum temporalia ista continentur. sed etiam linguas deridencium se talia contemnentis. Hoc enim subiunxit euangelista. cum dixisset. et risu fuisse israhel cum de ostendendis terrenis diuicijs loqueretur. Beda. ne autem putarent in eo quod dixit. Lex et prophete usque ad iohannem legis vel prophetarum ab eo destructionem predicari. hoc excludit subdens. facilius autem est celum et terram preterire quam de lege unum apicem cadere. Preterit enim figura huius mundi. De lege autem est nec vnus quidem littere sumitas. id est nec minima queque a sacramentis spiritualibus vacant. et tunc lex et prophete usque ad iohannem. quia non potuit uel uentum prophetizari quod iohannis pro como iam uenisse clarebat. Quod autem de lege imperpetuum non violanda predicauerat. vno exempli gracia. de illa scripto affirmat testimonio dicens. Omnis qui dimittit uxorem suam et ducit alteram. mechatur. et qui dimissam a viro ducit. mechatur. ut ex hoc vno discerent etiam in ceteris eum non ad soluenda sed ad implenda decreta legis uenisse. Theo. Non enim cum imperfectis lex imperfecte loqueretur. ex hoc patet. quod duris precordijs iudeorum ait. si vir odio habuerit coniugem. dimittet eam. quia cum homicid essent. et gauderent in sanguine. nec astridorum sibi miserebatur adeo ut filios et filias mactaret demombus. nunc vero perfectioris doctrine opus est. Ob hoc igitur dico. quod si quis repudiat coniugem. non in contente causa fornicacionis mechatur. et que aliam duxerit. mechatur. Ambrosio. Prius autem dicendum arbitror de lege coniugij. ut postea de prohibendo diuorcio disputemus. Quidam putant omnem coniugium a deo esse. quia scriptum est. quos deos coniugium. homo non separat. Nunc ergo apostolus dixit si infidelis discedit discedat. In quo ostendit non a deo esse omnem coniugium. neque enim christiane gentilibus dei iudicio coniuguntur. soli ergo uxorem dimittere. ne deum tue copule diffitearis autorem. Etenim si alienos multo magis uxores debet tolerare et

mendare mores. Que cum puulis feta dimittitur. Durum si excludas parentem. Pignora teneas. ut ad otumeliam parentis addas etiam pietatis iuuventiam. durius. si propter matrem etiam filios simul pelilas. pateris ne liberos tuos uiuente te esse sub vitrico. ac incolumi matre esse sub nouerca. Quam piculosum si fragile adolescentie etatez errori offeras. quam ipsi si eius destituas senectute cetera defloreat. Pone si repudiata non nubat. et hoc tibi debuit displicere cui adultero fidem suat. Pone si nubat. necessitas illius tuum crimen est. et quod coniugium putas. adulterium est. Hoc moraliter tamen quod super apposuerat regnum dei euangelizari et cum dixisset de lege unum apicem non posse cadere subiicit. omnes qui dimittit uxorem suam. Vir christi est. uxor ecclesia. caritate uxoris. integritate uirgo ergo quem deus trahit ad filium. non seperat pleucio. non auertat luxuria. non philosophia detur. hereticus non inficiat. iudeus non separet. Adulteri sunt. omnes qui adulterare cupiunt fidei et sapiencie veritatem.

Homo quidam erat diues. et induebatur purpura et bisso. et epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus nomine lazarus. qui iacebat ad ianuam eius. vlcibus plenus cupiens saturari de micis que cadebant de mensa diuitis et nemo illi dabat. Sed et canes ueniebant et lingeabant vlcera eius.

Beda. admonuerat supra dominus facere amicos de mammona iniquitatis. quod audientes pharisaei ridebant de illa que apposuerat exemplis astruit dicens. Homo qui erat di. Crisostomus. Erat non est quod preterit quasi umbra fugiens. Non autem omnis sancta paupertas aut diuicie criminose. sed ut luxuria infamat diuicias. ita paupertas commendat sanctitas. sequitur enim. Et induebatur purpura et bisso. Ambrosio.

Purpura color regij habitus est et conchis marinis ferro circumcisus emissa. Bisso vero genus lini candidi et molissimi. Gregorius in homelia. Si autem subtilium precioso sarumque vestium cultus culpa non esset. nequaquam sermo dei hoc tamen vigilanter exprimeret. Non quippe vestimenta preciosa nisi ad inuicem gloriandez querit. ut honoracio ceteris esse videtur. Nemo enim vult ubi preciosis vestibus indui. ubi ab alijs non possit videri. Crisostomus. Cinerem et puluerem et terram purpura et serico protegebat. sed in vestimenta eius ita et epule. Et nos quales epule. thia et vestimenta. Unde sequitur. Et epulabatur quotidie splendide. Gregorius primo modo. Vbi sollerter intueudum est. quia celebrare sine culpa conuiuia vir possunt. pene semper concomitatur voluptas. Nam cum corpus in refectiois delectacione resoluatur. cor ad inane gaudium relatur. Sequitur. Et erat quidam medicus nomine lazarus. Ambrasius narraco magis quam parabola videtur. quando etiam

nomen exprimitur. **Cris.** Parabolam vero illam ubi exemplum ponitur et tacentur nomina. Interpretatur autem lazarus qui aditus est. pauper enim erat. et illum dominus adiuuabat. **Ciril.** Vel aliter. presens sermo de diuite et lazaro similitudinarie scriptus est in parabola. ut innotescat. quod qui terrenis affluunt opibus. nisi velint opitulari necessitatibus pauperum. quem murrant sententiam. Refert autem traditio iudeorum. lazarus quendam fuisse tunc temporis in iherosolymis extrema p[er]sua mopia et infirmitate. cuius meminit dominus. in troz ducens eum in exemplum ad maiorem sermonis manifestacionem. **Gre.** in homel. notandum etiam est quia in populo plus solent nomina diuitum quam pauperum sciri. Dominus autem nomen pauperis dicit et nomen diuitis non dicit. quia deus humiles nouit atque approbat. ut autem amplius probaretur pauper. simul hunc et pauperas et egritudinem tabefecit. Sequitur enim. **Qui** iacebat ad ianuam eius vlceribus plenus. **Cris.** Ideo iacebat ad ianuam ne diues diceret. non vidi. nemo mihi nunciauit. videbat eum exiens et reuertens. Ideo vlceribus plenus. ut crudelitatem diuitis suo corpore demonstraret. mortem corporis tui. vides iacere ante ianuam. et non misereris. si dei precepta non consideras. saltem condicionis tue miserere. et time ne ipse talis efficiaris. Egritudo autem habet aliq[ui]d solacii. si opes habet. Quanta ergo in isto pena est. in quo inter tanta vulnera non meminit dolores plagarum. sed famem. Sequitur enim. **Cupiens** saturari de micis que cadebant de mensa diuitis. Quasi diceret. **Quod** prociis de mensa hoc prebe in elemosinam. **Fac** damna luceu. **Ambros.** Insolencia autem diuitum in diuicijs competentijs subinfertur. Sequitur enim. **Et** nemo illidabat. Ita enim sunt condicionis humane imemores. ut tamquam super naturam siti. de miseris pauperum inuentua suarum capiant voluptatum. rideant inopem. insultent egenti. et quorum misereri deceat. his auferant.

Aug. de ver. do. Inexplebilis enim auaricia diuitum. nec timet deum nec hominem vere. non parcat patri. amico fidei non seruat. viduam opprimit. rem pupilli inuadit. **Gre.** in ho. Insuper pauper videbat precedentem diuites ab obsequentijs circumfulciri. se infirmitate et inopia a nullo visitari. nam quod nemo ei ad visitandum aderat. testatur canes qui vulnera eius lungebant. Sequitur ei. **Sed** et canes veniebant. et lungebant vlcera eius.

Cris. Vlcerum que nullus hominum lauare dignabatur et attrahere. fere mites lambunt. **Greg.** in ho. Ex vna ergo omnipotens deus duo iudicia exhibuit. dum lazarus pauperem ante ianuam diuitis iacere permisit. ut et diues impig[er]it d[omi]nacois sibi augetet vlcionem. et temptatus pauper exeseret ad remunerationem quod aspiciet quod cotidie cui miseretur. videbat iste de quo probaretur.

Factum est autem ut moreretur mendicus et portaretur in sinu abra

Cris. Audiuimus quid utriusque in terra passi sunt. videamus quod utriusque paciatur apud inferos. Quod tripale fuit preterit

he mortuus est autem et diues et sepultus est in inferno. **Elevans** autem oculos suos cum esset in tormentis vidit abraham a longe et lazarus in sinu eius et ipse clamans dixit. **Pater** abraham miserere mei. et mitte lazarus. ut intingat extremum digiti sui in aquam. ut refrigeret linguam meam quod crucior in hac flamma. **Et** dixit illi abraham. **Fili** recordare quod recepisti bona in vita tua. **Et** lazarus similiter mala nunc autem hic solam tu vero cruciaris. **Et** in his omnibus inter nos et vos chaos magnum firmatum est. ut hi qui volunt hic transire ad vos non possint neque inde huc transire.

quod sequitur. **et** factum est ut moreretur mendicus et portaretur in sinu abrahe. Tante pene repente delicias committat. **Portat** per tantos labores quod fecerat ne saltem ambulans laboraret. et portabatur ab angelis. non suffecerat ad portam dum pauper unus angelus. **Et** propterea plures veniunt ut choz leticie faciant gaudium. **Unus** quisque angelus tamen onus tamquam libenter tribus oneribus pergrauatur ut ducant homines ad regna celorum. **Portatus** est autem in sinu abrahe. ut illum palparet. et refrigeraret. **Sing** abraham paradisi est. **Ideo** autem angeli ministrantes tulerunt pauperem et locauerunt eum in sinu abrahe. quod licet de specto iaceret. non tamen desperavit. nec blasphemavit dicens. **hic**

diues in nequicia viuens gaudet. et ebullacoz non patitur. **Ego** vero nec obtinere valeo necessariam escam.

Aug. de origine anime. **Unde** autem abrahe sinu exstimas esse corporeum. vereor ne in re tanta iocularetur non seruo agere credaris. **Neque** enim usque adeo deciperis. ut arbitreris corporeum sinu hominis unum ferre tot animas imo ut secundum te loquar. tot corpora que illum lucum angeli. sic lazarus perferunt non opineris fortasse illam unam animam solam ad eundem sinu puenire meruisse. si errare puerili non vis. **sinu** abrahe intelligere remotam sedem quietis. atque secretam ubi est abraham. **et** ideo abraham dictam non quod ipse tamen sit. sed quod ipse multarum gentium pater sit qui ad imitandum fidei principatum prepositus est. **Greg.** in ho. Cum autem duo essent inferius corda. pauperis scilicet et diuitis. vnus desuper erat inspector. qui et pauperem temptando exercebat ad gloriam. et diuites tolerando expectabat ad penam. **Unde** sequitur. **Mortuus** est autem et diues. **Cris.** Mortuus quod dicitur est tunc corpore fuerat illi ante anima mortua. nichil enim agebat ex operibus anime. **nam** totus feruor eius qui puenit ex dilectione proximi. expirauit et erat corpore defuncto defunctior. **Nullus** autem est qui sepeliendo diuiti ministrat. **dicatur** ut lazarus. eo namque quod in lato itinere delectatus multos habuit obsequentes adulatores. ut puenit ad

Finem. priuatus est omnibus. Si plucie em sequit
Et sepultus est in inferno. Heciam aia eius dum
viueret sepeliebatur obruta corpore qsi sepulchro

Aug⁹. de questi. euan. Sepultura autez mfer
ni penarum pfuditas est. que sup los a immiseri
cordes post hanc vitam vorat. **Basi.** Est autez
infernus qdam loc⁹ comunis in intimo tre obu
bratus vndiqz. et opac⁹. cuius est qdam otifici
um in profundum tendes. per quod patet descen
sus aiabus ad mala danatis. **Cris.** Vel sic vt re
gu carceres extra manent. sic et extra mundu fo
ris alicubi est infernus. vnde et exteriores tene
bre dicte sunt. **Theo.** Quidam vero dicunt infer
num esse transitum ab apparenti ad disprens a s
et deformatem amme. Quadiu em amma pecca
toris in corpore est. apparz p pprias operacões
vt autem euolat a corpore. fit deformat. **Criso.**
Sicut aut pauperi du v ueret grauiorem peram
reddebat iacere ante ianuam diuitis. et aliena
bona prospicere. sic diuiti mortuo augebat cri
cum acubitus in gehenna. et pspectus delectaco
nis lazari. ne sola tormentoz natura. sed et colla
cione honoris illius intolerabilius sentiret suppli
cium. Vnde sequitur. Eleuans autem oculos suos
cu esset in tormentis. vidit abrahā a longe. Ele
uauit quide oculos. vt illum inspiceret. Lazarus
enim sursum erat ille deorsum. Illuz plures angeli
portabant. Istum infinita tormenta psidebant
Vnde no dicit. Cum esset in tormento. sed in torz
mentis. totus enim in tormentis erat. oculos so
los liberos habebat. vt alterius leticiam possit as
picere. vt magis torqueatur. quia n habet. qd
ali⁹ habet. Aliozum diuicie eozum qui in pauper
tate sut tormenta sunt. **Gre.** si autē abrahā ad
huc in imis no esset. hunc diues in tormentis po
situs no videret. Eos emm qui celestis patris vi
as secuti sunt. post egressum camis in inferm clau
stra tenuerūt. Non vt pena quasi peccatores plec
teret sed vt illos in locis remotioribus reqscen
tes. qz necdum intercessio mediatoris aduenerat
ab ingressu regni reatus pme culpe retineret.

Cris. Multi autem erant pauperes iusti. sed qui
iacuit ad limina eius aspectus occurrit ad eius tri
sticiam. Sequit enim. Et lazari in sinu eius. Vnde
innotescit q omnes q a nobis offenduntur. obici
untur nostro aspectus. Diues autem lazari non
penes alium iustum. sed in sinu abrahę videt. erat
enim abrahā caritatuus. hic autem crudelitatē
arguitur. Ille sedens ante fores venabat transe
ntes. et in domu patriam igerebat. hic vero et
manentes intus auertebat. **Gre.** in homel. Qui
mirum diues. eum cui⁹ in hac vita misereri no
voluit. in suo iam supplicio positus patronū ques
tit. **Theo.** Non tamen dirigit sermonem ad las
zar. sed ad abrahā. quia forsan erubescerebat.
et putabat lazari remissis maloz exproprijs
iudicans de illo. Vnde sequitur. Et ipse clamans
dixit. **Cris.** Magne em pene magnam vocē red
debat. Pater abrahā. Quasi diceret patrem te
voco natura. quomodo filiqz perdit suā substaciā
licet meo vicio te patre perdidit. Misereri mei
frustra agis penitentiam vbi non est penitencie

locis. Tormenta te cogunt. non mentis affectus
Quicūqz in regno celoz est. nescio an ei⁹ qui in i
ferno est valeat misereri. Creator creature mise
retur sue. Vnus venit medicus. qui sanaret morz
bos. alij sanare non poterant. Mitte lazari. erras
miser. Abrahā mittere no potest. sed suscipere
potest. Vt intingat extremū digiti sui i aquā. La
zarum videre no dignabaris. et nunc digitū eius
desideras. hec qd petis. tu ei debebas facere cu ad
huc viueret. Aquā desideras qui delicatos cibos
ante fastidiebas. vide conscienciam peccatoris. n
totum audez poscere digitū. Instruimur at q sit
vtilē in diuicis no confidere. Ecce diues indiget
paupere qui qnqz esuriebat. Mutantur res et noti
ficat omnibus qd esset diues. qd esset pauper. sic
enim in theatris cum aduersperascit et altantes
recedunt. exeuntes et amictum deponentes qui re
ges et pretor es visi fuerant. omnibus vlcibus
pleni videntur. vt sunt. sic et adueniente morte
et soluto spectaculo. vniuersi laruis egestatis a
diuiciatum depositis. ex solis operibus diiudican
tur. qui nam vere sint diuites. qui pauperes. qui
gloriosi. qui ve in glorijs. **Grego.** in homeli.
Diues enim iste qui vlcato pauperi mensē sue
vel minuta dare noluit. in inferno positus vsqz
ad minima querenda peruenit nam guttam aque
petiuit. qui micam panis negauit. **Basil.** Con
dignum autem premium redditur diuiti. illi ig
nis et infernalis pena. lingua arefacta. vice lire
sonātis gemitus. vice potus desiderium stille. vi
ce speculatozum enormium caligo profunda. vi
ce ambitus incessantis peruisil vermis. Vnde se
quitur. Vt refrigeret linguam meam. quia cruci
or in hac flamma. **Crisost.** Non autem quia
diues fuerat. torquebatur. sed quia miserus no
fuit. **Grego.** i homel. Hinc colligendum est
qua pena mulctandus sit. qui aliena diripit si in
ferm damnatione percutitur. qui propria no lar
gitur. **Ambrosi.** Cruciatu etiam quia luyu
tioso carere delitijs pena est. Aqua autem est
refectio anime in doloribus constitute. **Gre
go.** in homel. Quid autem est q in tormentis po
situs linguam suaz refrigerari postulat. n qis q
conuiuendo de loqatate peccauerat. per retribu
cionis iusticiam in lingua atrocius ardebat. abū
dare enim inconuiujs loquaci as solet. **Cris.**
Multa etiam lingua eius superba locuta est vbi
peccatum. ibi et pena. Et quia plurimum lingua
peccauit. amplius torquetur. **Augusti.** S que
euang. Vel q linguam suam vult refrigerari cuz
in flamma totus ardet. significat quod scriptū
est. Mors est vita in manibus lingue. Et quia o
re confessio fit ad salutem quod per superbijs ille
no fecit. Extremum autem digiti vel minimam o
peracionem significat qua p spiritum sanctū sub
uenit. **Aug⁹.** de origie aie. Dicis aut membra
h aie describunt. a vis p oculū totū caput itel
ligi. qz dict⁹ ē leuare oculos suos. p linguā fau
ces. p digitū manū. Quid aut cause est. vt noia
ista mebroz i deo tibi corpus n faciāt i aia faciāt
An vero qz de creatura dicūt pprie accipienda
sūt. Nū autē de creatore tropice atqz translate.

Pennis itaque corporeas daturus es nobis. quoniam non creator. sed creatura id est homo dicit. Si assumpsero pennas meas diluculo. Porro si propter ea linguam habuit diues ille corpoream. quoniam dixit. refrigeret linguam meam in nobis quod adhuc in carne uiuentibus manus habet ipsa lingua corporea. quod scriptum est. Moyses et uita in manibus lingue.

Gregorius. Nisenus. Sic autem prestantissima speculorum tales representant facierum ymagines quales et ipse obiecte facies extant. letas quidem letitiam. tristitiam uero tristitiam. sic et iustum dei iudicium simile fit dispositionibus nostris. unde quia diues non fuit miseris pauperis iacentis ad ianuam. cum misericordia egeat. non exauditur. Sequitur enim. Et dixit illi abraham. Fili recordare quia rececepisti bona in uita tua. Crisostomus. Aspice patriarche bonitatem. uocat illum filium. quod mansuetudinem eius potest exprimeret. Nullum tamen prebet auxilium ei. qui se remedio preauerat. Unde dicit recordare. id est aduertat peccata ne obliuiscaris. quod fueris oblectatus diuicijs recepisti bona in uita tua. id est illa que uera bona esse putabas non potes et in terra regnasse. et hic regnare. Diuicie non possunt esse uere et in terra et in inferis. Sequitur. Et lazarus similiter mala. non quod lazarus ea mala putauerit. sed ex censura diuitis hoc dicebat. qui inopiam et famem et duram egritudine estimabat mala. Non igitur infirmitatis et egritudinis magnitudo premit. lazarus cogitamus. et letanter accipiamus mala in uita nostra.

Augustinus. de que euan. Hec igitur ei dicuntur. quod felicitatem dilexit seculi. nec aliam uitam propter illam in qua superbus tumebat adamauit. Lazarus autem dicit mala recepisse. quod intellexit huius seculi mortalitatem. labores. et erinas. penam esse peccati. quod omnes in adam morimur. quod factus est ingressione mortalis. Crisostomus. Dicit etiam recepisti bona in uita tua. quod debita. Quasi. d. si quod boni fecisti unde premi debetur. omnia recepisti in illo mundo. epulans ditatus oblectatus. successibus prosperis. hic autem si quod mali commisit. uniuersa recepit. paupertate fame et extremis oppressus miseris. et uterque uestrum huc nudus accessit. hic quidem a peccatis propter quod et solacione sortit. tu uero a iusticia propter quod immitigabilem proferens penam. unde sequitur. Nunc autem hic solatur. tu uero curaris. Gregorius. in homel. quecumque in hoc seculo bene habetis. cum uos bona egisse recolitis ualde de ipsis pertimescite. ne concessa uobis prosperitas. eorundem remuneratio sit bonorum. et cum quilibet pauperes non nulla reprehensibilia perpetrare conspiciatis quia fortasse quos superfluitas tenuissime preuitatis cominuat. caminatus paupertatis purgat. Crisostomus. Sed dices. Nonne est aliquis qui et hic et illic uenia profuerit. sed quidem difficile est. et de numero impossibili. nam et si paupertas non uigeat. uiget tamen ambicio. Si egritudo non stimulet. ira inflammat. si tentaciones non impediunt. emergunt sepius cogitaciones inique. Non est autem paruus labor iracundiam refragare. opescere illicita desideria. ostentaciones se dare. despectionem remittere. uitam asperam ducere. Talia uero non agentem impossibile est saluari. Gregorius.

Gregorius. in homel. Responderi etiam potest quod mali in hac uita bona recipiunt. quod omne suum gaudium felicitatem infortioriam putant. Iusti autem habere hic quidem possunt bona. nec tamen in recompensatione recipere. quod dum meliora id est terrena appetunt. eorum iudicio quelibet bona affuerint. bona minime uidentur. Crisostomus. Post misericordiam autem dei in propius studijs sperandum est de salute. non numerando patres aut primos uel amicos. fratrem enim non liberat. Et id subdit. Et in his omnibus magni calos firmatum est inter nos et uos. Theodosius. Chaos magnum significat iustorum a peccatoribus distantiam. Nam sic affectus eorum uarij fuerunt. sic et mansiones non modicum differunt. Crisostomus. Quod firmatum est. quod non potest dissolui. agitari uel concuti. Ambrosius. Inter diuitem igitur et pauperem chaos magnum est. quod post mortem nequeunt merita mutari. Unde sequitur. Ut hi qui uolunt hinc ad uos transire non possint. neque inde huc transire. Crisostomus. Quasi. di. videre possumus. transire non possumus. et nos uidemus. quod fugerimus. et uos uidetis. quod perdidistis et nostra gaudia cumulant uestra tormenta et uestra tormenta cumulant nostra gaudia. Geronimus in ho. Sic enim transire reprobi ad electos cupiunt id est a suppliciorum suorum afflictione migrare. ita ad afflictos atque in tormentis positos transire iustorum est mente ire per misericordiam. eosque uelle liberare. sed iustorum anime quous in sue nature bonitate misericordiam habeant. iam tamen autoris sui iusticie diuinitate. tanta rectitudine restinguntur. ut nulla ad reprobos compassionem moueant. nec iniusti ergo ad bonorum sortem transierunt. quod a damnatione perpetua restringuntur. Nec iusti ad reprobos transire possunt quod erecti iam per iusticiam iudicij eis nullo modo ex aliqua compassione miserentur.

Theodosius hinc elicias argumentum contra originem sequens. qui dicunt. cum terminus sit imponendus supplicij. erit tempus quo aggregabuntur peccatores. iustis et deo. Augustinus. de questi. euan. Ostenditur enim per incommutabilitatem diuine sententiae nullum auxilium misericordie preberi peccatoribus a iustis esse si uelint prebere. quod admodum net ut in hac uita homines subueniant quibus possunt ne si postea esse optime recepti fuerint eis quos diligunt. opitulari non ualeant. Illud enim quod scriptum est. Ut et ipsi recipiant uos in eterna tabernacula. non de superbis et in misericordiis scriptum est. sed de his qui sibi eos amicos de operibus misericordie fecerunt quos iusti non uelut propria potestate quasi grati ficando recipiunt. sed permissione diuina.

Et ait. Rogo te patrem ut mittas eum in domum patris mei habeo enim quique fratres ut testetur illis ne et ipsi ueniant in hunc locum tormentorum. Et ait illi abraham habet

Gregorius. in homel. Postquam ardenti diuinitate de se spes tollitur eius animus ad propium quos quos reliquerat murrat. Unde dicit. et ait rogo te pater ut mittas eum in domum patris mei. Augustinus. de questi. euan. Lazarus petit mitti quod sensit se in

moysen et prophetas
audiant illos At ille
dixit Non pater abra
hā sed si quis ex mor
tuis ierit ad eos peni
tentiam agēt Ait au
tem illi Si moysen et
prophetas non audi
ūt neq; si q̄s ex mortu
is r̄surrexerit credēt.

dignum qui testimo
nium perhibeat ve
riti. Et quia non ipe
trauerat paululum
refrigerati. multo
min⁹ credit se relax
ari posse ab inferis.
ad predicacioneꝝ ve
ritatis. Cris. Vi
de aut peruerſitatē
nec in ipsis penis o
tinet veritatem. Si
pater est abraham
quo dicis. Mitte eū
in domū patris mei.

sed non es oblitus patris tui qz ille te pdidit.

Greg⁹. in homel. Reprob⁹ autem mentem
pena sua q̄nq; inutiliter erudit ad caritatem. vt
iam tunc etiam suos specialiter diligant. qui hic
dum peccata diligenter. nec se amabant. Vnde se
quitur. Vt abeo enim quinq; fratres. vt testetur
illis ne et ipsi veniant in hunc locum tormento
rum. Ambro. Serius autem diues iste mgē cē
mcepit. cum iam nec discendi tps habeatur v̄l do
cendi. Greg⁹. in homel. Quia in re notandum ē
ardenti diuiti quāta supplicia cumulantur. ad pe
nam nanq; suam ei cogitō seruatur et memoria
cognouit enim lazarus quem desperit. et fratru
suorū meminit. quos reliquit. vt em peccatores i
supplicio amplius puniant. et eorū vident gloriā
quos otēpserunt. et de illoꝝ pena torquentur. q̄s
inutiliter amauerūt. Petenti aut diuiti vt lazarus
mitteret ab abraham p̄tinus respondeť Vnde se
quitur. Et ait illi abraham. habent moysen. et p
phetas audiant illos. Cris. Quasi diceret. non
sint tibi magis cure fratres tui q̄ deo qui eos cre
auit. statuitq; eis doctores qui eos amouerēt et
solicitarent. Vocat aut h moysen. et p̄phetas scri
pta moysayca et p̄phetica. Ambro. quo loco eui
dentissime declarat dñs vetus testamētū eē fidei
firmitatē. retūdens p̄fidia iudeoꝝ. et excludens ne
quicias hereticoꝝ. Gre. in homel. Sed q̄ deo
ba desperat. hoc audire nō posse suos se q̄ces est.
mabat. Vñ sequit. At ille dixit. Non pater abra
hā. sed si quis ex mortuis ierit ad illos penitētia
agent. Cris. qz em audiendo scripturas otēne
bat. et fabulas esse putabat. ex his que passus fu
rat. ipe q̄s diiudicabat de fratribus. Gre. p̄se
nis. Sed et aliud quoddam dogma docemur qz
lazari q̄s aia nō ē ēga p̄cia sollicita nec retorq̄t
se ad aliq̄d relictoꝝ. At diues quasi q̄dam visco
eciā post mortē a vita detinet carnali p̄a siq; oio
carnalis sed; mentē fiat. nec postq̄ corpus exue
rit. remouet a passioibz eius. Greg⁹. in ho.
Sed moꝝ diuiti veraci sententia r̄ndetur Sequit
enim. Ait aut illi. si moysen et p̄phetas nō audiūt
neq; siq; ex mortuis r̄surrexerit. credēt ei. Quia
qui verba legis despiciūt redemptoris p̄cepta q̄
ex mortuis r̄surrexerit. q̄to subtiliora sunt. tanto
hic difficilius implebūt. Cris. Quia autem verum
fit. qz qui nō auscultat scripturis. nec mortuis au
scultat. ostenderūt iudei. qui nunc quidem vole

bāt occidere lazarus. nūc vero inuadebant apostos
los. cum tñ a mortuis nōnulli r̄surrexerint hora
crucis. sed et illis confidera qz quisq; mortu⁹ ser
uatus est. Quicūq; vero dicūt scripture dicit dñs
Vnde et si r̄surgat mortuus et si celitus descēdes
rit angelus. oibus magis sunt digne fide scriptu
re. Nam angeloz dominus viuoz et mortuoz
eas instituit. Si aut sciret hoc deus qz mortui re
surgētes prodessent viuētibz. nō hoc omisisset
qui p̄ utilitate nostra singula queq; tractat. sed
et si crebro r̄surgēt mortui. hoc itē tpe con
temneret. sed et diabolus facile introduceret p
uerſa dogmata. Id quoq; p̄ organa sua fingēs n̄
quidem suscitās v̄re defunctos. sed q̄busdā falla
cijs spectātū frustās intuitū. vel mgemās q̄s
dam mortem simulare. Aug⁹. de curis p̄ mor
tuis habēdis. Diceret aut aliquis. si nulla est mor
tuis cura de viuis. quō diues rogauit lazarus. vt
mitteret abraham ad quōq; fratres suos. sed nū
quid qz hoc diues ille dixit. iteo qd fratres ages
rent. vel qd paterent. in illo tempore scuit. Ita
illi cura fuit de viuis. q̄uis quid agerent. oino ne
sciret. sicut nobis ē cura de mortuis. q̄uis quid a
gant oino nesciam⁹. Sed rursus occurrit questio
quō hic abrahā esse sciebat moysen et p̄phetas
id est libros eorū. vbi etiam nouerat diuitem il
lum in delitijs. Lazarus vero in doloribus vixisse.
verū nō cum hoc agerēt in viuis sed eis mortuis
potuit lazarus indicāte cognoscere. ne falsū sit. qd
ait p̄pheta. Abraham nesciuit nos. Possunt et ab
angelis q̄ rebus que agunt hic. prestū sūt. audi
re aliq̄d mortui possunt etiā aliqua que necessari
um est eos nosse. nō solū preterita v̄z etiā futu
ra. spū dei reuelāte cognoscē. Aug⁹. de. que
eūāge. Per allegoriā autē hec sic accipi possunt
vt in diuite itelligātur sup̄bi iudeoꝝ. ignorans
tes dei iusticiā. et suā volentes constituere. Pur
pura et bisulū dignitas regni ē. et aufereť mōd
a vobis regnū dei. epulatio splēdida iactātia le
gis est. in q̄ gloriabātur. plus ad pompā elatōis
abutētes ea q̄ ad necessitatē salutis vtētes. Men
dicus aut nō mie lazarus qui inter p̄tať adiut⁹. si
gnificat indigētē. veluti gētilem aliquē aut
publicanū. qui tantomagis adiuuāť. q̄to minus
de suaz copia facultatū p̄sumit. Gregori. in
hōme. Lazarus igitur vlcerebz plenus. gentilem
populū figuraliē exprimit. qui dum ad deū con
uersus peccata sua cōfiteri nō erubuit. huic vul
nus in cute fuit. Quid enim ē peccatoꝝ cōfessio
nisi quedā vulneꝝ ruptio. sed Lazarus vulnera
tus cupiebat saturari de mēsa diuitis et nemo illi
dabat. qz gētilem queq; ad cognitōneꝝ legis ad
mittere. sup̄bus ille popul⁹ despiciebat. Et quia
ea verba defluebāt de sciētia q̄si mīce cadebant
de mēsa. Augu. de. q̄. euange. Canes autē qui
vlcera paupis lingeāt. neq̄ssimi homines sunt a
mantes peccata. q̄ lata liguā etiā laudare non
cessant opa mala. q̄ in se alius gemēs et cōfitens
detestabāt. Grego. in hōme. nōnunq; etiā so
lent in sacro eloquio p̄ canes p̄dicatores itelligi
sed illud liguā canū tuoz. ex inimicis ab ipso
Canum etiam liguā vulnus dū ligit curat.

qui doctores sancti dum in confessione peccati nri nos instruit. quasi vulnus mentis per linguam tangunt. Diues autem sepultus est in inferno. in sinu vero abrahe lazarus ab angelis ductus est. id est in secretam requiem. de qua veritas dicit. Multive ment ab oriente et occidente et recubent cum abraham et iacob in regno celorum. filij autem regni eijciuntur in tenebras exteriores. De longinquo autem ad videndum lazarus oculos diues leuat. quia dum per damnationis sue supplicia infideles in imo sunt. fideles quosque ante diem extremi iudicii super se in requie attendunt. quos post gaudia contemplari nullatenus possunt. Longe vero est quod aspiciunt quia illuc per meritum non attingunt. In lingua autem amplius arte ostenditur. quia infidelis populus verba legis in ore tenuit. que opere servare contempsit. ibi ergo apostolus ardebit. ubi se ostendit scire quod facere non vult. Abraham autem filium eum vocat. quem tamen a tormento non liberat. quoniam habet infidelis populi patres quia multos a sua fide deviasse considerat. eos nulla passione a tormentis eripiunt. quos tamen per carnem filios recognoscunt. Augustinus de questi euan. Quibus autem fratres quos habere dicit in domo patris sui. Iudeos significavit. qui appellati sunt quoniam quia sub lege detinebantur. qui per moysen data est. qui quibusque liberos conscripsit. Crisostomus. Vel habuit quibusque fratres id est quibusque seculis. quibusque ante servierat. et ideo lazarus amare non poterat. quia illi fratres non amant pauperem. Illi te fratres in his tormentis miserunt saluari non possunt nisi moriantur. alioquin necesse est ut fratres habent cum fratre suo. Sed quod queris ut mittam lazarus habent moysen et prophetas. Moyses lazarus pauper fuit maiores divitias esse arbitratus pauperem est christi quia divitias pharaonis videlicet in lacum missis pane tribulationis vescebat. et omnes prophetas istos fratres docent. si isti fratres saluari non possunt nisi aliis ab inferis resurrexerit. Isti ei fratres. ante quam christus resurrexerit. me ducebant in mortem. ille mortuus est. si isti fratres resurrexerunt. nunc oculus meus christum videt auris eum audit. tactusque amplectitur. Ex his autem quod diximus locum determinamus marcioni et manicheo qui destruxerunt veteri testamentum. Vide ergo quod dicat abraham si moysen et prophetas non audiunt. Quasi dicitur bene facis eum qui resurrexerit. expectando. si illi christus loquitur. si illos audies. et illum auditurus es. Gregorius in libro. Judaicus autem populus quia moysi verba spiritaliter intelligere contempsit. ad eum de quo moyses locutus fuerat non pervenit. Ambrosius. Vel aliter. Lazarus est pauper in seculo. sed deo diues. neque enim omnia sancta pauperum. aut divicie criminose. sed sic luxuria infamat divitias. ita paupertate commendat sanctitatem. Siue apostolicus alius pauper in verbo locuples in fide. qui veram teneat fidem. ubi infusus non requirit. Cui simile illum puto. qui celsus sepius a iudeis. ulcera sui corporis lambenda quibusdam velut canibus offerebat. Beati canes in quos vlcera talium distillat humor. ut impleat eorum. qui custodire domum. servare gregem. cauere asinus lupos. et quia panis et verbum est fides. atque ubi est mice velis quodam dogmata fidei sunt misteria scripturarum. Arriam autem qui societatem potestie regalis affectat. ut impugnet ecclesie veritatem nonne tibi videntur in quodam purpura et bisso iacere.

qui cum per veris fucata sedebant. diuitibus abundante. Diues heresis euangelia multa exposuit et pauper fides hoc solum euangelium tenuit quod accepit. Diues philosophia plures sibi deos fecit. pauper ecclesia unum deum novit. nonne ille videntur egere diuicie et redire pauperum. Augustinus de questi euan. Aliter etiam intelligi potest illa narratio. ut Lazarus dominum significare accipiamus. iacentem ad ianuam illius diuitis. quia se ad aures superbissimas iudeorum incarnationis humilitate deiecit. cupiens saturari de micis que cadebant de mensa diuitis id est querens ab eis vel minima opera iusticie que sue mensa se id est sue potestati. per superbiam non usurparet. Que opera quibus minima et sine disciplina perseverantie vite bone. saltem interdum vel casu faceret. sic misce de mensa cadere solent. Ulcera passionum sunt domini. Canes qui ea lungebant. gentes sunt quos immundos iudei dicebant. et tamen passionum domini in sanctis corporis et sanguinis eius per totum saeculum bene suavitatem duotissima labitur. Sinus abrahe intelligitur secretum patris quo post passionem resurgens assumptus est dominus. Quo eum portatum ab angelis ideo dictum puto. quia ipsam receptionem qua in secretum patris accessit. angeli annunciarunt discipulis. Cetera secundum superiorem expositionem accipi possunt quia secretum patris bene intelligitur ubi etiam ante resurrectionem iustorum anime vivunt cum deo.

Ad discipulos suos ait Impossibile est ut non veniant scandala. Veh autem illi per quem veniunt. Utilius est illi si lapis molaris imponatur circa collum eius et projiciatur in mare quam ut scandala veniant de pullis istis.

Theo. quia pharisei exiites avari conturbantur christo de paupertate predicanti induxit parabolam diuitis et lazari. Deinde cum discipulis confert de phariseis indicans eos scismaticos et diuine vite impeditores esse. Unde dicit. Et ad discipulos ait. Impossibile est ut non veniant scandala id impedimenta bone et deo placite conuersationis.

Crisostomus. Sunt autem duplicia scandala. quorum hec quidem diuine glorie refragantur. hec vero prodeunt solum ad irrogandum fratribus impedimentum. Nam excogitationes heresum et qui contra veritatem fit sermo. diuine glorie refragantur. Non tamen ad presens memorari videntur huiusmodi scandala. sed magis ea que contingunt inter amicos et fratres. sicut iurgia. detractationes. et huiusmodi. Unde postea subdit. si peccauerit in te frater tuus Theo. Vel dicit quod necesse est emergere multa predicacionis et veritatis obstacula. sicut pharisei impediunt christi predicacionem. Querunt autem aliqui si necesse est ut veniant scandala. cur dominus ait

guit scādalarum auctorem. Sequitur enim. Ve autē illi per quem veniunt. Quicquid enim parit neccitas veniale ē. Sed attēde q̄ neccitas ista ex libero arbitrio sortitur originem. videns enim dñs qualiter hoies inmitūf malo. nec pponunt aliquid bonū dixit qd̄ quantū est ex consequētia eoz. que videtur. neccesse est attingere scandala. sicut si medicus videns quēq̄ mala dieta vtentem. dicat neccesse est hunc egrotare. et iō inducenti scandala ve dicat. et penā ei cominat dicens. Vtilius est illi si lapid molaris imponat circa collum eius. et p̄iciat in mare. q̄ vt scandalizet vnum de pusillis istis. Beda. Secūdu morē p̄uncie palestine loquitur cum maiorū criminū apud veteres iudeos fuerit pena vt in pfundū ligato saxo demergerent. et reuera vtilis est. innoxii pena q̄uis atrocissima tpali vitā finire corpeoz. q̄ fratri nocēt ē mortem aie mereri p̄petuā. Recte autē qui scandalizati p̄ pusillus appellatur. Qui em̄ magnus est qd̄ cuiq̄ viderit. qd̄cūq̄ passus fuerit. nō declinata fide. Inq̄ntū ergo sine peccato possumus. euitare p̄mox. scādalu d̄tem. Si autē de veritate scādalu sumitur vtilius p̄mittitur scandalum. q̄ veritas relinquit. Cris. Per scandalizantis autē penā b̄auiū saluantis addisce. n̄ em̄ vniq̄ aie salū esset sibi nimium cure. non cominaretur scandalizantibus tantam penam.

Attendite vobis Si peccauerit i te frater tuus increpa illum et si penitētia egerit dimitte illi et si septies i die peccauerit in te et septies in die conuersus fuerit ad te dicēs penitē me dimitte illi

Ambrosi. Post dicitur em̄ qui cruciatur in penis. subiicit p̄ceptum venie largiende his qui se ab errore auertūt. ne q̄s d̄sp̄eracō nō reuocet a culpa. Vnde dicit Attendite vobis.

Thco. Quasi diceret. neccesse est scandala attingere. non tamē neccessariū est vos perire si peccaueritis sicut non est

neccesse oues perire e lupo veniente. si vigilet pastor. Et qm̄ multe sūt scādalarum differēcie quidam em̄ sūt insanabiles. quidam sanabiles. et iteo subditur. Si peccauerit in te frater tuus. increpa illum. et si penitēciam egerit dimitte illi. Ambro. Vt neq̄ difficilis venia nec remissa sit indulgēcia neq̄ austerā p̄cellat iuectio vel cōmūecia. non inuitz ad culpā. vñ et alibi d̄. Corripe ipsum inter te et ipsū solum. Plus enim pficit amica correctio q̄ accusacō turbulenta. Illa pudorē incutit. hec indignacionem mouet. seruetur poctus qd̄ p̄di metuat q̄ mouet. Bonū q̄ppe est vt a micu maḡ te q̄ corripit. credat q̄ mimicu. Facilius ei d̄silis acq̄escitur. q̄ iniurie succūbit. Infirmitas custos diuturnitatis ē timor. Pudor at̄ bonū mḡ officij. Qui em̄ metuit rep̄m̄ nō em̄ datur. Pulchre autē posuit Si peccauerit i te. nō ei ē eq̄ obicō in deū hoiemq̄ peccare. Beda Inuendū ē at̄ qz nō passim peccanti dimittere iubet. s̄ penitēcia agentī. hoc ei ordine scādala declinare possū

mus. si nullū ledam. si peccatē zelo iusticie corripimus. si penitēti misericordie viscera p̄dimus.

Thco. h̄ q̄teret aliq̄s Si cū pluries indulserim fratri. itez fit nocu. qd̄ agēdū ē secū. Ideo q̄stū om̄ huic respōdens subdit. Et si septies in die. pec. in te et sep. in die ouer. fu. ad te. di. pen. me. di. illi. Beda. Septenario numero n̄ venie dāde t̄z m̄ p̄itur. s̄ l̄ oia pec. dim. vel sep. penitenti d̄mittēdū p̄cipitur. Solz em̄ sepe p̄ septē cuiusq̄ rei aut t̄p̄is vniuersitas idicari. Ambro. l̄ qz septima die requieuit de9 ab opibz suis p̄ eb̄ domo dam istius m̄di req̄es nobis diuturna p̄mittit. vt quēadmodū mala istius m̄di opera cessabūt. ita etiam vindicte seueritas conquiscat.

Et dixerunt apostoli domino adaugeno bis fidem Dixit autē dñs Si habueritis fidē sic gnuz sinapis dicetis huic arbori moro eradicaē et trās plantare in mare et obediet vobis

Thco. Audiētes discipuli domnū de q̄busdā arduis differētē puta de paupertate et scādalis euitandis. petūt sibi fidem augeri. p̄ quaz possent paupertatem seq̄ n̄l ei adeo oculē suggerit. paupertas sic credere et sperare i dño. Et vt p̄ fidez scādalis valeāt resistē. vñ d̄. Et dixerūt apostoli dño ad aug

ge nob̄ fidē Gre. xxvii. mo. Vt q̄ iam accepta p̄ inciu fuerat. q̄si p̄ augm̄tū ḡduū ad p̄fectōz venit. Aug. de q̄. euā. p̄ qd̄ itelligi h̄c fidē sibi augeri postulasse q̄ credunt ea. q̄ n̄ vident. s̄ tñ d̄. et fides rerū. qm̄ n̄ verb̄ s̄ ip̄s rebz p̄ntibz credit. qd̄ futurū ē cū iā p̄ specie manifestā se otē plantā p̄lebit sc̄tis ipsa dei sapiencia p̄ quā facta sūt oia. Thco. dñs at̄ oñdit eis q̄ bñ p̄terent et q̄ credē d̄terēt ostant. oñdens eis q̄ fides m̄ta p̄ vñ sequit. Dixit at̄ dñs. Si habueritis fidē sic ḡnu sinapis. dicet huic arbori moro eradicare et trās plantare i mare. et obediet vobis. Duo magna occurrūt in idem. Enspicō radicati i terra et plantacō in mari. Quid ei i vndis plantat. p̄ que duo virtutem fidei manifestat. Cris. Mēcionem at̄ facit sinapis. qz ei9 ḡnū et si sit puū q̄ntitate ē tñ p̄fate virtuosi9 oibz. insinat igit̄ q̄ minimum sue fidei magna p̄. Si at̄ mozz n̄ enspouuerūt apostoli. n̄ calūmeris nō ei dixit. trāsferetis. s̄ enfferre poteritis s̄ noluerit. qz opus nō erat. cum maiora fecerint. Queret at̄ aliq̄s. Quo x̄ps dicit minimam p̄tē eē fidei q̄ mozz vel montē p̄ trāsponere cū paul9 dicat h̄c eē om̄ez fidez que mōtes trāffert dicend̄ igit̄ ē q̄ ap̄lus attribuit toti fidei mōtē enspouere. n̄ tāq̄ tota fidel solū s̄ possit. s̄ qz s̄ carnalibz magnū videbat̄ ap̄t em̄ciā corporis. Beda. Vel fidem p̄fectā dñs h̄ ḡnosinapis op̄at eo q̄ sit i facie hūilis. et i p̄ctore feruens. Mistice at̄ per mozz. cui9 colore sāguieo fructus et virgulta rubēt euāgeliiū crucis exp̄mitur. q̄ p̄ fidē ap̄lozz de gēte iudeoz. i q̄ velut in stirpe generis t̄nbat. verb̄ p̄dicacōis eradicata et in mare genciū plātata est. Ambro. Vel hoc

dicatur quoniam fides spiritum excludit immundum. nam fructus mori primo albus in flore qui in de iam forma tus erutilat. maturitate ingrescit. diabolus qui ex allenti angelice flore natu re et pstate rutilanti purificacione dicitur. tetro in horruit odore pec cati. Circa. Moyses etiam diabolo aptab. nam sicut mori frondibus vermes aluntur sic diabolus per cogi taciones exortas ab eo. alit nobis vermē perpetuum hanc mores per fides ab animabus nostris euelle re. et in abissum demergere.

Quis autem vestrum huius seruum arātem aut bo ues pascētem. qui egre sso de agro dicat illi. Statim transi et recū be et non dicat illi pa ra quod cenē et preci ge te et ministra michi donec manducem et bibā et post huius mādu cabis et bibes nūquid gratiam habet seruo illi qui fecit que sibi im pauerat non puto sic et vos cum feceritis omnia que pcepta su nt vobis dicite serui i utiles sumus quod de buimus facere fecim⁹

id est ex fide ista qui ministra deo. in eam fides signifi casse transferri vbi fruantur deo Augēbit em fides cū primo verbis predicantibus. dicitur rebz appa rentibus credis. huius illa et replacō sumam qētē huius. qui meterno dei regno tribuit. Summa vero qēs il la pmiū est iustorū laborū qui ecclesie admistraci one pagūtur. et ideo quis in agro arēt huius aut pascat. hoc est in vita seculari vel terrena verset negotia vel stultis huius tanquā peccoribz huius opus est. ut post illos labores domi veniat. hoc ē ecclesie societur. Beda. Vel huius de agro e grediē. cū inmissio ad tps ope p dīcādi ad oīs enciā docto: recurrat. sua secū acta vel dicta reēc tans. cui nō statim dñs dicit. transi de hac vita mortali. recūbe id est in eterna sede beate vite fo uere. Ambro. Intelligit em qui null⁹ recūbit nō ante transierit. deniqz et moyses ante trāsīuit vt magnum visum videret. Sicut ergo tu nō soluz dicit seruo tuo recūbe. huius erigis ab eo aliud miste rum. ita nec in te patitur dñs vnus vñ esse ope tis et laboris. quia dū viuimus debemus sep opa ti. Vnde sequitur. Et non dicat ei. para quod cenē et pcinge te. et ministra michi donec māducē et bi bam. Beda. Jubet parari quod cenet. huius ē p⁹ las

ho: ē apte locucōis. hūilitatē qz consideracōis apē exhibere. tali cena dñs pasci desiderat. pcingi at est intē hūilitatē ab oibz fluctuaciū cogitacionū simibz qbus ope: gressus impediti solet cōstrin gere. pta qui vestimenta pcingit hoc agit. ne icēdēs inuoluat ad lapsū. Ministrare vero deo est absqz grē ei⁹ auxilio nihil virū hūiti p siteri. Aug⁹ de que. euan. Ministratibz ē hoc ē euangelizātibz huius suis māducatur et bibit dñs ofessionē et fidez genciū. Sequitur et p⁹ huius māducabis et bibes. Beda. Quasi diceret. post q tu e p dīcācōis opere delectat⁹ tueqz opūctōis epulis fuero refectus. tūc demū trāsies et eternis mee sapiēcie dapib⁹ inefnū reficiēris. Ciril. Docz at dñs qui ius pta tis dñice qñ dicit subiectōz reqz: a famulis. cū subdit. Nūquid grāz huius suo illi. qui fecit. q sibi im pauerat. nō puto p huius moribz supbie tollit. Quid supbis ignoras qui si nō p soluis debitū. piculum i mmet. Si vero p soluas. nullā grāz facis sedz illi⁹ pauli si euangelizauero nō ē michi gloria. necitas ei michi ē. veni michi si nō euangelizauero. Cōsidera qz qui apud nos dñant. nō iferūt grās. cū aliq sub ditorū statuta sibi. psequūtur obseqa sed ex tenuolencia sepi⁹ suoz puocantes affectū maiorez eis appetitū viuendi aggenerāt. Sic et de⁹ petat qdē a nobis famulatum iure seruicij. verū qui ele mens et bonus est. honores laborantibus polliceē et sup eminet sudoribus subiectoz tenuolencie magnitudo. Ambro. Non ergo te iactes si bene fūisti. qd facere dūisti. Obsequē sol. obtēperat luna. fūit angeli et nos ergo nō a nob laudē eris gam⁹. Vñ ocludens subdit. Sic et vos cū oia hū feceritis. dicite qui sui iutiles sum⁹ quia qd debui mus facere fecim⁹. Beda. huius qdē qui p cō ēpti inutiles qui dñs honoz nostroz non indiget vel qui nō sunt odigne passiones huius temporis ad futuram gloriam. Vnde igitur est in hominibz fidei pfectō si omnibus que sunt pcepta. imple tis imperfectos esse se nouerint.

Et factum est dū iret ihesus i herusalē trāsibat p mediam sama riam et galileā et euz ingredereē quoddaz castellū occurerūt ei decem viri leprosi qui steterūt a longe et le uauerūt vocem dicen tes ihesu pceptor mi serere nostri quos vt vidit dixit. Ite osten dite vos sacerdotibz Et factū est dum irēt mundati sunt vn⁹ au tem exillis vt vidit.

Ambro. post p dī ctam parabolam re p hēndūē in gti dī ei et factū est dū iret ihesus in herusalēz transibat p mediaz samariam et gali leam. Tit⁹. vt oñ dat q samaritani q de⁹ tenuoli iudei ve ro p dīctis hūficis sūt in gti. erat ec di scordia mē samarita nos et iudeos. quam ipse quasi pacificās inter vtrosqz trāsit vt vtrosqz opigat in vnum nomen ho mines. Ciril. dem de suam gloriam sal uat: manifestat. at trahens ad fidē isrl vnde sequitur. Et

quia mundatus est regressus est cum magna voce magnificans deum et cecidit in faciem suam ante pedes eius gratias agens Et hic erat samaritanus respondens autem ihesus dixit nonne x. mundati sunt et noue ubi sunt. Non est inuentus qui rediret et daret gloriam deo nisi hic alienigena et ait illi surge et vade quia fides tua te saluum fecit.

eum ingrediens quod dam castellum cecurrerunt et x. viii leprosi ab urbibus et oppidis expulsi et qui si mundi ritu legis moysae. Titus. Conuersabant autem ad inuicem quia fecerant eos viam omnis munitas passionis et prestolabantur in situm ihesu solliciti donec adueniret christus videret unde sequitur. qui steterunt a longe eo quod lex iudeorum leproam immundam iudicat. lex autem euangelica non externam sed internam asserit esse immundam.

Theo. A longe ergo stant quasi verecundantes de immundicia que eis imputabatur. putabant enim quod christus eos fastidiret ad modum aliorum. sic ergo abstiterunt loco sed facti sunt proximis deprecando. prope enim est dominus omnibus iuocantibus eum in veritate. Unde sequitur. Et leuauerunt vocem dicentes. Iesu preceptor miserere nostri.

Titus. Dicunt nomen ihesu et iustificauerunt regem nam ihesus interpretatur saluator. dicunt miserere nobis. propter experientiam virtutis eius. neque argentum petentes. neque auxilium. sed ut aspectum corporis sanum obtineant. Theophilus. nec simpliciter obsecrant eum. nec rogant eum. ut mortalem. vocant enim eum preceptorem. id est dominum. quo pene videntur hunc opinari deum. At ipse iubet illis. ut ostenderent se sacerdotibus. Unde sequitur. Quod ut vidit dixit. Ite ostendite vos sacerdotibus. Ipsi enim experiebantur si mundati forent a lepra vel non. Ciril. Lex etiam mundatos leprosi iubeat offerre sacrificium causa purgationis. Theophi. Iubere ergo eis ut irent ad sacerdotes. nichil ergo aliud inuebat nisi quod debebant curari. Unde sequitur. Et factus est dum irent. mundati sunt. Ciril. In quo iudeorum pontifices emuli glorie eius cognoscere poterant. quod inopinate et mirifice sanati sunt. concedente christo eis salutem. Theo. Cum autem x. essent. ix. qui israelite erant. ingrati fuerunt. sed alienigena samaritanus reuersus. voces emittens. bat benignas. Unde sequitur. Unus autem ex illis ut vidit. quia mundatus est. regressus est. cum magna voce magnificans deum. Titus. Dedit autem temetipsum appropinquandi fiduciam suscepta purgatione. Unde sequitur. Et cecidit in faciem suam ante pedes eius gratias agens. Ex procubitu autem supplicatione. fidem suam simul cum benignolentia patens. Sequitur et hic erat samaritanus. Theo. Hinc poterit quisquis comere quod nichil impedit quoniam placere deo. et si de genere apiano percussus fuerit dummodo bonum gerat appositum. Nullus enim

am natus ex sanctis superbiat. ix. enim qui israelite erant. ingrati fuerunt. Unde sequitur. Respondens autem ihesus dixit. nonne x. mundati sunt et. ix. ubi sunt. Non est inuentus qui rediret et daret gloriam deo. nisi hic alienigena. Titus pro hoc ostendit quod promptiores ad fidem erant alienigenae. Ite enim ad fidem erat israel. Unde subditur. Et ait illi. surge vade quia fides tua te saluum fecit.

Aug. de questi. euangeli. Mistice autem leprosi si intelligi possunt. qui scienciam vere fidei non habentes varias doctrinas profitentur erroris. non enim abscondunt impericiam suam. sed pro summa pericia proferunt in lucem. et iactanciam sermone ostendunt. coloris quippe vitium lepra est. vera ergo fallis inordinate permixta in vna disputatione per rarracione hominis tanquam in vno corpore colore apparencia. significat lepra tanquam veris falsisque coloris. humana corpora variant et atque maculantur. hi autem tam vitandi sunt ecclesie. ut si fieri potest. longius remoti magno clamore crisus interpellent quod autem preceptor eum inuocauerunt. satis puto vere lepram falsam esse doctrinam. quam bonus preceptor abstergat. Nullum autem eorum quibus hec corporalia beneficia dominus prestat. iuuenisse misisse ad sacerdotes nisi leprosos sacerdotum eius iudeorum figura fuit sacerdotum. quod est in ecclesia. Cetera autem vicia per seipsum interius in conscientia domus sanat. et corrigit. Doctrina vero vel imbuendi per sacramenta vel cathecizandi per sermonem potest ecclesie tributa est. Qui dum irent mundati sunt. quia gentiles ad quos venerat Petrus. nondum accepto baptismatis sacramento. per quod spiritualiter ad sacerdotes peruenitur. infusione spiritus sancti mundati declarantur. Quisquis ergo in ecclesie societate doctrinam integram veramque assequatur. eo quod manifeste varietate mendaciorum. tanquam lepra caruisse. habet tamen migratus deo mundatori suo gratiarum agendarum pia humilitate non prostermitur. similis est illis. de quibus dicit apostolus. quod cum deum cognouissent. non ut deum magnificauerunt aut gratias egerunt. ideo tales in nouenario numero tanquam imperfecti. remanebunt. Nouem. non indigent vno ut quadam vnitatis forma coagulentur. ut x. sint. Ille autem qui gratias egit. vniuersae ecclesie significacione approbatus est. Et quia illi erant iudei amissis per superbiam declarati sunt regnum celorum. ubi maxime vnitatis custodit. iste vero qui erat samaritanus. quod interpretatur custos illi a quo accepit tribuens quod accepit. secundum illud. fortitudinem meam ad te custodiam vnitatem regni humiliter deuotione seruauit. Beda. cecidit autem in faciem. quod ex malis que se percipere meminit erubescit. qui surge re et ire percipit. quia qui infirmitatem suam cognoscens humiliter iacet. per diuini verbi consolacionem ad fortia opera proficere iubetur. si autem fides saluum fecit eum qui se ad agendas gratias inclinauit. ergo perfidia perdit eos. qui de acceptis beneficiis deo dare gloriam neglexerunt. quod propter fidem per humilitatem augeri debere. sicut in parabola superiorum dicitur. ita hic ipse rebus ostenditur.

Interrogat9 autē a phariseis. qñ venit regnum dei. respondit ciset dixit. Non venit regnum dei cū obseruatione neq; dicent. ecce hic aut ecce illic. Ecce em̄ regnum dei intra vos est.

Ciril. Cum saluator in sermombus quos ad alios dirigebat. frequenter regnum dei memisset. ob hoc pharisei eum detidebant. vnde dicitur. Interrogatus autē a phariseis. quando venit regnum dei. iustione dicerent anteq; veniat regnum de quo loqris. mors

crucis te occupabit. dominus autem patientiam ostendens. increpatus non increpat sed potius malos existenes suo non dedignatur responso. seq; tur enim. respondit eis et dixit. Non venit regnum dei cum obseruatione. q. di. non queratis de temporibus quibus iterum instabit tempus regni celorum. Beda. Illud enim tempus neq; ab hominibus. neq; ab angelis potest obseruari. sicut tempus incarnationis prophetarum. vaticinijs et angelorum est manifestatum preconijs. vnde subdit. Neq; dicent. ecce hic. aut ecce illic. vel alie. mē rogant de tempore regni dei. quia sicut infra dicitur. existimabant q; veniente hierosolimā domio confestim regnum dei manifestaretur. vnde dñs respondet. q; regnum dei non venit cū obseruatione. Ciril. Solum autem ad vtilitatem cuiuslib; hominis esse faretur illud quod subditur. Ecce ei regnum dei intra vos est. id est in vestris affectibus. et in potestate vestra id capere. potest em̄ quilibet homo iustificatus per fidem xp̄i. et virtutibus ornatus regnum obrinere celorum.

Grego. nazianzenus. Vel forsitan regnum nob̄ institum. dicit indutam animabus nostris leticiam per spiritum factum. Ea enim est velut imago. et arca perhenis leticie. qua i futuro seculo factorum anime gaudent. Beda. Vel regnum dei seipsum dicit intra illos positum. hoc est in cordibus eorum per fidem regnantem

Et ait ad discipulos suos. Veniet dies qñ desideretis videre vnum diem filij hominis et non videbitis. Et dicent vobis. ecce h̄ et ecce illic nolite ire neq; sedemini. nā sicut fulgur coruscans de sub celo in ea que sub celo sunt fulget. ita erit filius hominis in die sua. Primū aute; oportet illū multa pati et reprobari a gna

Ciril. Quia dominus dixerat. Regnum dei intra vos est. voluit discipulos esse paratos ad patientiaz vt effecti. strenui intra re valeant regnum dei. predicat ergo eis q; anteq; de celo veniat. in fine seculi p̄secucō irruet. super eos. vnde dicitur. et ait ad discipulos suos veniet dies quando desideretis vidē vñ diem filij hominis. et non videbitis. significans q; tanta erit persecucō q; vñ diem eius vidē cupiāt. illi9 .s. teporis que

cione hac.

adhuc cōuersabantur cum xp̄o. sane iudei

xp̄m multis angustauerunt iproperijs et iniurijs sed in comparacione malorum maiorum minora eligenda videntur. Theophi. Tunc enim absq; solitudine viuebant. xp̄o eos procurante et protegente. sed futurum erat quando xp̄o ab se mē tradere p̄culis. ad reges et principes ducti. et tunc tempus p̄imum cuperent quasi trā quillum. Beda. Vel diem xp̄i dicit regnum dei quod speramus futurum. et benedicit vnam diē. quia in illa beatitudinis gloria tenebrarum mērupcō nulla est. Bonum ergo est diem xp̄i desiderare. nec tamen magnitudine desiderij nobis somnia fingere debemus. quasi instet dies domini. Vnde sequitur. Et dicent vobis. Ecce hic. ecce illic. nolite ire. neq; sedemini. Eusebius. Quasi diceret. Si aduente antixp̄o fama de eo volet quasi apparuerit xp̄o. non egrediamini neq; sequamini. Nam impossibile est eum qui semel in terra visus est. iterum in angulis terre conuersari. Erat igitur hic de quo dicitur. non verus xp̄s. Manifestum em̄ signum sancti aduentus saluatoris nostri. hoc est. q; subito totum orbem claritas eius aduentus replebit. Nam sicut fulgur coruscans de celo in ea que sub celo sunt fulget. ita erit filius hominis in die sua. non enim apparebit super terram ambulans. sicut quidam homo cōmuns. sed vniuersaliter irradiabit. ostendens cunctis iubar pprie deitatis. Beda. Et vulere ait. Coruscans de sub celo. quia iudicium sub celo. hoc est in aeris medio geretur. Im illud apostoli. Simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam xp̄o in aera. Si autem dominus in iudicio sicut fulgur apparebit. nullus tunc in sua mente latere permittitur. quia ipso iudicis fulgore penetratur. Post autem hec domini responsio et de illo eius aduentu quo quotidie venit in ecclesia accipi. Tantū enim sepe heretici turbauerunt ecclesiam. dicēdo in suo dogmate fidem xp̄isti manere. vt fideles illoz temporum desiderarent dominū. vel vno die si fieri posset redire ad terras. vt per seipsum quomodo se habeat. fidei veritas intumaret. et n̄ videbitis inquit. quia non est opus corporalivisione dominum reddibere. quia semel per vniuersum mundum euangelij vigorem exhibuit. Ciril. Opinabantur autem discipuli q; vadens hierosolimam. statim ostenderet regnum dei. Hanc igit opionem refecans notum facit eis q; primo dicebat eum salubrem passionem sufferre. Deinde ad patrem ascendere. et desuper fulgere. vt orbem terrarum in iusticia iudicet. Vnde subdit. Primū autem oportet illuz multa pati. et reprobari a generatione hac. Beda. Generationem non tantū iudeorum. verum etiam omniū reproboruz appellat. A quibus etiam nunc filius hominis in corpe suo. hoc est in ecclesia multa patitur a reprobaē. Insuper autem de sua passione loquens. de gloria sui aduentus vt dolorem passionis. spe p̄missę clarificacōis mitigarent. simulq; seipos parēt si gliaz regni diligēt mortis n̄ horre periculuz

Et sicut factum est in diebus noe. ita erit in diebus filij hois. edebant et bibebant et vxores ducebant et dabantur ad nupcias. vsq; in diem qua intrauit noe in archam. et venit diluuium et perdidit omnes. sicut factum est in diebus loth. edebant et bibebant. emebant et vendebant. plantabant et edificabant. Quia die autem exiit loth a sodomis. pluit ignis et sulfur de celo et oes perdidit. scdm hoc erit qua die filius hominis reuelabitur.

Ambrosius. Bene causam diluuij de nostris asserit processisse peccatis. quia deus malum non creauit. sed nostra sibi merita repererunt. non quia coniugia damnentur. neq; enim alimenta damnantur cum in istis successione. in illis nature subsidia sint sed in omnibus modis queritur. quod quid enim abudantius est. a malo est. Beda. Misit autem noe archam edificat. cum dominus ecclesiam de impijs fidelibus. quasi lignis leuigatis adunando constituit. quam perfecte consummatam ingreditur. cum hac in die iudicij presentia sue visionis eternus habitator illustrat. Sed cum archa edificatur iniqui luxuriantur. cum vero intratur intereunt. quia qui sanctis hic certantibus insultant. eis illic coronatis eterna damnatione plecentur. Eusebius.

Quia vero usus est dominus exemplo diluuij. ne putaret aliquis futurum diluuij ex aqua. vultur secundo exemplo loth docens modum perditionis impiorum. quod igne dimisso celitus superueiet impijs ira dei. unde subdit. Sicut fuit factum est in diebus loth. edebant et bibebant. emebant et vendebant. plantabant et edificabant. Beda. Pretermissio illo in fando sodomorum scelere. sola ea que leuia vel nulla putari poterant. delicta commemorat. vt intelligas illicita quali pena feriuntur. si licita imoderatius acta igne et sulfure puniuntur. sequitur enim. Quia die autem exiit loth a sodomis pluit ignem et sulfur de celo. et omnes perdidit. Eusebius. Non prius dixit ignem celitus decurrisse super impios sodomorum quam loth exisset ab eis. sicut et diluuium non prius terre incolas perdidit. quam noe archam intrasset. quia quando noe vel loth conuersabantur cum impijs deus non interrogabat iram. ne vnacum

Beda. Aduentum domini que fulguri cito transuolanti compauerat nunc compat diebus noe et loth. quando repentinus mortalibus superuenit interitus. Unde dicitur. et sicut factum est in diebus noe. ita erit in diebus filij hominis.

Chrysostomus. Quia enim tunc non crederunt comminationis verbis. passi sunt repente reale iudicium. Eorum autem incredulitas ex anima lenta procedebat. Nam quecumque vult aliquis et intendit. ea etiam expectat. unde sequitur. Edebant et bibebant. vxores ducebant et dabant ad nuptias vsq; in diem qua intrauit noe in archam. et venit diluuium et perdidit omnes.

peccatoribus depirent. volens autem eos perdit subtrahit iustum. sic et in consummatione seculi non prius erit finis. quam omnes iusti sint semoti ab impijs. unde sequitur. Scdm hoc erit qua die filius hominis reuelabitur. Beda. Quia qui interim non apparet omnia iudicabit. apparebit autem iudicaturus eo maxime tempore quo cunctos iudicaturus eius oblitos. huic seculo conspexerit esse incipatos. Theo. Postquam enim venerit antixpus. homines fient lasciuos. dediti enormibus vicijs. sicut illud apostoli. Voluptatum amatores magis quam dei. Si enim antixpus est cuiuslibet peccati habitaculum quid aliud inferet misero tunc temporis hominum generi nisi sua. et hoc dominus innuit per exemplum diluuij et sodomitarum. Beda. Misit autem loth qui interpretatur declinans est ipse electorum qui dum in sodomis. id est iter reprobos vt aduena moratur. quantum valet eorum scelera declinat. Exeunte autem loth sodoma perit. quia in consummatione seculi eribunt angeli. et sepabunt malos de medio iustorum. et mittent eos in caminum ignis ignis tamen et sulfur que de celo pluisse commemorat. non ipsam per hennis supplicij flammam. sed subtaneum diei illius significat aduentum.

In illa hora qui fuerit in tecto et vasa eius in domo non descendat tollere illa. Et qui in agro similiter non redeat retro. meos estote vxoris loth. quicunque queuerit animam suam saluam facere perdet illam. Et quicumque perdidit illam viuificabit eam.

Ambrosius. Quia propter improbos necesse est vt prohi in hoc seculo contritionis cordis animique patientur. quo vberiore mercedem accipiant in futurum. quibusdam remedijs instruantur. cum dicitur. In illa hora qui fuerit in tecto. et vasa eius in domo. non descendat tollere illa. hoc est si quis superiora iam domus sue eminentiorem virtutum culmen ascendit. ad terrena mundi huius opera

non accedat. Aug. de qstio. euan. In tecto est qui excedens carnalia tanquam in aura libera spiritaliter viuunt. Vasa enim in domo sunt sensus carnales. quibus ad inuestigandam veritatem que in intellectu capitur. multi vtentes penitus errauerunt. Caueat ergo spiritalis homo. ne in die tribulationis rursus vita carnali. que per sensus corporis pascitur. delectatus ad vasa huius mundi tollenda descendat. sequitur. Et qui in agro similiter non redeat retro. id est qui operatur in ecclesia. sic paulus plantans. et sicut apollo rigans. non respiciat spem secularem. cui renouauit. Theophilus. Hec autem omnia matheus pro captione hierosolymorum a domino dicta fatetur. vt superuentibus romanis. nec domi consistentes descendere deberent pro quocumque necessario. sed protinus arripere fugam. nec in agro manentes redire domum. Et nimirum in captione hierosolymorum. constat se euenisse. et iterum fore venturam in antixpi aduentum.

magis autem in ipso tempore consummationis cum et tunc intollerabilis sit futura calamitas Euse. Inuit ergo per hoc futuram esse persecutionem a filio perditionis in christi fideles. Diem igitur illam vocat tempus precedens finem mundi. In quo qui fugit non reuertatur et amittens bona non curet nec imitetur coniugem loth. que post fugam in exitu de ciuitate sodomorum reuersa mortua est. et collina salis effusa. vnde sequitur. Memores estote vxoris loth. Ambro. Due ideo quod retro sperit perdidit nate sue munus. Retro enim sathanas retro ei sodoma. quod appropinquat fuge in tempore declinatio luxuriam recordare. quia ille qui se veteribus studiis non reflexit. ideo euasit. quia puenit ad montem. Illa enim ad posteriora respexit. nec mariti adiuta suffragio ad montem puenire potuit sed remansit. Augustinus de questi. euange. Significat igitur vxor loth eos qui in tribulatione retrospicunt. et se a spe diuine permissionis auertunt. et ideo statua salis facta est. vt admonendo homines ne hoc faciant. tanquam conditio eorum ne sint fatui.

Theophi. Consequenter subiungit subsequentera premissorum dicens. Quicumque querit saluare animam suam perdet illam. quasi diceret. non querat aliquis in persecutionibus antichristi curare propriam animam nam perdet eam. Nuisquis autem cedibus et periculis se dederit. saluus erit. vnde sequitur. Et qui cumque perdidit illam viuificabit eam. nequam se tyranno subiciens propter vite amorem. Cirillus. Quomodo etiam aliquis perdat propriam animam. vt saluam eam faciat. manifestat paulus dicens de quibusdam qui carnem suam crucifixerunt. cum viuis et concupiscencijs. labore scilicet et pietate aggredientes agones.

Dico autem vobis. in illa nocte erunt duo in lecto vno. vnus assumetur. et alter relinquitur. Due erunt molentes in vnum. vna assumetur. et altera relinquetur. Duo in agro vnus assumetur. alter relinquetur. respondentes dicunt illi. Vbi domine. Qui dixit eis. Vbi cumque fuerit corpus illius congregabitur et aquile

atoribus hominum tenebras antichristus infundat cum dicat se esse christum. christus autem sicut fulgur coruscans fulget. vt in illa nocte resurrectionis gloriam videre possimus. Augustinus de questi. euang. vel in illa nocte dicit. hoc est in illa tribulatione. Theophilus. Vel in epinatum do

cet esse christi aduentum. quem futurum esse nocte docemur. Cum autem dixisset diuites vix saluari. ostendit. quod nec omnes diuites pereunt. nec omnes pauperes saluantur. Cirillus. Per duos enim existentes in vno lecto videtur designare diuites quiescentes in mundanis delicijs. Lectus namque signum quiescentis est. non autem quicumque diuitijs affluat sunt in perditionem. sed aliquis est probus et in fide electus. hic autem assumetur. Alter vero qui talis non existit dimittetur. Descendens enim dominus ad iudicium mittet angelos suos qui ceteris in terra derelictis penam passuris sanctos et iustos ei adducet. secundum illud apostoli. Rapiemur in nubibus obuiam christo in aera. Ambrosius. Vel ex vno strato infirmitatis humane vnus relinquitur. id est improbatum Alter vero assumitur id est rapitur obuiam christo in aera. sequitur. Due erunt molentes in vnum. vna assumetur. et altera relinquetur. Cirillus. Per molentes innuere videtur pauperes et pressos laboribus. ad quod etiam pertinet quod subditur. Duo in agro. vnus assumetur. alter relinquitur. In his enim modicum differt. nam hi sarcinam paupertatis viriliter sustinent. vitam agentes honestam et humilem qui assumuntur. hi vero sunt ad prophana permississimi qui relinquentur. Ambrosius. Vel per molentes significari videntur qui ex occultis alimentis querunt. et in apertum ex inferioribus proferunt. Et fortasse mundus iste pistinum est. anima autem nostra velut quodam carcere includitur corporali. In hoc ergo pistino vel sinagoga. vel anima obnoxia delictis triticum molendo madefactum a sui humore corruptum non potest interiora ab exterioribus separare. et ideo relinquitur quia eius similitudo displicuit. At vero sancta ecclesia vel anima nullis maculata contagijs delictorum que tale triticum molit. quod solis eterni calore torridum bonam similitudinem de penetralibus hominum deo offert. qui sint autem agricole possumus repere. si aduertamus duas mentes esse in nobis. vnam exterioris hominis que corrumpitur. aliam interioris. que per sacramentum renouatur. Isti igitur sunt operantes in agro nostro. quarum altera bonum fructum diligentiam dat. altera amittit in curia. vel duos populos interpres pretemur in hoc mundo qui agro comparantur. Quartum alter qui infidelis est relinquitur. Augustinus de questi. euang. Vel tria genera hominum hic videntur significari. vnum eorum qui otium et quietem eligunt. neque negotijs secularibus neque ecclesiasticis occupati. que illorum quies lecti nomine significata est. Alterum eorum qui in plebibus constituti regunt. a doctoribus. agentes ea que sunt huius seculi. quos et feminarum nomine significauit. quia consilij prelatorum regis expedit. et molentes dixit. quia temporalium orbem negotiorum atque circuitum vertunt quasi tamen in vno molentes dixit. in quantum de istis rebus et negotijs suis prebent vltimis ecclesie. Tertium genus est eorum qui operantur in ecclesie ministerio tanquam in agro dei. In his ergo tribus generibus bina sunt rursus genera hominum in singulis. quartum aliqui in ecclesia permanent qui assumuntur. aliqui cadunt qui relinquantur. Ambrosius. Non ei iniquus est deus. vt pares studijs. in societate viuendi.

indiferetia actuum qualitate meritoꝝ. remuneratioe discernat. non autem merita hominum copule vsus exequat. quia non omnes qui adoriuntur efficiunt. sed qui pseuerauerit. usque in finem hic saluus erit.

¶ Ciril. Saia ergo dixit. quod quidam assumerentur utiliter et bene inquitur discipuli quo assumerentur. Unde sequitur. respondentes dicunt illi. ubi dicit. Beda. Duo autem saluator interrogatus. ubi scilicet sint boni assumendi. et ubi mali relinquendi unum dixit. aliud subintelligendum reliquit. unde sequitur. Qui dixit eis. ubi quod fuerit corpus. illic congregabuntur et aquile. Ciril. quasi dicit. Sicut delecto cadauere aues quaz pabulum sunt carnes ad illas ouemunt. ita cum venerit filius hominis. tunc omnes aquile. id est sancti conuertentur ad eum. Ambros. Justorum enim anime aquilis compantur eo quod alta petant. humilia derelinquant. et longeuam durere feruntur et atem. de corpore autem dubitare non possumus maxime si meminerimus quod a pilato ioseph corpus accepit. nonne tibi videntur aquile circa corpus mulieres. apostolorumque conuentus circa domini sepulturam. nonne tibi videntur aquile circa corpus quando veniet in nubibus et videbit eum omnis oculus. Est etiam corpus de quo dictum est. Caro mea vere est cibus. Circa hoc corpus aquile sunt. que circumsolant spiritualibus aliis. Sunt etiam circa corpus aquile que credunt in christum in carne uenisse. Est etiam ecclesia in qua per baptismi gratiam renouamur. Eusebius. Vel per aquilas mortua animalia depascentes principes huius seculi denotauit. et eos qui tunc temporis sanctos dei persequuntur penes quos reliquuntur assumptionis indigni. qui corpus vel cadaver dicuntur vel punitrices virtutes que fracture sunt impiorum. hic per aquilas denotantur. Aug. de con. eu. Hec autem que lucas hic ponit. non in eo sermone in quo matheus vel recordatur preoccupando ut prius commemoraret. que post a domino dicta sunt vel bis a domino dicta facit intelligi.

CAP. XVIII.

Dicebat autem et parabolas ad illos quoniam oportet semper orare et non deficere dicens. iudex quidam erat in quadam ciuitate qui deum non timebat et homines non reuerbatur. Vidua autem quedam erat in ciuitate illa et ueniebat ad eum dicens. vindica me ab aduersario meo et nolebat

Theophilus. Postquam erumnaz et periculorum domini meminit. subdit horum remedium. quod est oratio iugis et premeditata. unde dicitur. Dicebat autem et parabolas ad illos quoniam oportet semper orare et non deficere.

Chrysostomus. Qui te idem. quid te facere uoluit demonstrauit. Non uult cessare a precibus. uult te beneficia meditari. uult te rogando accipere quod benignitas desiderat impetrari. nec nunquam orationi beneficia denegat qui ut orantes non des

per multum tempus. Post hec autem dixit intra se. et si deum non timeo nec homines reuereror. tamen quia molestus est mihi hec uindicta in nouissimo ueniens sugillet me. Ait autem dominus. Audite quod iudex iniquitatis dicit. Deus autem non faciet uindictam electorum suorum clamatum ad se die ac nocte et patientiam habebit in illis. Dico autem uobis quia cito faciet uindictam illorum. uerum tamen filius hominis ueniens putatis ueniet fidem in terra.

ficiant. sua pietate instigat. hortamenta domini libenter admittite quod precipit uelle debes. nolle si ipse dominus prohiberet. Demum considera quanta est tibi concessa felicitas. orationibus fabulari cuius desideras potestulare. Qui et si uerbis silet. tamen et beneficiis respondet. non aspernatur quod petis. non te det nisi forte tacueris. Beda. Dicendum est autem eum semper orare et non deficere. qui canonicis horis rogare non desistit. aut omnia que iustis seruum gerit et dicit. ad orationem sunt reputanda. Augustinus de questio. euang. Parabolas autem dominus aut secundum similitudinem ponit. sic

de feneratoribus. qui cum duobus debitoribus donasset quod debebant. ab eo plus dilectus est. cui plus donauit. aut de ipsa similitudine aliquid probat. ueluti est illud. quod si femur agri quod hodie est et cras in clibanum mittitur deus sic uelut. quoniam magis uis modice fidei. Hic ergo iniquus iudex non ex similitudine. sed ex dissimilitudine adhibitus est. De quo sub dicit. iudex quidam erat in ciuitate quadam qui deum non timebat. et hominem non reuerbatur. Theophilus. Vide quod impudentem erga homines esse grauioris est mali indicium. Deum enim quod plures non timent. at tamen humano cohibentur pudore et ideo minus peccant. Cum uero sit aliquis impudens etiam quo ad homines. tunc exerceat cum uoluntate uiciorum. sequitur. Vidua autem quedam erat in illa ciuitate. Aug. de questio. eu. Ista uidua potest habere similitudinem ecclesie que desolata uidetur. donec ueniat dominus. qui nunc in secreto curam eius gerit. Sed quia sequitur. Et ueniebat ad eum dicens. Vindica me ab aduersario meo et nolebat per multum tempus. Hic monet cur electi dei se vindicare deprecantur. quod etiam in apokalipsi iohannis de martiribus dicitur. cum aptissime moneamur ut pro nostris inimicis et persecutoribus oremus. Intelligendum est autem eam uindictam esse iustorum ut omnes mali pereant. Pereant autem duobus modis. Aut conuersione ad iusticiam. aut amissa per supplicium potestate. Itaque si omnes homines conuertentur ad deum diabolus tamen remaneret in seculi fine damnandus quem finem cum iusti uidere desiderant. non absque uindictam desiderare dicuntur. Ciril. Vel

aliter. quociens nobis ab aliquibus irrogantur
offense. tunc gloriosa esse putabimus oblivionez
malorum. quociens vero aliqui ad ipsa dei gliaz
peccant. contra dogmatis divini mistros bellan-
tes. tunc deum adimus postulantes subsidium. et
exclamantes contra impugnantem gloriam eius.

Augustinus de questio. euange. Apud iniquis-
simum ergo iudicem vsqz ad affectum implendi S-
fiderij valuit trahere perseverantia deprecatis
vnde sequitur. Post hec autem dixit intra se. Et si
deum non timeo. neqz hominem reuer eo. tamen
quia molesta est mihi hec vidua. vindicabo illam
nem nouissimo veniens fugillet me. Multo ergo
certiores esse debent. qui deum perseveranter ro-
gant. fontem iusticie atqz misericordie. vnde seq-
tur. Ait autem dominus. audite quid iudex iniqui-
tatis dicat. deus autem non faciet vindictam ele-
ctorum suorum clamantium ad se die ac nocte et pa-
cientia habebit in illis. Theophilus. qsi dicet
Si iudicem imbutum quolibet scelere demulsi-
fuit. qnt onagis patrem misericordie deuz fle-
temus ad pietatem orando. vnde sequitur. Dico
autem vobis quia cito faciet vindictam illorum.
Temptauerunt autem quidam subtilius hanc in-
dagar e parabolam. Dicunt enim viduaz esse qli-
bet animam. que pristinum vitium. scilicet diabo-
lum excludit. ob hoc ei aduersant e. qz accedit ad
deum iusticie iudicem. qui neqz deum timeo. nam
ipse solus est deus. sed nec veretur hominem. no-
est enim apud deum personarum acceptio. huius
igitur vidue id est anime supplicantis iugiter sibi
contra diabolum miseretur deus. demulcente eu
instantia eius. Postq dominus docuit qz vt endu-
fit in tempore consummacionis oracione pro tuc fu-
turus periculis subdit. Verutamen filius hominis
veniens. putas inueniet fidem in terra. Augu-
de ver. domini. dicit autem hoc dominus de fide
que perfecta est. Ipsa enim vix inuenitur in tra.
Ecce plena est ecclesia dei. quis huc accederet. si
nulla esset fides. quis non montes transferret si
plena esset fides. Beda. Cum autem omnipotes
conditor in forma filij hominis apparuerit tanta
erit raritas electorum vt non tam ob clamorem fi-
delium qz torporem aliorum totius mundi sit ac-
celeranda ruma. quod autem dominus hic quasi
dubitatiue dicit. non dubitat sed arguit. nam et
nos aliquando de rebus quas certas habemus.
mer epatiue verbum dubitacionis pomimus. vt si
dicat seruo. considera forsitan dominus tuus sum
Augustinus de ver. domini. hoc autez domini
adicit. vt ostendat qz si fides deficit. oracio perit
ergo vt oremus credamus. vt et ipsa fides non d-
ficiat oremus. fides fundit oracionem. fusa oraco
fidei impetrat firmitatem.

Dixit aut et ad quos-
dam qui in se confide-
bant tanqm iusti. et a-
spernabant ceteros.
parabolam istam. Duo

Augustinus de ver.
domini. quia fides n-
est superbiorum sed
humilium. premissis
subiecit parabolam
de humilitate. et co-
tra superbiam. vnde
dicitur. Dixit autem

homines ascenderunt
in templuz vt oraret
vnus phariseus. et al-
publicanus. phariseus
stans hec apud se ora-
bat. Deus gracias a-
go tibi. quia non sicut
ceteri hominum
raptores. iniusti. adul-
teri. velut etiam hic
publicanus. ieiuno bis
in sabbato. decimas
do omnium que possi-
deo. Et publicanus a-
longe stans nolebat
nec oculos ad celum
leuare. sed percussit
pectus suum dicens.
Deus propicius esto mi-
peccatori. Amē dico
vobis. descendit hic
iustificatus in domuz
sua ab illo qz ois q se
exaltat humiliat. et q se
humiliat exaltabit.

oracionis docuit nos per viduam et iudicem. hic
autem per phariseum et publicanum docet nos.
quomodo sint ei dirigenda precamina. ne sit ifru-
ctuosum oracionis negocium. Condenatus est aut
phariseus. cum incaute oraret. qz sequitur. phar-
iseus autem stans hec apud se orabat. Theo-
philus. Per hoc qz dicit. stans. elatum eius aim
notat. ipso enim habitu superbissimus videbatur.
Basilus. dicit autem. apud se orabat. quasi non
apud deum. quia ad seipsum redibat per peccatu
superbie. sequitur enim deus gracias ago tibi.

Augustinus de verbis domini. non reprehen-
ditur. quia deo gracias agebat. sed quia nihil sibi
addi cupiebat. Ergo iam plenus es. iam abundas.
non est quare dicas. dimitte nobis debita no-
stra. Quis est igitur qui impune obpugnat gra-
z si reprehenditur qui superbe agit gracias. Audi-
ant qui dicunt. Deus me hominez fecit. ego me iu-
stum facio. O peior et detestabilior phariseo qui
superbe iustum se dicebat. sed tamen inde gracias
deo agebat. Theophilus. Attende autem seri-
em oracionis pharisei. Primo nanqz dixit. que ei
aberant. deinde subiugit que habebat. Sequit
enim. quia non sum sicut ceteri hominum. raptori-
res. iniusti. adulteri. Augustinus de ver. domi-
Diceret saltē. sicut multi homines. quid est ceteri
homines. nisi omnes preter ipsum. ego inquit iu-
stus sum. ceteri peccatores. Gregorius. xxij.

te ad quosdam qui
se confidebant tanqm
iusti et asperrabant
ceteros. parabolam
istam. Theophi-
lus. Quia enim super-
bia plusqz alie passi-
ones. verat hominu
mentes. ideo crebrius
S hac monet. Est au-
tem superbia dei co-
temptus. Quociens
enim aliquis non do-
sed sibi ascribit bona
que facit. quid est ali-
ud qm dei negacio ca-
igitur confidentium
in seipsis. non autem
totum attribuentuz
deo. sed ob ea etiam
ceteros cotemnentuz.
um. parabolam apo-
nit ostendens. qz ius-
ticia quis homini
appropinet deo. si tu
assumat superbiam.
ad infimum deicit ho-
minem. Vnde se qui
Duo homines ascen-
derunt in templum
vt orarent. vnus pha-
riseus et alter publi-
canus. Gregorius
diligentiam quidez

moza. Quatuor quippe sunt species quibus omnis tumor arrogantium demonstratur cum bonū aut a se ipsis habere se estimāt. aut si sibi datum de super credunt. pro suis se hoc accepisse meritis putant. aut certe cum iactant se habere quod non habent. aut despectis ceteris singulariter videri appetunt habere quod habent. Unde et phariseus hic bonorum sibi operum merita singulariter tribuit. Augu. de verbis domini. Ecce autem ex vicino publicano maioris erat ei tumoris occasio. sequitur enim. velut etiam hic publicanus. quasi dicit. Ego solus sum. iste de ceteris est. Chrysostomus non enim faciauerat contemptum eius tota humana natura. sed et publicanus aggressus est. modo tacius autem peccasset. si publicanum excepisset. sunc autem vno verbo et absentes iuadit. et vulnera presentis lacessit. Non est autem gratiarum actio inuictua aliorum. si regraciaris deo. ipse tibi tantum sufficias. nec te ad homines transferas nec proximum condemes. Basilius. Discrepat autem elatus a conuiciatore sola habitudine. Is enim in alios vitur conuicijs. hic autem se meritis temeritate extollit. Chrysostomus. Qui autem alijs conuiciatur. sibi et alijs multa mala facit. primo enim audientem reddit peiorem quia si sit peccator. fit leciore criminis inuento collega. Si sit iustus extollitur. per aliena crimina inductus de se magna putare. Secundo communitatem ecclesie ledit. Non enim omnes audientes vitupant eum solum qui peccauit. sed et cui xpiano contumelias innectunt. Tercio dei gloriam blasphemare facit. Sicut enim recte agentibus nomen dei glorificatur. sic nobis peccantibus blasphematur. Quarto cui qui audiuit obprobria confundit. imprudenciam eum et aduersarium faciens. Quinto statuit se peccatorum rebus prolatis que sibi non oueniunt.

Theophilus. Expediit autem non solum declinare a malo sed etiam agere bonum. Et ideo cum dixisset. non sum sicut adulteri. Subiungit per oppositum. ieiunio bis in sabbato. sabbatum habebant ebdomadam ad vltimam diem quietis. ieiunabant enim pharisei secunda et quinta feria. Sic igitur ieiunia obiecit contra passionem adulterij. Nam ex voluptate est lasciuia. rapacibus vero et iniustis opposuit decimarum solucōnem. sequitur enim. Decimas do oim que possideo. quasi diceret. Adeo rapinas et nequicias refugio. vt etiam mea contribuam. Gregorius. ix. moza. Ecce ciuitatem cordis sui insidiantibus hostibus per elacionem apuit. quā frustra per ieiunium et oraciones clausit. incassum munita sunt cetera. cum locus de quo hosti patet aditus munitus non est. Augu. de verbis domini. Querere autem in verbis eius nihil inuenies quod deum rogauerit. ascendit quidem orare. noluit deum rogare. sed se laudare. et roganti insultare. publicanum autem cordis conscientia remouebat. sed pietas applicabat. vnde sequitur. et publicanus a longe stans volebat nec oculos ad celum leuare. Theophilus. quis autem publicanus stetit dicatur. distabat tamen a phariseo tantum verbis quam habitu. necnon et corde contrito. Nam verebatur oculos leuare in celum. censens indignos

visionis superne. eos qui maluerunt bona terrena spectare et querere. necnon et peccata tundebar. vnde sequitur. Sed percutiebat pectus suam. cor quomodo pungens causa cogitationum prauarum necnon et excitans vt dormitans. vnde non aliud quam appicium conem petebat. sequitur enim dicens. deus appicium esto mihi peccatori. Chrysostomus. Audiuit. quia non sum velut hic publicanus. nec indignatus est sed compunctus. detexit ille vultus. quod tunc hic medicinam. Nemo igitur illud frigidum proferat verbum. non audeo pudorosus sum aperire os. talis reuerencia est diabolica. Vult enim diabolus obserare tibi fores accessus ad eum. Augustinus de verbis domini. Quid igitur miraris si deus ignoscit. quando ipse agnoscit. de longinquo stabat. deo tamen appropinquabat et eius dominus de prope attendebat. Excelsus enim dominus et humilia respicit. nec oculos ad celum leuabat. vt respiceret. tremebat. conscientia spem subleuabat. percutiebat pectus suam. penas de seipso exigebat. propterea dominus confitentem parcebat. audiisti superbum accusatorem. audiisti humilem reuocatum. audi nunc iudicem dicentem. Amen dico vobis descendit hic iustificatus in domum suam ab illo.

Chrysostomus. Geminos aurigas et duas bigas in stadio positas sermo presens apponit. In altera quidem iusticiam cum superbia. in altera peccatum et humilitatem. et vides bigam peccati superare iusticiam. non proprijs viribus. sed humilitatis comitatu. Illam vero deuictam non fragilitate iusticie sed mole et tumore superbie. Nam sic humilitas per sui eminentiam peccati pondus superat. et saliens attingit deum. sic superbia ob suam molem de facili iusticiam deprimit. Si ergo plura facta strenue geras. putas autem te posse presumere tota caruisti oracione. Si vero mille feras in conscia facies reatuū. et hoc solus de te credas quod es infimus omnium. multam obtinebis ante deum fiduciam. Et ideo sue sentencie causam assignans. subdit. quia omnis qui se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat exaltabitur. Humilitatis nomen multiplex est. Est enim quedam virtus humilitas iuxta illud. Cor contritum et humiliatum deus non despicias. Est et humilitas ab erumis. iuxta illud. Humiliauit in terra vitam meam. Est et humilitas a peccatis et superbia et infacibilitate diuiciarum. Quid enim humilior his qui se submitunt in diuicijs et potentatu et hec reputant magna. Basilius. Similiter etiam et exaltari laudabiliter contingit quando scilicet non humilia cogitas. sed mens tua est per magnanimitatem in virtute erecta. Talis autem animi celsitudo est enim etia in tristitij et renouum contemptus. conuersacio in celis et videtur huiusmodi mentis sublimitas eandem habere differentiam ad elacionem. quam arrogantia parit. quam huiusmodi corpulentia corporis bene dispositi ad infacionem carnis cum ex hydropisi tumet. Chrysostomus. Hec igitur fastus inflacio ab ipsis celis potest deprimere non cauentem. humilitas vero et ab ipsa abisso reatuū hominem sublimare. hec enim per phariseo publicanum saluauit. latronem ante aplos in paradysum duxit. Illa vero etiam in corpoream

ingressa est potestatem. Ceterum si iuxta delicta humilitas tam facile currit ut superbiam iusticie transeat. si iusticie coniunxeris eam quo non ibit. assistet ipsa tribunali diuino in medio angelorum cum fiducia multa. Rursus si fastus coniunctus iusticie eam depiimere potuit si coniunctus sit peccato. inquam gehennam detruhet. hoc dico non ut negligamus iusticiam sed ut fastum vitemus

Theophilus. Sed forte mirabitur aliquis quomodo phariseus cum pauca verba sue laudis protulerit condemnatur. Job vero cum plurima fuderit coronatur. eo scilicet quod phariseus talia dicebat criminando alios nulla ratione cogente. Job vero urgentibus eum amicis et pressuris premibus coactus est proprias virtutes referre ad dei gloriam. ne homines desisterent a profectu virtutis. Beda. Tipice autem phariseus est populus iudeorum qui ex iustificacionibus suis extollit merita sua. publicanus vero gentilis est qui longe a deo positus confitetur peccata sua. quorum vnus superbiendo recessit humiliatus. alter laudando appropinquare meruit exaltatus.

Afferbant autem ad illum infantes ut eos tangeret. Quod cum viderent discipuli increpabant illos. Iesus autem conuocans eos dixit. Sinite puulos venire ad me. et nolite vetare eos. talium enim est regnum dei. Amen dico vobis quicumque non acceperit regnum dei sicut puer non intrabit in illud

apostolum per vnū hominem intravit peccatum in orbem terrarum. Veniant ergo paruuli ut languidi ad medicum. perdit ad redemptorem. Ambrosius. Durum autem aliquibus videri potest quod discipuli dominum infantulos adire prohibebat. Sequitur enim. Quod cum vidissent discipuli increpabant illos. vbi vel misterium intelligas vel affectum. Neque enim hoc inuidie aut in pueros mentis asperitate faciebant. sed sedule seruitutis obsequia domino deferebant. ne compriimeret a turbis. Respuenda quippe est utilitas nostra vbi diuinitatis iniuria est. in misterio autem. quia propter saluari populum iudeorum ex quo secundum carnem nati fuerant. gestiebant. Sciebant quidem misterium quod vtriusque populis vocacione deberetur. Nam et pharisea muliere supplex carunt sed fortasse adhuc ordinem nesciebant. vnde sequitur. Iesus autem conuocans eos dixit. Sinite puulos venire ad me. et nolite vetare eos. talium enim est regnum dei. non etas profertur etati. alioquin obesset adulescentia. Cur ergo

pueros dicit aptos esse regno celorum. Fortasse quia maliciam nesciant. fraudare non nouerint. referre non audeant. scrutari ignorent. opes. honorem. ambicionem non appetant. sed non ignorare ista virtus est. sed contemneret. Non enim virtus est non posse peccare sed nolle. Non igitur puericia sed emulsa puerilis etatis bonitas designatur. Beda. vnde signanter dixit talium. non istorum. ut ostendat non etatem regnare sed mores. et his qui similes haberent innocentiam. et simplicitatem premia re promitti. Ambrosius. Demum hoc saluator expressit dicens. Amen dico vobis quicumque non acceperit regnum dei sicut puer. non intrabit in illud. Quis puer imitandus est apud istos. nisi quo ysaias dicit. Puer natus est nobis qui cum malediceretur non maledixit. itaque in puericia est quidam venerabilis morum senectus. et in senectute innocens puericia. Basilius. Suscipiemus autem regnum dei ut puer si dispositi fuerimus erga doctrinam domini ut puer in disciplina nequaquam contra dicens. nec disputans cum magistris. sed credibiliter et obedienter in bibens documenta Theophilus Gentilium quod sapientes querentes sapientiam in misterio quod est regnum dei. nec volentes se abluere fide filogistice probacionis admittere. merito exclusi sunt ab hoc regno.

Et interrogauit eum quidam princeps dicens. magister bone quid faciendo vitam eternam possidebo. dixit autem ei ihesus. Nemo bonus nisi solus deus. Mandata nosti non occides. non mechaberis. non furtum facies. non falsus testimonium dices. Non honora patrem tuum et matrem. Qui ait. Hec omnia custodiui a iuuentute mea. Quo audito ihesus ait illi. Adhuc vnum tibi desit. Omnia quecumque habes vende et da pauperibus. et habebis thesaurum in celo. et veni sequere me. His ille auditis contristatus est. quia diues erat. valde

Beda. Audierat princeps quidam a domino tantum eos quod puerorum vellet esse similes. regnum dei intraturos. atque ideo poscat sibi non parabolam. sed palam quibus operum meritis vitam eternam consequatur exponi. vnde dicitur. Et interrogauit eum quidem princeps dicens. magister bone quid faciendo vitam eternam possidebo.

Ambrosius. Temptator princeps iste magister bonus dixit. quod deum bonum dicit. Si uis set. Nam licet in diuinitate bonitas sit et in bonitate diuinitas tamen addendo magister bone. in portione bonum dixit. nec in vniuersitate. Nam deus in vniuersitate bonus. homo ex parte. Ciril. Putauit autem se propter cape. diuinitatem vituperaret mosaicum preceptum introducere. et non sua statuta. Accedit quod ad magister et bonum eum nuncupans dicit se velle doceri.

quia ergo temptatiue querebat qui apprehendit sapientes in astucia sua. ouement ei respondet. Nam sequit. dixit aut ei ih̄s. qd me dicis bonum. nemo bonus nisi solus deus. Ambro. Non bonum se negat. sed deum designat. Bonus qdem non est nisi plenus veritatis. qd si quem moueat. quia nemo bonus. moueat et illud nisi deus. q si a deo filius non excipitur utiqz nec a bono xps excipitur. naz quomodo non bonus ex bono natus. Arbor enim bona. fructus bonos facit. Quomodo non bonus cuz bonitatis sua substacia ex patre assumpta no degenerauit in filio que non degenerauit in spu. Spiritus tuus inquit bonus deducet me in terram recta. q si bonus spiritus qui excepit a filio. bonus utiqz et ille qui tradidit. itaqz qz legis spiritus est iste qui temptat. sicut in libro alio demonstratur. et bene dixit. nemo bonus nisi vnus deus. vt admodum neret qz scriptum est. non temptabis dnm deum tuum sed magis confiteretur domino qm bono. Chr. vel aliter. Auaz. quidem dicere hunc principem non verebor. na hoc xps ei imperat. temptatoz rem aut mime. Titus. Ergo cu dicit. magister bone quid faciendo ac. q si di. bonus es. dignare me responso in eo q qro dectus su vetus testamentum. te tñ pstantem video. non promittentem terram. s pcedicantem regnum celoz. Dic ergo mihi qd faciendo. vitam eternam potero posside. Intencione igit attendens saluator. qz fides e via ad opa. cu dixisset ille qd facia. hac qstione omisa in noticia fidei eum ducit. velut siqs mtrogatz medicum. quid comedam. ille ostenderet. q debe rent cibum precedere. et ideo eum ad patrem remittit dicens. Nuid me dicis bonum. no q ipe bonus non esset. Erat em bonum ex bono patre germen bonus boni filius. Aug. de con. euan. potest autem videri distare aliqd q sm matheum dicit. Nuid me interrogas de bono. quod ad illud magis referri potest qd ait ille querens. qd boni faciam. Ibi enim et bonu nominauit. et interrogacio est comodissime intelligit. ut qz dictum. qd me dicis bonum. et quid me interrogas de bono qd ad illud magis referri potest. Titus. Dem qz postq docuit cognicōnem dei. subiugit. Ma data nosti. q si diceret. qn prius deū noueris. tuc optime queres quid faciam. Chris. Expectas te autem principe audire xpm dicente. recedas a mandatis mosaïcis et meis attende. ad mosaïca cum mittit. Vnde sequit. non occides. no mecha beris. Theophi. Primo quide lex ea corrigit ad que facilius labunt. vt mechari. cui qm centum est. intrinsecuz et naturale. et occide. qz imanis beluafuroz. sed furtum a falsi testimonij culpam raro contingit incurre. s et grauiora illa existunt et ideo secundario furtum et falsum testimoniū ponit. vt rari fallentia et leuioza. Sequit em. no furtum facies. no falsu testimoniū dices. Basili. Non est autem intelligendum fures esse solu bues sarum icisozes vel latrocinares i balneis. S3 et si q duces legionu statuti vel commissio sibi regimie ciuitatum gentium hoc quidem furtum tollunt. hoc vero viac publice erigunt. Titus. S3 vi deas in no agendo precepta consistere. quomaz

si mechatus no fueris castus es. si no fueris beatus uolus. si falso non testeris. veridic. attende virtute iam facilem p bonitatez statuentis. na malifuga ingerit. no boni exercitiu. qlibet aut quies qlibet est facilior ope. Theo. S3 qz in pentes committit. qm magnu sit crimē raro tñ accidit. p omia pōit. Adonora patrem tuum et matrem.

Ambro. Est aut honor no solu honorificētie. s etia largitatis. honor em est deferre p meritis. Pasce preem tuuz. pasce meoz et si pauperis. adhuc no reddidisti dolores et cruciat qz p te mater passa est. Illi debes qd habes. cui debes qd es. qntu iudicuz si pascat ecclesia qz tu pasce nolis. S3 dices. qd eram penitibz collatur. eccle mallem offerre. no qrit deus donuz de fame penitum. s vt pascedos scriptura dicit pareres. ita ppter deu relinqndos. si impediāt duote metis affectu sequitur. q ait. Vnde oia custodiui a iuuentute mea. Videro. Mentit adulescens. Si em qd pposituz est in mandatis. diliges primuz tuuz sic resp sum. ope coplestet. quod postea audiens. vade et vende oia q habes et da paupibz. et sis abscessus.

Beda. Vel no est putad esse mentit s simpli cit vt vixerit. s. exeri esse ofessus. alioqn neqz marc dicit. q ih̄s intui eū dilexit euz. Tit. Oñdit aut se qnt dñs q si aliqs vetus testamtu pegerit pfecto no est. s best ei seq xpm. Vñ sub dit. Quo audit o ih̄s ait ei. adhuc tibi vnu deest. Oia q cunqz habes vende et da paupibz et habebis thesauru in celo. qz di. qris quō sit possiden da vita eina. sparge facultates paupibz et obtinebis illa. pua sūt q impendis magna q recipis.

Athana. no em mundū despiciētes putem. Gn dia qdem abdicasse. qz tota tra est i opacōne ce li breuissima. qua ppe si toti tre dñarem ei abrenunciātes. nihil dignum esset in cōpacōne regni celoz. Beda. Nuidcuqz ergo pfecto esse voluit oportet vendē q hz. no ex pte sic ananias fecit a saphira s totuz. Theo. Vnde dicens. omnia q habes sumam paupertatem suadet. si quid enim restiterit illius seruus est. Basili. non tamen docet facultates vendē eo q naturaliter sint p raue alioqum creatura dei non essent. vnde eas no tā q malas abijcere. sed disponere monuit. et condē natur aliquis. non quia eas possidet. sed quia eis abusus est quo fit vt facultatum sm mandata di dispensacō. et crimina delet. et regnum conferrat. vnde subdit. et da pauperibus. Chrisost. Poterat quidem de alere pauperes et sine hoc q nos miseremur eorum. sed vult dantes dilecti one astringi accipientibus. Basilius. Dicente autem domino da pauperibus. puto non expedire cuiqz negligent gerē. sed omnia diligent dispo nere pcpue per seipm si ex pte se habeat sin aut p eos de quibz stat q fideliter et prudēt dis ponant. Maledictus em q negligent pficit opa domini. Chriso. Sed illud qrit quō erogare cūcta paupibz pfectōms esse videt. paulus aut absq dilectōe hoc asserit esse imperfectū. s valde ofonat qd subiugit. et veni seqre me qd ostendit ex dilectōe. In hoc em cognoscent omnes q mei estis discipuli. si dilectionem habueritis adiuicē

Theophilus. Cum paupertate enim ceteras que virtutes hominem habere oportet. ob hoc ait. et veni sequere me. id est in ceteris esto meus discipulus. iugiter me sequaris. Civilius. Princeps autem ille vini recentis capax non fuit. vter existens. sed tristitia ruptus est. Unde sequitur. Idis ille auditis contristatus est. quia dives erat valde. Basiliius. Mercator non tristatur in numeris paciscendo que possidet. acquirendo sibi oportuna. Tu vero tristaris pulverem dans. ut acquiras vitam beatam.

Theophilus

Quoniam dives audita opum abiectione tristatus fuit. dominus admiranter locutus est. Dicitur enim. Videns autem ihesus illum tristem factum dixit. Quia difficile est qui pecunias habent regnum dei intrare. Non dicit. Impossibile est eos intrare. sed difficile. Possunt enim per divitias adipisci superna. sed difficile est. quia viscosiores sunt visco divitie. et vix evellitur animus occupatus ab eis. sed subséquenter ut impossibile hoc indicat. cum dicit. Facilius est enim camelum per foramen acus transire. quam divitem intrare in regnum dei. Nomen quod in greco ponitur equivoicum est ad animal quod camelus dicitur et ad rudentem. quocumque ergo modo intelligas impossibile est. Quid igitur dicendum est. primo quidem quod revera ita se habet. Aliud enim est dives. aliud pcononimus. Nam dives est qui sibi reservat divi-

tias. pcononimus vero siue dispensator qui ad operum aliorum has tenet. Chrysostomus. Abraam quidam possidebat opes pauperibus et qui iuste eas possident quasi suscipientes a deo. dispensant in divinis mandatis. qui vero contra deum acquiescunt. et in expendendo faciunt illud idem meretricibus et paratis danes. vel humi abscondentes. egenis vero nihil impendentes. Non ergo prohibet dari. sed operibus famulari. Vult ut necessariis utamur eis. non ut custodiamus. nam famuli est custodire. sed domini dispensare. si conseruari eas

vellet. non tradidisset hominibus. sed fineret interra iacere. Theophilus. Porro attendas illud quod divitem quidem impossibile dicit salvari. possidentem vero divitias difficile. quasi dicat divites qui captus est a divitiis et famulatur eis non saluabitur. habens vero illas. scilicet qui eis dominatur vix saluabitur. causa humane fragilitatis. Conatur enim nos diabolus supplantare. quoad usque possidemus divitias. et difficile est aufugere decipulas eius. Ideoque bonum est paupertas. et quasi temptacione carens. Chrysostomus. Nulla enim est divitiarum comoditas anima patiente penuriam nec lesio paupertatis. anima divitiis affluente. Si autem ditescens indicium est nullius egeret. et pauperis indigere. palam est quod magis esse pauperem facit magis ditescere. Facilius est enim quod quis in paupertate quam in divitiis opes contemnet. neque enim talis est ambitus. ut per magis habere sedetur. sed per hoc consuevit. magis attendi. sicut ignis quando maiorem suscipit escam. Que autem mala videntur esse inopie communia sunt. Que vero divitiarum. propria sunt earum. Augustinus de questionibus evangelistarum. Divitem ergo hic appellat cupidum rerum temporalium. et de talibus superbientem. his divitiis. contra sunt. pauperes spiritu quorum est regnum celorum. Mistic autem facilius est christum pati pro dilectoribus seculi. quam dilectores seculi ad christum posse converti. Cameli enim nomine se intelligi voluit quia sponte humiliatus. infirmitatis nostre onera sustulit. per acum autem punctioes significat. per punctioes dolores in passione susceptos. foramen autem acus dicit angustiam passionis. Chrysostomus. Hic autem sermo quasi grauis transcendebat discipulorum virtutem. unde sequitur. Et dixerunt. qui hec audiebant. et quis potest saluus fieri. hoc dixerunt discipuli non de se. sed de toto mundo timentes. Augustinus de questionibus evangelistarum. Cum autem incomparabiliter maior sit turba pauperum. que divitiis perditis potest salvari. intellexerunt omnes qui divitias amant. etiam si adipisci nequeant in divitum numero deputari. Sequitur. Ait illis. quod impossibilia sunt apud homines. possibilia sunt apud deum. quod non ita intelligendum est quasi dives cum cupiditate et superbia in regnum dei sit intraturus. sed possibile est deo ut a cupiditate et superbia ad caritatem et humilitatem convertatur. Theophilus. Apud homines ergo quod spernit. intentio ad terrena. impossibilis est salus. ut dictum est. apud deum vero possibilis est. Cum enim homo consiliarium habet deum. et iustificationes et doctrinas paupertatis imbiberit. necnon eius auxilium invocet. hoc fiet possibile. Civilius. Congruum autem dives cum multa contempserit. re compensacionem expectabit. Qui vero parva possidens ea abdicavit. quid ei sperandum esset quere dicebat. Unde sequitur. Ait autem petrus. Ecce dimisimus omnia. matheus addit. quid ergo erit nobis. Beda. Quasi diceret. fecimus quod iussisti. Quid igitur dabis nobis premij. Et quia non sufficit dimittere omnia iungit quod perfectum

est. dicens. Et secuti sumus te. **Cirillus.**
 Illud autem necesse est dicere quod paucis abrenun-
 ciantes quantum spectat ad propositum et obedi-
 entiam. pari lance cum opulentis penduntur. paribus
 utentes affectibus. diu rerum quas possident ab-
 iectonem vltro inferunt. Vnde sequitur. Amen
 dico vobis. nemo est qui reliquit domum. aut
 parentes. aut fratres. aut uxorem. aut filios. aut
 agros propter regnum dei. et non recipiat multo
 plura in hoc tempore et in seculo futuro vitam
 eternam. Eleuat ad acceptissimam spem omnes au-
 dientes iurando promittens. dum apponit ser-
 moni amen. Doctrina enim diuina mundum vocan-
 te ad fidem christi. forsitan aliqui respicientes pa-
 rentes infideles voluerunt eos turbare veniendo
 ad fidem et similis est ratio aliorum germanorum.
 Deserunt autem quidam patrem et matrem et tor-
 eius parentele amorem despiciunt. propter amorem
 christi. **Beda.** Sensus igitur iste est. qui propter
 regnum dei inquirendum omnes affectus contem-
 perit omnes seculi diuitias. delicias. risusque calca-
 uerit. multo plura in presenti recipiet cuius senten-
 tie occasione quidam iudaicam mille annorum fa-
 bulam post resurrectionem iustorum edificant. quoniam
 omnia que propter deum dimittimus multiplici-
 bus sint fenore reddenda et super vita eterna do-
 nanda. Nec vident in experti quod si in ceteris digna
 sit re promissio. in vxoribus tamen iuxta alios eu-
 gelistas centenis. appareat turpitudine presertim
 cum dominus in resurrectione non esse nubendum
 testetur. Et iuxta matrem cum ea que dimissa fuerint.
 in hoc tempore cum persecucionibus accipienda
 confirmet. quasi illis mille annis dogmatizant.

Cirillus. hoc ergo dicimus. quod omnis tempo-
 ralis et carnalis multo maiora sibi aliquis
 vendicabit. quoniam et apostoli cum pauca dimi-
 serint. obtinuerunt multiplicia dona carismatum
 et celebres reputati sunt ubique. Erunt ergo si-
 miles illis. si domum quis dimittat. recipiat man-
 siones supernas. si patrem. patrem habebit celestem.
 Si a germanis recesserit. in fratrem hunc recipi-
 et christus. Cum dimiserit coniugem. inueniet di-
 uinam sapientiam a qua procreabit spirituales fru-
 ctus. inueniet hierusalem celestem que est mater
 nostra. A fratribus etiam et a sororibus sui pro-
 positi glutino spiritali colligatis multo in hac vi-
 ta gratiosiore recipiet caritatem.

**Assumpsit autem ihesus
 duodecim. et ait illis
 Ecce ascendimus hie
 rosolimam et consu-
 mabuntur omnia que
 scripta sunt per propheta-
 tas de filio hominis.
 Tradetur enim gen-
 tibus et illudetur. et con-
 flagellabitur et con-**

Theophilus. Pre-
 uident saluator ex pas-
 sione sua discipulorum
 animos turbandos
 eis longe ante et pas-
 sionis sue penam. et
 resurrectionis sue glo-
 riam predicat. Vnde
 dicitur. Assumpsit
 autem ihesus. xij. et
 ait illis. Ecce ascen-
 dimus hierosolimam
 et consummabunt om-
 nia que scripta sunt
 per prophetas de fi-

spuetur. et postquam fla-
 gellauerint occident
 eum. et tertia die resur-
 get. Et ipsi nihil horum
 intellexerunt. Et erat
 verbum istud abscon-
 ditum ab eis et non in-
 telligebant que dice-
 bantur.

Beda
 Preuidens enim quos-
 dam hereticos futu-
 ros. qui christum di-
 cerent legi. propheta-
 rumque docuisse contra-
 ria ostendit quod pro-
 phetarum presagia
 sue passionis et pos-
 terioris glorie sit ce-
 lebrata perfectio

Chrysostomus. For-
 sum autem de passio-

ne cum discipulis confert. Non enim oportebat
 hunc sermonem pluribus diuulgari. ne turbaren-
 tur. Ob hoc autem predicabat discipulis ut ex-
 citati per expectationem facilius sustinerent.

Cirillus. Et ut sciant quoniam passionem pre-
 nouit. et spontaneus ad eam accessit. ne dicerent.
 qualiter in manus hostium incidit. qui nos pro-
 mittebat saluare. Vnde seriatim ordinem passio-
 nis enarrat. subdens. Tradetur enim gentibus et il-
 ludetur. et flagellabitur. et conspuetur. **Chri-
 sostomus.** hoc ysaias predixerat dicens. Obtuli
 scapulas meas ad verbera. genas meas ad alapas
 et faciem meam non diuertit a sputo. et de decore.
 Sed et crucis patibulum predixit propheta cum
 ait. Tradidit in mortem animam suam. et cum sce-
 leratis reputatus est. Vnde et subditur. Et post-
 quam flagellauerint occident eum. Sed et resurrectionem
 eius dauid predixit dicens. Non derelinquas ani-
 mam meam in inferno. Vnde hic subditur. Et ter-
 tia die resurget. **Psidorus.** Admiror autem de-
 mentiam querentium cur christus ante triduum
 resurrexit. Si enim resurgeret tardius quam predixe-
 rat impotentie esset. Celerius vero est summe virtu-
 tis iudicium. Si quem enim cum sponderit suo
 creditori post triduum persoluerit debitum. eadem
 die satisfactorem viderimus non fallacem sed po-
 eius ut veridicum eum mirabimur. Dicam etiam quod
 non dixit se post tres dies resurrecturum. sed die
 tertia. habes parasceuem. habes sabbatum usque
 ad solis occasum. et post sabbatum resurrexit.

Cirillus. Discipuli autem nondum nouerant ex-
 quisite quod prophete predixerant. sed postquam re-
 surrexit aperuit eis sensum. ut intelligerent scrip-
 turas. vnde sequitur. Et ipsi nihil horum intelle-
 xerunt. **Beda.** Quia enim discipuli eius vitam
 maxime desiderabant eius mortem audire non po-
 terant. Et quoniam non solum hominem innocen-
 tem. sed et deum verum sciebant. hunc nullatenus
 mori posse putabant. Et quia parabolas eum se-
 pe loquentem audire consueuerant. quociens
 aliquid de sua passione dicebat. ad aliud allegori-
 ce referendum esse credebant. vnde sequitur. Erat
 autem verbum istud absconditum ab eis. et non in-
 telligebant que dicebantur. Iudei vero quia in
 eius necem conspirauerant. quod de passione sua lo-
 queretur dicens in iohanne. Oportet exaltari filium hominis
 intelligebant. vnde dixerunt. Nos audiuimus ex
 lege quia christus manet in eternum. et quomodo
 tu dies oportet exaltari filium hominis.

Factum est autem cum appropinquaret hiericho Cecus quidam sedebat secus viam me dicans et cum audiret turbam pretereuntem interrogabat quid hoc esset. Dixerunt autem ei quod ihesus nazarenus transiret et clamauit dicens. ihu filij dauid miserere mei. Et qui preibant increpabant eum ut taceret. Ipse vero multo magis clamabat. Fili dauid miserere mei. Stans autem ihesus iussit illum duci ad se. Et cum appropinquasset interrogauit illum dicens. Quid tibi vis faciam. At ille dixit. Domine ut videam. Et ihesus dixit illi. Respice. Fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit et sequebatur illum magnificans eum et omnis plebs ut vidit dedit laudem deo.

Ita si alter euangelistarum de vno tacuisset vni⁹ reminiscens. Nam et marcus vnum commemorat cum egredientibus eis ab hiericho dicit illuminatum cui⁹ et nomen dixit et patrem. ut intelligamus eum fuisse potissimum. alterum ignotum ut merito ille notus etiam solus decenter commemoraret. Sed quoniam que sequitur in euangelio secundum lucam aperitissime ostendunt illud quod ipse narrat adhuc vementibus ipsa hiericho factum esse. nihil aliud restat intelligere. nisi his esse factum id miraculum. semel in vno ceco cum adhuc veniret in illam ciuitatem. iterum in duobus cum egrediretur. ut illud vnum lucas. alterum Matheus enarrat. Chrysostomus. Multus autem erat populus circa christum et cecus eum quidem non noverat. sentiebat autem effectum et rapiebat per affectum quod non hauserat aspectum. Vnde subdit. Et cum audiret turbam pretereuntem interrogabat. quid hoc esset. Et oculati quidem secundum opinionem loquebantur. Sequitur enim. Dixerunt autem

Gregorius in omelia. quia carnales adhuc discipuli non valebant capere verba misterij. venit ad miraculum ante eorum oculos cecus lumen recipit. ut eos ad fidem celestia facta solidarent. vnde dicitur factum est autem cum appropinquaret hiericho cecus quidam sedebat secus viam mendicans. Theophilus. Et ne incelsus domini esset inutilis. in via fecit cecum miraculum. hoc documentum discipulis suis dedit. ut in omnibus finis proficiat. et nihil sit in nobis otiosum. Augustinus de concordia euangelistarum. post semus de appropinquantibus hiericho sic intelligere. ut iam inde egredi. prope tamen adhuc essent ad eam ciuitatem. quod tamen minus vtilitate dicitur. Sed tamen videtur posse hoc dictum. quoniam matheus egredientibus eis ab hiericho dicit illuminatos duos cecos qui iuxta viam sedebant. De numero quidem nulla esset que

et quod ihesus nazarenus transiret. Cecus vero vera clamabat. alia decessur. et alia predicat. Nam sequitur. Et clamauit dicens. ihesu fili dauid miserere mei. quis te docuit hec o homo. non perlegisti libros priuatus luminibus. Vnde igitur nostri luminare mundi. vere dominus illuminat cecos.

Cirillus. In iudaismo autem nutritus non ignorauit. quod de progeme dauid deus secundum carnem nascere sciret. et ideo ei ut deo loquitur. dicens. Miserere mei. hunc imitentur. qui in duobus dauidunt esse filium. hic enim christum tanquam deum adit. et filium dauid eum nominat. Mirantur autem instantiam confessionis eius. Quidam enim eum confessionem fidem compescebant. Sequitur enim. Et qui preibant increpabant eum ut taceret. sed per inhibitiones huiusmodi non impediebatur eius audacia. prout enim fides omnibus repugnare. et in omnia triumphare. vtile enim est pro cultu diuino pudorem deponere. Nam si causa pecunie sunt impudentes. nonnulli pro anime salute non decesserunt bonam induere impudentiam. vnde loquitur. Ipse vero multo magis clamabat. fili dauid miserere mei. Sicut autem christum vox inuocantis in fide. et inuocantes in fide respicit. Et ideo merito vocat cecum et accedere iussit. Vnde sequitur. Stans autem ihesus iussit illum adduci ad se ut scilicet qui prius fide eum tetigerat. appropinquaret et corpore. Appropinquantem cecum dominus interrogat. Nam sequitur. Et cum appropinquaret interrogauit illum dicens. Quid tibi vis faciam. Dispensatiue interrogat. non quasi ignorans. sed ut sciret altantes quod non petebat pecuniam sed diuinam efficaciam ut a deo. vnde sequitur. At ille dixit. Domine ut videas. Chrysostomus. Vel quia calumniatores veritatis iudei possent dicere. ut in ceco nato. non est si similitudo eius voluit ut cecus prius ostenderet defectum nature. et tunc cognoscat gratie maiestatem. At ubi petitionis modum cecus explicuit. tunc cum summa maiestate precepit ei ut videret. vnde sequitur. Et dixit illi ihesus. Respice quod redundabat in crimen per fidem iudeorum. Quis enim prophetarum talia dixit. Aspice tamen quid assumat medicus ab eo cui collata est sanitas. Sequitur enim. fides tua te saluum fecit. Pro fide enim venduntur beneficia. diffunditur enim gratia quam suscepit. Et sic ab aliquo fonte hi quidem paruis vasis modicis aque hauriunt. hi vero maioribus multum fonte non distinguente mensuras. et secundum fenestras que aperuntur magis vel minus splendor solis infunditur. ita secundum capacitatem intentionis hauritur gratia. Vertitur autem vox christi in lucem languentis. Erat enim verbum vere lucis. vnde sequitur. Et confestim vidit. At cecus et ante beneficium fide ostendit feruidam. et post beneficium beniuolentiam obseruauit. Sequitur enim. Et sequebatur illum magnificans deum. Crill. Ex quo patet quod a duplici cecitate liberabat. corporali scilicet et intellectu. neque enim glorificasset ut deum. nisi vere vidisset. sed et alius factus est occasio glorificandi deum. sequitur enim. Et omnis plebs ut vidit dedit laudem deo. Beda. Non solum per

impetrato munere lucis. sed et merito fidei impetrantis. Chrysostomus. Vnde autem necesse est quod videretur. cur christus demonia cum quidem curatum sequi volentem prohibet. cecum autem illum tatum sequentem non prohibet. sed neutrum irrationabile puto. Illum enim mittit precor ut ex sua consistentia benefactorem predicet. Erat enim excellens miraculum videre furiosum sane mentis effectum. Cecum vero permittit sequi. quando hierosolimam ascendebat per crucem perfecturus altum misterium. ut recentem habentes miraculi mentionem. non existimarent eum infirmitate potius quam misericordia pati. Ambrosius. In hoc autem ceco typus populi gentilis est. qui sacramentum dominico recepit amissum luminis claritatem. nihil autem interest. vtrum in vno ceco medicinam. an in duobus accipiat. quoniam ex cham et japhet noe filijs originem ducens in duobus cecis duos generis sui pretendebat auctores. Gregorius in omelia. Vel cecum est genus humanum quod in parente primo claritatem superne lucis igne damnationis sue tenebras patitur. Hiericho autem interpretatur luna. que dum mensuris mensuris decrevit. defectum nostre mortalitatis designat. Dum igitur conditor noster appropinquat hiericho. cecus ad lumen redit. quia dum diuinitas defectum nostre carnis suscepit. humanum genus lumen quod amiserat recepit. Qui ergo et eterne lucis claritatem nescit. cecus est. Si autem iam redemptorem credidit. qui dixit. ego sum via. iuxta viam sedet. Si vero credidit. et exorat. ut eternum lumen recipiat. iuxta viam sedet. et mendicat. Illi autem qui iherosolimam venientem precedunt. designant carnalium desideriorum turbas. tumultusque viciorum. qui priusquam iherosolima ad nos perveniat dissipant cogitationem nostram. et in ipsa nos nostra oratione conturbat. ipse vero magis clamabat quia quanto graviore tumultu cogitationum preminuit. tanto orationi insistere ardentius debemus. Cum autem adhuc turbas fantasmatum in oratione patimur. iherosolimam aliquatenus in se sentimus. Cum vero orationi vehementer insistimus. deus in corde figitur. et lux amissa reparatur. vel transire humanitatis est. stare diuinitatis. Cecum igitur clamantem dominus transiens audiuit. stans illum illuminavit. quia per humanitatem suam vobis nostre cecitatis compaciendo misertus est. sed lumen nobis gratie per diuinitatis potentiam infigit. Ad hoc autem requirit quid velit ut cor ad orationem exerceret. Peti enim hoc vult quod a nos petere et se concedere prenoscat. Ambrosius. Vel interrogavit cecum ut crederemus nisi confitentem posse saluari. Gregorius in homelia. Cecus autem a domino non aurum sed lucem querit. et nos non fallas diuitias. sed lucem queramus quam videre cum solis angelis possimus. sed ad quam lucem via fides est. Vnde recte ceco dicitur. Respice. fides tua te saluum fecit. Qui videt. et sequitur. quia bonum quod intelligit operatur. Augustinus de questionibus euangeliorum. Si autem hiericho lunam et ob hoc mortalitatem interpretamur. morti appropinquans dominus iudeis solis lucem

men euangelij iusserat predicari quos significat ut ille vnus cecus. quem lucas commemorat. a morte autem resurgens atque descendens et iudeis et gentibus quos duos populos significare videtur duo ceci commemorati a mattheo. sequitur Capitulum. xix.

CAPIT. XIX.
Et ingressus ihesus perambulabat hiericho et ecce vir nomine zacheus et hie erat princeps publicanorum et ipse diues. Et querebat videre ihesum quis esset et non poterat pre turba quia statura pusillus erat. Et precurrens ascendit in arborem ficomorum ut videret illum quia inde erat transiturus et cum venisset ad locum suspiciens ihesus vidit illum et dixit ad eum zachee festinas descende quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit et excepit illum gaudens. Et cum viderent omnes murmurabant dicentes quia ad hominem peccatorem diuertisset. Stans autem zacheus dixit ad ihesum. Ecce dimidium bonorum meorum domine do pauperibus et si quid aliquem defraudauit reddo quadruplum. Ait ihesus ad eum quia hodie salus huic domui facta est eo quod et ipse filius sit abrahe venit enim filius hominis querere et saluum facere quod perierat.

ille bonum adinuenit ingenium nam precurrens in arborem ficomorum ascendit et transeuntes illum desis-

Ambrosius. Zacheus in ficomoro cecus in via quorum aliter dominus miserat expectat aliter sic manserit claritate nobilitat de quo dicitur. Et ingressus ihesus pambulabat hiericho et ecce vir nomine zacheus et hie erat princeps publicanorum et ipse diues. Et bene princeps inducitur publicanorum. Quis enim de se desperet quando iste puenit et ad gratiam cui census ex fraude et ipse quidem diues ut scies omnes diuites auaros. Cirillus. Sed zacheus in hijs moram non traxit sed factus est dignus appreciatione dei qui cecos illuminat et longinquos vocat. Titus. pululauerat autem in eo semen salutis quia cupiebat ihesum videre unde sequitur. Et querebat videre ihesum quis esset ut pote qui nunquam eum viderat quia si vidisset dudum iam recessisset a nequicia publicana. Si quis enim ihesum videt non potest nequicijs immorari. Duo autem erant impedimenta huic visioni nam retardabat eum populus non tam viros quam peccatorum erat etiam parua statura unde sequitur. Et non poterat pre turba quia statura pusillus erat.

Ambrosius. Quid sibi vult quod nullius altius staturam quam huius expressit. videret ne forte malicia pusillus aut adhuc pusillus fide nondum enim pronus erat cum ascenderet nondum viderat christum. Titus. Sed

teratum videbat unde sequitur. Et precurrens ascendit in arborem ficomorum ut videret illum quia inde erat transiturus. Vnde ergo solam visionem desiderauit sed qui nouit plus facere quam queram. dicit ei supra id quod expectabat. Et cum venisset ad locum suspiciens ihesus vidit illum. Cirillus. Vidit quidem hominis animam promptissime mentem ad sancte viuendum et eum ad pietatem conuertit. Ambrosius. Caput eum se inuitatus inuitat unde sequitur. Et dixit ad eum. Zachee festinans descende quia hodie in domo tua oportet me manere. Sciebat enim viderem hospitis sui esse mercedem sed tamen et si non vocem inuitantis audierat affectum. Beda. Ecce autem camelus deposita ibi sarcina per foramen acus transit hoc est diues et publicanus relicto amore diuitiarum contempto censu fraudum benedictionem dominice susceptionis accepit. Sequitur enim. Et festinans descendit et excepit illum gaudens. Ambrosius. Discant diuites non in facultatibus crimine habere sed in hijs qui uti ne sciunt facultatibus. Nam diuitie sicut impedimenta sunt improbis ita bonis sunt adiumenta virtutis. Christo. Sed considera nimiam saluatoris bonitatem. In fons cum fontibus conuersatur fons iusticie cum auaricia que est materia pernitatis ingressus domum publicani nullam ex auaricie nebula iniuriam patitur sed fulgore iusticie auariciam delet. Sed mordaces et criminacionis amatores inuehi temptant in hijs que ab eo fiebant. Sequitur enim. Et cum viderent omnes murmurabant dicentes quia ad hominem peccatorem diuertisset. Ipse vero incusatus ut epulo et publicanorum amicus spernebat hoc ut consumaret propositum quia et medicus nisi paciatur famem egrotorum non liberat a morbo quod et tunc contigit quomiam conuersus est publicanus et factus est melior. Sequitur. Stans autem zacheus dixit ad ihesum. Ecce dimidium bonorum meorum domine do pauperibus et si quid aliquem defraudauit reddo quadruplum. Audi mirabile nondum didicit et obedire. Et sicut sol per radios infusus in domum non illustrat verbo sed opere ita sol iusticie nequicie fugauit caliginem. Nam lux in tenebris lucet. Quodlibet autem vnitum est validum diuisum autem debile et ideo bipertit substantiam. Est autem diligencius attendendum quod opes zachei non solum erant iniuste sed etiam ex patrimonio fuerunt congregate alioquin quomodo poterat extorta iniqua restituere in quadruplum. Sciebat enim legem iubente restituere in quadruplum male ablatam ut si lex non terreat damna mitigent. Non ergo expectat zacheus legis censuram ipse sibi iudex effectus. Theo. Sed si subtiliter indagare velimus nichil de proprijs restabat facultatibus. Data enim medietate bonorum pauperibus ex residuo reddebat lesis in quadruplo nec solum hoc permittebat sed faciebat. Non enim ait dabo medietatem et restituam quadruplum sed do et reddo. at christus ei salutem annunciat sequitur enim. Ait ihesus ad eum quia hodie salus domui huic facta est ipsum zacheum significans affectum fuisse salutem per domum habitatorum significans. Sequitur enim. Eo quod et ipse filius sit abrahe. Non enim vocasset abrahe filium.

fratimataz fabricaz. Beda filius autez abrahe zacheus dicitur. Non quia de ei9 stirpe gemitus. sed quia eius est fidem imitatus. vt sicut ille terram domumq; paternaz deseruit. ita iste bona sua parcienda pauperibus relinqueret. Pulchre autem dicit. Et ipse. vt non solum eos qui iuste viuerant. sed et eos q; ab iniusticia resipiscunt. ad filios promissionis pertinere declarat. Theophilus. Non autem dicit q; filius erat abrahe. sed quomaz nunc est. Nam prius quando erat publicanorum primiceps. nullam similitudinem habens ad abraham iustum. non erat abrahe filius. Sed quia murmurabant quidam. eo q; moraretur cum viro peccatore ad cōpescendos illos subdit. Venit enim filius hominis querere et saluum facere quod perierat.

Chrysostomus. Quasi diceret. quid me criminamini si rectifico peccatores. tam enim procul est a me odium peccatoz q; eorum causa aduenerim. Nam medicus veni. non iudex. ob hoc conuiuia suo languentium. paciozq; fetozem. vt prestem remedia. Queret autem aliquis. quomodo paulus iūbet. si q; fuerit peccator aut auarus. cū hmoi nec cibū esse fumendū. Crist9 autem erat publicanorum conuiuia. Sed nondum prouecti erant isti. vt fierent fratres. sed et tunc vitare pcepit paul9 fr̄es cū perstant in malo hīj vero erāt mutati. Beda Mystice autem zacheus qui interpretatur iustificatus. credentem ex gentibus populum significat. qui per occupationem temporalium depressus erat et minimus. sed a deo sanctificat9. q; intrantem hiericho saluatorem videre voluit. dum fidem quam mundo attulit. participare quesuit. Cyrillus. Turba autem est imperite confusio multitudinis que verticem nequiuit videre sapiencie. ergo zacheus quamdiu in turba est. non vidit cristum. sed plebiam transgressus iusticiam. meruit quem desiderabat. aspicere. Beda vel turba id est viciorum consuetudo que cecus clamantē increpabat. etiam hunc suscipiētem tardat. sed sicut amplius clamando cecus turbam vicit. ita pusill9 terrena relinquendo et arborem crucis ascendendo turbam obstantem transcendit. Sicomoeus namq; que est arbor folijs moro similis. sed altitudine prestans vnde et a latinis celsa nūcupatur. ficus fatua dicitur. et eadem dominica crux credentes alit vt ficus. ab incredulis irridetur. vt fatua. Quam arborem pusillus statura zacheus vt coequalari possit ascendit. cum quilibet humilis et proprie asci9 infirmitatis clamat. Michi absit gloriari nisi in cruce domini nostri ihesu xpi. Ambrosius. Pulchre autem addidit. quia illa parte erat transiturus dominus. vel vbi sicomorus vel vbi crediturus. vt misterium seruaret. et gratiam seminaret. sic enim venerat. vt per iudeos veniret ad gentes. vidit itaq; zacheū sursum. Jam enīz sublimitas fidei inter fructus honorum operum inter fecūde altitudinem arboris eminebat. Zacheus autem supra arborem est. quia est supra legē. Beda Perambulans autem dominus venit ad locum vbi zacheus sicomozz ascenderat. quia missis per mundū predicatoribus. in quibus ipse loquebat. et ibat venit ad populū nacionum. qui passionis ei9 fide

iam sublimis erat. quez suspiciens vidit. quia per gratiaz elegit. Manebat autem aliquando dominus in domo principis phariseorum. Sed eum opera digna deo facientes lingua venenata carpebant. Vnde eorum perosus facinora discessit. dicens. Relinquet domus vestra deserta. Hodie autem in domo pusilli zachei oportet illū manere id est noue legis gracia coruscante in humilium nationū corde quiescere. Quod autem descendere sicomoro et sic mansionem in domo parare iubet hoc est quod ait apostolus. et si cognouim9 secundum carnem cristum. sed iam nūc non nouimus. Et si em mortu9 est ex infirmitate. sed viuit ex virtute dei. Manifestum est autem iudeos gencium semper odisse salutem. sed salus que olim iudeozū dominos implebat. hodie populū nacionum illuxit. eo q; et ipse populus filius sit abrahe credēdo in deum. Theophilus. Sed et facile est hoc ad mortalem vtilitatem retorquere. Quisquis em pluribus in malicia preest. paruus est statura spiritali. et non potest videre ihesū pre turba. Nam perplex9 a passionibus et secularibus rebus. nō aspicit ihesum ambulantem. id est in nobis operantē nulluz opus eius cognoscēs. Ascendit autem super sicomorum id est voluptatis dulcedinem. que significatur per ficum. deprimens eam. et sic sublimior. factus. videt. et videtur a cristo. Gregorius. Vel q; sicomorus ficus fatua dicitur. pusillus zacheus sicomozz subijt. et dominū vidit. q; qui mundi stulticiam humiliter eligunt. ipsi de hīs sapienciam subtiliter cōtemplantur. Quid em in hoc mundo stultici. q; amissa non querere. possessa rapiētibus relaxare. nullam pro acceptis iniurijs iniuriam reddere. Per hanc autem sapientem stulticiam. et si nondum solide vt est. iam tamen per contemplacionis lumen dei sapientia videtur. Theophilus. Dicit autez ei dominus festinans descendere hoc est. Ascendisti p penitentiam ad altiorē locum. descende per humilitatem. ne te supplantet elacio oportet enim me in humilis domo manere. Geminis autem bonis in nobis existentibus corporalibus scilicet et spiritualibus. cuncta corporalia derelinquit iustus pauperibus sed spiritualia non deserit bona. sed siquid erexit ab aliquo. redidit q; duplū. significās p hoc q; siq; p penitentiā pgit in otario tramite p̄sce p̄uitatis p multiplices vtutes sanat oīa p̄stina delicta ac si pmeret salutem. Vocaturq; filius abrahe. eo q; a propria cognacione exierit scilicet ab antiqua nequicia.

Hec illis audientibus adijciens parabolam. eo q; esset prope hierusalem. et quia exstimaret q; statim regnum dei manifestaret. Dixit ergo. Homo quidaz nobilis abiit in regionem longinquam

Eusebius. Estimabat quidā i pmo saluatoris aduentu regnum ei9 venire. et sicut putabant mox tunc fieri. cum ascensurus erat hierosolimaz. a deo obstupescerāt eos miracula diuina. que fecerat. Et ideo instruit eos non prius recipere regnum a patre. q; ab hōibz

accipere sibi regnum
 et reuerti. Vocatis au-
 tem decem seruis suis
 dedit eis decem mnas
 Et ait ad illos. nego-
 ciamini duz venio. Ci-
 ues autez eius oderat
 illum. et miserunt lega-
 ciones post illum dice-
 tes. Nolumus huc reg-
 nare super nos. Et fa-
 ctum est. vt rediret ac-
 cepto regno. et iussit
 vocari seruos quibus
 dedit pecunias. vt sci-
 ret. quatum quisq; ne-
 gociatus esset. Venit
 autem primus dicens
 Domine mna tua decem
 mnas acq̄sui. Et ait
 illi. Euge serue bone.
 quia in modico fuisti
 fidelis eris potestatez
 habens supra decem ci-
 uitates. Et alius venit
 dicens. Domine mna
 tua fecit quinq; mnas
 Et huic ait. Et tu esto
 supra quinq; ciuitates
 Et tercius venit dicens
 Domine mna tua qua
 habui repositam in su-
 dario. Timui enim te
 quia homo austerus
 es. tollis quod non po-
 suisti et metis quod non
 seminasti. dicit ei. De
 ore tuo te iudico ser-
 ue nequam. Sciebas
 quia ego homo austerus
 sum. tollens quod non
 posui. et metens quod
 non seminavi. Et qua-
 re non dedisti pecuni-
 am meam ad mensam et
 ego veniens cum vsu-
 ris utiq; exegisses illam

iret ad patrem. Et
 idem hoc illis audientibus
 adiciens dixit para-
 bolam. eo quod esset pro-
 pe hierusalem quod estis
 marent quod confestim
 regnum dei manifes-
 taretur.

Theophilus. Sed
 dominus ostendit eis
 quod vana quedam esti-
 marent. Non enim est
 sensibile regnum dei
 ostendit etiam quod quasi
 deus nouit cogitaciones
 eius et proponens
 eis sussequentes para-
 bolam. Unde sequitur
 Dixit ergo homo quod
 dam nobilis abiit in
 regiones longinqua
 accipere sibi regnum
 et reuerti. Cirillus
 describit autem sen-
 sus huius parabole
 misteria christi a primo
 vsque ad vltimum. hoc
 enim factus est deus
 verbum existens. et
 quamuis seruis factus
 sit. est tamen nobilis
 secundum ineffabilem or-
 tum a patre. Basi-
 lius. Nec non solum se-
 cundum deitatem do-
 minus nobilis est. sed
 etiam secundum genus hu-
 manum ex semine dauid
 secundum carnem exortus
 Abiit autem in regio-
 nes longinqua non
 tam locali distancia se-
 paratam quas rerum
 condicione. Ipse enim
 deus prope est vni-
 cuique nostrum. cum bo-
 na opa nos ei astrin-
 gunt. et distat. quo-
 ciens nos herendo p-
 dicioni elongant ab
 eo. Ad hanc igitur ter-
 renam regionem ac-
 cessit longinquam a
 deo. vt gentium reg-
 num acciperet. secundum
 illud. Postula a me
 dabo tibi gentes her-
 editatem tuam. Au-
 gustinus. 8 questionibus
 euangeliorum. Vel
 regio longinqua eccle-
 sia gentium est vsque

Et astantibus dixit.
 Auferte ab illo mnas
 et date illi qui decem
 mnas habet. Et dixe-
 runt ei. Domine habet
 decem mnas. Dico au-
 tem vobis. quia omni
 habenti dabitur. et ha-
 bundabit. ab eo autem
 qui non habet. et quod
 habet. aufere ab eo.
 Verumtamen inimicos
 meos illos qui nolue-
 runt me regnare super
 se adducite huc. et im-
 terficite ante me.

ad fines terre. Abiit
 enim vt plenitudo
 gentium intraret. Res-
 uertetur vt omnis is-
 rael saluus fiat.
 Eusebius. Vel per h
 quod profectus est ad re-
 gionem longinquam
 ascensum proprium
 a terra in celos desig-
 nat. Cum vero subdi-
 dit accipere sibi reg-
 num et redire secun-
 dum sui aparicionem
 gloriosam et regiam
 ostendit. Et primo
 quidem hominem se-
 uocat propter nati-
 uitatez in carne deum
 de nobilem. nondum
 autem se regem ap-
 pellat. quia nondum

in prima aparicione regia fungebatur maiesta-
 te. Sed et bene dicitur obtinere sibi regnum
 nam dante patre illud obtinuit. secundum illud damie-
 lis. Ecce filius hominis veniebat in nubibus et da-
 tum est ei regnum. Cirillus. Ascendens enim ad ce-
 los. sedet ad dexteram maiestatis in excelsis. ascen-
 dens autem dispensauit credentibus in eum diuino-
 rum carismatum differentiam sicut seruis commit-
 tuntur domine facultates. vt aliquid lucrantes
 famulatus sui ferant preemia. vnde sequitur. Vocatis
 autem decem seruis suis dedit illis decem mnas.
 Consuevit sacra scriptura in signum perfectionis
 vt numero denario. quem si quis numerando ex-
 dere velit ab vnitatem iterum inchoabit. quasi de-
 nario pducto ad metas et ideo in dispensacione ta-
 lento:um eum qui metas attingit diuini officij. de-
 cem ait mnas recepisse. Augustinus de questio-
 nibus euangelioz. Vel per decem mnas legem sig-
 nificat propter decalogum. Decem autem seruos hos
 quibus sub illa positus gracia predicata est. Sic
 enim intelligendum est eis datas mnas ad vsu cum
 intellexerunt legem remoto velamine ad euangelium
 pertinere. Beda. Mna namque quas greci minas
 vocat centum tragmis appendit. Et omnis scriptu-
 re sermo quia vite celestis perfectionem suggerit
 quasi numeri centenarij pondere fulgescit. Euse-
 bius significat ergo per eos qui mnas recipiunt
 suos discipulos quibus mnas exhibens singulas pa-
 rem cum dicit dispensacionem committens negociari ius-
 sit. Sequitur enim. Et ait ad illos. negociamini. duz
 venio. nullum autem aliud negocium erat nisi tog-
 ma regni sui intentis mortalibus predicatum per
 suos discipulos. Idem autem est omnium documentum
 eademque fides. vnum baptisima. et ob hoc mna sin-
 gulis datur. Cirillus. Multa autem est horum diffe-
 rencia ad illos qui inficati sunt regnum dei. De quibus
 subditur. Cives autem eius oderant illum et mise-
 runt legacionem post illum dicentes. Nolumus huc reg-
 nare super nos. hoc est quod christus improperauit in deis
 dicens. Nunc vero videtis. et oderunt me et patrem

Venierunt autē regnū ei⁹ dicentes pilato. nō ha-
 bem⁹ regem nisi cesarē. Eusebi⁹. p hoc em q di-
 cit. quies eius. iudeos significat ortos ex eadem p-
 genie scdm carnē. qm ritu legis cum illis paritē
 utebatur. Augustin⁹. de questionibus euange-
 lioꝝ. Miserūt autē legionē post eū. quia etiam
 post resurrectionem immiserunt psecuciones apo-
 stolis. et predicaciones euangelij respuerunt.
 Eusebius. Postquam autē saluator hoc docuit per-
 tinencia ad primū ei⁹ aduentū. consequenter glo-
 riosū et regnū ei⁹ reditum ostendit dicens. Et
 factum est vt rediret accepto regno. Et iussit vo-
 cari seruos. quibus dedit pecuniā. vt sciret quā-
 tum quisq; negociatus esset. Criso. Duo regna
 dei nouit sacra scriptura. Alterum quidem ex crea-
 tione. scdm q est rex omnū creationis iure. Alte-
 rum autē ex approbacione scdm q iustis domina-
 ppria spōte eis subiectis. et hoc regnum hic dici-
 tur accepisse. Augustin⁹ de questi. euā. Redit
 etiam accepto regno. quia in manifestissima clari-
 tate vtrūq; ē. qui eis humilis apparuit cū diceret.
 Regnū meum non ē de hoc mūdo. Cirill⁹. Rede-
 unte autem xpō. sūpto regno. merebūtur pcomia.
 et delectabunt verbi ministri in supmis honoribz
 quia multiplicauerūt talentū pluribus acquisitis.
 Vnde subditur. Venit autem prim⁹ dicens. Domi-
 ne mna tua decem mnas acquisiuit. Beda. Pri-
 mus seruus ordo doctorum est in circumfacione mis-
 sōrum. qui vnam mnaz negociatur⁹ accepit. quia
 vnam fidem predicare iussus ē. S; hęc mna decem
 mnas acquisiuit. quia populū sub lege constitutum
 sibi met docendo sociauit sequitur em. Et ait illi.
 Euge serue bone quia i modico fuisti fidelis. eris
 potestatez habens sup decem ciuitates. In modico
 seruus est fidelis. quia non adulterat verbum dei.
 Quicquid em in p̄senti percipimus donorum in cō-
 paracione futurorum paucū est. Grecus. Sed
 quia mercedem pprioz honorū accipit. decem dis-
 citur. ciuitatibus p̄esse de hijs promissis quidā
 infime diectantes existimant se p̄turi. p̄fectu-
 ris donari in terrena hierusalem reparata lapidi-
 bus preciosis. si honeste in cristo fuerint conuer-
 sati. ambitū potestatis et p̄lacionis ab anima mi-
 nime deponentes. Ambrosi⁹. Sed ciuitates de-
 cem sūt anime. quibus iure p̄ponit. quia peccu-
 niam domini et eloquia casta probata sicut argē-
 tum mentibus hominum fenerauerit. nam sicut hie-
 rusalem dicitur edificata vt ciuitas. ita sūt anime
 pacifice. Et sicut angeli p̄sūt. ita et hij qui vi-
 tam meruerunt angelozū. Sequit. Et alter venit
 dicens. Domine mna tua fecit quinque mnas. Be-
 da seruus ille cetus ē eozum qui p̄pucio euange-
 lizare missi sunt. cuius mna id est euangelica fides
 quinque mnas fecit. quia gētes corporis sensibus an-
 tea mancipatas ad fidei euangelice gratiam con-
 uertit. Sequitur. Et huic ait. Et tu esto supra quin-
 que ciuitates. hoc est ex eaz quas imbueras anima-
 rum fide et cōuersione sublimis fulgeas. Am-
 bro. Vel aliter fortasse. Iste qui quinque mnas acq-
 siuit. moralia habet. quia. v. sūt corporis sensus.
 Ille qui decem. duplicia. id est mystica legis. et mo-
 ralia p̄bitatis. Possumus et hic decem mnas decem

verba intelligere id est legis doctrinam. quinque
 mnas magisteria discipline. sed legisperitū in om-
 nibus volo esse perfectum. Bene autē quia de iu-
 deis dicit. duo soli multiplicatam pecuniam defere-
 runt. non utiq; eris sed disputacionis vsuris.

Criso. Alia est enim pecunia fenoris. alia doc-
 trine celestis vsura. In terrenis emz operibus nō
 euenit vnū fieri diuitem. nisi alter depauper. sed
 in spiritualibus nō euenit quēq; ditari. nisi faciat
 et alium locupletē. In corporeis em participacio
 minuit sed in spiritualibus auget. Augusti. de q
 stio. euāge. Vel aliter q vn⁹ eoz qui bene vsi sūt
 decem acquisiuit. et alter quinque significat eos esse ac-
 quisitos in gregem domini a quibus iam lex p̄
 ciam intellecta est. siue p̄pter decem legis precep-
 ta. siue quia ille per quem lex lata est. quinque libros
 scripsit. ad hoc pertinent et decem et. v. ciuita-
 tes quibus eos p̄ponit multiplicacionem scz intel-
 ligencie in ipsa veritate que de vnoquoq; precep-
 to vel de vnoquolibet libro pullulat. et ad vnum
 reducta quasi ciuitatem facit viuenciam rationū
 eternarum. Est enim ciuitas non quozūlibet ani-
 manum. sed racionalium multitudo. legis vnus
 sociate deum dca. Quod ergo serui reddentes raci-
 onem ex eo quod acceperant. laudatur. qui luera-
 ti sunt. significat eos bonam reddere rationem
 qui bene vsi sunt. quod acceperunt ad augendas
 diuicias domini per eos qui credūt in eum. Quod
 qui facere nolunt. in illo signati sunt. qui mnam
 suam in sudario seruauit. De quo sequit. Et terci⁹
 venit dicens. Domine ecce mna tua quam habui
 repositam in sudario. Sunt enim homines hac sis-
 bi pueritate blandientes. vt dicant. sufficit vt d
 se vnusquisq; rationem reddat. quid op⁹ est alijs
 predicare. et ministrare. vt etiam rationem de ip-
 sis quisq; reddere cogatur. cū apud dominū etiam
 illi sint inexcusabiles. quibus lex data non est. ne-
 q; et qui audito euangelio non obediuerunt. quia
 per creaturam poterant cognoscere creatorem.
 Vnde sequitur. Timui enim te. quia homo auste-
 rus es. tollis quod non posuisti. et metis quod nō
 seminasti. Hoc est enim quasi metere vbi non semi-
 nauit. id est eos in pietate reos tenere. quibz ver-
 bum legis aut euangelij ministratum nō est. Hoc
 autem veluti iudicij periculum deuotantes pigro
 labore a verbi ministracione conquiescūt. et hoc ē
 quasi in sudario ligare quod acceperūt. Theo-
 Sudario em mortuozum facies velatur. merito g
 hic piger dicitur mnaz in sudario obuoluisse. quia
 eam mortificans. et ociosam dimit tens non tracta-
 uit. nec auxit. Beda. Vel pecuniam in sudario
 ligare est. pcepta bona sub ocio senti corporis ab-
 scondere. Quod autem putauerat se per excusacio-
 nem dixisse. in culpam ppriam vertitur. Vnde se-
 quitur. Dicit ei. De ore tuo te iudico serue neq;
 Seruus neq; vocatur quasi piger ad exercendum
 negocium. et superbus ad accusandum dominū iu-
 dicium. Sciebas quod ego austerus homo sū. tol-
 lens quod non posui. metens quod non seminavi.
 et quare non dedisti pecuniam meam ad mensam.
 Quasi diceret durum me esse noueras. et aliena se-
 ctari. quare nō tibi hęc cogitacio inculsit timores

ut scires me mea diligentius quesitum. Peccunia autem vel argentum predicatio euangelij est et sermo diuinus. quia eloquia domini eloquia casta argenti igne examinatum. qui sermo domini dari debuit ad mensam. hoc est promptis cordibus in mari Augusti. de questio. euange. Vel mensa ad quam danda erat peccunia. professione ipsa religionis accipimus. que tanquam publice proponitur ad usum necessarium salutis. Criso. In sensibilibus autem diuicis debitorum solius obseruationis obnoxij sunt. quantum enim recipiunt tantum eos reddere necesse est et nichil plus ab eis queritur. In diuinis autem eloquijs non solum ad custodiam obligamur. sed etiam multiplicare monemur. Vnde sequitur. Et ego ueniens cum uisuris utique exegissim illa. Beda. Qui enim uerbi peccuniaz ad doctore percipit et edendo. necesse est eam cum uisuris soluat operando vel ut ex eo quod audiuit etiam alia studeat intelligere. que necdum ex predicatoris ore didicit. Cirillus. Doctorum enim est inferere auditoribus salutarem et proficuum sermonem. opus autem diuine virtutis est attrahere obediens ad audienciam. et fertissem eorum reddere intellectum. Non est autem hic seruus laudatus. neque honorem permeruit. sed potius tanquam iners est condempnat. Vnde sequitur. Et astantibus dixit. Aufer te ab eo inquam et date illi qui decem mnas habet. Augusti. de questio. euange. Per quod significatur et illum posse amittere munus dei. qui habens non habet. in eo non utitur. et eo augeri qui habens habet id est bene utitur.

Beda. Mistic autem hoc ut reor indicat inerte plenitudine gencium. omnem israhel saluum futurum. et tunc abundantiam gratie spiritualis quam non nos tepide exercemus. illi populi doctoribus esse conferendam. Criso. Ideo autem dicit astantibus. Aufer te inquam. quia non est prudens animi punire sed alio quodam seculo ministro eget ad puniendum officio iudicis. nam et deus ipsemet penas irrogat. sed mediantibus angelis. Ambrosi. De alijs seruis filietur. qui quasi prodigi debitorum que acceperat perdidit. In duobus seruis illis qui lucrati sunt pauci sunt signati. qui per duas uices ad cultores vinee sunt destinati. In reliquis omnes iudei. Sequitur et dixerunt illi. domine habet decem mnas. Et ne hoc iniustum uideretur subdit. Dico autem uobis. quia omni habenti dabitur. Theophi. Quia cum decem augetur deculpando. palam est quod et plura deculpans plura lucri fiet occasio domino. Ad fide uero et ocioso qui non satagit augere. quod acceperat. ipsum quoque quod possidet. auferetur. Vnde sequitur. Ab eo autem qui non habet et quod habet auferetur ab eo. sic uacet sensus domini. cum posset dari alijs et multiplicari. Vnde autem non solum ad sermonem et doctrinam referenda sunt. sed etiam ad morales virtutes. quoniam et in hijs dat nobis deus sua carismata. hinc totans ieiunio. illum oratione. alium mansuetudine vel humilitate. quibus si inuigilauerim. multiplicamur ea. Si uero tepeamus extinguemur. Deinde de aduersarijs subdit. Veritamen inimicos meos illos qui noluerunt me regnare super se. adducite et

interficite ante me. Augustinus de questionibus euange. Per quod designat impietatem iudeorum quia ad eum noluerunt conuerti. Theo. philus Quos tradidit morti mittens eos in ignem exteriozem. Sed et in hoc mundo mactati sunt flebiliter ab exercitu romanoz. Criso. Vnde contra marcionistas competunt. Nam et cristus dicit. adducite hostes et occidite coram me. cum tamen illi bonum dicant christum. deum uero veteris testamenti malum. Patet autem quod pater et filius eadem facit. Nam pater ad vineam exercitum de stinat. filius autem hostes coram se trucidari facit. Vnde autem que in luca scribitur parabola. alia est ab ea que in mattheo narratur de talentis. Nam hic quidem ex vno capitali accepto. varij fuere proventus quia ex vna mna accepta. s. v. talenta. ille obtulit. p. s. apud mattheum strarium. nam quod duo accepit duo superaddidit. et qui quicquid tantundem. unde et premijs donantur imparibus.

Et his dictis. precebat ascendens hierosolimam. Et factum est cum appropinquasset ad bethfage. et bethaniam ad montem qui vocatur oliueti. misit duos discipulos suos dicentes. Ite in castellum quod contra vos est. in quod introeuntes inuenietis pullum asine alligatum cui nemo unquam hominum sedit. Soluite et adducite. Si quis vos interrogauerit. Quare soluitis sic dicetis. quia dominus operam eius defiderat. Abierunt autem qui missi erant et inuenierunt sicut dixit illis pullum stantem. Soluentibus autem illis pullum. dixerunt dominum eius ad illos. Quid soluitis pullum. at illi dixerunt. quia dominus eum necessarium habet. Et duxerunt illum ad iherosum. et iacentes vestimenta sua supra pullum

Titus. quia dominus dixerat. appropinquauit regnum dei videtes illum in iherosolimam ascendentes putabant ideo ascendere ut regnum dei inchoaret. Consummata ergo parabola in qua errorem predictum corripuit. et ostendit quod non dum insidiantem sibi mortem deuicerat. procedebat ad passionem ascendens hierosolimam. Beda. Ostendens etiam de eiusdem ciuitatis euentu parabolam fuisse promissam. que et ipsa erat occisus aet hostili clade pisa. Sequitur et factum est cum appropinquaret ad bethfage et bethaniam ad montem qui vocatur oliueti. misit duos discipulos suos. bethfage erat locus sacerdotum in monte oliueti. Bethania quae ciuitas siue villula ex latere montis eiusdem. quasi stadijs. xv. a hierosolimam. Criso. Et qui deus in exordijs indifferenter se dominus ingerebat iudeis. sibi ubi sufficiens eredit sive potestatis experimentum. auctoritate multa singula quae praedat. Multa

iposuerūt. ihesū Exeū
te autē illo substernē-
bāt vestimēta sua i via.

igitur fuit miraculū
la. Predixit quā inue-
nietis pullū in domi-
tuz. Et hoc est quod
subditur dicens. Ite
in castellum quod contra
vobis est in quod intro-
eunt inuenietis pullum
asine alligatum. cui ne-
mo vnq̄ hominū sedit. Pre-
dicat etiam q̄ nemo p̄-
hibebit. sed cū audierint
silebūt. Vñ sequit̄. Sol-
uite illum et adducite. Si
quis vobis interrogauerit
quare soluitis sic dicetis
ei quia dñs operam ei⁹
desiderat. Titus. In hoc
autem diuinam fore vo-
cacionem patuit. Non enim
potest aliquis resistere
deus que sua sunt euo-
canti. discipuli autem ius-
si ducere pullum. non
refutauerunt hoc officii
um vtparuum. sed abierunt.
vt adducerēt eum.

Vnde sequitur. Abierunt
autem qui iussi erant et
inuenierunt sicut dixit
pullum stantem. Basilius.
Sic quoque docet nos et
infima opera plurimo
cum affectu et studio
aggredi. sciētes q̄ quicquid
intuitu dei fit. non est
paruum. sed dignum
regno celorum. Titus.
Obmutescūt autē ob
excellenciam fortis virtutis.
nequeunt resistere
saluatoris eloquijs qui
ligauerūt asinū. Sequitur
enim soluentibus autem
illis dixerūt domini eius
ad illos. Quid soluitis
pullū. At illi dixerunt.
quia dominus eum necessarium
habet. Maiestati enim
nomen est dominus. Rex
enim erat venturus in
conspectu multitudinis.
Augustinus de consensu
euange. Nec moueat q̄
matheus asinaz et pullum
dicit. ceteri autem de
asina tacent. vbi enim
vtrumq̄ factum potest
intelligi. nulla repugnantia
est. nec si alius alia
cōmemoraret. quā dominus
vbi alius vnum. alius
vtrumq̄. Glosa. Nec
solum discipuli obsecuti
sūt x̄po in pullo alie-
no. s̄ etiam in proprijs
vestimētis. que partim
asino imposuerunt partim
sternebant in via. Vnde
sequitur. Et duxerunt
illum ad ihesū. et iacientes
vestimēta sua supra
pullum imposuerūt ihesū.
Exeunte autem illo
substernebant vestimēta
sua in via.

Beda. Juxta alios euangeli-
stas. non discipuli tantum.
sed etiam plurimi de turba
vestimenta sternebant in
via. Ambrosius. Mistic
autem dominus ad montem
venit oliueti. vt nouellas
oleas in sublimi virtute
plantaret. Et fortasse ipse
mons x̄pus est. Quis enim
alius tales fructus ferret
olearum spiritu sancto
fecundari. Origenes. Pul-
chre autem ciuitates posite
in monte oliueti referuntur.
hoc est in ipso domino.
qui vnctiōnem spiritalium
carismatum et sciencie
pietatisq̄ luce refouet.
Beda. Bethania autem
interpretatur dom⁹ obediencie.
Bethsage vero dom⁹
maxillaz. Sacerdotalis
quid locus. Maxille enim
sacerdotibus dabantur.
sicut in lege precipit̄. Illuc
vero vbi obediencia vbi
locus sacerdotibus mancipat̄.
mittit saluator discipulos
suos vt soluant asine
pullum.

Ambrosius. In castello
enim erant. et ligatus erat
pullus cum asina. nec
poterat solui nisi iussu
domini. Soluit eum manus
apostolica. talis actus.
talis vita. talis gracia.
Esto talis vt ligatos
possis soluere. in asina
quidam matheus euam
q̄si matrem figurauit
erroris. hic autem in pullo
gualitatē

populi gentilis expressit. Et
bere in quo nemo sedit.
quia nullus antequam
x̄ps nacionū populos
vocauit ad ecclesiā. Alligatus
autem p̄fidie vinculis
tenebatur. in quo adductus
domino erroris famulatu.
s̄ dominatū vendicare
sibi non poterat quem
dominū fecerat nō natura.
sed culpa. Et idē cum
domin⁹ dicitur. vnus
agnoscit. Misera serui-
tus cui vagum ius est.
Plures enim habet
dominos qui vnū non
habet. Alieni alligant.
vt possideat iste soluit.
vt teneat. Vellemencia
enim dona non uult esse
q̄ vincula. Origenes.
Multi q̄ erant domini
huius pulli anteq̄ saluator
eū haberet necessarium.
postquam vero ille cepit
esse dominus plures esse
domini cessauerūt. Nemo
enim potest deo seruire
et mamone. Quando
malicie seruimus. multis
sumus passionibus vicisq̄
subiecti. Necessarium
autem habet domin⁹ pullū.
q̄ cupit nos solui vinculis
peccatorum. Origenes.
super iohannes. Ego
autem opinor non frustra
castellum esse hunc locum
vbi stabat asina ligata
et pullus quasi castellum
enim respectu totius orbis
celestis tota terra despicitur
absq̄ adiectione alterius
nominis niscupatum.
Ambrosius. Nec illud
ē ociosū. q̄ duo discipuli
diriguntur. Petrus ad
cornelium. Paulus ad
reliquos. Et ideo non
personas destinauit sed
numerum definiuit. Tamen
si quis est qui per sonas
exigat. potest estimare
de philippo. quem spiritus
sanctus misit in gazam
quando candacis regine
baptizauit eum. Theophilus.
Vel duo missi hoc inuēit.
q̄ ad introductionē gentis
populi et subiectionem
eius ad x̄pm. duos faciunt
gradus. p̄opete et apostoli.
Ducunt autē eum a quodam
castello vt innoteat nobis
q̄ hic populus rusticanus
erat et indoctus. Ambrosius.
Illi ergo directi cū
soluerent pullum. non
suis vbi sūt vbi. sed
dixerūt. sicut dixerat
illis ihesus vt agnoscas.
q̄ non suo sermone sed
verbo dei. nec p̄prio
sed x̄pi noie fidem
populis infundere gentilibus.
atq̄ aduersarie potestates
q̄ sibi nacionum obsequia
vendicabant. mandato
cessere diuino.

Origenes. Deinde mittit
discipuli vestes suas
super asinum. et sedere
faciunt saluatore dū assu-
munt sermonem dei. et
imponunt eū super animal
audiencium. Vestibus
eruuntur. et substernunt
eas in via. quia vestimenta
apostolorum opera eorū
bona sūt. Et reuera
solutus a discipulis
asinus et portans ihesū.
incedit super vestimenta
apostolorum. quando
doctrinam eorū imitatur
et vitam. Quis nostrū
ita beat⁹ est. vt sedeat
super illum ihesus. Ambrosius.
Non enim mundi
dominum gestari super
dosum asini delectauit.
sed vt latente misterio
in secretis animarū
interiore consensu
misticus rector infideret
regēs mentis vestigia.
la sciuiam carnis
infrenans. sermo eius
habena est. stimulus est.

Et cum appropin-
quet iam ad descensum
mōtis oliueti. ceperūt
omnes turbe descēden-

Origenes. Quādiu in
monte fuit dominus
cum solis apostolis
morabatur. quando
autem vicinus cepit
esse descensui tūc
occurrit ei ēba p̄p̄orū.
Vnde dicitur. Et cū

cium discipulorum gaudentes laudare deum voce magna super omnibus quas viderant virtutibus dicentes. Benedictus qui venit rex in nomine domini. pax in celo et gloria in excelsis. Et quidam phariseorum de tribus dixerunt ad illum. Magister increpa discipulos tuos. Quibus ipse ait. Dicite vobis quia si hi tacuerint lapides clamabunt.

iam appropinquaret ad descensum montis oliueti. ceperunt omnes turbe descendendum discipulorum gaudentes laudare eum voce magna.

Theophilus. Discipulos vocat non solum. xij. aut lxx. sed omnes qui christum sequuntur seu causa miraculorum seu ad aliquam delectationem doctrine. quibus ingeri pueri potuerunt. ut narrant alij euangeliste. Unde sequitur.

Super omnibus quas viderant virtutibus Beda. Multas quidem

virtutes domini viderant. sed maxime lazari resurrectionem stupebant. Nam ut iohannes ait. prope obuiam venit ei turba. quia audierunt eum fecisse hoc signum. Notandum enim est non tunc primum saluatorem iherosolymam adiisse. sed multoties antea sicut iohannes commemorat. Ambrosius. Turba igitur agnoscens deum regem appellat. prophetiam repetit. Expectatum quod secundum carnem dauid filius venisset declarat. Unde sequitur. Dicentes. Benedictus qui venit rex in nomine domini. Beda. Id est in nomine dei patris. quoniam quis possit intelligi et in nomine suo. quia et ipse dominus est. Sed melius verba eius nostrum dirigunt intellectum. quibus ait Ego veni in nomine patris mei. humilitatis enim magister est christus. Non autem rex christus dicitur ad exigendum tributum. vel ferro exercitum armatum. hostesque visibiliter debellandos. sed quod mentes regat. et in regnum celorum credentes perducat. Quod enim rex esse voluit israel misericordie indicium est. non potestatis augmentum. Verum quia christus in carne totius mundi propitiatio illuxit. pulchre sibi inuicem in eius laude celestia simul et terrena concinunt. Eo enim nascente celestium agmina cantant. Eodem autem celis se reddituro mortales vicem laudis repediunt. Unde sequitur pax in celo. Theophilus. Hoc est bellum antiquum quo deo adversabamur. euanuit. Et gloria in excelsis. laudantibus scilicet angelis deum in tali reconciliacione. Nam hoc ipsum quod deus visibiliter ambulat in territorio inimicorum suorum significat ipsum nobiscum habere concordiam. Sed pharisei hoc audientes murmurabant. eo quod turba cum regem vocabat. et laudabat ut deum. referentes nomen regis ad seditionem nomen vero domini ad blasphemiam. Unde sequitur. Et quidam phariseorum de turbis dixerunt ad illum. Magister increpa discipulos tuos. Beda. Mira multorum demencia. quem magistrum appellandum non dubitant. quia vera doctorem nouerant huius discipulos quasi melius edoceri redarguendos estimant. Cirillus. Sed dominus non compescuit laudantes eum ut deum. sed magis

reprehensores compescens. attestatur sibi super gloria deitatis. Unde sequitur. Quibus ipse ait. Dico vobis. quia si hi tacuerint. lapides clamabunt. Theophilus. Quasi diceret non sine causa ut homines me taliter laudant. sed commoti virtutibus quas viderunt. Beda. Crucifixio etiam domino notis eius tacentibus pro timore. lapides et saxa canebant. dum postquam emisit spiritum terra mota est. et petre scisse sunt et monumenta aperta sunt. Ambrosius. Neque etiam mirum est si laudes domini contra naturam suam saxa respondeant que scopulis duriores predicant peremptores scilicet turba post exiguum crucifixura dei negans affectibus. quem vobis confitetur. Aut fortasse. quod obmutescitibus iudeis post domini passionem viui erant secundum petrum lapides clamaturi. quia deo etiam nos tacemus id est refrigescit caritas nostrorum. lapides clamant. potest enim deus suscitare de lapidibus filios abrahe. Pulchre autem turbas laudantes deum ad descensionem montis occurrere legitur ut opatore misterij spiritalis significarent sibi venisse de celo. Origenes. Descendente etiam domino de monte oliuorum turbe descendunt. quia humiliato misericordie autore necesse est eos qui misericordia indigent. eius vestigia imitari.

Et ut appropinquauit videns ciuitatem fleuit super illam dicens. Quia si cognouisses tu. et quidem in hac die tua que ad pacem tibi. nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. quia venient dies in te et circumdabunt te inimici tui vallo. et circumdabunt te et conangustabunt te vnde quod et ad terram prosterment te. et filios tuos qui in te sunt. et non relinquent in te lapides cognoueris tempore visitacionis tue.

Augustinus. Omnes beatitudines quas locutus est ihesus in euangelio. suo firmat exemplo. sicut quod dixerat. Beati mites. probat dicens. discite a me. quia mitis sum. Et quod dixerat. Beati fletus. ipse quoque fleuit ciuitatem. Unde dicitur. Et cum appropinquauit. videns ciuitatem fleuit super illam. Cirillus. Miserebatur enim eorum christus qui omnes homines vult saluari. quod nobis non patuisset. nisi per aliquod humanum fieret euident. Effuse enim lacrimae sunt signa tristitie. Gregorius in homine. fleuit igitur pius redemptor ruinam perfide ciuitatis. quam ipsa ciuitas sibi non cognoscebat esse venturam.

Unde subditur. Dicens. Si cognouisses et tu subaudi fletus. que modo quia nescis. quod imminet erultas. Unde subditur. Et qui deus in hac die tua que ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptatibus daret in die sua que ad pacem ei esse poterant habebat. Cur vero bona presencia ad pacem habuerit. manifestatur. cum subditur. Nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Si enim a cordis eius

oculis mala que imminerent. abscondita non essent
 leta in presentibus. prosperis non fuisset. unde mox
 eius pena que imminebat. adiuncta est. cum sequi
 tur. Quia venient dies in te. Cirillus. Vel aliter
 quia si cognouisses et tu. non enim erant digni p
 cipere diuinitus inspiratas scripturas. que nar
 rant cristi misterium. quociens enim legit moyses ve
 lamen obnubilat cor eorum. Et quia non sunt intui
 ti veritatez. indignos se fecerunt salute que manat
 a cristo. unde sequitur. Et quidam hac die tua que
 ad pacem tibi. Eusebius. Vbi notat suum aduentum
 ad pacem totius mundi factum fuisse. venit enim ad
 hoc ut pacem predicaret. proinquis et longinquis
 sed quia annuntiatam sibi pacem recipere noluerunt
 hoc eos latebat. unde subdit. Nunc autem abscondi
 ta sunt ab oculis tuis. Et ideo obsidione que in bre
 ui erat superuentura expressissime pronunciat. sub
 dens. Quia venient dies in te et circudabunt te inimi
 ci tui vallo. Grego. vbi romani principes de
 nunciantur. Illa enim hierosolimoꝝ subuersio de
 scribitur. que a vespasiano et tito romanis prin
 cipibus facta est. Unde subditur. Et circudabunt
 te et coangustabunt te undique et ad terram. proster
 nent te et filios tuos qui in te sunt. Eusebius.
 Nunc autem hec completa sunt ex hijs que tradita sunt
 a iosepho colligere possumus. qui cum esset iudeus
 singula quoque gesta narrauit consone hijs que sunt
 a cristo predicta. Grego. hoc quoque quod additur
 Et non relinquent in te lapidem super lapidem.
 Et ipsa iam eiusdem ciuitatis transmigratione testa
 tur. quia dum nunc in eo loco constructa est. vbi
 extra portam dominus fuerat crucifixus. prior il
 la ut dicitur hierusalem. funditus est euersa. Cui
 ex qua culpa euersiois pena fuerit illata. subiun
 gitur. Eo quod non cognoueris tempus visitacionis
 tue. Theophilus. Id est mei aduentus. veni enim
 visiturus et saluaturus te. Quod si cognosceres. et
 in me crederes. esses pacata romani et ab omni
 bus exempta periculis sicut omnes qui crediderunt
 in cristum euaserunt. Orige. non nego igitur et
 illam hierusalem propter habitatoꝝ scelera fuisse
 destructam. sed quero ne forte ad hanc hierusalem
 fletus iste pertineat. Si enim post misteria verita
 tis aliquis peccauerit. plangeat. Nemo enim genti
 lis fletur. sed ille qui fuit de hierusalem. et esse ces
 sauit. Grego. Redemptor enim noster per elec
 tos suos plangere non cessat. cum quosdam ex bo
 na vita ad mores reprobos peruersos considerat
 qui si damnacionem suam que eis imminet. agnouissent
 semetipsos. cum lacrimis electorum plangerent.
 Suam autem diem hic habet anima peruersa. que
 transitorio gaudet in tempore. Cui ea que assunt
 ad pacem sunt dum ex rebus temporalibus letatur
 hec. puidere futura refugit. que presentem leticiam p
 turbent. unde dicitur. Nunc autem abscondita sunt ab
 oculis tuis. Orige. fletur autem et nostra hieru
 salem que post peccata circudant eam inimici. i. spi
 ritus nequam. et immittant in circuitum eius vallum. et
 obsideant eam. et lapidem super lapidem non relin
 quant. Maxime si post multam otinenciam si post
 aliquot annos castitatis victus quis fuerit et bla
 dimentis carnis illectus pacienciam pudiciamque

amiserit. si fuerit fornicatus. lapidem super lapidem
 non relinquet in eo secundum illud. non recordabor
 primam iusticiarum eius. Grego. Vel aliter.
 Maligni spiritus animam a corpore ereuntem ob
 fidem quam in carnis amore positam deceptoris
 delectacionibus fouet. Nunc vallo circudant quia
 ante mentis eius oculos reductis iniquitatibus que
 perpetravit. hanc societate sue damnacionis coar
 tant ut in ipsa extremitate vite deprehensa. a qui
 bus hostibus circudata sit videat et tam euadendi
 aditum inuenire non possit. quia operari iam non
 licet bona. que cum licuit agere contempsit undique etiam
 animam coangustant que ei non solum operis ver
 eciam locucionis atque cogitacionis iniquitates re
 plicant. ut que prius se per multa dilatauit in sce
 lere. in extremum de omnibus angustetur in retri
 bucione. Tunc autem anima per condicionem reatus
 sui ad terram consternitur. cum caro quam vitam
 suam credidit. redire ad puluerem vrgetur. Tunc
 in morte filij illius cadunt. cum cogitaciones illi
 cite que modo ex illa. prodeunt. in extrema vite
 vlacione dissipantur. que etiam cogitaciones per las
 pides significari valent. Peruersa enim mens cum
 puerse cogitacioni. pueriorem adijcit. quasi lapi
 dem supra lapidem ponit. Sed cum ad vlacionem
 suam anima ducitur. Omnis cogitacionum construc
 tio. dissipatur. Pravam autem animam deus assidue
 visitat precepto. aliquando flagello. aliquan
 do autem miraculo. ut vera que nesciebat. audiat
 et ea contemnens a dolore compuncta redeat. aut
 beneficijs deuicta. malum quod fecit erubescat. Sed
 quia visitacionis sue tempus non cognoscit in ex
 tremo vite. edidit suis inimicis. Grego. Nunc nar
 rauerat mala ventura protinus templum
 ingressus est. ut de
 illo vendentes et emen
 tes eijceret. ostendens
 quod ruina populi mari
 me ex culpa sacerdotum
 fuit. Unde dicitur
 Et ingressus in tem
 plum cepit eijcere ven
 dentes in illo et emen
 tes. Ambro. De
 enim templum istud non
 mercatoris vult esse
 diuersorium. Sed do
 micilium sanctitatis
 nec vendibili religi
 onis officio. sed obse
 quio gratuito vsu
 ministerij sacerdota
 lis informat. Ciril
 lus. Erat autem in tem
 plo multitudo mer
 catorum qui vende
 bant animalia ritu le
 gis mandanda in ho
 stijs. sed iam aderat tempus desinendi umbram.
 refulgendi vero cristi veritatem. ob hoc cristus
 qui cum patre simul colebatur. in templo iussit

Et ingressus in tem
 plum. cepit eijcere ven
 dentes in illo et emen
 tes. dicens illis. Scriptum
 est. quia domus mea do
 mus oracionis est. vos
 autem fecistis eam spe
 luncam latronum. Et
 erat vendens. quotidie
 in templo. Principes
 autem sacerdotum et
 scribe et principes ple
 bis querebant illum
 perdere. et non inuenie
 bant. quid facerent il
 li. Omnis enim popu
 lus suspensus erat au
 diens illum.

rijs. sed iam aderat tempus desinendi umbram.
 refulgendi vero cristi veritatem. ob hoc cristus
 qui cum patre simul colebatur. in templo iussit

ritus corrigi legis. fieri vero templum orationis domum. vñ subditur. Dicēs illis. scriptū est. quia domus mea domus orationis est. vos autē fecistis eaz speluncam latronū. Grego. Qui enim ad accipiēda munera in templo residebāt. quia quibusdā non dantibus lesiones exquirerent. dubium non erat. Theophi. Hoc etiam dominus fecit in principio predicationis sue. vt narrat iohannes et nunc iterum illud fecit. quia ad maius crimen iudeorum redundat. qui non fuerūt ex priori ad mortificationem castigati. Augustinus de questionibus euangeliorū. Mistic autē tēplum ipm hominem cristū intelligas. vel etiam aduēto corpore eius q̄ est ecclesia. secundū autem id quod est caput ecclesie dictum est. Soluite templum hoc. et triduo suscitabo illud. secundum id vero q̄ est adiuncta ecclesia intelligitur templum de quo videtur dixisse. auferte ista hinc. significauit enim futuros in ecclesia. qui sua negocia potius agerēt vel receptacula ibi haberent ad occultanda scelera sua. q̄ vt caritatem cristi sequerētur. et peccata confessione accepta venia corrigerētur.

Gregorius in hōme. Redemptor vero noster predicationis verba nec indignis nec ingratis subtrahit. Vnde postq̄ rigore discipline eiecendo peruersos tenuit. donū his gracie ostēdit. nā subditur. Et erat docens quotidie in templo.

Cirillus. Decebat autem ex his que cristus dixerat. et fecerat. eum adorare vt deum. Sed ipsi nequaquam hoc faciētes. querēbant eum occidere. Sequitur enim. Principes autem sacerdotū et scribę et principes plebis querēbāt illum. perdere. Beda. Vel quia quotidie docebat in templo. vel quia latrones eiecerat de templo. vel quia veniens illuc quasi rex et dominus a credentium turba laudem homini celestis accepit. Cirillus. Sed populus grauiorem estimationem accepit de cristo q̄ scribę et pharisei et principes iudeorū. qui fidem cristi nō acceptantes alios increpabant. Vnde sequitur. Et non inueniebant. quid facerēt illi. Omnis em̄ populus suspensus erat audiēs illū. Beda. Quod duobus modis intelligi potest. quia vel timētes populi tumultum. et non inueniebāt quid facerent de ihesu. que perdere disposuerūt. vel ideo ihesū perdere querēbant. quia suo magisterio neglecto plures ad euz audiēdū confluere cernebāt.

Grego. in hōme. Mistic autem sicut templum dei in ciuitate est. ita in plebe fidei vita religio. Et sepe nonnulli religionis habitum sumūt et dum sacrorū ordinū locū percipiūt. sanctę religionis officium in cōmerciū terrene negociationis tradūt vendētes quippe in templo sūt. qui hoc q̄ quibusdā iure competit. ad premium largiūtur. Iusticiam em̄ vendere est hęc pro premij accēptione seruare. Emētes vero in templo sūt. qui dū hoc persoluere proximo quod iustum est. nolunt dumq̄ rem iure debitam facere contemūt. dato patronis premio emūt peccatū. Origenes. Si quis ergo vendit enicietur. Et precipue si vendit columbas. Si em̄ ea que michi a spiritu sancto sūt reuelata et credita aut in vulgus precio vendidero. aut absq̄ mercede non docuero. q̄d aliud facio.

nisi columbam id est spiritum sanctum vendo.

Ambrosius. generaliter itaq̄ dominus docet seculares a dei templo abesse deire contractus. Spiritu autē nūmularios repulit. qui de pecunia domini id est scriptura diuina lucrum querūt nec bona malaq̄ discernunt. Grego. in hōme. Qui domum dei speluncę latronū faciūt. quia dū peruersi hōies locū religionis tenent. ibi malicie sue gladijs occidūt vbi viuificare primos orationis sue intercessione debuerūt. Templum quoq̄ est ipsa mens fidelium. que si in lesione proximi pueras cogitationes profert quasi in spelunca latrones resident. Cum autem mentem fidelium ad cauēda mala subtiliter erudit. quotidie veritas in templo docet.

CAP. XX.



factum est in vna die et nocte illo populum

in templo et euangelizante. conuenerūt principes sacerdotū et scribę cū senioribz et aiūt dicētes ad illum. Dic nobis in qua potestate hec facis. aut quis est qui dedit tibi hęc potestatem. Respondens autē ihesus dixit ad illos. Interrogabo et ego vos vnum verbum respondete mihi. Baptismus iohannis de celo erat. an ex hominibus. At illi cogitabāt intra se dicētes quia si dixerimus de celo. dicet quare ergo non credidistis ei. Si autē dixerimus ex hominibus plebs vniuersa lapidabit nos. Certi sunt enim iohannem prophetam esse. Et responderūt se nescire vnde esset. Et ihesus ait illis. Nec ego dico vobis in qua potestate hec facio.

Augustinus. de euan. Cum memorasset lucas eiectos de templo ementes. et vendentes. presens misit q̄ exibat in bethaniam. et regrediebatur in ciuitatem et quid de ficulnea factum est. et q̄ mirantibus discipulis de fidei virtute responsū est. Atq̄ his pretermissis. nō quasi ex ordine dies proseguēs sicut marcus. intulit dicens. Et factū est in vna die et nocte illo populum in templo et euangelizante conuenerūt principes sacerdotū et scribę cū senioribus. q̄ dicit factū in vna die et nocte ea dies intelligitur. in q̄ id gestū matheus et marcus retulerūt. Eusebius. Cum autem principes mirari deberēt docentem celestia dogmata. et cognoscere per dicta et facta hūc esse cristum. que prophete precinerant incumbentes subuersiom populi cristum prohibebant. Sequitur em̄. Et aiunt dicentes ad illum. Dic nobis. In qua potestate hec facis. Aut quis est qui dedit tibi hanc potestatem. Cirillus. Quasi dicant. secundum legē mosaicam solis exor-

cistis ex leuitico sanguine data est autoritas. cōcē di. necnō sacroz. attrioz. potestas. At tu ortus ex iuda omissos nob. falcēs vsurpas. S; si nouisses o pharisee scrip̄as recolerēs q̄ h̄ ē sacerdos q̄ sedz ordinē melchisedech offert deo in se credētes per cultū qui legē trāscēdit. Quid igit̄ amariis eiectis ab atrijs sacris que opportuna videbant̄ legalibz victimis eo vocante ad veram iustificacionē per fidem. Beda. Vel quando dicunt. In qua potestate hec facis. de dei dubitant potestate. a sub intelligi vult. dyaboli esse quod facit. Adde tes quoq; Aut quis est qui dedit tibi hanc potestatem. manifestissime dei filium negant. quez putant non suis. sed alienis viribus signa facere. posterat autem dominus apta responsione tēptatorum calumniam confutare. Sed prudenter interrogat. vt suo silencio vel sententia cōdemnetur. Sequitur em̄. Respondens autem dixit ad illos. Interrogabo et ego vs vnum verbum. respondete michi. Baptismus iohannis de celo erat. an ex hominibus. Theophilus. Vt em̄ ostenderet eos semp fuisse spiritui sancto rebelles. a ne dum ysaię cuius non erat memoria. sed nup viso iohanni credere noluerit. Ob hoc versa vice opponit eis hanc questionem. ostēdens q̄ si tanto prop̄ hęc iohanni qui apud eos maior videbatur. minime crediderunt. perhibente testimoniu ei⁹. qualiter ei crederent respondentē qua auctoritate hoc faceret. Eusebius. Querit autem de iohanne baptista. non vnde erat oriundus. sed vnde legem suscepisset baptismatis. Cirillus. Sed illi fugere veritatem non horuerunt. Deus em̄ misit iohannez sicut vocem clamantem. Parate viam domino. Timuerunt autem dicere veritatem. ne dicerēt eis. Cur non credidistis. et cauent reprehendere presertim. non metu diuino. sed populi. Vnde sequitur. At illi cogitabāt intra se dicētes. quia si dixerimus de celo. dicet. Quare ergo non credidistis ei. Beda. Quasi diceret. Quem confitemini de celo habuisse prop̄hēciam. michi testimonium perhibuit. Et ab illo audistis. in qua potestate h̄ faciam. Sequitur. Si autem dixerim⁹. ex hominibus. Plebs vniuersa lapidabit nos. Certi sunt em̄ iohannez prop̄hetam esse viderūt ergo quolibet respondissent. in laqueum se casuros timētes lapidacionē. sed magis veritatis confessionē. Vnde sequitur. Et responderunt se nescire vñ essz. Quia ergo nolūt fateri hoc quod scunt. repulsi sūt. vt eis domin⁹ non diceret. quod dicebat. Vnde sequē. Et ait illis ihesus. Neq; ego dico vobis. In qua potestate hec facio. Ob duas em̄ causas maxime sciēcia veritatis est occultanda querētibus. cum scilicet is qui querit minus capax est ad intelligendum ea q̄ querit. aut odio vel contemptu. veritatis indign⁹ est cui debeat aperiri. qd querit.

Cepit autem dicere ad plebem parabolam hanc. Homo plantauit vineam. et loca

Eusebius. Congregatis in vñ p̄ncipibus populi iudeorum in ipso templo ea que contra ipsum facturi erant. et superuentur⁹ eis exterminis

uit eam colonis. et ipse peregre fuit multis temporibus. Et in tempore videmie misit ad cultores seruū vt de fructu vinee darent illi. q̄ cesum dimiserunt euz manem. Et addidit alium seruum mittere. Illi autem hunc quoq; cedentes. et afficientes otumelia dimiserunt manē. Et addidit tercium mittere. qui et eū vulnerantes eiecerunt. Dixit autem domin⁹ vinee. Quid faciam. Mittam filium meum dilectum. forsitan. cū hunc viderint verebuntur. Quem cum viderunt coloni. cogitauerunt intra se dicentes. hic est heres. occidamus illum vt nostra fiat hereditas. et eiecerunt illum extravineam occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vinee. veniet et perdet colonos istos. et dabit vineā alijs quo audito dixerunt illi. Absit. Et ille autē aspiciens eos ait. Quid est ergo h̄ quod scriptum est. Lapidem quem reproba uerunt edificantes. h̄ factus est in caput anguli. Omnis qui ceciderit super illum lapidem conquassabitur. Super quem autem ceciderit. comminuet et illum.

q; semper presens est. sed quia presencior est diligentibus. negligentibus abest. Multis autem

miū figurare parabolam protulit dicitur em̄. Cepit autem dicere ad plebem parabolam hanc. Homo plantauit vineam.

Augustinus de cōse su euā. Tacuit matheus breuitatis causa quod lucas non taceat. parabolam istam non ad solos principes dicitur qui de potestate interrogauerant sed ad plebem.

Ambro. Pleriq; autem varie significationes de vinee appellacione deriuāt sed euidenter ysaias vineam domini sabaoth domum israhel esse memorat. hanc vineam quis alius nisi deus condidit. Beda. Homo ergo qui plantauit vineā ipse est qui iuxta aliā parabolam condidit operarios in vineam suam. Eusebius. Sed parabola quam ysaias dicit vineā reprehendit. Saluatoris h̄o parabola nō est contra vineā dicta sed de cultoribus vinee de quibus subdit. Et locauit eā colonos. Id est senioribus populi. et principibus sacerdotum et doctoribus. et optimatibus cunctis.

Theophilus. Vel quilibet de populo est vinea. Idem est etiam cultor. Quilibet enim nostrum seipsum colit. hac igitur vinea commissa cultoribus. Abijt id est dimisit illos progredi suo arbitrio. Vnde sequitur et ipse peregre fuit multis temporibus. Ambrosius. Non quia ex loco ad locum profectus est dominus. qui ubi

temporibus abfuit. ne pro opera videretur exactio
nam quo indulgentior liberalitas. eo excusabilior
peruicacia. Ciril. Vel deus absentauit se a vi-
nea plurimum annorum curriculum. quia postquam visus
est in specie ignis descendisse in monte sira. non am-
plius visibiliter prebuit eis suam presentiam. Nulla
tamen interpellatio stiguit qua non mitteret deus
prophetas et iustos commonentes. Unde sequitur.
Et in tempore vindemie misit ad cultores seruū.
vt de fructu vinee darent illi. Theo. Dicit autē
de fructu vinee. quia non totū fructū. sed aliquid
de fructu valeat accipere. Nam quid lucratur deus a
nobis. nisi suam noticiā. que etiam est nostra utili-
tas. Beda. Bene autē fructum posuit non pro-
uentum. nullus enim huius vinee. puentus inuen-
tus est. Seruus ergo primus missus est moyses. qui
per quadraginta annos fructū aliquem legis quā
dederat. a cultoribus requirebat. sed veratus est
propter eos. quia exacerbauerunt spiritū eius. Unde
sequitur. Qui cesum dimiserunt eum manem. Amb-
factum est autē vt plures alios destinares quos
iudei in honores et manes sibi de quibus nihil po-
tuerunt proficere. dimiserunt. Unde sequitur. Et ad-
didit alterum seruū mittere. Beda. Seruus al-
ter dauid significat. qui missus est vt post edicta
legalia cultores vinee psalmodie modulamine ad
exercitiū boni operis exercitaret. Sed et contra hunc
dixerunt. Quae nobis pars in dauid. aut que heres-
ditas in filio isai. Unde sequitur. Illi autē hunc cedē-
tes et afficientes contumelia dimiserunt manem.
Sed nec sic desistit. Sequitur enim. Et addidit ter-
cium mittere. Per quem prophetarum chorū intel-
lige. qui continuis attestacionibus populū conue-
nerunt. sed quem prophetarū non sunt persecuti.
Unde sequitur. Qui et illum vulnerantes eiecerunt
his autē tribus seruoꝝ gradibus omnium sub
lege doctorū figuram posse comprehendere. dominus
alibi manifestat dicens. Quomā necesse est omnia
impleri que scripta sunt in lege moysi et prophetis
et psalmis de me. Theo. Prophetis igit talia ma-
la passus filius destinatus. Sequitur enim. Dixit autē
dominus vinee. quid faciam. Beda. Quod dñs
vinee dubitauit loqui. non de ignorantia venit
quid enim nesciat deus pater. sed ambigere dicitur.
vt libera voluntas hominis seruet. Ciril. Delibe-
rat etiam secum dominus vinee quid agat. non quasi
carens ministris. Sed quia pertractato quolibet in-
gemo salutis humane. populo vero nequaquam adiu-
to. aliud maius adiungit. Unde consequens dicit
mittam filium meū dilectum. Forſan cum hunc vis-
derint. verebunt. Theo. Dixit autē hoc non tam
quam ignorans. quod petus cum essent tractaturus quod
prophetas. Sed quia oportebat filiū eis fieri reuerē-
dum. Quod si contumaces fuerint occidendo. hoc e-
nim est eorum crimen. Ne ergo dicerent aliqui diuinā
presenciam necessario fuisse. inobediencie causam
ideo sic figurat sermonē. Ambro. Filium igitur
vnguentum sibi missum peridi iudei quasi heredes
remouere cupientes occiderunt crucifigendo. Et
eiecerunt negando. Unde sequitur. Quem cum vidis-
sent coloni. cogitauerunt intra se dicentes. Hic est
heres occidam⁹ eum. vt nostra fiat hereditas. Hic

res ipse est. idemque testator. Veres quod morti pro-
prie superiuit. et testamentorum que ipse contulit.
tanquam hereditaria in nostris profectibus emolumen-
ta consequitur. Beda. Manifestissime autem dominus
probat iudeorum principes non per ignorantiam. sed
per inuidenciam crucifigisse filium dei. Intellexerunt
enim hunc esse cui dictum est. Dato tibi gentes heres
ditatem tuam. Sequitur. Et electum illum extra vineam
occiderunt. Quia ihesus vt sanctificaret per suū san-
guinem populū. extra portam passus est. Theo
Sed quia superius ipsum non in iherusalem loco vinee
sumpsimus. forſan magis proprie dici potest. quod occi-
dit quidem eum plius. extra vineam. Theophi-
lud est extra populi manus passus est dominus. Quia scilicet
populus ei non propriis manibus necem intulit. Sed
tradens hunc pilato et gentibus. Quidam autē per
vineam scripturam intellexerunt. cui non credentes
dominū necauerunt. unde extra vineam id est extra
scripturam dicitur dominus passus. Beda. Siue elec-
tus extra vineam et occisus est. quod prius est ab infi-
delium corde repulsus. ac deinde cruci additus est.

Ciril. Dispensationis autē non negligencie est
post prophetas ipsum venisse. Non enim deus omnia re-
pente profectus. sed condescendit propter sui pietatem
quia si post seruos venientem filiū contempserunt.
multo magis nec antea eum audirent. Qui enim non
audiebant minora precepta. quod audiissent maiora.

Ambro. Pulchre autē interrogat. vt sua seip-
sorum damnant sententia. Sequitur enim. Quid ergo faci-
et illis dominus vinee. Bah. Hoc autē fit quasi hijs
qui damnant nihil habentibus opponere euidentie
iuris. Propriū autē est diuine misericordie non infi-
gere penas silencio. sed predicere mimis. reuocando
reos ad penitentiam. Unde et hic sequitur. Veniet et
perdet colonos istos et dabit vineam alijs. Ambro
Venturū dominū dicit vinee. quod in filio afflit etiam
paterna maiestas. vel quod vltimis temporibus presentior
humans aspiciat affectibus. Ciril. Exclisi sunt
igit iudeoꝝ primates quasi dñice voluntati repug-
nantes. et sterile reddentes vineam sibi commissam.
Est autē datus cultus vinee sacerdotibus noui testa-
menti. Cum autē virtutem enigmatis senserunt. recusant
illud pati. Unde sequitur. Quo audito dixerunt illi.
absit. nec tamen euaserunt ob sui pertinaciam. et in-
obedienciam erga fidem christi. Theo. Aliter autē
videtur mattheus dicere. dominus scilicet quod iussit. Quid fa-
ciet illis cultoribus dominus vinee. Iudeos vero respō-
disse. malos male perdet. non est autē repugnancia.
Nam vtrumque factū est. primo enim ipsi promulgau-
erunt illam sententiam. postea senecit es quo tendebat
pabola dixerunt. absit. vt lucas hic narrat. Au-
gust. de con. euan. Vel aliter in illa. de qua loquor
mur turba. erant qui dolose dominum interrogauerunt
in qua potestate faceret. Erant etiam qui non dolose
sed fideliter acclamauerunt. Benedictus qui venit
in nomine domini. ac per hoc erant. qui dicerent. perdet
illos et vineam suam dabit alijs. Quorum recte etiam
ipsius dominus fuisse intelligitur. siue propter veritatem
siue propter membrorum eius cum suo capite unitatem
Erant etiam qui talia respondentibus dicerent. Absit
quia intelligebat in seipso hanc pabolam dictam
Sequitur. Ille autē aspiciens eos ait. Quid est ergo

quod scriptum est. Lapidem quē reprobauerunt & edificātes. hic factus est in caput anguli. Beda. Quali. d. quomodo implebitur hec prophēcia. nisi quia xpc a vobis reprobatas et occisus. credituris est gentibus pdicandus. vt quasi lapis angularis ex vtroq; populo vnū sibi templū edificet. Euse. Lapis autē dicit xpc ppter terrestre corpus absque suis sine manibus scdm visionem danielis propter ortū ex virgine. Lapis autē non argenteus aut aureus. qz non rex ali quis gloriosus. sed homo humilis et abiectus. ppter quod edificātes eum reprobauerunt. Theo. Reprobauerunt em̄ eum principes populi cum dixerūt. Vnde a deo non est. Ille vero tam utilis fuit. tam electus. vt in capite anguli poneret. Ciril. Angulo vero comparat sacra scriptura concursū vtriusq; populi. Israelitici scz et gentilis. in vnam fidem. Compegit em̄. Saluator vtrunq; plūm in vnum nouū hominem ocilians eos in vno corpore patri. Salubris ergo est lapis angulo facto ab eo. Detrimētum autē infert iudeis impugnantibz hūc spiritales concursū

Theo. Duas autē condemnationes cōmēmorat. Vnam quidē animarū suarū. quā passi sunt scandalizati in xpo. Et hoc tāgit cum dicit. Omnis qui ceciderit sup illum lapidem. conquassabit. Aliam vero captiuitatis et eximij. q̄ intulit eis lapis ab ipis otēptus. Et hoc tāgit cum subdit. Sup quem autē ipse ceciderit cōminuet illū. vel ventilet eum. Sic em̄ ventilati sunt iudei a iudea p vniuersū orbem. vt ab area palee. Et attende ordinē. Nam pambulum est scelus in eum cōmissum. sequitur autē iusta dei vindicta. Beda. Vel alie. qui peccator est. et tamē illi credit. cedit quidem sup lapidem et conquassat. reseruat em̄ per pacientiam ad salutē. Supra quē vero ille cecidit. hoc ē cui lapis ipse irruerit quia ipm̄ negauit. cōminuet eum. vt nec testa quidē remaneat. in qua hauriat aque pusillū. Siue de his dicit qz cadunt sup eum qui illū modo contempnūt. Ideo nondum pēnt in tereunt. sed conquassant. vt non recti ambulent. Sup quos autē cadit. veniet illis desup in iudicio cum pena perditionis. Ideo cōminuet eos. vt sint tanq̄ puluis quem proicit ventus a facie terre.

Ambro. Vinea etiā tipus noster est. Agricola quippe omnipotens pater. Vitis xpc. At vero nos palmites. Recte vinea xpi populus nominat. vel qz crucis in fronte preterat iudiciū. vel qz fructus ex postrema anni legat etate. vel qz oibus vt ordinibus vinearū ita paupibus atq; diuitibus seruis et dominis in ecclia equa dimensio nulla discrecio sit. Et vt vitis maritat arboribus ita corpus anime hanc vineā diligēs agricola fodere et tondere consuevit. ne luxuriet umbra folioz. verborumq; infructuosa iactancia maturitatem indolis naturalis impediāt. decet tocig orbis hic esse vintemiam. vbi tocus orbis est vinea. Beda. Vel morai intellectu cuiq; fidelū vinea quam excolat. locatur. dum misterium baptismi qd exerceat. sibi cōmittitur. Mittitur seruus vnus. alter tercius. eū lex. psalmodia. et prophēcia legit. Sed missus seruus cōtumelios affectus vel celsus dicit. cum sermo aut dicitur otēmiē vel blasphematur. Missum heredē

quantū in se est occidit. qui filiū dei peccando consulcat. p dicit malo cultore. vinea dat alteri. cum dono gracie qd sup bus spreuit. humilis dicitur.

Et querebant principes sacerdotum et scribe mittere in illū manū in illa hora. et timuerūt populum. Cognouerunt enī qz ad ipsos dixerit similitudinez istam. Et obseruātes miserunt insidiatores. qui se iustos simlarēt vt caperēt eum in sermone. et traderent illum principatui et potestati presidis. Et interrogauerunt illum dicentes. magister. scim⁹ quia recte dicis. et doces et nō accipis psonam hoīs. sed in veritate viam dei doces. Licet nos tributū dari cēari. an non. Considerans autē dolū eorum. dixit ad illos. qd me temptatis. Respondite mihi denariū. cuius habet imaginem. et superscriptionē. Respondentes dixerunt Cesaris. Et ait illis. Reddite ergo que cesaris sunt cesari. et qz dei sunt. deo. Et non potuerunt verbū eius replēdere corā plebe. Et mirati in responso eius tacuerunt.

quod per se non poterant. presidis manibus effecere temptabant. Vnde sequitur. Et obseruantes miserunt insidiatores qui se iustos simlarēt.

Ciril. Videbant em̄ esse leues. erant autē graues. obliuī dei dicētis. Quis h̄ qz mihi abscondit osiū. adēūt em̄ xpm̄ oim saluatore qsi hominē cōmituz. Vnde sequit. Vt caperent eum in sermone. et traderent eum principatui et potestati presidis.

Ciril. Decebat quidem principes iudeorum intelligentes qz de ipis parabola dicebat a malo sic discere. quasi d futuris instructos. sed hoc nō considerantes. occasionem suorum colligunt criminū. Vnde dicit. Et querebant principes sacerdotū et scribe mittere in illū manus in illa hora nec reseruat eos legis pceptum qd dicit. Innocentē et iniustū non occides. sed cōpescuit eoz nefandum appositū plebis timor. Sequit em̄. Et timuerūt populū. Preterit em̄ diuine reuerēcie humanum timorē. Que autē huius ppositi fuerit occasio. subdit. Cognouerūt em̄ qz ad ipsos dixerit similitudinez istaz. Beda. Et ita querendo ipm̄ occidere docebant vera esse que i parabola dicebat. Ipse em̄ est heres cuius iniustam necē dicebant esse vindicandam illi neqz coloni qui dei filium querebat occidere. Idoc eiaz quotidie geritur in ecclia. Cum quilibet solo nomine fratris. eam quā non diligit eccliasice fidei ac pacis vnitatem propter bonoz multitudinē. vel erubescit. vel timet impugnare. Et quia principes querentes dominum comprehendere

Theophilus. Parauerunt autem domino laqueos. illaqueati sunt tamen in eis pedes eorum. Audi namque astucias. Et interrogauerunt illum dicentes. Magister scimus quia recte dicis et doces. Beda. Blanda et fraudulenta interrogatio illuc prouocat respondentem ut magis deum quam cesarem timeat. Sequitur enim. Et non accipis personam hominis. sed in veritate viam dei doces. Et hoc dicunt ad hoc ut dicat non debere tributa solui. ut statim audierunt ministri presidis. qui iuxta alios euangelistas affuisse leguntur seditionis eorum contra romanos auctorem teneant. Unde consequenter querunt. Licet nobis dare tributum cesari. an non. Erat enim in populo magis sedicio. Dicentibus alijs pro securitate qua romani pro omnibus militabant. debere tributa solui. Pharisaeis contradicentibus. non debere populum dei qui decimas et primicias daret humanis legibus subiacere. Theophilus. Interebant ergo quod si diceret oportere dari censum cesari. criminaretur a populo quasi seruituti subiciens gentem. Si vero prohiberet censum reddere eum representarent ut scismaticum presidi. Ipse vero laqueos eorum effugit. Sequitur enim. Confiterans autem voluimus eorum dixit ad eos. Nihil me temptatis. Ostendite mihi denarium cuius habet imaginem et inscriptionem. Ambrosius. Docet hoc loco dominus circumspicere nos in respondendo aduersus hereticos vel iudeos esse debere. sicut alibi dixit. Estote astuti sicut serpentes. Beda. Nihil autem putant interrogacionem saluatoris ignoranciam esse discant ex presenti loco quod potuerit scire ihesus cuius imago esset in nummo. sed interrogat. ut ad sermonem eorum competenter respondeat. Sequitur enim. Respondentes dixerunt. Cesaris. Non putamus cesarem augustum sed titulum significari. Omnes enim romani reges a primo. G. Cesare. Cesares appellati sunt. Ex eorum autem responsione conuenienter dominus questione soluit. Sequitur enim. Et ait illis. Reddite ergo que sunt cesaris cesari. et que sunt dei deo. Titus. Quasi diceret verbis temptatis opibus obedite. subistis cesaris seruitutem. suscepistis que eius sunt. Date ergo illi censum deo timorem. Non enim exigit deus denarium. sed fidem. Beda. Reddite etiam deo. que dei sunt. decimas scilicet primicias. oblationes. et victimas. Theophilus. Et attende quod non dixit. Date sed reddite debitum enim est tueri enim te princeps tuus ab hostibus. vitam tuam reddit tranquillam. pro his ergo teneris ei in censu. Sed et hoc ipsum quod offers uimissima scilicet. Ab eo habes. Reddas ergo nimissima regum regi. Deus etiam tibi tradidit intellectum et rationem. restituas hoc ei non comparatus bestijs sed in omnibus rationabiliter procedens. Ambrosius. Tu ergo si uis non esse obnoxius cesari. noli habere que mundi sunt. Et bene prius que cesaris sunt reddenda discernit. neque enim potest quis esse dominum nisi prius renunciauerit mundo quam grauius vincula promittere deo et non soluere. maior est contractus fidei quam pecunie.

Origene. Habet autem locus iste aliquid mystici. Due enim sunt imagines in hamine. Vna quae accipit a deo. Altera inimici. Sicut enim denarius ha-

bet imaginem Imperatorum mundi. sic qui facit opera tenebrarum portat imaginem eius cuius habet opera. Dicit ergo. Reddite que sunt cesaris. Cesari. hoc est Abijcite terrenam imaginem ut possitis uobis imaginem celestem imponentes reddere que dei sunt deo. ut scilicet deum diligamus et cetera. Huc ut moyses dicit. deus requirit a nobis. Postulat autem a nobis non quia necessarium habet ut ei aliquid tribuamus. sed ut postquam ei dederimus. hoc ipsum nobis tribuat in salutem. Beda. Nihil autem credere debuerant ad tantam sapientiam mirati sunt. quod calliditas eorum insidiandi non inuenisset locum. Unde sequitur. Et non potuerunt uerbum eius reprehendere coram plebe. et mirati in responso eius tacuerunt. Theophilus. Hoc enim erat quod precipue intendebant. increpare eum coram populo. quod obtinere nequeerunt propter sapientissimam eius responsionem.

Accesserunt quidam saduceorum qui negant esse resurrectionem. Et interrogauerunt eum dicentes. Magister moyses scripsit nobis si frater alicuius fuerit mortuus habens uxorem et hic sine filiis fuerit ut accipiat eam frater eius uxorem. et faciat semen fratri suo. Septem ergo fratres erant. et primus accepit uxorem. mortuus est sine filiis. et sequens accepit illam. et mortuus est sine filio. et tertius accepit illam. Similiter et omnes septem et non reliquerunt seminem et mortui sunt. Nouissima autem omnius mortua est et mulier. In resurrectione ergo cuius erit uxor siquidem septem habuerat eam uxorem. Et ait illis ihesus. Filij huius seculi nubunt. et traduntur ad nuptias. ille uero qui digni habe-

Beda. Due erant hereses in iudeis. una phariseorum quae edictionem et oblationum sibi iusticiam preferbat uerum et diuini vocabantur a populo. Altera saduceorum qui interpretantur iusti. vendicantes sibi quod non erant. Illis ergo ab eum tribus huiusmodi tandem accedunt. Vnde dicitur. Accesserunt autem quidam saduceorum qui negant esse resurrectionem.

Origene. Saduceorum heresis non solum resurrectionem mortuorum negat. sed etiam putat animam intrare cum corpore. hi ergo uerbis saluatoris insidiantes. eo tempore questione proposuerunt quo eum uiderunt de resurrectione docere discipulos. Unde sequitur. Et interrogauerunt eum dicentes. Magister scripsit nobis moyses. Si frater alicuius mortuus fuerit habens uxorem. et hic sine filiis fuerit ut accipiat eam frater eius in uxorem. et faciat fratri suo. Ambrosius. Secundum legis litteram nubere cogit etiam inuita. ut defuncti seminem exerceret frater. Spiritus autem ma-

būtur seculo illo et resurrectione ex mortuis neque nubunt neque ducunt uxores neque ultra mori poterunt. Equales enim angelis sunt et filij dei sunt cuius sunt filij resurrectionis. quod vero resurgēt mortui et moyses ostendit secus rubum sicut dicit dominum deum abraham et deum ysaac et deum iacob. Deus autem non est mortuorum sed viuorum. Omnes enim viuunt ei. Respondentes autem quidam scribarum dixerunt. Magister bene dixisti et amplius non audebant eum quicquam interrogare.

resurrectionem afferunt mortuorum. Turpitudinem ergo fabule opponunt. ut resurrectionis denegent veritatem. Unde subditur. In resurrectione ergo cuius eorum erit uxor. siquidem septem habuerunt eam uxorem. Ambrosius Mystice hanc mulierem. Sinagoga est. que septem viros habuit. sicut dicitur samaritane. quique viros habuisti. quod samaritana tamen quique libros moysi. Sinagoga septem sequitur principaliter. et de nullo propter perfidiam suam hereditarie potestatis. semine accepit. et ideo partem cum viris suis in resurrectione habere non potuit. quia spiritale preceptum secundum se sum carnis inuertit. non enim frater carnalis aliquis denunciatus est qui semen fratris suscitaret defuncti. Sed ille de mortuo populo iudeorum. sapientiam sibi diuini cultus assisceret in uxorem atque ex ea semen in apostolis suscitaret. qui quasi defunctorum reliquie iudeorum informes adhuc in sinagoga vtero derelicti. secundum electionem gratie reseruati noui seminis admixtione meruerunt. Beda. Siue septem hii fratres reprobis congruunt. qui per totam huius seculi vitam que septem diebus voluitur a bonis operibus steriles existunt quibus iunctum morte preceptis ad vltimum et ipsa mundana conuersacio quasi uxor infecunda transibit. Theophilus. Dominus autem ostendens resurrectionem non esse futuram conuersacione carnalem. eorum dogma euulsit simul cum fragili fundamento. Unde sequitur. Et ait illis. ihesus. filij huius seculi nubunt. et tradunt ad nuptias Augustinus. de questionibus euangeliorum. Quia conu-

gister est castitatis Theophilus. Sacerduci autem fragile fundamentum substituentes. non credabant resurrectionis sermonem. Opinantes enim carnalem esse futuram vitam in resurrectione merito falsebatur. et ideo tanquam impossibile calumniantes dogma resurrectionis. fingunt hanc narrationem. dicentes Septem fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus est sine filiis. Et sequens accepit illam. et mortuus est sine filio. Et tertius accepit illam et similiter omnes septem. et non relinquerunt semen et mortui sunt. Nouissima autem omnium mortua est et mulier. Beda. Hanc fabulam fingunt. que deliramentum arguat eos qui re-

bia propter filios. filij propter successionem. Successio propter mortem. ubi ergo mors non est neque conubia. Unde sequitur. Illi vero qui digni habebuntur seculo illo et resurrectione ex mortuis neque nubunt neque ducunt uxores neque enim ultra mori poterunt. Beda. Quod non ita intelligendum est quasi soli digni vel resurrecturi vel sine nuptiis futuri sint. sed omnes etiam peccatores resurrecturi et absque nuptiis sunt in seculo illo mansuri dominus autem ut ad resurrectionis gloriæ inquirendam animos incitat et de electis tamen voluit facere sermonem. Augustinus de questionibus euangeliorum. Sicut autem nunc sermo noster decedentibus et succedentibus sillabis peragitur atque perficitur. ita et ipsi homines quorum sermo est decedendo et succedendo peragunt atque perficiunt ordinem huius seculi qui temporali rebus pulchritudine ostentur. In illa autem vita quando verbum dei quo fruimur. nulla decessione atque successione sillabarum completur. Sed omnia que habet semper manendo simul habet. ita participes eius quibus ipsum solum erit vita. neque moriendo decedent. neque nascendo succedent. sicut nunc est in angelis. Unde sequitur Equales enim angelis sunt. Cirillus sicut enim multitudo angelorum plurima quidem est. non autem pro pagata per generationem. sed ex creatione consistens. Ita et his qui resurgunt non est opus ulterius nuptiarum. Unde sequitur. Et filij dei sunt. cum sint filij resurrectionis. Theophilus. Quasi diceret quia deus est qui operatur in resurrectione. merito dicuntur dei filij qui per resurrectionem regenerantur. non enim aliquid carnale in resurgendum generatione conspicitur. non coitus. non matris. non partus. Beda. Vel equales angelis et filij sunt dei. quod gloria resurrectionis in nouati. sine villo mortis metu. sine vlla labe corruptionis. sine villo terreni statum actu. perpetua dei visione fruuntur. Origenes. Sed quia dominus in mattheo dicit. quod hic pretermittitur. Erratis nescientes scripturas. propono scripturam ubi scriptum sit. neque nubent neque nubentur. Quantum enim ego estimo. neque in veteri neque in nouo testamento quicquam tale reperitur. Sed omnis eorum error de scripture lectione. quare non intelligunt subrepsit. Dicitur enim in ysaia electi mei bibent et putent hęc et similia futura esse in resurrectione. Paulus autem omnes has benedictiones spiritualiter interpretans et sciens non esse carnales. ad ephesios dicit. Benedixisti nos in omni benedictione spirituali. Theophilus. Vel dominus rationis supraposite scripture testimonium addit subdens. Quia vero resurgant mortui et moyses ostendit secus rubum. sicut dicit dominum deum abraham et deum isaac et deum iacob. Quasi diceret. si semel redierunt in nichilum patriarche ne viuerent apud deum in spe resurrectionis non dixisset ego sum. sed fueram. Consequimur enim de rebus corruptis et preteritis dicere. Eram dominus illius rei. sicut vero quoniam dixit. Ego sum. ostendit quod viuendum est deus dominus. Et hoc est quod subditur. Deus autem non est mortuorum. sed viuorum. omnes enim viuunt ei. Quamuis enim exanimis sunt viuunt tamen apud deum in spe resurgendi.

Beda. Vel hoc dicit. ut cum probauerit amas permanere post mortem. quod saducei negabant. consequens introduceretur a corporis resurrectione. que cum animabus bona. malave gesserunt. Est autem vera vita. qua iusti deo viuunt. etiam quando corpore moriuntur. Ad comprobandam autem resurrectionis veritatem. multo manifestioribus exemplis ex prophetis uti valuit. sed saducei quique in libris moysi recipiebant. Prophetarum vaticinia respicientes. Criso. Sicut autem sancti communem orbis dominum sibi appropriant. non derogantes ei domino. sed proprium affectum patientes. secundum morem amicum qui non paciuntur cum multis diligere. sed volunt precipuas et specialem quandam dilectionem exprimere. Sic et deus specialiter se horum deum dicebat. non coartando suorum dominum. Sed ampliando. Non enim sic multitudo subditorum. sicut virtus famulancium pandit eius dominum. Vnde non sic gaudet dici deus celi et terre. sicut cum dicitur. Deus abraham deus isaac. et deus iacob. Et apud mortales quidem a dominis de nominantur famuli. Dicimus enim villicus talis ducis. Contrario autem deus dicitur abraham. Theophilus. Confutatis autem saduceis. fauent ibi scribae tamquam saduceorum oppositi. Vnde sequitur Respondentes autem quidam scribarum dixerunt Magister bene dixisti. Beda. Et quia in sermonibus confutati sunt. ultra non interrogant. Vnde sequitur. Et amplius non audebant eum quicquam interrogare. sed comprehensum. Romane tradunt potestati. Ex quo intelligimus venena inuidie posse quidem superari. sed difficile conquiescere.

Dixit autem ad illos Quomodo dicunt cristum filium dauid esse Et ipse dauid dicit in libro psalmoz. Dixit dominus domino meo. sede a dextris meis. Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Dauid ergo eum dominum vocat et quomodo filius eius est.

centes. Osanna filio dauid. precesse predicacionis gloriam deo deferebant. sed reprehenduntur quia non credunt filium dei. Vnde subdit. Et ipse dauid dicit in libro psalmoz. Dixit dominus domino meo. Et pater dominus et filius dominus. sed non duo domini. sed vnus est dominus. quia pater in filio et filius in patre. Ipse ad dexteram patris sedet. quia patri conuersus nulli secundus est. Sequitur enim. Sede a dextris meis. nec prefertur qui ad dextram sedet. nec iniuriam patitur qui admittit. gradus non queritur dignitatis. ubi plenitudo est diuinitatis. Augustinus. de simbolo. Sessione autem

ista non accipiamus humanis membris positum. tamquam pater sedeat in sinistra. et filius sedeat ad dextram. sed ipsa dextram intelligamus potestatem quam accepit ille homo susceptus a deo ut veniat iudicaturus qui primo venerat iudicandus. Cirillus. Vel quod sedet ad dextram patris supernam eius gloriam probat. nam quorum est et omnis equalis et maiestas. Sessio vero in deo significat regnum et omnium potestatem. Sedet ergo a dextris dei patris quia verbum ex paterna substantia proditum factum caro diuinam non exuit dignitatem. Theophilus. Manifestat ergo quod aduersarius patris non est. sed secundum concordat. cum pater repugnet aduersariis eius. Sequitur enim. Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Ambrosius. Ergo et deum cristum. et hominem esse credamus. cui a patre subiciuntur inimici. non pro infirmitate potestatis sue. sed per unitatem nature quia in altero alter operatur. nam et filius subiicit inimicos patri. quia patrem clarificat super terram. Theophilus. Querit ergo ipse. et mota dubitatione. finit illos colligere quod sequitur. Vnde subdit. Dauid ergo dominum illum vocat et quomodo filius est eius. Crisostomus. Dauid quidam pater cristi et seruus is qui dem secundum carnem. illud secundum spiritum. Christus. Et nos ergo nouis phariseis. qui nec verum dei filium. neque deum esse fatentur natus ex sacra virgine. sed diuidunt vnum filium in duos talem obiciemus questionem. quo pacto filius dauid dominus eius est. et non humano domino sed diuino.

Audiente autem omni populo. dixit discipulis suis. Attendite a scribis qui volunt ambulare in stolis. et amant salutaciones in foro. et primas cathedras in sinagogis. et primos discubitus in diuinis qui deuorant domos viduarum simulantes longam orationem huius accipient maiorem dationem.

rum ambitionem. Vnde sequitur. Attendite a scribis qui volunt ambulare in stolis. Beda. Id est culcioribus vestimentis induti ad publicum pretere. In quo inter cetera diues peccasse describitur. Cirillus. Passiones autem erant scribarum amor glorie inanis et lucri. ut igitur tamen pessima crimina euitarent discipuli. comonet eos subdens. Et amant salutaciones in foro. Theophilus. Quod est a blandientibus venancium opinionem fame. Vel agitur hoc causa congregande pecunie. Sequitur. et primas cathedras in sinagogis. et primos

Crisostomus. nichil autem est fortius quam ex prophetis disputare. Hoc enim est et ipsis rebus validius. Nam christo faciente miracula contradicebant multociens. cum vero allegauit prophetiam tacuerunt. quia non habebant quid dicerent. Eis autem tacentibus contra eos inuehitur. Vnde de audiente autem omni populo dixit discipulis suis. Theophilus. Quia enim eos orbis doctores mittebat. merito monet non esse eis imitanda phiseorum

discubitus in conuiuijs. Beda. Non primos se-
dere vel discumbere vetat eos quibus hoc officij
ordine competit. sed eos qui hoc indebite amant.
docet esse cauendos. animum vel gradum redar-
guens. quamuis a hoc culpa non careat. si idē in
foro litibus velint interesse. q̄ in sinagoga magi-
stri desiderant appellari. Duplici autem ratione a
vane glorie cupidis attendere iubemur. ne vel co-
rum simulacione ducamur estimantes bona esse q̄
faciūt. vel emulacione inflāmemur. frustra gaudē-
tes in bonis laudari que simulant. Non solum autē
laudes ab hominibz. sed et pecunias querūt. Se-
quitur. n. Qui deuorant domos viduarz. simulā-
tes longam oracionem. Justos enim et magni me-
riti apud deum se simulantes. ab infirmis et pec-
catorum suorum consciencia turbatis. q. patro-
ni pro eis in iudicio futuri. pecunias accipere non
dubitant. Cirillus. Inurgitantes eciā se vi-
duarum bonis paupertatem atterūt nō qualiter
cumqz comedentes. sed deuorantes et ad prauitatem
oracione vtentes. quod grauiori pena facit
eos obnoxios. vnde sequitur. Vñ accipient maio-
rem damnacionem. Theophi. Quia non solum
mala faciunt sed et oraciones ptendunt. et virtus
tem faciunt prauitatis excusacionē. Viduas eciā
depauperant. quaz oportebat misereri dñi ob sui
presenciam eas cogunt exponere Beda. Vel qz
laudes ab hominibus a pecunias querunt. maio-
ri damnacione plectuntur.

CAPI .XXI.

Respiciens
autem vi-
dit eos. q̄
mittebāt
munera sua i gazophi-
lacium diuites. Vidit
autem et quandam vi-
duam pauperulam
mittentem era minu-
ta duo. Et dixit. Ve-
re dico vobis quia vi-
dua hec pauper. plus
q̄ omnes misit. Nam
omnes hij ex abundan-
ti sibi miserunt in mu-
nera dei. hec autem ex
eo quod deest illi. om-
nem victum suum que
habuit misit.

minus autem sicut operantes in domo sua discutit
ita et dona ferentes respicit. a quem dignū vide-
rit. laudat. quem reprobū. damnat. Vnde sequi-
tur. Vidit autem et quandam viduam pauperu-
lam mittentem era minuta duo. Cirillus. Duos

Glosa postquaz
dominus redarguit
scribarum auariciaz
qui domos viduaruz
deuorabāt. omēdat
vidue elemosinam.
Vnde dicitur. Respi-
ciens autem vidit eos
q̄ mittebant munera
sua i gazophilaciuz
diuites. Beda. qz
sermone greco phi-
laxē seruare dicitur
a gaza lingua plica
diuicie vocantur. ga-
zophilacium loc⁹ ap-
pellari solet quo di-
uicie seruantur. Erat
autem. Arca foramē
habens desuper posi-
ta iuxta altā ad dex-
tram ingredientibz
domū dñi. In quaz
mittebāt sacerdotes
qui custodiebant ho-
stia omnem pecuniā
que deferabatur ad
templuz domini. Do-

obolos offerebat quos cum sutoribus ad diurnū
victum acquirerat. Vel que quotidie per alienā
poscit suffragia deo donat ostendens ei suam pau-
peratē fructiferam. vncit igitur alios et iusta
censura coronat a deo. Vnde sequitur. Et ait illis
Vere dico vobis. quia vidua hec pauper plusqz
omnes misit. Beda acceptabile enim est deo qe
quid bono animo obrulerimus. qui cor et non sub-
stanciam pensat. nec perpendit quantum in eius
sacrificio. sed ex quanto proferatur. Vnde sequit̄
nā omnes hij ex habundanti sibi miserunt in mune-
ra dei. hec autem ex eo quod illi deest. omnem vic-
tum quem habuit misit. Crisostomus. Non enim
paupertatem oblati. sed copiam affectus intuit⁹ ē
deus. Non est elemosina ex pluribus pauca impē-
dere. sed illud vidue que totam sibi euacuauit sub-
stanciam. Quod si ne quis tm offerre sicut a vidua
offer saltē totum superfluū. Beda. Mistice
autem diuites qui in gazophilacium munera mit-
tebant significant iudeos de iusticia legis electos
Vidua pauper ecclesie simplicitatez que pauper
cula vocatur. quia vel superbie spiritū vel pecca-
ta tamq̄ mudi diuicias abiecit. Vidua vero. quia
vir eius p ea mortem ptulit. Vnde in gazophila-
cium duo era minuta mittit. quia in cōspectu dei
apud quem nostri operis oblaciones conseruant
munera sua defert. siue dilectionem dei a propiā
siue fidei a oracionis. que cunctis superb⁹ iude-
orum op⁹ibus prestant. Ex abundanti em in mu-
nera dei immittit iudei. qui de iusticia sua presu-
munt. Ecclesia autem omnem victum suū mittit.
quia omne quod viuūt. dei esse muneris intelligit.

Theo. Vel vidua potest intelligi quelibet ani-
ma. orbata quasi primo viro pristina lege. a non
digna copule verbi dei. que loco arre offert deo
fidem et conscienciam bonam. plus videtur offer-
re diuitibus in sermone. et superfluentibus moza-
libus gentilū vtutibus.

Et quibusdam dicē-
tibus de templo q̄ la-
pidibus bonis et do-
mis exornatū esset dix-
it. Hec que videtis. ve-
nient dies. in quib⁹ nō
relinquetur lapis sup
lapidē qui non destru-
atur. Interrogauerūt
autem illum dicentes
Preceptor quādo hec
erunt. et quod signum
cum fieri incipiet. qui
dixit. videte ne sedu-
camini. multi em veni-
ent in nomine meo di-
centes quia ego sum.

Eusebius. Quod
spectanda forent. q̄
pertinebant ad tem-
pli structuram mani-
festant hystorie et
hucusqz quedam con-
seruantur reliquie.
quibus percipiunt.
que dudum erant fa-
bricaz vestigia. S3
dominus mirantibus
templi fabricas pro-
mulgauit q̄ in eo la-
pis super lapidē nō
maneret. Dicitur em
Et quibusdam dicen-
tibz de templo q̄ la-
pidibz bonis et domi-
foratuz esset dixit
hec que videtis ve-
nient dies. in quibus
non relinquetur la-
pis super lapidē.
qui non destrua-ur.
Decebat enim locum

et tempus appropin-
quabit. Nolite ergo
ire post illos.

illum propter culto-
rum audaciam omni-
modam desolatione
pati. Beda. Divi-
na etiam dispensatio

procuravit ut civitas ipsa et templum subverte-
retur. ne quis forte adhuc paruul⁹ in fide vidēs
illa ostare. dū sacrificioꝝ ritū attomitus stupet
raperetur intuitu. Ambrosi⁹. Verum igitē dic-
tum est de templo manufactū q̄ esset subuerten-
dum. nichil em̄ est manufactū. quod non aut fetu-
stas conficiat. aut vis subruat. aut ignis exurat.
Tñ est et aliud templum. s. sinagoga. cui⁹ structu-
ra vetus ecclesia surgente dissoluitur. Est etiaz tē-
plum in vnoquoq; quod deficiente fide labitur.
et maxime. si quis falso cristi nomine obtēdat. quo
interiorem expugnet affectum. Cirillus. Nequa-
quam autem discipuli aduertent vim dictoꝝum
sed arbitrabantur de confirmacione seculi dictum
esse. Et ideo querebant quo tempore deberent ac-
cidere. Vnde sequitur. Interrogauerunt autem
illum dicentes. Preceptor. quando hec erunt. et
quod signum cum fieri incipient. Ambro. Ma-
theus terciam interrogacionem addidit. vt et tem-
pli tempora destruendi. et signum aduent⁹. et cō-
sumacio seculi a discipulis quereret. Interroga-
tus autē domin⁹ quando templi futura esset destru-
tio. et quod signum esset ei⁹ aduent⁹. De signis do-
cet de tempore non curat nitimandum. Sequitur
em̄. Qui dixit videte ne seducamini. Athana.
Cum enim sint nobis a deo carissimata et dogmata
q̄ sūt sup̄ hoīez. Edicta scilicet celestis quercionis
forma. virtus contra demones et ad opedō et noti-
cia patris et verbi. et spiritus sancti donum. Ad-
uersarius noster dyabolus circuit. querens nobis
subripere insita semina verbi. Domin⁹ autē tamq̄
sua preciosa dona in nobis sua documēta cōcludēs
monet ne seducamini. Magnū autē quoddaz donū tri-
buit nobis dei verbū. vt non solum ex apparenti-
bus non decipiamur. sed etiam si qua latencia sint
dijudicem⁹ p̄ spiritus gratiam. Cum em̄ sit odio-
sus dyabolus muentor malicie. hoc quod ipse est.
occultat. nomen vero cunctis cupitū simulat cal-
lide. puta siqs subicere sibi volens filios alienos
parentibz absentibz fingat eoz vult⁹ et filios desi-
derātes seducat. q̄ in vnaq; heresim dyabol⁹ fi-
gurat⁹ dicit. Ego sū xp̄s. et apud me vitas ē. Vñ
sequitur. Multi enim venient in nomine meo dicē-
tes. quia ego sum. et tempus appropinquabit.
Cirillus ante suum em̄ descensum de celo. preue-
nient aliqui. quibus acquiescere non oportet. Vo-
luit em̄ vni genitum verbum dei cum venit vt nū-
dum saluaret. latere. vt crucem sustineret p̄ nob̄
Sed secundus eius aduentus non erit clandestinus. vt
ante. sed terribilis et manifestus. descendet em̄ i
gloria dei patris ministrantibus angelis vt mun-
dum in iusticia iudicet. Vnde concludit. Nolite er-
go ire post illos. Titus. Vel forsitan non dicit
p̄seudo xp̄os ante cōsumacionem venientes. s. eos
qui fuere tempore apostolorum. Beda. Multi
enim imminente hierosolimoꝝ excidio principes
extiterē. qui se dicerent esse cristos. tempusq; li-

bertatis appropinquare. Multi etiam in ecclesia
heresiarche diem domini instare predicarunt. q̄s
apostolus ad. Thessa. damnat. Multi etiam in no-
mine cristi venerē anti xp̄i. quoz primus est simō
magus. cui dicebant. hic est virtus dei que voca-
tur magna.

Gregori⁹. in ho-
me. Perituri mūdi p̄
currencia mala denū-
ciat dominus. vt eo-
min⁹ perturbent ve-
mencia. quo fuerint
prescisa. Minus em̄
iacula feriunt. que p̄-
uidentur. Vnde dicit.
Cum autem audieris
tis prelia et sedicio-
nes. nolite terreri.
Bella ad hostes per-
tinent. sediciones ad
ciues. Vt ergo nos i-
dicet exterius inte-
riusq; turbari. aliud
nos fatetur ab hosti-
bus aliud a fratribz
perpeti. Ambro.
Verborum autem ce-
lestiuz nulli magisq;

Cum autem audie-
ritis p̄lia et sediciones
nolite terreri. Opor-
tet primum hec fieri.
sed nondum statim fi-
nis. Tunc dicebat il-
lis. Surget gens con-
tra gentem et regnū
aduersus regnum. et
terremotus magni er-
unt per loca et pesti-
lencia et fames. ter-
roresq; de celo et sig-
na magna erunt.

nos testes sumus. quos mundi fims inuenit. quā-
ta prelia. et quas opiniones accepimus prelioꝝuz
Gregorius in home. Sed his malis preuenien-
tibus q̄ non statim fims sequat̄ adiungit. Opor-
tet hec primum fieri. Vltima enim tribulacio mul-
tis tribulacionibus p̄uenitur. quia multa debent
mala precurrere. vt malū valeant sine fine nūcia-
re. Vnde sequit̄. Tunc dicebat illis. Surget gēs
contra gentem. et regnum aduersus regnū. Quia
necesse est vt alia ex celo. alia ex terra alia ab ele-
mentis. alia ab hominibus paciamur hic ergo sig-
natur perturbacio hominū. Sequit̄. Et tremo-
tus magni erunt per loca. Ecce respectus ire desu-
per. Criso. Tremotus em̄ quādoq; ire signū
est. Nam et quando crucifixus est domin⁹. mota ē
terra. Quādoq; vero p̄uisionis indicū. sicut orā-
tibus apostolis commotus est locus in quo erant
congregati. Sequitur. Et pestilencie. Grego-
in home. Ecce inequalitas corpoꝝ et fames ecce
sterilitas terre. terroresq; de celo et signa mag-
na erunt. ecce inequalitas aeris quod ad eas tem-
pestates referendum est. que nequaq; ordinē tē-
porum seruant. Que em̄ ordinate veniunt signis
non sunt. Omnia autem que ad vsū vite accepim⁹
ad vsū conuertimus culpe. Sed cuncta que ad
vsū prauitatis infleximus. ad vsū nobis ver-
tuntur vlcionis. Ambrosi⁹. Occasum ergo secu-
li precedunt quedam egritudines mūdi. s. fames
pestilencia et persecucio. Theophilus. Quiddaz
autem hec non solum in cōsumacione futura. sed et
tempore captiōis hierusalem fuisse impleta vo-
luerunt. Autote namq; pacis perempto. merito
in eis sediciones et bella locum habuerunt. Ex bel-
lis autem pestis et fames consequitur. hec quidēz
aere cadaueribz infecto. illa incultis manētibus

agris. Sed et iosephus in tolerabiles erummas esse misse recitat propter famem. et tempore Claudij cesaris fames inualuit ut in actibus legitur. Et plurima terribilia contigerunt captiorem hierusalem indicantia. ut iosephus narrat. Crisostomus dicit autem quod non statim fames ciuitatis eueniet. ut scilicet hierosolima capiatur. sed post prelia multa.

Beda. admonetur etiam apostoli ne terreantur hijs precurrentibus. ne hierosolimam iudeamque deserant. Potest autem regnum contra regnum et per silentia eorum quorum sermo serpit. ut cancer. et fames audiendi verbi dei. et commocio vniuersae terre. et a vera fide seperatio. etiam in hereticis intelligi. qui contra semuicem dimicantes. ecclesie victoriam faciunt. Ambrosius. Sunt autem et alia bella que vir sustinet christianus. diuersarum quoque prelia cupiditatum studioque conflictus. Multo etiam grauioribus sunt domestici hostes quam extranei.

Sed ante hec omnia iniicient vobis manus suas et persequentur tradentes in sinagogas et custodias. trahentes ad reges et principes propter nomen meum. Continget autem vobis in testimonium. Ponite ergo in cordibus vestris non premeditari quemadmodum respondetis. Ego enim dabo vobis os et sapientiam. cui non poterunt resistere et contra dicere omnes aduersarii vestri. Trademini autem a patribus et fratribus et cognatis et amicis et morte afficiet ex vobis. Et eritis odio omnibus propter nomen meum. Et capillus de capite vestro non peribit. In paciencia vestra possidebitis animas vestras.

ad cesarem. Astititque festo et agrupe. Sequitur Continget autem vobis in testimonium. Gregorius In martirium id est in martirij gloria. Gregorius in homelia. Vel in testimonium videlicet eorum quod vos persecutores mortem inferunt. aut viuendo non imitantur. ut inde pueri sine excusatione pereant.

Gregorius in homelia. Quia cuncta que predicta sunt non de iniusticia ferietis sunt sed de merito mundi patientis. facta pro a uorum hominum prenucciantur. cum dicitur. Sed ante hec omnia iniicient vobis manus suas. et persequentur. tradentes in sinagogas et custodias. trahentes ad reges et principes propter nomen meum. Ac si dicat. Proius corda hominum post elementa turbabitur. ut cum rerum ordo confunditur. ex qua tribulatione veniat demonstratur. Nam quamuis fames mundi ex ipso suo ordine pendeat. peruersiores tamen quosque inuenies quia digne ruinis illorum opprimantur. innotescit. Cirillus. Vel hoc dicit. quia prius quam a romans hierusalem caperetur. passi persecutiones a iudeis discipuli incarcerati sunt. et presentati principibus. Missus est paulus romam.

Vnde electi exemplum capiunt. ut viuant. sed auditis tot terroribus turbari poterant auditorum corda. Vnde ad eorum consolacionem subdit. Ponite ergo in cordibus vestris non premeditari quemadmodum respondetis. Theophilus. Quia enim ydote erant et imperiti hoc eis dominus dicit. ne conturbarentur. redditori sapientibus rationem. Et causam subdit. Ego enim dabo vobis os et sapientiam cui non poterunt resistere et contradicere omnes aduersarii vestri. Quasi dicitur. statim a me scientiam facundiam et sapientiam. ut nec omnes aduersarii vestri si in unum conueniant. resistere valeant vobis. nec in sapientia. id est vita theoreticorum nec in eloquentia et sermone lepore. Sepe enim multi sapientiam quidem habent in mente. sed cum sint prouocabiles ad turbacionem totum confundunt cum tempus fuerit proponendi. Non autem tales fuerunt apostoli sed vtrique gratiosi fuerunt.

Gregorius. Ac si dominus suis dicat. Nolite terreari. vos ad certam acceditis. ego prelior. vos verba editis. sed ego sum qui loquor. Ambrosius. Alibi autem cristus in discipulis. alibi pater. alibi spiritus loquitur patris. non discordant ista sed congruunt. quod vnus loquitur. tres loquuntur. quia vnus est vna trinitatis. Theophilus. Vnde autem dicitis. et impulsio impericie timore. subdit et aliud quodam necessarium. Quod eorum animos poterat commouere subito irruens eos turbaret. Sequitur enim. Trademini autem a parentibus et fratribus et cognatis et morte afficiet ex vobis. Gregorius in homelia. Plus in nobis ea tormenta seuiunt. que ab illis patimur. de quorum meritis presumebamus quod cum damno corporis mala nos cruciant amisse caritatis. Gregorius. misenus. Consideremus autem statum qui tunc temporis erat omnibus suspectis ad inuicem diuidebant. cognaciones inuicem disgregate pro cultus. et filius gentilis pro ditor. fiebat parentum fidelium et filium qui crediderat. pro infidelitate obstinatus accusator. fiebat. Omnis etas erat exposita persequentibus. fidem. nec mulieribus succurrebat naturalis sexus fragilitas. Theophilus. Vnde autem dicitis et de odio subiungit quod ab omnibus patientur. Sequitur enim. Et eritis odio omnibus propter nomen meum. Gregorius in homelia. Sed quia dura sunt. que predicuntur de afflictione mortis. protinus consolacio subditur de gaudio resurrectionis. Cum dicitur. Et capillus de capite vestro non peribit. Quasi diceret martiribus suis. cur timetis ne pereat quod incisum dolet quando et illud in vobis perire non potest. quod incisum non dolet. Beda. Vel aliter. Capillus de capite discipulorum domini non peribit. quia non solum fortia facta vel dicta sanctorum. sed et tenuissima cogitacio digna mercede donabitur. Gregorius. v. mox. Qui autem pacientiam in aduersis tenet. inde contra aduersa omnia fortis efficitur vnde sibi et seipsum vincendo dominatur. Vnde sequitur. In paciencia vestra possidebitis animas vestras. Quid enim est animas possidere. nisi perfecte in omnibus viuere cunctisque mentis motibus quasi ex arce virtutis dominari. Gregorius in homelia. Per pacientiam igitur animas nostras pos-

fidemus. quia dum nobismetipsis dominari. discimus. hoc ipsum incipimus possidere quod sumus. Ideo autem possessio anime in virtute patientie ponitur. quia radix omnium custodisque virtutum patientia est. Patientia vero est aliena mala equanimiter perpeti. contra eum quoque qui mala irrogat nullo dolore mordere.

Cum autem videritis circumdari ab exercitu hierusalem. tunc scitote quia appropinquabit desolatio eius. Tunc qui in iudea sunt fugiant in montes. et qui in medio eius sunt discedant. et qui in regionibus non intrent in eas. quia dies ultionis huius sunt. ut impleantur omnia que scripta sunt. Vobis autem pregnantibus et nutriendibus in illis diebus. Erit enim pressura magna super terras. et ira populo huic. et cadet in ore gladii. et captivi ducuntur in omnes gentes. et hierusalem calcabitur a gentibus. donec impleantur tempora nationum.

qua matheus et marcus locuti sunt quando expugnata est hierusalem. Ambrosius. Iudei enim putauerunt abominationem desolationis tunc factam. eo quod caput porci in templo iecerunt. illudentes romani iudaice ritum obseruancie. Eusebius. Dominus autem futuram in ciuitate preuidens famem. monebat discipulos ne in futura obsidione in ciuitatem confugerent. tanquam ad locum tutum. et a deo protectum. sed magis inde discederent. et ad montes confugerent. Unde sequitur. Tunc qui in iudea sunt fugiant in montes. Beda. ecclesiastica narrat historia. cunctos qui in iudea erant christianos imminente hierosolymorum exercidio. communitos a domino loco discessisse. et transiordanem habitasse in ciuitate quadam pella nomine. donec desolatio iudee completeretur. Augustinus ad hebraeos. Pro hoc autem. Matheus et marcus dixerunt. Et qui supra tectum est. non descendat in domum. Addidit autem nec introeat. ut tollat aliquid de domo. Pro quo. Lucas subdit. Et qui in medio eius sunt di-

scendant. Beda. Sed quomodo ab exercitu ciuitate iam circumdata qui in medio eius sunt. discedent. nisi forte quod promisit tunc. non ad ipsum tempus obsidionis referatur. sed ad proximum ante obsidionem tempus cum se primum miles romanus per galilee vel samarie fines cepit diffundere. Augustinus ad hebraeos. Pro eo autem quod Matheus et marcus posuerunt. Et qui in agro erit. non reuertatur retro tollere vestimentum suum. aperit iste subdit. Et qui in regionibus non intrent in eas. quia dies ultionis huius sunt. ut impleantur omnia que scripta sunt.

Beda. Dies autem ultionis huius sunt dies. videlicet dominici sanguinis ultionem petentes. Augustinus ad hebraeos. Demum similiter Lucas profertur sicut et alii duo. Vobis autem pregnantibus et nutriendibus in illis diebus. Et sic ergo Lucas patet. quod poterat esse incertum. scilicet id quod dictum est de abominatione desolationis. non ad seculi finem. sed ad expugnationem hierusalem. pertimere. Beda. Dicit ergo. Vobis pregnantibus presente captiuitate. et nutriendibus siue mammantibus. ut quidam interpretatur. quare vel vteri vel manus filiorum sarcina pregrauate. fuge necessitatem. non minimum impendunt. Theophilus. Quidam vero dicunt dominum per hoc significare filiorum esum. quem et iosephus narrat. Crisostomus. Demum predictorum assignat causam dicens. Erit enim pressura magna super terram. et ira populo huic. Talia enim mala eos occupauerunt. ut nulla sineceps erumna possit eorum calamitatibus adequari. ut iosephus narrauit. Eusebius. Qualiter scilicet aduentibus romanis et urbem capientibus multe caterue iudaici populi in ore gladii perierunt. Unde sequitur. et cadent in ore gladii. Sed et plures necati sunt fame. Unde vero accidebant primo quidem sub tito. et vespasiano. Post hoc autem tempore hadriani principis romanorum. quanto natale solum iudeis inaccessibile est factum. Unde sequitur. Et captiui ducuntur in omnes gentes. Totum enim orbem iudei repleuerunt. et usque ad fines terre peruenerunt. et cum eorum terra ab alienigenis inhabitetur. solis ipsis est inaccessibilis facta. Unde sequitur. Et hierusalem calcabitur a gentibus. donec impleantur tempora nationum. Beda. Huc. s. apostolus commemorat di. Cecitas ex parte facta est in israel. et sic omnis israel saluus fiet. Qui cum promissa salute fuerit. potest ad patrem solum rediturus non temere speratur. Ambrosius. Mistic autem abominatio desolationis aduentus antitypi est. eo quod sacrilegiis infaustis mentium interiora contaminet. sed ens iuxta historiam in templo ut sibi vendicet diuine solium potestatis. iuxta interpretationem autem spiritalem pulchre inducitur. eo quod in effectibus singulorum vestigium proficie sue confirmare desideret. et scripturis disputans se esse christum. tunc appropinquabit desolatio. quam a vera religione plerique lapsi desistent. tunc erit dominici dies quam sicut primus aduentus domini fuit propter redimenda peccata. ita et secundus erit propter redimenda delicta. ne plures perfidie errore labantur. Est et alius antitypus. id est dyaboli. qui hierusalem id est animam pacificam obsideret.

mittatur sine legis exercitu. Ergo quāto in medio templi est dyabolus. desolatio abominacionis est. Cum autem vnicuique laboranti xpi presencia spiritalis illuxerit. tollitur iniquus ex medio et incipit regnare iusticia. Est etiam tercius antixps vt arrius et sabellius. et omnes qui nos praua intencione seducunt. Vnde autem sunt pregnantēs quibz vel dicitur. que ad ruīnam sine carnis extendunt. et quibz intimo gressus pigrescat aīoz et effete virtutum. fetoz vicioz. Sed nec ille pregnantēs condēnacionis exfortes sūt. que in bonoz aduuz molimine constitute. Nec dum aliquos suscepti oz peris dedere pcessus. Sunt que dei timore concipiunt. sed non omnes parūt. Sunt em̄ que abortiuum excludūt verbum anteq̄ pariant. Sunt ec̄ que in vtero xpm habeant. sed nondum formaue runt. Ergo que parit iusticiaz. xpm parit. sicut ec̄ paruulos nostros ab lactare pperemus. ne nos q̄si imperfectozum parētes aut iudicij dies aut mortis inueniat. Quod ita fit. si omnia dicta iusticie i corde custodias. nec senectutis tempus exspectes sed in prima etate sapienciā sine corruptela corz poris tui cito concipias. cito nuerias. In fine autē iudea omnis. a nationibus credituris subijciēt in ore gladij spiritalis qui est sermo bis acutus.

Et erunt signa in sole et luna et stellis. et terris pressura gēciuz pre confusione sonit⁹ maris et fluctuū. are scentibus hominibus pre timore et expectacione. que superuenient vniuerso orbi. Nam virtutes celozum mouebuntur. Et tunc videntur filium hominis venientem in nube cū potestate magna et maiestate.

Beda. Quid impletis nacionum tēporibus sequatur ex ordine manifestat dicens. Erunt signa in sole et luna et stellis. Ambro. Due quidem signa scdm̄. Matheum euident⁹ exprimentur. Tunc inquit. sol obscurabitur. et luna non dabit lumen suum. et stelle cadent de celo. Eusebius. Tunc. n. cum vite corruptibilis cōsumacio agetur. et secundum apostolum species huius mundi transibit et nouū succedet seculum. In q̄ vice sc̄sibilū lumina rum ipse cristus fulgebit. q. iubar et rex noui seculi. cuius erit tanta numinis virtus et gloria. vt sol qui nunc radiat atqz luna et cetera sidera. aduentu maioris luminis occultentur. Criso. Sic enim in hoc seculo luna et sidera moy obfuscantur orto sole. sic in gloriosa cristu apparicione sol obte nebrascet. et luna non dabit p̄rium iubar. et stelle cadent de celo. priore spoliare amictu. vt potioris lucis amictu potiantur. Eusebius. Due autē euenient orbi post luminarium obtenebracionem ex quibus fiet angustia gēciū. osequentē exprimit dicens. Et in terris pressura gēciū pre confusione sonitus maris et fluctuum. Vbi videtur tocere principium transmutacionis vniuersi. futurum ex defectu substancie humide. Vnde. n. prima deuora

ta vel congelata vt non amplius audiatur sonitus maris nec contingant arenam fluctus ei⁹ causa exuberantis siccitatis cetera mūdi partes nō amplius obtinentes vaporem solitū emissum ex substancia humida transmutacionem patientē. et sic cū appario saluatoris confutare debeat repugnancia deo prodigia. exordium sument furoris p̄lexia ex siccitatibus. vt nec tempestas nec fremitus maris vltorius audiatur. Duo factō subsequetur angustia superstitum hominū. Vnde sequitur. Ariscentibus. i. talscentibus hominibus pre timore et expectacione eoz. que superuenient vniuerso orbi. Due autem tunc ingruunt mundo. consequenter ostendit subdens. Nam virtutes celozum mouebuntur. Theophilus. Cum alterabitur superis or orbis. et elementa inferiora merito patientur iacturam. Vnde sequitur. et in terris pressura gēcium pre confusione sonitus maris et fluctuum. Quasi diceret. Mare terribiliter fremet et lit⁹ maris agitabitur tempestate. itavt sit populo terre pressura. id est communis miseria. vt talscant timore et expectacione maloz. irrutenciū mūdo. Vnde sequitur. Ariscentibus hominibus pre timore et expectacione que superuenient vniuerso orbi.

Augustinus ad helicum. Sed dices. Confiteri vos pena vestra compellit adesse iam finem. dū impletur quod premuciatum est. Nullam enim patriam. nullum locum nostris temporibus non affligi aut tribulari certum est. sed si ista mala que nunc patitur gen⁹ humanum certa sūt iudicia iam totum minimum esse ventrum. quid est quod dicit apostolus. Cum dixerint pax et securitas. Vide am⁹ ergo ne forte melius intelligat. non eo modo impleri que predicta sunt hijs verbis. sed tunc potius esse ventura quando sic erit tribulacio vniuerso orbi. vt ad ecclesiam pertineat. que vniuerso orbe tribulabitur. non ad eos qui tribulabunt eam. ipsi enim sūt dicturi. pax et securitas. sicut autē ista mala que tanq̄ sūma extremaqz erudunt vtriqz regno cristi. scilicet et dyaboli videmus esse cōmunia. pariter quippe hijs tom affliguntur et mali. Interqz tam mala adhuc vsquequaqz frequentantur luxuriosa conuiuia hocine est arefcere pre timore. an potius inardescere pre libidine. Theophilus. Non solum autem mortales fluctuabunt cum alterabitur mundus sed etiam angeli stupebunt. in tam terribilibus mutacionibus vniuersi. Vnde sequitur. Nam virtutes celozum mouebuntur.

Gregorius in home. Quid em̄ virtutes celozum nisi angelos dominaciones et principatus et potestates appellat. que in aduentu districti iudicis. nostris tunc oculis visibilibus apparebunt. vt distincte tunc a nobis erigant hoc quod nos modo invisibilis conditor equanimiter portat. Eusebi⁹. Cum etiam dei filius sit venturus in gloria. et cōfutaturus elatam tyramidem filij peccati. ministrantibus angelis. celi fores a seculo clausas patebunt vt spectentur ex celsa. Chri. Vel virtutes celice mouebuntur. quibus sibi conscie non sint. vidētes. n. infinitas multitudines condēnari. nō in trepide stabunt illic. Beda. Vnde et in iob dicitur. Columne celi contremiscunt. et pauent ad

nutum eius. Quid ergo faciant tabule. quāto tē-
ment columne. Quid virgula deserti patit. cū ce-
dus paradisi concutitur. Euse. Vel virtutes ce-
loꝝ sūt que presunt sensibilibus partibus vniuer-
si. que quidem tunc mouebuntur. vt potiozem sta-
tum attingāt. Absoluentur em̄ in seculo nouo a
miseriis. quo deo seruiūt circa sensibilia corpo-
ra secundū corrupcionis statum. Augustinus
ad hestitum. Sed ne domin⁹ p̄p̄inquāte secūdo ad-
uentu suo. ea p̄ magno predixisse videat que huic
mūdo etiam ante primū ei⁹ aduentum fieri solue-
rant. et videamur ab eis qui plura in historia gen-
cium et maiora legerūt. hęc que dicta sunt meli⁹
in ecclesia existimo intelligi. Ecclesia em̄ est sol et
luna et stelle. cui dictū est. pulchra vt luna. electa
vt sol. que tunc non apparebit. p̄secutoribz vltra
modū seuientibus. Ambrosi⁹. Plurimis etiam a
religione deficientibus clara fides obscurabitur
nube perfidie. quia sol celestis in fide in ea minui-
tur vel augetur. et sicut menstruis. id est mensum
defectibus luna vel terre oppositu cū fuerit ex re-
gione solis vanescit. sic et sancta ecclesia cū lumi-
ni celesti vicia carnis obsistunt. fulgor em̄ diuini
luminis de xpi radijs non potest mutuari. Nam in
p̄secucionibus lucem diuini solis plerumq; amor
vite huius excludit. Cadūt etiam stelle. i. gloria mi-
cantis viri si persecucionis acerbitas conualescat
que oportet fieri donec ecclesie multitudine cumu-
le sit. n. p̄banē boni sic p̄dunt infirmi. Augu-
stin⁹. ad hestitum. Quod aut dictum est. Et in ter-
ris pressura gentiū. gentes voluit intelligi. non
que in semine abrahe benedicentur. sed que ad fini-
stram stabunt. Ambrosius. Ergo varij animoz
est ita graues erūt. vt de licitoꝝ multitudine ma-
le conserijs futuri iudicij metu sacri nobis ros fon-
tis ardeat. Quemadmodū autem domini expecta-
tur aduentus. vt eius presenciam in toto fiat vel ho-
minis orbe vel mundi. que fit in singulis cum om-
nibus affectibus receperis xpm. sic virtutes celo-
rum in aduentu domini augmentum gracie conse-
quuntur. et plenitudine diuinitatis p̄p̄ius se infundē-
te mouebuntur. Sunt etiam virtutes celozum q̄
enarrant gloriā dei. que pleniore cristi infusione
mouebunt vt videant cristum. Augustinus ad
hestitum. Vel virtutes celozum mouebunt. quia im-
pijs persequētibz quidam fideles fortissimi tur-
babunt. Sequitur. Et tunc videbunt filiū homi-
nis. Theophi⁹. Tam fideles q̄ infideles Ra-
diabit. n. amplius solet tam ipse q̄ crux ei⁹. vnde
ab omnibus cognoscetur. Augustin⁹. Quod au-
tem dicit. vementem in nube duobus modis acci-
pi potest. siue in ecclesia sua tanq̄ in nube venērē
sicut nunc venire non cessat. sed ideo tunc cum po-
testate magna et maiestate. quia maior maiestas
et potestas illi⁹ apparebit sanctis quibus mag-
nam virtutem dabit ne tanta persecucione vican-
tur. siue in corpore suo in q̄ sedet ad dextrā p̄ris
merito credeat est non solū in eodē corpore. vtz
etiam in nube ventur⁹. qm̄ sic veniet sicut abijt.
subes autem suscepit eū ab oculis eoz. Criso-
stom⁹. Semper em̄ deus in nube apparet. scdm̄ illud. sicut
caligo in circuitu eius. Vnde et fili⁹ hominis

in nubibus veniet. vt deus et domin⁹. non latēter
sed in gloria digna deo. Et ideo subdit. Cum po-
testate magna et maiestate. Cirill⁹. Intelligē-
dum est similiter magna. Primam. n. apparicionē
p̄secutus est cum infirmitate et humilitate nostra
sed scdm̄ celebrabit cum p̄pria potestate et mag-
na maiestate. Grego. in homie. In potestate em̄
et maiestate visuri sunt quem in humilitate positū
audire noluerunt vt virtutem eius tanto tunc. di-
strictius sentiant. quanto ceruicem cordis ad eius
pacenciam non inclinant.

His autem fieri in-
cipientibz. respicite et
leuate capitavra quo-
niam appropinquat re-
dempcio vestra. Et
dixit illis similitudinē
Videte ficulneā et om-
nes arbores cum pro-
ducūt iam ex se fructū
scitis quoniam p̄pe est
estas. Ita et vos cum
videritis hęc fieri. sci-
tote quoniam p̄pe est
regnum dei. Amen di-
co vobis quoniam non
preteribit generacio
hec. donec omnia fiant
Celum et terra trans-
sibunt. verba autem
mea non transient.

Gregorius in ho-
melia. Quia premis-
sa contra reproboꝝ
dicta sūt moꝝ ad elec-
toꝝum cōsolacionem
verba vertunt. Itaq;
subditur. His autē
fieri incipientibus.
respicite et leuate ca-
pita vestra quoniam
appropinquat redē-
cio vestra. Ac si dicat
Cū plage mundi cre-
brescūt. leuate capi-
ta. id est exbilarate
corda. quia dum fini-
tur mund⁹. ei⁹ an-
ci nō estis. prope fit
redempcio quaz que
sistis. In scripta em̄
sacra sepe caput pro-
mente ponitur. quia
sicut capite regūtur
membra. ita cogita-
ciones mente dispo-
nūtur. Capita itaq;
leuate est mentes no-
stras ad gaudia pa-
trie celestis erigere.

Eusebi⁹. Vel alit̄

Transactis corporalibus ad erunt intelligibilia
celestia. scilicet regnum seculi non amplius transi-
turi. et tunc dignis salubria promissa tribuentur
Vnde dicitur. His autem fieri incipientibz. respi-
cite et leuate capita vestra qm̄ appropinquat redē-
pcio vestra acceptis em̄ dei promissis que spe-
ramus erigemur qui ante curui fueramus. et eleua-
binus capita nostra. humiliati quondam. eo qd
redēpcio nra quā sperabamus aderit. illa scilicet
quaz tota creatura expectat. Theophi⁹. Id ē
perfecta libertas corporis et anime. Sicut enim
primus aduentus domini fuit ad reformationem
animaz nostrarum. sic secundus ad reformationē
eoz. celebrabit. Eusebius. Dicit autem hęc
ad discipulos suos. non tanq̄ ad eos qui durare
deberent in vita ista vsq; ad terminum mundi. sed
quasi vno corpore exstente ipsis et nobis et poste-
ris vsq; ad consumacionem mundi credituris in cri-
stum. Gregorius in homie. Quod autem calca-
ri mundus atq; despici debeat. prouida cōparacō-
ne manifestat. cum subdit. Videte ficulneā et om-
nes arbores. cum p̄ducunt iam ex se fructū. scitis

quoniaz prope est estas. ita et vobis cum videritis
hec fieri. scitote quoniam prope est regnum dei. Quasi dis-
ceret. sicut ex fructu arboris vicina estas agnosci-
tur. ita ex ruina mundi prope esse cognoscitur regnum
dei. Et ex hoc ostenditur quia fructus mundi ruina
est. Ad hoc enim germinat. ut quecumque germine
aluit. cladibus consumat. Bene autem regnum dei
estati comparatur. quia tunc meroris nostri ne-
bulæ transeunt. et vite dies eterni solis claritate
fulgescunt. Ambrosius. Mattheus autem de sola dixit ficul-
nea. hic de arboribus omnibus. Duplicem autem
habet figuram ficulnea. Vel cum dura mitescunt
vel cum peccata luxuriant. Siue ergo cum fructus om-
nibus vireat a. boribus. et ficulnea fecunda iam
floreat id est cum omnis sinagoga cõfiteat deo. cõ-
fitente etiam populo iudeo. sperare dominum de-
bemus aduentum quo tanquam temporibus estatis re-
surrectionis fructus metentur. Siue cum leuem fra-
gilemque iactanciam tanquam folia sinagoge homo in-
iquitatis induerit. conijcere debemus. appropinqua-
re iudicium. Nam remunerare fidem dominus et delin-
quendi finem afferre festinat. Augustinus. ad he-
situm. Cum autem dicit. Cum videritis hec fieri.
que intelligere poterimus nisi ea que supra me-
morata sunt. In his autem est quod ait. Et tunc
videbunt filium hominis venientem. Proinde cum
hoc visum fuerit. non iam erit regnum dei. sed prope
erit. An dicendum est. non omnia que supra com-
memorata sunt. esse intelligenda. ubi ait. Cum vi-
deritis hec fieri sed aliqua eorum. hoc scilicet ex-
cepto quod dictum est. Et tunc videbunt filium
hominis. Sed mattheus aperit nullis exceptis esse
accipiendum dicens. Ita et vobis cum videritis hec
omnia. Inter que est quod videbitur filius hominis
veniens. ut intelligatur de aduentu quo nunc ve-
nit in membris suis tanquam in nube magna. Titus
Vel aliter dicit. Prope est regnum dei quia dum
hec fiunt. nondum ultimus finis reperiatur. sed
iam in finem tendunt. Nam et ipse aduentus domi-
ni eliminans omnem principatum et potestatem
properat regno dei. Eusebius dicit enim in hac
vita sol hyeme recedente ac succedente vere ra-
dium calidum mittens fouet. ac viuificat humi con-
dita semina euenientia priscam figuram. pullulant
autem noua varium virores habentia. sic et glorio-
sus vnigeniti dei aduentus. viuificatiuis radijs il-
lustrans nouum seculum dudum condita per totum
mundum semina. sed dormientes in puluere terre
potioribus corporibus quam prius producet in lucez
ac confutata morte regnabit deinceps vita seculi
noui. Gregorius in homelia. Omnia autem pre-
dicta sub magna certitudine confirmantur. cum sub-
ditur. Amen dico vobis. quia non preteribit ge-
neracio hec donec omnia fiant. Beda. Multum
commendat quod ita pronunciat. Et si dicere fas
est iuracio eius est. quod dicit. Amen dico vobis. Amē quod
prope interpretatur verum. Igitur veritas dicit. Ve-
rum dico vobis. quod si non diceret. metiri omnino
non posset. Generacionem autem aut omne huma-
num genus dicit. aut specialiter iudeorum. Eu-
sebius. Vel generacionem dicit nouam generacionem
ecclesie sancte sue ostendens duraturum popu-

lum fidelium usque ad id tempus quo visum sit om-
nia et euentus verbo saluatoris oculis apprehen-
det. Theophilus. Quia enim turbaciones et bella.
et alteraciones tam elementorum quam ceterarum re-
rum futurum esse predixerat. ne quis suspicaretur
quod ipsa cristianitas peritura foret subiungit.
Celum et terra transibunt. verba autem mea non
transient. Quasi dicat. Et si cuncta commoueantur.
fides tamen mea non deficiet. Ex quo innuit eccle-
siam preferre toti creature. Sed creatura pacie-
tur alteracionem. fidei vero ecclesia et sermones
euangelij permanebunt. Gregorius in homie. Vel
aliter Celum et terra transibunt et cetera. Quasi di-
cat. Omne quod apud nos durabile est. sine muta-
cione durabile ad eternitatem non est. et omne quod
apud me transire cernitur. fixum et sine transitu te-
netur. quia sine mutabilitate manentes sententias
exprimit sermo meus qui transit. Beda. Celum
autem quod transibit non et heretum. siue siderum siue a-
erium. a quo aues celi nominantur intelligere de-
bemus. Si autem terra transibit. quomodo ecclesi-
astes dicit. Terra in eternum stat. sed aperta ra-
tione celum et terra per eam quam nunc habent yma-
ginem transeunt. Attamen per essenciam sine fine
subsistunt.

Attendite autem vobis ne forte grauentur
corda vestra in crapula
et ebrietate et curis
huius vite. et superue-
niat in vos repentina
dies illa tanquam laque-
us enim superueniet in
omnes qui sedent sup-
facies omnis terre. Vi-
gilate itaque omni tem-
pore orantes ut dig-
ni habeamini fugere
ista omnia que futura
sunt et stare ante filium
hominis.

entibus quidem peccatum ut irrationalia fugi-
unt mortifera pabula. inquitentibus vero iustici-
am sicut illa herbas nutritiuas requirunt. Et ideo
dicit attendite vobis ut scilicet discernere possitis
a salubri nocuum. Sed quoniam dupliciter contin-
git attendere. hinc quidem corporis oculis. illic
vero per intellectuam virtutem. oculus corpo-
ris virtutem non attingit. Restat igitur dictum es-
se de opere intellectus. Attendite. hoc est vniuersum
circumspicite vos peruiigil habentes ad vestram
custodiam anime lumen. Neque autem dixit. Atten-
dite vestris aut eis que circa vos sunt. sed vobis.
Vos enim estis intellectus et anima. Vestrum autem
corpus est sensus. Circa vos autem opes artes et reliqua

Theo. Posuit su-
pra dominum terribi-
lia et sensibilia malos
rum indicia que occu-
pabunt peccatores.
sed contra hec mala
remedium est caute-
la et oratio. Unde di-
citur. Attendite autem
vobis ne forte gra-
uentur corda vestra
in crapula et ebrieta-
te. Basiliius. Singu-
lum animalium a con-
ditore omnium deo
habet intrinsecas cau-
sas facientes ad ruti-
lam consistencie prope
propter quod et cristus
nobis dedit hanc me-
tionem. ut que illis
a natura. hec nobis
auxilio rationis et cau-
tela contingant. fugi-

vite suppellex. quibus non monet attendendum. sed anime cuius precipua cura habenda. Eadem vero admonicio egrotantes sanat. et sanos perficit. Seruatores prescientium. pueros futuros. non alie neque ceteros. sed suorum scrutatores. non dimittentes intellectum seruum fieri passionum. Sed irrationale anime subijcentes rationali. Cur autem sit attendendum subiungit dicens. ne forte grauentur corda vestra in crapula et ebrietate et curis huius vite. Titus. Quasi diceret. Cauete ne lumina mentis vestre grauentur. Cura namque presentis vite et crapula et ebrietas fugant prudentiam. quassant fidem. operantur naufragia. Basilus. Est autem ebrietas nimis usus vini. Crapula vero anxietas et nausea que est in ebrietate a motu capitis greco vocabulo dicta. Sicut igitur cibis ut non esuriamus. sic et potibus ne sitim patiamur utendum est. vitando diligenti lapsu. fallax. non est vini ingestio anima autem vino libera prudentissima erit. et optima. sed humecta vini vaporibus quasi quadam nube velatur. curiositas autem huius vite quibus nichil inhihit. continere videat. si tamen ad cultum diuinum non coadiuet. vitanda est. Et quare hoc dixerit. ostendit subdicens. Et superueniat in vos repentina dies illa. Theophilus. si enim cum deliberacione veniet dies illa. sed ex improviso et furtim capies tamquam laqueus non cauentes. Unde sequitur. Tamquam laqueus. non superueniet in omnes qui sedent super faciem omnis terre. Quod diligenti discuti potest. Capiet enim dies illa sedentes in superficie terre quasi impeditatos et inertes. Quot quot vero sunt solertes et agiles ad bonum. non sedentes et occiantes in terrenis sed surgentes ab eis sibi dicentes. Surge vade. quoniam non est hic tibi requies. Talibus non est illa dies ut laqueus et discrimen sed ut dies festiuus. Eusebius. Predicta igitur docuit esse attendenda ad cauendam grauedinem inde prouentem. Unde sequitur. Vigilate itaque omni tempore orantes ut digni habeamini surgere ista omnia. que futura sunt. Theo. scilicet famem pestem. et cetera huiusmodi que temporaliter electis et alijs imminent. et ea que postmodum accidunt eis perennem. Illa enim aliter cauere non possumus. nisi per vigilias et oraciones. Augustinus de conuersione. Hec intelligit illa figura quae matheus commemorat. que non debet fieri in hieme vel sabbato. Ad hiemen pertinet cure huius vite. que tristes sunt velut hiems. Ad sabbatum vero crapula et ebrietas. que carnali leticia luxuriaque cor submergit atque obruit. Quod malum sabbati nomine significatur. quia illo die iudei delicijs affluunt. dum spiritale sabbatum ignorant. Theo. Et quia christianum decet non solum fugere mala. sed etiam nitri ad gloriam epequendam. subdit. Et stare ante filium hominis. Hec est enim angelica gloria stare ante filium hominis deum nostrum et faciem eius iugiter cernere. Beda. Et certe si quis sapiens medicus precipiet attendere a succo alicuius herbe ne repentinus interitus superueniat. magno studio medici mandata seruaremus. Nunc autem saluator et admonente ebrietatem et crapulam et curas seculi esse cauendas. Vbijs lauari et consumi non ti-

ment. qui fidem quam medici dictis prebent tamen in verbis pretere contemnunt.

Erat autem diebus docens in templo. noctibus vero exiens morabatur in monte. qui vocatur oliueti. Et omnis populus manebat ad eum in templo. audire eum.

Beda. Huc verbis preceperat dominus minus suis confirmat exemplis. Nam qui nos ante iudicium aduentum et incertum singulorum exitus ad vigilandum hortatus est et orandum. et ipse imminente tempore passionis sue doctrine vigilijs et precibus instat. Vnde dicitur.

Erat autem diebus docens in templo. in quo suo exemplo insinuat hoc esse digne deo vigilare vel dicto vel facto proximis viam veritatis ostendere. Cirillus. Huc autem erant que docebat. nisi transcendentia cultum legis. Instabat enim tempus quo debebat umbra in veritatem transformari. Theo. Tacuerunt autem euangeliste plerumque documentorum christi. qui cum per triennium fere predicauerit. documenta eius que conscripserunt. dicit aliquis vix ad unius diei sermonem sufficere. Ex pluribus ergo pauca descriptentes dederunt nobis quandam gustum dulcedinis doctrine ipsius. Ostendit autem nobis dominus quod oporteat noctu et quiete alloqui deum. et in die prodesse hominibus. et colligere quidem in nocte distribuere vero collecta in die. Unde subditur. Noctibus vero exiens morabatur in monte qui vocatur oliueti. Non quasi opus habens oratione sed ad exemplum dandum hoc egit. Cirillus. Quia vero eloquium eius in potestate erat. et potestatiue transferebat in spiritalem cultum que per moysen et prophetas tradita fuerant in figuris. populus eum audiens audiebat. Unde sequitur. Et omnis populus manebat id est mane venire accelerabat ad eum in templo audire eum. Populo autem ante lucanum venienti ad eum congruum erat dicere deus deus meus ad te de luce vigilo. Beda mihi scite autem et nos cum inter prospera sobrie et pie et iuste conuersamur diebus in templo docemus. Quia formam boni operis fidelibus prebetes. noctibus vero in monte oliueti moramur. quia in tenebris angustiarum spiritali consolacione respiramus. et ad nos quoque populus manebat. cum vel discussis operibus tenebrarum vel cunctis nebulis pressurarum nos imitantur.

CAPITV. XXII.

Hpropinquabat autem dies festus azimorum. qui dicitur pascha. Et querebant principes sacerdotum et scribe. quem non iesum interficerent. Timebant vero plebem.

Crisostomus. Umbra nostrorum fuit festa iudaica et ideo si quis ueris a iudeo de pascha et azimis. nihil magni profert. commemorans liberationem ab egypto. Si quis autem a me que fieri. non audiet egyptum nec pharaonem. sed absolucionem erroris et tenebrarum dyaboli. non per moysen

sed per filium dei. Glosa. Ad cuius passionem enarrandam accedens euangelista premitit de figura dicens apzopm. au. dies festus azimorum qui dicitur pascha. Beda. Pascha quidem hebraice dicitur phase. non a passione. sed a transitu nominatur. eo quod exterminator videns sanguinem in foribus israhelitarum pertransierit. nec percussit primogenita eorum. Vel ipse dominus prebens auxilium populo suo de se per ambulavit. hoc autem inter pascha et azima distat quod pascha ipse solus dies appellatur. in quo agnus occidebatur ad vespeream. hoc est. xiiii. luna primi mensis. xv. aut luna quando egressus est de egipto. succedebat festiuitas azimorum septem diebus usque ad vicefimam primam diem eiusdem mensis. Unde euangelij scriptura indifferenter vnum pro alio ponere solet. Unde hic dicitur dies azimorum qui dicitur pascha. Significatur autem per mysterium quod crucifixus semel pro nobis passus. pro totum tempus. huius seculi quod septem diebus agitur in azimis sinceritatis et veritatis precepit esse viuendum. Crisostomus princeps autem sacerdotum nefarias res tractant in festo. Unde sequitur. Et querebant principes sacerdotum et scribe quomodo iesum interficerent. Moyses quidem vnum precepit esse principem sacerdotum et illo defuncto creati alii. Tunc vero cum imperaret iudaici ritus dissolui multi erant principes sacerdotum annuatim creati. Hii ergo volentes iesum occidere non metuunt diuina. ne seque tempore sacro maius incurrant peccati contagium. sed vbiq; timent humana. Unde sequitur. Timebant vero plebem. Beda. Non quidem sedicionem metuentes sed cauentes ne auxilio populi de suis manibus tolleretur. hoc autem ante biduum pasche congregatis eis in atrio capite matheus acta attestatur.

Intrauit autem sathanas in iudam qui cognominatur scarioth vnum de duodecim. Et abiit. et locutus est cum principibus sacerdotum et magistratibus. quem admodum illum traderet eis. Et gauisi sunt. et pacti sunt pecunias illi dare. et spondit et querebat oportunitatem ut traderet illum sine turbis.

Thiophi. Quia dicitur est quod principes sacerdotum querebant modum quo interficerent iesum nullum incurrerent periculum. Consequenter modus qui eis occurrit. narratur cum dicitur. Intrauit autem sathanas in iudam.

Titus. In iudam sathanas intrauit. non impellens. sed parulum inueniens hostium suum oblitus omnium que viderat. ad solam auariciam dirigebat intuitum. Crisostomus. Pone autem eius cognomen. subdens qui cognominatur scarioth. Erat enim alius iudas. Titus. Subdit autem vnum de duodecim. non numerum adimplebat. non autem fungebatur. apostolica dignitate. Crisostomus. Vel hoc addit euangelista velut absonum quidem. ac si diceret. Erat de primo choro diligentius electorum. Beda. Non est autem huic contrarium quod iohannes dicit. post

buccellam intrasse in eum sathanas quia nunc intravit. ut quasi alienum temptaret. nunc autem quasi proprium ad quemcumque vellet. agenda attraheret.

Crisostomus. Atque de autem magnas rudes nequicia. tum quia pro se perficitur. tum quia pro peccato hoc facit. Sequitur enim. Et abiit et locutus est principibus sacerdotum et magistratibus quemadmodum illum traderet eis. Et gauisi sunt. Thioph. Magistratus hic appellantur prepositi constructionum templi. vel etiam illi quos romani populo prefecerant. ne prouerent in tumultum. Erant enim sediciofi. Crisostomus. Propter auariciam autem iudas factus est talis. Sequitur enim. Et pacti sunt pecuniam illi dare. Tales enim auaricia generat passiones. reddit impios et deum ignorare compellit. Et si milites benefactum sit eis. ad nocendum impellit. Unde et hic sequitur. Et spondit. Thioph. Id est pepigit et promisit. et querebat oportunitatem ut eum traderet sine turbis id est quod querebat eum tradere quando videret eum seorsum existentem sine turbis. Beda. Multi autem iudei scelus exhorrent. nec tamen cauent. qui enim caritatis et veritatis iura spernit. cristum qui est veritas et caritas prodit. maxime cum non infirmitate vel ignorantia peccet. sed ad similitudinem iude querat oportunitatem. ut arbitris absentibus veritatem mendacio virtutem crimine immutet.

Titus. Ut nobis

Venit autem dies azimorum. in qua necesse erat occidi pascha. Et misit petrum et iohannem dicens. Euntes parate nobis pascha. ut manducemus. At illi dixerunt. Vbi vis parare? Et dixit ad eos. Ecce introeuntibus vobis in ciuitate. occurret vobis homo apothecarum aque portans. sequimini eum in domum in quam intrat. et dicitis patrifamilias domus. Dicit tibi magister. Vbi est diuersorium vbi pascha cum discipulis meis manducet. Et ipse vobis ostendet cenaculum magnum stratum. et ibi parate. Euntes autem inueniunt sic precepit illi iesus et parauerunt pascha.

dominus celeste pascha dimitteret typicum manducavit figuram remouens. ut veritas locum obtineret. Unde dicitur. Venit autem dies azimorum in quo necesse erat occidi pascha. Beda. Dies azimorum pasche quartadecimam primi mensis appellat quoniam fermento abiecto pascha id est agnus occidi ad vespeream confueuerat. Eusebius. Si quis autem dicat. Si prima azimorum discipuli saluatori parant pascha. ergo et eadem die oportet nos pascha celebrare dicemus. non fuisse monitionem. sed hystoriam factam. quod accidit tempore salutis. et passionis. Aliud autem est narrare. gesta vetera. et aliud sancture et posteris statuta relinquere. Numquam saluator non egit pascha cum iudeis quoniam agnum imolabat

nam illi quidem hoc egerunt in parascete quando passus est dominus. Unde non introierunt in atrum pilati ut manducaret pascha. Ex quo enim veritati infidiat fuit. verbum veritatis a se expulerunt. Non primo die azimorum quo die debebat imolari pascha. manducantes solitum sibi pascha. Erant enim erga aliud attentum. Sed die sequenti post illam que erat azimorum scilicet. Dominus vero prima die azimorum hoc est quinta feria sabbati. pascha cum discipulus peregrinatus. Theo. Eadem autem quinta feria. mittit duos ex discipulis suis ad paradium pascha. petrum scilicet et iohannem alterum scilicet ut diligenter aliter ut dilectum. Unde sequitur et misit petrum et iohannem dicens. Euntes parate nobis pascha. ut manducemus. per omnia manifesta que usque ad extremum vite non est aduersatus legi. Mittit autem eos ad alienam domum. Nam nulla domus erat ei neque discipulis suis alioquin apud aliquem eorum pascha celebrasset. Et ideo subditur. At illi dixerunt. Vbi vis parare? Beda. Quasi dicat. Non habemus domicilium non habemus tabernaculum audiat quibus edificandam domorum cura est. cognoscant christum omnium dominum. locum ubi caput reclinarit non habuisse. Christo. Cum autem ignorarent ad quem mitterentur. signum dedit eis. sicut et samuel sauli. Unde subditur. Et dixit ad eos. Ecce introeuntibus vobis in civitatem. occurret vobis homo amphoram aque portans. sequimini eum in domum in quam intrat. Ambrosius. Primum maiestatem diuinitatis adverte. cum discipulis loquitur. et ita nouit quid alibi sit futurum. deinde dignationem eius intueret. quia non persona diuitis aut potentes eligitur. sed pauper ambitur. et angustum hospitium pauperis. amplius nobilium edibus antefertur. Sciebat autem dominus nomen eius cuius sciebat misterium et occurrere. sed ideo sine nomine designatur ut ignobilis estimetur. Theophyl. Vel ideo mittit eos ad hominem ignotum ut ostendat quod passionem voluntarie subijt. Quia enim mentes huius ignoti viri subiegit ut eos susciperet. poterat quodcumque voluisset cum iudeis tractare. dicerent autem quidam. quod ideo non dixit nomen hominis. ne proditor cognito nomine domus paderet et pharisais qui venientes cepissent eum priusquam cena fieret et spiritalia misteria discipulis traderet. Sed quibusdam indicibus in quandam domum dirigit eos. Unde sequitur. Et dicetis patrifamilias domus. dicit tibi magister ubi est diuersorium ubi pascha cum discipulis meis manducem. Et ipse vobis ostendet cenaculum magnum stratum. et ibi parate. Glosa. Quibus signis muentis discipuli sollicitate que mandata eius fuerant impleverunt. unde sequitur. Euntes autem inuenerunt. sicut predictum illi sicut. et parauerunt pascha. Beda. Hoc pascha exponens apostolus ait. Pascha nostrum immolatus est christus. Quod quidem pascha tunc necesse erat occidi quasi paterno consilio ac definitione sancitum. qui licet die sequenti hoc est. xv. luna sit crucifixus. hac tamen nocte qua agnus immolabatur a iudeis tetus ac ligatus immolationis hoc est passionis sue sacravit exordium. Theophilus. Intelligam autem diem quidem azimorum. totam conuersationem que est in

luce spiritali nullam redolentem vetustate prime preuaricationis ad eam. in qua viuentes non decet delectari in christi misterijs. Vnde autem misteria petrus et iohannes parant id est actio et contemplatio feruor celi et mansuetudo pacifica. Vnde autem paratoribus occurrit homo. qui per predicta reperimus statum hominis qui creatus est ad imaginem dei. Qui portat amphoram aque que significat gratiam spiritus sancti. Amphora autem est humilitas cordis. Humilibus enim dat gratiam. qui se cognoscunt esse terram et puluerem. Ambrosius. Vel amphora est mensura perfectior. aqua autem est que sacramentum christi esse meruit. que lauare meruit non lauari. Beda. Parant autem pascha ubi aque infertur amphora. quia tempus adest quod veri pasche cultoribus typicus de limine auferatur. Et ad tollenda crimina viuifici fontis baptismi consecratur. Origenes. super mattheum. Ego autem puto quod homo qui ingredientibus discipulis in civitatem occurrit. amphoram aque portans erat quidem minister patrifamilias. portans mundatoriam aut potabilem aquam in vase fictili. quem puto esse moysen spiritalem doctrinam portantem in corpalibus hystorijs. Qui autem non consequitur spiritaliter eum. non celebrat pascha cum ihesu. Attendamus ergo ipso domino constituto nobiscum ad superiorum locum in quo est diuersorium. quod demonstratur ab intellectu. qui est in vnoquoque homine patrifamilias. discipulis christi hoc autem domus superior sit nobis magna ut capiat ihesum verbum dei quod non capitur. nisi a magnis sensu. Et sit domus hec a patrifamilias id est intellectu preparata filio dei. et sit mundata non lomo habens malicie sordes. Sit etiam domus illius princeps. non qualibuscumque cognitum habens nomen. Unde mystice dicit secundum mattheum. Ite ad quandam. Ambrosius. In superioribus autem magnam habet stratam ut magnum meritum eius aduertat in quo dominus cum discipulis sublimium virtutum eius delectatione requiesceret. Origenes. super mattheum scire autem debemus quoniam qui in epulacionibus et sollicitudinibus secularibus sunt non ascendunt in domum illam superiorem. propterea non celebrant cum ihesu pascha. Post sermones enim discipulorum quibus cathetizauerunt patrifamilias id est intellectum venit et diuinitas coepulans discipulis in domo predicta. Cirillus. Postquam discipuli pascha parauerant agitur de pasche comestione. Vnde dicitur. Et cum facta esset hora. discubuit et duodecim apostoli cum eo. Beda. Hora manducandi pasche designat quartam decimam diem primi mensis perductam ad vespere. xv. luna iam tertia apparente. Theophilus. Sed quod liter dominus discum

Et cum facta esset hora. discubuit et duo decim apostoli cum eo. et ait illi Desiderio desiderauit hoc pascha manducare vobiscum antequam paciam. Dico enim vobis quia ex hoc non manducabo illud. donec impleatur in regno dei.

discipuli pascha parauerant agitur de pasche comestione. Vnde dicitur. Et cum facta esset hora. discubuit et duodecim apostoli cum eo. Beda. Hora manducandi pasche designat quartam decimam diem primi mensis perductam ad vespere. xv. luna iam tertia apparente. Theophilus. Sed quod liter dominus discum

Et accepto calice gratias egit et dixit Accipite et diuidite inter vos Dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis donec regnum dei veniat.

ducare vobiscum. antequam paciar. Cirillus. Quod ideo dicit. quia discipulus avarus prodicionis tempus explorabat. sed ne traderet eum ante festum pasche. non explicauerat dominus domum vel virum penes quem pascha perageret. Cuius causa per hoc verba ostendit. Theopilius. Vel dicit. Desiderio desideravi. Quasi dicat. Hec vltima mihi cena vobiscum est. propter quod et amabilis est mihi. sicut et qui peregre profecturi sunt vltima verba suis dulcius proferunt. Christo. Vel hoc dicit quod post illud pascha crucis imminerebat. Inuenimus autem plures eum predicentem suam passionem. et eam euaspiem euenire. Beda. Desiderat ergo primo typicum pascha cum discipulis manducare. et sic passionis sue mundo misteria declarare. Eusebius. Vel aliter. cum dominus nouum pascha celebraret. oportune dixit. desiderio desideravi hoc pascha. id est nouum misterium noui testamenti. quod tradebat discipulis. quod plures ante eum prophete et iusti cupuerant. Sed et ipse sciens communem salutem. hoc tradebat misterium quod toti mundo committeret. Pascha vero moysi statutum erat in vno loco scilicet in hierusalem celebrari. Vnde non congruebat omnibus gentibus. et ideo non erat desideratum. Eusebius. Ex hoc hebionitarum clementia de carnis esu redargui poterat. domino manducante pascha iudeorum. Vnde signanter dixit. hoc pascha ne quis ad aliud inuerrere possit. Beda. sic ergo dominus legalis pasche approbator extitit et hoc ad sue dispensationis figuram docendo permisisse vetat vltra carnaliter exhiberi. vnde subdit. dico enim vobis quia ex hoc non manducabo illud donec impleatur in regno dei. nequaquam vltra mosaicum pascha celebrabo donec in ecclesia spiritaliter intellectum compleatur. ipsa enim est regnum dei. secundum illud Regnum dei intra vos est. Ad vetus autem illud pascha cui fines desiderabat imponere pertinet etiam illud quod subditur. Et accepto calice gratias egit et dixit. accipite et diuidite inter vos ob hoc gratias egit. quia vetera transitura et vltima fuerant omnia noua. Christo. Memento ergo cum ad mensam sederis. quod post mensam oportet te orare atque ideo ventrem impleas sobrie. ne grauatus nequeas genuflectere ac supplicare deo. Non igitur post escas ad lectum. sed ad orationem vertamur. Euidenter enim hoc christus significauit. quod post escas non somnus. non cubile. sed oratio. et sacrarum lectio scripturarum succedere debeat. Sequitur. Dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis. donec regnum dei veniat. Beda. Potest quidem hoc et simpliciter accipi. quod ab hac hora cene usque

bere dicitur. cum interstantes. pascha manducarent. Dicunt ergo quod cum manducasset legale pascha ac cubuerunt secundum communem usum manducantes quosdam alios cibos. Sequitur. Et ait illis. desiderio desideravi pascha manducare vobiscum.

ad tempus resurrectionis quo in regno dei erat venturus. vinum bibitum non esset postea namque cibum potumque sumpsisse eum testatur petrus dicens. Qui manducauimus et bibimus cum illo postquam resurrexit. Theophilus. Dicitur autem resurrectionis regnum dei. quia mortem exterminauit. Vnde et dauid ait dominus regnauit decore induatus est scilicet formosi amictus. secundum ysaiam. exuta corporis corruptela. Resurrectione autem ad ueniente iterum cum discipulis bibit. ut probaret quod resurrectio non erat phantastica. Beda. Sed multo consequentius est. ut sicut supra typicum agni esum. sic et potum pasche neget seculi gustaturum donec ostensa gloria regni dei. fides mundi adueniat ut per duo maxima legis edicta. escam scilicet et potum paschalem spiritaliter immutata. disceres omnia legis sacramenta ad spiritalium obseruanciam fuisse transferenda.

Et accepto pane gratias egit et fregit et dedit eis dicens. Hoc est corpus meum quod pro vobis tradetur. Hoc facite in memoria commemoracionem. Similiter et calicem postquam cenauit dicens. Hic est calix noui testamenti in sanguine meo qui pro vobis fundetur.

inchoacione et perfectione deum esse glorificandum. Sequitur et fregit. frangit ipse panem quem porrigit. ut ostendat corporis sui fractionem. non sine sua sponte futuram. Et dedit eis dicens. Hoc est corpus meum. quod pro vobis tradetur. Gregorius. Iulianus. Panis enim ante consecrationem communis panis. sed ubi consecratur misterio fit. et dicitur corpus christi. Cirillus. Nec dubites an hoc verum sit eo manifeste dicente. Hoc est corpus meum. sed potius suscipe verba saluatoris in fide. Cum enim sit veritas. non mentitur. Insanunt igitur dicentes mysticam benedictionem a sanctificatione cessare. si que reliquie remanserint eius in die subsequente. Non enim mutabitur sacrosanctum corpus christi. sed virtus benedictionis et viuificatiua gratia iugis in eo est. Virtus enim viuificatiua dei patris unigenitum verbum est. quod caro factum est. non desinens esse verbum. sed efficiens carnem viuificatiua. Si enim in aliquo liquore modicum panis immiseris. reperies hunc nihilominus qualitatem illius. Igitur viuificatiuum dei verbum unigenitum seipsum propter carnem. fecit eam viuificatiuum. Nunquid ergo et quoniam in nobis vita dei est. dei verbo existente in nobis viuificatiuum erit nomen

Bedam finitum pasche veteris solemnis. transiit ad nouum quod in sue redemptionis memoriam. ecclesiam frequentare desiderat. pro carne agni et sanguine. sue carnis sanguinisque sacramentum in panis ac vini figura substitutus. sacerdos internum factus secundum ordinem melchisedech. Vnde dicitur. Et accepto pane gratias egit. sic et de veteribus terminandis gratias egerat. nobis exemplum tribuens in omni boni operis

corpus. Sed aliud est secundum participationis
 habitudinem nos habere in nobis dei filium. aliud
 ipsum fuisse factum carnem id est corpus sumptum
 ex alma virgine proprium corpus effecisse. Decebat
 ergo eum nostris quodammodo videri corporibus.
 p. sacra eius carne et precioso sanguinem que ac-
 cipimus in benedictione viuificatiua in pane et vi-
 no. se enim hoc reuerens carnem et sanguinem ap-
 posita sacris altaribus. descendens de nostris
 fragilitatibus influit oblatis vim vite. Conuer-
 tens ea in veritatem proprie carnis. vt corpus
 vite quali quoddam semen viuificatiuum inueniatur
 in nobis. Vñ subdit. Hoc facite in meam commemo-
 rationem. Christo. super iohannes. Hoc fe-
 cit christus ducens nos ad maius amicitie fedus. su-
 amque claritatem declarans erga nos. prestans se
 non solum videri desiderantibus. sed et palpare
 et comedere et amplecti et totum affectum exple-
 re. Igitur vt leones flammaz spirantes. sic ab illa
 mensa discedimus terribiles facti dyabolo. Ba-
 filius. Disce autem quo pacto decet edere corpus
 christi in memoriam scilicet obediencie christi vsque ad
 mortem vt qui viuunt non amplius in se viuunt. sed
 in eo qui pro eis mortuus est. et resurrexit. Theo-
 duos autem calices lucas commemorat. de altero qui
 deus supradixit. Accipite et diuidite inter vos. que
 dicit aliquis esse typum veteris testamēti. aliter
 vero post panis fractionem et distributionem ipse
 partitur discipulis. Vnde subditur. Similiter et
 calicem postquam cenauit. Beda. subaudit. dedit eis
 vt sit plena constructio. Augustinus. de con. euā-
 gelij. Lucas bis de calice commemorat. prius ante
 quam panem daret. Inde postquam panem dedit. illud
 quod superius dixit. precepit vt solet. illud
 vero quod ordine suo posuit. non commemorauit
 rat superius. Verūque autē cōiunctū eandem sentē-
 tiam facit. que illoz est scz matthei et marci. Theo-
 stominat autē dominus hūc calicem noui testamēti
 Vnde sequit. Dicens hic est calix noui testamēti
 in sanguine meo. qui pro vobis effundetur. signi-
 ficās noui testamētum in suo sanguine exordium
 sumere. Nam in veteri testamēto sanguis animalium
 affuit. cum data fuit lex. Nūc vero sanguis verbi
 dei significat nobis nouū testamentum. Cum autē
 dicit pro vobis non significat pro solis apostoloz cor-
 pus christi datum. et sanguine effusum fuisse. sed
 eā rōciū humane nature vt quidez pascha ad
 remouēdam seruitutez egypti fiebat sanguis autē
 agni ad primogenitoz custodia. Nouum vero pas-
 cha ad peccatoz remissionem. sanguis autē christi
 ad cōseruacione eoz qui dedicati sūt deo. Cri-
 sostomo. Hic enim sanguis operatur in nobis imaginē
 regiam nobilitatem anime non pmittit marcesce-
 re. p. tinus irrigans animaz. magnamque inspirans
 virtutem. Hic sanguis fugat demones. aduocat
 angelos et dominū angeloz. Hic sanguis efful-
 laut orbem et adibilem fecit celum. Huius parti-
 cipēs sanguinis sūt supernis virtutibus amicti. re-
 gio pallio. magis autēz ipso rege induti. Et sicut
 si mundus accesseris salubriter accessisti. sic si imbus
 tus consciēcia praua. damnose accedis in penas et
 supplicia. Nam si qui impatoriam comquināt pu-

puram pari pena plectuntur cum eis qui diuellūt
 absurdum non est. si et qui obscena mente corpus
 christi recipiunt. pari pena plectuntur cum hijs qui
 illud clavis transfoderunt. Beda. quia vero pa-
 nis confirmat. vinū vero sanguinem operat in car-
 ne hoc ad corpus christi. illud refert ad sanguinez
 Verum quia et nos in christo. et in nobis christū ma-
 nere oportet. vinum domitici calicis aqua miscet
 teste enim iohanne aque populi sūt. Theophi-
 Primo autem datur panis. secundario calix. prius
 enim est in spiritualibus laboriosus actus velut pa-
 nis non solum quia in vultus labore laboratur. sed
 etiam quia dum comeditur. non est facilis ad glu-
 ciendum. Deinde post labores sequitur exultatio
 diuine gracie que est calix. Beda. Ite autem
 tunc cenati comunicauerūt apostoli. quia necesse
 erat pascha typicum ante consumari. et sic ad veri
 pasche sacramenta transferri. Nunc autē in honorem
 tanti sacramēti placuit magistris ecclesie. prius
 nos spiritualibus epulis refici. ac deinde terrenis.
 Grecus. Totum autem corpus et sanguinem
 domini suscipit etiā si misterioz partem accipiat
 Sicut enim vnū sigillum diuersis totam suam figu-
 ram impertit. et integrum manet post distribu-
 tionem. et sicut vna vox penetrat ad multoz au-
 ditus. sic nulli dubium sit corpus et sanguinez do-
 mini totum in omnibus reperiri. fractio autēz pa-
 nis venerandi passionem significat.

**Verumtamen ecce
 manus tradentis me-
 cum est in mensa.
 Et quidem filius homi-
 nis. secundum quod defi-
 nitum est vadit. verū
 tamen vobis homini illi
 per quem tradetur. Et
 ipsi ceperunt querere
 inter se quis esset ex eis
 qui hoc facturus esset.**

Augustinus. de cō-
 euange. Cum tradis
 disse dominus disci-
 pulis calicem rursus
 de traditore suo lo-
 cutus est dicens. Verū
 tamen ecce manus tra-
 dentis me mecum est
 in mensa. Theop.
 Quod dixit non solum
 vt ostēdat se scire fu-
 tura. sed etiā vt ostē-
 dat nobis propriam ho-
 mitatez scdm quā nō
 pretermisit. quin per-
 sequeret ea que spe-
 ctabant ad deū. Dat

enim deus nobis exemplum. vt vsque ad finē sataga-
 mus lucrari peccatores. et vt ostendat perditionis
 nequiciam. qui et conuiuia fieri nō erubuit. Cri-
 sostomo. Et particeps existens misterioz cō-
 uersus non est. fit enim scelus eius vtrumque imani-
 tum quia tali proposito imbutus adijt misteria.
 Tum quia adiens melior factus nō fuit. nec metu
 nec beneficio nec honore. Beda. Et tamen nō s-
 signat specialiter. ne manifestus correptus impu-
 dencioz fieret. Mittit autem crimen in numero.
 vt agat conscius penitentiam. Predicit autem et
 penam. vt quem pudor non vicerat. corrigant de-
 nunciata supplicia. Vnde sequitur. Et quidez fili-
 hominis scdm quod diffinitum est vadit. Theop.
 Non quasi non valens tueri seipsum. sed sicut defini-
 ens sibi mortem. propter humanam salutem. Cri-
 sostomo. Sed quia iudas ea que sunt scripta praua

intencione agebat ne quis putet eū innoxium tā
 q̄ dispēsacionis ministrū. subdit. Verūtāme vob
 homini illi per quem tradetur. Beda. Sed et
 vob homini illi qui ad mensam domini indign⁹ ac
 cedens in exemplum iude filium hominis tradit. n̄
 quidez iudeis. sed peccatoribus membris suis. et
 quamuis scirēt. xi. apostoli q̄ nichil contra dom
 num cogitarēt quia tamen plus credūt magistro
 q̄ sibi. timentes fragilitatem suam. querūt de pec
 cato cuius conscienciaz non habebant. Sequit̄ em̄
 Et ip̄ si ceperūt querere inter se. quis esset ex eis.
 qui hoc factur⁹ esset. Basilus. Sicut em̄ in
 corporalibus passionibus sunt multe quas non sē
 ciunt patientes. porro magis adhibent fidem cō
 iecturę medicoꝝ q̄ ppriam sensibilitatem atten
 dant. sic et anime passionibus. si quis in se peccatū
 non sentiat. et edere tamē debet h̄is qui plus pos
 sūt cognoscere sua peccata. Theophilus. Cū

facta est autem et
 cōtentio inter eos. q̄s
 eorum videret esse ma
 ior. Dixit autem eis.
 Reges gentium domi
 nantur eorum. Et qui
 potestatem habent su
 per eos benefici vocā
 tur Vos autem nō sic
 sed qui maior est in vo
 bis. fiat sic iunior. Et q̄
 precessor est sicut mini
 strator. Nam quis ma
 ior est qui recūbit. an
 qui ministrat. Nonne
 qui recūbit. Ego aut̄
 in medio vestrum sum
 sicut qui ministrat.

hensibile repererit quasi suas ex eo nequicias ob
 tecturi libenter solēt amplecti. Ideo multi arden
 tius legunt. q̄ facta est contentio inter discipu
 los cristi. Ambrosius Si enim contendebāt apo
 stoli. non excusationi obtenditur. s̄ cautioni pro
 ponitur. Caueamus ergo ne in prodicione aliqua
 inter nos de prelatione possit esse contentio.
 Beda. Potius autem videam⁹. non quid carnales
 adhuc discipuli gesserit. s̄ quid iussit spirital⁹ ma
 gister. Sequitur em̄. Dixit autem eis. Reges
 gentium dominantur eoz. Crisostom⁹. Gentili
 um meminit. vt ex hoc rem vituperandam ondat.
 Gentiliū est ambire primatum. Ciril. Sed et
 blandi sermōes eis offerunt a subditis. Vnde seq̄
 tur. Et qui potestatem habent super eos beneficia
 vocantur. Sed illi quidem quasi extorres a sacris
 legibus huiusmodi subiacēt morbis. Vestrum au
 tem culmen est in humilitate. Vnde sequitur. v̄s

autem non sic. sed qui maior est in vobis. fiat sicut
 iunior. Basil. Non ergo extollat presidentē dig
 nitas. ne ab humilitatis beatitudine corruat. Is
 lud autem nouerit. q̄ humilitas vera ministerium
 plurimum est. Sicut enim qui pluribus ministrat
 vulneratis et abstergit cuiuslibet vulneris sanē. nō
 sumit ministerium in causam elationis. Sic mul
 tomagis cui omisse cure sūt fraternoꝝ languoz.
 vt omnium minister. redditurus pro omnib⁹ rati
 onem cogitare debet. et esse sollicitus. Et sic q̄ ma
 ior est. fiat sicut minor. Decet autem et corporale
 obsequium ab h̄is qui president offerri. exemplo
 domini lauans pedes discipulorum. Vnde sequi
 tur. Et qui precessor est. sicut ministrator. Non
 est autem timendum. ne in subdito soluarur humi
 litatis ppositum. dū ei a maiori seruitur. s̄ in imi
 tatione panditur humilitas. Ambrosius. Conti
 nendum est autem quia non omnis bonificencie
 studio humilitas definiē. Potest enim defere ali
 cui ppter seculi gratiam. potentie metum. vt utilita
 tisq̄ cōtuitum. tua edificatō queritur nō alteri.
 et ideo vna datur omnibus forma sētentie. vt non
 de prelatione iactantia sit. sed de humilitate con
 tentio. Beda. In hac tamen forma a domino tra
 dita. maiores nō minima discretione opus habēt.
 ne scilicet ad instar regum gentium dominari sub
 iectis. seq̄ ab eis gaudeant laudibus attolli. et tñ
 contra delinquentium vicia per zelum iusticie sint
 erecti. Ad verba autem exhortationis suimet ad
 iūgit exemplum. Vnde sequitur. Nam quis maior
 est qui recumbit. an qui ministrat. Nonne qui recū
 bit. Ego autem in medio vestrum sum. sic qui mini
 strat. Crisostom⁹. Quasi dicat. Non putes discipu
 lū tui egere. te vero non illius. Ego enim qui nul
 lo egeo. quo vniuersa egent celestia et terrestria.
 ad ministerialem gradum condescendi. Theo.
 Ostendit autem se ministrantē eis cū panem et ca
 licem distribuit. cuius ministerij mentōnem facit.
 rememorans eos si de eodem pane comederunt. et
 de eodem calice biberunt si ipse christus omnibus
 ministravit. vnum debent omnes sentire. Beda
 Vel loquitur de ministerio quo sedz iohānem eoz
 pedes lauit dominus et magister. Quis etiā verbo
 ministrandi possint omnia que in carne gessit. in
 telligi. s̄ et suum sanguinem se pronobis effunde
 re ministrando significat. Theo. Sic domi
 nus pditori preun
 ciauerat vob. sic di
 scipulis remanētib⁹
 ecōtrario bona. pre
 nunciat dicens. Vos
 autem estis. qui per
 mansistis mecum in tē
 tationibus meis.

Vos autem estis. q̄
 permanistis mecum i
 temptacionibus meis
 et ego dispono vobis
 sicut disposuit michi
 pater meus regnum.
 vt edatis et bibatis su
 per mensam meam in
 regno meo et sedeatis
 sup thronos xij. iudi
 cates xij. et b⁹ israhel.

nus pditori preun
 ciauerat vob. sic di
 scipulis remanētib⁹
 ecōtrario bona. pre
 nunciat dicens. Vos
 autem estis. qui per
 mansistis mecum in tē
 tationibus meis.
 Beda. Non enim in
 choatio paciētis. sed
 perseverantia celestis
 regni gloria donā.
 quia perseverantia.
 que ostentia seu for
 titudo mētis vocat̄.
 dicim⁹ esse cunctaz

consummas virtutum. fili9 ergo dei secum permanentes in temptationib9 et ernu ducit ad regnum. Si enim complantati facti sum9 similitudini mortis eius. simul a resurrectionis erimus. Vnde sequitur. Et ego dispono vobis. sic disposuit mihi pater meus regnum. Beda regnum dei non est hoc mundo. Non autem equalitas ad hominum sed similitudinis emulatio est. Sol9 enim xps plena imago dei est. ppter expressam in se paterne gratitudinis unitatem. Justus autem homo ad imaginez dei est. si ppter imitandam diuine conuersationis similitudinem mundum hunc dei cognitione otenat. Vnde a corp9 christi edimus vt vite eterne possimus esse participes. ppter quod sequit. Vt edatis a bibatis super mensam meam in regno meo. Non enim vict9 nob a potus premij loco sponde9 h comunicacio gracie celestis et vite. Beda. Vel mensa pposita omnibus sanctis ad fruendum celestis est gloria vite. qua qui esuriunt a sitiunt iusticiam saturabuntur fruendo s fide rato gaudio veri homi. Theo. Non autem hoc dixit quasi futuris illic corporalibus escis. a quasi regno suo sensibili futuro. erit enim illic angelica conuersatio sic sarduceis p dicit. Sed a paulus dicit non esse regnum dei escam a potum. Cirillus. Sed ex his q sunt apud nos spiritalia designat. Nam prerogatiua quadam funguntur apud reges terrenos. qui eis quasi conuiue confidunt. Ex humano ergo iudicio ostendit. qui apud eu in primis honoribus stant. Be. Hec est enim immutatio dextre excessi. vt qui nunc humiles gaudent ministrare conseruis. tunc super domini mensam. sublimes vite perpetue dapibus alantur. Et qui hic in temptationib9 iniuste iudicati cum domino permanent. illic cum eo super temptatores suos iusti iudices veniant. Vnde sequit. Et sedeat is super thronos. xij. iudicantes. xij. tribus israhel. Theo. Hoc est cōdemnantes ex duodecim tribubus infideles. Ambrosius. Non autem. xij throni tanquā aliqua corporalis sunt receptacula sessionis. sed quia scdm diuinam similitudinem iudicat xpus cognitione cordiu. si interrogat de factor. vt tunc emueras impietate odens. Ita ap. in iudiciu spirituale formant. remuneratione fidei. execratione perfidie virtute erroze redarguetes. sacrilegos odio persequentes. Crisostomus. Nunquid autem illic sedebit a iudas. Sed considera q lex e data a deo p hieremiam. Si quid homi promiseris. si censuris indign9 muldabo te. Et ideo loquens cum discipulis. non simpliciter promisit. s addidit. Qui permansistis mecum in temptationib9. Beda. Ab eius ergo sublimitate promissi iudas excipitur. Nam et anteq hoc dominus diceret. exisse credendus est. Excipiunt et illi quicunq auditis incomprehensibilis sacra niti verb abierunt retro. Be. Ne gloriarentur vndecim apostoli. et suis virib9 tribuerent. q soli pene iter tot milia iudeoz dicerentur in temptationib9 permanisse cu domio. ostendit eos si non u

Ait autem domin9
simoni. Simon. Ecce
sathan. expetiuit vos.
vt cribraret sicut triticum. Ego autem ro

gaui p te. vt no deficiat fides tua. Et tu aliquando ouersus. confirma fratres tuos. Qui dixit ei. Domine tecum paratus sum et in carcerem a in mortem ire. Et ille dixit. Dico tibi petre. No cantabit hodie gall9. donec ter abneges nosse me.

uatis se domini eent opitulatioe pteci. eadem procella cum ceteris potuisse conteri. Vnde sequitur. Ait aut dñs simoni. simo. Ecce sathanas expetiuit vos. vt cribraret sic triticum id est expetiuit vos tēptare. a velut q triticum purgat vento lanto cocutere. In quo docet nullius fide a diabolo. nisi do

permittere temptari. Theoph. Hoc aut petro dixit. eoq foroz alijs erat. et superbire poterat in his que promissa erant a christo. Cirillus. Vel vt ostendat q homines nihil existentes quantum pertinet ad humanam naturam et lubricu mentis nostre. non decet. vt preesse ceteris velint. Et ideo ommissis ceteris venit ad petrum ceteris prelatum. Vnde sequitur. Ego autem rogavi pro te vt non deficiat fides tua. Crisostomus. No aut dixit. Ego permisi. sed orauit. humiliter enim loq tur tendens ad passionem. vt humanitatem demonstrat. Nam qui non deprecatione. s imperio dixerat. Super hanc petram edificabo ecclesiam meam. et tibi dabo clauis regni celorum. quomodo op9 habebat oratione vt ocitā vnius hominis amaz coereret. Non autem dixit rogavi vt non neges. sed ne deseras fidem. Theoph. Nam et si paululum agitandus sis. habes tamen reconditum semen fidei quous dixerit folia spiritus tēptatozis. viget radix. petijt ergo sathanas te ledere tanq inuidens tibi de mea dilectione. S3 quis egomet pro te sum deprecatus tu tamen delinques. Vnde sequitur. Et tu aliquando ouers9 confirma fratres tuos. Quasi dicit. Postq me negato ploaueris ac pmitueris. corrobora ceteros. cu te princepez apostolorum deputauerim. Hoc enim decet te qui mecum robur es et petra ecclesie. Hoc autem intelligendum est non soluz de apostolis. qui tuc erant. vt robur arētur a petro s a de omnib9 q vsq ad finem mundi futuri sunt fidelibus. ne scilicet aliquis credentium diffidat videns eum qui cum esset apostolus denegauit. ac iterum per penitentiam obtinuit prerogatiuam. vt esset antistes mudi. Admirare igitur exuberantiam diuine patientie. ne diffidere discipulum faceret nondum patrato crimine largitus est veniam. ac iterum ipm in apostolico gradu restituit dicens. Confirma fratres tuos. Beda. Quasi dicat. Sicut ego tuam fidez ne deficiat orado protegi. ita tu infirmiores fies. ne de venia desperent confortare memento. Ambrosius. Caue ergo iactantiaz caue seculum. Ille iubetur confirmare fratres suos qui dixit omnia reliquimus et secuti sumus te. Beda. Quia vero se domin9 dixerat pro fide petri rogasse consec9 ille presentis affectus fideiq feruetis. Sed futuri casus nescius. non credit se vllatenus ab eo posse deficere. Vnde sequitur. Qui dixit ei. Domine tecum

pat⁹ sum et in carcerem et in mortē ire. **Tho^r**
 Pre nimia quidem dilectione flāmescit et impossi-
 bilia sibi pollicetur. Decebat autem audito semel
 a veritate q³ temptandus esset nō amplius contē-
 dere. Sed dominus videns eum presumptuose lo-
 quentem. promit temptationis species scilicet q³
 negaturus esset. Vnde sequitur. Et ille dixit dico
 tibi petre non cantabit hodie gallus. donec ter ab
 neges nosse me. Ambrosius Petrus quidem a si-
 spiritu promptus corporis tū adhuc infirm⁹ af-
 fectu. denunciatur dominum negaturus. Neq³ em̄
 poterat diuine constantiam intentionis eq̄re. Pas-
 fio domini emulos habet par es nō habet. **Tho^r**
 Hinc autem magnam doctrinam haurimus. q³ nō
 sufficit humanum ppositum absq³ diuio subsidio.
 Petrus enim q³ uis feruens esset derelictus tamen
 a deo subplantatus fuit ab hoste. **Basil⁹**. Scie-
 dum autem q³ deo permittente timorati lapsū pa-
 ciuntur quandoq³ ad fastus precedentis tmediū
 Sed quamuis idem videatur esse delictum timorati
 et a aliorum. refert nō modicum. Nam timorati
 ex quibusdam insidijs et pene prout uoluit pecca-
 uit. Alij vero nullam gerendo curam neq³ sui neq³
 dei peccant. si distinguentes inter peccare et age-
 re uirtuose. Vnde reor et iussiois modū in eis de-
 bere fore diuersum. Nam timoratus quodam iuu-
 mine indigens. et circa eandem rem erga quā pec-
 cauit iusta debet proferre. Alij vero cum totū ho-
 num anime destruxerint. affligi et moueri et pcep-
 tis subici debent. quousq³ ratum sit illis deū iustū
 iudicem esse. et otremiscant. Augustinus d^r con-
 euan. Hinc autem quod hic dicitur de petri nega-
 tione predicta. omnes quidem euangeliste cōme-
 morant. sed non omnes ex vna eademq³ occasione
 sermones ad eam cōmemorandam ueniunt. Nam
 matheus et marcus eam subnectunt. Postea q³ do-
 minus egressus ē ex illa domo ubi manducauerāt
 pascha. lucas uero et iohannes. anteq³ inde esset
 egressus. Sed facile possemus intelligere. aut il-
 los duos ea recapitulando posuisse. aut istos pre-
 occupando. nisi magis moueret q³ tam diuersa nō
 tantum uerba. sed etiam sententias domini pmit-
 tunt quibus permotus petrus illam presumptio-
 nem proferret. vel pro domo vel cū domino mo-
 riendi ut magis cogant intelligi ter eum expressis-
 se presumptionē suā diuersis locis sermonis xpi.
 et ter illi a domo responsum. q³ eum ante gallicā
 tum esset negaturus. **Cirillus** predixerat autēz

Et dixit eis. quādo
 misi uos sine sacco et
 pera. et calciamentis
 nūquid aliquid defuit
 uobis. At illi dixerūt
 Nihil. Dixit ergo eis
 S³ nūc qui habet sac-
 culum. tollat similiter
 et peram. Et qui non
 habet. uēdat tunicā

domin⁹ petro. q³ eū
 esset negaturus tem-
 pore scilicet siue cap-
 tionis. Sed quia se-
 mel facta est mentio
 de captōne ei⁹. con-
 sequenter nunciat si-
 peruenientem ostra
 iudeos oflicū. Vnde
 de dicit. Et dixit eis.
 quando misi uos sine
 sacco et pera et cal-
 ciamentis. nunquid ali-
 quid defuit uob³. Mi

suam. et emat gladiū
 Dico em̄ uobis. quo-
 niam adhuc h^c quod
 scriptum est oportet
 impleri in me. Et cum
 iniquis deputatus est
 etenim ea que sunt de
 me finem habent. At
 illi dixerunt. Domine.
 Ecce gladij duo hic.
 At ille dixit eis. Sa-
 tis est.

fat enim saluator fans
 dos apostolos pre-
 dicare ciuitatibus et
 oppidis regnum celo-
 rū. precipiens ut eū-
 tes nullius co: paliū
 curam gererent. sed
 in eo totam spem ui-
 uēdi tponēnt. Cri-
 lostomus. Sicut autē
 qui docēt natate cir-
 ca principium qdem
 manus suas supōnē-
 tes attentius susten-
 tāt suos discipulos.
 postea plerumq³ ma-
 nus abstrahentes ui-

lent ut sibi opitulentur. quoniam et paululū emer-
 gi permittunt ita et christus fecit discipulis. In
 exordijs quidem presto in cūctis eis aderat. pans
 eis uberrime affluentiam omnium. Vnde sequitur
 At illi dixerunt. Nihil at ubi oportebat et pprias
 vires ostendere. subtraxit eis aliquantulum gra-
 tiam. uolens eis ex se nō nulla peragere. Vnde seq-
 tur. Dixit ergo eis. sed nunc qui habet sacculum.
 quo scilicet portatur pecunia. tollat similiter et
 peram qua scilicet portantur cibaria. Et quidem
 quando nec calciamenta nec zonam habebant. non
 baculum. nec es. nullius passi sunt penuriā. ut autē
 marsubium concessit eis et peram. Esurire uidentē
 et sitire et nuditatē pati. ac si eis dicit. Hactenus
 cuncta uobis uberrime affluebant nunc autem uo-
 lo uos et inopiam experiri. Ideoq³ nō addico ne-
 cessitati pristine legis. sed mando et loculū habere
 et peram. Poterat autem et deus usq³ in fines
 eos in tanta constituere copia. sed noluit ob mul-
 tas causas. Primo quidem ut nihil sibi tribuerēt.
 sed recognoscerent totum emanasse diuinit⁹. Se-
 cūdo ut moderari sibi sciāt. Tercō ne maiora d^r se
 opinentur. Horum igitur causa permittens eos
 incurrere multa mopinatorum relaxauit prioris
 legis rigorem. ne grauis et intolerabilis fieret
 eis uita. **Beda**. Non enim eadem uiuendi regula
 persecutionis qua pacis tempe discipulos infor-
 mat. missis quidem discipulis ad predicandum. ne
 quid tollerēt in uia precepit. ordinans scilicet ut
 qui euangelium nunciat. de euāgelio uiuat. In-
 stante uero mortis articulo. et tota illa gente pa-
 storem simul et gregem persequente. congruā tē-
 poris regulam decernit permittens ut tollant ui-
 ctui necessaria. donec sopita insania persecutorū
 tempus euāgelizandi redeat. ubi nob³ quoq³ dat
 exemplum. iusta nonnūq³ causa instante quedam
 de nostri ppositi rigore posse sine culpa mēmitti.
 Augustinus contra faustum nulla ergo instan-
 tia precipietis sed ratione dispensantis p tempū
 diuersitate precepta vel consilia vel permissa mu-
 tantur. Ambrosius. Qui autem ferire prohibet-
 cur emere gladium iubet. nisi forte ut sit parata
 defensio. non ultio necessaria. Et uideri potuisse
 vindicari. sed noluisse. Vnde sequitur. Et qui non
 habet. scilicet sacculum. uendat tunicam suam et

emat gladiū **Chrisosto.** Quid est hoc. Qui dixit erat. si quis te percussit in dextra gena. vertas ei et aliam. nunc armat discipulos. et solo gladio. nam si penitus armare decebat. non solum oportebat gladium possidere sed et scuta et galeas. Sed et si mille huiusmodi possiderent arma pro tot insultibus et insidijs populorum tyrannorum. vrbium nationum qualiter. xj. cōparerēt. et ex solo aspectu agminum non cōtremiscerent. nutriti in stangnis et fluminibus. Non ergo putem⁹ eum iussisse vt gladios possiderent. sed pro gladios inuuit imminentes insidias iudeorum. Vnde sequitur. Dico enim vobis quā adhuc hoc quod scriptum est oportet impleri in me. Et cum iniquis deputatus est. Theo. Cum enim ipse in se supra de prerogatiuis cōtenderit. non est inquit temp⁹ prerogatiuarum immo periculum exercidum. Nam ego magister vester ducor ad mortem non honorabilem cum impijs deputandus. Et enim ea que sunt de me scilicet p̄dicta finē habent. i. implitōnē. Volens ergo violētum insultum inuere. meminit gladij. nec proorsus reuelauit ne tangerentur accidia. nec p̄sus obtulit. ne repentinis aggressibus fluctuarent. Sed postea recolētes mirarentur. quomodo se ipsum p̄tium exhibuit passioni pro salute humana. **Basilii.** Vel domin⁹ non iubet portare marsupium et perā et emere gladium. sed predicat futurum quod scilicet apostoli obliuio tempore passionis dnoꝝ et legis domini auderent sumere gladios. Sepius enim scriptura vtitur imperatiua sermonis specie loco p̄phetie. In pluribus tamē libris non inueniē. accipiat. tollat. vel emat. sed tollet et emet. Theo. Vel per hoc prenuntiat eis quod incurrerent famē et sitim. quod inuuit per peram. et aduersitates nonnullas. quod inuuit per gladium. Vel aliter. quod dominus dicit. Qui habet sacculum tollat simili ter et peram. videt sermo ad discipulos fieri. sed teuera respicit quālibet iudei personam. Quasi diceret si quis iudeorum abundat facultatibus cōgestis omnibus fugiat. Si autem quis vltima oppressus penuria colit regionem. hic etiā amictum vēdat et gladium emat. Inuadet enim eos itollerabilis impetus pugne. vt nichil ad resistendum sufficiat. Deinde pandit horum malorum causam. quia scilicet passus est penam p̄phetis debitam cum latronibus crucifixus. Et cum ad hoc puentum fuerit. sumet finem verbum dispensatiōnis. Persecutoribus autē accident. que a p̄phetis sūt p̄dicta. Hec igitē domin⁹ p̄dixit de futuri regionis iudeorum. sed discipuli nō intelligebant p̄funditatem dictorum putantes ob futurum p̄ditoris insultum gladijs op⁹ eē. Vnde sequit. At illi dixerunt. domine ecce duo gladij hic. At ille dixit eis. satis est. **Chrisosto.** Et quidē si humano eos volebat uti auxilio nec centum sufficerent gladij. quod si volebat eos vti humano subsidio. et duo supua cui sūt Theo. soluit ergo domin⁹ eos reprehendere quasi non intelligentes. sed dicens satis est. eos dimisit. Quidā autē dicunt dominum ironice dixisse satis est. Quasi diceret. Ex quo duo sūt gladij sufficientes nobis ad tātā multitudinē q̄ta nos debet inuadere. **Beda.** Vel duo gladij sufficientes ad tes-

timonium sp̄ote passi saluatoris. Vn⁹ qui et apostolis audaciam pro domino certandi et domino virtutem medicādi doceret inesse. Alē qui nequa quod vagina exempt⁹ ostēderet eos nec totum quod potuere pro eius facere defensiōe permittos. **Ambro.** Vel quia lex referre nō vetat fortasse petro duos gladios offerēti satis eē dicit. q̄si licuerit vsq; ad euāgelium. vt sit in lege equitatis eruditō in euāgelio bōitatis perfectio. Est etiā gladius spiritalis vt vendas patrimonium. et emas verbum quo mentis penetrabilia vestiuntur. Est etiā gladius passionis vt exuas corpus et immola te carnis exuuis ematur tibi sacra corona martirij. Mouet ad huc quod duos gladios discipuli protulerunt ne forte vnum noui. vnum veteris testamēti sit. Deinde dicit dominus. satis est quasi nil desit ei quē vtriusq; testamēti doctrina munierit.

Et egressus ibat secundum consuetudinem in montē oliuarum. Secuti sunt autē illum et discipuli eius. Et cum peruensset ad locum. dixit illis. Orate ne intretis in temptationē. Et ipse auulsus est ab eis quantum iactus ē lapidis. Et positus genibus orabat dicens. Pater si vis trāffer calicē istum a me. Verumtamen non me auoluntas sed tua fiat.

Beda. Tradendus a discipulo dominus consueti secessus locum quo facillime reperiri possit adit. Vn sequit. Et egressus ibat secundum consuetudinē in montē oliuarum. **Ciril de die nāq; cōuersabat hierosolimis obscura vero nocte succedente in montem oliuarum cum suis conuersabatur discipulis. Vnde subditur. Secuti sūt autē illum et discipuli ei⁹. Beda.** Pulchre autē sui corporis misterijs imbutos in montem oliuarum discipulos educit. vt dōnes in morte sua baptizatos sancti spirit⁹ charismate cōfirmā-

dos esse designet. **Theophil⁹.** Post cenam autē nequaquam inertia et iocuset somn⁹ occupant dominum. sed oratio et doctrina. Vnde sequitur. Et cum peruensset ad locum dixit illis. Orate ne intretis in temptationem. **Beda.** Impossibile quidem est humanam animā non temptari. Vnde nō ait. orate ne temptemini. sed orate ne intretis in temptationē. hoc ē ne temptatio vos superet vltima. **Cirillus.** Sed ne solis verbis eis prodesset procedens paululum. orabat. Vnde sequitur. Et ipse auulsus ē ab eis. quātū iactus ē lapidis. Vbiq; memies eum semotum orātem. vt discas quod animo atēto et corde quieto colloquendum ē cum deo sublimi. nō autē quasi egēs alieni suffragij precibus insistebat. qui est omnipotētissima virtus patris sed vt discam⁹ nō eē in temptationibus dormidandum. sed magis orationibus insistendum. **Beda.** solus etiā orat pro omnibus. qui solus erat passus pro omnibus significans tātum orationem suā quā tum et passionem a nostra distare. **Augusti.** de

que euan. Auulsus est autem ab eis quantum iactus lapidis tãquam tipice admonuerit. vt i eum dirigerent lapidem idest usq; ad ipfũ perduceret. ite ncionem legis que scripta erat i lapide. Gremis en? Quid autem sibi vult flexus genuũ de quo dicitur. Et positus genibus orabat. humanus qui dẽ vsus est pronos terre suplicare mai oribus facto ostendẽtes fo rtiores eẽ qui rogãtur. Palã est autez humanaz naturã nichil habere deo condignum. Et ideo honorifica signa que nuicem exhibemus fat entes nos humiliores eẽ respectu excellẽtie proximi trãssumpimus ad obsequia icõ pabilis nature. Vnde ille q̃ nostros languozes portauit ac pro nobis intercessit per hominem quem supsit. Ge misit dicit orando. sanctiens non eẽ superbiendum orationis tempore. sed p omnia humilitati cõfo: mādum. quia deus superbis resistit. Dat autem humilib? gratiam. Chri. Quelibet autem ars verbis et operibus ostenditur ab eo qui docet quia ergo dominus venerat dociturus nos q̃libet virtutem. ob hoc eadem dicit. q̃ facit. Vnde quia iusserat verbis ozare ne intrarent in temptationẽ hoc etiã opere docet. Sequitur enim dicens. Pater si vis transfer calicem istũ a me. sãz dicit si vis quasi ignorans an patri placeret. neq; enim magis ardua cognicõ est. hac cognicõe paterne sub stancie quam ipse solus perspicaciter nouit secunduz illud. Sicut nouit me pater. q̃ ego noui patrẽ neq; hoc dicit. quasi respiciens passionẽ. Qui emz conuiciatus est discipulo volenti eius passionem i pedire vt satanã eum vocaret post multa p̃comia qliter crucifigi nolebat. Cur igit̃ ita dictum est. consideres quantum erat audire. q̃ deus ineffabilis qui quemlibet intellectum transcendit voluit vteruz subire virgineum. lac suggere. q̃ humana queq; pati. quomã ergo fere in. redibile erat. qd̃ erat futurum. Primo quidez misit pphetas hoc nu ciantes postea ipse indutus carne veniens vt non phantasma putaretur. permittit carnez ferre naturales defectus. esurire. sitire. q̃ dormire. laborare. affici. et anxari. ob hoc et recusat mortem vtram humanitatem demonstrans. Ambrosius. Dicit ergo. Si vis transfer a me calicem istum q̃si homo mortem recusans. quasi deus sentenciã suã seruans. Beda. Vel transferri a se calicem postulat. non quidem timore paciendi. sed misericordia prioris populi. ne ab illo bibat calicem p̃p̃natum. Vnde et signanter non dicit transfer a me calicem sed calicem istum. hoc est populi iudeozum. qui excusacionez ignorancie habere non potest. q̃ me quotidie vaticinantur. Dionysius Alexandri nus. Vel q̃ dicit. Transfer calicem istum a me. nõ est hoc. nõ adueniat michi. nisi em̃ aduenerit trãs ferri non poterit. igitur vt sensit iã presentem. cepit affici et tritari et quasi iã ap̃opmquante co dicit. Transfer calicem hunc. Sicut em̃ quod p̃terit nec intactũ est nec permanens. sic q̃ saluator leuiter inuadentez temptacõnem flagitat pelli. q̃ hoc est non intrare in temptationem. quod q̃silit esse orandum. pfectissimus autem modus temptaciones euitãdi manifestatur. cum dicitur. Veruntamen nõ meã voluntas. sed tua fiat. deus emz ier

petus est malozum. Vult autem nobis bona largiri sup id quod petim? vel intelligimus. Et ergo perfectam voluntatem patris quam ipse nouerat petit sortiri effectum. que eadẽ est q̃ sua scdm deitatem. Rẽnuit autẽ impleri humanaz voluntatem quam dicit suam. paterna voluntate minorẽ.

Athanasius. Genium enim hic velle ostendit. alterum quidem humanuz quod est carnis. alterũ vero diuinum. humanitas enim ob carnis fragilitatẽ recusat passionem. sed diuinus eius affectus affectanter eam subijt. eo q̃ non esset possibile eum detineri a morte. Gregorius. ñse nus. Apollinarius autem asserit q̃ cristus non habuit secundum terrenaz naturam p̃p̃iam voluntatẽ. s̃ solum in cristo est voluntas dei qui de celo descendit. Dicit ergo quam voluntatem vult domin? ne qua q̃ euenire. neq; enim deitas auferet p̃p̃iam voluntatẽ. Beda. appropinquãs etiãz passioni saluator. infirmanciu in se vocem sumpit. vt cum b̃ imminet. quod fieri volumus sic per infirmitatem petamus. vt non fiat quatinus p fortitudinẽ parati simus. vt voluntas conditoris nostri etiã contra nostrã voluntatem fiat.

Apparuit autem illi angelus de celo confortans eum. Et factus in agonia plixi? orabat. Et fact? est sudor ei? sicut gutte sanguinis decurrentes in terram. Et cũ surrexisset a boracione et uenisset ad discipulos suos inuenit illos dormientes p̃ tristitia. Et ait illis. qd̃ dormitis surgite et orate ne intretis in temptationem.

Theo. Vt nobis innotesceret ois virtus. quatinus eã ad x̃is p̃ onam? Ozãs domin? ab angelo cõfortatur. vt dicitur. Apparuit autem illi angelus de celo confortans eum. Beda. Alibi legimus qz angeli accesserunt et ministrabant ei. In docu mento ergo vtriusq; nature angeli q̃ ei ministrasse et eum confortasse dicuntur. Creator emz creature sue non equit p̃ esidio s̃ homo factus. sicut p̃ter nos tristis e. ita propter nos confortatur. Theophilus.

Quidam autem dicunt. quomiam apparuit ei angelus glorificans eum dicens. Domine tua est virt? tu nanq; potes contra mortem et infernum genus humanum liberare. Cris. Et quia nõ phantastice sed vere nostram carnẽ suscepit. vt approbet dispensacionis veritatem. et oppilet hereticozũ oraquez humana sustinet. Sequitur enim. Et factus in agonia prolixi? orabat. Ambro. Videret pleriq; hoc loco. qui tristitiam saluatoris ad argumtum molite pocus a principio q̃ suscepte ad tempus infirmitatis inclinant. Ego autem non solum excusanduz non puto. sed nusq; magis pietatẽ ei? maiestatemq; dm̃roz. Minus emz contulerat michi. nisi meum suscepisset affectum. Suscepit enim tristitiam meam vt michi suam leticiam largiretur. Confidenter tristitiam nomino. quia crucez p̃dicto. Debit ergo dolorem suscipere. vt vinceret.

Neque enim habent fortitudinis laudem qui stuporem magis vulnerum tulerint quam dolorem. Nos ergo voluit erudire. quemadmodum mortem et quod est amplius. future mortis mesticiam vinceremus. Doles ergo domine non mea. sed tua vulnera. Infirmatus est enim propter delicta nostra. Et fortasse tristis est ideo. quia post ade lapsam tali terra situ nobis erat ex hoc seculo recedendum. ut mori esset necesse. Nec illud distat a vero. Sed tristis erat pro persecutoribus suis quos sciebat in malis sacris legi penas duros. Grego. xliii. mora. Appropinquante etiam morte nostre mentis in se certam expressit. qui vim quandam terrores ac formidinis patitur. cum per solucionem carnis eterno iudicio propinquamus nec immerito. quoniam anima post pulchritudinem hoc inuenit. quod meternum mutare non potest. Theo. Quod autem humane nature foret premissa oratio non autem diuine ut dicunt arriam. patet etiam ex eo quod sudauit. Sequitur enim. Et factus est sudor eius sicut gutte sanguinis decurrentis in terra. Beda. Nemo sudorem hunc infirmitati deputet. quia contra naturam est sudare sanguinem. sed potius intelligat per hoc nobis declaratum. quod effectum iam sue precis obtineret. ut scilicet fides discipulorum quam terrena adhuc fragilitas arguebat. suo sanguine purgaret. August. in sententijs prosperi. Orans etiam cum sudore sanguineo dominus significabat de corpore suo toto quod est ecclesia manatura martiria. Theo. Vel hoc puerbiallyter dicit de eo qui velum inter sudauit. quod sudauit sanguinem. Volens igitur euangelista innuere quod si sudor guttis madebat. sumit guttas sanguinis ad exemplum. Post hoc autem inueniens discipulos dormientes pre tristitia improperat eis. simul admonens ut orarent. Sequitur enim. Et cum fuerit recessit ab oratione et venisset ad discipulos suos inuenit eos dormientes pre tristitia. Crisost. Erat enim in tempestum noctis. et discipulorum oculi pro angustia premebantur. et erat somnus non corporis. sed meroris. August. de con. euan. Non autem expressit hic lucas quod oratione dominus ad discipulos venerit. nihil tamen hoc mattheo et marco repugnauit. Beda. Demonstrat autem dominus consequenter. quia pro discipulis orauerit quos monuit orationum suarum vigilando et orando existere participes. Sequitur enim. Et ait illis. Quid dormitis. surgite. et orate. ne intretis in temptationem. Theo. Hoc est. scilicet a temptatione supentur. Hoc enim est non induci in temptationem. non demergi ab ea. Vel simpliciter nos iubet orare. ut tranquilla sit nostra vita nec immergamur in aliquod molestorum diabolicum enim est et superbum. quem se in temptatione precipitare. Unde et iacobus non dixit. in iactate vos in temptatione. sed cum incideritis. omne gaudium estimare. de inuito voluntarium facientes.

Adhuc eo loquente
ecce turba. et qui vocabat
iudas vnus de xij.
antecedebat eos. Et

Glo. premissa oratione
cristi subicit de eius
predicatione qua a discipulo
predicitur. dicitur enim
adhuc eo loquente ecce turba
et qui vocabat iudas vnus de

appropinquauit ihesu ut oscularetur eum. Ihesus autem dixit ei. Iudas osculo filium hominis tradis. videtes autem hi qui circa ipsum erant. quod futurum erat dixerunt ei Domine si percussimus in gladio Et percussit vnus ex eis seruum principis sacerdotum et amputauit auriculam eius. Respondens autem ihesus ait. Simite vsque huc et cum tetigisset auriculam eius. sanauit eum dixit autem ihesus ad eos qui venerant ad se principes sacerdotum et magistratus templi et seniores. Quasi ad latronem existis cum gladijs et fustibus. cum quotidie vobiscum fuerim in templo non extendistis manus in me. Sed hec est hora vestra et potestas tenebrarum.

duodecim antecederat eos. Ciril. dicit autem qui vocabat iudas quasi nomen eius habes erosus. addit autem vnus de duodecim ad significanciam ne quicquam proditoris nam qui honoratus fuit eque apostolis factus est occisionis causa in cruce. Ciril. Sic enim insanabilia vulnerum nec austeris medicamentis obediunt nec de mulceturibus. Sic anima ubi se est captiuam et seipsum dedit cui cuique peccato nisi in emolumentum ex admonitionibus sequitur quod et inde accidit a predicatione non cessanti quam uis omni modo doctrine esset a christo cohibita unde sequitur. Et appropinquauit ihesu ut oscularetur eum. Ciril. In memoriam enim glorie christi putauit forsitan posse latenter agere ausus precipuum dilectionis signum organum efficere doli. Ciril. Non autem est discedendum a fratrum admonitione. quoniam nihil propter nostraverba eueniat nam et tuuli et si nullus hauriat fluuit. et si forsitan non persuasus hodie poteris forsitan cras. Piscator enim pro totam diem vacua trahens reia circa sero piscem capit. Unde dominus et si sciret iudam non conuertendum. non destitit facere quod sua intererat. Sequitur enim. Ihesus autem dixit ei. Iudas osculo filium hominis tradis. Ambrosi. Per interrogacionem pronunciam puto. quasi amanti affectu corripit proditorem. Crisost. Proprius autem nomen ponit. quod magis dolentis erat. et reuocatis. quam pro uocanti ad iram. Ambrosius. Dicit autem osculo tradis. hoc est amoris pignore vulnus infligit. et pacis instrumento mortem irrogas. Seruus dominum. discipulus prodis magistrum electus auctorem. Crisost. Non autem dicit. tradis magistrum tuum dominus tuus benefactor. sed filium hominis hoc est mansuetum et mitem. Qui si non esset magister et dominus. quia tamen suauiter erga te gessit. non esset a te prodendus. Ambrosi. Magna o domine significacio potestatis. magna disciplina virtutis et consilij predicationis aperitur. et adhuc paciencia non negatur. Ostendit deum quem prodere. dum occultam maiestatem. Ostendit quem tradere. dum dicit filium hominis. quia caro non diuinitas comprehenditur.

straverba eueniat nam et tuuli et si nullus hauriat fluuit. et si forsitan non persuasus hodie poteris forsitan cras. Piscator enim pro totam diem vacua trahens reia circa sero piscem capit. Unde dominus et si sciret iudam non conuertendum. non destitit facere quod sua intererat. Sequitur enim. Ihesus autem dixit ei. Iudas osculo filium hominis tradis. Ambrosi. Per interrogacionem pronunciam puto. quasi amanti affectu corripit proditorem. Crisost. Proprius autem nomen ponit. quod magis dolentis erat. et reuocatis. quam pro uocanti ad iram. Ambrosius. Dicit autem osculo tradis. hoc est amoris pignore vulnus infligit. et pacis instrumento mortem irrogas. Seruus dominum. discipulus prodis magistrum electus auctorem. Crisost. Non autem dicit. tradis magistrum tuum dominus tuus benefactor. sed filium hominis hoc est mansuetum et mitem. Qui si non esset magister et dominus. quia tamen suauiter erga te gessit. non esset a te prodendus. Ambrosi. Magna o domine significacio potestatis. magna disciplina virtutis et consilij predicationis aperitur. et adhuc paciencia non negatur. Ostendit deum quem prodere. dum occultam maiestatem. Ostendit quem tradere. dum dicit filium hominis. quia caro non diuinitas comprehenditur.

Illud tamen plus confutat ingratum q̄ eum tradiderit. qui cum esset dei filius. propter nos filius hominis esse voluisset. quasi diceret propter te suscepisti ingratis quod tradidisti hypocrita. Augusti. hoc ergo dominus cum tradere. primo dixit. quod ait lucas. Juda osculo filium hominis tradidisti. Deinde quod matheus. Amice ad quid venisti. Deinde id quod iohannes commemorat. Quem queritis. Ambrosius. Osculatus est autem eum dominus non quo simulare nos doceat. sed ut neque perditorem refugere videretur. et plus afficeret perditorem cui amoris officia non negaret. Theo. zelantem autem discipuli a gladiis euaginant. Unde sequitur. Videntur es autem hi qui circa ipsum erant. quod futurum erat. dixerunt ei. Domine si percutimus in gladio sed qualiter habent gladios. quia mactauerunt agnum a mensa discesserunt. Alii autem discipuli querunt an percuterent. Sed petrus ubique feruens pro domino persuasionem non expectat sed percutit seruum pontificis. Unde sequitur. Et percussit vnus ex illis seruum principis sacerdotum. et amputauit auriculam eius dextram. Augusti. De con. euan. Qui percussit secundum iohannem petrus erat. quem percussit autem malchus vocabatur. Ambro. Eruditus enim in lege petrus promptus affectu qui sciret phinees percussit ad iusticiam quod sacrilegus peremisset percussit principis seruum. Augusti. de con. euan. Deinde lucas dicit. Respondens autem ihesus ait. Sinite vsq; huc. Et hoc est quod matheus commemorat. conuerte gladium tuum in locum suum. nec moueat quasi contrarium sit. quod lucas huc dicit dominus respondisse. Sinite vsq; huc. quasi post istam percussionem ita dictum fuerit. vt placuerit ei vsq; huc factum. Sed amplius fieri noluerit. Cum in uerbis que matheus posuit. intelligatur potius totum factum. quo usus est gladio petri. domino displicuisse. Illud enim verum est. quod cum interrogassent dicentes. Domine si percutimus in gladio tunc respondit. Sinite vsq; huc. id est non vos moueat. quod futurum est. permittendi sunt hucusque progredi. hoc est vt me apprehendant. et impleantur que de me scripta sunt non enim dicit Respondens autem ihesus nisi ad interrogationem eorum responderet. non factum petri. Sed inter moras uerborum interrogantium dominum et illius respondentis. Petri auditate defensionis percussit. Sed non potuit simul dici que simul fieri potuerunt tunc sicut dicit lucas sanauit eum qui percussus erat. Sequitur enim. Et cum tetigisset auriculam eius sanauit eum. Beda. Nunquam enim pietatis sue dominus obliuiscitur. Illi iusto mortem inferunt iste persequenti vulnera sanat. Ambro. Sed cum dominus vulnera cruentum detulit. misteria diuina subiecit. vt seruus principis mundi non nature condicione. sed culpe auris vulnus exciperet qui non audisset uerba sapientie. Aut si petrus uolens percussit aurem. docuit quod aurem in spem habere non deberet. quam in misterio non haberet. Sed quare petrus. quia ipse ligandi et soluendi adeptus est potestatem. Et ideo tollit gladio spiritali aurem inferiorem male intelligentis. Sed dominus ipse refundit auditum. demonstrans et ipsos si conuertantur. posse sanari qui in passione domini vulnerati

sunt. eo quod omne peccatum fidei mysterijs abluitur.

Beda. Vel seruus iste populus est iudeorum principibus sacerdotum in debito mancipatus officio. quod in passione domini dextera auriculam id est spiritalem legis intelligentiam perdidit. que scilicet auris petri gladio deciditur. non quod ille sensus intelligentiam diuinitatis tollat. sed diuino ablatum iudicio negligentibus pandat. Verum eadem dextera auris in his que in eodem populo contulerunt diuina dignatione pristino est restituta officio. Sequitur. Dixit autem ihesus ad eos qui uenerant ad se principes sacerdotum et magistratus templi et semozes. Quasi ad latronem existis cum gladijs et fustibus. Crisostomus. Accesserunt enim nocte timentes multitudinis impetum et ideo dicit quid uobis opus erat his armis in eum qui uobiscum est semper. Et hoc est quod sequitur. Cum quotidie uobiscum fuerim in templo. non extendi istas manus in me. Cirillus. Vbi non inculpat dominus presides iudeorum quod non sibi maturum parauerant insidias mortis. sed arguit eos qui temere opinabantur eum se iuuisse ipso iuuito. Ac si dicat. Tunc non cepistis me quod nolentem. nec nunc poteris. nisi me sponte uestris subicerem manibus. Unde sequitur. Sed hec est hora uestra. id est. paruum tempus concessum est uobis exercere in me uestra superbie patre uotis meis fauere. Dicit etiam quod hec potestas est uestris data. id est. diabolo et iudeis insurgenti in christum. Et hoc est quod subdit. et presens uestrum. Beda. quasi diceret ideo aduersum me in uestris congregati. quia potestas uestra que sic contra lucem mundi armata in tenebris est. Queritur autem quomodo ihesus principes sacerdotum. Agitator templi et semozes qui ad se uenerunt. alloqui dicat. Cum apud alios euangelistas non ipsi uenisse. uerum in atrio cainphe expectantes ministros misisse perhibeatur. sed huic contrarietati datur quod illi non per seipsos. sed per eos qui miserunt ad apprehendendum christum. in sue iussionis potestate uenerunt.

Comprehendentes autem eum. duxerunt ad domum principis sacerdotum. petrus uero sequebatur eum a longe. Accessit autem tunc igne in medio atrio et circumstantibus illis. erat petrus in medio eorum. Quicquid uideret ancilla quedam sedentem ad lumem. et eum fuisset iturba dixit. Et hic cum illo erat. At ille negauit eum dicens. Mulier non noui illum. Et post pusillum. alius uidentem eum dixit. Et tu de illis es

Ambrosius. Non intellexerunt infences misterium. nec uenerati sunt tam clementem pietatis affectum quod etiam hostes suos non passus est vulnerari. Dicitur enim. Comprehendentes autem eum duxerunt ad domum principis sacerdotum. Cum legimus teneri ihesum caueamus ne putemus eum teneri secundum diuinitatem et inuitum quasi infirmum. tene eum et ligatur secundum corporis ueritatem.

Beda. Princeps autem sacerdotum caypham significat qui secundum iohannem erat pontifex anni illius. Augustinus. de con. euan. Sed primo ad anam

Petrus vero ait: Homo non sum. Et intervallo facto quasi hore unius. alius quidam affirmabat dicens: Vere et hic cum illo erat. Nam et galileus est. Et ait Petrus: Homo nescio quid dicis. Et continuo adhuc illo loquente Gallus cantavit. Et conuersus dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi domini quod dixerat quod priusquam Gallus cantaret me negabis. et egressus foras Petrus fleuit amare.

hisset. Sed in hoc fit reuerendus quod dominum non reliquit. etiam cum timeret metus nature est. cura pietatis. Beda. Quod autem ad passionem euntem dominus a longe sequitur Petrus. significat ecclesiam secuturam quod est imitaturam passionem domini. sed longe differenter. Ecclesia enim pro se patitur at ille pro ecclesia. Ambro. Jam autem in domo principis sacerdotum ignis ardebat. Unde sequitur. Accenso autem igne in medio atrio et circumstantibus illis erat Petrus in medio eorum. Accessit Petrus. ut calefaceret se. quia clauso domo calorem mentis iam in eo refrigerat. Criso. Tradite enim erant Petro claves regni celorum. credenda erat ei populorum innumera multitudo. quae eius inuoluta peccatis. Erat autem Petrus paulo durior. sicut truncata serui principis sacerdotum declarat auricula. Unde igitur tam durus tamque seuerus. si domum non peccandi fuisset adeptus. que venia commissis populis donaretur que diuina prouidentia permisit. quod primo ipse laboraretur in peccatum. quo erga peccantes durior sententiam proprii casus intuitu temperaret. Et cum se calefacere vellet ad primas. accessit ad eum puella de qua sequitur. Quem cum vidisset ancilla quedam sedentem ad lumen. et eum fuisset intuita. dixit. Et hic cum illo erat. Ambro. Quid sibi vult quod primo eum prodit ancilla. cum viri utque magis potuerit eum recognoscere. nisi ut iste serus peccatore in nece domini videret. ut et iste serus redimeretur pro domini passionem. Petrus autem proditus negat. Malo enim negasse Petrum quam dominum fessisse. Unde sequitur. At ille negauit dicens. Mulier non noui illum. Criso. Quid ais o Petre. Vox tua repente mutata est. Os enim plenum fidei et amoris. in odium perfidiamque conuersum est. Non tibi flagella. nondum sunt admota tormenta. qui te interrogat nullus est eorum qui aut oritate sui possit for-

duas est fecerit capite. sicut Iohannes dicit. quod ad Caypham ut Matheus dicit. Marcus autem et Lucas nomen non dicunt pontificis. Crisostomus. Ideo autem ducitur ad domum pontificis ut de consensu principis sacerdotum singula queque facerent illuc enim omnes conuenerant Christus prestantes. magnus autem feruor Petri ostenditur qui non aufugit cum alios fugientes vidisset. Sequitur enim Petrus autem se quebatur eum a longe.

Ambro. Bene a longe sequebatur iam primus negatur neque ei negare potuisset. si Christo proximus ad-

midinem incutere confitenti. mulier te simplici voce interrogat et forte nec proditura confessum. Nec tamen mulier sed puella hostiaria. vile mancipium. Ambro. Sed ideo negauit Petrus. quia promisit incaute. non negat in monte. non in templo. non in sua domo. sed in pretorio Iudeorum. Ibi negat. ubi Iesus ligatus est. ubi veritas non est. Negans autem dicit. Non noui illum temerarium quippe erat. ut diceret quia nouerat eum. quem mens humana non potest apprehendere. Nemo enim nouit filium nisi pater. Rursum secunda vice Christum negat. Sequitur enim. Et post pusillum. alius videns eum dixit. Et tu de illis es. Aug. de con. euan. Intelligitur autem quod in hac secunda negatione. a duobus est compellatus ab ancilla scilicet quam commemorat Matheus et Marcus et ab alio queque commemorat Lucas. Hoc ergo quod hic Lucas dicit. et post pusillum. iam egressus erat ianuam Petrus. et primum Gallus cantauerat ut Marcus dicit. Jam redierat. ut quemadmodum dicit Iohannes. ad focus stans iterum negaret. de qua negatione sequitur. Petrus vero ait o homo. non sum. Ambro. Maluit enim se negare. quam Christum aut quia videbatur negare Christum societate. utique se negauit. Beda. In hac autem negatione Petri dicimus. non solum ab eo negari Christum. quod dicit eum non esse Christum. sed ab illo etiam qui cum sit. negat se esse Christianum. Ambro. Tercio quod interrogatur. Sequitur enim. Et intervallo facto quasi hore unius alius quidam affirmabat. dicens Vere et hic cum illo erat. Aug. de con. euan. Matheus et Marcus dicunt post pusillum. quantum esset hoc tempus. manifestat hic Lucas dicendo. Et intervallo facto quasi hore unius de hoc autem intervallo tacet Iohannes. Item quod Matheus et Marcus non singulari sed plurali numero enunciant eos qui cum Petro agebant. cum Lucas et Iohannes unum dicant facile est intelligere aut pluralis numerum pro singulari usitata locutione usurpasse Matheum et Marcum. Aut quod unus maxime tanquam qui eum viderat affirmabat. ceteri autem secuti eius fidem Petrus simul viderant. Jam vero illud quod Matheus ipsi Petro dictum asseuerat. nonne te vidi in orto. Marcus autem et Lucas inter se illos de Petro locutos. aut sententiam intelligimus tenuisse eos. qui compellatum dicunt Petrum. Tantum enim valet quod de illo coram illo dicebatur. quantum si illi diceretur. aut utroque modo dictum. et alios hunc alios illud modum commemorasse.

Beda. Subdit autem. nam et Galileus est. Non quod alia lingua Galilei atque alia loquerentur. Hierosolimitate qui utriusque fuerunt hebrei. sed quod vnaqueque prouincia et regio. suas habendo proprietates usitatum loquendi sonum vitare non possit. Sequitur. Et ait Petrus. O homo nescio quid dicis. Ambrosius. Hoc est sacrilegia vestra nescio. sed nos excusamus. ipse non excusauit. Non enim satis est inuoluta responsio confitenti Iesum. sed apta confessio. Et ideo Petrus non de industria respondisse sic inducit. quia postea recordatur. et tamen fleuit. Beda. Solet autem sacra scriptura sepe meritum causarum pro meritum designare tempus. Unde Petrus qui media nocte peccauit. ad gallicantum penituit. Sequitur enim. Et continuo illo adhuc loquente. Gallus cantauit.

Quia qui od in tenebris obliuionis errauit. vere lucis rememoracōne corripit. Aug. de con. euan. Galli autem cantū post trinam negacōnē petri intelligim⁹. sicut Marcus exp̄ssit. Beda. Idūc gal lum mistice opinor aliquē doctōrum intelligendūz qui iacentes ⁊ somnolentos increpat dicens. Euisgilate iusti. et nolite peccare. Criso. Admirare autē cur ā magistrī q: cum victus esset. multa vtebatur p̄uisione erga discipulū quem nutu erigens ad lacrimas puocauit. Sequitur em̄. Et conuersus dominus respexit petrum. Aug. de con. euan. Quod quomodo accipiendū sit. diligencius osiderandū est. dicit enim mathe⁹. petrus enim sedebat foris in atrio quod non diceret. nisi illa cū domino intus agerent. Similiter et in eo q: dixit marcus et cum esset petrus in atrio deorsū. ostendit nō solum in interioribz. sed etiam in superioribz gesta q: dixerat. Quomodo ergo respexit domin⁹ petrū facie corporali. Quia p̄pter michi videtur illa respectō dum itus facta. Et sicut dictū est. Respice et eradi me. ⁊ conuere domine libera animā meā. ita dictum arbitror. conuersus domin⁹ respexit petrū.

Beda. Respiciere nāq; ei⁹ misereri est. q: non solum cum agitur penitētia. verū etiam vt agatur si misericordia necessaria est. Ambro. Deniq; quos ihesus respicit. plorant delictū. Vnde sequitur. Et recordatus est petr⁹ verbi domini qd dixerat. q: prius q̄ gallus cantet. ter me negabis. Et egressus foras petrus fleuit amare. Quare fleuit. quia errauit vt homo. lacrimas eius lego. satisfactōnez non lego. Lauent lacrimae delictum. quod vce pudor est confiteri. negauit primo et secundo et non fuit. quia adhuc non respexerat dominus. Regauit tercio. respexit eum ihesus. et amarissime fleuit. Et tu si veniam vis mereri. dilue lacrimis culpā tuam. Criso. non autem audebat petrus palaz fle re. ne a lacrimis deprehenderet. Sed foras exiens lacrimabat. flebat autem non p̄pter penaz. s; quia dilectum negauerat. quod molestus erat ei quolibet supplicio.

Et viri qui tenebant eū. illudebāt ei cedentes. ⁊ velauerūt eū. et p̄cuciebāt faciē ei⁹. Et interrogauerūt eū dicentes. p̄phetiza. q̄s ē qui te p̄cussit. Et alia multa blasphemātes. dicebāt in eum. Et vt factus est dies. conuenerūt seniores plebis. et principes sacerdotū et scribe. ⁊ duxerūt illum in consiliū suum dicētes. Si tu es cristus. dic nobis. Et ait

Augustin⁹ de cō. euan. De petri temptatione que inter dominū contumelias facta est. non codez ordine omnes narrant. Nam illas primo cōmemorat matheus ⁊ marc⁹. deinde petri temptationē. Lucas vero explicauit pri⁹ temptationē petri. deinde dominū cōtumelias dicens. Et viri q: tenebāt eum. illudebant ei cedentes. Criso. Celi et terre domin⁹ cel⁹ sustinet et patit impiorum ridicula formaz nobis patientie p̄bēs. Theop. necnō dñs

illis. Si vobis dixero nō credetis michi. Si autem interrogauero nō respōdebitis mihi neq; dimittetis. Ex hoc autē erit filius hominis sedēs a dextris virtutis dei. Dixerūt aut omnes. Tu ergo es filius dei. Qui ait. Vos dicitis. quia ego sum. At illi dixerunt. Quid adhuc desideramus testimonium. ip̄si em̄ audiui⁹ ⁊ ore ei⁹

phetarum vt p̄fuso do p̄pheta deludē. Sequitur enim. Et velauerunt eum et p̄cuciebant faciē ei⁹ ⁊ interrogauerūt eū dicentes. Prophetiza nobis. quis est q: te p̄cussit. Beda. Hec quasi in cōtumeliam faciēbant eius. qui se a populis prophetā voluit haberi. Sed tunc q: cesus est colaphis iudeorū. cedit etiam nunc blasphemis falsoz crucianorum. Velauerūt autē eum non vt eorum ille scelera nō videat sed vt a se ip̄i fa

ciem eius abscondant. Heretici autem et iudei et mali catholici eum reprobis actibus exacerbat. tes. quasi ei illudentes dicunt. quis est qui te p̄cussit dum ab illo suas cogitacōnes et opa tenebrarū cognosci non estimāt. Aug. de con. euan. hec aut in telligitur passus domin⁹ vsq; mane in domo p̄cipis sacerdotū quo prius abductus est. Vnde sequitur. Et vt factus est dies. conuenerūt seniores plebis et p̄ncipes sacerdotū ⁊ scribe ⁊ duxerūt eū in consiliū suū dicētes. Si tu es xp̄s. dic nobis. Beda. nō veritatē desiderabāt. s; calūniā p̄pabant. Si quidem cristum. hominē t̄mō de stirpe dauid veterum sperantes. hoc ab eo q̄rebant. vt si diceret. Ego sum cristus. calūniarent q: sibi arroget regiam potestatem. The. Ip̄e vero sciebat eorū p̄cordia q: qui non crediderant opibz. multomin⁹ s̄mibus crederent. Vnde sequit. Et ait illis. Si vobis dixero. non creditis michi. Beda. Sepe enim dixerant se cristum esse puta cum dicebat. Ego ⁊ pater vnum sumus. et cetera talia. Si autēz interrogauero. non respondebitis michi. neq; dimittetis. Interrogauerat em̄ eos. quomō dicerent cristū filium esse dauid. cum dauid in sp̄u dominū suūz illum vocauerit. verū illi neq; dicenti credere neq; interroganti respondere voluerunt. Quia autem semen dauid calūniari q̄rebāt. plus est qd audiūt. Sequitur. n. Ex hoc aut erit filius hoīs sedēs a dextris virtutis dei. Cirillus. Quasi d. non ē vobis de cetero tempus sermonū et doctrine. sed deinceps iudicij tempus erit. cū videbitis me filium hoīs sedētē a dextris virtutis dei. Cirill⁹. Cum autem de deo sessio dicitur atq; thronus. regia et vniuersis principās dignitas designatur. Non. n. putabimus tribunal quodam positū eē. cui credamus imiti dominum oim. sed nec omnino dexterum vel sinistrum esse penes diuinam naturam. propterea enim est corporū figura et locus et sessio. Qualiter aut patris honoris. patris quoq; cōfess⁹ filius videbit esse si non est s̄m naturā filius naturalem in se p̄prietatem patris habēs. Theo. Hec igitē audiētes debebāt timē. S; illi p̄ hec verba

magis insaniunt. Vnde sequitur Dixerunt autem omnes Tu ergo es filius dei. Beda. qui se filium dei dixerit acceperit in eo quod ait. Erit filius hominis se. a dei. vii. dei. Ambro. Dominus autem maluit se regem probare quam dicere. ut condonandi causam habere non possint. Qui quod obiecit hoc fatetur. Sequitur enim. Qui ait. vos dicitis quia ego sum. Cuius. hoc autem dicente christo. succensuit phariseorum cohortis versus sursum ignominie voce. Vnde sequitur. At illi dixerunt. Quid adhuc desideramus testimonium. ipsi enim audiuimus de ore eius. Theo. Ex quo patet quod in obediens nulla comoda fuerunt reuelatis sibi secretis sed maiorem penam acquirunt. propter quod talia oportet eis esse occulta.

CAP. XXIII.

Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad pilatum. Ceperunt autem accusare illum dicentes. Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram et prohibentem tributa dari cesari et dicentem se christum regem esse. Pilatus autem interrogauit eum dicens. Tu es rex iudeorum. At ille respondens ait. Tu dicitis ait autem pilatus ad principes sacerdotum et turbas nichil inuenio cause in hoc homine. At illi inualescebant dicentes. Conmouit populum docens per uniuersam iudeam in hac.

Augustinus de com. euan. Postquam compleuit lucas narratio petri negationem. recapitulauit que cum domino gesta sunt circa mane. commemorans que danda que alij tacuerunt. atque ita contexit narrationes. similia alijs narrans cum dicit. Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad pilatum. Beda. Ut impleret sermo iherosolimitanus quem de sua morte protulit. Trade tur gentibus id est romanis. Nam pilatus romanus manus erat. eumque romanum in iudeam proficere miserant. Aug. de con. eu. ange. Deinde apud pilatum gesta sic narrat. Ceperunt autem accusare illum dicentes. Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram. et prohibentem tributa dari cesari. et dicentem se christum regem esse. hoc matheus et marcus non dixerunt cum tamen dicerent. quod eum accusabant. sed iste etiam ipsa crimina que falso obiecerunt. apuit. Theo. Evident autem aduersantem veritati. non enim dominus prohibuit dari censum. sed magis dare iussit. Dualiter autem populum subuertebat. an ut regnum aggredere. sed hoc est incredibile cunctis. quia volente multitudine tota eum in regem eligere. sciens fugit. Beda. Duobus autem dominus obiectis. scilicet quod et tributa cesari dari prohibuerit. et se christum regem diceret. potuit fieri ut illud quod dominus ait. Reddite que sunt cesaris cesari. etiam pilatum ad disse contigerit. Ideoque causas hanc que in aptum iudeorum mendacium parumpendens. solum quod

nesciebat. de regni verbo interrogandum putauit. Sequitur enim. Pilatus autem interrogauit eum dicens. Tu es rex iudeorum. Theo. Mihi videtur quod hoc a christo quesierit. ut temptum obiecti criminis subsanaret. Quasi diceret. Tu pauper. humilis. nudus. cui nullus adiutor. accusaris te regem ambitione. ad quod opus est multorum adiutorum et sumptuum. Beda. Eodem autem modo proficere. que a principibus sacerdotum rursus. ut presentia aduenire. Sequitur enim. At ille rursus ait. Tu dicitis Theo. Illi autem cum nichil aliud faueret eorum. casumie reuerunt ad clamorum subsidia. Sequitur enim. At illi inualescebant dicentes. Conmouit populum docens per uniuersam iudeam incipiens a galilea usque huc. quasi dicerent. puertit populum nec in una parte tantum. In galilea incepit et hucusque puenit transiens per iudeam. puto autem eos non absque causa memisse galilee. sed volentes incutere timorem pilato. Galilee enim scismatici fuerunt et noua temptantes. qualis fuit iudas galilee. cuius in actibus apostolorum fit mencio. Beda. His autem verbis non illum. sed se accusat. docuisse enim populum. et a pristinis temporibus ignauia docendo comouisse talique actu totam terram promissionis pertulisse. non criminis sed indicium est virtutis. Ambro. O accusat autem dominus et tacet. quia defensione non indiget. ambigant defendi qui timent vim. non ergo accusationes tacere confirmat. sed despiciat non reflexendo. quid ergo timeret qui non ambit salutem. Solus vim suam perdit ut acquirat omnium.

Pilatus autem audiens galileam interrogauit si homo galileus esset. Et ut cognouit quod de herodis potestate esset remisit eum ad herodem. quia et ipse iherosolimitis erat illis diebus herodes autem viso iherosolimitis gauius est valde. Erat enim ex multo tempore cupiens videre eum. eo quod audiret multa de illo. et sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem illum sermionibus multis. Et ipse ei nichil responderebat. Stabant etiam principes sacerdotum et scribe constanter accusantes eum. Spreuit autem illum herodes cum exercitu suo. et illudit in-

Beda. Pilatus de promissa accusatione non interrogandum dominum ratus. Sed ipsam magis nata occasione cupi. ab eo iudicando liberum reddere. Vnde dicit. Pilatus autem audiens galileam interrogauit. si homo galileus esset. Et ne contra eum. quem in fontem et propter inuidiam traditum cognouerat. sententiam dare cogere. herodis eum misit audiendum ut ipse potius eum qui eius patrie tetracha crederet. vel absolueret vel puniret. Sequitur enim. Et ut cognouit quod de herodis potestate esset remisit eum ad herodem qui et ipse iherosolimitis erat illis diebus. Theo. In hoc sequitur legem romanam. que iubebat quemlibet a principis sue ditionis condemnari. Greg. x. mora. Christi autem fama herodes explorare

dutū veste alba et re-
misit ad pilatum. Et
facti sunt amici hero-
des et pilatus in ipsa die
Nam antea inimici e-
rant adinuicem

voluit cum eius mi-
racula videre concu-
piuit. Sequitur enim
herodes autem visus
ihesu gauisus est val-
de. Erat enim cupiens
ex multo tempore vide-
re illum. Theo. Non
tanquam lucraturus quod

utilitatis ex eius aspectu. sed paciens nouorum cupi-
dinem credebat videre quendam extraneum hominem
de quo audierat quod sapiens et mirificus esset. Unde
sequitur. Eo quod audierat multa de illo. et sperabat
signum aliquod videre ab eo fieri. Volebat etiam au-
dire ab eo quid diceret. Et ideo interrogat eum. quasi
derisorie se habens ad ipsum et eum subsannans. Se-
quitur enim. interrogabat autem illum multis sermonibus
ihesus autem qui cuncta ratione pergit et qui teste da-
uid suos sermones in iudicio disponit primum esse iudi-
cauit in talibus habere silentium. Sermo enim. prola-
tus ei cui nihil proficit. odemnacōis fit causa. Unde
sequitur. Et ipse nihil ei respondebat. Ambrosius
Tacuit. et nichil fecit. quia nec illius credulitas me-
rebatur videre diuina. Et dominus iactantiam decli-
nabat. et forte typice in herode omnes impij signi-
ficant. qui si legi non crediderint et prophetis mira-
bilia christi opera in euangelio videre non possunt.

Gregorius. xxi. mora. Hoc etiam audientes nos
oportet et addiscere. ut quociens auditores nostri
nostra volunt quasi laudando cognoscere. Non autem
sua peruersa mutare. omnino tacemus. ne si ostens-
tationis studio verbum dei loquimur. et illorum que
erat. culpa esse non desinat. et nostra que non erat
fiat. Multa autem sunt que audientis animi produunt
maxime si auditores nostri et semper laudant quod
audiunt. et nunquam quod laudant sequuntur. Grego-
rius. mora. Inquisitus ergo redemptor tacuit. expe-
ctatus miracula adhibere contempsit seseque apud se
in occultis retinens. eos quos exteriora querere con-
petit. ingratos foris reliquit magis eligens ap-
te a superbientibus despici. quam a non credentibus vacua
voce laudari. Unde sequitur. Stabant etiam principes
sacerdotum et scribe ostentem accusantes eum. Spre-
uit autem illum herodes cum exercitu suo. et illustrit
indutum veste alba et remisit ad pilatum. Ambro-
sius. Non ociosum quod veste alba induit ab herode. imma-
sculate tribuens indicia passionis. quod agnus dei sine
macula. cum gloria mundi. peccata suscipiet.

Theo. Tu tamen considera quod pro ea que facit diabo-
lus impeditur. congerit derisiones et obprobria in
christum. ex quibus declaratur quod dominus seditionis non
fuit. alioquin non derideretur plebe reddita suspen-
da. et nouitatibus gaudente. Missio autem christi a pi-
lato ad herodem fit amicitie omnium exordium quasi
pilato non usurpante sibi subditos ditioni herodis
Unde subditur. Et facti sunt amici herodes et pilatus
in ipsa die. Nam antea inimici erant adinuicem.
Attende diabolus ubique coniungit distincta. ut cri-
sti pagat necem. Erubescam ergo nos si causa no-
stra salutis nec amicos in proprio federe seruemus.

Ambrosius. In typo etiam herodis atque pilati. qui
inimici ex inimicis pro ihesu christo facti sunt. plebs israel et

populi gentilis figura seruat. quod pro domini passio-
nem utriusque sit futura concordia. ita tamen ut pri-
us populus nationum capiat dei verbum. et ad popu-
lum iudeorum fidei sue deuotionem transmittat. ut il-
li quoque gloria maiestatis sue corpus vestiant cri-
sti. quod ante despererant. Beda. Vel hoc hero-
dis et pilati fedus significat. quod gentiles et iudei ge-
nere et religione et mente dissidentes. in christi
sequendis consensuerunt.

Pilatus autem conuoca-
tis principibus sacer-
dotum et magistratibus
et plebe dixit ad illos
Detulistis mihi hunc
hominem quasi auertens
terram populi et ecce ego
coram vobis interro-
gans nihil causas inue-
nio in hoc isto ex his
in quibus eum accusatis
Sed neque herodes.
Nam remisit vos ad il-
lum et ecce nichil dig-
num morte actum est ei
Emendatum ergo illum
dimitta. Necessse autem
habebat dimittere eis pro
diem festum unum. Ex-
clamauit autem simul
vniuersa turba dicens.
Tolle hunc. et dimitte
nobis barrabam. qui
erat propter seditionem
quandam factam in ci-
uitate et homicidium
missus in carcerem. Ite-
rum autem pilatus lo-
cutus est ad illos. vo-
lens dimittere ihesum
At illi subclamabant
dicentes crucifige cru-
cifige eum. Ille autem ter-
cio dixit ad illos. quod
enim mali fecit iste. Nul-
lam causam mortis in-
uenio in eo. Corripiam
ergo illum et dimitta
Ac illi instabant vocibus

Aug. de con. euā.
Redies lucas ad ea
quae apud phidē gerebā-
tur. Unde digressus
erat ut narraret. quod
apud herodem actum
est. ita dicit. pilatus
autem conuoca. princi-
pes. et magistra. et
plebe dixit ad eos.
obtemperate mihi hunc ho-
minem. quasi auer-
tere ego coram vobis in-
terro. nihil cau. inue-
nio in hoc isto ex his in
quibus eum accusatis
hic intelligimus eum
permississe. quoad-
modum a domino quod
fuerit. Quid accusato-
ribus responderet.
Ambrosius. hic pilatus
christus absoluit iudi-
cium crucifigit ministe-
rio. ad herodem mit-
titur. unde sequitur
Sed neque herodem
remisit vos ad illum.
et ecce nichil dignum
morte actum est ei. Et
si vterque reum non pro-
nunciat ob metum tamen ali-
ene crudelitatis stu-
dij pilatus obsequit
Theo. Duorum et-
go virorum testimo-
nio Iesus insons ostē-
ditur. Iudei vero quod
accusabant nullum te-
stem obtulerunt. cui
credere oporteret.
Vide ergo quomodo su-
peret veritas. Iesus
tacet et testantur in-
imici. proclamant iudei
et nullus eorum attesta-
tur clamoribus. Be-
da. Pereat ergo scri-
pta que tanto post te-
poris contra christum
opposita. si illum apud
pilatum magice artus

magnis postulantes ut crucifigeretur et inualecebant voces eorum. Et pilatus adiudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum qui propter homicidium et seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant Ihesum vero tradidit voluntati eorum.

habebat dimittere eis per diem festum unum. necesse habebat non impialis legis sanctione. sed annuagentis consuetudine de iudicis. cui per talia gaudebat placere. Theophilus. Romani enim iudeis concesserant. secundum leges et ritus proprios conuersari. Mos autem patris erat iudeis petere damnatos a principe. sicut a saule ionathan petierunt. Unde et de eorum petitione nunc subditur. exclamauit autem simul uniuersa turba dicens. tolle hunc. et dimitte nobis barrabam. qui erat propter seditionem quam fecerat in ciuitate et homicidium missus in carcerem. Ambrosius. Non immerito homicide ab iudicibus petunt qui flagitabant innocentis ericium. Tales leges habet iniquitas. ut qui oderit in oecum scelus diligat. In quo tamen nominis interpretatio speciem dat figure. barrabas enim patris filius latine dicitur. Ille ergo quibus dicitur. Vos ex parte diaboli estis. vero dei filio. patris sui filium. in antiphrasim placuerit esse produntur. Beda. Uerum autem iudeis usque hodie sua petico. quia enim data sibi optione per Ihesum latronem per saluatore interfectorem elegerunt. merito salutem uitam prodiderunt et latrocinijs se ac seditionibus intantum subiecerunt. ut et patriam et regnum suum prodiderunt. Theo. Sic ergo gens olim sancta fuit ad cedendum. Pilatus gentilis cedem prohibet. Sequitur enim. Iterum autem pilatus locutus est ad illos uolens dimitte Ihesum. At illi succlamabant dicentes. Crucifige eum. Beda. Pessimo. non genere mortis occidere innocentem. hoc est crucifigere desiderant pendentes. non in ligno crucifigi clauis ad lignum pedibus manibusque confixis. producta morte necantur. ne dolor cibus finiretur. Verum a domino electa erat mors crucis. quam diabolo superato. tanquam tropheum in frontibus fidelium erat positurus.

Theophilus. Tercio autem pilatus cristum absoluit. Sequitur enim. Ille autem tercio dixit ad illos. Quid enim mali fecit iste. nullam causam mortis inuenio in eo. Corripiam ergo illum et dimittam. Beda. Uerum autem corripcionem qua populo satisfaceret. ne usque ad crucifigendum saluatore sequebatur. pilatus querebat non solum obtulisse. sed etiam deridendo et flagellando exhibuisse. verba iohannis testantur. Qui uero totam accusacionem quam aduersus dominum de uolentibus sollicita interrogacione uidebant euacuatam. Tandem ad solas se preces conuertunt. Unde sequitur.

accusatum. sed spontes apud dominum per fidem falsitatis accusados esse demonstrat.

Theophilus. Lentus ergo pilatus nec satis apud ueritatem seuerus. quia timebat accusaciones. subiungit. Emendatum ergo illum dimittam. Beda. Quasi. d. flagris illum et ludibrijs quantum iubetis afficiam dummodo innocuum sanguinem non ficiatis.

Sequitur. Necessesse autem

At illi instabant uocibus magnis postulantes ut crucifigeretur. et inualecebant voces eorum. Theophilus. Tercio clamant contra cristum. ut per trinum hanc uocem. suam esse occisionem cristi approbent quam petendo extorserunt. sequitur enim. Et pilatus adiudicauit fieri petitionem eorum. dimisit autem eum illis qui propter homicidium et seditionem missus fuerat in carcerem. Ihesum uero tradidit uoluntati eorum.

Criso. Putabant. non hoc se posse astruere quod Ihesus deterior esset latrone et adeo neque. ut neque pro pietate. neque pro festi prerogatiua deberet liberari.

Et cum educerent eum apprehenderunt simonem quendam cirenensem uenientem de villa et imposuerunt ei crucem portare post Ihesum. Sequebatur autem illum multa turba populi et mulierum que plangebant et lamentabantur eum. Conuersus autem ad illas Ihesus dixit. si hierusalē nolite flere super me sed super uos ipsas flete et super filios uestros quoniam ecce ueniet dies in quibus dicent. Beate steriles et uentres qui non genuerunt et ubera que non lactauerunt. Tunc incipient motibus dicere cadite super nos et collibus operite nos. Quia si in uiridi ligno hoc faciunt in arido quod fiet. Ducebantur autem et alij duo nequam cum eo ut interficerentur.

crucis. Et si in quibus inuenies non aliter in nobis regnare Ihesum. nisi per asperitates. quod fit. ut delicio si inimici sunt cristi crucis. Ambrosius. Cristus ergo crucem baulans iam tropheum suum uictor attollit. crux super humeros imponit. quod siue symon siue ipse portauerit et cristus in homine et homo portauit in cruce. nec discordant euangelistarum sententia quoniam concordat misterium. Et bonus ordo nostri profectus est ut prius crucis sue trophea ipse erigeret deinde martiribus traderet erigendum. Non uide

Glosa Posita condensatione cristi conuenienter agitur de eius crucifigione. cum dicitur. Et cum ducerent eum apprehenderunt simonem quendam cirenensem uenientem de villa. et imposuerunt ei crucem portare post Ihesum.

Aug. de con. euā. Johanes autem narrat quod Ihesus baiulabat sibi crucem unde intelligitur quod ipse sibi portabat crucem cum exiret in eum. qui dicitur caluarie locus. Si mon autem in itinere angariatus est. cui data est portanda crux usque ad locum. nullus enim aliorum acceptabat crucem baiulare. eo quod lignum detestabile putabatur. et ideo simon cireneo quasi in quondam iactura in posterum crucem portare. quam alij recusabant. Uerum adimple illud. isaie cuius principatus super humerum eius. principatus enim cristi est crux eius propter quam secundum apostolum deus eum exaltauit. Et sicut in signum dignitatis alij balteum alij mitram portant. sic et dominus

est qui crucē portat. s̄ alienigena. atq; pegrin⁹.
nec p̄cedit. s̄ sequit̄. iuxta hoc qđ scriptū est. Tol
lit crucem suam et sequat̄ me. Beda. Symō autē
obediens. cur ēne heres interpretatur. vnde p̄ eū po
puli gentium designant̄. qui quondā pegrini et
hospites testamentorū nūc obediendo facti sunt
dei heredes. De villa autem symon egrediens cru
cem portat post ihesū. cum pagamis ritibz derelic
tis. vestigia dominice passionis obediens amplec
titur. villa em̄ grece pagos vocatur. a qua pagai
nismē trahunt. Theophilus. Vel ille tollit cru
cem cristi. qui venit a villa. i. dimittit hunc mūdū
et opa eius in iherusalem. i. in sup̄nam libertatē
tendens. Ex hoc etiam nō modicū simiē documē
tum. Quia em̄ ad modū cristi magister est. debet ip
se p̄us tollere crucem. et timore dei p̄piaz carnem
configere. et sic subditis et obedientibz eam impo
nere. Sequit̄ autē xpm̄ etiam multitudo plebis et
mulierū. Nam subditur. Sequebat̄ autē illū multa
turba populi et mulierū. q̄ plangebāt et lamenta
bantur eum. Beda. Multa quidem turba crucez
domini. sed non vna eadēq; mente sequebatur. Nam
populus qui eius mortē impetrauerat. vt moriē
tem letus aspiceret. Mulieres vero vt moriturum
plorarent. Non autē id eo solus mulierū plandus
seq̄bat̄. qz non etiam in numerus virorū cetus. de
eius erat passione mestissimus. sed quia femine⁹ q̄
si contemptibilior sexus liberius poterat. qđ sense
rat ostentare. Cirillus. Amans etiam lacrimarū ē
semper sexus femine⁹ et mentē habens flexibilem
ad pietatem. Theophilus. Per hoc etiam signifi
cabat̄. qz multitudo magna iudeorū esset post cru
cem itura credens in ihesum. Sed et mens infirma
q̄ significat̄ p̄ feminā. si sumpta cordis contricōne
p̄ penitenciam fleat. sequit̄ ihesū. p̄ter nostraz sa
lutem afflictum. flebant igitur mulieres p̄ opassi
onem. Cum autē qui vltro patitur. flere non oportet.
sed magis ei applaudere et ideo eas flere ves
tat. Sequitur enim. Conuersus autem ihesus ad il
las dixit. Filie iherusalem nolite flere sup̄ me.
Beda cuius. s. cita resurrectio mortē solvere po
test. cuius mors et omnē mortem et ipsum mortis
destructura est auzem. Notandum autē cū filias
iherusalem appellat. qz non sole que cum eo vene
rant a galilea. s̄ et eiusdēz vrbis ciues et mulieres
adheserūt. Theo. Mandat deplorantibz eum in
futura mala p̄spectuz intendere. et sup̄ illis flere.
sequit̄ em̄. Sup̄ uos ip̄as flere et sup̄ filios v̄ros.
Cirillus. Significans in futuro mulieres libeis
esse o: bandas. Nam irruēte bello in terra iudeorū
cūcti simul pibunt magni et parui. Vnde sequitur
Quia ecce venient dies. in quibz dicent. beate steri
les. et ventres qui nō genuerūt. et vbera q̄ non la
ctauerūt. Theophilus. Cum em̄ femine crudelis
suos affabūt filios. et v̄ter qui p̄duxerat flebilis
iterato recipiet gemitum. Beda In quo diev̄
ture a romans obsidionis et captiuitatis tempus
significat. de quibus sup̄radixerat. Ve p̄gnantibz
et nutrentibz in illis diebz naturale est autē iminē
te captiuitate hostili altavel abdita quibus absco
dantur homines refugia querere. Vnde sequitur.
Tunc incipient montibz dicere cadite super nos.

et collibz. op̄erite nos. Refert em̄ ioseph⁹ insiste
tibz sibi romans. certatim iudeos cauetnas mōci
um coliumq; petisse speluncas. por est em̄ qz beati
ficādas dicit steriles s̄ his itelligi. q̄ vtrolibz sexu
se castrauerunt p̄pter regnum celoz. montibz col
libusq; dicit. cadite super nos. et op̄erite nos. cum q̄ li
bet sue fragilitatis memores ingruent et temptaci
onum articulo. sublimiuz q̄ rucūq; virorū que fierit
exemplis monitis et precibus defendi. Sequitur.
Quia si in viridi ligno hoc faciunt in arido quid fi
er. Gregorius. xxij. mō: a. Se lignū viride a nos
lignū aridū dixit. quia ip̄e in se vim diuinitatis ha
bit. nos vero qui puri homines sū. lignū aridū
appellamur. Theophil⁹. Quasi. d. iudeis. Si er
ga me lignum fructiferū uigil̄ virens talliter seui
erunt romani. qđ nō attemptabūt erga v̄s. popu
lum dico qđ lignū a. idū. puatū q̄libet viuificante
virtute. nec viliū fructū ferentem. Beda. Vel q̄
si omnibz diceret. si ego qui peccatū nō feci. lignū
vite appellatus. sine igne passionis a mundo nō ex
eo. quid putas eis manere tormenti. qui sūt fructu
bus vacui. Theo. Malā autē opinionez de domi
no innuere volens diabolus etiā latrones faciebat
crucifigi cum eo. Vnde sequit̄. Ducebantur autē et
alij duo neq; cum eo. vt interficerentur.

Et postq̄ venerunt in
locū. q̄ vocat̄ caluarie
ibi crucifixerunt eum
et latrones vnū a dex
tris. et alium a sinistris

Athanasius. Vbi
corruptum est ges
nus humanū. ibi cri
stus p̄rium corpus
expo sūt. vt vbi sciz
nata est corruptio.
ibidez icorruptō ori
atur. p̄pter quod in
loco caluarie crucifi

gitur. Dicitur em̄. et postq̄ venerūt in locū. qui
vocat̄ caluarie. ibi crucifixerūt eum. Quē locuz
doctores iudeorū aiunt esse sepulchrū ade. Be
da. vel aliter foris portā loca erāt in quibz t̄uca
bantur capita dāpnatorum. et caluarie id ē decol
latorum sup̄ferunt nomē. Et sic p̄ omnium salute
quasi noxius inter noxios crucifigat̄. Vt vbi abū
dauit peccatū sup̄abundet et gracia Ciril. Non
autēz ip̄e v̄ngemitus dei fili⁹ i p̄pria natura qua
deus est. passus est. que sūt corpis. sed magis in
natura terrena. Decet em̄ vtrūq; de vno. et eodez
filio dici sez et non pati diuine. et passum esse huā
nitus. Eusebius Si autē aliter post conuersacio
nem cū hominibus euanescentibus subitō euolaret fu
giens mortē ab hominibz comparatur phātasma
ti. et q̄madmodū siqs incombustibile quoddā nob
vas. et p̄ualens ignis nature vellet ostendere. flā
me illud traderet. et osequentē a flāma illud illesū
extraheret. Sic dei verbū volens ostendere instru
mentū q̄ vsus est ad humanā salutem esse p̄ualens
morti. mortale mortē expo sūt ad demōstrādā eius
naturā. deinde post modicū a morte illud eripuit i
signū diuine virtutis. Et p̄ma qđem causa mortis
cristi hec est. Secunda vero diuine potestatis ostē
sio. corpus cristi inhabitātis. Cum em̄ antiquitus
deificaret homines cōmunem exitum mortis sortis
ros. quos heroas et diuos nominabāt. decuit illuz
solū mortuū verū deū eē fatēdū q̄ iē brauiavictorie

morte pstrata decorant. Tercia ratio est victima
 p toto genere hominū in actanda qua oblata to-
 ta potestas demonū perijt. et error quilibet est
 sedat. Est et alia causa salutifere mortis vt disci-
 puli oculatā fide conspicerēt resurrectionem post
 mortem ad quā piam spem erigere docebant. vt
 mortem contemnētes. agonem contra errores in-
 rent alacriter. Cris. Non aut sui mortē quā non
 habebat. cū sit vita. sed hominū venit osumpturus
 saluato. Vnde nō pā morte corp⁹ deposuit. sed
 ab hominibus illa; sustinuit. sed et si egrotauisset
 corpus eius. et in cōspectu oīm solueret. in conue-
 niens erat euz qui sanare aliorū languores habere
 pūm corp⁹ affectū languo: ib; sed et si absq; ali-
 quo morbo seorsū alicubi corp⁹ deposuisset ac de-
 inde rursum se offerret non crederet ei de resurre-
 ctione differēt. Oportet et em mortē resurrectionem
 pcedere. cur ergo resurrectionē palā quidē predi-
 caret. clanculo vero morerēt mirū si latenter hec
 euissent. quod excogitarēt homines increduli-
 tatis calūnias. quomō pateret xpī in mortē victo-
 ria. nisi corā omnib; eā patiens p nicorruptōnem
 corp⁹ pballeret extinctam. Sed dices Decebat sal-
 tem gloriofā mortē sibi excogitare vt euitaret ig-
 nomā crucis. s; et si hoc fecisset. suspētū se reddi-
 disse. quasi nō habēs virtutes q;tra quālibet mor-
 tem. Sicut ergo pugil pstratū s illū quē hostes
 obtulerint. ostendit excellētor omnibus. Sic om-
 nium vita. ab hostib; illatā quā putabāt esse dirā
 et infamem et detestabilē mortē in cruce suscepit
 vt hac interēpta dñm mortis totaliter destruat
 ppter qd nō caput ei amputat. vt iohām neq; sec-
 tus est vt isaias. vt corp⁹ integrū et indiuisibile
 morti seruet et non fiat occasio volētibus ecclesiaz
 diuidere. Volebat eā subportare quā murrera-
 mus maledictōnem. maledictā mortē s; crucis su-
 sciendo. secundū illud. Maledictus homo q; pen-
 det in ligno. in cruce eā expansis manib; moriē.
 vt altera quidā manu veterē populū altera eos q;
 sūt ex gētib; trahat. vtrosq; sibi cōiungens. Mo-
 ritus etiam in cruce a demonibus expiat aerem et
 ascensū nobis parat in celū. Theo. quia eā p
 lignum moris intrauerat. necesse erat vt p lignū
 exterminaret. Et vt dñs p ligni dolores mūdus
 transiens cōfuteret delectacōnem puenientē ex lig-
 no. Greg. misenus. Sed et figura crucis a me-
 dio contactu in quatuor extrema p tita. significat
 virtutem et puidēcia; eius qui in ea pepedit vbi-
 q; diffusā. Aug. de questi. no. et veteris testa-
 menti. Non frustra etiā tale gen⁹ mortis elegit vt
 latitudinis et altitudinis et lōgitudinis et p fūdi-
 tatis. de quibus aposto⁹ loquit magister existe-
 ret. Nam latitudo est in eo ligno. quod trāuersus
 desup figit. hoc ad bona opa ptinet. quia ibi ex-
 tenditur man⁹. Longitudo in eo qd ab ipō ligno
 vsq; ad terrā pspiciū est. ibi em quodāmodo sta-
 tur id est p fūdit et p fūdit. quod longanimitati
 tribuit. Altitudo est in ea ligni parte que ab illo
 quod r. asuerhū figit surhū versus relinquit. hoc ē
 ad caput crucifixi. q; bene sperantiū supna expec-
 tatio est. Jam vero illud ex ligno quod fixū ocul-
 tatur. vnde totū illud expurget. p fūditatē significat

gratuite gracie Cris. Duos etiam latrones vtri-
 q; crucifixerūt. vt eorum suspicō is fieret pnceps
 Vnde sequit Et latrones. vnum a dextris. alium a
 sinistris sed non ita euenit. nam de illis nil dicit.
 Vnius autē crux vbiq; honorat Reges diademata
 deponētes assummit crucē. in purpuris in diade-
 matibus. in armis in mēla sacrata. vbiq; terraz
 crux emicat nō talia sūt humana Viuētib; em istis
 qui egerūt strenue aridēt pā gesta. hīs autē pe-
 reūtib; pereūt. sed in cristo totū contrariū. nam
 crucē omnia mesta sūt. vt aut crucifixus ē. omnia
 clarioza facta sūt vt noscas nō purū homines esse
 crucifixū Beda. duo aut latrones cū cristo cruci-
 fixi significāt eos qui sub fide cristive agone mar-
 tiri vel cōtinētie artioris instituta subeūt. sed qui
 hec p eterna gl'a faciūt dexteri latromis. Qui autē
 huāne laudis ituitu. sinistri latromis act⁹ imitanē

Ihesus at dicebat
 Pater dimitte ill. nō
 em sciūt quid faciunt
 diuidentes vero vesti-
 menta eius. miserunt
 sortes. Et stabat po-
 pulus spectans. et de-
 ridebant eū principes
 cū eis dicentes. alios
 saluos fecit. seipm sal-
 uum faciat. si hic ē cri-
 stus dei electus. Illu-
 debant autē ei et mili-
 tes accedentes et ace-
 tum offerentes illi di-
 cētes. si tu es rex iude-
 orum. saluum te fac.

Criso. q; dominus
 dixerat Orate p pse-
 quentibus vos. hoc
 eā crucē ascendens
 fecit Vnde sequit. ie-
 sus autē dicebat. Pa-
 ter dimitte illis non
 quia non posset ipse
 religare. sed vt nos
 p psequeūtib; orā-
 re doceret. nō solum
 verbo. sed a ope. Di-
 cit autē dimitte eis si
 penituerit fauet em
 penitentib; si vellēt
 post tantā nequicia;
 reat⁹ p fidē diluere.
 Beda. neq; putan-
 dum est eum frustra
 orasse. sed in eis qui
 post ei⁹ passionē cre-
 diderunt quod ora-
 bat impetrasse notā
 dum sane q; nō p eis
 orauit qui filium dei intellexerūt crucifigere. nec
 confiteri voluerūt. sed p eis qui nesciebāt quid fa-
 ceret. zelū dei habētes sed nō secundū scienciam
 Vnde subdit. non em sciūt quid faciūt Grecis.
 permanētes vero post crucē in infidelitate nullus
 p ignorātiā nuari putabit dignis miracul' sonora
 voce eum pdicantib; esse deū Ambrosi. Refert
 ergo o siderare qualis crucē ascendat. mudū enim
 video Talis ergo ascendat. qui seculū vincere pa-
 rat. vt seculi aduimēta nō querat. victus autē est
 adam. qui vestimta quesuit. vicit ille qui tegumē-
 ta deposuit. et talis ascēdit quales nos aut ore deo
 natura formauit. talis in paradiso primus homo ha-
 bitauerat. talis in paradiso homo secūsus intrauit.
 Pulchre autē ascensur⁹ crucē regalia vestimenta
 deposuit. vt scias quasi hominē passum esse. non
 quasi deum regem et si vtrūq; cristus Athana.
 Qui etiam cūctas cōdicionēs nostras causa nostri
 suscepit induit vestimta nostra signa mortificacō-
 nis ade. vt eruat illa. et horū vice induat nos vitā
 et incorruptōnem. Sequit em. Diuidentes vero

vestimenta eius miserunt fortes. Theophilus. Forſitan enim plures eorum agebant. vel forte magis ad obprobrium hoc faciebant et ex quadam lascivia. Quid enim preciosum inueniebant in vestibus.

Beda. In forte autem dicitur gratia commendata. et quod cum fors mittitur non persone cuiusquam vel meritis sed occulto dei iudicio ceditur. Augustinus de conuersione. Hoc quidem breuiter dictum est a tribus. Euangelistis. Johannes distinctius hoc explicat. quem admodum hoc gestum sit. Theophilus. Deludentes igitur hoc agebant. Nam ubi principes subraſabant. quid dicere oportet de vulgo. Sequitur enim Et stabat populus qui. scilicet. peccerat eum crucifigi. spectans. scilicet. finem. Et deridebant eum primus cum eis. Augustinus de conuersione. Quia principes dixit. nec addidit sacerdotum. Omnes primates generali nomine complexus est. ut ibi possent intelligi scribe et seniores. Beda. Qui etiam nolentes confitentur quod alios saluos fecit. Sequitur enim dicentes. alios saluos fecit. seipsum saluum faciat. si hic est christus dei electus. Athanasius. Dominus autem vere saluator non saluando seipsum. sed creaturas liberando. volebat cognosci saluator. neque enim medicus quod sibi medetur. medicus esse cognoscitur. nisi erga languidos artem probet. sic dominus saluator existens. non habebat opus salutis. neque descendendo de cruce volebat cognosci saluator. sed morando. Multo namque maior enim salutem mortis saluatoris affert hominibus. quam descensus de cruce. Grecus. Videns autem diabolus nullum esse sibi defensaculum. turbabat. et quasi aliud non valens. temptauit vltimus propinare saluatori acetum ad bibendum. sed quod enim. Illudiebant autem ei et milites accedentes. et acetum offerentes illi. quod contra seipsum faciens diabolus ignorabat. Nam amaritudinem ire ex paruacacione legis factam qua cunctos detinebat saluatoris prebebat. quam ille sumens osuimebat. ut vice acetum vinum det nobis in potum. quod sapientia miscuit.

Theophilus. Obrulerunt autem milites christo acetum quasi regi subministrantes. Sequitur enim. Dicentes. Si tu es rex iudeorum. saluum te fac. Beda. Et notandum quod iudei vocabulum christi scripture sibi auctoritate creditum blasphemantes irrident. Milites vero utpote scripturarum nescij non christo. sed regi iudeorum insultant.

Erat autem et superscriptio scripta super illam litteris grecis. latinis et hebraicis. hic est rex iudeorum. Unus autem de hijs qui pendeant latromibus blasphemabat eum. dicens. Si tu es christus. saluum fac teipsum et nos. Respondens autem alter increpabat eum dicens

Theophilus. Aliam attende sagacitatez demonis agitata in christum. triplici enim litterarum figura promulgabat accusationem iherosolimitane. scilicet. quomodo trans eunum lateat quod obliuio suspensus fuerat quod se regem faciebat dicitur enim. erat autem et super scriptura scripta super illam litteris grecis et latinis et hebraicis. hic est rex iudeorum. per quod significabatur potestissimum gencium quales erant

neque tu times deum. quod in eadem damnatione es et nos quidem iuste. nam digna factis recipimus. Hic vero nihil mali gessit. et dicebat ad iherosolimam. Domine memento mei. cum veneris in regnum tuum. Et dixit ei iherosolima. Amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso.

us erat verbum caput enim christi deus. Cirillus. Alter autem latronum eadem cum iudeis cruciabat. Sequitur enim. Unus autem de his qui pendeant latronibus blasphemabat eum dicens. Si tu es christus saluum fac teipsum et nos. alter vero refrenabat vocem ipsius. Sequitur enim. respondens alter increpabat eum dicens neque tu times deum quod in eadem dampnatione es. Sed et propter reatum confessus est subdens. Et nos quidem iuste namque digna factis recepimus. Crisostomus. Ubi fungitur vice iudicis condemnatus et incipit de veritate censere qui coram pilato post multa tormenta confessus est scelera. Quia aliud est homo censor quam latent intima et alii uideus qui mentes penetrat. Et ibi quidam post confessionem pena subsequitur hic autem confessio fit ad saluum eum. sed et christum pronunciat innocentem cum subdit. hic vero nihil mali gessit. Quasi diceret. nouam uide inuitiam honestatem dampnari eum scelere. non uiuentes occidimus hic mortuos suscitauit nos aliena furati sumus. hic et sua iura tribuit. Beatus igitur latro astantes dicebat talia differens quibus alterum increpabat. sed ut uideret extinctos auditus astantium redit consequens ad eum qui nouit precordia. Sequitur enim. Et dicebat ad iherosolimam domine memento mei cum veneris in regnum tuum. Crucifixum aspicias et dominum profitearis. Condensatione uides figuram et regis predicat dignitatem. Mille malis imbutus. postulas iusticie fonte. reminiscere nequicie. sed dices. uideo quidem apparatus obprobrium. sed intueor latens regnum. et tu auertis mea publica scelera. et acceptas fidem intentionis occulte. discipulum veritatis usurpauit nequicia. discipulum nequicie non commutabit veritas. Grecus.

In cruce clauis manus eius pedesque ligauerunt. nihil est a penis in eo liberum. nisi cor et lingua remanserunt. inspirate deo totum ei obtulit. quod in se liberum inuenit. ut iuxta hoc quod scriptum est. Corde credes et ad iusticiam. ore confiteretur ad salutem. Tres autem virtutes quas apostolus memorat. subito repletus gratia. et accepit latro. et seruauit in cruce. fides namque habuit. regnatum deum credidit. quem secum pariter morietem vidit. spem habuit. quam regni eius aditum postulauit. caritatem in morte sua uiaciter tenuit. qui fratres et collatrones per simili scelere morientem de iniquitate sua redarguit. Ambrosius. Pulcherrimum autem dicitur affectum de ueritate exemplum

q̄ taz cito latroni venia relaxat cito ignoscit dñs
 q̄ cito ille conuertit̄. et vberior est gracia. q̄ p̄ca
 cio semper em̄ domin⁹ plus tribuit. q̄ rogatur. il
 le rogabat vt memor sui esset. de domo aut sequi
 tur. Et dixit illi ihesus. Amen dico tibi hodie me
 cum eris in paradiso. Vita est em̄ esse cum cristo. ⁊
 vbi cristus. ibi regnum. Theophilus. Et quem
 admodū q̄sq; rex victoriosus rediens ex triūpho
 optima p̄daz fert se cum. sic et dominus p̄dat⁹ po
 tōrem diabolicarum p̄darū scilicet latronē ducit
 secū in paradisu. Chrysostomus. Erat ergo vi
 dere saluatorem in medio latronū. trutinam iustit̄
 cie trutinantem fidez et ifidelitatem. expulit dia
 bolus de paradiso Adam. xp̄s latronem impulit
 ante totum orbez et ante apostolos. nudo verbo
 sola fide i paradisu introiuit. ne quis post erro
 res introitum desperaret. Attende celeritatem. a
 cruce in celos. a cōdempnatōne in paradisu. vt
 noueris nō ad benuolenciā illius. sed ad clemen
 ciam domnū totū fecisse. Si aut iam facta est bo
 roz retributō. nūquid superuacua erit resurrectō
 Si em̄ introduxit latronē in paradisu. corpus at
 eius corruptū remāsit foris. liquet nō esse resurre
 ctionē corpoz. hec dicūt illi. Sed caro q̄ fuit las
 roz particeps. nūquid puabit̄ p̄ nijs. audi pau
 lum dicentē. Oportet et corruptibile hoc incorrup
 tionē induere. Sed si dñs pollicitus ē. regnū celo
 rum introduxit aut latronē in paradisu. nondum
 ei retribuit p̄mia. Sed dicūt nomie paradisi regnū
 celoz. nō minauit. v̄sitato romme vt ens dum allo
 queret̄ latronē q̄ nihil audiuerat. de arduis locus
 mentis. Quidam aut nō sic legūt. hodie mecum eris
 in paradiso. sed sic dico tibi hodie. ⁊ consequenter
 mecum eris in paradiso. Sed adhuc euident ozem so
 lutōnem subiungemus. p̄ā medici cū vidēt aliq̄
 desperatū. dicūt iam mortu⁹ est. Sic et latro quo
 nam nō amplius timebat. eius regressus ad p̄dis
 tionē. dē paradisu intrasse. Theo. Hoc tñ est
 verius omnibus. q̄ q̄uis omnia p̄missa sortiti sūt
 et latro ⁊ alij sancti. ne sine nobis osumeret. vt dē
 in epistola ad hebreos. sicut tñ in regno celoz. et
 in paradiso. Grego. misenus hoc itez oportet
 discutere quemō latro ceseat dignus paradiso cū
 sanctis flammae framea phibeat introitū. Sed at
 tende q̄ sermo diuin⁹ eaz versatilis dicit vt indig
 nis quid obuiet. dignis vero libez ad vitaz pate
 faciat aditū. Grego. ⁊h. moral. Vel illa rum
 pl. ea flāmea versatilis dē. p̄ eo q̄ scisset q̄q; ves
 tre tempus. vt etiā remoueri debuisset. q̄ scz ve
 niret qui sine icarnatōnis misterio paradisi nobis
 iter aperiret. Ambro. Sed et illud soluendū est
 quia alij scz matheus et marcus duos cōuiciantes
 inducūt latrones. iste vnū quitiāt em̄. vnū roghā
 tem. fortasse et iste p̄us quiciatus est. sed repente
 conuersus est. Potuit etiā de vno pluraliter dici.
 sicut est illud. In caprimis pellibus ambulabant.
 Secti sunt. cum solus he lias melotem habuisset.
 Esaias sectus esse diceat. Misticte aut duo latroz
 nes populos peccatores significat per baptismuz
 crucifigēdos esse cū christo. quoz dissensio diuer
 sitatem pariter credētū significat. Beda. Quis
 cumq; em̄ baptisati sum⁹ in cristo ihesu. in morte

ipsi⁹ baptisati sum⁹. p̄ baptismū aut cū peccato
 res essemus. abluim⁹. Sed alij dū dū in carne pas
 sum laudāt. coronāt. Alij dum aut fidem aut opa
 baptismi habere rēuerūt. Dono qd̄ accepe puāt

Erat autem fere hora
 sexta. ⁊ tenebre facte
 sunt in vniuersa terra
 vsq; in horam nonam
 et obscuratus est sol.
 et velum tēpli scissum
 est mediuz. Et clamās
 voce magna ihes⁹ ait
 pater. in manus tuas
 cōmēdo spiritum meū
 ⁊ hec dices expirauit

Cirillus. Postq̄ cru
 ci tradiderunt domi
 nū oim̄. mūdi machi
 na lugebat. ppuz do
 minū. ⁊ obtenebra
 ta est lux in meridie.
 Vñ dē. Erat aut t̄ cre
 hora sexta ⁊ tenebre
 facte sūt in vniuersa
 terra vsq; ad horam
 nonā. qd̄ erat mani
 festū idicuz q̄ foret
 passure caliginē cru
 cifigētū aie. Augu.
 d. cō. euā. Hoc at qd̄
 tenebris dem̄ ē. et
 am duo alij matth et

marc⁹ ostēstāt. addit at lucas. Vñ fce sūt tenebre
 cū subdit. et obscurat⁹ ē sol. Augu. iij. de ciui
 dei. Quam solis obscuratōne non canonico cursu
 siderum accidisse satis ostendit. tūc erat pascha iu
 deoz. qd̄ plena luna solemniter agit. Regularis
 aut solis defectō nō nisi fine lune cōtingit. Dio
 nys⁹ ad polycarpū. apud heliopolim em̄ tūc p̄ntes
 inopinabiliter soli lunā medentē videbamus. p̄ō
 em̄ erat cōueniens tempus. ⁊ rursus ipsa nona
 hora vsq; ad vesperam ad solis diametrū supna
 turaliter restitutā eclipsim etiā illā ex oriente vidi
 mus inchoatam ⁊ vsq; ad solarem terminū venien
 tem postq̄ regredient ē rursus nō ex eodem defes
 ctum ⁊ repugnatōr em̄. h̄ ecōtrario scdm̄ diametraz
 factā talia sunt ei⁹ temporis supnaturalia. et soli
 chri to q̄ est oim̄ causā. possibilia. Grec⁹. Hoc
 igit̄. p̄digū factū est. vt pateret. q̄ q̄ mortem su
 sciperat. gubernator esset totius creature. Am
 bro. Sol etiā occidit sacrilegis vt funesti specta
 culū sceleris obumbraret tenebre effuse sūt ocul
 pfidoz. vt fidei lumē resurgeret. Beda. Volēs
 aut lucas miraculū miraculo adiungere subiungit.
 ⁊ velū tēpli scissum ē mediū. Hoc expirāte dño
 factū est. sicut matheus ⁊ marcus ostēstāt. sed lu
 cas p̄occupando narrauit. Theo. Per hoc aut
 dñs ostendebat. q̄ nō erūt vltimus sancta sanctoz
 rum inaccessibilia. h̄ tradita in man⁹ roman ex inq̄
 narenē ⁊ eoz. aditus pateret. Ambro. Velum
 etiā scindit. quo duoz apolloz diuisio sinago
 ge p̄phanatō declarat. Scindit velum vetus vt
 ecclesia noua fidei sue vela suspēdat. sinagoze ve
 lamē suspēdit. vt religionis interna misteria re
 uelata. mentis cernamus obrutu. Theo. per
 hoc etiā ostendit. q̄ velū qd̄ seq̄strabat nos a sa
 cris q̄ sūt i celo. distripit. ⁊ dei inimicitia et p̄cēm
 Ambro. Deiq; eciam vbi assumpte mortali
 tis ipletū ē de misterii. et immortalitas sola remā
 sit. vñ seq̄. et clamās voce magna ait ihs. pater
 in man⁹ tuas cōmēdo sp̄m meū. Beda. p̄ez
 iuocādo filiū dei se eē declarat sp̄m. No cōmēdā
 do. nō defectū sue ⁊ v̄is. h̄ cōfidenciam eius dem

euz p atre potestatis insinuat. Ambro. Caro mo-
ritur. vt resurgat spūs. Patri cōmendat vt cele-
stia q̄ ab inq̄tatis vinculo soluerent. et pax fieret
in celo. quā terrena sequerent. Cirillus. Hec atē
vox edocet q̄ anime sanctorū nō deinceps in infer-
no claudunt vt p̄us. sed apud deū sunt. hui⁹ rei fa-
cto christo p̄ncipio. Atha. Commendat em̄ pa-
tri p se vniuersos mortales in se viuificatos. Nam
simus membra eius. scdm̄ illud apostoli ad gala.
Oms̄ vnū estis in xp̄o Grego. mensus. decet atē
querere qualiter in eodem tempore dñs tripartis
tur sc̄p̄m in viscera terre. vt dixerat phariseis. in
paradisus dei. vt dicit latroni. in man⁹ paternas
vt nūc dicit. Sed recte cōsideratibus hoc nec que-
stione dignū videēt. Nam q̄ vbiq̄ est p̄ diuinā pos-
tentiā q̄libet loco adest. Ambro. Commendat
ergo patri spūs. s̄ cum sit in superioribus illuminat
et inferna. vt vniuersa redimāt. Etenim xp̄s omnia
et in xp̄o omnia Grego. mensus. alia solutio est.
q̄ tempore passionis neutram p̄tem humanitatis
semel vnica diuinitas dimisit. s̄ aiāz de corpore sp̄o
te dissiuit. se tñ i vtroq̄ p̄manētē ostēdit. Nam p
corp⁹ i q̄ mortē suscepit ofutauit mortis potēciā
p̄ aiāz hō latroni parauit introitū paradisi. Dic̄ atē
p̄ aiāz de supra iherl̄m q̄ a paradiso nō ē alia. Sup
manus meas depingi membra tua. Vnde palam est
q̄ existens in paradiso manus patris inhabitabat
Damascenus. Vel exp̄ssius loquendo in sepulchro
erat secundū corpus. in inferno secundū animā.
s̄ sicut deus in paradiso cum latrone. et in throno
erat cum patre et sancto spiritu. Theophilus.
Clamans vero alta voce expirat. quia inerat ei po-
testas ponendi animā suā. et eam resumendi. Vñ
sequit. Et hoc dicens expirauit. Ambro. Quasi
diceret. Edidit sp̄m. q̄ nō iuit⁹ amisit. q̄ em̄ emit-
titur. voluntariū est. q̄ amittit. necessarium.

Videns autem centu-
rio quod factū fuerat
glorificauit deum di-
cens. Vere hic homo
iustus erat. et omnis
turba eorum qui simul
aderāt ad spectaculū
istud. et videbant q̄ fi-
ebāt. pcutientes pecto-
ra sua reuertebantur.
Stabant autem om-
nes notī a lōgē et muli-
res que secute erāt eū
a galilea. hec vidētes

dens quoniā potestatem habuit quando morerē
In eo autē q̄ mathe⁹ dixit. nō solū viso tremo-
tu. sed addidit et his q̄ fiebant. integroz locū fuis-
se demōstrauit luce. vt diceret ipsum dñi mortem
fuisse miratum. q̄ autem lucas etiam ipse dixit.

videns autē centurio q̄ factū erat. in eo genere
inclusit omnia q̄ facta erāt in illa hora mirabiliter
tamq̄ vnū mirabile factū commemorans. cui⁹ quāsi
membra et p̄tes erant omnia illa miracula. q̄ autē
alius dixit. centurionē dixisse. Vere filius dei erat
iste. lucas autem ait. q̄ iustus erat. putari potest
diuersum. s̄ vel vtrumq̄ dictū a centurione debe-
mus intelligere et aliud illos et aliud istum cōme-
morasse. vel fortasse lucam exp̄mere voluisse sen-
tentiā centurionis quō dixerit. ihesuz filiū dei. for-
te em̄ nō eum vngemū equalē patri centurio in-
tellerat. s̄ ideo filiū. quia iustū crediderat sicut
multi iusti dicti sūt filij dei. Jam vero quia mathe⁹
addidit eos q̄ cū centurione erant. lucas vero hoc
tacuit. nō est cōtrariū. cum alius dicit. q̄ alius ta-
cet. et matheus dixit. timuerūt valde. lucas autē
nō dixit. timuit. s̄ glorificauit deum. q̄s nō intelli-
gat. deum timendo glorificasse. Theo. s̄cū autē
videēt effectū fortis. quod dñs dixerat. Cum exal-
tatus fuero. omnia ad me traham. Exaltatus nāq̄
in cruce at̄ traxit latronē et centurionē. s̄ et quos-
dam iudeoz. de quibus sequit. et omnis turba eo-
rum q̄ simul aderāt ad spectaculū istud. et videbāt
q̄ fiebant. pcutientes pectora sua reuertebantur.
Beda. q̄ pcutiebant pectora. quia penitencie et
luctus iudiciū potest dupl̄ intelligi. siue em̄ eum
cuius vitam dilexerūt. inuisit occisum dolēbant. si-
ue cui⁹ mortem se impetrasse meminēbant. hunc in
morte amplius. glorificatū tremebant. Notandum
autem q̄ gentiles deū timētes. aperte cōfessionis
voce glorificant. iudei pcutientes solū pectora. si-
lentes domū redeūt. Ambro. O duriora sapiens pe-
ctora iudeoz. Iudex arguit. credit minister. pro-
ditor scelus suū morte condempnat. elementa fugi-
unt. terra cōcutit. monumenta referant. Iudeoz
tñ immobilis via manet. orbe concusso Beda. Vñ
merito p centurionem fides ecclesie designat. que
dei filiū tacente sinagoga confirmat. Implet autē
quod dñs patri cōqueritur. dicens. Elongasti a
me amicum et p̄ximū. et notos meos a miseria. vnde
sequit. stabant autē om̄s notī eius a longe. Theo
Sed feminarū genus olim maledictū manet. et vi-
det hec omnia. Sequitur em̄. Et mulieres que se-
cute erant euz a galilea hec videntes. Et sic p̄me re-
focillant iustificatōne aut benedictōne a passione
p̄fluēte sicut et resurrectōne Gre. fuerat quōq̄

Et ecce vir nomine io-
seph. q̄ erat decurio
vir bonus et iustus.
hic non consenserat
consilio et actibus eo-
rum ab arimathea ci-
uitate iudee. q̄ expe-
ctabat et ipse regnū
dei hic accessit ad pi-
latum. et percipit corp⁹

ioseph occultus xpi
discipulus. demq̄ vi-
culum timoris rum-
pens. feruentior fa-
ctus. dñicum corpus
turpiter pendens. a
ligno deposuit. com-
parans p̄ciosaz mar-
garitaz verborū mo-
destia. Et ecce vir no-
mine ioseph qui erat
dcurio. Beda de-
curio vocatur. q̄ sit
de ordine curie et of-
ficia curie admistret

ihesu. et depositum in uoluit in sindone et posuit eum in monumento exciso. in quo nondum quisquam positus fuerat. et erat dies parasceues. et sabbatum illucescebat. Subsecute autem mulieres que cum ipso venerant de galilea. viderunt monumentum. et quemadmodum positum erat corpus eius. et reuertentes parauerunt aromata et unguenta. et sabbato quidem siluerunt secundum mandatum.

corpus eius. quod nullus eorum que eum palam sequebantur. auderet. Sequitur enim. hic accessit ad pilatum. et percipit corpus ihesu. sed intelligendum est. istum fiducia dignitatis hoc fecisse que perditus poterat familiariter intrare ad pilatum. In extremo autem illo officio furere exhibendo nimis videtur curasse d iudeis. quis soleret in domino audiendo eorum inimici- tas deuitare. Beda. Sic igitur per iustitiam merito- rum sepeliendo corpori domino. dignus fuit per nobilitatem potencie secularis illud impetrare. Unde sequitur. Et depositum inuoluit in sindone. Ex simplici sepultura domini. ambitio diuitum condempnatur que nec in tumulis quidem possint carere diuitijs. Atha. Enormiter etiam agunt. que condunt corpora mortuorum. et ea non sepeliunt. etiam si sancta sint. quod tamen in monumento positum est. donec die tertia resurrexerit. sequitur enim. Et posuit eum in monumento exciso. Beda. si non de petra. sed ex multis lapidibus edificatum esset. post resurrectionem suffossis tumuli fundamentis ablatum fuisse dicere. In nouo etiam ponitur monumento. Nam sequitur. In quo nondum quisquam positus fuerat. ne post resurrectionem ceteris corporibus remanentibus surrexisse alius suspicaret. quia vero sexta die homo factus est. recte dominus sexta die crucifixus humane reparatorem impleuit arcem. unde sequitur. Et erat dies parasceues quod preparatio interpretatur. quo nomine septima ferias appellabant. quia ea die que in sabbatum foret necessaria preparabant. quia vero septimo die requieuit conditor. ab opere suo. sabbato dominus in sepulchro requieuit. unde sequitur. Et sabbatum illucescebat supra autem legimus quia stabant omnes noti eius a longe et mulieres que secute erant eum his ergo notis ihesu post depositum eius cadauer ad sua remeantibus sole mulieres que artius amabant fumus subsecute quo ponere inspicere cupiebant. sequitur

enim. subsecute autem mulieres que cum ipso venerant de galilea. viderunt monumentum. et quemadmodum positum erat corpus eius. ut scilicet ei tempore congruo munus possent siue deuotio offerre. Theo. Neque tamen fidem debitam adhuc habebant. sed quasi puro homini aromata et unguenta parabatur more iudeorum qui talia exhibebant defunctis. Unde sequitur. Et reuertentes parauerunt aromata et unguenta. Beda. Sepulto enim domino quod diu licebat operari. id est usque ad solis occasum unguentis preparandis erant occupate. Mandatum autem erat ut sabbati silentium. id est quies a vespera usque ad vesperam seruaretur. Sequitur enim. Et sabbato quidem siluerunt secundum mandatum. Ambro. Misticte autem iustus christi corpus sepelit. Talis enim est christi sepultura qui fraudem iniquitatemque non habeat. Merito autem matheus hunc et iuitem dixit. suscipiendo enim diuites nesciuit fidei paupertatem iustus corpus christi operit sindone vesti. et tu domini corpus gloria sua. ut et ipse sis iustus. et si mortuum credis operi tamen diuinitatis plenitudine siue. sed et vestit ecclesia innocentie gracia. Beda. Ille etiam in sindone munda inuoluit ihesum qui pura eius mente suscepit. Ambro. Nec ociose alius euangelista monumentum nouum dixit. alius monumentum ioseph. et enim tumulus his paratur. qui sub lege sunt mortis. victor mortis tumulum suum non habet. Que enim communicatio tumulo et deo. solus enim tumulo includi dicitur. quia mors christi. et si sit communis secundum naturam. specialis est secundum virtutem. Bene autem christus in monumento conditus iustus. ut iusticie habitatione requiescat. monumentum enim hoc in duricie gentilis petra iustus excidit. penetrans verbi in nationibus virtus christi. Quicumque in se bene humauerit christum. diligenter custodiat ne eum perdat. ne perfidia sit ingressus. Beda. que autem dominus sexta die crucifixus. septima in sepulchro quiescit significat que in sexta mundi etate nos per domino pati. et velut mundo crucifigi necesse est. In septima vero id est post mortem corpora quidem in tumulis. anime vero cum domino requiescunt usque nunc. et mulieres sancte id est anime humiles dilectione feruentur passioni christi diligenter obsequuntur. et si forte valeant imitari. sedula curiositate quo ordine sit eadem passio completa perpeditur. que lecta. audita recordata. mox ad paranda se opera virtutum quibus christus delectatur. conuertunt. ut futura presentis vite parasceue et requie beata tempore resurrectionis occurrere christo valeant cum aromatibus spiritualium actionum.

CA. XXIII.
Quia autem sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum portantes que parauerunt aromata Et inuenerunt lapidem

Beda. Religiose mulieres non solum in die parasceue. sed etiam sabbato sancto sole occidente. mox ut operandi licentia remeant emerunt aromata. ut venientes ungerent corpus ihesu. sicut marcus testatur. preocupante iam noctis articulo monumentum adire non

reuolutū a monimēto et ingressē nō iuenerūt corp⁹ dñi ihesu. Et factum est dū mente cōsternate essent de isto ecce duo viri steterūt secus illas in ueste fulgenti. Cui⁹ timerēt at et declinarēt vultū in terram dixerunt ad illas. Quid queritis viuentem cum mortuis. Nō est hic sed surrexit. Recordamini qualiter locutus est vobis cui⁹ ad huc in galilea esset dicens quia oportet filium hominis tradi in manus hominū peccatorum et crucifigi et die tertia resurgere. Et recordate sunt verborū eius et ingressē a monumento nūciauerunt hōmnia illis. xj. et ceteris omnib⁹. Erat autē maria magdalene et iohāna et maria iacobi et cetera que cū eis erant que dicebāt ad aplos hec. Et visa sūt ante illos sicut deliramentū verba ista et nō credebant illis. petr⁹ autem surgens cucurrit ad monumentū et procumbens vidit in theamima sola posita. Et abiit secum mirās q̄ factum fuerat.

accedendi habent facultatē custodibus quiescentibus. Et vt scias nocte factū. mulieres alie sciunt alie nesciunt. Sciunt que obseruant nostib⁹ et diebus. nesciunt que recesserūt. nescit maria magdalene scdm iohannem. s̄ā eadem et ante seire et postea nescire nō potuit. Ergo si plures marie plures etiā fortasse marie magdalene cum illud nomē p̄sōē sūt. hoc sumatur a loco. Augu. s̄ con. euan. Vel ma-

voluerunt. Et ideo dicit. Vna autē sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum portantes que parauerāt aromata. Vna sabbati siue prima sabbati. Prima ē a sabbato. quam diez dominicā post resurrectionem mos cristianus appellat. q̄ autē valde diluculo mulieres venerunt ad monumentum magn⁹ que rendi et inuēdi dominum feruor caritatis ostendit. Ambro. Sed magna oritur hoc loco pleriqz dubitatio. Siquidez hic valde diluculo. Mathe⁹ vespere sabbati ad monumentū venisse dixerunt. S̄ euāgelistas de diuersis putēs dixisse temporibus. Vt primas alias mulierū et alias cōiicias visiones. qd̄ autem scriptum est. Vespere sabbati q̄ lucē sit in p̄ma sabbati reuertē esse dominū sic temperandum est vt neqz mane dominica que est p̄ma post sabbatum. neqz sabbato et resurrectione facta credat. s̄az quō tri-duum completur nō ergo vespere die. sed vespere noctis resurrexit. Deniqz grecus. sero dixit sero autem et horam significat in occasu diei cuiuslibet tarditatez. Quomodo si dicas. sero michi suggestus est. Est ergo et sero tempus noctis profundum. Vñ et mulieres ad monumentū

theus a p̄ma pte noctis quod est vespere ipsaz vult noctem significare. cuius noctis sine venerūt ad monumentū. Et hoc ea de causa. qz iam a vespere parauerāt. et licebat afferre aromata transacto sabbato. Eusebius. Jacebat autē organū verbi extinctum. magnus vero lapis claudebat sepulchrum quasi mors eum durisset captiuū. Sed nō diu lapsa triduo vita se p̄mit itez post sufficientem mortis conuēctōnem. Vnde sequit. et inuenerunt lapidem reuolutū a monumento. Theo. s̄am angelus reuoluerat eum. vt testatur matheus. Origenes. Amotus est lapis post resurrectionem ppter mulieres vt credant resurrexisse dominū. Videntes monumentū vacuū corpe. Vnde sequit. Et ingressē nō inuenerunt corpus ihesu. Cirillus. Cui⁹ igit nō inuēssent corpus cristi qd̄ resurrexerat. ducebātur diuersis cogitatōnibus et ppter amorem cristi et adhibitam sollicitudinē meruerūt visionem angelicam. Sequit. em. Et dū mente cōsternate essent. de isto. ecce duo viri steterunt iuxta illos in ueste fulgenti. Euse. Jociuditatis et gaudij indicia salutifere resurrectionis et fulgentes amictus prestantes. Moyses em plagas egipcijs p̄parans in flamma ignis angelum p̄sperit. Sed nō tales visi sūt mulieribus in sepulchro s̄ mites et hilares. quales decebat cōspici in regno et gaudio dñi. Et sicut in passione eclipsatus est sol meroris et angustie signa p̄mens crucifigentibus filiū dei. Ita angeli vite ac resurrectionis p̄cones habitū salutiferi festi candidati designabant. Ambro. Sed quomodo marcus vnū iuuenem in albis sedentem matheus vnū Iohannes et lucas duos angelos in albis sedentes visos esse memorauerunt. Augustinus de consensu euan. Possimus intelligere vnū angelum visum a mulieribus. et scdm marcum et scdm matheum vt eas ingressas in monumentum accipiamus. scz in aliq̄ spaciū. quod erat aliqua materia omunitum ante illum s̄az sepulchri locum. atqz ibi vidisse angelū sedentem a dextris quod dicit marcus. De inde intus ab eis. dum inspicerent locum. in quo iacebat corpus domini. visos duos angelos stantes sicut dixit lucas locutos ad earundem exhortandū aim et edificandam fidem. Vnde sequit. Cum timerent autem et declinarent vultum in terram. Beda. Sancte mulieres astantibus sibi angelis nō in terraz cecidisse. sed vultum dicunt in terram declinare nec quempiā sanctorū legim⁹ tempore dominice resurrectionis. vel ipsi domino vel angelis sibi visis terre p̄stratus adorasse. Vnde mos obtinuit ecclesiasticus vt vel in memoriam dominice vel nostre spem resurrectionis omnibus dominicis diebus et toto quinquagesimo tempore nō flexis genibus. sed declinatis in terram vultibus oremus. Non erat autem in monumento q̄ locus est mortuorum querendus ille qui ad vitam resurrexit a mortuis. Et ideo subdit. Dixerunt ad illas. scz angeli ad mulieres. Quid queritis viuentem cum mortuis non est hic sed surrexit. Die autem tertia sicut ipse iter discipulis tā viros q̄ seinas p̄dixit resurrectionis sue triumphum celebrauit. Vñ sequit. Recordamini q̄liter locutus est vobis. cum adhuc in

caesarea esset. dicens. qz oportet filium hominis tradi in manus hominum peccatorum. et crucifigi. et tertia die resurgere. Die namq; parascaue hora nona spiritum tradens. vespere sepultus. mane prima sabbati surrexit. Athanasius. Poterat siquidem statim fuscitare corpus a morte. Sed dixisset aliquis eum nequaquam fuisse. vel si plene morte ei inhaesisset et fortasse si resurrectio domini fuisset dilata latuisset in corruptiois honore. ut igitur corpus ostenderet mortuum vni⁹ interpellationem diei passus est. et tertia die corpus suum in corruptum demonstravit. Beda. Vno etiam die in sepulchro et duabus noctibus iacuit. qz lucez hie simple mortis. tenebris duple nocte mortis adiungit. Cirillus. Instruete autem mulieres angelorum affatibus accelerantes ea retulerunt discipulis. Vn sequitur. Et recordate sunt verborum eius. et regressa a monumento. nunciaverunt ista omnia illis undecim et ceteris omnibus. Namq; femina q; quondam mortis fuit ministra venerandum resurrectiois misterium prima precepit et nunciat. Adceptum est igitur femineum genus et ignominie absolutionem et maledictionis tripudium. Ambrosius. Mulieribus autem docere in ecclesia non permittitur. sed domos viros suos interrogant. ad eos ergo femina mittitur qui domestici sunt. que autem fuerint he mulieres ostendit subdicens. Erat autem maria magdalene Beda. Ipsa est soror lazari. Et iohanna vxor cuse procuratoris herodis. et maria iacobi. id est mater iacobi minoris et ioseph. Et communiter et alijs subdit. Et cetera q; cum eis erant dicebant ad apostolos hec. Ut enim propter teat⁹ apud viros mulier obprobrium non sustineret. q; culpam viro transfuderat transfudit et gratiam. Theo. Est autem naturaliter incredibile mortalibus resurrectiois miraculum. Unde sequitur. Et visa sunt ante illos sicut de liamentum verba ista. et non credebant illis. Beda. Quod non tam illorum infirmitas q; nostra ut ita dicam. futura firmitas fuit. Ipsa namq; resurrectio illis dubitantibus per multa argumenta monstrata est que duz nos legentes agnoscimus de eorum dubitatione solidamur. Theo. Petrus autem hoc audiens tollit moras et vadit ad monumentum quia nec ignis nouit moras ingestus materie Vn sequitur. Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum. Eusebius. Solus enim ipse credit feminis dicentibus se angelos vidisse. Et cum esset eximij affectus per ceteris. sedulum se premebat passim circumspiciens dominum. Unde sequitur. Et percumbens vidit sola linteamina posita. Cum autem ad monumentum fuisset. hoc primo persecutus est. ut miraretur que prius ab ipso vel ab alijs deridebant. Vn sequitur. Et abiit secum mirans quod factum fuerat. id est apud se mirans rei euentum. qualiter sola linteamina derelicta fuere corpore mira puncto. vltimam oportunitatem habuisset fur. ut se motum inuoluta dimittens circumstantibus militibus corpus auferret. Augustinus de con. euan. Intelligitur autem istud lucas recapitulando posuisse de petro. Tunc enim cucurrit Petrus ad monumentum. quando et iohannes. cum tunc modo a mulieribus percipue a maria magdalene nunciatum eis fuerat de corpore ablato. Postea autem facta sunt hec de visione angelorum.

Theo autem lucas petrus solum commemoravit. quia illi primitus maria nunciaverat. Item potest moueri quod petrum non intrantem sed percumbentem dicit lucas sola linteamina vidisse et discessisse mirantem. Cum iohannes dicat ita se linteamina vidisse posita. et seipsum post petrum intrasse. Sed intelligendum est petrum primo percumbentem vidisse. quod lucas commemorat. Iohannes taceret. post autem ingressus est antequam iohannes intraret. Beda. Iuxta intellectum vero mysticum per hoc quod mulieres valde diluculo veniunt ad monumentum. dat nobis exemplum. discussis viciorum tenebris ad dominum corpus accedere. sicut et sepulchrum illud figuram domini ei habebat altaris. in quo corporis criptomysteria non in serico. non in panno tincto sed in scarundinis q; cum ioseph inuoluit in linteo puro debent consecrari. ut sicut ipse veram terrene nature substantiam per nobis morti obtulit. Ita et nos in commemoratone ipsius purus de terre germine candidum et multimodo quasi mortificationis genere castigatum altari linum imponamus. Aromata autem que mulieres deferunt. significant odorem virtutum et orationum suauitatem. quibus altari appropinquare debemus. Reuolutio autem lapidis insinuat reuerentiam sacramentorum. que tegebant velamine littere legis. que in lapide scripta est. Cuius ablato tegmine corpus domini mortuum non inuenitur. sed viuum euangelizat ut. Quia si cognouimus secundum carnem christum. si iam nunc non nouimus. Quomodo autem est posito in sepulchro corpore domini angeli astitisse legunt ita etiam tempore consecrationis misterij corporis christi assistere sunt crediti. Nos ergo exemplo deuotarum mulierum. quociens celestibus appinquamus propter angelicam presentiam seu propter reuerentiam sacre oblationis cum omni humilitate vultum declinemus in terram noscuerem et terram esse recolentes. Glosa post

Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum quod erat in spacio stadiorum sex. ab hierusalem nomine emaus. Et ipsi loquebantur adinuicem de his omnibus que acciderant. Et factum est dum fabularentur et secum quererent et ipse ihesus appropinquans ibat cum illis. oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent. Et ait ad illos que sunt hys sermones quos ofertis adinuicem ambulantes et estis tristes. Et respondens vnus cui

manifestationem resurrectionis christi per angelos mulieribus factam manifestatur vltimam eadem resurrectionem per ipsius christi apparitionem discipulis. Unde dicitur. et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum Theo. Quidam aliter horum duorum lucam inquit esse. et ob id suum nomen occultasse Ambrosius. Vel duobus discipulis seorsum dominus iam se vespere demonstrat scilicet amacni et cleophe. Augustinus de consensu euang. Castellum autem illud non absurde accipimus etiam villam secundum mare cum potuisse appellari. Deinde castellum

nomen cleophas. Dixit ei. Tu solus peregrinus es in iherusalem et non cognouisti que facta sunt in illa his diebus. Quibus ille dixit. que. Et dixerunt ei De ihesu nazareno. qui fuit vir propheta potens in opere et sermone coram deo et omni populo et quo modo tradiderunt eum summi sacerdotes et principes nostri in condemnationem mortis et crucifixerunt eum. Nos autem sperabamus quod ipse esset redempturus israel. Et nunc super hec omnia tercia dies est hodie que hec facta sunt. Sed et mulieres quedam ex nostris terruerunt nos. que ante luce fuerunt ad monumentum. et non inuento corpore eius uenerunt dicentes se etiam uisionem angelorum uidisse. qui dicunt eum uiuere. et abierunt quidam ex nostris ad monumentum. et ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt. Ipse uero non inuenerunt.

de his adinuicem que acciderant. non quasi credentes. sed sicut stupentes in rebus extraneis. Unde sequitur. Et ipsi loquebantur adinuicem de his omnibus que acciderant. Beda. Loquentes autem de se dominus appinquans comitatur. ut et fidem resurrectionis mentibus eorum incendat. et quod se facturum promiserat. impleat sed ut ubi sunt duo vel tres in nomine meo congregati. ibi sum in medio eorum. Unde sequitur. Et factum est dum fabularentur. et secum quererent. et ipse ihesus appinquans ibat cum illis. Theo. Obtentio enim ita spiritali corpore non obstat loci distantia quam adesset quibus uolebat. nec ulterius natu-

describit. dicens. quod erat in spacio stadium sexaginta a iherusalem nomine emaul Beda. ipsa est nicopolis ciuitas insignis palestine. que post expugnationem iudee sub marco aurelio antonio principe restituta cum statu mutauit et nomen. Stadium autem quod greci autorem. ut dicunt hercule uiaz spacia mensurat octaua est per miliarium. et ideo sexaginta stadia. septem milia passuum et quinquaginta significat. quod spaciū itineris eis congruit. qui de morte et sepultura domini certi gradiebantur de resurrectione domini dubii. Nam resurrectiones que post septimam sabbati facta est. octauo numero contineri nullus ambigit. Discipuli ergo qui de domino loquentes incedunt. sextum miliarium cepti itineris compleuerunt quia illi sine querela uiuunt usque ad mortem quam in sexta sabbati subijt puenisse uolebant. Compleuerunt et septimum. quia hunc in sepulchro non dubitabant quiescisse. Sed de octauo dimidium tantum peregerant. quia gloriam iam celebrare resurrectionis non credebant profecto Theo. Predicti autem discipuli loquebantur

ralibus legibus corpus suum regebat. sed spiritaliter et supra naturam. Unde ut marcus dicit sub alia forma eis uidebantur. in qua non concedebatur eis eius cognitio. Sequitur enim. Oculi autem eorum tenebantur ne illum agnoscerent. ut scilicet totam suam dubiam intentionem reuelent. et uulnus detegentes recipiant medicinam. et ut cognoscerent quod quis corpus ipsius quod passum fuerat. resurrexerit. non tamen amplius tale erat ut esset omnibus visibile. sed tamen ab his a quibus uellet uideri. et ut non dubitent quare de cetero non conuersatur inter plebem. quia scilicet post resurrectionem conuersatio eius non esset digna hominibus sed diuina magis. quod etiam est forma resurrectionis future in qua sicut angeli conuersabimur et filii dei. Grego. in homelia. Conuenienter etiam eis speciebus quam recognoscerent. non ostendit. hoc age res foris in oculis corporis. quod apud ipsos agebatur intus in oculis cordis. Ipsi namque apud seipsum intus et amabant et dubitabant de se ergo loquentibus presentiam exhibuit. sed de se dubitantibus agnitionem siue speciem abscondit. uerba quidem eis contulit. nam sequitur. Et ait ad illos. Qui sunt hi sermones quos confertis adinuicem ambulantes. et estis tristes. Grecus. Conferebant quidem inter se quasi non amplius expectantes christum uiuentem. sed dolorosi quasi perempto saluatore. Unde sequitur. Et respondens unus cui nomen cleophas dixit ei. Tu solus peregrinus es in iherusalem. et non cognouisti que facta sunt in illa his diebus. Theophi. Quasi diceret. Tu solus peregrinus es et extra confinia iherusalem habitas et experis eorum que in medio eius contigerunt ut hec ignoras. Beda. Vel hoc dicit quia peregrinum putabant eum cuius uultum non agnoscebant. Sed uere peregrinus erat eis. a quorum nature fragilitate precepta iam resurrectionis gloria longe distabat et a quorum fide utpote resurrectionis eius nescia manebat extraneus. sed adhuc dominus interrogat. Nam sequitur. Quibus ille dixit. Mue. Et ponitur eorum responsio cum subditur. Et dixerunt ei de ihesu nazareno qui fuit uir propheta. prophetam fatentur. filium dei tacent. Vel nondum perfecte credentes. vel solliciti ne inciderent in manus iudeorum persequentium quia nesciebant quis esset quod uerum credebant celantes. Ad cuius commendationem subditur. potens in opere et sermone. Theophi. Primo quidem est opus secundo sermo. nullus enim doctrine sermo approbatur nisi prius is qui docet se ostendat autorem. Precedit enim opus aspectum. nam nisi mundanis intellectus speculatus per opera. non emicat deorum optatus. adhuc autem subditur. Coram deo et omni populo. Nam primo complacendum est deo. deinde curandum quantum possibile est de innocentia apud homines. ut precedente diuino cultu uiuamus sine scandalo plurimorum. Grecus. Deinde assignatur causa tristitie. traditio et passio christi. Cum sequitur. Et quod tradiderunt eum summi sacerdotes et principes nostri in condemnationem mortis. et crucifixerunt eum. Subditur autem desperantium uox cum dicitur. Nos autem sperabamus quod ipse esset redempturus israel. Sperabamus inquit. non speramus. acti mortis hominum similis esset mortibus aliorum. Theo.

Expectabant enim christum saluatorem et redempturum populum israel ab ingruentibus malis et a seruitute romanoꝝ ipsum q̄s credebant terrenum regem fieri queꝝ putabant p̄mulgatam in se mortis sententiam cauere potuisse. Beda. Merito ḡ tristes incedebant. quia et seip̄os quodāmodo arguebant q̄ in illo redemptōnem sperauerint. quē iam mortuū viderant. nec resurrecturū credebant et maxime dolebant eum sine causa occisū quem noverant innocentem. Theo. Videntē tñ hi viri nō on nino mereduli esse p̄ hoc quod subdiē. Et nūc super hęc oia tertia dies est hodie q̄ hęc facta sunt. In quo videntur habere memoriā e us q̄ eis do minus dixerat se tertia die resurrecturū. Grecus Porro relata a mulieribus resurrectōis famam commemorant. Cum subdiē. Sed et mulieres quēdā ex nostris terruerūt nos. que ante lucem fuerūt ad monumentū. et nō inuento corpe eius venerunt dicentes se etiam visionem angelorū vidisse. q̄ dicunt eum viuere. Dicunt quidem hoc quasi nō credentes. p̄pter quod referūt se territos. i. stupefactos. s̄o em̄ quod erat eis relatū firmū estimabāt aut angelicam illuminatōnem fuisse. s̄ stuporis et turbis causā inde sumebant. Testimonium q̄ petri non certū estimabant dūm diceret se nō vidisse dominū s̄ resurrectōnem eius. com̄cere ex eo q̄ corpus in sepulchro nō iacebat. Vñ sequit̄. Et abi erunt quidam ex nostris ad monumentū. et ita inuenerunt sicut mulieres dixerūt. Ipsum vero nō inuenerunt. Augu. de con. euā. Cum autē lucas dixerit petrum accurrisse ad monumentū. Et cleophas dixisse. ipse retulerit. q̄ quidam eorū ierant ad monumentū. intelligit̄ attestari iohanni q̄ duo ierit ad monumentū. s̄ petrum com̄emorauit quia illi p̄mitus maria nūciauerat. Theophilus. Quia p̄dixi discipuli nimia dubietate laborabāt dominus eos redar̄guit. vnde dicit̄. Et ipse dixit ad eos. O stulti. fere em̄ eadeꝝ dixerant que et astantes cruci. Alios saluos fecit. seipsum nō potest saluū facere. et tardi corde ad credendum in omnibus que locuti sunt p̄phete. Cōtingit em̄ credere q̄ locuti sūt p̄phete particl̄ariter que dam et non vniuersalit̄ oia. Puta si aliq̄s credat que de cruce cristi dicunt̄ a p̄phete sicut est illud. foderunt manus meas et pedes meos. Que vero spectant ad resurrectōnem nō credant. Sicut est illud. Non dabis sanctū tu

Et ipse dixit ad eos. O stulti et tardi corde ad credendum in omnibus que locuti sunt prophete. Nōne hec oportuit pati christum et ita intrare in gloriam. Et incipiens a moyse et omnibus prophetis interpretabat̄ illis in omnibus scripturis que de ipso erāt. Et appinquauerunt castello quo ibant. et ipse se finxit lōgiꝝ ire. Et coegerunt illum dicentes. Mane nobiscum quoniam adueperasset et inclinata ē

iam dies. et intrauit cum illis. Et factū est cum recumberet cum illis. accepit panem et benedixit. ac fregit et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorū et cognouerunt eum. Et ipse euasit ab oculis eorū. Et dixerunt adinucem. nonne nostrum ardens erat in nobis. dum loqueret̄ in via et aperiret nobis scripturas. Et surgentes eadē hora regressi sunt in iherosolimam et inuenerunt congregatos xi. et eos qui cum ip̄is erant. dicentes q̄ surrexit dñs vere et apparuit simoni. Et ip̄i narrauerūt q̄ gesta erāt in via et quo cognouerunt eum in fractione panis

um videre corruptōnem. Deceat autem in omnibus fidem adhibere prophetis. tam in gloriolis que de cristo p̄dixerunt q̄ in gloriis quia ex passione malorū est igressus in gloriam. Vñ sequit̄. Nōne h̄ oportuit pati christū et ita intrare in gloriam suā seꝝ secundum humanitatē. Theophilus. Sed et si oportebat christum pati tamen qui crucifixi erunt rei sunt pene. nō em̄ sat agebant p̄ficere quod deus disponebat. Vnde et eorum executō fuit impia dei vero dispensatō prudentissima. qui nequiciā eorū in beneficia generis humani conuertit quasi vtens vipereis caribus ad antidoti salutiferi confectōnez. Chrysostomus. Et ideo dñs ostēdit cōsequēter hęc omnia nō euenisse simpliciter. sed ex dei proposito antep̄destinato. Vnde sequit̄. Et incipiens a moise

et omnibus prophetis interpretabatur illis in omnibus scripturis q̄ de ipso erant. Quasi dicit̄ post q̄ estis tardi ḡ p̄mptos vos reddā. misteria scripturarū vobis exponendo. Nam sacrificiū abrahę cuius ysaac dimisso immolatus est aries hoc p̄figurauit. Sed et in alijs scripturis p̄pheticis p̄similia cēt misteria crucis et resurrectōis cristi. Beda. Si autem moyses et p̄phete de cristo locuti sunt et eum per passionem in gloriam intraturum p̄dixerunt. quomodo gloriatur se esse cristianum. qui neq̄ qualiter scripture ad christum p̄tineant. inuestigat. neq̄ ad gloriam quam cum christo habere cupit. p̄ passionem attingere desiderat. Grecus. Quia vero p̄dixit euangelista. Tenebant̄ oculi eorum ne eum agnoscerent donec sermo dñi mentē eorum moueret ad fidem. conuenienter opportunū aspectum sui auditui subiungit. Vnde sequit̄. Et appropinquauerūt castello quo ibant. et ipse finxit se longius ire. Augustinus de questionibus euāgeliorū. Quod nō ad mendaciū p̄tinet. s̄o em̄ omne quod fingimus mendaciū est. s̄ quando id fingimus quod nichil significat tunc mendaciū est. cuius autem fictio nostra referit̄ ad aliquam significatōnem nō est mendaciū sed aliqua figura veritatis. alioquin omnia que a sapientibus et sanctis viris vel etiam ab ipso domino figurate dicta sunt. men

dacia deputabuntur. quia si in vilitate intelledum non consistit veritas in talibus dictis. Sicut autem dicta. ita etiam finguntur facta sine mendacio ad aliquam rem significandam. Grego. in homelia. Quia ergo adhuc in eorum cordibus peregrinatus erat a fide. ite se longius fingit. fingere namque componere dicimus. Vnde et compositores lutifugulos vocamus. sibil ergo simplex veritas per dupliciter fecit sed talem se exhibuit in corpore. qualis apud illos erat in mente. Sed quia esse extra rei a veritate non poterant. hi cum quibus caritas gradiebatur. eum ad hospicium quasi peregrinum vocant. Vnde sequitur. Et coegerunt illum. Ex quo exemplo colligitur quia peregrini ad hospicium non solum inuitandi sunt. sed etiam trahendi. Glosa. nec solum factis eum cogunt. sed etiam verbis inducunt. Sequitur enim. Dicentes. Mane nobiscum. quoniam ad uesperas et inclinata est iam dies scilicet ad occasum. Grego. in homelia. Ecce autem cum per membra sua Christus suscipitur. susceptores suos etiam per semetipsum requirit. Sequitur enim. Et intrauit cum illis. mensam ponit. et bos afferunt. et deum quem in scripture sacre expositione non cognouerant in panis fractione cognoscunt. Sequitur enim. Et factum est dum recumberet cum illis accepit panem et benedixit ac fregit. et portabat illis. et aperti sunt oculi eorum et cognouerunt eum. Criso. Quod non de sensibilibus oculis dictum est. sed de sensu mentali. Augu. de con. euan. neque enim clausis oculis ambulabant. sed inerat aliquid quod non fuerunt agnoscere quod videbant quod scilicet caligo et aliquis humor efficere solet. Non quia dominus non poterat transformare carnem suam. ut alia reuera esset effigies. quam solebant intueri. quoniam quidem et ante passionem transformatus est in motum ut facies eius claresceret sicut sol. Sed non ita nunc factum est. non enim incongruenter accipimus hoc impedimentum in oculis eorum a sathana fuisse ne agnoscerent ihesum. sed tamen a cristo facta est permissio usque ad sacramentum panis. ut veritate corporis eius participata remoueri intelligat impedimentum inimici. ut cristus possit agnosci. Theo. Sed et aliud inuit. quod scilicet similibus sacrum panem aperuerunt oculi. ut eum agnoscerent. Magna enim et ineffabilis vim habet. domini caro. Augu. de con. euan. Vel quod dominus se longius ire finxit. cum committaretur discipulis exponens sacras scripturas utrum ipse esset. ignorantibus significat. quia hospitalitatis officio. ad suam cognitionem peruenire posse homines intimaui. ut cum longius ipse ab hominibus abscederet super omnes celos cum eis transiret. qui hec exhiberet seruis eius. Tenet ergo cristus ne longius ab eo eat. qui quis cathetizatur verbo in omnibus bonis et quod se cathetizat. comunicat. Etiam isti cathetizati erant verbo cum exponerent eis scripturas. et quia hospitalitatem sectati sunt eum quem in ipsa expositione scripturarum non cognouerunt. in panis fractione cognoscunt. non enim auditores legis iusti sunt apud deum. sed factores legis iustificabuntur. Grego. in homelia. Nuisquis ergo audita vult intelligere. festinat ea que iam intelligere potuit. opere implere. Ecce domini non est cognitus dum loqueretur. Et dignatus est cognosci dum pascebat. Sequitur. Et ipse euauit ab oculis eorum.

Theophilus. non enim tale corpus habebat. ut diuicius cum eis commemorari deberet. Et ut hoc patenter auget affectum eorum. Vnde sequitur. Et dixerunt adinucem. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via et aperiret nobis scripturas. Origenes. Per quod inuit quod plati sermões a saluatore accendebant audientium cor ad amorem diuinum. Grego. in homelia. Pentecostes. Et audito enim sermone inardescit animus. torporis frigus recedit. Mens in somno fit anxiosa. Audi libet precepta celestia. et quot mandatis instruitur. quasi tot factibus inflamatur. Theo. Ardebat ergo cor eorum vel igne et bonorum domini quibus intendebant tanquam veris. vel quia eo differente scripturas precelebatur in trisectione cor eorum. quod ille qui differerat dominus esset. Adeo ergo letati sunt. ut nullam moram passi mox reuersi sunt in iherusalem. Et hoc est quod sequitur. Et resurgentes eadem hora regressi sunt in iherusalem. Surrexerunt quidem eadem hora. puenerunt autem per plures horas. sicut oportebat sexaginta stadia transeuntes. Augu. de con. euan. Tam autem fama erat quod surrexerat ihesus a mulieribus facta et a simone petro. cui iam apparuerat. Et enim isti duo hec inuenerunt loquentes illos ad quos in iherusalem uenerunt. Sequitur enim. Et inuenerunt congregatos undecim. et eos qui cum ipsis erant dicentes. Quod surrexit dominus vere et apparuit simoni. Beda. Omnium enim viros primo dominus apparuisse videtur petro ex his quos euangeliste quatuor et paulus apostolus commemorauerunt. Criso. non enim simul omnibus se manifestabat. ut sereret fidei semina. sed qui primo uiderat et certus erat alijs referebat. Deinde sermo per diens ipse apparuit animam auditoris uisioni. Et ideo primo digniori et fideliori omnibus apparuit. Erat enim opus anime fidelissime. que prius acciperet hunc aspectum ut minime turbaretur in operata uisione. Et ideo primo videtur a petro. ut qui primo confessus est eum cristum. primo resurrectionis uideret mereretur. et etiam quia eum negauerat. prius ei uoluit apparere consolans eum ne desperaret. Post petrum non alijs apparuit quibus pauoribus quibus pluribus. quod duo discipuli confitentur. Sequitur enim. Et ipsi narrauerunt que gesta erant in via. et quomodo cognouerunt eum in fractione panis. Augu. de con. euan. Quod autem ait marcus annunciat et ceteris. nec illis crediderunt. cum lucas dicat. quod iam inde loquebantur uere resurrexisse dominum. quid intelligendum est nisi alijs ibi fuisse qui non credere nollet.

Dum hec autem loquerentur ihesus stetit in medio eorum. et dixit eis Pax uobis. ego sum nolite timere. turbati uero et cõterriti estimabant se spiritum uiderere. Et dixit eis. Quid turbati estis. et cogitationes ascendunt in

Cirillus. Vndique resurrectionis fama per apostolos diuulgata et affectu discipulorum erecto ad cristum uisionem uenit desideratus. et querentibus et expectantibus reuelatur nec disceptat ut de alio. sicut denter se offert. Vnde dicitur. Dum hec autem loqueretur. Ihesus stetit in medio eorum.

corda vestra. Videte manus meas et pedes. Quia ipse ego sum. Palpate et videte. Quia spiritus carnis et ossa non habet. sicut me videtis habere. Et cum hoc dixisset ostendit eis manus et pedes.

Augu. de consensu evangelistarum. Hanc ostensionem dominum post resurrectionem et iohannes commemorat. Sed quod dicit iohannes non cum illis fuisse apostolum thomam. cum secundum lucam duo illi regressi in iherusalem inueniunt congregatos. xi. Proculdubio intel-

ligenduz est. quod inde thomas exierit. ante quod eis dominus hoc loquentibus appareret. Dat enim lucas locum in sua narratōe. quod possit intelligi dum hoc loquerentur. prius inde exisse thomam. et postea dominum intrasse nisi quis dicat. non illos videri cum qui iam tunc apostoli vocabantur. sed dicitur illos. xi. fuisse ex multo numero discipulorum. Sed cum adiungit lucas. Et eos qui cum ipsis erant. Sicut videmus cuius misterij gratia secundum matheum et marcum resurgens ita mandauerit. Precedat vos in galileam. ibi me videbitis. Quod et si completum est tamen post multa completum est. cum sic mandatum sit. ut aut hoc solum aut hoc primum expectaret fieri debuisset. Ambrosius. Vnde hoc conuenientius arbitror quod dominus quidem mandauerit discipulis. ut in galilea cum viderent. si illis ob metum intra conclaue residentibus primum se obrulisse. Grecus. nec est promissi transgressio. sed potius festinata ex beatitudine impletio propter pusillanimitatem discipulorum. Ambrosius. Postea vero confirmatis animis xi. illos galileam perisse. vel nihil obstat. si dicantur paulo dicitur intra conclaue in morte quod plures fuisse. Eusebius. Duo enim euangeliste scilicet lucas et iohannes solis vnde hinc scribitur apparuisse iherusalem. Ceteri vero duo in galileam apparere non solum vnde sed vniuersis discipulis et fratribus dixerunt angelum et saluatorem vidisse. de quibus et paulus meminit dicens. Deinde apparuit plusquam quingentis fratribus simul. Est autem venter solutio quod priusquam in iherusalem latitantibus semel. aut bis visus est. ad eorum consolacionem. In galilea vero non in conclaui. aut semel aut bis. sed cum multa potestate ostensionem sui fecit. probens se eis viuentem post passionem in signis multis. ut lucas testatur in actibus. Aug. de consensu euangelistarum. Vel quod ab angelo hoc est a domino dictum est. propheticè accipiendum est. In galilea enim secundum transmigrationis significacionem intelligendum occurrit. quod de populo israel transmigrationi erant ad gentes. qui bus apostoli predicantes non crederent. nisi ipse dominus viam in cordibus hominum pararet. Et hoc intelligitur. precedet vos in galileam. Secundum autem illud quod galilea interpretatur reuelatō. non iam in forma serui intelligendum est. sed in qua est equalis patri quam promissit dilectoribus suis. Illa erit reuelatō tamquam vera galilea. cum videbimus eum sicuti est. Ipsa etiam erit beatorum transmigrationis ex isto seculo in illam

eternitatem. Vnde ad nos veniens non recessit. et quod nos precedens non deseruit. Theophilus. Primo igitur dominus in medio discipulorum stans solito pacis affectu eorum turbamē sedat. ostendens quod ipse idem est magister eorum quod hoc verbo gaudebat. quod etiam eos munuit. cum ad predicandum misit. Vnde sequitur. Et dixit eis. Pax vobis ego sum nolite timere. Grecus. Pudeat ergo nos pacis murus deserere. quam nobis hinc discedens christus reliquit. Pax et res. et nomen dulce. quam et dei esse accepimus iuxta illud. Pax dei et eius esse dei. iuxta illud. Deus pacis. ipsam esse deum. iuxta illud. Ipse est pax nostra. Pax bonum commendat ut ab omnibus observatur. autem a paucis. Quae autem est causa. fortassis ambitio dominum aut facultatum. aut liuor. aut odium. aut orationis. aut aliquid huiusmodi ex his que dei ignaros videmus incurrere. Dei quippe precipue pax est. que confederat omnia. cuius nihil est adeo proprium sicut unitas nature. et pacificus status. Transmittitur vero ab angelis et diuinis potestatibus que ad deum et adiuuante pacifice se habent. Diffunditur vero per totam creaturam cuius est decor. tranquillitas. in nobis autem manet. secundum animam quidem per inuestigationem virtutum et communicationem. secundum corpus vero in membrorum et elementorum commensuratione quorum alterum pulchritudo alterum sanitas appellatur. Beda. Discipuli autem nouerunt christum verum hominem. cum quo tanto tempore fuerant conuersati. sed postquam mortuus est. non credunt tertia die potuisse se veram carnem de sepulchro resurgere. Putant ergo se videre spiritum quem emisit in passione. Vnde sequitur. Turbati vero et cōterriti. et stimabant se spiritum videre. Error ille apostolorum secta est manicheorum. Ambrosius. Adducti autem virtutum exemplis. petrus et iohannem non credimus potuisse dubitare. Cur galileas inducit fuisse turbatos. Primo omnino quod paucorum opinionem sententia maioris partis includit. Deinde quod et si petrus de resurrectione crediderat. turbati tamen potuit quod se dominus cum corpore veritabilis obferatis improuisus infunderet. Theo. Verum quod per verbum pacis non est sedatus turbo in animabus discipulorum. Aliunde indicat eis se filium dei esse quod mentis cognoscebat archana. Vnde sequitur. Et dixit eis. Quid turbati estis et cogitationes ascendunt in corda vestra. Beda. Quales utique cogitationes. nisi false et pernitose. Perdidit enim christus fructum passionis si non esset veritas resurrectionis tamquam bonus agricola diceret. quod ibi plantauimus. inueniamus. id est si deum qui in eorum descendit quod desuper est. Cogitationes autem iste non desuper descenderunt. sed de imo in eorum sicut herba mala ascenderunt. Cirillus. hoc autem fuit euidentissimum signum quod non alius est qui videtur sed ille idem quem viderat in ligno mortuum et positum in sepulchro quem non latebat aliquid eorum quod erant in homine. Ambrosius. Consideremus autem qua gratia secundum iohannem apostoli crediderunt quod gauisi sunt. secundum lucam qui increduli redarguerunt. Et videtur mihi iohannes quasi apostolus maiora et altiora tetigisse hinc sequentia et humanis prima. hic historiam coelestis circuitu. ille cōpendio. quod et de illo dubitari non potest. quod testimonium prohibet de his quibus ipse interfuit. Et ideo utriusque verum putamus. Nam

fi et in pmo lucas eos nō credidisse dicat. Postea tamen credidisse demonstrat. Cirillus Comprobans autē dñs deuidā esse mortē. a humanā naturā iam in cristo corruptōnē exuisse. pmo ostēdit eis manus et pedes et clauoz foramina. Vñ subdit. Videte manus meas et pedes. Quia ego ipse sum. Theo. Sed a aliud subiūgit. palpatōnem s. manū atq; pedū. cū dicit. palpate et videte. qz spūs carnē a ossa nō habet. sicut me videtis habere. Quasi diceret. Vos putatis me esse spm̄. id est fantasma. sicut plures defūtoꝝ circa sepulchra videri soliti. Sed scitote qz spūs neq; carnem habet neq; ossa. ego autem carnē et ossa habeo. Ambro. Hoc autē dñs ideo dixit. vt spem nob̄ sue resurrectionis ostenderet. Nam quod palpatur corpus est. In corpore autem resurgemus. sed illud subtilius hoc crassius. vtpote adhuc terrene labis qualitate concreuit. nō ḡ p̄ incorporeā naturā. s; p̄ resurrectionis corporee qualitatez xpūs clausa penetravit. Grego. ij. mora. nō em̄ in illa resurrectionis gloria corpus nostrū erit impalpabile cum vento aereo subtilius. vt euticius dixit. sed subtile quid p̄ effectū spiritualis potencie. palpabile autem p̄ veritatē nature. Sequit̄. Et euz is dixisset ostendit eis manus et pedes. Beda. Quibus sez indicata clauozū vestigia claruere. Sed scdm̄ Jobannem etiā latus eis ostendit. cum fuerit lancea pforatum. vel sez ostensa vulneꝝ cicatrice dubietatis eoz. vulnus sanaret. Solent autē in hoc loco gentiles calūniā struere. quasi nō valuerit dñs vulnera sibi inflicta curare quib; respōdendū est. quia nō est cōsequēs. vt qui maiora fecisse p̄bat. miora facere nequiverit. sed certe dispensatōnis gracia. q̄ mortē destruxit signa mortis delere noluit. pmo quidem vt p̄ hoc discipulis fidē sue resurrectionis astrueret. Deinde vt patri p̄ nobis supplicās quale genus mortis p̄ homine ptulerit semp̄ ostēdit. Tercio vt sua morte idēptis q̄ misericorditer sint adiuti. ppositis eiusdem mortis indicis insinuet. postremo vt in iudicō q̄ iuste dānēē impij denūciat.

Adhuc autē illis non credentibus et mirātib; p̄ gaudio dixit. Habetis hic aliqd̄ qd̄ māduceēt. At illi attulerunt ei partes piscis assi et fauum mellis. Et cum manducasset coram illis sumens reliquias dedit eis. Et dixit ad illos. Hec sunt verba que locutus sum ad vos cū adhuc esset vobiscuz. qm̄

Cirillus ostēderat dñs discipulis manū a pedes. vt certificaret discipulos qz corpu quod passuz fuerat resurrexit. Vt adhuc autē magis certificaret aliqd̄ māducabile peccit. Vñ dicit. Adhuc autē illis nō credentibus a mirantibus p̄ gaudio dixit. habe. hic aliqd̄ qd̄ māduceēt. Grego. misenus. Et iussu quidem legis pascha cū amaricanibus edebat. quia adhuc amaritudo manebat. post resurrectionem vero cib;

necesse est impleri oīa que scripta sunt in lege moisi et p̄phetis et psalmis. de me

fauo mellis dulcetur. Vnde sequitur. At illi obtulerunt et par. pis. assi a fa. mellis Beda. Ad insinuatū ḡ resurrectionis sue veritatem nō

solum tangi a discipulis s; etiam cōuesci cum illis dignatur. Ne arbitrent̄ eū nō solide. s; imaginabiliter sibi apparere. Vnde sequit̄. Et cum mādu. co. eis sumēs reli. dedit eis. Manducauit quidem potestate nō ex necessitate. Aliter em̄ absorbet aquā terra sitiens. aliter sol calens illa indigencia. iste potencia. Grecus. Si damus dñm vere comedisse. demus et omnes homines post resurrectionem vti ciboꝝ fomentis. Sed que ex quadā dispensatione fiūt a saluatore. nō sunt regula et norma nature. qm̄ in quibusdam alijs dispensauit. Resuscitabit em̄ nra corpora incorrupta. qui tñ dereliquit ap̄rii corporis foramina. que clauī forauerāt a lateris cicatricem vt ostendat qz mansit post resurrectionem natura corporis. nec est in aliam mutatus substantiā. Beda. Māducauit ergo post resurrectionem nō quasi cibo indigens. nec quasi in resurrectione quam expectamus cibus egeret significans. s; vt comodo naturam corporis resurgentis astrueret. Misticte autem piscis assis que p̄ prius comedit significat cristum passum. Ipse em̄ latere dignat̄ in aquis generis humani. Capi voluit laqueo mortis nostre a quasi tribulatione affatus est tempore passionis sue. sed fauus mellis extitit nobis in resurrectione. In fauo quidem mellis vtramq; naturam expr̄mere voluit p̄ sone sue. fau; quippe mellis in cera est. Mel vero in cera est diuinitas in humanitate. Theo. Vident̄ autem et comesta aliud habere misteriu. qz em̄ manducauit partem piscis assis significauit qz naturā nostram in hui; vite mari natantem. affans eaz igne ap̄rietatis. et exiccans eius humiditatem quā a p̄fūdis verbis contraxerat. escam fecit diuinā. Et eam que pus erat abhominabilis. p̄parauit deo cibum suauem. quod significat fauus mellis. Vel p̄ piscē assum significat vitam actiua consummentē nram humiditatē laboz; prums. Cōtemplatōnez vero significat p̄ fauū mellis p̄pter dulcedinē eloq̄oz dei. Beda postq; autē visus est et tactus māducauit ne in aliquo sensus humanos ludificasse videatur. misit manū ad scripturas. Vnde sequit̄. Et dixit ad illos. Hec sunt verba que locutus sum ad vos. cum adhuc essem vobiscum. id est euz adhuc essem in carne mortali in qua estis et vos. Tunc quidem in eadem carne resuscitatus erat. sed cum illis in eadem mortalitate nō erat. et subdit. Quoniam necesse est impleri omnia q̄ scripta sunt in lege moisi. a pro. a psal. de me. Augu. de cō. euā. Illud attendāt q̄ magicis artibus xp̄m tanta potuisse. et nom̄ ad ap̄los i se ouertēdos arte ipa o fecisse delirāt. vt p̄ potuit magicis artib; p̄phas dmo spū anq̄ i terra nascereē iplē. neq; n. si magicis artib; fec̄ vt colereē a mortu;. Mag; erat anq̄ nat; cui p̄phando v̄turo ḡs vna deputata ē

Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent scripturas. et dixit eis quoniam sic scriptum est et oportebat christum pati et resurgere a mortuis die tertia et predicari in nomine eius penitentiam et remissionem peccatorum in omnibus gentibus ab iherosolima. Vos autem estis testes horum et ego mitto promissum patris mei in vos. Vos autem sedete in ciuitate quoad usque induamini virtute ex alto.

datam sui corporis veritatem commendat ecclesie unitatem. cum subdit. Et predicare in nomine eius per me et remissionem peccatorum in omnes gentes. Eusebius. dictum enim erat. Postula a me et dabo tibi gentem hereditatem tuam. Oportebat autem conuersos ex gentibus expiari a quolibet contagio et macula per ipsum virtutes quasi contaminatos ab errore demum idolatrie. et nunc quasi conuersos a vita execta bili et impudica. et ideo dicit quod oportet predicari per quidem penitentiam. consequenter remissionem peccatorum in omnes gentes. Eis enim quod per se verum ostendit malorum penitentiam salubri gratia veniam commissorum donauit. per quibus et mortem subit. Theo. In hoc vero quod dicit penitentiam et remissionem peccatorum. etiam de baptismo meminit. in quo per depositionem peccatorum. subsequitur veniam peccatorum. Sed quod pacto intelligitur in solo christi nomine baptismum fieri. cum alibi mandet hoc fieri in nomine patris et filii et spiritus sancti. Et primo quidem dicimus. quod non intelligitur quod in solo christi nomine fiat baptismum. Sed quod christi baptismo aliis baptizetur. id est spiritum sanctum. non iudaice. nec tali quali iohannes baptizabat ad solam penitentiam. sed ad spiritum sancti participationem sicut et christus in iordane baptizatus ostendit spiritum sanctum in specie columbina. Porro baptismum in christi nomine. id est morte christi intelligas. sicut enim ipse post mortem triduo resurrexit. sic et noster in aquam mergimur et conuenienter emergimus. incorruptibilitatis spiritus gratiam recipientes. Hoc etiam per se nomen continet in se. et patrem quasi unctorem et spiritum quasi unctorem. et filium quasi unctorem. secundum humanam naturam. non autem decebat amplius binitatem esse humanum genus in iudeos et gentiles. Et ideo ut omnes in unum uniret. mandauit incipere sermonem a iherosolima. et ad gentes terminari. Unde sequitur incipi ab iherosolima. Beda. non solum quod

Beda. Postquam prouidit se videndum oculis manibus contractandis legis commemorauit scripturas consequenter aperuit sensum. ut intelligat quod legitur. Unde dicitur. Tunc aperuit illis sensum. ut intel. scrip. Theophyl. Alioquin quod eorum anima ebata et vacillans circa christum misterium studuisset. Sed et verbis eos docuit. Sequitur enim. Et dixit eis. quoniam sic scriptum est et sic oportet christum pati scilicet per lignum crucis. Beda. Perdidit autem christus fructum passionis. si non esset veritas resurrectionis. Unde subdit. Et resurgere a mortuis die tertia. Deinde post commem-

credita sunt illis eloquia dei. et eorum est adoptio filiorum et gloria. verum etiam ut gentes varijs erroribus implicatae hoc maxime indicio diuine pietatis ad spem venie prouocentur quod eis qui filium dei crucifixi perierunt venia concederet. Criso. Insup ne dicerent aliqui. quod omissis notis iuerunt se ostentaturos ad extraneos. Ideo prius apud ipsos occisores pandunt resurrectionis signa in eadem ciuitate in qua prouidit temerarius ausus. Vbi enim crucifigores credere videntur. resurrectionem plurimum demonstrat. Euse. quod si ea que christus predicauit iam sortitum effectum. Et verbum eius viuax et efficacis per uniuersum mundum occulta fide prospicit. tempus est. non incredulos esse erga eum quod prouidit verbum. Cum. non necesse est diuinam vitam ducere cuius opera viuaxa et bis consona ostendunt. quod quidem ministerio apostolorum impleta sunt. Unde subdit. Vos autem estis testes horum. mortis. scilicet et resurrectionis. Theo. Consequenter ne turbati cogitarent quod nos homines idiote testimonium prohibemus gentibus et iudeis qui te occiderunt. subiungit. Et ego mitto promissum patris mei in vos quod scilicet per iohannem promiserat dicens. Effundam spiritum meum super omnem carnem. Cris. Sicut autem milites inuasuros multos nemo duxerit sine armis donec armati sint. Et sic discipulos ante spiritus descensum. ad conflictum egredi non permittit. Unde subdit. Vos autem sedete in ciuitate. quod idua. vir. ex alto. Theo. Id est virtute non humana. sed celesti. nec dixit. suscipiatis. sed induamini integram tutelam spiritualis velaminis indicans. Beda. de hac autem virtute id est spiritus sancti. dicit etiam angelus marie. Et virtus altissimi obumbrabit tibi. Et ipse dominus alibi. scilicet et ego non uiuam de me exisse. Theo. Cur autem non christo presente vel eo discedente statim spiritus venit. Decebat enim eos fieri cupidos rei. et demum recipere gratiam. Tunc enim magis ad deum erigimur cum incumbit necessitas. Oportebat enim interius nostram comparere naturam in celo et federa consummari. ac deinde spiritum aduenire et gaudia celebrare serena. Attende etiam quantam eis necessitatem imposuit iherosolimis esse in eo quod illic spiritum promissit largiri. Ne enim rursus per eius resurrectionem aufugeret. hac expectatione quasi quodam vinculo omnes simul eos ibi detinuit. Dicit autem donec induamini virtute ex alto. nec exprobat quoniam ut sint iugiter vigilantes. quod ergo miraris. si die nouissimum non pandit cum diem hunc propinquum pandere noluit. Grego. in pacto. Admonendi sunt ergo quos a predicacionis officio imperfecto vel etas prohibet. et tunc precipitatio impellit ne dum sibi tantum officij precipitacione arrogant. viam sibi subsequenter melioracionis abscondant. Ipsa enim veritas que repente uos uellet reprobare potuisset. ut exemplum sequentibus daret. ne imperfecti predicare presumerent postquam presene discipulos de virtute predicacionis instruxit. mandauit eis ut in ciuitate sederent. donec induerentur virtute ex alto. In ciuitate quippe sedemus si intra mentium nostrorum nos claustra constringimus ne loquendo exterius euagemur. ut cum virtute diuina perfecte induimur. tunc quasi a nobismet ipsis foras etiam alios instruere exeamus. Ambro. Consideremus autem quod sibi iohannem acceperint spiritum sanctum. hic autem in ciuitate iubentur sedere.

quod ad usque induantur virtute ex alto. sed spiritus sanctus. vel illis undecim quasi perfectioribus insufflauit. et reliquis postea tribuendum permittit. vel eis ibi insufflauit hic spondit. nec videtur esse contrarium cum diuisiones sint gratiarum. Ergo aliam insufflauit ibi operationem. hic aliam pollicetur. Ibi enim remittendum gratia tributa est peccatorum. quod esse videtur angustius. et ideo insufflat a christo ut credas spiritus sanctus christi et credas de deo spiritus. Deus enim solus peccata dimittit. Lucas autem linguarum gratiam describit effusa Criso. Vel dicit accipite spiritus sanctum ut eos idoneos faceret ad receptum aut quod futurum est ut presens indicauit. Augu. xv. de trim. Vel dominus post resurrectionem suam bis dedit spiritus sanctum semel in terra propter dilectionem primorum. et iterum de celo propter dilectionem dei

Eduxit autem eos foras in bethaniam. et eleuatis manibus suis benedixit eis. Et factus est dum benediceret illis recessit ab eis et ferebatur in celum. Et ipsi adorantes regressi sunt in iherusalem cum gaudio magno. Et erant spiritus in templo laudantes et benedicientes deum

fitum cuiusque ville que in latere montis oliuarum posita esse narratur. Quia videlicet obedientis ecclesie domus in ipsius summi montis. id est in christi latere. fidei. spei. dilectionisque sue fundamenta locauit. Eos autem benedicit quibus precepta docendi tradiderat. Unde sequitur. Et eleuatis manibus benedixit eis. Theophrastus forsitan vim conseruatiua influens eis usque ad aduentum spiritus. et fortassis instruens nos. ut quociens recedimus benedictionibus subditos deo commendemus. Origenes. quod autem eleuatis manibus benedixit eos. significat. quod deceat benedictum quem oratur esse. varijs operibus et arduis respectu aliorum. Sic enim manus tollunt in altum. Criso. Attende autem quod dominus breuia repromissa aspectu subiicit. Promiserat quidem corporum resurrectionem a mortuis resurrexit. et per quadraginta dies discipulos certificat. permittit etiam quod in nubibus rapimur in aere. Et hoc ipse patefecit per opera. Sequitur enim. Et factus est dum benediceret illis recessit ab eis et ferebatur in celum. Theo. Et helias quidem videbatur quasi assumi in celum. Sed saluator ipse precursor omnium ascendit in celum. appariturus diuino conspectui in sacro suo corpore. Et iam nostram naturam christo honorat a qualibet virtute angelica. Criso. Sed dices. Quid interest mea. quod et tu in nubibus suscipieris similiter. nam corpus tuum inconnaturale est illi corpori. Erit igitur et corpus tuum iam agile ut possit transire per aera. Nam sicut

caput. sic et corpus. sicut principium sic et finis. Aspicere autem quomodo honoratus es per hoc principium. Infima pars rationalis creature homo erat. sed pedes effecti sunt caput. sublimati in regiam sedes in suo capite. Beda. Ascendete autem in celum domino discipuli adorantes ubi steterunt nouissime pedes eius. confestim iherosolimam redeunt. ubi permissione patris sunt expectare precepti. Sequitur enim. Et ipsi adorantes regressi sunt in iherusalem cum gaudio magno. Gaudia magna agunt. quod deum ac dominum suum post triumphum resurrectionis etiam celos penetrasse letantur. Grecus. Et erant vigilantes non degentes in proprijs laboribus sed expectantes supernam gratiam conuersantem in templo inter cetera. etiam loci honestatem addiscentes. Unde dicitur. Et erant semper in templo. Theo. nondum aderat spiritus et iam spiritualiter conuersantem. prius erant reclusi. iam stant in medio principum sacerdotum nec aliquo distrabuntur mundano. sed omnibus contemptis iugiter deum laudant. Sequitur enim. Laudantes et benedicientes deum. Beda. Et attende quod lucas inter quatuor animalia celi designatus accipit per vitulum. Cuius victimam que in sacerdotium eligebantur iniuri sunt iusti. eo quod ipsum sacerdotum christi ceteris amplius exponendum suscepit. et euangelium suum quod a ministerio templi per sacerdotium zacharie cepit. in templi deuotione compleuit. Et apostolos ibi ministros noui sacerdotum futuros non in victimarum sanguine. sed in laude dei et in benedictione conclusit. ut in loco orationis et inter laudum deuotiones permittit spiritus sancti aduentum paratis cordibus expectet. Theo. Quos nos imitantes in sacra vita semper degamus. laudantes et benedicientes deum. cui est gloria et benedictio et virtus in secula. Amen.

Domnica p̄ma de aduentu •
 Erunt signa in sole et luna • xxj •
 Domnica quarta •
 Anno quintodecimo imperij • iij •
 Domnica post natiuitatem domini •
 Erat ioseph et maria • n •
 In octaua natiuitatis domini •
 Postquam consummati sunt dies • ij •
 Domnica p̄ma post epiphaniam •
 Cum factus esset ihesus anno • ij •
 In sexagesima •
 Cum turba multa • viij •
 In quinquagesima •
 Assumpsit ihesus • xij • viij •
 Feria quinta post dominicam secundam in xl •
 Dixit ihesus discipulis suis para • hanc • xvj •
 Sabbato post eandem •
 Dixit ihesus discipulis suis homo quidam xv •
 Domnica tertia in quadragesima •
 Erat ihesus eiciens • xj •
 Feria secunda post eandem •
 Dixerunt pharisei ad ihesum quanta au • iij •
 Feria quarta post eandem •
 Surgens ihesus de sinagoga • iij •
 Feria quinta post dominicam quartam in xl •
 Ibat ihesus in ciuitatem quae uocatur naim • vij •
 Feria quinta post dominicam in passione •
 Rogabat ihm quidam phariseus • vij •
 Feria quarta post dominicam in ramis palmarum •
 Appropinquabat dies festus • xxij •
 Feria secunda post dominicam resurrectionis •
 Duo ex discipulis ihesu ibant • xxiiij •
 Domnica p̄ma post pentecostem •
 Estote misericordes • vj •
 Domnica secunda •
 Homo quidam fecit cenam • xiiij •
 Domnica tertia •
 Erant appropinquantes • xv •
 Domnica quarta •
 Cum turbe irruerent • v •
 Domnica octaua •
 Homo quidam erat diues • xvj •
 Domnica nona •
 Cum appropinquaret ihesus • xix •
 Domnica decima •
 Dicebat ihesus ad quosdam • xviiij •
 Domnica duodecima •
 Beati oculi qui uident • x •
 Domnica tridecima •
 Dum iret ihesus iherosolimam • xvij •
 Domnica quindecima •
 Ibat ihesus in ciuitatem • vij •
 Domnica sextodecima •
 Cum intrasset ihesus • xiiij •
 In dedicationibus •
 Egressus ihesus p̄ambu • xix •
 In festo sancti siluestri pape •
 Sicut lumbi uestri p̄cincti • xij •
 In purificatione beate marie uir •
 Postquam impleti sunt dies • ij •
 In annuntiatione beate marie •
 Missus est angelus gabriel • j •

In festo sancti marci euangeliste •
 Designauit dñs ihesus et alios • f •
 In natiuitate sancti iohannis baptiste •
 Helilabeth impletum est • j •
 In festo sancte marie magdalene •
 Rogabat ihesum quidam • vij •
 In assumptione sancte marie •
 Intrauit ihesus in quoddam castellum • f •
 In uigilia sancti iohannis baptiste •
 Fuit in diebus herodis • j •
 In sancti apollinaris epi et mar •
 Facta est contentio inter discipulos • xxij •
 In uigilia assumptionis •
 Loquente ihesu ad turbas extollens • xi •
 In uigilia sancti mathei •
 Vidit ihesus publicanum nomine leui • v •
 In uigilia plurimorum apostolorum •
 Designauit dñs et alios • f •
 In natali unius martiris •
 Siquis uenit ad me et non odit • p • xliij •
 In natali plurimorum martirum •
 Descendens ihesus de monte • vj •
 Attendite a fermento phariseorum • xij •
 Dicebat ihesus turbis iudeorum ue uos qui edis • xj •
 Cum audieritis p̄lia et sedi • noli • xxi •
 Qui uos audit me audit • f •
 In festo confessorum pontificum •
 Sint lumbi uestri p̄cincti • xij •
 Nemo accendit lucernam • xj •
 Nolite timere pusillus grex • xij •
 Homo quidam nobilis abiit • xix •
 Feria quarta in quatuor tempo • aduen •
 Surgens maria abiit • ij •
 In nocte natiuitatis dñi i secunda missa •
 Pastores loquebantur adinuicem • ij •
 Feria tertia resurrectionis •
 Stetit ihesus in medio discipulorum suorum • xliij •
 Feria quinta post pentecostem •
 Conuocatis ihesus duodecim apostolorum dedit illis i •
 Feria quinta post pentecostem •
 Factum est in una die • v •
 Sabbato •
 Surgens ihesus de sinagoga • iij •
 Sabbato quatuor temporum in mense septembris •
 Dicebat ihesus turbis simili • hanc • xij •
 In natiuitate domini ad secundam missam •
 Erunt edictum a cesare • ij •
 In letanijs maioribus •
 Quis uestrum habebit amicum • xj •
 Domnica tertia post pentecostem •
 Erant autem appropinquantes publi • et • xv •

